Holy Bible

Aionian Edition®

banal na Bibliya

Tagalog Unlocked Holy Bible

New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®
banal na Bibliya
Tagalog Unlocked Holy Bible
New Testament

CC Attribution ShareAlike 4.0, 2018-2024
Source text: eBible.org
Source version: 7/13/2024
Source copyright: CC Attribution ShareAlike 4.0
Door43 World Missions Community, 2018

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/19/2024
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
AionianBible.org

Published by Nainoia Inc
https://Nainoia-Inc.signedon.net

We pray for a modern public domain translation in every language
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ’s victory of grace!

Paunang Salita

Tagalog at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal… and purple is the color of royalty!

History

Tagalog at AionianBible.org/History

04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

Talaan ng Nilalaman

LUMANG TIPAN

Mateo 1
Marcos 34
Lucas 54
Juan 90
Mga Gawa 116
Mga Roma 150
1 Mga Corinto 165
2 Mga Corinto 180
Mga Galacia 190
Mga Efeso 195
Mga Filipos 200
Mga Colosas 204
1 Mga Tesalonica 207
2 Mga Tesalonica 210
1 Timoteo 212
2 Timoteo 216
Tito 219
Filemon 221
Mga Hebreo 222
Santiago 233
1 Pedro 237
2 Pedro 241
1 Juan 244
2 Juan 248
3 Juan 249
Judas 250
Pahayag 252

APENDIKS

Gabay sa mga Mambabasa
Glossary
Mapa
Itinalaga
Mga Ilustrasyon, Doré

LUMANG TIPAN

Sinabi ni Jesus, "Ama, patawarin mo sila, sapagkat hindi nila alam ang kanilang ginagawa."
At sila ay nagsapalaran, hinati-hati ang kaniyang kasuotan.
Lucas 23:34

Mateo

1 Ito ang aklat ng talaan ng angkan ni Jesu-Cristo na
anak ni David na anak ni Abraham. **2** Si Abraham
ang ama ni Isaac at si Isaac ang ama ni Jacob, at si
Jacob ang ama ni Juda at ng mga kapatid niya. **3** Si
Juda ang ama ni Fares at Zara kay Tamar, si Fares
ang ama ni Esrom at si Esrom ang ama ni Aram. **4** Si
Aram ang ama ni Aminadab, si Aminadab ang ama ni
Naason, si Naason ang ama ni Salmon. **5** Si Salmon
ang ama ni Boaz kay Rahab, si Boaz ang ama ni
Obed kay Ruth, si Obed ang ama ni Jesse, **6** Si
Jesse ang ama ni David na hari, si David ang ama ni
Solomon sa asawa ni Urias. **7** Si Solomon ang ama ni
Rehoboam, si Rehoboam ang ama ni Abias, si Abias
ang ama ni Asa. **8** Si Asa ang ama ni Josafat, si
Josafat ang ama ni Joram, si Joram ang ama ni Ozias.
9 Si Ozias ang ama ni Jotam, si Jotam ang ama ni
Acaz, si Acaz ang ama ni Ezequias. **10** Si Ezequias
ang ama ni Manases, si Manases ang ama ni Amon,
at si Amon ang ama ni Josias. **11** Si Josias ang ama
ni Jeconias at ng mga kapatid niya noong panahon
ng pagpapatapon sa Babilonia. **12** Pagkatapos ng
pagpapatapon sa Babilonia, anak naman ni Jeconias
si Salatiel, si Salatiel ay ninuno ni Zerubabel. **13** Si
Zerubabel ang ama ni Abiud, si Abiud ang ama ni
Eliakim, at si Eliakim ang ama ni Azor. **14** Si Azor
ang ama ni Sadok, si Sadok ang ama ni Aquim, at
si Aquim ang ama ni Eliud. **15** Si Eliud ang ama ni
Eliasar, si Eliasar ang ama ni Matan, at si Matan
ang ama ni Jacob. **16** Si Jacob ang ama ni Jose na
asawa ni Maria na nagsilang kay Jesus, na tinatawag
na Cristo. **17** Lahat ng salinlahi mula kay Abraham
hanggang kay David ay labing-apat na salinlahi, mula
kay David hanggang sa pagkakatapon sa Babilonia
ay labing-apat na salinlahi, mula sa pagpapatapon
sa Babilonia hanggang kay Cristo ay labing-apat
na salinlahi. **18** Naganap ang kapanganakan ni
Jesu-Cristo sa ganitong kapamaraanan. Si Maria
na kaniyang ina ay naipagkasundong maikasal kay
Jose. Ngunit bago pa man sila magsama, nalamang
nagdadalang tao siya sa pamamagitan ng Banal na
Espiritu. **19** Si Jose na asawa niya ay isang matuwid
na tao, ngunit ayaw niyang mapahiya si Maria sa
mga tao. Kaya palihim niyang tinapos ang kasunduan
niyang magpakasal sa kaniya. **20** Habang iniisip ni
Jose ang mga bagay na ito, nagpakita sa kaniya
ang isang anghel ng Panginoon sa panaginip at
sinabi, “Jose, anak ni David, huwag kang matakot na
pakasalan si Maria dahil ang kaniyang pinagbubuntis
ay sa Banal na Espiritu. **21** Isisilang niya ang isang
anak na lalaki at papangalanan mo siyang Jesus,
sapagkat ililigtas niya ang kaniyang mga tao mula sa
mga kasalanan nila.” **22** Nangyari ang lahat ng ito
upang matupad ang mga sinabi ng Panginoon sa
pamamagitan ng propeta, na nagsasabi, **23** “Masdan
ito, magdadalang tao ang isang birhen at magsisilang
ng isang lalaki at tatawagin nilang Emmanuel”— na
nangangahulugang, “kasama natin ang Diyos.” **24**
Nagising si Jose mula sa kaniyang pagkakatulog at
ginawa niya ang iniutos ng anghel ng Panginoon sa
kaniya at kinuha niya si Maria bilang asawa niya. **25**
Gayunpaman, hindi niya ito sinipingan hanggang sa
isinilang niya ang anak na lalaki. At tinawag niya ang
kaniyang pangalan na Jesus.

2 Pagkatapos maipanganak si Jesus sa Bethlehem
ng Judea sa mga araw ni Haring Herodes, dumating
sa Jerusalem ang mga pantas na kalalakihan mula sa
silangan na nagsasabi, **2** “Nasaan siyang ipinanganak
na Hari ng mga Judio? Nakita namin ang bituin niya
sa silangan kaya pumarito kami upang sumamba
sa kaniya.” **3** Nang marinig ito ni haring Herodes,
nabagabag siya at ang buong Jerusalem na kasama
niya. **4** At tinipon ni Herodes ang lahat ng mga punong
pari at mga eskriba ng mga tao, at tinanong niya ang
mga ito, “Saan ipapanganak ang Cristo?” **5** Sinabi nila
sa kaniya, “Sa Bethlehem ng Judea, sapagkat ito ang
isinulat ng propeta, **6** 'At ikaw, Bethlehem, sa lupain
ng Judah, ay hindi pinakahamak sa mga pinuno ng
Judah, sapagkat sayo magmumula ang isang pinuno
na magpapastol sa aking mga taong Israelita.'” **7**
At lihim na ipinatawag ni Herodes ang mga pantas
na kalalakihan upang tanungin kung ano ang tiyak
na oras na nagpakita ang bituin. **8** Pinapunta niya
ang mga ito sa Bethlehem at sinabing, “Humayo
kayo at hanaping mabuti ang bata. Kung nahanap
ninyo siya, ipaalam ninyo sa akin upang makapunta
at makasamba din ako sa kaniya.” **9** Pagkatapos
nilang makinig sa hari, sila ay tumuloy sa kanilang
lakbayin, at pinangunahan sila ng bituwin na kanilang
nakita mula sa silangan hanggang sa ito ay tumigil
kung nasaan naroroon ang bata. **10** Nang nakita
nila ang bituin, sila ay nagalak nang may labis na
kagalakan. **11** Sila ay pumunta sa bahay at kanilang
nakita ang bata kasama ng kaniyang inang si Maria.
Yumukod sila at sumamba sa kaniya. Binuksan nila

ang kanilang mga kayamanan at inihandog nila ang
kanilang mga kaloob na ginto, kamanyang, at mira. 12
Binalaan sila ng Diyos sa panaginip na huwag nang
bumalik kay Herodes, kaya umiba sila ng daan pauwi
sa kanilang bayan. 13 Pagkatapos nilang umalis,
isang anghel ng Panginoon ang nagpakita kay Jose
sa panaginip at sinabi, “Bumangon ka, dalhin mo ang
bata at ang kaniyang ina at tumakas kayo patungong
Egipto. Manatili kayo doon hanggang sa sasabihin
ko, sapagkat hahanapin ni Herodes ang bata upang
patayin siya”. 14 Sa gabing iyon, bumangon si Jose
at kinuha ang bata at ang kaniyang ina at umalis
patungong Egipto. 15 Nanatili siya roon hanggang
sa pagkamatay si Herodes. Tinupad nito ang sinabi
ng Panginoon sa pamamagitan ng propeta, “Mula
sa Egipto tinawag ko ang aking anak.” 16 Nang
nakita ni Herodes na kinutya siya ng mga pantas
na kalalakihan, siya ay nagalit nang labis. Nagsugo
siya at ipinapatay ang lahat ng mga batang lalaking
naroon sa Bethlehem at sa buong rehiyon, ang mga
may dalawang taong gulang pababa ayon sa tiyak na
panahong nalaman niya mula sa mga pantas. 17 At
natupad nga ang sinabi sa pamamagitan ng propeta
na si Jeremias, 18 “Isang tinig ang narinig sa Ramah,
pananangis at labis na pagdadalamhati, umiiyak si
Raquel para sa kaniyang mga anak at ayaw niyang
paaliw sapagkat sila ay wala na.” 19 Nang si Herodes
ay namatay, masdan ito, nagpakita sa isang panaginip
ang isang anghel ng Panginoon kay Jose sa Egipto at
sinabi, 20 “Bumangon ka at kunin mo ang bata at ang
kaniyang ina at pumunta kayo sa lupain ng Israel,
sapagkat ang mga naghahangad sa buhay ng bata ay
patay na.” 21 Bumangon si Jose at kinuha ang bata at
ang kaniyang ina at tumungo sila sa lupain ng Israel.
22 Ngunit nang mabalitaan niya na si Arquelao na ang
naghahari sa Judea kapalit ng kaniyang ama na si
Herodes, natakot siyang pumunta roon. Pagkatapos
siyang balaan ng Diyos sa panaginip, umalis siya
patungo sa rehiyon ng Galilea 23 at pumunta siya
at nanirahan sa lungsod na tinatawag na Nazaret.
Natupad kung ano ang sinabi sa pamamagitan ng
mga propeta na siya ay tatawaging Nazareno.

3 Sa mga araw na iyon ay dumating si Juan na
Tagapagbautismo na nangangaral sa ilang ng
Judea at nagsasabi, 2 “Magsisi kayo, sapagkat
malapit na ang kaharian ng langit.” 3 Sapagkat
siya ang binanggit ni propeta Isaias na nagsasabi,
“Isang tinig ang sumisigaw mula sa ilang, 'Ihanda ang
daan ng Panginoon, gawing matuwid ang kaniyang
landas.'” 4 Ngayon, nagsusuot si Juan ng damit na
gawa sa buhok ng kamelyo at sinturong balat sa
kaniyang baywang. Ang kaniyang pagkain ay mga
balang at pulot-pukyutan. 5 Pumunta sa kaniya ang
mga taga-Jerusalem, taga-Judea at lahat ng karatig
rehiyon ng Ilog ng Jordan. 6 Binautismuhan niya
sila sa Ilog ng Jordan habang sila ay nagpapahayag
ng kanilang mga kasalanan. 7 Ngunit nang makita
niyang nagsisidatingan ang maraming mga Pariseo
at mga Saduseo upang magpabautismo sa kaniya,
sinabi niya sa kanila, “Kayong mga anak ng mga
makamandag na mga ahas, sino ang nagbabala sa
inyo na makakaiwas kayo sa poot na darating? 8
Mamunga kayo na karapat-dapat sa pagsisisi. 9
Huwag ninyong isiping sabihin sa inyong mga sarili
na, 'Si Abraham ang aming ama.' Sapagkat sinasabi
ko sa inyo na kayang bumuhay ng Diyos ng mga
anak ni Abraham kahit pa mula sa mga batong ito. 10
Nakahanda na ang palakol sa mga ugat ng mga puno.
Kaya bawat punong hindi namumunga ng mabuti ay
puputulin at itatapon sa apoy. 11 Binabautismuhan ko
kayo sa tubig para sa pagsisisi. Ngunit ang darating
kasunod ko ay mas makapangyarihan kaysa sa akin
at ako ay hindi karapat-dapat na magdala maging
sa kaniyang sandalyas. Babautismuhan niya kayo
sa Banal na Espiritu at sa apoy. 12 Hawak niya
ang kaniyang kalaykay upang linising maigi ang
kaniyang giikan at tipunin ang kaniyang trigo sa
bahay-imbakan. Ngunit susunugin niya ang mga ipa
sa pamamagitan ng apoy na kailanman ay hindi
maapula.” 13 Pagkatapos ay dumating si Jesus sa
Ilog ng Jordan mula Galilea upang magpabautismo
kay Juan. 14 Ngunit pinigilan siya ni Juan at
nagsasabi, “Ako ang dapat mong bautismuhan? Bakit
ka lumalapit sa akin?” 15 Tumugon si Jesus at sinabi
sa kaniya, “Pahintulutan mo ito ngayon sapagkat
ito ang nararapat upang matupad natin ang lahat
ng katuwiran.” Kaya pinahintulutan siya ni Juan. 16
Pagkatapos niyang mabautismuhan, agad umahon si
Jesus sa tubig, at masdan ito, bumukas ang mga
langit sa kaniya. Nakita niya ang pagbaba ng Espiritu
ng Diyos na parang kalapati na dumapo sa kaniya.
17 Masdan ito, may isang tinig na mula sa mga langit
na nagsasabi, “Ito ang pinakamamahal kong Anak.
Lubos akong nalulugod sa kaniya.”

4 Pagkatapos, pinangunahan ng Espiritu si Jesus
sa ilang upang tuksuhin ng diyablo. 2 Noong nag-

ayuno siya sa loob ng apatnapung araw at apatnapung
gabi, siya ay nagutom. 3 Dumating ang manunukso
at sinabi sa kaniya, “Kung ikaw ang Anak ng Diyos,
utusan mo ang mga batong ito na maging tinapay.”
4 Ngunit sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya,
“Nasusulat, 'Hindi lamang sa tinapay nabubuhay ang
tao kundi sa bawat salitang lumalabas sa bibig ng
Diyos.'” 5 Pagkatapos, dinala siya ng diyablo sa banal
na lungsod at dinala siya sa pinakamataas na bahagi
ng gusali ng templo 6 at sinabi sa kaniya, “Kung
ikaw ang Anak ng Diyos, magpatihulog ka sa baba,
sapagkat nasusulat, 'Uutusan niya ang kaniyang mga
anghel upang pangalagaan ka,' at 'Itataas ka nila sa
kanilang mga kamay upang hindi tumama ang iyong
mga paa sa bato.'” 7 Sinabi ni Jesus sa kaniya, “At
nasusulat din, 'Huwag mong subukin ang Panginoon
mong Diyos.'” 8 Muli, dinala siya ng diyablo sa
isang mataas na lugar at ipinakita ang lahat ng mga
kaharian ng mundo pat na ang kanilang karingalan. 9
Sinabi niya sa kaniya, “Ang lahat ng mga bagay na
ito ay ibibigay ko sa iyo, kung ikaw ay yuyukod at
sasambahin ako.” 10 At sinabi ni Jesus sa kaniya,
“Umalis ka dito Satanas! Sapagkat nasusulat, 'Dapat
mong sambahin ang Panginoon mong Diyos at siya
lamang ang iyong paglingkuran.” 11 At iniwan siya
ng diyablo at masdan ito, dumating ang mga anghel
at naglingkod sa kaniya. 12 Ngayon, nang marinig
ni Jesus na nadakip si Juan, umalis siya patungong
Galilea. 13 Umalis siya sa Nazaret at nagpunta at
nanirahan sa Capernaum, na nasa Dagat ng Galilea,
sa mga teritoryo ng Zebulun at Neftali. 14 Nangyari ito
upang matupad ang sinabi ni propeta Isaias, 15 “Ang
lupain ng Zebulun at lupain ng Neftali, sa gawing
dagat, sa ibayo ng Jordan, Galilea ng mga Gentil! 16
Ang mga taong nakaupo sa kadiliman ay nakakita ng
matinding liwanag at sumikat ang liwanag sa mga
taong nakaupo sa rehiyon at anino ng kamatayan. “ 17
Mula nang panahong iyon, nagsimulang mangaral si
Jesus at sinasabi, “Magsisi na kayo, sapagkat malapit
na ang kaharian ng langit.” 18 Habang naglalakad si
Jesus sa Dagat ng Galilea, nakita niya ang dalawang
magkapatid, si Simon na tinatawag na Pedro at ang
kapatid niyang si Andres na naghahagis ng lambat sa
dagat sapagkat sila ay mga mangingisda. 19 Sinabi
ni Jesus sa kanila, “Halikayo, sumunod kayo sa akin
at gagawin ko kayong mga mangingisda ng mga tao.”
20 Agad nilang iniwan ang kanilang mga lambat at
sumunod sa kaniya. 21 Habang naglalakad si Jesus
mula doon, nakita niya ang dalawa pang magkapatid,
si Santiago na anak na lalaki ni Zebedeo at si Juan na
kaniyang kapatid. Kasama nila si Zebedeo na kanilang
ama sa bangka na nagkukumpuni ng kanilang mga
lambat. Tinawag niya ang mga ito, 22 at agad nilang
iniwan ang kanilang ama at ang bangka at sumunod
sa kaniya. 23 Nilibot ni Jesus ang buong Galilea,
nagtuturo siya sa kanilang mga sinagoga, ipinangaral
niya ang ebanghelyo ng kaharian, pinapagaling niya
ang lahat ng uri ng sakit at karamdaman ng mga tao.
24 Kumalat ang balita tungkol sa kaniya sa buong
Siria at dinala ng mga tao sa kaniya ang lahat ng
mga may sakit, may iba't ibang uri ng karamdaman at
sakit, ang mga sinaniban ng mga demonyo, lahat
ng epileptiko at paralisado, pinagaling sila ni Jesus.
25 Maraming tao ang sumunod kay Jesus mula sa
Galilea, sa Decapolis, Jerusalem at Judea at maging
sa ibayo ng Jordan.

5 Noong nakita ni Jesus ang maraming tao, umakyat
siya sa bundok. Nang makaupo na siya, lumapit
sa kaniya ang mga alagad niya. 2 Nagsalita siya at
tinuruan sila na sinasabi, 3 “Pinagpala ang mahihirap
sa espiritu, sapagkat sa kanila ang kaharian ng langit.
4 Pinagpala ang mga nagdadalamhati sapagkat sila
ay aaliwin. 5 Pinagpala ang mga maamo, sapagkat
mamanahin nila ang mundo. 6 Pinagpala ang mga
nagugutom at nauuhaw sa katuwiran, sapagkat sila
ay bubusugin. 7 Pinagpala ang mga mahabagin
sapagkat sila ay kahahabagan. 8 Pinagpala ang
may pusong dalisay, sapagkat makikita nila ang
Diyos. 9 Pinagpala ang mga mapagpayapa, sapagkat
tatawagin silang mga anak ng Diyos. 10 Pinagpala
ang mga inuusig alang-alang sa katuwiran, sapagkat
sa kanila ang kaharian ng langit. 11 Pinagpala kayo
kung inaalipusta kayo at inuusig ng mga tao o
pagsalitaan ng lahat ng uri ng mga masasamang
bagay na pawang mga kasinungalingan ng dahil sa
akin. 12 Magsaya kayo at labis na magalak sapagkat
malaki ang inyong gantimpala sa langit. Sapagkat
sa ganitong paraan inusig ng mga tao ang mga
propetang nabuhay noon bago pa kayo. 13 Kayo
ang asin ng mundo. Ngunit kung nawala ang lasa
ng asin, paano muling maibabalik ang alat nito?
Wala na itong pakinabang pa kundi itapon at tapak-
tapakan ng mga tao. 14 Kayo ang ilaw ng mundo.
Ang lungsod na nakatayo sa isang burol ay hindi
maitatago. 15 Ni hindi nagsisindi ang mga tao ng
lampara at ilagay sa loob ng basket, bagkus sa

isang patungan ng ilawan, at magliliwanag ito sa
lahat ng nasa bahay. **16** Hayaan ninyong magliwanag
ang inyong ilaw sa harapan ng mga tao sa paraang
makikita nila ang inyong mga mabubuting gawa at
papurihin ang inyong Amang nasa langit. **17** Huwag
ninyong isipin na pumarito ako upang sirain ang
kautusan o ang mga propeta. Naparito ako hindi
upang sirain ang mga ito kundi upang ito ay tuparin.
18 Sapagkat totoo itong sinasabi ko sa inyo, hanggang
hindi lilipas ang langit at lupa, wala ni isang tuldok o
kudlit man ang mawawala sa kautusan, hanggang
sa ang lahat ng mga bagay ay maganap. **19** Kung
gayon, sinuman ang lalabag ng kahit isa sa kaliit-
liitan sa mga kautusang ito at nagtuturo sa iba na
gawin ang paglabag nito ay tatawaging pinakahamak
sa kaharian ng langit. Ngunit ang sinumang tumupad
sa mga ito at itinuturo sa iba na tupariin ito ay
tatawaging dakila sa kaharian ng langit. **20** Sapagkat
sinasabi ko sa inyo na hangga't hindi hihigit ang
inyong katuwiran sa katuwiran ng mga eskriba at
mga Pariseo, hindi kayo makakapasok sa kaharian
ng langit. **21** Inyong narinig na sinabi sa kanila noong
mga unang panahon, 'Huwag kang pumatay,' at
'Sinumang papatay ay manganganib sa paghuhukom.'
22 Ngunit sinasabi ko sa inyo na sinumang magalit sa
kaniyang kapatid ay manganganib sa paghuhukom.
At kung sinuman ang magsabi sa kaniyang kapatid
na, 'Wala kang kuwentang tao!' ay manganganib sa
konseho. At sinumang magsabi ng, 'Hangal ka!' ay
manganganib sa apoy ng impiyerno. **(Geenna g1067)** **23**
Kaya kung ikaw ay naghahandog ng iyong kaloob
sa altar at maalala mo doon ang iyong kapatid na
may anumang bagay laban sa iyo, **24** iwan mo doon
ang iyong kaloob sa harap ng altar at humayo ka.
Makipag-ayos ka muna sa iyong kapatid, pagkatapos
ay pumunta ka at ihandog mo ang iyong kaloob. **25**
Makipagkasundo ka agad sa nagsakdal sa iyo habang
siya ay kasama mo pa sa daan patungo sa hukuman,
o ipapasakamay ka ng nagsakdal sa iyo sa hukom at
ipapasakamay ka ng hukom sa pinuno at ikaw ay
ipapatapon sa bilangguan. **26** Totoo itong sinasabi
ko sa inyo, hindi ka kailanman makalalabas doon
hanggang mapagbayaran mo ang kahuli-hulihang
salapi na iyong inutang. **27** Narinig ninyo na sinabi,
'Huwag kang mangangalunya.' **28** Ngunit sinasabi ko
sa inyo, sinumang tumingin sa isang babae upang
siya ay pagnasaan ay nangalunya sa babaing iyon sa
kaniyang puso. **29** At kung ang iyong kanang mata ang
nagiging sanhi ng iyong pagkatisod, dukutin mo ito at
itapon sa malayo sapagkat mas mabuti para sa iyo na
mapahamak ang isa sa mga bahagi ng iyong katawan
kaysa maitapon ang buo mong katawan sa impiyerno.
(Geenna g1067) **30** At kung ang iyong kanang kamay ang
sanhi ng iyong pagkadapa, putulin mo ito at itapon
sa malayo. Sapagkat mas mabuti na mapahamak
ang isa sa mga bahagi ng iyong katawan kaysa
ang buo mong katawan ay mapunta sa impiyerno.
(Geenna g1067) **31** At sinabi din, 'Kung sinuman ang
magpalayas sa kaniyang asawang babae, dapat niya
itong bigyan ng kasulatan ng paghihiwalay.' **32** Ngunit
sinasabi ko sa inyo, sinumang makipaghiwalay sa
kaniyang asawang babae maliban lamang kung sa
sekswal na imoralidad ang dahilan nito ay nagiging
sanhi ng pangangalunya ng kaniyang asawa. At kung
sinumang magpakasal sa kaniya pagkatapos siyang
hiwalayan ay nangangalunya rin. **33** Narinig ninyo
rin na sinabi nang mga tao noong unang panahon,
'Huwag kang manunumpa ng kasinungalingan ngunit
tuparin mo ang iyong mga sumpa sa Panginoon.'
34 Ngunit sinasabi ko sa inyo, huwag na lamang
kayong manumpa, huwag sa langit dahil ito ang trono
ng Diyos, **35** huwag sa lupa dahil ito ang tapakan
ng kaniyang mga paa, huwag din sa Jerusalem
dahil ito ang lungsod ng dakilang Hari. **36** Huwag
ka ring manumpa sa pamamagitan ng iyong ulo
sapagkat ni isa mang buhok ay hindi mo kayang
gawing puti o itim. **37** Ngunit hayaan mo ang iyong
salita ay maging, 'Oo, kung oo' o 'Hindi, kung hindi.'
Anuman ang lalabis pa sa mga ito ay galing sa kaniya
na masama. **38** Narinig ninyo itong sinabi, 'Mata
para sa mata at ngipin para sa ngipin.' **39** Ngunit
sinasabi ko sa inyo, huwag ninyong labanan ang
taong masama, sa halip, sinumang sumampal sa
iyong kanang pisngi, iharap mo rin sa kaniya ang
kabila. **40** At kung hiniling ng sinuman na magpunta
sa hukuman kasama ka at kunin ang iyong tuniko,
hayaan mo rin na mapasakaniya ang iyong balabal.
41 At sinumang pumilit sa iyo na maglakad ng isang
milya, lumakad ka ng dalawang milya kasama niya.
42 Ibigay mo ang nanghihingi sa iyo at huwag mong
talikuran ang sinumang nanghihiram sa iyo. **43** Inyong
narinig na sinabing, 'Mahalin ninyo ang inyong kapwa
at kamuhian ang inyong kaaway.' **44** Ngunit sinasabi
ko sa inyo, mahalin ninyo ang inyong mga kaaway
at ipanalangin ang mga umuusig sa inyo, **45** upang
magiging mga anak kayo ng inyong Amang nasa

langit, sapagkat pinasisikat niya ang kaniyang araw sa
mga masama at mabuti at kaniyang ipinadadala ang
ulan sa mga matutuwid at sa mga hindi matutuwid.
46 Sapagkat kung mamahalin ninyo lamang ang mga
nagmamahal sa inyo, anong gantimpala ang inyong
makakamit? Hindi ba't ganiyan din ang ginagawa
ng mga maniningil ng buwis? **47** At kung ang mga
kapatid ninyo lamang ang inyong babatiin, ano ang
ginawa ninyo na higit sa iba? Hindi ba't ganiyan din
ang ginagawa ng mga Gentil? **48** Kaya dapat kayong
maging ganap sapagkat ang inyong Amang nasa
langit ay ganap.

6 Pag-ingatan ninyo na hindi ninyo gawin ang inyong
mga gawain ng katuwiran sa harap ng mga tao
upang makita nila ito, kung hindi ay wala kayong
matatanggap na gantimpala mula sa Ama na nasa
langit. **2** Kung magbibigay ka ng mga limos, huwag
mong patunugin ang isang trumpeta para sa iyong
sarili tulad ng ginagawa ng mga mapagpanggap
sa mga sinagoga at sa mga lansangan, upang
sumakanila ang papuri ng mga tao. Totoo itong
sasabihin ko sa inyo, natanggap na nila ang kanilang
gantimpala. **3** Ngunit kung magbibigay ka ng mga
limos, huwag mong hayaang malaman ng kaliwang
kamay ang ginagawa ng iyong kanang kamay, **4** upang
maibigay mo nang lihim ang iyong handog. At ang
iyong Ama na nakakakita sa lihim ang gagantimpala
sa iyo. **5** At kung manalangin kayo, huwag kayong
maging katulad ng mga mapagpanggap, sapagkat
nais nilang tumayo at manalangin sa mga sinagoga
at mga sulok ng lansangan upang makita ng mga
tao. Totoo itong sinasabi ko sa inyo, natanggap na
nila ang kanilang gantimpala. **6** Ngunit ikaw, kung
mananalangin ka, pumasok ka sa loob ng iyong silid.
Isara ang pinto at manalangin ka sa iyong Ama na
nasa lihim. At ang iyong Ama na nakakakita sa lihim
ang gagantimpala sa inyo. **7** At kung mananalangin
kayo, huwag kayong gumamit ng paulit-ulit ng mga
walang kabuluhang salita tulad ng ginagawa ng mga
Gentil, sapagkat iniisip nila na mas maririnig sila dahil
sa dami ng kanilang sinasabi. **8** Kaya, huwag kayong
maging katulad nila, sapagkat alam ng inyong Ama
ang mga bagay na inyong kailangan bago pa ninyo
hilingin sa kaniya. **9** Kaya manalangin kayo ng katulad
nito: 'Ama naming nasa langit, gawing banal ang iyong
pangalan. **10** Pumarito ang inyong kaharian, mangyari
ang iyong kalooban, dito sa lupa katulad ng sa langit.
11 Bigyan mo kami ngayon ng aming pang araw-araw
na pagkain. **12** Patawarin mo kami sa aming mga
pagkakautang katulad din ng pagpapatawad namin
sa mga nagkautang sa amin. **13** At huwag mo kaming
dalhin sa tukso, ngunit iligtas mo mula sa masama.
14 Sapagkat kung patatawarin ninyo ang pagkakasala
ng mga tao, patatawarin din kayo ng Ama na nasa
langit. **15** Ngunit kung hindi ninyo patatawarin ang
kanilang pagkakasala, maging ang inyong Ama ay
hindi rin patatawarin ang inyong pagkakasala. **16**
Bukod doon, kung mag-aayuno kayo, huwag kayong
magmukhang nagdadalamhati katulad ng ginagawa
ng mga mapagpanggap, sapagkat dinudungisan nila
ang kanilang mga mukha upang makita ng mga taong
nag-aayuno sila. Totoo itong sasabihin ko sa inyo,
natanggap na nila ang kanilang gantimpala. **17** Ngunit
ikaw, kung mag-aayuno ka, lagyan mo ng langis ang
iyong ulo at maghilamos ka. **18** Sa ganoon ay hindi
ka mapansin ng mga tao na nag-aayuno, ngunit sa
iyong Ama na nasa lihim lamang. At gagantimpalaan
ka ng iyong Ama na nakakakita sa lihim. **19** Huwag
kayong mag-ipon ng mga kayamanan para sa inyong
sarili dito sa lupa, kung saan sisirain ng tanga at
kalawang, at kung saan papasukin at nanakawin
ng mga magnanakaw. **20** Sa halip, mag-ipon para
sa inyong sarili ng mga kayamanan sa langit, kung
saan maging mga tanga ni kalawang ay di kayang
sirain, at kung saan ang mga magnanakaw ay di
kayang pasukin at nakawin. **21** Sapagkat kung saan
naroon ang iyong kayamanan, naroon din ang iyong
puso. **22** Ang mata ay ang ilaw ng katawan. Kaya
kung mabuti ang inyong mata, mapupuno ng liwanag
ang buong katawan. **23** Ngunit kung masama ang
inyong mata, ang inyong buong katawan ay puno
ng kadiliman. Kaya kung ang liwanag na nasa inyo
ay pawang kadiliman, napakatindi ng kadilimang
iyon! **24** Walang sinuman ang maaaring maglingkod
sa dalawang amo, sapagkat kakamuhian niya ang
isa at mamahalin ang isa, o di kaya tapat siya sa
isa at hahamakin ang isa. Hindi ninyo maaaring
paglingkuran ang Diyos at ang kayamanan. **25**
Ngayon sasabihin ko sa inyo, huwag kayong mabalisa
sa inyong buhay, kung ano ang inyong kakainin o
ang inyong iinumin—o tungkol sa inyong katawan,
kung ano ang inyong isusuot. Sapagkat hindi ba mas
higit ang buhay kaysa sa pagkain, at ang katawan
kaysa sa mga damit? **26** Tingnan ninyo ang mga ibon
sa himpapawid. Hindi sila nagtatanim o nag-aani ni
nag-iipon sa mga kamalig, ngunit pinapakain sila ng

inyong Ama na nasa langit. Hindi ba higit kayong
mahalaga kaysa sa kanila? **27** At sino sa inyo ang
kayang dagdagan ng isang siko ang haba ng kaniyang
buhay sa pamamagitan ng pagkabalisa? **28** At bakit
kayo nababalisa tungkol sa inyong kasuotan? Isipin
ninyo ang mga liryo sa mga bukirin kung papaano
sila tumubo. Hindi sila nagtatrabaho, at hindi sila
gumagawa ng damit. **29** Gayon pa man, sinasabi ko
sa inyo, kahit na si Solomon sa lahat ng kaniyang
kaluwalhatian ay hindi nakapagsuot ng tulad sa isa
sa mga ito. **30** Kung ganoong dinadamitan ng Diyos
ang mga damo sa bukirin, na nabubuhay ngayon at
itatapon sa hurno kinabukasan, gaano pa kaya na
kayo ay higit na kaniyang dadamitan, kayong may
maliit na pananampalataya? **31** Kaya huwag kayong
mabalisa at sabihin, 'Ano ang aming kakainin?' o
'Ano ang aming iinumin?' o di kaya, 'Ano ang isusuot
naming mga damit?' **32** Sapagkat hinahanap ng
mga Gentil ang mga bagay na ito, at alam ng iyong
makalangit na Ama na kailangan ninyo ang lahat
ng mga ito. **33** Sapagkat hanapin muna ninyo ang
kaniyang kaharian at ang kaniyang katuwiran at ang
lahat na ito ay maibibigay sa inyo. **34** Kaya huwag
kayong mabahala sa kinabukasan, sapagkat ang
bukas ang mababahala sa kaniyang sarili. Ang bawat
araw ay may sapat na sariliing kaguluhan.

7 Huwag kayong humatol, at kayo ay hindi hahatulan.
2 Sapagkat ang paghatol na iyong inihatol ay
siyang ihahatol sa inyo. At ang panukat na inyong
ginamit ay siya ring panukat na gagamitin sa inyo. **3**
At bakit mo tinitingnan ang maliit na pirasong dayami
na nasa mata ng iyong kapatid, ngunit hindi mo
napapansin ang troso na nasa sarili mong mata?
4 Paano mo sasabihin sa iyong kapatid, 'Hayaan
mo akong alisin ang pirasong dayami na nasa iyong
mata,' habang ang troso ay nasa iyong mata? **5**
Mapagpanggap ka! Alisin mo muna ang troso sa iyong
mata, at pagkatapos ay malinaw kang makakakita
upang alisin ang piraso ng dayami na nasa mata ng
iyong kapatid. **6** Huwag ninyong ibigay ang anumang
banal sa mga aso, at huwag ninyong ihagis ang
inyong mga perlas sa harapan ng mga baboy. Kung
hindi, ito ay tatapak-tapakan lang nila, at kayo ay
babalingan at pagpipira-pirasuhin. **7** Humingi kayo,
at ito ay ibibigay sa inyo. Humanap kayo, at kayo
ay makakatagpo. Kumatok kayo, at bubuksan ito
para sa inyo. **8** Sapagkat ang lahat na humihingi,
ay makatatanggap. At ang lahat na maghahanap,
ay makakatagpo. At sa kanila na kumakatok, ito
ay mabubuksan. **9** O anong tao sa inyo na kapag
humingi ng tinapay ang kaniyang anak ay bibigyan
niya ng bato? **10** O kapag humihingi siya ng isda,
ay bibigyan niya ng ahas? **11** Kaya kung kayong
mga masasama ay marunong magbigay ng mga
mabubuting kaloob sa inyong mga anak, gaano pa
kaya ang inyong Amang nasa langit na nagbibigay ng
mga mabubuting bagay sa mga humihingi sa kaniya?
12 Kaya kung anuman ang gusto inyong gawin ng mga
tao sa inyo, ganoon din ang gawin ninyo sa kanila,
sapagkat ito ang sa kautusan at ng mga propeta. **13**
Pumasok kayo sa makipot na tarangkahan. Sapagkat
malawak ang tarangkahan at malapad ang daan
patungo sa kapahamakan, at maraming tao ang
dumaraan doon. **14** Subalit makitid ang tarangkahan
at makitid ang daan na patungo sa buhay, at kakaunti
ang nakakahanap nito. **15** Mag-ingat kayo sa mga
bulaang propeta, na darating sa inyo na nakadamit
na parang mga tupa ngunit ang katotohanan ay para
silang mga gutom na gutom na mga lobo. **16** Sa
pamamagitan ng kanilang mga bunga sila ay inyong
makikilala. Makapipitas ba ang tao ng mga ubas
mula sa puno ng dawag, o ng mga igos sa mga
matitinik na halaman? **17** Sa gayon ding paraan,
ang lahat ng puno na namumunga ng mabuti ay
mabuti, ngunit ang masamang puno ay namumunga
ng masamang bunga. **18** Ang mabuting puno ay hindi
maaaring magbunga ng masamang bunga, hindi
rin magbubunga ng mabuti ang masamang puno.
19 Bawat puno na hindi namumunga ng mabuting
bunga ay puputulin at itatapon sa apoy. **20** Sa gayon,
makikilala ninyo sila sa pamamagitan nang kanilang
mga bunga. **21** Hindi lahat ng nagsasabi sa akin,
'Panginoon, Panginoon,' ay makakapasok sa kaharian
ng langit, kundi ang gumagawa lamang sa kagustuhan
ng aking Amang nasa langit. **22** Maraming tao ang
magsasabi sa akin sa araw na iyon, 'Panginoon,
Panginoon, hindi ba kami nagsabi ng propesiya sa
iyong pangalan, sa iyong pangalan ay nagpalayas
ng mga demonyo, at sa iyong pangalan ay gumawa
ng maraming makapangyarihang gawain?' **23** At
hayagan kong sasabihin sa kanila, 'Hindi ko kayo
nakikilala! Lumayo kayo sa akin, kayong gumagawa
ng masama!' **24** Kaya ang lahat ng nakikinig sa aking
mga salita at sumusunod sa kanila ay maihahalintulad
sa isang matalinong tao na nagtayo ng kaniyang
bahay sa isang bato. **25** Bumuhos ang ulan at

bumaha, umihip ang hangin at hinagupit ang bahay
ngunit hindi ito bumagsak, sapagkat ito ay natatayo sa
bato. 26 Subalit lahat ng nakarinig sa aking mga salita
at hindi sinusunod ang mga ito ay mahahalintulad
sa isang taong mangmang na nagtayo ng kaniyang
bahay sa buhanginan. 27 Bumuhos ang ulan, bumaha,
umihip ang hangin at hinagupit ang bahay. At ito
ay bumagsak at nawasak nang tuluyan." 28 At
pagkatapos sabihin ni Jesus ang mga salitang ito,
namangha ang maraming tao sa kaniyang pagtuturo,
29 sapagkat nagturo siya sa kanila tulad ng isang
may kapangyarihan, at hindi kagaya ng kanilang mga
eskriba.

8 Noong bumaba si Jesus mula sa burol, maraming
tao ang sumunod sa kaniya. 2 Masdan ito, isang
lalaking may ketong ang lumapit at lumuhod sa kaniya
na nagsasabi, "Panginoon, kung iyong nais, maaari
mo akong gawing malinis." 3 Inabot ni Jesus ang
kaniyang kamay at hinawakan siya na nagsasabin,
"Nais ko. Maging malinis ka." Agad siyang nalinis sa
kaniyang ketong. 4 Sinabi sa kaniya ni Jesus, "Huwag
mo itong sabihin kahit kanino man. Humayo ka sa
iyong daan at magpakita ka sa pari at ihandog mo ang
kaloob na iniutos ni Moises, bilang patotoo sa kanila."
5 Pagpasok ni Jesus sa Capernaum, isang senturion
ang lumapit at kumausap sa kaniya 6 na nagsasabin,
"Panginoon, ang aking lingkod ay nakaratay sa bahay,
paralisado at lubhang nahihirapan." 7 Sinabi ni Jesus
sa kaniya, "Pupunta ako at pagagalingin ko siya."
8 Sumagot ang senturion at sinabing, "Panginoon,
hindi ako karapat-dapat na papasukin ka sa ilalim
ng aking bubong, sabihin mo lamang ang salita at
gagaling na ang aking lingkod. 9 Sapagkat ako ma'y
isang taong nasa ilalim ng kapangyarihan at may
mga kawal ako na napapasailalim sa akin. Sinasabi
ko sa isa, 'Humayo ka' at siya ay humayo, sa isa
'Halika' at siya ay lalapit at sa aking lingkod 'Gawin
mo ito' at ginawa nga niya." 10 Nang marinig ito ni
Jesus, siya ay namangha at kaniyang sinabi sa mga
taong sumusunod sa kaniya, "Totoo ito sasabihin
ko sa inyo, hindi pa ako nakakita ng may ganitong
pananampalataya sa Israel. 11 Sinasabi ko sa inyo,
maraming darating mula sa silangan at kanluran
at sila ay sasandal sa mesa ni Abraham, Isaac at
Jacob sa kaharian ng langit. 12 Ngunit ang mga anak
ng kaharian ay ipatatapon sa kadiliman sa labas
na kung saan may pagtangis at pagngangalit ng
ngipin." 13 Sinabi ni Jesus sa senturion, "Humayo ka!
Mangyari sa iyo ang naaayon sa iyong pinaniwalaan."
At gumaling nga ang kaniyang lingkod sa ganap na
oras na iyon. 14 Pagkarating ni Jesus sa bahay ni
Pedro, nakita niya ang biyenang babae ni Pedro na
nakahiga at nilalagnat. 15 Hinawakan ni Jesus ang
kaniyang kamay at inibsan siya ng lagnat. Bumangon
siya at nagsimulang maglingkod sa kaniya. 16 Nang
sumapit ang gabi, dinala ng mga tao kay Jesus
ang maraming taong sinapian ng mga demonyo.
Pinalayas niya ang mga espiritu sa pamamagitan
ng salita at pinagaling niya ang lahat ng may sakit.
17 Sa ganitong paraan natupad ang sinabi ni Isaias
na propeta, "Kinuha niya ang ating mga sakit at
dinala ang ating mga karamdaman." 18 Ngayon,
nang nakita ni Jesus ang maraming tao sa paligid
niya, nagbigay siya ng mga tagubilin na aalis siya
upang magpunta sa kabilang ibayo ng Dagat ng
Galilea. 19 At may lumapit na eskriba sa kaniya at
nagsabi, "Guro, susunod ako sa iyo saan ka man
magpunta." 20 Sinabi ni Jesus sa kaniya, "May mga
lungga ang mga asong-gubat, may mga pugad ang
mga ibon sa himpapawid, ngunit ang Anak ng Tao
ay wala man lamang lugar na mapagsandalan ng
kaniyang ulo." 21 May ibang alagad din ang nagsabi
sa kaniya, "Panginoon, payagan mo akong ilibing
muna ang aking ama." 22 Ngunit sinabi ni Jesus sa
kaniya, "Sumunod ka sa akin, hayaan mong ang
patay ang maglibing sa sarili nilang patay." 23 Nang
sumakay na si Jesus sa bangka, sumunod sa kaniya
ang mga alagad niya. 24 Masdan ito, nagkaroon ng
isang malakas na bagyo sa dagat kaya natabunan
ng mga alon ang bangka. Ngunit natutulog si Jesus.
25 Pumunta sa kaniya ang kaniyang mga alagad
at siya ay ginising nila na nagsasabi, "Iligtas mo
tayo, Panginoon, mamamatay na tayo!" 26 Sinabi ni
Jesus sa kanila, "Bakit kayo natatakot, kayong maliit
ang pananampalataya?" At bumangon si Jesus at
sinaway ang mga hangin at ang dagat. At nagkaroon
ng labis na katahimikan. 27 Namangha ang mga
lalaki at sinabi nila, "Anong uring tao ito, maging
ang dagat at hangin ay sumusunod sa kaniya?" 28
Nang dumating si Jesus sa kabilang dako, sa bayan
ng mga Gadareno, may sumalubong sa kaniya na
dalawang lalaki na sinapian ng mga demonyo. Galing
sila sa mga libingan at lubhang napakarahas kaya
walang mga manlalakbay ang nakararaan sa daan
na iyon. 29 Masdan ito, sumigaw sila at nagsabi,
"Ano ang pakialam namin sa iyo, Anak ng Diyos?

Naparito ka ba upang kami ay pahirapan bago ang
itinakdang oras?" 30 Ngayon, may kawan ng mga
baboy ang nanginginain doon sa hindi kalayuan sa
kinarorooonan nila. 31 Patuloy na nagmakaawa kay
Jesus ang mga demonyo at nagsasabing, "Kung
paaalisin mo kami, ipadala mo kami at papasukin
sa kawan ng mga baboy." 32 Sinabi ni Jesus sa
kanila, "Pumunta kayo!" Lumabas ang mga demonyo
at pumasok sa mga baboy. At masdan ito, nagmadali
ang mga baboy pababa sa isang matarik na burol sa
dagat at namatay silang lahat sa tubig. 33 Ang mga
lalaking nag-aalaga sa mga baboy ay nagsitakbuhan.
Nagpunta sila sa lungsod at ipinamalita ang lahat,
lalo na ang nangyari sa mga lalaking sinapian ng
mga demonyo. 34 Masdan ito, lahat ng lungsod ay
nagpunta upang makita si Jesus. At nang makita nila
siya, nagmakaawa sila na umalis siya sa kanilang
rehiyon.

9 Sumakay si Jesus sa bangka, tumawid sa kabilang
dako, at nakarating sa kaniyang lungsod. 2
Masdan ito, dinala nila sa kaniya ang isang lalaking
paralisado na nakaratay sa isang higaan. Nang
nakita niya ang kanilang pananampalataya, sinabi ni
Jesus sa paralisado, "Anak, magalak ka. Ang iyong
mga kasalanan ay napatawad na." 3 Masdan ito,
may ilan sa mga eskriba ang nagsabi sa kanilang
mga sarili, "Ang taong ito ay lumalapastangan sa
Diyos," 4 Batid ni Jesus ang mga nasa isip nila at
sinabi, "Bakit kayo nag-iisip ng masama sa inyong
mga puso? 5 Sapagkat alin ba ang mas madaling
sabihin, 'Napatawad na ang iyong mga kasalanan'
o ang sabihin, 'Tumayo ka at lumakad'? 6 Ngunit
para malaman ninyo na ang Anak ng Tao ay may
kapangyarihan na magpatawad ng kasalanan dito
sa lupa, ..." sinabi niya sa paralisado, "Tumayo
ka, buhatin mo ang iyong higaan, at umuwi ka sa
iyong bahay." 7 Pagkatapos ay tumayo ang lalaki
at umuwi sa kaniyang bahay. 8 Nang makita ito ng
napakaraming tao, namangha sila at nagpuri sa Diyos,
na siyang nagbigay ng ganoong kapangyarihan sa
mga tao. 9 Nang si Jesus ay umalis mula doon, nakita
niya ang lalake na nagngangalang Mateo na nakaupo
sa lugar ng paningilan ng buwis. Sinabi niya sa kaniya,
"Sumunod ka sa akin." Tumayo siya at sumunod sa
kaniya. 10 Habang nakaupo si Jesus upang kumain
sa bahay, masdan ito, dumating ang maraming mga
maniningil ng buwis at mga makasalanang tao at
nakisalo sila kay Jesus at sa mga alagad niya. 11
Nang makita ito ng mga Pariseo, sinabi nila sa
kaniyang mga alagad, "Bakit ang iyong guro ay
kumakain kasama ng mga maniningil ng buwis at
mga taong makasalan?" 12 Nang marinig ito ni Jesus,
sinabi niya," Hindi nangangailangan ng manggagamot
ang mga taong may malalakas na pangangatawan,
iyon lamang may mga sakit. 13 Dapat kayong humayo
at unawain ang ibig sabihin nito, 'Nais ko ay habag at
hindi alay.' Sapagkat ako ay pumarito, hindi upang
tawagin ang matuwid na magsisi, kundi ang mga
makasalanan." 14 Pagkatapos ay pumunta ang mga
alagad ni Juan sa kaniya at sinabi, bakit kami at ang
mga Pariseo ay madalas na nag-aayuno, ngunit ang
iyong mga alagad ay hindi nag-aayuno? 15 Sinabi ni
Jesus sa kanila, "Malungkot ba ang mga panauhin
habang kasama pa nila ang lalaking ikakasal? Ngunit
darating ang mga araw na kukunin na sa kanila ang
lalaking ikakasal at saka sila mag-aayuno. 16 Walang
tao ang maglalagay ng bagong tela sa lumang damit,
sapagkat pupunitin lamang ng tagpi ang bagong
damit, at gagawa lamang ito ng mas malalang punit.
17 Ni walang taong maglalagay ng bagong alak sa
lumang sisidlang balat. Kung ito ay gagawin, puputok
ang sisidlang balat at matatapon lang ang alak, at
ang sisidlang balat ay masisira. Sa halip, ilalagay
nila ang bagong alak sa bagong sisidlang balat, at
pareho silang magtatagal." 18 Habang sinasabi ni
Jesus ang mga bagay na ito sa kanila, masdan ito,
dumating ang isang opisyal at lumuhod sa kaniya.
At nagsabi, "Kamamatay pa lamang ng aking anak
na babae, ngunit sumama ka at ipatong mo ang
iyong kamay sa kaniya, at siya ay mabubuhay."
19 Pagkatapos ay tumayo si Jesus at sumunod sa
kaniya, at ganoon din ang ginawa ng kaniyang mga
alagad. 20 Masdan ito, may isang babae na dinudugo
ng malala sa loob ng labindalawang taon ang lumapit
sa likuran ni Jesus at hinawakan ang laylayan ng
kaniyang damit. 21 Sapagkat sinabi niya sa kanyang
sarili, "Kung mahawakan ko lamang ang kaniyang
damit, ay gagaling na ako." 22 Ngunit lumingon si
Jesus at nakita siya at sinabi, "Anak, magpakatatag
ka. Pinagaling ka ng iyong pananampalataya." At
agad na gumaling ang babae. 23 Nang dumating
si Jesus sa bahay ng opisyal nakita niya ang mga
tumutugtog ng plauta at ang mga tao na gumagawa
ng matinding ingay. 24 Sinabi niya, "Umalis kayo,
sapagkat hindi patay ang babae kundi natutulog
lamang." Ngunit siya ay pinagtawanan nila nang

may pangungutya. 25 Noong napalabas na ang mga
tao, pumasok siya sa silid at hinawakan niya ito
sa kamay at ang batang babae ay bumangon. 26
Ang balita tungkol dito ay kumalat sa buong rehiyon
na iyon. 27 Habang papalayo si Jesus mula roon,
dalawang bulag na lalaki ang sumunod sa kaniya.
Patuloy silang sumisigaw at nagsasabi, “Maawa ka
sa amin, Anak ni David!” 28 Nang dumating si Jesus
sa bahay, lumapit ang mga bulag sa kaniya. Sinabi ni
Jesus sa kanila, “Naniniwala ba kayo na magagawa
ko ito?” Sinabi nila sa kanya, “Opo, Panginoon.”
29 At hinawakan ni Jesus ang kanilang mga mata
at sinabi, “Mangyari ito sa inyo ayon sa inyong
pananampalataya.” 30 At nabuksan ang kanilang mga
mata. Pagkatapos ay mahigpit silang pinagbilinan ni
Jesus, “Tiyakin ninyo na walang makakaalam tungkol
dito.” 31 Ngunit lumabas ang dalawang lalake at
ikinalat ang balitang ito sa buong rehiyon. 32 Habang
papalayo ang dalawang lalaki, masdan ito, isang
lalaking pipi na sinapian ng demonyo ang dinala
kay Jesus. 33 Nang mapalayas na ang demonyo,
ang lalaking pipi ay nakapagsalita. Ang mga tao
ay namangha at nagsabi, “Kailan man ay hindi pa
ito nakita sa Israel!” Ngunit sinabi ng mga Pariseo,
34 “Sa pamamagitan ng pinuno ng mga demonyo,
siya ay nakapagpapalayas ng mga demonyo.” 35
Pumunta si Jesus sa lahat ng mga lungsod at mga
nayon. Nagpatuloy siyang nagtuturo sa kanilang mga
sinagoga, ipinangangaral ang mabuting balita ng
kaharian, at pinapagaling niya ang lahat ng mga uri
ng karamdaman at ang lahat ng uri ng sakit. 36 Nang
makita niya ang napakaraming tao, nahabag siya sa
kanila, dahil sila ay naguguluhan at pinanghihinaan
ng loob. Para silang tupang walang pastol. 37
Sinabi niya sa kaniyang mga alagad, “Marami ang
aanihin ngunit kakaunti ang manggagawa. 38 Kaya
madaliin ninyong idalangin sa Panginoon ng pag-aani,
upang makapagpadala siya ng mga manggagawa sa
kaniyang anihan.”

10 Tinawag ni Jesus ang kaniyang labindalawang
alagad nang magkakasama at binigyan sila ng
kapangyarihan laban sa mga masasamang espiritu,
upang palayasin ang mga ito, at upang pagalingin ang
lahat ng uri ng karamdaman at lahat ng uri ng sakit.
2 Ngayon ito ang mga pangalan ng labindalawang
apostol: Ang una, si Simon (na siya ring tinatawag
niyang Pedro), at si Andres na kaniyang kapatid; si
Santiago na anak ni Zebedeo, at si Juan na kaniyang
kapatid; 3 si Felipe, at si Bartolome; si Tomas, at si
Mateo na maniningil ng buwis; si Santiago na anak
ni Alpeo, at si Tadeo; 4 si Simon na Makabayan,
at si Judas Escariote na siyang magkakanulo sa
kaniya. 5 Ipinadala ni Jesus ang labindalawang ito.
Tinagubilinan niya ang mga ito at sinabi, “Huwag
kayong pumunta sa alin mang lugar na tinitirhan ng
mga Gentil, at huwag kayong papasok sa alin mang
bayan ng mga Samaritano. 6 Sa halip, pumunta kayo
sa mga nawawalang tupa sa sambahayan ng Israel.
7 At sa pagpunta ninyo, ipangaral ninyo at sabihing,
'Ang kaharian ng langit ay nalalapit na.' 8 Pagalingin
ninyo ang may sakit, buhayin ang patay, linisin
ang mga ketongin, at palayasin ang mga demonyo.
Tumanggap kayo nang walang bayad, ipamigay
ninyo nang walang bayad. 9 Huwag kayong magdala
ng anumang ginto, pilak o tanso sa inyong mga
pitaka. 10 Huwag kayong magdala ng panglakbay
na lalagyan, o dagdag na tunika, ni sandalyas, o di
kaya'y tungkod, sapagkat nararapat sa manggagawa
ang kaniyang pagkain. 11 Anumang lungsod o nayon
ang inyong mapuntahan, hanapin ninyo ang karapat-
dapat at manatili kayo doon hanggang sa kayo ay
aalis. 12 Pagpasok ninyo sa bahay, batiin ninyo ang
mga nandoon. 13 Kung ang bahay ay karapat-dapat,
pumaroon ang inyong kapayapaan. Ngunit kung ito
ay hindi karapat-dapat, hayaan ninyong bumalik ang
inyong kapayapaan sa inyo. 14 Sa mga hindi naman
tumatanggap sa inyo o nakikinig sa inyong mga
salita, kapag kayo ay umalis sa bahay o lungsod
na iyon, pagpagin ninyo ang mga alikabok mula
sa inyong mga paa. 15 Totoo itong sinasabi ko sa
inyo, mas mapagtitiisan pa ang lupain ng Sodoma at
Gomorra sa araw ng paghuhukom kaysa sa lungsod
na iyon. 16 Tingnan ninyo, ipadadala ko kayo na
parang mga tupa sa kalagitnaan ng mga asong lobo,
kaya maging marunong kayo tulad ng mga ahas
at hindi mapanakit tulad ng mga kalapati. 17 Mag-
ingat kayo sa mga tao! Dadalhin nila kayo sa mga
konseho, at hahagupitin nila kayo sa kanilang mga
sinagoga. 18 At kayo ay dadalhin at ihaharap sa
mga gobernador at mga hari dahil sa akin, bilang
patotoo sa kanila at sa mga Gentil. 19 Kapag dinala
nila kayo, huwag kayong mabahala kung paano o
kung ano ang inyong sasabihin, sapagkat ibibigay sa
inyo ang mga dapat ninyong sabihin sa oras na iyon.
20 Sapagkat hindi kayo ang magsasalita subalit ang
Espiritu ng inyong Ama ang siyang magsasalita sa

inyo. 21 Dadalhin ng kapatid ang kaniyang kapatid sa
kamatayan, at ang ama sa kaniyang anak. Sasalungat
ang mga anak laban sa kanilang mga magulang
at ipapapatay nila sila. 22 Kamumuhian kayo ng
lahat dahil sa aking pangalan. Ngunit sinuman ang
makapagtitiis hanggang huli, ang taong iyon ay
maliligtas. 23 Kapag inusig nila kayo sa lungsod
na ito, tumakas kayo sa kabila, sapagkat totoo
itong sinasabi ko sa inyo, hindi ninyo matatapos na
puntahan ang mga lungsod ng Israel bago dumating
ang Anak ng Tao. 24 Ang alagad ay hindi nakahihigit
sa kaniyang guro, ni mas mataas ang lingkod sa
kaniyang amo. 25 Sapat na ang alagad ay maging
katulad ng kaniyang guro, at ang lingkod na katulad
ng kaniyang amo. Kung tinawag nilang Beelzebub
ang amo ng bahay, gaano pa kaya nila ipapahiya ang
buo niyang sambahayan! 26 Samakatwid huwag ninyo
silang katakutan, sapagkat walang lihim ang hindi
nabubunyag, at walang natatago na hindi malalaman.
27 Ang sinabi ko sa inyo sa kadiliman ay sabihin sa
liwanag, at kung anong narinig ninyo ng mahina sa
inyong tainga, ipahayag sa ibabaw ng mga bubungan.
28 Huwag kayong matakot sa mga pumapatay ng
katawan ngunit walang kakayahang pumatay ng
kaluluwa. Sa halip, matakot kayo sa kaniya na kayang
makapupuksa ng kaluluwa at katawan sa impyerno.
(Geenna g1067) 29 Hindi ba ang dalawang maya ay
ibinenta sa isang baryang maliit ang halaga? Ngunit
wala ni isa sa kanila ang nalaglag sa lupa na hindi
nalalaman ng Ama. 30 At kahit na ang mga buhok ng
inyong ulo ay bilang lahat. 31 Huwag kayong matakot.
Mas mahalaga kayo kaysa sa maraming maya. 32
Samakatwid ang lahat na kumikilala sa akin sa harap
ng mga tao ay kikilalanin ko din sa harap ng Ama
na nasa langit. 33 Ngunit ang magtanggi sa akin
sa harap ng mga tao ay itatanggi ko din sa harap
ng aking Ama na nasa langit. 34 Huwag ninyong
isipin na pumarito ako sa lupa upang magbigay ng
kapayapaan. Hindi ako dumating upang magbigay
ng kapayapaan, kundi isang espada. 35 Sapagkat
naparito ako upang paglabanin ang isang lalaki sa
kaniyang ama, at ang anak na babae laban sa
kaniyang ina, at ang manugang na babae laban
sa kaniyang biyenan na babae. 36 Ang magiging
kaaway ng tao ay kaniyang sariling sambahayan.
37 Ang nagmamahal sa kaniyang ama at ina nang
higit sa akin ay hindi karapat-dapat sa akin. Ang
nagmamahal sa kaniyang anak na lalaki at babae
nang higit sa akin ay hindi karapat-dapat sa akin. 38
Ang hindi nagbubuhat ng kaniyang krus at sumunod
sa akin ay hindi karapat-dapat sa akin. 39 Ang
naghahanap ng kaniyang buhay ay mawawalan nito.
Ngunit ang mawawalan ng buhay nang dahil sa akin
ay makahahanap nito. 40 Ang tumatanggap sa inyo
ay tumatanggap sa akin, at ang tumatanggap sa akin
ay tumatanggap din sa kaniya na nagsugo sa akin. 41
Ang tumatanggap sa isang propeta dahil isang propeta
siya ay makatatanggap ng gantimpalan ng isang
propeta. At siya na tumatanggap sa isang matuwid na
tao dahil matuwid na tao siya ay makatatanggap ng
gantimpala ng isang matuwid na tao. 42 Sinuman ang
magbibigay sa isa sa mga hamak na mga ito, kahit
na isang basong malamig na tubig upang inumin,
dahil isa siyang alagad, totoo itong sasabihin ko sa
inyo, hindi maaring mawala sa kaniya ang kaniyang
gantimpala."

11 Nangyari nang matapos tagubilinan ni Jesus
ang labingdalawa niyang alagad, umalis siya
mula doon upang magturo at mangaral sa kanilang
mga lungsod. 2 Ngayon, nang marinig ni Juan mula sa
bilangguan ang mga bagay tungkol sa mga gawa ng
Cristo, nagpadala siya ng mensahe sa pamamagitan
ng kaniyang mga alagad 3 at sinabi nito sa kaniya,
"Ikaw na nga ba Ang Darating o mayroon pang ibang
tao na dapat naming hanapin?" 4 Sumagot si Jesus at
sinabi sa kanila, "Humayo kayo at iulat ninyo kay Juan
kung ano ang inyong nakita at narinig. 5 Ang mga
bulag ay nakatatanggap ng paningin, nakapaglalakad
ang mga lumpo, ang mga may ketong ay nagiging
malinis, ang mga bingi ay nakaririnig nang muli, ang
mga patay ay muling binuhay, at ang mga mahihirap
ay nasabihan na tungkol sa mabuting balita. 6 At
pinagpala ang sinumang hindi makahahanap ng
katitisuran sa akin." 7 Habang nagtungo ang mga
lalaking ito sa kanilang daan, sinimulang sabihin ni
Jesus sa mga tao ang tungkol kay Juan, "Ano ang
nilabas ninyo sa ilang para makita—isang tambo na
inaalog-alog ng hangin? 8 Ngunit ano ang nilabas
ninyo para makita—isang lalaki na nakasuot ng
malambot na kasuotan? Totoo nga, ang nagsusuot
lamang ng ganoong kasuotan ay iyong naninirahan
sa bahay ng mga hari. 9 Ngunit ano ang nilabas ninyo
para makita—isang propeta? Oo, sinasabi ko sa inyo
at mas higit pa sa isang propeta. 10 Siya itong sinasabi
sa naisulat, 'Tingnan ninyo, ipadadala ko ang aking
mensahero na mauuna sa iyo na siyang maghahanda

ng iyong daan.' 11 Sinasabi ko sa inyo, totoo nga na
sa lahat ng mga ipinanganak ng mga babae, walang
nakahihigit kay Juan na Tagapagbautismo. Ngunit
ang pinakahamak na tao sa kaharian ng langit ay
mas dakila kaysa sa kaniya. 12 Mula sa mga araw ni
Juan na Tagapagbautismo hanggang ngayon, ang
kaharian ng langit ay nagdurusa sa karahasan at
sapilitan itong kinukuha ng mga taong mararahas. 13
Sapagkat lahat ng mga propeta at ang kautusan ay
patuloy na nagpapahayag hanggang kay Juan. 14 At
kung nakahanda kayong tanggapin ito, ito ay si Elias
na paparating. 15 Ang may taingang pandinig ay
makinig. 16 Saan ko dapat ihalintulad ang salinlahing
ito? Tulad nito ay mga batang naglalaro sa may
pamilihan, na nakaupo at tinatawag ang isa't isa 17 at
magsasabi, 'Kami ay tumugtog ng plauta para sa inyo
ngunit hindi kayo nagsayaw. Kami ay nagluksa ngunit
hindi kayo tumangis.' 18 Sapagkat dumating si Juan
na hindi kumakain ng tinapay ni umiinom ng alak, at
sasabihin nilang, 'May demonyo siya.' 19 Ang Anak ng
Tao ay dumating na kumakain at umiinom at sinasabi
nilang, 'Tingnan ninyo, siya ay napakatakaw na tao at
lasenggero, kaibigan ng mga maniningil ng buwis
at ng mga makasalanan!' Ngunit ang karunungan
ay napawalang-sala sa pamamagitan ng kaniyang
mga gawa." 20 At sinimulang sawayin ni Jesus ang
mga lungsod kung saan nangyari ang karamihan
sa mga makapangyarihan niyang gawa dahil sila ay
hindi nagsisi. 21 "Sa aba mo, Korazin! Sa aba mo,
Bethsaida! Kung ang mga makapangyarihang gawa
na ginawa sa inyo ay nangyari sa Tiro at Sidon, noon
pa man nagsisi na sana sila sa pamamagitan ng sako
at mga abo. 22 Ngunit mas mapagtitiisan pa ang Tiro
at Sidon sa araw ng paghuhukom kaysa sa inyo. 23
Ikaw, Capernaum, sa tingin mo ba ay maitataas ka sa
langit? Hindi, ikaw ay maibababa sa hades. Kung sa
Sodoma ginawa ang mga makapangyarihang gawa
na ginawa sa iyo, nananatili pa sana magpahanggang
ngayon ang bayan na iyon. **(Hadēs g86)** 24 Ngunit
sinasabi ko sa iyo na mas magiging madali pa para
sa lupain ng Sodoma sa araw ng paghuhukom kaysa
sa iyo." 25 Nang mga oras na iyon sinabi ni Jesus,
"Pinupuri kita, Ama, Panginoon ng langit at lupa,
dahil ikinubli mo ang mga bagay na ito sa mga
marurunong at nakauunawa at iyong inihayag ang
mga ito sa mga hindi nakapag-aral, tulad ng mga
maliliit na bata. 26 Oo, Ama, sapagkat ito ang labis
na nakalulugod sa iyong paningin. 27 Lahat ng mga
bagay ay ipinagkatiwala sa akin ng aking ama. At
walang nakakikilala sa Anak maliban sa Ama at
walang nakakikilala sa Ama maliban sa Anak, at
sa kahit sinuman na naisin ng Anak na ihayag ang
Ama. 28 Lumapit kayo sa akin, kayong lahat na
nahihirapan at lubhang nabibigatan at bibigyan ko
kayo ng kapahingahan. 29 Dalhin ninyo ang aking
pamatok at matuto kayo sa akin sapagkat ako ay
mahinahon at may mapagpakumbabang puso at
makakamit ninyo ang kapahingahan para sa inyong
mga kaluluwa. 30 Sapagkat madali ang aking pamatok
at ang aking pasanin ay magaan."

12 Nang panahong iyon, sa Araw ng Pamamahinga,
napadaan si Jesus sa mga triguhan. Ang
kaniyang mga alagad ay nagutom at nag-umpisa
silang pumitas ng mga uhay at kinain iyon. 2 Ngunit
nang makita ito ng mga Pariseo, sinabi nila kay Jesus,
"Tingnan mo, ang iyong mga alagad ay gumagawa
ng labag sa kautusan sa Araw ng Pamamahinga."
3 Ngunit sinabi ni Jesus sa kanila, "Hindi ba ninyo
nabasa ang ginawa ni David nang siya ay nagutom
at pati ang mga lalaking kasama niya? 4 Kung
paano siya pumasok sa tahanan ng Diyos at kinain
ang tinapay na handog, na labag sa kautusan na
kainin niya at labag sa kautusan na kainin din ng
kaniyang mga kasama, ngunit nararapat lamang sa
mga pari? 5 At hindi ba ninyo nabasa sa kautusan na
sa Araw ng Pamamahinga, ang mga pari sa templo
ay nilalapastanganan ang Araw ng Pamamahinga
ngunit hindi nagkakasala? 6 Ngunit sinasabi ko sa
inyo na ang mas dakila sa templo ay narito. 7 At kung
alam sana ninyo ang ibig sabihin nito, 'Ang nais ko ay
habag at hindi handog,' hindi sana ninyo hinatulan
ang walang kasalanan. 8 Sapagkat ang Anak ng
Tao ay Panginoon ng Araw ng Pamamahinga." 9
Pagkatapos, umalis si Jesus mula doon at pumasok
sa kanilang sinagoga. 10 Masdan ito, may isang lalake
na tuyot ang kamay. Nagtanong ang mga Pariseo
kay Jesus, at sinabi, "Naaayon ba sa kautusan ang
magpagaling sa Araw ng Pamamahinga?" upang siya
ay maparatangan nila ng pagkakasala. 11 Sinabi ni
Jesus sa kanila, "Sino kaya sa inyo, na kung mayroon
siyang nag-iisang tupa, at nahulog ang tupang ito
sa malalim na butas sa Araw ng Pamamahinga ay
hindi ito iaahon sa butas para ilabas? 12 Gaano
pa kaya kahalaga ang isang tao kaysa sa isang
tupa. Kaya hindi labag sa kautusan ang paggawa
ng mabuti sa Araw ng Pamamahinga." 13 At sinabi

ni Jesus sa lalaki, “Iunat mo ang iyong kamay.”
Iniunat nga niya ito, at bumalik ang dating kalusugan
nito, gaya ng kaniyang isang kamay. 14 Ngunit
lumabas ang mga Pariseo at nagsabwatan laban
sa kaniya. Naghahanap sila ng paraan kung paano
siya maipapatay. 15 Nang mapansin ito ni Jesus,
lumayo siya doon. Maraming tao ang sumunod sa
kaniya, at pinagaling niya silang lahat. 16 Sila ay
pinagbilinan niya na huwag ipapaalam sa iba ang
tungkol sa kaniya, 17 ito ay upang magkatotoo ang
sinabi sa pamamagitan ni Isaias na propeta, na
nagsasabi, 18 “Tingnan ninyo, ang aking lingkod na
aking pinili; ang aking pinakamamahal, na siyang
lubos na kinalulugdan ng aking kaluluwa. Ilalagay
ko sa kaniya ang aking Espiritu, at ihahayag niya
ang paghuhukom sa mga Gentil. 19 Hindi siya
magpupumilit o makikipagsigawan ng malakas, ni
walang sinumang makaririnig ng kaniyang tinig sa
mga lansangan. 20 Hindi niya babaliin ang anumang
tambong marupok; hindi rin niya papatayin ang kahit
na anong umuusok na pabilo, hanggang maipadala
niya ang paghuhukom sa katagumpayan. 21 At
ang mga Gentil ay magkakaroon ng pananalig sa
kaniyang pangalan.” 22 Pagkatapos ay may isang
tao na bulag at pipi na sinapian ng demonyo ang
dinala kay Jesus. Pinagaling niya ito at ang lalaki
ay nakapagsalita at nakakita. 23 Ang lahat ng
napakaraming tao ay namangha, at sinabi, “Anak kaya
ni David ang lalaking ito?” 24 Ngunit nang marinig ng
mga Pariseo ang mga himalang ito, kanilang sinabi,
“Ang taong ito ay hindi nakapagpapalayas ng mga
demonyo maliban sa pamamagitan ni Beelzebul, ang
prinsipe ng mga demonyo. “ 25 Ngunit nalalaman ni
Jesus ang kanilang mga iniisip at sinabi sa kanila,
“Ang bawat kahariang nahahati laban sa kaniyang
sarili ay magiging mapanglaw, at bawat lungsod
o bahay na nahahati laban sa kaniyang sarili ay
hindi mananatili. 26 Kung pinalalayas ni Satanas si
Satanas, siya ay nahahati laban sa kaniyang sarili.
Paano mananatili ang kaniyang kaharian? 27 At
kung ako ay nagpapalayas ng mga demonyo sa
pamamagitan ni Beelzebul, sa kanino pinalalayas
ng inyong mga tagasunod ang mga demonyo? Dahil
dito, sila ang inyong magiging mga hukom. 28 Ngunit
kung ako ay nagpapalayas ng mga demonyo sa
pamamagitan ng Espiritu ng Diyos, samakatuwid,
ang kaharian ng Diyos ay dumating na sa inyo. 29
Paano malolooban ng sinuman ang bahay ng isang
malakas na tao at nanakawin ang kaniyang mga
pag-aari na hindi muna igagapos ang malakas na
tao? Saka pa niya nanakawin ang kaniyang mga
pag-aari sa kaniyang bahay. 30 Ang sinuman na
hindi kasapi ko ay laban sa akin, at sino man ang
hindi nagtitipong kasama ko ay nagkakalat. 31 Kung
gayon ay sinasabi ko sa inyo, ang lahat ng kasalanan
at kalapastangan sa tao ay mapapatawad. Ngunit
ang lahat ng kalapastanganan sa Espiritu ay hindi
mapapatawad. 32 Sinumang magbigkas ng anumang
salita laban sa Anak ng Tao, siya ay mapapatawad.
Ngunit sinumang magsasalita laban sa Banal na
Espiritu, siya ay hindi mapapatawad, maging dito
sa mundo o sa darating. **(aiōn g165)** 33 O gawing
mabuti ang puno at ang bunga nito ay mabuti, o
gawing masama ang puno at ang bunga nito ay
masama, sapagkat makikilala ang bawat puno ayon
sa bunga nito. 34 Kayong mga anak ng mga ulupong,
dahil kayo ay masama, paano kayo magsasabi ng
mga mabubuting bagay? Sapagkat kung ano ang
nilalaman ng puso ay siyang binibigkas ng bibig.
35 Ang mabuting tao mula sa mabuting kayamanan
ng kaniyang puso ay naglalabas ng mabuti at ang
masamang tao na may masamang kayamanan sa
kaniyang puso ay naglalabas ng masama. 36 At
sinasabi ko sa inyo na sa araw ng paghuhukom, ang
mga tao ay mananagot sa bawat salita na kanilang
binitawan na walang kabuluhan. 37 Sapagkat sa
iyong mga salita ikaw ay mapapawalang-sala, at sa
iyong mga salita ikaw ay parurusahan.” 38 At sumagot
ang ilang mga eskriba at Pariseo kay Jesus at sinabi,
“Guro, nais naming makakita ng palatandaan mula sa
iyo,” 39 Ngunit sumagot si Jesus at sinabi sa kanila,
“Isang masama at mapangalunyang salinlahi ang
naghahanap ng palatandaan. Ngunit walang ibibigay
na palatandaan sa kaniya maliban sa palatandaan ni
Jonas na propeta. 40 Sapagkat gaya ni Jonas na
tatlong araw at tatlong gabi sa tiyan ng malaking
isda, gayundin na ang Anak ng Tao ay tatlong araw
at tatlong gabi na nasa ilalim ng lupa. 41 Ang mga
tao sa Nineve ay tatayo sa paghuhukom kasama
ng salinlahing ito at parurusahan ito. Sapagkat sila
ay nagsisi sa pangangaral ni Jonas, at tingnan
ninyo, ang narito ay mas dakila kay Jonas. 42 Ang
Reyna ng Timog ay tatayo sa paghuhukom kasama
ng mga tao ng salinlahing ito at parurusahan ito.
Naglakbay siya mula sa dulo ng mundo upang dinggin
ang karunungan ni Solomon, at tingnan ninyo, ang

narito ay mas dakila kay Solomon. 43 Kung ang
isang masamang espiritu ay umalis sa isang tao,
siya ay dadaan sa lugar na walang tubig, at siya
ay maghahanap ng mapagpapahingahan, ngunit
hindi niya ito mahanap. 44 At sasabihin nitong, 'Ako
ay babalik sa dati kong tahanan kung saan ako
nanggaling.' Nang makabalik, nakita niya ang bahay
na malinis at maayos. 45 Siya ay aalis at magsasama
ng pito pang espiritu na mas masama pa sa kaniya
at silang lahat ay papasok at maninirahan doon.
At ang kalagayan ng taong iyon ay magiging mas
malala pa kaysa sa dati. Katulad ng masasamang
salinlahing ito." 46 Habang nagsasalita pa si Jesus
sa napakaraming tao, masdan ito, ang kaniyang ina
at mga kapatid ay nakatayo sa labas, hinahanap
siya upang kausapin. 47 May nagsabi sa kaniya,
"Tingnan mo, ang iyong ina at ang iyong mga kapatid
na lalaki ay nakatayo sa labas, hinahanap ka upang
makausap." 48 Ngunit sumagot si Jesus at sinabi sa
kaniya, "Sino ang aking ina? At sino ang aking mga
kapatid?" 49 Pagkatapos iniunat niya ang kaniyang
kamay sa kaniyang mga alagad at sinabi, "Tingnan
ninyo, nandito ang aking ina at ang aking mga kapatid!
50 Sapagkat ang sinumang gumagawa sa kagustuhan
ng aking Amang nasa langit, ang taong iyon ay aking
kapatid at ina."

13 Sa araw na iyon ay lumabas ng bahay si Jesus
at umupo sa tabi ng dagat. 2 May napakaraming
bilang ng tao ang pumalibot sa kaniya kaya sumakay
siya sa isang bangka at umupo doon. Ang lahat ng
tao ay tumayo sa dalampasigan. 3 At nagsabi si
Jesus sa kanila ng maraming bagay sa pamamagitan
ng talinghaga. Kaniyang sinabi, "Masdan ito, isang
manghahasik ang lumabas upang maghasik. 4 Sa
kaniyang paghahasik, nahulog ang ilang mga binhi sa
tabi ng daan, dumating ang mga ibon at kinain ang
mga ito. 5 Ang ibang mga binhi naman ay nahulog
sa mabatong lupa kung saan kakaunti lamang ang
lupa. Ang mga ito ay mabilis na tumubo sapagkat
mababaw lamang ang lupa. 6 Ngunit nang sumikat
na ang araw, ang mga ito ay natuyo dahil wala
itong mga ugat, at nalanta ang mga ito. 7 Ang
ibang mga binhi ay nahulog sa may mga matitinik
na halaman. Lumaki ang mga halamang may tinik
at sinakal ang mga ito. 8 Ang ibang mga binhi
ay nahulog sa mabuting lupa at ang mga ito ay
namunga, ang iba ay tig-iisandaan, ang iba ay tig-
aanimnapu, at ang iba ay tigtatatlumpu. 9 Ang may
taingang pandinig, ay makinig." 10 Dumating ang mga
alagad at sinabi kay Jesus, "Bakit mo kinakausap ang
mga tao sa pamamagitan ng mga talinghaga?" 11
Sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Nabigyan kayo
ng pribilehiyo ng pagkaunawa sa mga hiwaga ng
kaharian ng langit, ngunit sa kanila ay hindi naibigay.
12 Dahil kung sinuman ang mayroon na ay higit pang
mabibigyan at siya ay magkakaroon ng sagana. Ngunit
ang sinuman na wala, kukunin sa kaniya maging ang
tanging mayroon siya. 13 Kaya kinakausap ko sila sa
pamamagitan ng mga talinghaga, sapagkat kahit na
sila ay nakakakita, hindi sila tunay na nakakakita.
At bagaman nakaririnig sila ay hindi naman sila
tunay na nakaririnig, ni hindi sila makaunawa. 14 Sa
kanila natupad ang propesiya ni Isaias, na nagsasabi,
'Habang pinakikinggan ay inyong maririnig, ngunit
hindi ninyo talaga maintindihan; habang tinitingnan ay
inyong nakikita, ngunit hindi ninyo talaga maunawaan.
15 Sapagkat ang puso ng mga taong ito ay naging
mapurol, at hirap sila sa pakikinig, at ipinikit nila ang
kanilang mga mata upang hindi sila makakita sa
kanilang mga mata, o makarinig sa kanilang mga
tainga, o makaintindi sa kanilang mga puso, upang
sila ay babalik muli at sila ay aking pagagalingin.' 16
Ngunit pinagpala ang inyong mga mata, sapagkat
ang mga ito ay nakakakita; at ang inyong mga tainga,
sapagkat ang mga ito ay nakakarinig. 17 Totoo itong
sinasabi ko sa inyo na maraming mga propeta at
mga taong matuwid ang ninais na makita ang mga
bagay na inyong nakikita, ngunit hindi nila ito nakita.
Ninais nila na marinig ang mga bagay na inyong
mga naririnig, ngunit hindi nila ito napakinggan. 18
Ngayon, makinig kayo sa talinghaga ng manghahasik.
19 Kapag mapakinggan ng sinuman ang salita ng
kaharian ngunit hindi ito nauunawaan, darating ang
masama at nanakawin ang mga binhi na naihasik sa
kaniyang puso. Ito ay ang binhi na naihasik sa tabi
ng daan. 20 Siya na naihasik sa mabatong lupa ay
siyang nakakarinig sa salita at agad itong tinatanggap
nang may galak. 21 Gayunman wala siyang mga
ugat at tumatagal lamang ng panandalian. At kung
ang kapighatian at pag-uusig ay dumating dahil sa
salita, siya ay agad nadadapa. 22 Siya na naihasik
sa may mga matitinik na halaman ay nakaririnig
ng salita, ngunit ang pagkabalisa sa mundo at ang
panlilinlang ng mga yaman ang siyang sumakal sa
salita, at hindi siya namunga. **(aiōn g165)** 23 Siya
na naihasik sa mabuting lupa ay siyang nakarinig

sa salita at nakaunawa dito. Siya ang tunay na
namumunga at nagpapayabong nito; ang ilan ay
namunga ng tig-iisandaan, ang iba ay tig-aanimnapu,
at ang iba ay tig-tatatlumpu." 24 Nagkuwento si Jesus
ng isa pang talinghaga sa kanila. Sinabi niya, "Ang
kaharian ng langit ay tulad ng isang lalaking naghasik
ng mabuting binhi sa kaniyang bukid. 25 Ngunit
habang tulog ang mga tao, dumating ang kaniyang
kaaway at naghasik din ng mga damo kasama ng
mga trigo saka umalis. 26 Nang sumibol ang mga
dahon at namunga ay lumitaw din ang mga damo. 27
Dumating ang mga tagapaglingkod ng may-ari ng
lupa at sinabi sa kaniya, 'Ginoo, hindi ba mabuti ang
inihasik mong mga binhi sa iyong bukirin? Papaanong
nagkaroon ito ng mga damo?' 28 Sinabi niya sa
kanila, 'Ginawa ito ng isang kaaway.' Sinabi ng mga
tagapaglingkod sa kaniya, 'Nais mo bang puntahan
namin at bunutin ang mga ito?' 29 Sinabi ng may-ari
ng lupa, 'Huwag, sapagkat kapag binunot ninyo ang
mga damo, baka mabunot niyo din ang mga trigo
kasama nito. 30 Hayaan lang silang parehong lumaki
hanggang dumating ang anihan. Sa oras na nang
pag-aani ay sasabihin ko sa mga tagapag-ani na,
"Unahin ninyong bunutin ang mga damo at bigkisin
ang mga ito at inyong sunugin samantalang ang mga
trigo naman ay inyong ipunin sa aking kamalig.""" 31
Muling nagkuwento si Jesus ng talinghaga sa kanila.
Kaniyang sinabi, "Ang kaharian ng langit ay tulad ng
binhi ng mustasa na kinuha ng isang tao at inihasik
sa kaniyang bukid. 32 Tunay ngang pinakamaliit ang
binhing ito sa lahat ng ibang mga binhi. Ngunit nang
ito ay lumaki, naging mas malaki ito kaysa sa mga
halamang panghardin. Ito ay naging puno kaya ang
mga ibon sa himpapawid ay pumunta at namugad
sa mga sanga nito." 33 Muling nagsabi si Jesus
ng talinghaga sa kanila, "Ang kaharian ng langit ay
tulad ng isang lebadura na kinuha ng isang babae at
inihalo sa tatlong takal ng harina hanggang ito ay
umalsa." 34 Ang lahat ng mga bagay na ito ay sinabi
ni Jesus sa mga tao sa pamamagitan ng talinghaga.
At kung hindi sa pamamagitan ng talinghaga ay hindi
siya nagsalita sa kanila. 35 Ito ay upang magkatotoo
ang mga nasabi sa pamamagitan ng mga propeta
noong sinabi niyang, "Bubuksan ko ang aking bibig
sa pamamagitan ng talinghaga, sasabihin ko ang
mga bagay na naitago buhat nang itatag ang mundo."
36 Pagkatapos ay iniwan ni Jesus ang maraming
tao at nagtungo sa isang bahay. Lumapit sa kaniya
ang kaniyang mga alagad at sinabi, "Ipaliwanag mo
sa amin ang talinghaga ng mga damo sa bukid."
37 Sumagot si Jesus at sinabi, "Ang naghasik ng
mabuting buto ay ang Anak ng Tao. 38 Ang bukid ay
ang mundo; at ang mabuting binhi ay ang mga anak
ng kaharian. Ang mga damo ay ang mga anak ng
masama, 39 at ang kaaway na naghasik sa kanila
ay ang diyablo. Ang pag-aani ay ang katapusan ng
mundo at ang mga tagapag-ani ay ang mga anghel.
(aiōn g165) 40 Kaya gaya ng mga damo na inipon at
sinunog sa apoy, ganun din sa katapusan ng mundo.
(aiōn g165) 41 Magpapadala ang Anak ng Tao ng
kaniyang mga anghel at titipunin nila sa labas ng
kaniyang kaharian ang lahat ng bagay na sanhi ng
kasalanan at ang mga gumagawa ng masama. 42
Itatapon nila ang mga ito sa pugon ng apoy na kung
saan mayroong mga iyakan at nagngangalit na ngipin.
43 At ang mga matutuwid na tao ay magliliwanag
tulad ng araw sa kaharian ng kanilang Ama. Ang
may taingang pandinig ay makinig. 44 Ang kaharian
ng langit ay tulad sa isang kayamanang nakatago
sa bukid. Natagpuan ito ng isang tao at itinago.
Sa kaniyang kagalakan ay umalis siya at ibinenta
niya lahat ng mayroon siya at binili ang bukid na
iyon. 45 Gayun din naman, ang kaharian ng langit ay
tulad ng isang mangangalakal na naghahanap ng
mga mahahalagang perlas. 46 Nang mahanap niya
ang isang perlas na may malaking halaga, umalis
siya at ibinenta niya lahat ng mayroon siya at binili
ito. 47 Gayun din naman, ang kaharian ng langit
ay tulad ng isang lambat na inihagis sa dagat at
nakahuli ng iba't ibang uri ng lamang dagat. 48
Nang ito ay napuno, hinila ito ng mga mangingisda
sa dalampasigan. Pagkatapos ay umupo sila at
tinipon ang mga mabuting bagay sa mga lalagyan,
ngunit kanilang itinapon ang mga bagay na walang
pakinabang. 49 Ganito ang mangyayari pagdating
ng katapusan ng mundo. Darating ang mga anghel
at ihihiwalay ang masama sa mga matuwid. **(aiōn
g165)** 50 Sila ay itatapon nila sa pugon ng apoy na
kung saan mayroong mga iyakan at nagngangalit na
ngipin. 51 Naiintindihan ba ninyo ang lahat ng mga
bagay na ito?" Sinabi ng mga alagad sa kaniya, "Oo."
52 At sinabi ni Jesus sa kanila, "Kaya bawat eskriba
na naging alagad ng kaharian ng langit ay katulad
ng isang tao na nagmamay-ari ng isang bahay, na
naglalabas ng luma at mga bagong bagay mula
sa kaniyang kayamanan." 53 At nangyari na nang

matapos ni Jesus ang mga talinghagang ito ay umalis
na siya sa lugar na iyon. 54 Pagkatapos ay pumasok
si Jesus sa kaniyang sariling rehiyon at nagturo sa
mga tao sa kanilang mga sinagoga. Ang kinalabasan
nito ay namangha sila at sinabi, "Saan kinuha ng
taong ito ang kaniyang karunungan at saan nagmula
ang mga himalang ito? 55 Hindi ba siya ang anak ng
karpintero? Hindi ba't si Maria ang kaniyang ina? At
ang mga kapatid niya ay sina Santiago, Jose, Simon,
at Judas? 56 At hindi ba ang kaniyang mga kapatid
na babae ay kasama din natin? Kaya saan nakuha
ng taong ito ang lahat ng mga bagay na ito?" 57
Nasaktan sila nang dahil sa kaniya. Ngunit sinabi ni
Jesus sa kanila, "Ang propeta ay hindi nawawalan ng
karangalan maliban sa kaniyang sariling bansa o sa
kaniyang sariling pamilya." 58 At hindi siya gumawa
ng maraming himala doon dahil sa kawalan nila ng
paniniwala.

14 Nang mga panahon na iyon, narinig ni Herodes
na tetrarka ang mga balita tungkol kay Jesus.
2 Sinabi niya sa kaniyang mga lingkod, "Ito ay si
Juan na Tagapagbautismo, muli siyang nabuhay mula
sa mga patay. Kaya ang mga kapangyarihang ito
ay gumagawa sa kaniya." 3 Sapagkat ipinadakip
ni Herodes si Juan, iginapos siya at inilagay sa
bilangguan dahil kay Herodias na asawa ng kapatid
niyang si Felipe. 4 Sapagkat sinabi ni Juan sa kaniya,
"Labag sa batas na gawin mo siyang asawa mo." 5
Nais ni Herodes na siya ay ipapatay subalit natatakot
siya sa mga tao sapagkat itinuring nila itong propeta.
6 Ngunit noong dumating ang kaarawan ni Herodes,
ang anak na babae ni Herodias ay sumayaw sa gitna
at nalugod si Herodes. 7 Bilang tugon, nangako
siya na may panunumpa na ipagkakaloob ang
anumang hihilingin nito. 8 Pagkatapos matagubilinan
ng kaniyang ina, sinabi niya, "Ibigay mo sa akin
dito, sa isang bandihado, ang ulo ni Juan na
Tagapagbautismo." 9 Lubhang nabalisa ang hari dahil
sa kaniyang kahilingan, ngunit dahil sa kaniyang
sumpang binitawan at dahil sa lahat ng naroon sa
hapunan na kasama niya, iniutos niya na ito ay
mangyari. 10 Nag-utos siya at pinapugutan ng ulo si
Juan sa bilangguan. 11 Pagkatapos ay dinala ang
kaniyang ulong nasa bandihado at ibinigay sa babae
at dinala niya ito sa kaniyang ina. 12 Pagkatapos
nito ay dumating ang kaniyang mga alagad at kinuha
ang kaniyang bangkay at saka inilibing. Pagkatapos
nito, umalis sila at ibinalita ito kay Jesus. 13 Ngayon,
nang marinig ito ni Jesus, umalis siya mula roon sa
pamamagitan ng bangka at nagpunta sa isang liblib
na lugar. Nang marinig ito ng mga tao, sinundan siya
ng mga ito na naglalakad mula sa mga lungsod. 14 At
dumating si Jesus na nauna sa kanila at nakita ang
maraming tao. Nahabag siya sa kanila at pinagaling
ang mga may sakit sa kanila. 15 Nang sumapit ang
gabi, lumapit ang mga alagad sa kaniya at sinabi, "Ito
ay ilang na lugar at natapos na ang araw. Pauwiin
na ninyo ang mga taong napakarami, upang sila ay
makapunta sa mga nayon at makapamili ng makakain
para sa kanilang sarili." 16 Ngunit sinabi ni Jesus sa
kanila, "Hindi na nila kailangan pang umalis. Bigyan
ninyo sila ng makakain." 17 Sinabi nila sa kaniya,
"Mayroon lamang kaming limang piraso ng tinapay at
dalawang isda rito." 18 Sinabi ni Jesus, "Dalhin ninyo
sa akin ang mga iyan." 19 Pagkatapos ay inutusan ni
Jesus ang mga maraming tao na maupo sa damuhan.
Kinuha niya ang limang pirasong tinapay at dalawang
isda. Habang nakatingala sa langit, binasbasan niya
at pinagpira-piraso ang mga tinapay at saka ibinigay
sa mga alagad. Ipinamahagi naman ito ng mga
alagad sa mga tao. 20 Lahat sila ay nakakain at
nabusog. Pagkatapos ay inipon nila ang mga natira
sa mga pinagpira-pirasong pagkain—labindalawang
basket ang napuno. 21 Lahat ng kumain ay umabot
sa limanlibong kalalakihan bukod sa mga kababaihan
at mga bata. 22 Kaagad na pinasakay niya ang mga
alagad sa bangka upang mauna silang tumungo
sa kabilang dako, habang pina-uuwi niya ang mga
tao. 23 Pagkatapos niyang mapauwi ang mga tao,
umakyat siyang mag-isa sa isang bundok upang
manalangin. Nang lumalim na ang gabi, mag-isa
lamang siya roon. 24 Ngunit ang bangka ay nasa
kalagitnaan na ng dagat, halos hindi na ito mapigilan
dahil sa mga alon, sapagkat pasalubong ang hangin.
25 Nang madaling araw na, nilapitan sila ni Jesus
na naglalakad sa dagat. 26 Nang makita siya ng
kaniyang mga alagad na naglalakad sa dagat, natakot
sila at sinabi, "Multo," at sila ay nagsigawan sa
takot. 27 Ngunit agad nagsalita si Jesus sa kanila
at sinabi, "Magpakatapang kayo! Ako ito! Huwag
kayong matakot." 28 Sumagot si Pedro sa kaniya at
sinabi, "Panginoon, kung ikaw iyan, utusan mo akong
pumunta sa iyo sa tubig." 29 Sinabi ni Jesus, "Halika."
Kaya bumaba si Pedro sa bangka at lumakad sa
tubig papunta kay Jesus. 30 Ngunit nang napansin
ni Pedro ang hangin, siya ay natakot. Habang siya

ay nagsimulang lumubog, sumigaw siya at sinabi,
"Panginoon, iligtas mo ako!" 31 Kaagad iniunat ni
Jesus ang kaniyang kamay at inabot si Pedro at sinabi
sa kaniya, "Ikaw na may maliit na pananampalataya,
bakit ka nag-alinlangan?" 32 At nang sumakay si
Jesus at Pedro sa bangka, huminto ang hangin
sa pag-ihip. 33 At ang mga alagad sa bangka ay
sumamba kay Jesus at sinabi, "Tunay ngang ikaw
ang Anak ng Diyos." 34 Nang makatawid na sila,
nakarating sila sa lupain ng Genasaret. 35 Nang
nakilala si Jesus ng mga taong tagaroon, ipinamalita
nila saan mang lugar sa palibotlibot at dinala nila sa
kaniya ang bawat isa na may sakit. 36 Nagmakaawa
sila sa kaniya na kung maaari ay mahawakan nila ang
laylayan ng kaniyang kasuotan, at lahat ng humawak
dito ay gumaling.

15 At may ilang mga Pariseo at mga eskriba na
mula sa Jerusalem ang pumunta kay Jesus.
Sinabi nila, 2 "Bakit nilalabag ng iyong mga alagad
ang mga kaugalian ng mga nakatatanda? Sapagkat
hindi nila hinuhugasan ang kanilang mga kamay
kapag sila ay kakain." 3 Sumagot si Jesus at sinabi sa
kanila, "At kayo—bakit ninyo nilalabag ang kautusan
ng Diyos alang-alang sa inyong mga kaugalian? 4
Sapagkat sinabi ng Diyos, 'Igalang mo ang iyong ama
at iyong ina,' at 'Sinuman ang magsalita ng masama
sa kaniyang ama o ina ay tiyak na mamamatay.
5 Ngunit sinabi ninyo, 'Sinuman ang magsabi sa
kaniyang ama o ina, "Anumang tulong ang matanggap
sana ninyo na galing sa akin, ngayon ay isa nang
kaloob na ibinigay sa Diyos,"' 6 hindi na kailangang
igalang ng taong iyon ang kaniyang ama. Sa ganitong
paraan binalewala ninyo ang salita ng Diyos alang-
alang sa inyong mga kaugalian. 7 Kayong mga
mapagkunwari, tama ang propesiya tungkol sa inyo
ni Isaias noong sinabi niya, 8 'Iginagalang ako ng
mga taong ito sa kanilang mga labi ngunit ang
kanilang mga puso ay malayo sa akin. 9 Sinasamba
nila ako na walang kabuluhan, dahil ang itinuturo
nila bilang mga doktrina ay ang mga utos ng mga
tao."' 10 Pagkatapos ay tinawag niya ang maraming
tao palapit sa kaniya at sinabi sa kanila, "Makinig
kayo at intindihin ninyo— 11 Walang pumapasok sa
bibig ang nakapagpaparumi sa isang tao. Sa halip,
kung ano ang lumalabas sa kaniyang bibig, ito ang
nakapagpaparumi sa tao." 12 Pagkatapos, lumapit
ang kaniyang mga alagad at sinabi kay Jesus, "Alam
ba ninyo na nasaktan ang mga Pariseo nang marinig
nila ang inyong sinabi?" 13 Sumagot si Jesus at
sinabi, "Bawat halaman na hindi itinanim ng aking
Amang nasa langit ay bubunutin. 14 Hayaan ninyo
sila, mga bulag sila na gabay. Kung ang isang bulag
na tao ay gagabayan ang kapwa niyang bulag, pareho
silang mahuhulog sa hukay." 15 Sumagot si Pedro
at sinabi kay Jesus, "Ipaliwanag mo sa amin ang
talinghagang ito." 16 Sinabi ni Jesus, "Kayo din ba
ay wala pa ring pang-unawa? 17 Hindi ba ninyo
nakikita na kung anumang pumapasok sa inyong
bibig ay dadaan sa tiyan at pagkatapos pinapalabas
sa palikuran? 18 Ngunit ang mga bagay na lumalabas
sa bibig ay galing sa puso. Ang mga bagay na
ito ang nakapagpaparumi sa tao. 19 Sapagkat sa
puso nanggagaling ang mga masasamang pag-iisip,
pagpatay, pangangalunya, sekswal na imoralidad,
pagnanakaw, bulaang saksi at mga paghamak. 20
Ito ang mga bagay na nakapagpaparumi sa tao.
Ngunit ang kumain na hindi naghugas ng mga kamay
ay hindi nakapagpaparumi sa tao." 21 Pagkatapos,
umalis si Jesus mula roon at pumunta patungo sa
mga rehiyon sa lungsod ng Tiro at Sidon. 22 Masdan
ito, may isang Cananeang babae ang lumabas
galing sa rehiyon na iyon. Sumigaw siya at sinabing,
"Kahabangan mo ako, Panginoon, anak ni David; ang
aking anak na babae ay lubhang pinapahirapan ng
isang demonyo. 23 Ngunit hindi siya sinagot ni Jesus
kahit isang salita. Lumapit ang kaniyang mga alagad
at nagmakaawa sa kaniya, sinabi, "Paalisin ninyo siya
sapagkat sumisigaw siyang sumusunod sa atin." 24
Subalit sumagot si Jesus at sinabi, "Hindi ako sinugo
sa kaninuman maliban sa mga tupang naliligaw sa
tahanan ng Israel." 25 Ngunit lumapit at lumuhod
ang babae sa kaniyang harapan, na nagsasabi,
"Panginoon, tulungan mo ako." 26 Sumagot siya at
sinabi, "Hindi tama na kunin ang tinapay ng mga
anak at ihagis sa mga tuta." 27 Sinabi niya, "Oo nga,
Panginoon, ngunit kahit ang mga tuta ay kinakain ang
mga katiting na tinapay na nahulog mula sa kainan
ng kanilang mga amo. 28 Pagkatapos, sumagot si
Jesus at sinabi sa kaniya, "Babae, napakalaki ng
iyong pananampalataya. Mangyari sa iyo ayon sa
iyong hinihiling." At gumaling ang kaniyang anak na
babae sa oras na iyon. 29 Umalis si Jesus sa lugar
na iyon at pumunta malapit sa Dagat ng Galilea.
Pagkatapos umakyat siya sa isang burol at doon
umupo. 30 Napakaraming tao ang lumapit sa kaniya.
Kasama nila ang mga pilay, bulag, pipi at mga lumpo,

at marami pang iba na may mga sakit. Inilagay sila sa
paanan ni Jesus at sila ay pinagaling niya. 31 Kaya
namangha ang maraming tao nang nakita nila ang
mga pipi na nakapagsalita, ang lumpo na napagaling,
ang pilay na nakakalakad at mga bulag na nakakakita.
Pinuri nila ang Diyos ng Israel. 32 Tinawag ni Jesus
ang kaniyang mga alagad at sinabi, “Nahahabag ako
sa mga tao dahil sila ay nanatili kasama ko sa loob
na ng tatlong araw at walang makain. Ayaw ko silang
pauwiin na hindi kumakain upang hindi sila himatayin
sa daan.” 33 Sinabi ng mga alagad sa kaniya, “Saan
naman tayo kukuha ng sapat na tinapay sa ilang
para busugin ang napakamaraming tao?” 34 Sinabi ni
Jesus sa kanila, “Ilan ang tinapay na meron kayo?”
Sinabi nila, “Pito, at kaunting maliliit na isda.” 35 At
inutosan ni Jesus ang maraming tao na maupo sa
lupa. 36 Kinuha niya ang pitong tinapay at mga isda,
at pagkatapos magbigay ng pasasalamat, pinagpira-
piraso niya ang mga tinapay at ibinigay sa kaniyang
mga alagad. At ibinigay ng mga alagad ang mga
ito sa mga tao. 37 Ang lahat ng tao ay nakakain at
nabusog. At inipon nila ang mga pagkain mula sa
pira-pirasong natira, pitong basket ang napuno. 38
Mayroong apat na libong lalaki ang kumain, bukod sa
mga babae at mga bata. 39 Pagkatapos, pinauwi ni
Jesus ang maraming tao at sumakay siya sa bangka
at pumunta sa rehiyon ng Magadan.

16 Lumapit ang mga Pariseo at Saduseo at sinubok
si Jesus sa pamamagitan ng paghingi sa
kaniya na ipakita sa kanila ang isang palatandaan
mula sa langit. 2 Ngunit sumagot siya at sinabi sa
kanila, “Pagsapit ng gabi, sasabihin ninyo. 'Magiging
maganda ang panahon, sapagkat pula ang kalangitan.'
3 At sasabihin ninyo sa umaga, 'Hindi magiging
maganda ang panahon ngayon, sapagkat ang langit
ay pula at maulap.' Alam ninyo kung paano bigyan
ng kahulugan ang anyo ng langit, ngunit hindi ninyo
kayang bigyang kahulugan ang mga palatandaan ng
mga panahon. 4 Maghahanap ng palatandaan ang
mga masama at mapang-apid na salinlahi, ngunit
walang maibibigay na palatandaan sa kanila maliban
sa palatandaan ni Jonas.” Pagkatapos ay iniwan sila
ni Jesus at umalis. 5 Nagpunta ang mga alagad
sa kabilang bahagi, ngunit nakalimutang magdala
ng tinapay. 6 Sinabi ni Jesus sa kanila, “Unawain
ninyo at mag-ingat kayo sa lebadura ng mga Pariseo
at mga Saduseo.” 7 Nagdahilan ang mga alagad
sa kanilang mga sarili at sinabi, “Ito ay dahil wala
tayong nadalang tinapay.” 8 Batid ito ni Jesus at
sinabi, “Kayong maliit ang pananampalataya, bakit
kayo nagdadahilan sa inyong mga sarili at sinasabi
na ito ay dahil wala kayong nadalang tinapay? 9
Hindi pa rin ba ninyo napapansin o naaalala ang
limang tinapay para sa limang-libo, at ilang mga
basket na tinapay ang naipon ninyo? 10 O ang pitong
basket na tinapay na para sa apat na libo at ilang
mga basket ang inyong naipon? 11 Paanong hindi
ninyo naintindihan na hindi ako nagsasalita sa inyo
tungkol sa tinapay? “Unawain ninyo at mag-ingat
kayo sa lebadura ng mga Pariseo at Saduseo.” 12
Pagkatapos naintindihan nila na sila ay hindi pinag-
iingat sa lebadura sa tinapay, kundi upang mag-ingat
sa itinuturo ng mga Pariseo at mga Saduseo. 13
Ngayon, nang dumating si Jesus sa mga bahagi ng
Cesarea ng Filipos, tinanong niya ang kaniyang mga
alagad, na sinasabi, “Ano ang sinasabi ng mga tao
kung sino ang Anak ng Tao?” 14 Sinabi nila, “Sabi
ng iba na si Juan na Tagapagbawtismo; ang iba, si
Elias; at ang iba, si Jeremias, o isa sa mga propeta.”
15 Sinabi niya sa kanila, “Ngunit ano ang sinasabi
ninyo sa kung sino ako?” 16 Sumagot si Simon Pedro
at sinabi, “Ikaw ang Cristo, ang Anak ng buhay na
Diyos.” 17 Sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya,
“Pinagpala ka, Simon Bar Jonas, sapagkat ito ay
hindi nahayag sa iyo ng laman o ng dugo, kundi ng
aking Amang nasa langit. 18 Sinasabi ko rin sa iyo na
ikaw ay si Pedro at sa ibabaw ng batong ito ay itatayo
ko ang aking iglesiya. Ang tarangkahan ng hades ay
hindi mananaig laban dito. **(Hadēs g86)** 19 Ibibigay ko
sa iyo ang mga susi sa kaharian ng langit. Anumang
gapusin mo sa lupa ay gagapusin din sa langit, at
anumang kalagan ninyo sa lupa ay kakalagan din sa
langit.” 20 At inutusan ni Jesus ang mga alagad na
huwag nilang sabihin sa iba na siya ang Cristo. 21
Magmula sa oras na iyon sinimulang sabihin ni Jesus
sa kaniyang mga alagad na kailangan niyang pumunta
sa Jerusalem, magdurusa ng maraming bagay sa
kamay ng mga nakatatanda at sa mga punong pari
at sa mga eskriba, papatayin at mabubuhay muli sa
ikatlong araw. 22 Pagkatapos ay hinila siya ni Pedro
sa tabi at pinagsabihan siya, na sinasabi, “Mailayo
sana ito sa iyo, Panginoon, hindi sana ito mangyari
sa iyo.” 23 Ngunit bumaling si Jesus kay Pedro at
sinabi, “Lumayo ka sa akin, Satanas! Hadlang ka sa
akin, sapagkat wala kang pakialam sa mga bagay
ng Diyos, kundi sa mga bagay ng mga tao.” 24

Pagkatapos, sinabi ni Jesus sa kaniyang mga alagad,
“Kung sinuman ang nais sumunod sa akin, kailangan
niyang ikaila ang kaniyang sarili, buhatin ang kaniyang
krus, at sumunod sa akin. **25** Sapagkat sinuman ang
may nais iligtas ang kaniyang buhay ay mawawalan
nito, at kung sinuman ang mawala ang buhay alang-
alang sa akin ay matatagpuan niya ito. **26** Ano ang
mapapala ng isang tao, kung mapasakaniya man
ang buong mundo ngunit ang kabayaran ay ang
kaniyang buhay? Ano ang maibibigay ng tao kapalit
ng kaniyang buhay? **27** Sapagkat ang Anak ng Tao ay
darating sa kaluwalhatian ng kaniyang Ama kasama
ang kaniyang mga anghel. Pagkatapos, bibigyan
niya ang bawat tao ayon sa kaniyang mga gawa.
28 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, may mga ilan
sa inyo na nakatayo dito na hindi makatitikim ng
kamatayan hanggang sa makita nila ang Anak ng
Tao na dumarating sa kaniyang kaharian.”

17 Makalipas ang anim na araw, isinama ni Jesus
sina Pedro, Santiago at si Juan na kaniyang
kapatid at sila ay dinala niya sa isang mataas
na bundok nang sila lang. **2** Siya ay nagbagong
anyo sa kanilang harapan. Ang kaniyang mukha ay
nagliwanag na katulad ng araw, at ang kaniyang
mga damit ay naging puting-puti katulad ng liwanag.
3 Masdan ito, nagpakita sa kanila sina Moises at
Elias na nakikipag-usap sa kaniya. **4** Nagsalita si
Pedro at sinabi kay Jesus, “Panginoon, mabuti na
kami ay narito. Kung nais ninyo, gagawa ako dito ng
tatlong pagsisilungan—isa para sa inyo, at isa para
kay Moises, at isa para kay Elias.” **5** Habang siya
ay nagsasalita pa, masdan ito, isang nakakasilaw
na ulap ang lumilim sa kanila, at masdan ito, may
isang tinig na mula sa ulap na nagsasabi, “Ito ang
minamahal kong Anak na lubos kong kinalulugdan.
Makinig kayo sa kaniya.” **6** Nang marinig ito ng mga
alagad, sila ay nagpatirapa at lubhang natakot. **7**
Pagkatapos, lumapit si Jesus at sila ay hinawakan
at sinabi, “Tumayo kayo at huwag kayong matakot.”
8 At sila ay tumingala ngunit walang ibang nakita
maliban kay Jesus lamang. **9** Nang pababa na sila
sa bundok, inutos ni Jesus sa kanila, na nagsasabi,
“Huwag ninyong ipagsabi sa sinuman ang pangitaing
ito hanggang ang Anak ng Tao ay muling ibangon
mula sa mga patay.” **10** Tinanong siya ng kaniyang
mga alagad, na sinasabi, “Bakit sinasabi ng mga
eskriba na kailangan daw munang dumating si Elias?”
11 Sumagot si Jesus at sinabi, “Totoo na darating
si Elias at aayusin ang lahat ng mga bagay. **12**
Ngunit sinasabi ko sa inyo, si Elias ay dumating na,
ngunit siya ay hindi nila nakilala. Sa halip, ginawa
nila ang nais nilang gawin sa kaniya. Sa gayon
ding paraan, ang Anak ng Tao ay magdurusa rin
sa kanilang mga kamay.” **13** At naintindihan ng
mga alagad na ang tinutukoy niya ay si Juan na
Tagapagbautismo. **14** Pagbalik nila sa kinaroroonan
ng mga tao, lumapit ang isang tao at lumuhod sa
kaniyang harapan, at sinabi, **15** “Panginoon, mahabag
kayo sa aking anak na lalaki, sapagkat siya ay may
epilepsiya at lubhang nahihirapan. Sapagkat madalas
siyang nahuhulog sa apoy o sa tubig. **16** Dinala ko
siya sa inyong mga alagad, ngunit hindi nila siya
mapagaling. **17** Sumagot si Jesus at sinabi, “Kayong
salinlahi na walang pananampalataya at mga baluktot,
hanggang kailan ba ako mananatili kasama ninyo?
Hanggang kailan ako magtitiis sa inyo? Dalhin ninyo
siya sa akin.” **18** Sinaway siya ni Jesus at umalis
ang demonyo sa kaniya. Gumaling ang bata sa oras
ding iyon. **19** Pagkatapos nito sarilinang lumapit kay
Jesus ang kaniyang mga alagad at sinabi, “Bakit hindi
namin ito mapalayas?” **20** Sinabi ni Jesus sa kanila,
“Dahil maliit ang inyong pananampalataya. Sapagkat
katotohanang sinasabi ko sa inyo, kung mayroon
kayong pananampalataya na kasinliit ng buto ng
mustasa, maaari ninyong sabihin sa bundok na ito,
'Lumipat ka roon,' at lilipat nga ito at walang magiging
imposible sa inyo. **21** (Ngunit hindi mapapalayas ang
ganitong uri ng demonyo maliban sa panalangin at
pag-aayuno.) **22** Habang sila ay nanatili sa Galilea,
sinabi ni Jesus sa kaniyang mga alagad, “Ang Anak
ng Tao ay ibibigay sa kamay ng mga tao. **23** At siya ay
papatayin nila, at mabubuhay siya sa ikatlong araw.”
Labis itong ikinalungkot ng kaniyang mga alagad. **24**
Pagdating nila sa Capernaum, lumapit kay Pedro ang
mga lalaking naningil ng kalahating siklo ng buwis at
sinabi, “Nagbabayad ba ng kalahating siklo ng buwis
ang iyong guro?” **25** Sinabi niya, “Oo.” Ngunit nang
pumunta si Pedro sa bahay, una siyang kinausap ni
Jesus at sinabi, “Ano sa palagay mo, Simon? Ang
mga hari sa lupa, kanino sila tumatanggap ng buwis o
ng pagpupugay? Mula sa kanilang mga mamamayan
o mula sa mga dayuhan?” **26** Nang sinabi ni Pedro,
“Sa mga dayuhan,” sinabi ni Jesus sa kaniya, “Kung
ganoon hindi kasama ang kanilang mamamayan sa
pagbabayad. **27** Ngunit upang hindi tayo maging
sanhi ng pagkakasala ng mga nangongolekta ng

buwis, pumunta ka sa dagat, ihagis mo ang iyong
pamingwit, at kunin ang unang isda na nahuli. Kapag
binuka mo ang bibig nito, makikita mo ang isang
siklo. Kunin mo ito at ibigay sa mga nangongolekta
ng buwis para sa akin at para sa iyo."

18 Sa oras ding iyon, lumapit kay Jesus ang
mga alagad at sinabi, "Sino ang pinakadakila
sa kaharian ng langit?" **2** Tinawag ni Jesus ang
isang bata sa kaniya, at inilagay niya sa kanilang
kalagitnaan, **3** at sinabi, "Totoo itong sinasabi ko sa
inyo, maliban na lamang kung kayo ay magsisi at
maging katulad ng mga maliliit na bata, hindi talaga
kayo makapapasok sa kaharian ng langit. **4** Kaya
kung sinuman ang nagpapakumbaba sa kaniyang
sarili katulad ng maliit na batang ito, ang taong iyon
ang pinakadakila sa kaharian ng langit. **5** At sinumang
tumatanggap sa katulad ng maliit na batang ito alang-
alang sa aking pangalan ay tinatanggap ako. **6** Ngunit
ang sinuman ang magiging sanhi ng pagkakasala
ng isa sa mga maliliit na bata na sumampalataya sa
akin, mas mabuti para sa kaniya na talian ang leeg
ng malaking batong gilingan, at dapat siyang ilubog
sa kailaliman ng dagat. **7** Sa aba sa sanlibutan dahil
sa panahon ng pagkatisod! Sapagkat kinakailangang
dumating ang mga panahong iyon, ngunit sa aba
sa taong sanhi ng pinanggalingan nito! **8** Kung ang
iyong kamay o mga paa ay nagiging sanhi ng inyong
pagkatisod, putulin ninyo ito at itapon ninyo ito palayo
sa inyo. Mas mabuti para sa inyo ang pumasok sa
buhay na may kapansanan o lumpo, kaysa itapon sa
walang hanggang apoy na may dalawang kamay o
dalawang paa. **(aiōnios g166)** **9** Kung ang inyong mga
mata ay maging dahilan ng inyong pagkatisod, dukutin
ninyo ito at itapon ninyo ito palayo sa inyo. Mas
mabuti para sa inyo ang pumasok sa buhay na may
isang mata, kaysa itapon sa walang hanggang apoy
na may dalawang mata. **(Geenna g1067)** **10** Tingnan
ninyo na huwag ninyong hahamakin kahit na isa sa
mga maliliit na bata. Sapagkat sasabihin ko sa inyo
na sa langit, ang kanilang mga anghel ay laging
nakatingin sa mukha ng aking Amang nasa langit.
(**11** Sapagkat pumarito ang Anak ng Tao upang
maligtas ang mga nawawala.) **12** Ano sa palagay
ninyo? Kung may isang taong mayroong isandaang
tupa, at ang isa ay naligaw, hindi ba niya iiwan ang
siyamnapu't siyam sa burol at maghahanap sa isang
naliligaw? **13** At kung matagpuan niya ito, totoo
itong sinasabi ko sa inyo, ikagagalak niya ito higit
sa siyamnapu't siyam na hindi naligaw. **14** Sa gayon
ding paraan, hindi ito ang kalooban ng inyong Ama
na nasa langit na ang isa sa mga maliliit na batang
ito ay mapahamak. **15** Kung ang iyong kapatid ay
nagkasala laban sa iyo, pumuntahan mo, ipakita mo
ang kaniyang pagkakamali na ikaw at siya lamang.
Kung makikinig siya sa iyo, mapapanumbalik mo
ang iyong kapatid. **16** Ngunit kung hindi siya makinig
sa iyo, isama mo sa iyo ang isa o dalawa pang
mga kapatid, upang sa pamamamagitan ng bibig
ng dalawa o tatlong mga saksi ang bawat salita
ay maaaring mapatunayan. **17** At kung tumanggi
siyang makinig sa kanila, sabihin ito sa iglesiya.
Kung siya ay tumanggi na makinig sa iglesiya, ituring
ninyo siyang gaya ng isang Gentil at maniningil ng
buwis. **18** Totoo itong sinasabi ko sa inyo, anumang
mga bagay ang igapos ninyo sa lupa ay igagapos
din sa langit. At anumang mga bagay ang inyong
kalagan sa lupa ay kakalagan din sa langit. **19**
Dagdag pa nito, sinasabi ko sa inyo, na kung ang
dalawa sa inyo ay sumang-ayon sa lupa tungkol sa
anumang bagay na kanilang hinihiling, mangyayari
ito sa kanila sa pamamagitan ng aking Amang nasa
langit. **20** Sapagkat kung saan ang dalawa o tatlo
ang nagkatipon dahil sa aking pangalan, naroon ako
sa kanilang kalagitnaan." **21** Pagkatapos, lumapit si
Pedro at sinabi kay Jesus, "Panginoon, ilang beses
ba na magkakasala ang aking kapatid laban sa akin
at akin siyang patatawarin? Hanggang pitong beses?"
22 Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Hindi ko sasabihin sa
inyo na pitong beses, kundi hanggang pitumpung ulit
at pito. **23** Samakatuwid, ang kaharian ng langit ay
maihahalintulad sa isang hari na nais makipagsulit
sa kaniyang mga utusan. **24** Habang inuumpisahan
ang pagsusulit, isang utusan ang dinala sa kaniya
na nagkautang ng sampung libong mga talento. **25**
Ngunit dahil sa wala siyang kakayanan na magbayad,
inutusan siya ng kaniyang amo na ipagbili, kasama
ng kaniyang asawa at mga anak at lahat na mayroon
siya, at nang makabayad. **26** Kaya lumuhod ang
utusan, yumuko sa kaniyang harapan, at sinabi, 'Amo,
pagtiisan mo ako, at babayaran ko ang lahat.' **27** Kaya
nahabag ang amo sa kaniyang utusan, pinakawalan
siya at pinatawad ang kaniyang utang. **28** Ngunit
lumabas ang utusan at nakita ang isa sa kaniyang
kapwa utusan na nagkautang sa kaniya ng isang
daang denario. Sinunggaban niya ito, sinakal at
sinabi, 'Bayaran mo ako sa iyong inutang.' **29** Ngunit

lumuhod ang kaniyang kapwa utusan at nakiusap sa
kaniya na nagsasabi, “Pagtiisan mo ako, at babayaran
rin kita.' **30** Ngunit tumanggi ang naunang utusan.
Sa halip, pumunta siya at itinapon siya sa kulungan,
hanggang sa mabayaran niya ang kaniyang inutang.
31 Nang makita ng kapwa mga utusan kung ano ang
nangyari, labis silang nagdamdam. Pumunta sila sa
kanilang amo at sinabi ang lahat ng nangyari. **32**
Pagkatapos nito, ipinatawag ng amo ang kaniyang
utusan, at sinabi sa kaniya, 'Napakasama mong
utusan, pinatawad kita sa lahat ng iyong inutang dahil
ikaw ay nakiusap sa akin. **33** Hindi ba dapat naawa ka
din sa iyong kapwa utusan, gaya ng pagkahabag ko
sa iyo? **34** Nagalit ang kaniyang amo at ibinigay siya
sa mga tagapagpahirap hanggang sa mabayaran niya
ang lahat ng kaniyang mga inutang. **35** Kaya ganoon
din ang gagawin sa inyo ng aking Ama na nasa langit
kung ang bawat isa sa inyo ay hindi magpapatawad
sa kaniyang kapatid na mula sa kaniyang puso.”

19 Nangyari, nang matapos na ni Jesus ang mga
salitang ito, umalis siya mula sa Galilea at
nakarating sa hangganan ng Judea lampas pa ng Ilog
Jordan. **2** Napakaraming tao ang sumunod sa kaniya
at sila ay pinagaling niya roon. **3** Pumunta sa kaniya
ang mga Pariseo upang subukin siya na nagsasabi,
“Pinahihintulutan ba sa batas na hihiwalayan ng lalaki
ang kaniyang asawa sa anumang kadahilanan?” **4** Si
Jesus ay sumagot at nagsabi, “Hindi ba ninyo nabasa,
na ang gumawa sa kanila sa simula pa lamang ay
ginawa silang lalaki at babae? **5** At sinabi rin niyang,
'Sa ganitong dahilan iiwan ng lalaki ang kaniyang
ama at ina upang makiisa sa kaniyang asawa, at ang
dalawa ay magiging iisang laman?' **6** Kaya nga sila ay
hindi na dalawa, kundi iisang laman. Samakatwid ang
ano mang pinagsama ng Diyos ay walang sinumang
makapaghihiwalay.” **7** Sinabi nila sa kaniya, “Bakit
noon ay inutusan tayo ni Moises na gumawa ng
kasulatan ng paghihiwalay at paalisin na siya?” **8**
Sinabi niya sa kanila, “Dahil sa katigasan ng inyong
puso ay pinayagan ni Moises na hiwalayan ninyo ang
inyong mga asawa, subalit mula sa simula hindi gayon.
9 Sinasabi ko sa inyo, ang sinumang makikipaghiwalay
sa kaniyang asawa, maliban sa sekwal na imoralidad,
at mag-aasawa ng iba, ay nangangalunya. At ang
lalaki na magpapakasal sa hiniwalayan na babae ay
nakagawa ng pangangalunya.” **10** Sinabi ng mga
alagad kay Jesus, “Kung ganyan ang kalagayan
ng lalaki sa kaniyang asawa, mabuti pang hindi na
mag-aasawa.” **11** Subalit sinabi ni Jesus sa kanila,
“Hindi lahat ay tatanggap sa aral na ito, kundi sila
lamang na pinahihintulutan na tanggapin ito. **12**
Sapagkat mayroong mga eunuko na ipinanganak sa
sinapupunan ng kanilang ina. At may mga eunoko na
ginawang eunuko ng mga tao. At may mga eunuko
na ginawa nilang mga eunuko ang kanilang sarili
alang-alang sa kaharian ng langit. Siya na kayang
tumanggap sa aral na ito, tanggapin niya ito. **13**
May maliliit na mga bata na dinala sa kaniya upang
patungan ng kaniyang mga kamay at ipanalangin sila,
ngunit pinagalitan sila ng mga alagad. **14** Ngunit sinabi
ni Jesus, “Hayaan ang maliliit na mga bata, at huwag
silang pagbawalan na pumunta sa akin, sapagkat
ang kaharian ng langit ay para sa mga ganito.” **15** At
ipinatong niya ang kaniyang mga kamay sa kanila, at
pagkatapos umalis mula roon. **16** Masdan ito, isang
lalaki ang lumapit kay Jesus at sinabi, “Guro, ano ang
mabuting bagay na kinakailangan kong gawin upang
ako ay magkaroon ng buhay na walang hanggan?”
(aiōnios g166) **17** Sinabi ni Jesus sa kaniya, “Bakit mo
ako tinatanong tungkol sa kung ano ang mabuti? Isa
lang ang mabuti, ngunit kung nais mong pumasok
sa buhay, tuparin mo ang mga kautusan.” **18** At
sinabi ng lalaki sa kaniya, “Alin sa mga kautusan?
Sinabi ni Jesus, “Huwag kang pumatay, huwag kang
mangangalunya, huwag kang magnakaw, huwag
kang magsinungaling sa iyong pagsaksi, **19** igalang
mo ang iyong ama at ang iyong ina, at ibigin mo ang
iyong kapwa tulad ng pagmamamhal mo sa iyong
sarili. **20** At sinabi ng binatang lalaki sa kaniya, ang
lahat nang ito ay sinunod ko. Ano pa ba ang kailangan
ko? **21** Sinabi ni Jesus sa kaniya, “Kung nais mong
maging ganap, humayo ka at ipagbili mo ang iyong
ari-arian at ibigay sa mahihirap, at magkakaroon ka
ng yaman sa langit. At halika, sumunod ka sa akin.”
22 Subalit ng marinig ng binatang lalaki ang sinabi ni
Jesus, umalis siya na malungkot, sapagkat siya ay
may napakaraming mga ari-arian. **23** Sinabi ni Jesus
sa kaniyang mga alagad, “Totoo itong sinasabi ko sa
inyo, mahirap makapasok ang isang mayaman sa
kaharian ng langit. **24** Muling sinasabi ko sa inyo,
madali pa sa isang kamelyo ang pumasok sa butas
ng karayom kaysa sa isang mayaman na makapasok
sa kaharian ng Diyos.” **25** Nang mapakinggan ito ng
mga alagad, sila ay namangha at sinabi, “Sino kung
gayon ang maaaring maligtas?” **26** Tumingin sa kanila
si Jesus at sinabi, “Sa mga tao ito ay imposible ngunit

sa Diyos, lahat ay posible.” **27** Sumagot si Pedro at
sinabi sa kaniya, “Tingnan mo, iniwan namin ang lahat
at sumunod saiyo. Ano ang makakamtan namin?”
28 Sinabi ni Jesus sa kanila, “Totoo itong sinasabi
ko sa inyo, kayo na sumunod sa akin, sa bagong
kapanganakan kapagka ang Anak ng Tao ay uupo na
sa trono sa kaniyang kaluwalhatian, kayo rin naman
ay uupo sa labindalawang mga trono, maghuhukom
sa labingdalawang mga tribu ng Israel.” **29** Ang bawat
isa na nag-iwan ng mga bahay, mga kapatid na lalaki,
mga kapatid na babae, ama at ina, o lupain alang
alang sa akin, ay makakatanggap ng isang daang
beses at magmamana ng buhay na walang hanggan.
(aiōnios g166) **30** Subalit marami ang nauna ngayon na
mahuhuli at marami sa mga nahuhuli ay mauuna.

20 Sapagkat ang kaharian ng langit ay tulad sa
isang nagmamay-ari ng lupain, na lumabas ng
maagang-maaga upang umupa ng mga manggagawa
para sa kaniyang ubasan. **2** Pagkatapos niyang
makipagsundo sa mga manggagawa sa isang denaryo
sa isang araw, pinapunta niya sila sa kaniyang
ubasan. **3** Lumabas siya muli sa dakong alas nuwebe
noong umagang iyon at nakita niya ang ibang mga
manggagawa na nakatayong walang ginagawa sa
pamilihan. **4** Sinabi niya sa kanila, 'Pumunta rin kayo
sa ubasan, at kung ano ang nararapat sa inyo ay
ibibigay ko.' At sila ay pumunta upang magtrabaho.
5 Lumabas siyang muli nang mag-aalas dose ng
tanghali at muli nang mag-aalas tres ng hapaon,
at ganoon din ang ginawa niya. **6** At sa isa pang
pagkakataon nang mag-aalas singko ng hapon, siya
ay lumabas at nakatagpo ng iba pang nakatayong
walang ginagawa. Sinabi niya sa kanila, 'Bakit kayo
nakatayo rito na walang ginagawa sa maghapon?' **7**
Sinabi nila sa kaniya, 'Sapagka't wala ni isang umupa
sa amin,' Sinabi niya sa kanila, 'Kayo rin ay pumunta
sa ubasan.' **8** At nang sumapit ang gabi, sinabi
ng may-ari ng ubasan sa kaniyang tagapangasiwa,
'Tawagin ang mga manggagawa at ibigay ang kanilang
sahod, mula sa nahuli hanggang sa nauna.' **9** At
nang ang mga manggagawa na inupahan nang mag-
aalas singko ay dumating, bawat isa sa kanila ay
tumanggap ng isang denaryo. **10** At nang ang mga
naunang manggagawa ay dumating, inisip nila na
higit na marami ang kanilang tatanggapin, subalit
bawat isa sa kanila ay tumanggap rin ng tig-iisang
denaryo. **11** At nang matanggap nila ang kanilang
mga sahod, sila ay nagreklamo tungkol sa may-ari ng
ubasan. **12** Sabi nila, 'Ang mga huling manggagawang
ito ay isang oras lang na nagtrabaho, ngunit ipinantay
mo sila sa amin, sa amin na nagdala ng pasan sa
buong araw at sa nakakasunog na init.' **13** Subalit
sumagot ang may-ari ng ubasan at nagsabi sa isa
sa kanila, 'Kaibigan, wala akong nagawang mali sa
iyo, Hindi ba't nagkasundo tayo sa isang denaryo?
14 Tanggapin mo ang para sa iyo at humayo ka.
Kagalakan ko ang magbigay sa mga nahuling mga
manggagawa na inupahan katulad ng sa inyo. **15**
Hindi ba marapat sa akin na gawin kung ano ang
nais kong gawin sa aking mga pag-aari?' O ang iyong
mata ay masama dahil ako ay mabuti? **16** Kaya nga
ang nauuna ay nahuhuli at ang nahuhuli ay nauuna.”
17 Habang si Jesus ay patungo sa Jerusalem, ang
labindalawa ay isinama niya at habang nasa daan
sinabi niya sa kanila, **18** “Tingnan ninyo, aakyat tayo
patungo sa Jerusalem at ang Anak ng Tao ay ibibigay
sa mga punong mga pari at mga eskriba. At siya ay
hahatulan nila ng kamatayan **19** at ibibigay sa mga
Gentil upang siya ay kutyain, paluin, at ipako siya sa
krus. Ngunit sa ikatlong araw siya ay babangunin.
20 At ang ina ng mga anak na lalaki ni Zebedeo
ay pumunta kay Jesus kasama ang kaniyang mga
anak. Yumukod siya sa kaniyang harapan at humiling
ng isang bagay sa kaniya. **21** Sinabi ni Jesus sa
kaniya, “Ano ang nais mong hilingin?” Sinabi niya sa
kaniya, “Ipag-utos mo na ang aking dalawang anak
ay makakaupo sa iyong kaharian, ang isa sa iyong
dakong kanang kamay at ang isa naman ay sa iyong
dakong kaliwang kamay,” **22** Subalit sinagot siya ni
Jesus at nagsabi, “Hindi ninyo alam kung ano ang
iyong hinihiling. Kaya ba ninyong inumin ang tasa na
aking iinumin?” Sinabi nila sa kaniya, “Kaya namin.”
23 Sinabi niya sa kanila, “Ang aking tasa ay tunay
ninyong inumin. Subalit ang pag-upo sa aking dakong
kanang kamay at sa aking dakong kaliwang kamay
ay hindi sa aking pagpapasya, ngunit ito ay para sa
kanila na pinaghandaan ng aking Ama.” **24** At nang
mapakinggan ito ng sampung mga alagad, labis silang
hindi nasiyahan sa dalawang magkapatid. **25** Ngunit
tinawag sila ni Jesus sa kaniya at sinabi, “Alam ninyo
na ang mga namumuno sa mga Gentil ay nanglulupig
sa kanila, at ang mga mahahalagang mga tao sa
kanila ay gumagamit ng kapangyarihan upang sundin
sila. **26** Subalit hindi dapat mangyari ito sa inyo. Sa
halip, ang sinumang nagnanais na maging dakila sa
inyo ay dapat maging tagapaglingkod ninyo. **27** At ang

sinumang nagnanais na maging una sa inyo ay dapat
maging tagapaglingkod ninyo. 28 Katulad ng Anak ng
Tao hindi siya naparito upang paglingkuran, kundi
upang maglingkod, at upang ibigay ang kaniyang
buhay bilang pangtubos sa marami. 29 Habang sila
ay paalis mula sa Jerico, napaka-raming tao ang
sumunod sa kaniya. 30 At nakita nila ang dalawang
bulag na lalaki na nakaupo sa daan. Nang marinig
nila na si Jesus ay dumaraan, sila ay sumigaw at
nagsabi, “Panginoon, Anak ni David, mahabag ka sa
amin.” 31 Subalit sinaway sila ng mga tao, sinabihan
sila na tumahimik. Ngunit, lalo silang nagsisisigaw
ng malakas at nagsabi, “Panginoon, Anak ni David,
mahabag ka sa amin.” 32 At huminto si Jesus at
tinawag sila at nagsabi, “Ano ang nais ninyong gawin
ko sa inyo?” 33 Sinabi nila sa kaniya, “Panginoon,
na ang aming mga mata ay mabuksan.” 34 At si
Jesus, na nakadama ng pagkahabag, hinipo ang
kanilang mga mata. Agad agad ay natanggap nila
ang kanilang paningin at sumunod sa kaniya.

21 Habang si Jesus at ang kaniyang mga alagad
ay papalapit na sa Jerusalem at dumating sa
Bethfage, sa Bundok ng mga Olibo, sinugo ni Jesus
ang dalawa sa kaniyang mga alagad 2 na nagsasabi
sa kanila, “Pumunta kayo sa susunod na nayon at
makakakita kaagad kayo ng nakataling asno at may
kasamang isang batang asno. Kalagan ninyo sila at
dalhin sa akin. 3 Kung may magsabi sa inyo ng kahit
na ano sa inyo tungkol dito sabihin ninyo, 'Kailangan
sila ng Panginoon,' at kaagad-agad ipapadala ng
taong iyon ang mga iyon sa inyo. 4 Ngayon nangyari
nga ito upang maganap kung ano ang sinabi sa
pamamagitan ng propeta. Sinabi niya, 5 “Sabihin sa
anak na babae ng Sion, 'Tingnan mo, ang inyong Hari
ay darating sa inyo, mapagpakumbaba at nakasakay
sa asno at sa batang asno, ang anak ng asno. 6 At
ang mga alagad ay nagpunta at ginawa kung ano
ang ibinilin sa kanila ni Jesus. 7 Dinala nila ang asno
at ang batang asno, at inilagay nila ang kanilang
mga damit sa kanila, at umupo roon si Jesus. 8
Karamihan sa mga tao ay naglatag ng kanilang mga
damit sa daan, ang iba ay pumutol ng mga sanga
ng mga kahoy at inilatag sa daan. 9 Ang mga taong
nauna kay Jesus at ang mga sumunod sa kaniya
ay sumisigaw na nagsasabi, “Hosana sa anak ni
David! Pinagpala ang dumarating sa pangalan ng
Panginoon. Hosana sa kataas-taasan!” 10 Nang
makarating si Jesus sa Jerusalem, ang buong lungsod
ay nagkagulo at nagsabi, “Sino ba ito?” 11 Ang mga
tao ay sumagot, “Si Jesus ito na propeta, na taga-
Nazaret ng Galelia.” 12 Pumasok si Jesus sa templo
ng Diyos. At pinaalis palabas ang lahat ng mga namili
at nagbebenta sa templo. At pinagbubuwal din niya
ang mga mesa ng mga mamamalit ng pera at ang
mga upuan ng mga nagbebenta ng mga kalapati. 13
Sinabi niya sa kanila, “Ito ay nasusulat, 'Ang aking
tahanan ay tatawaging bahay-panalanginan,' ngunit
ginawa ninyo itong lungga ng mga magnanakaw.” 14
At pumunta sa kaniya sa templo ang mga bulag at
mga lumpo at sila ay pinagaling niya. 15 Subalit nang
makita ng mga pinunong pari at ng mga eskriba ang
mga kamanghamanghang mga bagay na kaniyang
ginawa, at nang mapakinggan nila ang mga bata
na sumisigaw sa templo at nagsasabi, “Hosana sa
anak ni David,” sila ay lubhang nagalit. 16 Sinabi nila
sa kaniya, “Narinig mo ba kung ano ang sinasabi
ng mga taong ito?” Sinabi ni Jesus sa kanila, “Oo!
Ngunit hindi ba ninyo nababasa, 'Na mula sa mga
bibig ng mga sanggol at mga sumususo pa lamang
ay ginawa mong ganap ang papuri'?” 17 At iniwan
sila ni Jesus at nagtungo sa lungsod ng Betania
at natulog doon. 18 Kinaumagahan nang pabalik
na si Jesus sa lungsod, nagutom siya. 19 Nakakita
siya ng puno ng igos sa tabi ng daan. Pinuntahan
niya ito, subalit wala siyang nakitang bunga kundi
mga dahon lamang. At sinabihan niya ito, “Hindi
ka na magbubunga mula ngayon at magpakailan
man.” Kaagad-agad ang puno ng igos ay natuyo.
(aiōn g165) 20 At nang makita ito ng kaniyang mga
alagad, namangha sila at sinabi, “Paanong ang puno
ng igos ay kaagad-agad na natuyo?” 21 Sumagot
at sinabi ni Jesus sa kanila, “Totoo itong sinasabi
ko sa inyo, kung kayo ay may pananampalataya at
hindi mag-alinlangan, hindi lang ninyo magagawa
kung ano ang nangyari sa puno ng igos, maaari
ninyo ring sabihin sa burol na ito, 'Maiangat ka at
maihagis sa dagat,' at ito ay magaganap. 22 Lahat ng
hihilingin ninyo sa panalangin na may paniniwala,
matatanggap ninyo.” 23 Nang dumating si Jesus
sa templo, pumunta sa kaniya ang mga punong
pari at mga nakatatanda sa mga tao habang siya
ay nagtuturo at sinabi nila sa kaniya, “Sa anong
kapangyarihan ginawa mo ang mga bagay na ito?
At sino ang nagbigay sa iyo ng kapangyarihan na
ito?” 24 Sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, “Ako
rin ay magtatanong sa inyo ng isang tanong. Kung

sasagutin ninyo ako, sasagutin ko rin kayo kung sa
anong kapangyarihan ginawa ko ang mga bagay na
ito. 25 Ang bautismo ni Juan—saan ba ito galing,
galing ba sa langit o sa mga tao?" Pinag-usapan
nila ito sa kanilang mga sarili, na nagsasabi, "Kung
sasabihin natin na, 'Nagmula sa langit,' sasabihin
niya sa atin, 'Bakit hindi kayo naniwala sa kaniya?' 26
Kung sasabihin natin na, 'Galing sa tao,' natatakot
tayo sa mga tao, sapagkat kinikilala nila si Juan
bilang isang propeta." 27 Sumagot sila kay Jesus at
nagsabi, "Hindi namin alam." Sinabi rin niya sa kanila,
'Kung gayon hindi ko rin sasabihin sa inyo kung sa
anong kapangyarihan ginawa ko ang mga bagay na
ito. 28 Subalit ano sa palagay ninyo? May isang tao
na may dalawang anak na lalaki. Pumunta siya sa
una at sinabi, 'Anak pumunta ka at magtrabaho sa
araw na ito sa ubasan,' 29 Sumagot ang anak at
nagsabi, 'Ayaw ko,' subalit, pagkatapos nito nagbago
ang kaniyang isip at pumunta siya. 30 At ang taong
ito ay pumunta sa kaniyang pangalawang anak at
nagsabi ng ganoon din. Sumagot ang anak na ito
at nagsabi, 'Ginoo, pupunta ako.' Ngunit hindi siya
pumunta. 31 Alin sa dalawang anak na lalaki ang
sumunod sa kalooban ng kanilang ama?" Sabi nila,
"Ang nauna." Sinabi ni Jesus sa kanila, "Totoo itong
sinasabi ko sa inyo na ang mga maniningil ng buwis at
ang mga babaing nagbebenta ng aliw ay mauunang
makapasok sa kaharian ng Diyos bago kayo. 32
Sapagkat si Juan ay pumunta sa inyo sa daan ng
katuwiran, subalit hindi ninyo siya pinaniwalaan,
samantalang ang mga maniningil ng buwis at mga
nagbebenta ng aliw ay naniwala sa kaniya. At kayo,
noong nakita ninyo na nangyari, hindi man lang kayo
nagsisi pagkatapos nito upang maniwala sa kaniya.
33 Pakinggan ang isa pang talinghaga. May isang
tao na nagmamay-ari ng napakalawak na lupain.
Nagtanim ng mga ubas at binakuran niya ito, at
naghukay ng pisaan ng ubas, at nagtayo ng tore ng
bantay, at pinaupahan ito sa mga tagapag-alaga ng
ubasan. At siya ay nagtungo sa ibang bayan. 34 Nang
ang panahon ng pag-aani ng ubasan ay papalapit
na, nagpadala siya ng ilan sa kaniyang mga utusan
sa mga tagapag-alaga ng ubasan upang kunin ang
kaniyang mga ubas. 35 Subalit sinunggaban ng mga
tagapag-alaga ng ubasan ang kaniyang mga utusan,
pinalo ang isa, pinatay ang iba, at binato rin ang
iba. 36 Minsan pa, ang may ari ay nagpadala ng iba
pang mga utusan, mas marami pa sa nauna, subalit
ganoon din ang ginawa sa kanila ng mga tagapag-
alaga ng ubasan. 37 Pagkatapos noon, pinadala
ng may-ari ang kaniyang sariling anak sa kanila,
na nagsabi, "Igagalang nila ang aking anak.' 38 At
nang makita ng mga tagapag-alaga ng ubas ang
anak, sinabi nila sa kanilang mga sarili, "Ito ang
tagapagmana. Halikayo, patayin natin siya at angkinin
natin ang mana.' 39 Kaya kinuha nila siya at itinapon
palabas ng ubasan, at pinatay siya. 40 Ngayon, kung
darating ang may ari ng ubasan, ano ang gagawin
niya sa mga tagapag-alaga ng ubasan?" 41 Sinabi
nila sa kaniya, "Pupuksain niya sila na tampalasan
na mga tao sa mabagsik na pamamaraan at ang
ubasan ay pauupahan sa ibang tagapagpangalaga
ng ubasan, sa mga taong magbabayad kapag ang
ubas ay mahinog na." 42 At sinabi ni Jesus sa kanila,
"Hindi ba ninyo nabasa sa mga kasulatan, 'Ang bato
na tinanggihan ng mga tagapagtayo ng bahay ay
naging batong panulukan. Ito ay galing sa Panginoon,
at ito ay kamanghamangha sa ating mga mata.' 43
Kaya sinasabi ko sa inyo, ang kaharian ng Diyos ay
kukunin niya sa inyo at ibibigay sa ibang bansa na
mag-aalaga sa mga bunga nito. 44 Ang sinumang
babagsak sa batong ito ay mababasag ng pirapiraso.
At kung kanino man ito babagsak, madudurog siya."
45 Nang napakinggan ng mga punong pari at mga
Pariseo ang kaniyang mga talinghaga, nakita nila na
ang kaniyang sinasabi ay patungkol sa kanila. 46
Subalit sa tuwing naisin nilang dakpin siya, natatakot
sila sa mga tao sapagkat tinuturing siya ng mga tao
na isang propeta.

22 At muling nagsalita si Jesus sa kanila ng isang
talinghaga, at nagsabi, 2 "Ang kaharian ng
langit ay katulad sa isang hari na naghanda ng salu-
salo sa kasal ng kaniyang anak na lalaki. 3 Sinugo
niya ang kaniyang mga utusan na tawagin ang mga
naanyayahan sa salu-salo sa kasal, subalit ayaw
nilang pumunta. 4 At muling nagsugo ang hari ng iba
pang mga utusan, na nagsabing, 'Sabihin sa mga
naanyayahan, "Tingnan ninyo, naihanda ko na ang
aking hapunan. Ang aking mga baka at pinatabang
mga batang baka ay nakatay na, at ang lahat ay
nakahanda na. Pumunta kayo sa salu-salo sa kasal.'
5 Subalit binabalewala ng mga taong ito ang kaniyang
paanyaya. Ang iba ay bumalik sa kanilang sariling
mga bukirin, ang iba naman ay nagtungo sa mga
lugar ng kanilang negosyo. 6 Ang iba naman ay
sinunggaban ang mga utusan ng hari, pinahiya at

pinatay sila. 7 Subalit nagalit ang hari. Inutusan niya ang kaniyang mga sundalo na patayin ang mga mamamatay na iyon, at sunugin ang kanilang lungsod. 8 At sinabi niya sa kaniyang mga utusan, 'Ang kasal ay handa na, ngunit ang mga naanyayahan ay hindi karapat-dapat. 9 Kaya pumunta kayo sa mga sangandaan at anyayahan ninyo kung gaano karaming tao ang inyong matatagpuan sa salu-salo sa kasal.' 10 At ang mga utusan ay nagtungo sa mga malalaking daan at inipon ang lahat ng mga taong matagpuan nila kapwa mabuti at masama. Kaya't ang bulwagan pangkasalan ay napuno ng mga panauhin. 11 Subalit nang dumating ang hari upang tingnan ang mga panauhin, nakakita siya ng tao na hindi nakasuot ng pangkasal na kasuotan. 12 Sinabi ng hari sa kaniya, 'Kaibigan, paano ka nakapasok dito nang walang pangkasal na kasuotan?' At walang maisagot ang tao. 13 At sinabi ng hari sa kaniyang mga utusan, 'Gapusin ang kamay at paa ng taong ito, at ihagis siya sa kadiliman sa labas, kung saan doon ay may pagtatangis at pagngangalit ng mga ngipin.' 14 Sapagkat maraming tao ang tinawag, ngunit kakaunti ang pinili." 15 At umalis ang mga Pariseo at nagbalak kung papaanong mabitag nila si Jesus sa kaniyang sariling salita. 16 At pinadala nila ang kanilang mga alagad sa kaniya, kasama ang mga tagasunod ni Herodes. Sinabi nila kay Jesus, "Guro, alam namin na ikaw ay makatotohanan, at nagtuturo sa pamamaraan ng Diyos ng may katotohanan. At wala kayong pakialam sa sinasabi nang sinuman, at hindi nagpapakita ng pagtatangi sa mga tao. 17 Kaya sabihin mo sa amin, ano sa palagay mo? Nararapat bang magbayad ng mga buwis kay Cesar o hindi?" 18 Subalit nakakaintindi ng kanilang kasamaan si Jesus at nagsabi, "Bakit ninyo ako sinusubok, kayong mga mapagkunwari? 19 Ipakita ninyo sa akin ang pangbuwis na salapi." Dinala nila ang isang denaryo sa kaniya. 20 At sinabi ni Jesus sa kanila, "Kaninong mukha at pangalan ang narito?" 21 Sinabi nila sa kaniya, "Kay Cesar." At sinabi ni Jesus sa kanila, "Kung gayon ibigay kay Cesar ang mga bagay na kay Cesar, at sa Diyos ang mga bagay na sa Diyos." 22 Nang mapakinggan nila ito, namangha sila. At iniwan nila siya at umalis sila. 23 Sa araw na iyon ilan sa mga Saduseo na mga nagsasabi na walang muling pagkabuhay ay pumunta sa kaniya. Tinanong nila siya, 24 na nagsasabi, "Guro, sinabi ni Moises na, 'Kung ang tao ay mamatay, na walang anak, kailangang pakasalan ng kapatid niya ang kaniyang asawa at magkaroon ng anak alang-alang sa kaniyang kapatid.' 25 Mayroong pitong magkakapatid na lalaki. Ang panganay ay nag-asawa at namatay, at hindi nagkaanak. Iniwan niya ang kaniyang asawa sa kaniyang kapatid na lalaki. 26 At ang pangalawang kapatid na lalaki gayon din ang ginawa niya, at ang pangatlo, hanggang sa pampitong kapatid na lalaki. 27 Pagkatapos nilang lahat, namatay din ang babae. 28 Ngayon sa muling pagkabuhay, kaninong asawa siya sa pitong magkakapatid? Sapagkat siya ay naging asawa nilang lahat." 29 Subalit sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Nagkakamali kayo, sapagkat hindi ninyo alam ang mga kasulatan maging ang kapangyarihan ng Diyos. 30 Sapagkat sa muling pagkabuhay hindi na sila mag-aasawa, o pag-aasawahin. Sa halip, sila ay katulad ng mga anghel sa langit. 31 Ngunit tungkol sa muling pagkabuhay ng mga patay, hindi ba ninyo nababasa kung ano ang sinabi sa inyo ng Diyos, na nagsasabi, 32 'Ako ang Diyos ni Abraham, ang Diyos ni Isaac, at ang Diyos ni Jacob'? "Ang Diyos ay hindi Diyos ng mga patay, kung hindi ng mga buhay." 33 Nang mapakinggan ito ng mga tao, sila ay namangha sa kaniyang katuruan. 34 Subalit nang mapakinggan ng mga Pariseo na napatahimik ni Jesus ang mga Saduseo, nagtipuntipon sila. 35 Isa sa kanila na isang abogado ay nagtanong sa kaniya ng isang katanungan, upang subukin siya— 36 "Guro, alin ba ang pinakadakilang utos sa kautusan?" 37 Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Kinakailangang ibigin mo ang Panginoon mong Diyos, nang buong puso mo, nang buong kaluluwa mo, at nang buong pag-iisip mo.' 38 Ito ang dakila at unang kauutusan. 39 At ang pangalawang kautusan ay katulad nito— 'Kinakailangang ibigin mo ang iyong kapwa katulad ng pagmamahal mo sa iyong sarili.' 40 Dito sa dalawang mga kautusang ito nakasalalay ang buong kautusan at ang mga propeta." 41 Ngayon habang ang mga Pariseo ay nagkakatipon pa rin, si Jesus ay nagtanong sa kanila ng katanungan. 42 Sinabi niya, "Ano ang iniisip ninyo tungkol kay Cristo? Kaninong anak siya?" Sinabi nila sa kaniya, "Ang anak ni David." 43 Sinabi ni Jesus sa kanila, "Papaanong si David sa Espiritu ay tumawag sa kaniyang Panginoon, na nagsabi, 44 'Ang Panginoon ay nagsabi sa aking Panginoon, "Umupo ka sa dako ng aking kanang kamay, hanggang ang iyong mga kaaway ay maging

tungtungan ng iyong mga paa.'"?" **45** Kung si David
nga ay tinawag niya ang Cristo na 'Panginoon', paano
siya naging anak ni David?" **46** Walang kahit isa na
makasagot sa kaniya ng isang salita, at mula sa araw
na iyon walang sinumang sumubok pang magtanong
sa kaniya.

23 Pagkatapos nito, nagsalita si Jesus sa maraming
tao at sa kaniyang mga alagad. **2** Sinabi niya,
"Ang mga eskriba at mga Pariseo ay umuupo sa
upuan ni Moises. **3** Kaya kung ano man ang iutos
nila na gawin ninyo, gawin at sundin ninyo ang mga
bagay na ito. Ngunit huwag ninyong tularan ang mga
gawa nila, dahil nagsasabi sila ngunit hindi naman
nila ginagawa. **4** Totoo nga, nagbibigkis sila ng mga
mabibigat na mga pasanin na mahirap dalhin, at
ipinapasan nila sa balikat ng mga tao. Ngunit sila
mismo ay hindi gagalaw ng iisang daliri upang buhatin
nila ang mga ito. **5** Lahat ng mga gawa nila, ginawa
nila upang makita ng mga tao. Sapagkat pinapalawak
nila ang mga pilakterya nila at pinalalaki nila ang
mga laylayan ng kanilang mga damit. **6** Gusto nilang
umupo sa mga pangunahing lugar ng mga pista at
sa mga pangunahing upuan sa sinagoga, **7** at mga
natatanging pagbati sa mga pamilihan at tawagin
silang, "Rabi" ng mga tao. **8** Ngunit hindi kayo dapat
tawagin na 'Rabi', sapagkat iisa lang ang guro ninyo,
at lahat kayo ay magkakapatid. **9** At huwag ninyong
tawagin na ama ang kahit sinuman sa lupa dahil iisa
lang ang inyong Ama at siya ay nasa langit. **10** At hindi
rin dapat kayong tawagin na 'guro' dahil iisa lang ang
inyong guro, ang Cristo. **11** Ngunit ang pinakadakila
sa inyo ay siyang maging tagapaglingkod sa inyo.
12 Kung sinuman ang nagtataas sa kaniyang sarili
ay ibababa. At kung sinumang nagpapakababa sa
kaniyang sarili ay itataas. **13** Ngunit aba kayong
mga eskriba at mga Pariseo, mga mapagkunwari!
Sinarhan ninyo ang kaharian ng langit sa mga tao.
Kayo nga mismo ay hindi pumapasok at hindi rin
ninyo pinayagan yung ibang papasok pa lamang. **14**
(Ngunit aba kayong mga eskriba at mga Pariseo,
mga mapagkunwari! Sinakmal ninyo ang mga bahay
ng mga babaeng balo habang nagpapakita kayo ng
mahabang panalangin.) **15** Aba kayong mga eskriba
at mga Pariseo, mga mapagkunwari! Sapagkat
nilalakbay ninyo ang karagatan at lupain upang
makahikayat ng isang mananampalataya. At kung
maging mananampalataya na siya, dalawang beses
ninyo siyang ginawang anak ng impyerno na katulad
ninyo mismo. **(Geenna g1067)** **16** Aba kayo, kayong mga
bulag na tagapaggabay, kayo na nagsasabi, 'Kung
ipanumpa ng ninuman ang templo, balewala lang
iyon. Ngunit kung ipanumpa ninuman ang ginto sa
templo, nakagapos siya sa kaniyang panunumpa.'
17 Kayong mga hangal na bulag, alin ba ang mas
mahalaga, ang ginto o ang templo kung saan iniaalay
ang ginto sa Diyos? **18** At, 'Kung ipanumpa ninuman
ang altar, balewala lang iyon. Subalit kung ipanumpa
ninuman ang handog na nasa altar, nakagapos siya
sa kaniyang panunumpa.' **19** Kayong mga bulag,
alin ba ang mas mahalaga, ang kaloob o ang altar
kung saan iniaalay ang kaloob sa Diyos? **20** Kaya
kung ipanumpa ninuman ang altar, ipanumpa niya ito
at ang lahat ng mga naroon. **21** At kung ipanumpa
ninuman ang templo, ipanumpa niya ito at sa kaniya
na nakatira doon. **22** At kung ipanumpa ninuman ang
langit, ipanumpa niya ang trono ng Diyos at sa kaniya
na nakaupo roon. **23** Aba kayong mga eskriba at mga
Pariseo, mga mapagkunwari! Sapagkat nagbibigay
kayo ng ikapu ng mga yerbabuena, anis at kumin,
ngunit hindi ninyo ginagawa ang mas mahalagang
mga bagay tungkol sa batas - katarungan, kahabagan
at pananampalataya. Subalit dapat sanang gawin
ninyo ang mga ito at huwag pabayaang gawin ang
iba. **24** Kayong mga bulag na tagagabay, kayong
mga nagsasala ng mga niknik ngunit nilulunok ang
kamelyo! **25** Aba kayong mga eskriba at mga Pariseo,
mga mapagkunwari! Sapagkat nililinis ninyo ang labas
ng tasa at pinggan, ngunit sa loob puno ang mga ito
ng pangingikil at kalabisan. **26** Ikaw bulag na Pariseo,
linisin mo muna ang loob ng tasa at pinggan upang
ang labas ay magiging malinis din. **27** Aba kayong
mga eskriba at mga Pariseo, mga mapagkunwari!
Sapagkat tulad kayo ng mga mapuputing puntod na
nilinis na magandang tingnan sa labas, ngunit sa
loob ay puno ng mga buto ng mga patay at lahat ng
karumihan. **28** Gayon din, kayo rin sa panlabas ay
matuwid sa paningin ng mga tao, ngunit sa loob ay
puno kayo ng pagkukunwari at mga katampalasanan.
29 Aba kayong mga eskriba at mga Pariseo, mga
mapagkunwari! Sapagkat gumagawa kayo ng mga
puntod ng mga propeta at pinalamutian ang mga
puntod ng mga matuwid. **30** Sinasabi ninyo na, 'Kung
nabuhay kami sa kapanahunan ng aming mga ama,
hindi kami sasali sa pag-ula ng dugo ng mga propeta.'
31 Sa gayon kayo mismo ang nagpapatotoo na kayo
ay mga anak ng mga pumatay sa mga propeta. **32**

Pinupuno rin ninyo ang mga kota ng kasalanan ng
inyong mga ama. 33 Kayong mga ahas, mga anak
ng ulupong, paano ninyo matatakasan ang hatol sa
impyerno? (Geenna g1067) 34 Kaya, tingnan ninyo,
magsusugo ako ng mga propeta, mga pantas, at
mga eskriba. Ang iba sa kanila ay papatayin ninyo at
ipapako sa krus. At yung iba sa kanila hahagupitin
ninyo sa mga sinagoga ninyo at hahabulin ninyo
sila saang lungsod man sila. 35 Ang kalabasan
ay mapapasainyo ang lahat ng mga dugo ng mga
matuwid na inula sa lupa, mula sa dugo ni Abel na
matuwid hanggang sa dugo ni Zacarias na anak ni
Baraquias na pinatay ninyo sa gitna ng santuwaryo
at altar. 36 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, lahat
ng mga ito ay mangyayari sa salin-lahing ito. 37
Jerusalem, Jerusalem, kayo na pumatay sa mga
propeta at bumato sa mga sinugo ko sa inyo! Madalas
kong ninais na tipunin ang mga anak mo, gaya ng
inahin na nililikom ang kaniyang mga sisiw sa ilalim
ng kaniyang mga pakpak, ngunit hindi kayo sumang-
ayon! 38 Tingnan ninyo, maiwan na sa inyo ang
bahay ninyo na napabayaan. 39 Sapagkat sasabihin
ko sa inyo, Magmula ngayon hindi na ninyo ako
makikita hanggang sa sasabihin ninyong, “Pinagpala
ang darating sa pangalan ng Panginoon.”

24 Lumabas si Jesus mula sa templo at nagpatuloy
sa kaniyang pupuntahan. Nilapitan siya ng
mga alagad niya upang ipakita sa kaniya ang mga
gusali ng templo. 2 Ngunit sumagot siya at sinabi
sa kanila, “Hindi ba ninyo nakikita ang lahat ng mga
ito? Totoo itong sinasabi ko sa inyo, wala ni isa
mang bato na maiiwang nakapatong sa isa pang
bato na hindi guguho.” 3 Habang nakaupo si Jesus
sa Bundok ng mga Olibo, sarilinang lumapit ang
mga alagad sa kaniya at sinabi nila, “Sabihin mo
sa amin, kung kailan mangyari ang mga ito? Ano
ang magiging palatandaan sa inyong pagparito at
ang katapusan ng mundo?” (aiōn g165) 4 Sumagot si
Jesus sa kanila at sinabi, “Mag-ingat kayo na walang
makahikayat sa inyo na mailigaw kayo. 5 Sapagkat
marami ang paririto sa aking pangalan. Sasabihin
nila, 'Ako ang Cristo,' at marami ang maililigaw. 6
Makaririnig kayo ng mga digmaan at mga balita
tungkol sa digmaan. Tingnan ninyo na hindi kayo
mababalisa, sapagkat kailangang mangyari ang mga
ito; ngunit hindi pa ito ang katapusan. 7 Sapagkat
lalabanan ng isang bansa ang kapwa bansa, at
kaharian sa kapwa kaharian. Magkakaroon ng mga
taggutom at mga lindol sa iba't ibang mga lugar. 8
Ngunit lahat ng mga ito ay simula pa lamang ng sakit
ng paghilab ng babaeng manganganak. 9 Pagkatapos
nito, dadalhin nila kayo sa kapighatian at papatayin
kayo. Kasusuklaman kayo ng lahat ng mga bansa ng
dahil sa pangalan ko. 10 At marami ang matitisod at
ipagkanulo nila ang isa't isa, at kasusuklaman nila
ang isa't isa. 11 Marami ang lilitaw na mga bulaang
propeta at ililigaw nila ang marami. 12 Dahil lalaganap
ang katampalasanan, ang pag-ibig ng karamihan
ay lalamig. 13 Ngunit kung sino ang makapagtitiis
hanggang sa katapusan, siya ang maliligtas. 14
Itong ebanghelyo ng kaharian ay ipangangaral sa
buong mundo bilang patotoo sa lahat ng mga bansa.
At pagkatapos nito darating na ang katapusan. 15
Kaya, kapag makita na ninyo ang kasuklamsuklam
na kalagiman, na sinabi ng propetang si Daniel,
na nakatayo na sa banal na lugar (unawain ito ng
nagbabasa), 16 kailangang tumakas silang mga nasa
Judea patungo sa kabundukan, 17 iyong nasa taas ng
kanilang bahay huwag nang bumaba upang kumuha
ng anumang nasa bahay, 18 at iyong nasa bukid
huwag nang bumalik upang kumuha ng kaniyang
balabal. 19 Ngunit aba sila na mga nagdadalang
tao at ang mga nagpapasuso ng mga anak nila
sa panahong iyon! 20 Ipanalangin ninyo na ang
pagtatakas ninyo ay hindi mangyari sa taglamig o sa
Araw ng Pamamahinga. 21 Sapagkat magkaroon ng
matinding kapighatian na hindi pa nararanasan mula
pa sa simula ng mundo hanggang ngayon, hindi, hindi
na muling mangyayari kailanpaman. 22 Maliban na
lamang kung paiikliin ang mga araw na iyon, wala ni
isa mang laman ang maliligtas. Ngunit alang-alang sa
mga hinirang, ang mga araw na iyon ay paiikliin. 23
Kaya kung mayroong magsasabi sa inyo na, ''Tingnan
ninyo, narito ang Cristo!' o 'Nariyan ang Cristo!'
huwag ninyong paniwalaan. 24 Sapagkat darating
ang mga bulaang Cristo at mga bulaang propeta at
magpapakita ng kahanga-hangang palatandaan at
kababalaghan, upang iligaw, kung maaari, maging
ang mga hinirang. 25 Tingnan ninyo, ipinagpauna ko
ng sabihin ito sa inyo. 26 Kaya kapag pagsinasabi
nila sa inyo, 'Tingnan ninyo, ang Cristo ay nasa sa
ilang', huwag kayong pumunta sa ilang. O, 'Tingnan
ninyo, siya ay nasa loobang silid, huwag ninyong
paniwalaan ito. 27 Sapagkat katulad ng pagliwanag
ng kidlat galing sa silangan at pagkislap nito sa
kanluran, ganoon din ang pagdating ng Anak ng Tao.

28 Kung saan man naroroon ang patay na hayop,
doon din magtitipon ang mga buwitre. 29 Ngunit agad-
agad pagkatapos ng kapighatian sa mga araw na
iyon, ang araw ay didilim, hindi na magliwanag ang
buwan, malalaglag ang mga bituin mula sa langit, at
ang mga kapangyarihan ng kalangitan ay mayayanig.
30 Pagkatapos nito, ang palatandaan ng Anak ng
Tao ay lilitaw sa himpapawid, at kakabugin ng lahat
ng mga tribu ang kanilang mga dibdib. Makikita nila
ang Anak ng Tao na darating mula sa langit na may
kapangyarihan at dakilang kaluwalhatian. 31 Susuguin
niya ang kaniyang mga anghel na may malakas
na tunog ng trumpeta, at titipunin nila ang lahat ng
kaniyang hinirang mula sa apat na mga hangin, mula
sa isang dulo ng kalangitan hanggang sa kabilang
dulo. 32 Pag-aralan ninyo ang aral mula sa puno
ng igos. Kapag nananariwa na ang mga sanga at
nagdadahon na ito, alam na ninyo na malapit na ang
tag-araw. 33 Gayun din naman, kung makikita ninyo
ang lahat ng mga ito, dapat malaman ninyo na malapit
na siya, nasa tarangkahan na. 34 Totoo itong sinasabi
ko sa inyo, ang salinlahing ito ay hindi lilipas hanggang
mangyari ang lahat ng ito. 35 Lilipas ang langit at ang
lupa, ngunit ang mga salita ko ay hindi kailanman
lilipas. 36 Ngunit tungkol sa araw at oras na iyon,
walang nakakaalam kahit ang mga anghel sa langit,
ni ang Anak, tanging ang Ama lamang. 37 Katulad sa
kapanahunan ni Noe, ganoon din ang pagparito ng
Anak ng Diyos. 38 Dahil katulad sa mga araw bago
ang baha, sila ay nagkainan at nag-inuman, nag-
aasawa at pinahintulutan ang mga anak nila na mag-
asawa hanggang sa pumasok si Noe sa arka, 39 at
wala silang kaalam-alam hanggang sa dumating ang
baha at kinuha silang lahat—ganoon din sa pagparito
ng Anak ng Tao. 40 Sa panahong iyon ay may
dalawang tao na nasa bukid — ang isa ay kukunin at
ang isa naman ay maiiwan. 41 Dalawang babae ang
naggigiling sa gilingan — ang isa ay kukunin at ang
isa naman ay maiiwanan. 42 Kaya magbantay kayo,
dahil hindi ninyo alam kung anong araw darating
ang inyong Panginoon. 43 Ngunit alamin ninyo ito,
kung alam lang sana ng amo ng tahanan kung anong
oras darating ang magnanakaw, nagbantay sana siya
at hindi niya hinayaang mapasukan ang kaniyang
bahay. 44 Kaya kailangang maghanda kayo, sapagkat
darating ang Anak ng Tao sa oras na hindi ninyo
inaasahan. 45 Kaya sino ang matapat, matalino
na utusan na pinagkatiwalaan ng kaniyang amo sa
kaniyang sambahayan, upang magbigay ng kanilang
pagkain sa tamang panahon? 46 Pinagpala ang
utusan na iyon, na maratnan ng kaniyang among
gumagawa nito sa kaniyang pagdating. 47 Totoo
itong sinasabi ko sa inyo na ipamamahala ng amo
sa kaniya ang lahat ng kaniyang ari-arian. 48 Ngunit
kung may masamang utusan na magsasabi sa puso
niya, 'Naantala ang aking amo,' 49 at nagsimulang
mamalo ng kapwa niyang utusan, at makipagkainan
at makipag-inuman sa mga lasingero, 50 darating ang
amo ng bahay na iyon sa araw na hindi inaasahan
ng utusan, sa oras na hindi niya alam. 51 Hahatiin
siya sa dalawa ng kaniyang amo at gagawin ang
kaniyang kapalaran katulad ng sasapitin ng mga
mapagkunwari, kung saan mayroong pagtatangis at
pagngangalit ng mga ngipin.

25 Ang kaharian ng langit ay magiging katulad
ng sampung birhen na nagdala ng kanilang
mga ilawan at pumuntang sumalubong sa lalaking
ikakasal. 2 Ang lima sa kanila ay hangal at ang lima
ay matatalino. 3 Sapagkat noong dinala ng limang
hangal na birhen ang kanilang mga ilawan, hindi
sila nagdala ng karagdagang langis. 4 Ngunit yung
limang matatalinong birhen ay nagdala ng mga langis
sa lalagyan kasama ng kanilang ilawan. 5 Ngayon
habang naantala ang lalaking ikakasal, lahat sila ay
inantok at nakatulog. 6 Ngunit noong hating gabi
na ay may sumigaw, 'Tingnan ninyo ang lalaking
ikakasal! Pumunta na kayo at salubungin siya.' 7
Kaya't tumayo ang lahat ng mga birhen at inayos
ang kanilang mga ilawan. 8 Sabi ng mga hangal sa
mga matatalino, 'Bigyan ninyo kami ng inyong langis
sapagkat nauubusan na ang aming ilawan.' 9 Ngunit
sumagot at sinabi ng mga matatalino, 'Dahil hindi na
sapat ang mga ito para sa amin at sa inyo, pumunta
nalang kayo doon sa mga nagbebenta at bumili kayo
para sa inyong mga sarili.' 10 Habang umalis sila
upang bumili, dumating ang lalaking ikakasal at ang
mga nakahanda na ay sumama sa kaniya sa handaan
ng kasal at isinara ang pintuan. 11 Pagkatapos nito
ang ibang mga birhen ay dumating din at nagsabi,
'Panginoon, panginoon, pagbuksan ninyo kami.' 12
Ngunit sumagot siya at nagsabi, 'Totoo itong sinasabi
ko sa inyo, hindi ko kayo kilala.' 13 Kaya kailangan
kayong magbantay, sapagkat hindi ninyo alam ang
araw o ang oras. 14 Sapagkat ito ay katulad ng isang
taong maglalakbay sa ibang bansa. Tinawag niya ang
sarili niyang mga utusan at ipinagkatiwala sa kanila

ang kaniyang kayamanan. **15** Ang isa sa kanila ay
binigyan niya ng limang talento, ang isa naman ay
binigyan niya ng dalawa at ang isa naman ay binigyan
niya ng isang talento. Nakatanggap ang bawat isa
ayon sa kaniya-kaniyang kakayahan, at ang taong
iyon ay pumunta sa kaniyang paglalakbay. **16** Agad-
agad ang nakatanggap ng limang talento ay umalis at
ipinuhunan niya ang mga ito at nagkaroon pa siya ng
limang talento. **17** Ganoon din ang nakatanggap ng
dalawang talento, nagkaroon din ng dalawa pa. **18**
Ngunit ang utusan na nakatanggap ng isang talento
ay umalis, naghukay sa lupa at itinago ang pera ng
kaniyang amo. **19** Pagkalipas ng matagal na panahon,
bumalik ang amo ng mga utusan at nakipagsulit sa
kanila. **20** Dumating ang utusan na nakatanggap ng
limang talento at nagdala ng lima pang talento, at
sinabi niya, “Panginoon, binigyan mo ako ng limang
talento. Tingnan mo, nagkaroon ako ng lima pang
talento.' **21** Sinabi ng amo sa kaniya, 'Magaling,
mabuti at matapat na utusan! Naging tapat ka sa
kaunting mga bagay. Gagawin kitang tagapamahala
sa maraming bagay. Makibahagi ka sa kagalakan
ng iyong amo.' **22** Dumating din ang utusan na
nakatanggap ng dalawang talento, at sinabi niya,
'Panginoon, binigyan mo ako ng dalawang talento.
Tingnan mo, nagkaroon ako ng dalawa pang talento.'
23 Sinabi ng amo sa kaniya, 'Magaling, mabuti at
matapat na utusan! Naging tapat ka sa kaunting
bagay. Gagawin kitang tagapamahala sa maraming
bagay. Makibahagi ka sa kagalakan ng iyong amo.'
24 Pagkatapos nito, ang utusan na nakatanggap ng
isang talento ay dumating at nagsabi, 'Panginoon,
alam ko na mahigpit kang tao. Gumagapas ka kung
saan hindi ka nagtanim, at umaani kung saan hindi
ka naghasik. **25** Natakot ako, kaya ako ay umalis at
itinago ko ang inyong talento sa lupa. Tingnan mo,
nandito ang pagmamay-ari mo.' **26** Ngunit sumagot
ang kaniyang amo at sinabi sa kaniya, 'Ikaw na
masama at tamad na utusan, alam mo naman na
gumagapas ako kung saan hindi ako nagtanim at
umaani kung saan hindi ako naghasik. **27** Kaya
ibinigay mo sana ang pera ko sa mga tagabangko,
upang sa aking pagdating natanggap ko na may tubo
ang aking pera. **28** Kaya kunin ninyo ang talento sa
kaniya at ibigay ninyo doon sa mayroong sampung
talento. **29** Sapagkat kung sinuman ang mayroon,
mas marami pa ang ibibigay — mas masagana pa.
Subalit kung sino ang walang pagmamay-ari, kahit
ang nasa sa kaniya ay kukunin pa. **30** Itapon ang
walang silbing utusan sa kadiliman sa labas, kung
saan mayroong pagtatangis at pagngangalit ng mga
ngipin. **31** Pagdating ng Anak ng Tao sa kaniyang
kaluwalhatian at kasama ang lahat ng kaniyang mga
anghel, uupo siya sa kaniyang marangal na trono. **32**
Sa harap niya magtitipon ang lahat ng mga bansa, at
pagbubukud-bukurin niya ang mga tao sa isa't isa,
katulad ng pastol na hinihiwalay ang tupa at kambing.
33 Ilalagay niya ang mga tupa sa kaniyang kanan
ngunit ang mga kambing ay sa kaniyang kaliwa.
34 At sasabihin ng Hari sa mga nasa kanan niya,
'Halikayo, pinagpala kayo ng aking Ama, mamanahin
ninyo ang kaharian na inihanda para sa inyo mula
pa noong likhain ang mundo. **35** Sapagkat ako ay
nagutom at binigyan ninyo ako ng pagkain; ako ay
nauhaw at binigyan ninyo ako ng inumin; ako ay
dayuhan at pinatuloy ninyo ako; **36** ako ay hubad at
dinamitan ninyo ako, ako ay may sakit at inalagaan
ninyo ako; ako ay nasa kulungan at pinuntahan ninyo
ako. **37** At sasagot ang mga matuwid at sasabihin,
'Panginoon, kailan ka namin nakitang nagutom at
pinakain, o nauhaw at binigyan ng inumin? **38** at
kailan ka namin nakitang dayuhan at pinatuloy ka? O
hubad at dinamitan? **39** At kailan ka namin nakita na
may sakit, o nakulong at pinuntahan ka namin?' **40** At
sasagot ang Hari at sasabihin sa kanila, totoo itong
sinasabi ko sa inyo, kung ano man ang nagawa ninyo
sa mga hamak kong kapatid dito, ginawa ninyo ito sa
akin.' **41** At sasabihin niya sa mga nasa kaniyang
kaliwa, 'Lumisan kayo sa akin, kayong sinumpa, sa
apoy na walang hanggan na inihanda para sa diyablo
at sa kaniyang mga anghel, **(aiōnios g166)** **42** sapagkat
ako ay nagutom ngunit hindi ninyo ako binigyan ng
pagkain; nauhaw ako ngunit hindi ninyo ako binigyan
ng inumin; **43** ako ay isang dayuhan ngunit hindi
ninyo ako pinatuloy, hubo't hubad ngunit hindi ninyo
ako dinamitan, may sakit at nasa kulungan, ngunit
hindi ninyo ako inalagaan. **44** At sasagot din sila
at sasabihin, “Panginoon, kailan ka namin nakitang
nagutom, o nauhaw, o dayuhan, o hubad, o may
sakit, o nasa kulungan, at hindi kayo pinaglingkuran?'
45 At sasagot siya sa kanila at magsabi, 'Totoo itong
sasabihin ko sa inyo, anumang hindi ninyo ginawa sa
mga pinakahamak na ito, hindi ninyo ginawa sa akin.'
46 Ang mga ito ay pupunta sa walang katapusang
parusa ngunit ang matuwid, sa buhay na walang
hanggan.” **(aiōnios g166)**

26 At nangyari nang matapos ni Jesus ang lahat ng
mga salitang ito, sinabi niya sa kaniyang mga
alagad, 2 "Alam ninyo na pagkalipas ng dalawang
araw darating ang Paskua, at ang Anak ng Tao ay
ibibigay upang maipako sa krus". 3 At ang mga
punong pari at ang mga nakatatanda ng mga tao ay
nagkatipun-tipon sa palasyo ng pinakapunong pari
na nagngangalang si Caifas. 4 Nagsabwatan sila na
hulihin si Jesus ng panakaw at patayin. 5 Sapagkat
sinasabi nila, "Hindi sa araw ng pista, upang hindi
magkaroon ng kaguluhan ang mga tao. 6 Ngayon,
habang si Jesus ay nasa Betania sa bahay ni Simon
na ketongin, 7 habang siya ay nakasandal sa mesa,
may babae na lumapit sa kaniya na may dalang
isang sisidlang alabastro ng mamahaling pabango, at
ibinuhos niya ito sa kaniyang ulo. 8 Subalit ng makita
ng kaniyang mga alagad ito, sila'y nagalit at sinabi,
"Anong dahilan sa pag-aaksayang ito? 9 Maaari sana
itong ipagbili ng malaking halaga at ipamimigay sa
dukha." 10 Ngunit si Jesus, na nalalaman ito, sinabi
sa kanila, "Bakit ninyo binabagabag ang babaing ito?
Sapagkat gumagawa siya ng napakabuting bagay sa
akin. 11 Nasa inyo palagi ang mga dukha, subalit
hindi ninyo ako makakasama palagi. 12 Sapagkat
nang binuhos niya itong pabango sa aking katawan,
ginawa niya ito para sa aking paglilibing. 13 Totoo
itong sinasabi ko sa inyo, saan man ipangaral ang
magandang balita sa buong mundo, ang ginawa ng
babaeng ito ay ipagsasabi din sa pag-alala sa kaniya."
14 At ang isa sa Labingdalawa na nagngangalang
Judas Iscariote ay pumunta sa mga punong pari
15 at sinabi, "Ano ang nais ninyong ibigay sa akin,
upang siya'y ibigay ko sa inyo?" At nagtimbang sila
ng tatlumpung piraso ng pilak para sa kaniya. 16 Mula
ng panahong iyon humanap siya ng pagkakataon
upang ibigay siya sa kanila. 17 Ngayon sa unang
araw ng tinapay na walang pampaalsa, nagsilapit
ang mga alagad kay Jesus at nagsabi, "Saan mo
nais na tayo ay maghanda upang iyong kainin ang
pagkain ng Paskwa?" 18 Sinabi niya, "Pumunta
kayo sa lungsod sa isang tao roon at sabihin ninyo
sa kaniya, 'Sinabi ng Guro, "Ang panahon ko ay
malapit na. Gaganapin ko ang Paskwa sa inyong
bahay kasama ng aking mga alagad."'" 19 Ginawa ng
mga alagad kung ano ang ipinag-utos ni Jesus sa
kanila, at inihanda nila ang pagkain ng Paskwa. 20
Nang sumapit ang gabi, umupo siya upang kumain
kasama ang mga labingdalawang alagad. 21 Habang
sila'y kumakain, sinabi niya, "Totoo itong sinasabi
ko sa inyo na ako'y ipagkakanulo ng isa sa inyo."
22 At sila'y lubhang nalungkot, at ang bawat isa
ay nagsimulang nagsipagtanong sa kaniya, "Tiyak
na hindi ako, Panginoon?" 23 Sumagot siya, "Ang
sinumang kasabay kong sumawsaw ng kaniyang
kamay ay siyang magkanulo sa akin. 24 Ang Anak
ng Tao ay aalis, katulad ng naisulat patungkol sa
kaniya. Ngunit aba sa lalaking iyon na magkanulo
sa Anak ng Tao! Mas mabuti pa sa lalaking iyon na
hindi na siya ipinanganak." 25 Si Judas, na siyang
nagkanulo sa kaniya ay nagsabi, "Ako ba, Rabi?"
Sinabi niya sa kaniya. "Ikaw mismo ang nagsabi." 26
Habang sila'y kumakain, kumuha si Jesus ng tinapay,
ipinagpasalamat ito, at pinagputol-putol. Binigay niya
ito sa kaniyang mga alagad at sinabi, "Kunin ninyo,
kainin ninyo. Ito ay ang aking katawan." 27 Kumuha
siya ng kopa at nagpasalamat, at ibinigay ito sa kanila
at sinabi, "Inumin ninyo ito, kayong lahat. 28 Sapagkat
ito ay ang aking dugo ng kasunduan na ibinuhos para
sa marami para sa ikapapatawad ng mga kasalanan.
29 Subalit sasabihin ko sa inyo, buhat ngayon hindi na
ako muling iinom nitong bunga ng ubas, hanggang
sa araw na ako ay iinom nito ng panibago kasama
ninyo sa kaharian ng aking Ama." 30 At pagka-awit
nila ng isang himno, pumunta sila sa Bundok ng mga
Olibo. 31 At sinabi ni Jesus sa kanila, "Lahat kayo ay
aalis ngayong gabi nang dahil sa akin, sapagkat ito
ay nasusulat, 'Hahampasin ko ang pastol ng tupa at
ang mga tupa ng kawan ay maikakalat.' 32 Ngunit
pagkatapos nang aking pagkabuhay, mauuna ako sa
inyo sa Galilea." 33 Ngunit sinabi ni Pedro sa kaniya,
"Kahit ang lahat ay aalis dahil sa iyo, ako ay hinding-
hindi aalis." 34 Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Totoo itong
sinasabi ko sa inyo, sa gabing ito bago tumilaok ang
tandang, ikakaila mo ako ng tatlong beses." 35 Sinabi
ni Pedro sa kaniya, "Kahit ako ay mamatay, hindi kita
ikakaila." At ganoon din ang sinabi ng lahat ng mga
alagad. 36 Pagkatapos, pumunta si Jesus na kasama
sila sa isang lugar na tinawag na Getsemani at sinabi
sa kaniyang mga alagad, "Umupo kayo dito habang
ako ay pupunta doon at manalangin." 37 Sinama
niya si Pedro at ang dalawang anak ni Zebedeo at
nagsimula siyang nalungkot at nabagabag. 38 At
sinabi niya sa kanila, "Ang kaluluwa ko ay lubha na
namimighati, maging sa kamatayan. Manatili kayo
dito at magbantay kasama ko." 39 Lumakad siya nga
medyo malayo, at siya'y nagpatirapa, at nanalangin.

Sinabi nya, “Aking Ama, kung maaari, hayaan na
ang tasang ito ay lalampas sa akin. Gayunman,
hindi sa nais ko kundi ayon sa nais mo.” 40 Lumapit
siya sa mga alagad at sila'y kaniyang nadatnang
natutulog at sinabi niya kay Pedro, “Ano, hindi ba
ninyo kayang magbantay kasama ko ng isang oras?
41 Magbantay kayo at manalangin upang hindi kayo
matukso. Ang espiritu ay nagnanais, ngunit ang
laman ay mahina.” 42 Umalis siya sa pangalawang
pagkakataon at nanalangin, at nagsabi, “Aking Ama,
kung hindi ito maaring lilipas maliban na inumin ko
ito, ang kalooban mo ang magaganap.” 43 At siya'y
nagbalik muli at nakita silang natutulog, sapagkat
mabigat na ang kanilang mga mata. 44 At muli niya
silang iniwan at siya'y umalis. Nanalangin siya sa
ikatlong pagkakataon at sinabi ang ganoon ding mga
salita. 45 Pagkatapos, lumapit si Jesus sa kaniyang
mga alagad at sinabi sa kanila, “Natutulog pa rin ba
kayo at namamahinga? Tingnan ninyo, malapit na
ang oras, at ang Anak ng Tao ay ipagkanulo sa mga
kamay ng mga makasalanan. 46 Tumindig kayo, aalis
na tayo. Tingnan ninyo, malapit na ang magkanulo
sa akin.” 47 Habang siya'y nagsasalita, si Judas
na isa sa Labingdalawa ay dumating. Kasama niya
ang napakaraming tao na mula sa mga punong pari
at mga nakatatanda sa mga tao. Dumating sila na
may dalang mga espada at mga pamalo. 48 Ngayon
ang tao na magkanulo kay Jesus ay nagbigay ng
hudyat sa kanila na nagsasabi, “Kung sinuman ang
aking hahalikan, siya na iyon. Sunggaban siya.”
49 Agad-agad lumapit siya kay Jesus at sinabi,
“Binabati kita, Rabi” At hinalikan niya siya. 50 Sinabi
ni Jesus sa kaniya, “Kaibigan, gawin mo kung ano
ang ipinunta mo dito.” Pagkatapos, nagsidatingan
sila at hinawakan si Jesus, at sinunggaban siya. 51
Masdan ito, ang isa sa mga kasama ni Jesus ay
inunat ang kaniyang kamay at hinugot ang kaniyang
espada at tinapyas ang alipin ng pinakapunong pari,
at tinagpas ang kaniyang tainga. 52 Pagkatapos,
sinabi ni Jesus sa kaniya, “Ibalik mo ang espada sa
kaniyang kaluban, sapagkat ang lahat ng gagamit
ng espada ay masasawi sa pamamagitan din ng
espada. 53 Iniisip ba ninyo na hindi ko kayang
tumawag sa aking Ama, at padadalhan niya ako ng
higit pa sa labindalawang pulutong ng mga anghel?
54 Ngunit paano matutupad ang mga kasulatan, na
dapat mangyari?” 55 Sa oras na iyon si Jesus ay
nagsabi sa maraming tao, “Pumunta kayo rito na
dala-dala ang mga espada at mga pamalo upang
hulihin ako katulad ng isang tulisan? Araw-araw ay
nakaupo ako sa templo na nagtuturo at hindi ninyo
ako hinuli. 56 Ngunit lahat ng ito ay kailangang
mangyari upang ang mga sinusulat ng mga propeta
ay matupad.” At iniwanan siya ng lahat ng mga alagad
at sila’y tumakas. 57 Ang mga humuli kay Jesus ang
nagdala sa kaniya sa pinakapunong pari na si Caifas,
kung saan ang mga eskriba at mga nakatatanda
ay nagkatipun-tipon. 58 Ngunit sumunod si Pedro
sa kaniya na may kalayuan hanggang sa patyo ng
pinakapunong pari. Pumunta siya sa loob at umupo
kasama ng mga tagapagbantay upang makita ang
kahihinatnan. 59 Ngayon, ang mga punong pari at ang
buong Konseho ay naghahanap ng maling patotoo
laban kay Jesus, upang siya'y kanilang mapatay. 60
Ngunit wala silang mahanap na kahit ano, bagamat
maraming maling mga saksi ang nagsilapit. Ngunit
mayamaya may dalawang lumapit 61 at sinabi, “Sinabi
ng taong ito, 'Kaya kong gibain ang templo ng Diyos
at muling maipatayo sa loob ng tatlong araw.'” 62
Tumayo ang pinakapunong pari at sinabi sa kaniya,
“Wala ka bang isasagot? Ano itong ipinapatotoo nila
laban sa iyo? 63 Ngunit si Jesus ay tahimik lamang.
Sinabi ng pinakapunong pari sa kaniya, “Inuutusan
kita alang-alang sa Diyos na buhay, sabihin mo sa
amin kung ikaw nga ba si Cristo, ang Anak ng Diyos.
64 Si Jesus ay sumagot sa kaniya, “Ikaw na mismo
ang nagsabi. Ngunit sasabihin ko sa inyo, magmula
ngayon ay inyo nang makikita ang Anak ng Tao na
nakaupo sa kanang kamay ng Kapangyarihan at
darating na nasa mga ulap ng langit.” 65 At pinunit
ng pinakapunong pari ang kaniyang mga damit at
nagsabi, “Siya ay nagsalita ng kalapastangan! Bakit
kailangan pa natin ang mga saksi? Ngayon inyo
nang narinig ang kalapastangan. 66 Ano sa tingin
ninyo?” Sumagot sila at nagsabi, “Siya'y karapatdapat
na mamatay.” 67 At dinuraan nila siya sa mukha
at pinagsusuntok at pinagsasampal 68 at sinabi,
“Hulaan mo sa amin, ikaw na Cristo. Sino sa amin
ang humampas sa iyo?” 69 Ngayon si Pedro ay
nakaupo sa labas ng patyo at isang utusang babae
ang lumapit sa kaniya at sinabi, “Kasama ka din ni
Jesus na taga-Galilea.” 70 Ngunit ikinaila niya ito
sa harap nilang lahat, na sinasabi, “Hindi ko alam
kung ano ang sinasabi mo.” 71 Nang siya ay lumabas
sa isang tarangkahan, isa pang utusang babae ang
nakakita sa kaniya at sinabi sa mga nandoon, “Ang

taong ito ay kasama din ni Jesus na taga-Nazaret.”
72 At muli niyang ikinaila na may sumpa, “Hindi ko
kilala ang lalaking iyan.” 73 At pagkalipas ng ilang
sandali ay lumapit kay Pedro ang mga nakatayo
doon at sinabi, “Tiyak na ikaw rin ay isa sa kanila,
sapagkat halatang-halata ka sa iyong pananalita.”
74 Pagkatapos nito, nagsimula siyang magsalita ng
masama at nanumpang, “Hindi ko kilala ang lalaking
iyan,” at agad-agad tumilaok ang tandang. 75 At
naalala ni Pedro ang mga salitang sinabi ni Jesus
na, “Bago tumilaok ang tandang ikakaila mo ako nga
tatlong beses.” At siya'y lumabas at labis na umiyak.

27 Ngayon, nang dumating na ang umaga, ang
lahat ng mga punong pari, at mga nakatatanda
ng mga tao ay nagsabwatan laban kay Jesus upang
siya ay patayin. 2 Siya ay ginapos nila at dinala
palabas at ibinigay kay Pilato na gobernador. 3
Pagkatapos nang si Judas na nagkanulo sa kaniya
ay nakitang nahatulan si Jesus, siya ay nagsisisi
at isinauli ang tatlumpung pirasong pilak sa mga
punong pari at mga nakatatanda, 4 at sinabi, “Ako
ay nagkasala sa pamamagitan ng pagkakanulo sa
dugong walang kasalanan.” Ngunit sinabi nila, “Ano
ba sa amin iyon? Tingnan mo yan sa iyong sarili.” 5
At kaniyang itinapon pababa ang tatlumpung piraso
ng pilak sa templo, at umalis, at pumunta sa labas at
siya ay nagbigti. 6 At kinuha ng mga punong pari
ang tatlumpung piraso ng pilak at sinabi, “Labag sa
kautusan na ilagay ito sa kaban ng yaman, sapagkat
ito ay kabayaran ng dugo.” 7 Sama-sama nilang pinag-
usapan ang bagay na ito at ang salapi ay ipinambili
ng Bukid ng Magpapalayok upang paglibingan ng
mga dayuhan. 8 At dahil dito ang bukid na iyon ay
tinawag na, “Ang bukid ng dugo” magpa-hanggang
ngayon. 9 At ang sinabi ni Jeremias na propeta ay
natupad, na nagsasabi, “Kinuha nila ang tatlumpung
piraso ng pilak, ang halaga na inilaan sa kaniya ng
mga tao ng Israel, 10 at ibinigay nila ito para sa
Bukid ng Magpapalayok, ayon sa iniutos sa akin ng
Panginoon.” 11 Ngayon, nakatayo si Jesus sa harap
ng gobernador, at tinanong siya ng gobernador, “Ikaw
ba ang Hari ng mga Judio?” Sumagot si Jesus sa
kaniya, “Ikaw na ang nagsabi.” 12 Ngunit nang siya ay
paratangan ng mga punong pari at mga nakatatanda,
hindi siya sumagot ng kahit ano. 13 At sinabi ni
Pilato sa kaniya, “Hindi mo ba naririnig ang mga
paratang laban sa iyo?” 14 Ngunit hindi siya sumagot
ng kahit isang salita, kaya ang gobernador ay labis
na namangha. 15 Ngayon, sa kapistahan nakaugalian
na ng gobernador na magpalaya ng isang bilanggo
na napili ng mga tao. 16 At sa panahon na iyon
mayroon silang pusakal na bilanggo na ang pangalan
ay si Barabas. 17 At nang sila ay nagkatipun-tipon,
sinabi sa kanila ni Pilato, “Sino ang gusto ninyong
palayain ko para sa inyo? Si Barabas, o si Jesus
na tinatawag na Cristo?” 18 Dahil alam niya na
ipinasakamay siya ng mga ito dahil sa inggit. 19
Habang siya ay nakaupo sa upuan ng hukuman, ang
kaniyang asawa ay nagpadala ng pasabi sa kaniya
na nagsabi, “Huwag kang makialam sa matuwid na
taong iyan. Sapagkat labis akong pinahirapan ngayon
sa panaginip tungkol sa kaniya.” 20 Ngayon, ang mga
punong pari at ang mga nakatatanda ay hinikayat
ang mga tao upang hilingin si Barabas, at si Jesus
ay patayin. 21 At tinanong sila ng gobernador, “Sino
sa dalawang ito ang nais ninyong pakawalan ko?”
Sinabi nila, si Barabas.” 22 At sinabi ni Pilato sa
kanila, “Ano ang gagawin ko kay Jesus na tinatawag
na Cristo?” Sumagot silang lahat, “Ipako siya sa
krus.” 23 At sinabi niya, “Bakit, ano ang krimen na
kaniyang nagawa?” Ngunit sila ay sumigaw pa ng
mas malakas, “Ipako siya sa krus.” 24 At nang nakita
ni Pilato na wala siyang magagawa, dahil nagsimula
na ang kaguluhan, kumuha siya ng tubig, naghugas
siya ng kamay sa harapan ng maraming tao, at sinabi,
“Wala na akong pananagutan sa dugo sa matuwid na
taong ito. Kayo na ang bahala niyan.” 25 Ang lahat
ng mga tao ay nagsabi, “Nawa'y mapasaamin at sa
aming mga anak ang kaniyang dugo.” 26 Pagkatapos
ay pinakawalan niya si Barabas sa kanila, ngunit
hinampas niya si Jesus at ipinasakamay niya upang
mapako sa krus. 27 Pagkatapos, dinala ng mga
kawal ng gobernador si Jesus sa pretorio at tinipon
ang buong pulutong ng mga kawal. 28 At hinubaran
nila siya at nilagyan ng pulang pula na balabal. 29
At gumawa sila ng koronang tinik at inilagay sa
kaniyang ulo, at naglagay ng tungkod sa kaniyang
kanang kamay. Sila ay nagpatirapa sa kaniyang
harapan at kinutya siya, at nagsabi, “Sambahin, ang
Hari ng mga Judio!” 30 At siya ay dinuraan nila, at
kinuha nila ang tungkod at hinampas siya sa ulo. 31
Pagkatapos nilang kutyain siya, tinanggal nila ang
kaniyang balabal at isinuot sa kaniya ang sarili niyang
damit, at inilabas nila siya upang ipako siya sa krus.
32 Habang sila ay lumalabas, nakakita sila ng taong
taga Cirene na nagngangalang Simon, na kanilang

pinilit na sumama sa kanila upang pasanin niya ang
kaniyang krus. **33** At sila ay nakarating sa lugar na
tinatawag na Golgota, na ang ibig sabihin ay, “Lugar
ng mga Bungo.” **34** At siya ay binigyan ng alak na
may halong apdo. Ngunit nang matikman niya ito,
ayaw niya itong inumin. **35** Nang siya ay ipinako
nila sa krus, pinaghati-hatian nila ang kaniyang mga
kasuotan sa pamamagitan ng pagsasapalaran. **36**
At sila ay nagsiupo at binantayan siya. **37** Sa itaas
ng kaniyang ulo ay nilagyan nila ng sakdal laban
sa kaniya na nagsasabi, “Ito ay si Jesus, ang Hari
ng mga Judio.” **38** May dalawang magnanakaw na
naipako sa krus na kasama niya, ang isa ay sa
kaniyang kanan at ang isa ay sa kaniyang kaliwa.
39 At hinamak siya ng mga dumaan, at iniling ang
kanilang mga ulo **40** at nagsasabi, “Ikaw na sisira ng
templo at itatayo ito sa loob ng tatlong araw, iligtas
mo ang iyong sarili! Kung ikaw ang Anak ng Diyos,
bumaba ka riyan sa krus!” **41** Sa ganoon ding paraan
kinutya siya ng mga punong pari, kasama ng mga
eskriba at mga nakatatanda, at sinabi, **42** Siya'y
nagligtas ng iba, ngunit hindi niya kayang iligtas ang
kaniyang sarili. Siya ay Hari ng Israel. Hayaan mo
siyang bumaba mula sa krus at tayo ay maniniwala
na sa kaniya. **43** Nagtiwala siya sa Diyos. Iligtas siya
ng Diyos ngayon kung nais niya, dahil sinabi niya,
'Ako ay Anak ng Diyos.’ **44** At ang mga magnanakaw
na kasama niyang naipako sa krus ay nagsalita
din ng katulad na panlalait sa kaniya. **45** Ngayon,
mula sa tanghaling tapat dumilim ang buong paligid
hanggang sa alas tres ng hapon. **46** At dakong alas
tres ng hapon, sumigaw si Cristo na may malakas
na tinig at sinabi, “Eli, Eli, lama sabachthani?” na
ang kahulugan ay, “Diyos ko, Diyos ko, bakit mo ako
pinabayaan?” **47** Nang ang ilan sa mga nakatayo
doon ay nakarinig nito, sinabi nila, “Tinatawag niya si
Elias.” **48** Agad-agad ang isa sa kanila ay tumakbo at
kumuha ng spongha, pinuno ito ng maasim na alak,
inilagay sa dulo ng tungkod at ibinigay ito sa kaniya
upang inumin. **49** At ang iba sa kanila ay nagsabi,
“Hayaan ninyo siya. Tingnan natin kung darating si
Elias upang iligtas siya.” **50** Pagkatapos nito muling
sumigaw si Jesus na may malakas na tinig at isinuko
ang kaniyang espiritu. **51** Masdan ito, ang kurtina sa
templo ay nahati sa dalawa mula itaas hanggang sa
baba. At ang mundo ay nayanig, at ang mga bato
ay nahati. **52** At ang mga libingan ay nabuksan, at
ang katawan ng mga banal na tao na nakatulog ay
bumangon. **53** At lumabas sila mula sa mga libingan
pagkatapos ng kaniyang pagkabuhay, pumasok sa
banal na lungsod, at nagpakita sa marami. **54**
Ngayon nang masaksihan ng kapitan ng kawal at ng
mga nagbabantay kay Jesus ang lindol at ang mga
bagay na nangyari, lubha silang natakot at nagsabi,
“Tunay na Anak siya ng Diyos.” **55** At maraming mga
kababaihan na sumunod kay Jesus mula sa Galilea
upang mag-aruga sa kaniya ay naroon at nakatinggin
sa di kalayuan. **56** Kabilang sa kanila ay si Maria
Magdalena, si Maria na ina ni Santiago at Jose, at
ang ina ng mga anak na lalaki ni Zebedeo. **57** Nang
sumapit ang gabi, may dumating na mayamang tao
na taga-Arimatea na nagngangalang Jose, na isa
ding alagad ni Jesus. **58** Kinausap niya si Pilato at
hiningi ang katawan ni Jesus. Pagkatapos nito nag-
utos si Pilato na ibigay ito sa kaniya. **59** Kinuha ni
Jose ang katawan, binalot ito ng malinis na lino, **60**
at hinimlay niya ito sa kaniyang bagong libingan na
kaniyang inuka sa bato. Pagkatapos, pinagulong ang
malaking bato at ipinangtakip sa pinto ng libingan
at umalis. **61** Si Maria Magdalena at ang isa pang
Maria ay naroon, nakaupo sa tapat ng libingan. **62**
Sa sumunod na araw, na ang araw matapos ang
Paghahanda, ang mga punong pari at ang mga
Pariseo ay nagkatipun-tipon kasama ni Pilato. **63** At
sinabi nila, “Ginoo, naalala namin noong nabubuhay
pa ang mapanlinlang, sinabi niya, 'Pagkatapos ng
tatlong araw ako ay muling mabubuhay.' **64** Kaya
iutos mo na ang libingan ay mabantayang mabuti
hanggang sa ikatlong araw. Kung hindi maaring
pumunta ang kaniyang mga alagad at nakawin siya
at sasabihin sa mga tao, 'Nabuhay siya mula sa mga
patay.' At ang huling panlilinlang ay malala pa sa
nauna.” **65** Sinabi ni Pilato sa kanila, “Magdala kayo
ng tagapagbantay. Pumunta kayo at tiyakin ninyong
ligtas hanggang sa kaya ninyo.” **66** Kaya pumunta
sila at siniguradong ligtas ang libingan, sinelyohan
ang bato at naglagay ng tagapagbantay.

28 Nang matapos na ang araw ng Pamamahinga
at magsimulang magbukang liwayway sa unang
araw ng linggo, si Maria Magdalena at ang isa pang
Maria ay pumunta upang tingnan ang libingan. **2**
Masdan ito, may malakas na lindol, dahil bumaba
mula langit ang anghel ng Panginoon, dumating at
ginulong ang bato at naupo sa ibabaw nito. **3** Ang
kaniyang anyo ay katulad ng kidlat at ang kaniyang
kasuotan ay kasing puti ng niyebe. **4** At nayanig ng

takot ang mga tagapagbantay at naging tulad ng
patay na mga tao. 5 Kinausap ng anghel ang mga
babae at sinabi sa kanila, “Huwag kayong matakot,
dahil alam kong hinanap ninyo si Jesus na ipinako
sa krus. 6 Wala na siya dito, ngunit bumangon na
katulad ng kaniyang sinabi. Halikayo tingnan ang
lugar na hinimlayan ng Panginoon. 7 Pumunta kayo
kaagad at sabihin sa kaniyang mga alagad, 'Siya
ay bumangon na mula sa mga patay. Makinig kayo,
siya ay mauuna sa inyo sa Galilea. At doon makikita
ninyo siya.' Makinig kayo, nasabi ko na sa inyo.” 8
At kaagad na umalis ang mga babae sa libingan
na may takot at malaking tuwa at nagsitakbo upang
sabihin sa mga alagad. 9 Masdan ito, sinalubong
sila ni Jesus at sinabi, “Binabati ko kayo.” At lumapit
ang mga babae, hinawakan ang kaniyang mga paa
at sinamba siya. 10 Pagkatapos nito sinabi ni Jesus
sa kanila, “Huwag kayong matakot. Pumunta kayo
at sabihin sa aking mga kapatid na pumunta sa
Galilea. Doon makikita nila ako.” 11 Ngayon habang
ang mga babae ay papunta, masdan ito, ang ilan
sa mga tagapagbantay ay pumunta sa lungsod at
sinabi sa mga punong pari ang lahat ng nangyari. 12
Nang nagtipun-tipon ang mga pari kasama ng mga
nakatatanda at pinag-usapan nila ang pangyayaring
iyon, nagbigay sila ng malaking halaga ng pera sa
mga kawal 13 at sinabi sa kanila, “Sabihin ninyo sa
iba, 'Pumunta ang mga alagad ni Jesus noong gabi
at ninakaw ang kaniyang katawan habang kami ay
natutulog.' 14 Kung makarating sa gobernador ang
balitang ito, hihikayatin namin sila at alisin sa inyo
ang anumang pagkabahala.” 15 Kaya kinuha ng mga
kawal ang pera at ginawa kung ano ang iniutos sa
kanila. Ang balitang ito ay kumalat agad sa mga
Judio at nagpatuloy magpahanggang ngayon. 16
Ngunit ang labing-isa na mga alagad ay pumunta
sa Galilea, sa bundok na kung saan itinuro ni Jesus
sa kanila. 17 Nang siya ay nakita nila, sinamba nila
siya, ngunit ang iba ay nag-alinlangan. 18 Pumunta
si Jesus sa kanila at nagsalita sa kanila at sinabi,
“Ibinigay sa akin ang lahat ng kapangyarihan sa langit
at sa lupa. 19 Humayo kayo at gawing mga alagad
ang lahat ng mga bansa. Bautismuhan sila sa ngalan
ng Ama, ng Anak, at ng Banal na Espiritu. 20 Turuan
sila na sumunod sa lahat ng mga iniutos ko sa inyo.
At pakinggan ninyo, Ako ay laging nasa inyo, maging
sa katapusan ng mundo.” **(aiōn g165)**

Marcos

1 Ito ang simula ng ebanghelyo tungkol kay Jesu-
Cristo, na Anak ng Diyos. **2** Katulad ng nasusulat
sa aklat ni Isaias na propeta, “Tingnan mo, ipapadala
ko ang aking taga-pamalita na mauuna sa iyo,
ang maghahanda ng iyong daan. **3** Ang tinig ng
isang sumisigaw sa ilang, 'Ihanda ninyo ang daan
ng Panginoon. Ituwid ang kaniyang daraanan.'” **4**
Dumating si Juan na nagbabautismo sa ilang at
nangangaral tungkol sa bautismo ng pagsisisi alang-
alang sa kapatawaran ng mga kasalanan. **5** Ang
buong bansa ng Judea at lahat ng taga-Jerusalem
ay pumunta sa kaniya. Sila ay binautismuhan niya
sa Ilog ng Jordan, na nagtatapat ng kanilang mga
kasalanan. **6** Nakasuot si Juan ng balabal gawa sa
balahibo ng kamelyo at sinturong balat sa palibot
ng kaniyang baywang, at kumakain siya ng mga
balang at pulot- pukyutan. **7** Nangaral siya at
sinabi, “Mayroong darating na kasunod ko na mas
makapangyarihan kaysa sa akin, at hindi ako karapat-
dapat na yumuko para kalasin man lang ang tali
ng kaniyang sandalyas. **8** Binautismuhan ko kayo
ng tubig, ngunit babautismuhan niya kayo ng Banal
na Espiritu.” **9** Nangyari sa mga araw na iyon na si
Jesus ay dumating mula sa Nazaret sa Galilea at
siya ay binautismuhan ni Juan sa ilog ng Jordan. **10**
Nang si Jesus ay umahon sa tubig, nakita niya na
bumukas ang langit at ang Espiritu ay bumaba sa
kaniya na tulad ng kalapati. **11** At isang tinig ang
nagmula sa langit, “Ikaw ang minamahal kong Anak.
Ako ay labis na nalulugod sa iyo.” **12** At agad-agad,
sapilitan siyang pinapunta ng Espiritu sa ilang. **13**
Nanatili siya sa ilang sa loob ng apatnapung araw na
tinutukso ni Satanas. Kasama niya ang mababangis
na hayop at pinaglingkuran siya ng mga anghel.
14 Ngayon matapos madakip si Juan, dumating si
Jesus sa Galilea na nagpapahayag ng ebanghelyo
ng Diyos, **15** at sinasabi, “Ang panahon ay naganap
na, at ang kaharian ng Diyos ay malapit na. Magsisi
kayo at maniwala sa ebanghelyo.” **16** At habang
dumadaan siya sa tabi ng Dagat ng Galilea, nakita
niya si Simon at Andres na kapatid ni Simon na
naghahagis ng lambat sa dagat, sapagkat sila ay mga
mangingisda. **17** Sinabi ni Jesus sa kanila, “Halikayo,
sumunod kayo sa akin at gagawin ko kayong mga
mangingisda ng mga tao.” **18** At kaagad na iniwan
nila ang mga lambat at sumunod sa kaniya. **19**
Habang si Jesus ay naglalakad papalayo, nakita niya
si Santiago na anak ni Zebedeo at Juan na kapatid
nito, sila ay nasa bangka na nagkukumpuni ng mga
lambat. **20** Agad silang tinawag ni Jesus at iniwan nila
ang kanilang amang si Zebedeo sa bangka kasama
ang mga binayarang katulong at sumunod sila sa
kaniya. **21** At nakarating sila sa Capernaum at sa
Araw ng Pamamahinga, agad na pumunta si Jesus sa
sinagoga at nagturo. **22** Namangha sila sa kaniyang
pagtuturo sapagkat siya ay nagtuturo katulad ng
isang taong may kapangyarihan at hindi tulad ng
mga eskriba. **23** Noon din ay may isang lalaki sa
kanilang sinagoga na may masamang espiritu, at
sumigaw siya, **24** na nagsasabi, “Ano ang kinalaman
namin sa iyo, Jesus ng Nazaret? Pumarito ka ba
upang puksain kami? Alam ko kung sino ka. Ikaw
ang Banal na mula sa Diyos!” **25** Sinaway ni Jesus
ang demonyo at sinabi, “Tumahimik ka at lumabas
ka sa kaniya!” **26** At binagsak siya ng masamang
espiritu, lumabas mula sa kaniya habang sumisigaw
ng malakas. **27** At ang lahat ng tao ay namangha,
kaya nagtanungan sila sa isa't isa, “Ano ito? Bagong
katuruan na may kapangyarihan? Nauutusan niya
kahit ang mga masasamang espiritu at sumusunod
naman ang mga ito sa kaniya!” **28** At agad na
kumalat sa lahat ng dako ang balita tungkol sa kaniya
sa buong rehiyon ng Galilea. **29** At kaagad, nang
lumabas sila sa sinagoga, pumunta sila sa tahanan ni
Simon at Andres kasama sina Santiago at Juan. **30**
Ngayon ang babaing biyenan ni Simon ay nakahigang
nilalagnat, at agad nilang sinabi kay Jesus ang tungkol
sa kaniya. **31** Kaya lumapit siya, hinawakan siya sa
kamay at itinayo siya; nawala ang kaniyang lagnat at
nagsimula siyang paglingkuran sila. **32** Nang gabing
iyon, pagkatapos lumubog ng araw, dinala nila sa
kaniya ang lahat ng may sakit at ang mga sinapian ng
mga demonyo. **33** Ang buong lungsod ay nagkatipon
sa may pinto. **34** Marami ang pinagaling niya na
mayroong iba't ibang sakit at nagpalayas siya ng mga
demonyo, ngunit hindi niya pinahintulutan ang mga
demonyong magsalita dahil kilala siya ng mga ito.
35 Bumangon siya ng napaka-aga, habang madilim
pa; umalis siya at pumunta sa isang lugar kung saan
siya maaaring mapag-isa at nanalangin siya doon. **36**
Hinanap siya ni Simon at ng mga kasama niyang
naroon. **37** Natagpuan nila siya at sinabi sa kaniya,
“Naghahanap ang lahat sa iyo.” **38** Sinabi niya,
“Pumunta tayo sa ibang lugar, sa mga nakapaligid

na mga bayan upang makapangaral din ako doon.
Iyon ang dahilan kaya ako naparito.” **39** Pumunta
siya sa lahat ng dako ng Galilea, nangangaral sa
mga sinagoga at nagpapalayas ng mga demonyo.
40 Isang ketongin ang lumapit sa kaniya. Siya ay
nagmamakaawa sa kaniya, lumuhod siya at sinabi
sa kaniya, “Kung iyong nanaisin, maaari mo akong
gawing malinis.” **41** Sa habag niya, iniabot ni Jesus
ang kaniyang kamay at hinawakan siya, sinasabi
sa kaniya, “Nais ko. Maging malinis ka.” **42** Kaagad
na nawala ang kaniyang ketong at siya ay naging
malinis. **43** Mahigpit siyang pinagbilinan ni Jesus
at agad siyang pinaalis. **44** Sinabi niya sa kaniya,
“Siguraduhin mong wala kang sasabihin sa kahit na
sino, ngunit humayo ka at ipakita mo ang iyong sarili
sa pari at maghandog kung ano ang iniutos ni Moises
para sa iyong pagkalinis, bilang patotoo sa kanila.” **45**
Ngunit siya ay umalis at sinimulang sabihin sa lahat,
at labis na ikinalat ang nangyari, anupat si Jesus
ay hindi na malayang makapasok sa kahit anong
bayan. Kaya siya ay nanatili sa mga ilang na lugar at
pumupunta ang mga tao sa kaniya mula sa lahat ng
dako.

2 Nang makabalik si Jesus sa Capernaum makalipas
ang ilang araw, napabalita na nakauwi na siya sa
kaniyang tahanan. **2** At maraming tao ang nagtipun-
tipon doon kaya wala nang puwang, maging sa may
pintuan at ipinangaral ni Jesus ang salita sa kanila.
3 At may ilang lalaking pumunta sa kaniyang may
dalang paralisadong lalaki; apat na tao ang bumuhat
sa kaniya. **4** Nang hindi sila makalapit kay Jesus
dahil sa maraming tao, inalis nila ang bubong sa
taas kung saan siya naroon. At nang nakagawa sila
ng butas doon, ibinaba nila ang higaan kung saan
nakahiga ang lalaking paralisado. **5** Nang makita ni
Jesus ang kanilang pananampalataya, sinabi niya sa
lalaking paralisado, “Anak, pinatawad na ang iyong
mga kasalanan.” **6** Ngunit nangatwiran sa kanilang
mga puso ang ilan sa mga eskriba na nakaupo doon,
7 “Paano nakapagsasalita ang taong ito ng ganito?
Lumapastangan siya! Sino ang makapagpapatawad
ng mga kasalanan kundi ang Diyos lamang?” **8**
At nalaman agad ni Jesus sa kaniyang espiritu
kung ano ang kanilang iniisip. Sinabi niya sa kanila,
“Bakit ninyo ito iniisip sa inyong mga puso? **9** Ano
ang mas madaling sabihin sa lalaking paralisado,
''Napatawad na ang iyong mga kasalanan' o ang
sabihin 'Bumangon ka, kunin ang iyong higaan at
lumakad ka'? **10** Ngunit upang malaman ninyo na ang
Anak ng Tao ay may kapangyarihan dito sa mundo
na magpatawad ng mga kasalanan,” sinabi niya sa
paralitiko, **11** “Sinasabi ko sa iyo, bumangon ka, kunin
ang iyong higaan, at pumunta ka sa iyong bahay.”
12 Bumangon siya at kaagad kinuha ang kaniyang
higaan at lumabas siya sa bahay na iyon sa harap ng
lahat, kaya't silang lahat ay namangha at niluwalhati
ang Diyos, at kanilang sinabi, “Kailanman ay hindi
pa kami nakakita ng katulad nito.” **13** Muli siyang
bumalik sa tabi ng lawa at pumunta sa kaniya ang
napakaraming tao, at tinuruan sila ni Jesus. **14** Sa
kaniyang pagdaan, nakita niya si Levi na anak ni
Alfeo na nakaupo sa paningilan ng buwis at sinabi
sa kaniya, “Sumunod ka sa akin.” Tumayo si Levi
at sumunod siya sa kaniya. **15** At nang kumakain si
Jesus sa bahay ni Levi, maraming maniningil ng buwis
at mga makasalanang tao ang nakikisalo kay Jesus
at sa kaniyang mga alagad, sapagkat marami sila na
sumunod sa kaniya. **16** Nang makita ng mga eskriba
na mga Pariseo si Jesus na kumakain kasama ang
mga makasalanang tao at tagasingil ng buwis, sinabi
nila sa kaniyang mga alagad, “Bakit siya nakikisalo
sa mga tagasingil ng buwis at mga makasalanang
tao?” **17** Nang marinig ito ni Jesus, sinabi niya sa
kanila, “Ang mga taong malakas ang pangangatawan
ay hindi nangangailangan ng manggagamot, ang
mga may sakit lamang ang nangangailangan. Hindi
ako pumarito upang tawagin ang mga matuwid na
tao kundi ang mga taong makasalanan.” **18** Ang
mga alagad ni Juan at ang mga Pariseo ay nag-
aayuno. Lumapit ang ilang tao at sinabi sa kaniya,
“Bakit nag-aayuno ang mga alagad ni Juan at mga
alagad ng mga Pariseo ngunit ang iyong mga alagad
ay hindi nag-aayuno?” **19** Sinabi ni Jesus sa kanila,
“Maaari bang mag-ayuno ang mga tagapaglingkod sa
kasal kung kasama pa nila ang lalaking ikakasal?
Hanggang kasama pa nila ang lalaking ikakasal
ay hindi pa sila maaaring mag-ayuno. **20** Ngunit
darating din ang araw na ang lalaking ikakasal ay
mailalayo sa kanila at sa mga araw na iyon, mag-
aayuno sila. **21** Walang taong magtatahi ng bagong
tela sa lumang damit dahil kung ganoon ang itinagpi
nito ay mapupunit at magkakaroon ng mas malalang
punit. **22** Walang taong maglalagay ng bagong alak sa
lumang sisidlang-balat dahil kung ganoon ay masisira
ng alak ang sisidlang-balat at kapwa masasayang
ang alak at ang sisidlang balat. Sa halip ay maglagay

ng bagong alak sa bagong sisidlang-balat." 23 Sa
Araw ng Pamamahinga, pumunta si Jesus at ang
kaniyang mga alagad sa triguhan at nagsimulang
mamitas ang kaniyang mga alagad ng mga uhay. 24
At sinabi ng mga Pariseo sa kaniya, "Tingnan mo,
bakit sila gumagawa ng bagay na ipinagbabawal
sa Araw ng Pamamahinga?" 25 Sinabi ni Jesus sa
kanila, "Hindi pa ba ninyo nababasa ang ginawa ni
David noong siya ay nangailangan at nagutom—siya
at ang mga lalaking kasama niya? 26 Kung paano
siya pumasok sa tahanan ng Diyos noong si Abiatar
ang pinakapunong pari at kinain ang tinapay—na
handog na hindi naaayon sa batas na kainin ng
kahit na sino maliban sa mga pari—at binigyan
pa niya ang kaniyang mga kasama?" 27 Sinabi ni
Jesus, "Ang Araw ng Pamamahinga ay ginawa para
sa sangkatauhan, at hindi ang sangkatauhan para
sa Araw ng Pamamahinga. 28 Kung gayon, ang
Anak ng Tao ay Panginoon maging sa Araw ng
Pamamahinga."

3 At muli siyang naglakad papasok sa loob ng
sinagoga at doon may isang lalaki na tuyot ang
kamay. 2 Ilan sa mga tao ay nagmamatyag ng
mabuti kung papagalingin siya ni Jesus sa Araw
ng Pamamahinga upang maparatangan nila siya.
3 Sinabi ni Jesus sa lalaki na tuyot ang kamay,
"Tumindig ka at tumayo sa gitna ng lahat." 4 At sinabi
niya sa mga tao, "Naaayon ba sa batas ang gumawa
ng mabuti sa Araw ng Pamamahinga o ang manakit;
ang sumagip ng buhay o ang pumatay?" Ngunit
tahimik ang mga tao. 5 Tiningnan niya sila ng may
galit, labis siyang nalulungkot dahil sa katigasan ng
kanilang mga puso, at sinabi niya sa lalaki, "Iunat mo
ang iyong kamay." Iniunat niya ang kaniyang kamay at
pinagaling ito ni Jesus. 6 Lumabas ang mga Pariseo
at agad bumuo ng sabwatan kasama ng mga taga-
sunod ni Herodias laban sa kaniya upang ipapatay
siya. 7 Pagkatapos, pumunta si Jesus sa dagat
kasama ng kaniyang mga alagad at napakaraming
tao ang sumunod sa kanila mula sa Galilea, at Judea,
8 Jerusalem at mula sa Idumea at ibayo ng Jordan at
sa palibot ng Tiro at Sidon, napakaraming tao ang
pumunta sa kaniya nang marinig nila ang lahat ng
mga ginagawa niya. 9 Hiniling niya sa kaniyang mga
alagad na ipaghanda siya ng isang bangka upang
hindi siya maipit ng mga tao. 10 Dahil sa marami na
siyang napagaling, lahat ng may mga malulubhang
karamdaman ay gustong makalapit sa kaniya upang
mahawakan siya. 11 Sa tuwing makikita siya ng mga
maruming espiritu, nagpapatirapa sila at sumisigaw,
"Ikaw ang Anak ng Diyos." 12 Mahigpit niyang iniutos
sa mga ito na huwag nilang ipapaalam kung sino
siya. 13 Umakyat siya sa bundok at tinawag niya
ang mga gusto niya at pumunta sila sa kaniya. 14
Itinalaga niya ang Labindalawa (na tinawag niyang
mga apostol) para sila ay makasama niya at maaari
niya silang isugo upang mangaral, 15 at upang
magkaroon sila ng kapangyarihang magpalayas ng
mga demonyo. 16 Itinalaga niya ang Labindalawang
apostol: Si Simon na pinangalanan niyang Pedro, 17
si Santiago na anak ni Zebedeo, si Juan na kapatid
ni Santiago, na mga pinangalanan niyang Boanerges
na ang ibig sabihin ay mga anak ng kulog, 18 at sila
Andres, Felipe, Bartolomeo, Mateo, Tomas, Santiago
na anak ni Alfeo, Tadeo, Simon na makabayan, 19 at
si Judas Iskaryote, na magkakanulo sa kaniya. 20
Pagkatapos ay umuwi na siya at muling nagtipon-
tipon ang maraming tao, kung kaya hindi man lang sila
makakain ng tinapay. 21 Nang marinig ng kaniyang
pamilya ang balitang ito, agad silang lumabas upang
pilit siyang kunin, dahil sinasabi nilang, "Nahihibang
na siya." 22 Sinabi ng mga eskribang nanggaling
sa Jerusalem, "Sinaniban siya ni Beelzebul," at, "Sa
pamamagitan ng pinuno ng mga demonyo, pinapaalis
niya ang mga demonyo." 23 Tinawag sila ni Jesus at
nagsalita sa kanila sa pamamagitan ng talinghaga,
"Paano maitataboy ni Satanas si Satanas?" 24 Kung
nahahati ang isang kaharian laban sa kaniyang
sarili, ang kahariang ito ay hindi maaaring manatili.
25 Kung ang isang tahanan ay nahahati laban sa
kaniyang sarili, ang tahanang ito ay hindi maaaring
manatili. 26 Kung naghimagsik si Satanas laban
sa kaniyang sarili at magkabahabahagi, hindi siya
maaaring manatili, subalit siya ay magwawakas. 27
Ngunit walang sinuman ang makapapasok sa bahay
ng isang malakas na tao at magnakaw ng kaniyang
mga kagamitan nang hindi niya ito gagapusin muna,
saka pa lang niya mananakawan ang bahay nito. 28
Totoo itong sinasabi ko sa inyo, ang lahat ng mga
kasalanan ng mga anak ng tao ay mapapatawad,
maging ang lahat ng mga kalapastanganang sinasabi
nila, 29 ngunit ang sinumang lumalapastangan laban
sa Banal na Espiritu ay hindi kailanman magkakaroon
ng kapatawaran, ngunit mayroong walang hanggang
kasalanan." **(aiōn g165, aiōnios g166)** 30 Sinabi ito ni Jesus
dahil sinasabi nilang, "Mayroon siyang maruming

espiritu.” 31 Pagkatapos ay dumating ang kaniyang
ina at mga kapatid na lalaki at tumayo sila sa labas.
Pinasundo nila siya at pinatawag. 32 Umupo ang
napakaraming tao sa palibot niya at sinabi sa kaniya,
“Nasa labas ang iyong ina at mga kapatid, hinahanap
ka nila.” 33 Sinagot niya sila, “Sino ang ina at mga
kapatid ko?” 34 Tiningnan niya ang mga taong
nakaupo sa palibot niya at sinabi, “Tingnan ninyo, ito
ang aking ina at mga kapatid! 35 Dahil kung sino man
ang tumutupad sa kalooban ng Diyos, ang taong iyon
ay ang aking kapatid na lalaki, kapatid na babae, at
ina.”

4 Muli siyang nagsimulang mangaral sa tabi ng
dagat. At nagtipun-tipon ang napakaraming tao sa
paligid niya, kaya sumakay siya sa bangka na nasa
dagat at naupo. Ang mga tao ay nasa tabi ng dagat
sa dalampasigan. 2 At tinuruan niya sila ng maraming
bagay sa pamamagitan ng mga talinghaga, at sinabi
niya sa kanila sa kaniyang pagtuturo, 3 “Makinig
kayo, lumabas ang manghahasik upang maghasik. 4
Habang siya ay naghahasik, mayroong mga binhing
napunta sa daan at dumating ang mga ibon at inubos
ang mga ito. 5 Ang ibang mga binhi ay napunta sa
mabatong lupa na kung saan ang lupa ay kakaunti
lamang. Agad silang tumubo dahil hindi malalim ang
lupa nito. 6 Ngunit nang sumikat ang araw, nalanta
ang mga ito at dahil wala silang ugat natuyo ang mga
ito. 7 Ang ibang mga binhi ay napunta sa tinikan.
Lumaki ang mga halamang may tinik at sinakal ang
mga ito, at hindi ito nakapamunga ng kahit isang
butil. 8 Napunta sa matabang lupa ang ibang binhi at
nagkabutil habang lumalago at dumarami, at may
nagkabutil ng tigtatatlumpu, tig-aanimnapu, at tig-
iisangdaan”. 9 At sinabi niya, “Sinuman ang may
taingang pandinig, makinig!” 10 Nang nag-iisa na
si Jesus, nagtanong ang mga malalapit sa kaniya
kasama ang Labindalawa tungkol sa talinghaga. 11
Sinabi niya sa kanila, “Ipinagkaloob sa inyo ang
hiwaga ng kaharian ng Diyos. Ngunit sa ibang nasa
labas ang lahat ay mga talinghaga, 12 nang sa
gayon, kapag sila ay tumingin, oo titingin sila, ngunit
hindi sila makakakita, at kapag sila ay nakinig, oo
makaririnig sila, ngunit hindi sila makauunawa, o
kundi sila ay manumbalik at patatawarin sila ng
Diyos.” 13 At sinabi niya sa kanila, “Hindi ba ninyo
naiintindihan ang talinghagang ito? Paano pa kaya
ninyo maiintindihan ang iba pang mga talinghaga? 14
Ang manghahasik ay naghasik ng salita. 15 Ang ilan
sa mga ito ay ang nahulog sa tabi ng daan, kung
saan ang salita ay naihasik. At nang marinig nila
ito, agad na dumating si Satanas upang alisin ang
salitang naitanim sa kanila. 16 At ang iba ay ang
mga naitanim sa mabatong lupa, nang makarinig
sila ng salita, agad nila itong tinatanggap nang may
kagalakan. 17 At hindi sila nakapag-ugat kaya sila
nakatiis lang ng maikling panahon. At dumating ang
mga pagdurusa o pag-uusig dahil sa salita at agad
silang nadapa. 18 At ang iba naman ay naihasik sa
tinikan. Narinig nila ang salita at tinanggap ito, 19
ngunit ang mga alalahanin sa mundo, ang pandaraya
ng kayamanan at ang pagnanasa sa iba pang mga
bagay ay pumasok at nasakal ang salita, at ito ay
hindi nakapamunga. **(aiōn g165)** 20 At mayroon namang
naihasik sa matabang lupa. Narinig nila ang salita
at tinanggap ito at nakapamunga: may tatlumpu,
may animnapu, at may isangdaan.” 21 Sinabi ni
Jesus sa kanila, “Magdadala ba kayo ng lampara sa
loob ng bahay upang ilagay ito sa loob ng basket
o sa ilalaim ng higaan? Dadalhin ninyo ito sa loob
at ilalagay sa lagayan ng lampara. 22 Sapagkat
walang itinatago na hindi maihahayag at walang
lihim na hindi maibubunyag. 23 Sinuman ang may
taingang pandinig, makinig. 24 Sinabi niya sa kanila,
“Pakinggan ninyong mabuti ang inyong naririnig, ang
panukat na inyong ginagamit ay siya ring gagamiting
panukat sa inyo, at idadagdag ito sa inyo. 25 Dahil
sinumang mayroon ay pagkakalooban ng higit pa, at
sinumang wala, kukunin maging ang anumang nasa
kaniya.” 26 At sinabi niya, “Ang kaharian ng Diyos
ay tulad ng isang taong naghasik ng kaniyang binhi
sa lupa. 27 Sa gabi siya ay natutulog at sa umaga
siya ay bumabangon, at ang binhi ay sumisibol at
tumutubo, ngunit hindi niya alam kung paano. 28 Ang
lupa sa sarili niya ay namumunga ng butil: una ang
sibol, sunod ang mga tangkay, sunod ang mga hinog
na butil sa tangkay. 29 At kapag nahinog na ang butil,
agad niyang ipinadadala ang panggapas sapagkat
dumating na ang anihan.” 30 At sinabi niya, “Saan
natin maihahambing ang kaharian ng Diyos, o anong
talinghaga ang magagamit natin upang maipaliwanag
ito? 31 Ito ay katulad ng buto ng mustasa na kapag
ito ay itinanim, ito ang pinakamaliit sa lahat ng mga
buto sa daigdig. 32 Gayunpaman, kapag ito ay
naitanim, tumutubo ito at nagiging pinakamalaki sa
lahat ng mga tanim sa bukirin at nagkakaroon ito ng
malalaking sanga, kaya ang mga ibon sa himpapawid

ay nakakapamugad sa lilim nito. **33** Ipinangaral niya
ang salita sa kanila sa pamamagitan ng maraming
talinghagang katulad nito, hanggang sa kaya nilang
maunawaan, **34** at hindi siya nangaral sa kanila nang
hindi gumagamit ng talinghaga. Ngunit kapag siya ay
nag-iisa na lamang, ipinapaliwanag niya ang lahat sa
kaniyang sariling mga alagad. **35** Kinagabihan, nang
araw ding iyon, sinabi niya sa kanila, "Tumawid tayo
sa kabilang dako." **36** Kaya iniwan nila ang maraming
tao na isinama nila si Jesus dahil nakasakay na
siya sa bangka. Mayroon ding ibang mga bangkang
sumama sa kaniya. **37** Nagkaroon ng matinding
unos at hinampas ng mga alon ang bangka kaya
halos mapuno na ito ng tubig. **38** Ngunit si Jesus
naman ay nasa dulo ng bangka at natutulog sa unan.
Ginising nila si Jesus at sinabi, "Guro, hindi ba kayo
nababahala na malapit na tayong mamatay? **39** At
gumising siya at sinaway ang hangin at sinabi sa
dagat, "Pumayapa ka, tigil." Tumigil ang hangin, at
nagkaroon ng labis na kapayapaan. **40** At sinabi
niya sa kanila, "Bakit kayo natatakot? Wala pa rin ba
kayong pananampalataya?" **41** Lubha silang natakot
at sinabi nila sa isa't isa, "Sino ba talaga siya, dahil
maging ang hangin at ang dagat ay sumusunod sa
kaniya?"

5 Dumating sila sa kabilang dako ng dagat, sa
rehiyon ng Geraseno. **2** At nang bumababa si
Jesus sa bangka, agad may isang lalaking may
maruming espiritu ang pumunta sa kaniya mula
sa mga libingan. **3** Ang lalaki ay nakatira sa mga
libingan. Wala nang makapagpigil sa kaniya, kahit pa
kadena. **4** Ilang ulit na siyang ginapos gamit ang mga
tanikala at kadena. Sinisira niya ang mga kadena at
winawasak niya ang kaniyang mga tanikala. Walang
sinuman ang may lakas na supilin siya. **5** Bawat gabi
at araw sa mga libingan at sa mga bundok, sumisigaw
siya at sinusugatan niya ang kaniyang sarili ng mga
matatalas na bato. **6** Nang nakita niya si Jesus
sa malayo, tumakbo siya sa kaniya at yumuko sa
kaniyang harapan. **7** Sumigaw siya nang may malakas
na boses, "Ano ang kinalaman ko sa iyo, Jesus, Anak
ng Kataas-taasang Diyos? Nakikiusap ako sa iyo
sa Diyos mismo, huwag mo akong pahirapan." **8**
Sapagkat sinasabi niya sa kaniya, "Lumabas ka sa
lalaking ito, ikaw na maruming espiritu." **9** At tinanong
niya ito, "Ano ang pangalan mo?" At sumagot siya,
"Ang pangalan ko ay Pulutong, sapagkat marami
kami." **10** Paulit-ulit siyang nakiusap sa kaniya na
huwag silang papuntahin sa labas ng rehiyon. **11**
Ngayon may malaking kawan ng baboy ang naroon
na kumakain sa burol, **12** at nagmakaawa sila sa
kaniya, na sinasabi, "Papuntahin mo kami sa mga
baboy, hayaan mo kaming pumasok sa kanila." **13**
Kaya pinayagan niya ang mga ito, lumabas ang mga
masamang espiritu at pumasok sa mga baboy, at
nagtakbuhan sila patungo sa matarik na burol papunta
sa dagat, halos dalawang libong baboy ang nalunod
sa dagat. **14** At tumakbo ang mga nagpapakain sa
mga baboy at ipinamalita sa lungsod at sa mga
karatig-pook kung ano ang nangyari. At maraming tao
ang pumunta upang makita kung ano ang nangyari.
15 Pagkatapos ay pumunta sila kay Jesus at nakita
nila ang lalaking sinapian ng demonyo— na may
Pulutong—na nakaupo, nakabihis, at nasa kaniyang
tamang kaisipan, at sila ay natakot. **16** Sinabi sa
kanila ng mga nakakita ng nangyari sa lalaking
sinapian ng demonyo kung ano ang nangyari sa
kaniya at gayon din ang tungkol sa mga baboy. **17** At
nagsimula silang nagmakaawa sa kaniya na umalis
sa kanilang rehiyon. **18** At nang sumasakay na siya
sa bangka, nakiusap sa kaniya ang lalaking sinaniban
ng demonyo kung maaari siyang sumama sa kaniya.
19 Ngunit hindi siya pumayag dito, subalit sinabi niya
sa kaniya, "Umuwi ka sa iyong bahay at sa mga
kasama mo, at sabihin mo sa kanila kung ano ang
ginawa ng Panginoon para sa iyo at kung paano
ka niya kinahabagan." **20** Kaya siya ay umalis at
nagsimulang ihayag ang mga dakilang bagay na
ginawa ni Jesus para sa kaniya sa Decapolis at ang
lahat ay namangha. **21** At nang si Jesus ay muling
tumawid sa kabilang dako, maraming mga tao ang
pumalibot sa kaniya sa bangka, sapagkat siya ay nasa
tabing dagat. **22** At isa sa mga pinuno ng sinagoga na
nagngangalang Jairo ang dumating, at nang makita
niya si Jesus, nagpatirapa siya sa kaniyang paanan.
23 Nagmakaawa siya nang paulit-ulit na nagsasabi,
"Ang aking anak na babae ay malapit nang mamatay.
Nakikiusap ako sa iyo, halika ka at ipatong ang
iyong mga kamay sa kaniya upang siya ay gumaling
at mabuhay." **24** Kaya sumama siya sa kaniya at
sumunod sa kaniya ang napakaraming tao at sila ay
nag-uumpukan sa palibot niya. **25** Ngayon, mayroong
isang babae na walang tigil na dinudugo sa loob ng
labing dalawang taon. **26** Dumanas siya ng maraming
hirap sa ilalim ng mga manggagamot at naubos
na niya ang lahat ng mayroon siya. Ngunit walang

nakatulong sa kaniya, sa halip ay lalo pang lumala. 27 Narinig niya ang mga balita tungkol kay Jesus. Kaya pumunta siya sa kaniyang likuran habang siya ay naglalakad sa gitna ng maraming tao, at hinawakan niya ang kaniyang balabal. 28 Sapagkat iniisip niya, “Kung mahawakan ko man lang kahit ang kaniyang damit, ako ay gagaling.” 29 Nang mahawakan niya siya, tumigil ang pagdurugo, at naramdaman niya sa kaniyang katawan na siya ay gumaling na sa kaniyang paghihirap. 30 At agad napansin ni Jesus na may lumabas na kapangyarihan mula sa kaniya. At lumingon siya sa mga tao at nagtanong, “Sino ang humawak sa aking damit?” 31 Sinabi sa kaniya ng mga alagad, “Nakita mo ang napakaraming taong nag-uumpukan sa paligid mo, at sasabihin mong 'Sino ang humawak sa akin?” 32 Ngunit si Jesus ay tumingin sa paligid upang malaman kung sino ang may gawa nito. 33 Nang nalaman ng babae ang nangyari sa kaniya, natakot siya at nanginig. Lumapit siya at nagpatirapa sa kaniyang harapan at sinabi ang buong katotohanan. 34 Sinabi niya sa kaniya, “Anak, ang iyong pananampalataya ang nagpagaling sa iyo. Umuwi ka nang may kapayapaan at gumaling ka sa iyong karamdaman.” 35 Habang siya ay nagsasalita, ilang tao mula sa pinuno ng sinagoga ang dumating at nagsabi, “Patay na ang iyong anak. Bakit mo pa aabalahin ang Guro?” 36 Ngunit nang marinig ni Jesus ang kanilang sinabi, sinabi niya sa pinuno ng sinagoga, “Huwag kang matakot, maniwala ka lang.” 37 Hindi niya pinayagan ang kahit sino na sumama sa kaniya maliban kay Pedro, Santiago, at Juan na kapatid ni Santiago. 38 Nakarating sila sa bahay ng pinuno nang sinagoga at nakita niya ang kaguluhan, napakaraming iyakan at pagtangis. 39 Nang pumasok siya sa bahay, sinabi niya sa kanila, “Bakit kayo nababalisa at bakit kayo umiiyak? Ang bata ay hindi patay kundi natutulog.” 40 Siya ay pinagtawanan nila, ngunit pinalabas niya silang lahat, isinama niya ang ama at ina ng bata at maging ang mga kasama niya, at pumunta sila kung saan naroroon ang bata. 41 Kinuha niya ang kamay ng bata at sinabi sa kaniya, “Talitha koum,” na ang ibig sabihin ay “Batang babae, sinasabi ko sa iyo, bumangon ka.” 42 Agad na tumayo ang bata at naglakad (sapagkat siya ay labindalawang taon). At kaagad labis silang namangha. 43 Mahigpit niya silang pinagbilinan na walang dapat makaalam ng tungkol dito. At inutusan niya sila na bigyan ang bata ng makakain.

6 Umalis siya doon at pumunta siya sa kaniyang sariling bayan at sumunod ang kaniyang mga alagad. 2 Nang dumating ang Araw ng Pamamahinga, nagturo siya sa sinagoga. Maraming tao ang nakarinig sa kaniya at namangha sila. Sinabi nila, “Saan niya nakuha ang mga katuruang ito?” “Ano itong karunungan na naibigay sa kaniya?” “Ano itong mga himala na nagagawa niya sa pamamagitan ng kaniyang mga kamay?”. 3 “Hindi ba ito ang karpintero, ang anak ni Maria, at kapatid ni Santiago, Jose, Judas at Simon? Hindi ba't kasama natin ang kaniyang mga kapatid na babae dito?” At sumama ang kanilang loob kay Jesus. 4 At sinabi ni Jesus sa kanila, “Ang isang propeta ay hindi nawawalan ng parangal, maliban sa kaniyang sariling bayan at sa kaniyang mga kamag-anak at sa kaniyang sariling sambahayan.” 5 Hindi siya makagawa ng kahit na anong makapangyarihang gawain, maliban lamang sa pagpatong ng kaniyang mga kamay sa ilang may sakit at pagalingin sila. 6 Ikinamangha niya ang kanilang kawalan ng pananampalataya. At naglibot siyang nagtuturo sa mga nayon. 7 Tinawag niya ang Labindalawa at sinimulan silang isugo ng dalawahan at binigyan niya sila ng kapangyarihan laban sa maruruming espiritu, 8 at ipinagbilin niya sa kanila na huwag magdala ng kahit ano sa kanilang paglalakbay maliban lamang sa tungkod, walang tinapay, walang sisidlan at wala ring pera nailalagay sa kanilang sinturon, 9 kundi magsuot ng sandalyas at huwag magsuot ng dalawang tunika. 10 At sinabi ni Jesus sa kanila, “Sa tuwing papasok kayo sa isang bahay, manatili kayo doon hanggang makaalis kayo sa lugar na iyon. 11 At kung mayroong bayan na hindi tatanggap o makikinig sa inyo, umalis kayo sa lugar na iyon, pagpagin ninyo ang alikabok mula sa inyong mga paa bilang patotoo sa kanila. 12 Humayo sila at inihayag na dapat talikuran ng mga tao ang kanilang mga kasalanan. 13 Pinalayas nila ang maraming demonyo at pinahiran nila ng langis ang mga taong may sakit at pinagaling sila. 14 Nabalitaan ito ni Haring Herodes sapagkat kilalang-kilala na ang pangalan ni Jesus. Sinasabi ng iba, “Si Juan na Tagapagbautismo ay binuhay mula sa mga patay at dahil dito, ang mga kamangha-manghang kapangyarihang ito ang kumikilos sa kaniya.” 15 Sinasabi ng iba, “Siya si Elias.” Sinabi pa ng iba, “Siya ay isang propeta, tulad

ng isa sa mga propeta noong sinaunang panahon."
16 Ngunit nang marinig ito ni Herodes, sinabi niya,
"Si Juan na pinugutan ko ng ulo ay binuhay." 17
Sapagkat mismong si Herodes ang nagpadakip kay
Juan at ipinagapos siya sa bilangguan dahil kay
Herodias, (asawa ng kapatid niyang si Felipe) dahil
naging asawa niya ito. 18 Sapagkat sinabi ni Juan
kay Herodes, "Hindi naaayon sa batas na mapasaiyo
ang asawa ng iyong kapatid." 19 Ngunit nagkimkim
ng galit si Herodias laban sa kaniya at gusto niya
itong patayin, ngunit hindi niya magawa, 20 sapagkat
natatakot si Herodes kay Juan, alam niyang matuwid
at banal na tao si Juan, at pinanatili niya itong
ligtas. At sa pakikinig nito sa kaniya ay labis siyang
nabagabag, subalit siya ay nakinig sa kaniya na may
galak. 21 At dumating ang araw ng pagkakataon nang
ipagdiwang ni Herodes ang kaniyang kaarawan at
naghanda siya ng hapunan para sa kaniyang mga
opisyal, mga pinuno ng mga kawal at mga pinuno ng
Galilea. 22 Dumating ang mismong anak na babae
ni Herodias at sumayaw para sa kanila at naaliw
niya si Herodes at kaniyang mga panauhin. At sinabi
ng hari sa babae, "Humingi ka ng kahit na anong
gusto mo at ibibigay ko ito sa iyo." 23 Sumumpa
siya sa kaniya at sinabi, "Kahit na anong hingin mo
sa akin, ibibigay ko sa iyo, hanggang sa kalahati
ng aking kaharian." 24 Lumabas siya at sinabi sa
kaniyang ina, "Ano ang dapat kong hingin sa kaniya?"
Sinabi niya, "Ang ulo ni Juan na Tagapagbautismo."
25 At kaagad siyang pumasok nang nagmamadali
papunta sa hari at humingi, sinabi, "Gusto kong
ibigay mo sa akin ngayon din ang ulo ni Juan na
Tagapagbautismo na nakalagay sa bandehado." 26
Lubhang nalungkot ang hari, ngunit dahil sa pangako
at sa mga panauhin, hindi niya matanggihan ang
kaniyang hinihingi. 27 Kaya pinapunta ng hari ang
isang kawal mula sa kaniyang mga bantay at inutusan
niyang dalhin sa kaniya ang ulo ni Juan. Pumunta
ang kawal at pinugutan siya sa bilangguan. 28 Dinala
niya ang ulo na nasa bandehado at ibinigay ito sa
dalaga at ibinigay ito ng dalaga sa kaniyang ina.
29 At nang marinig ito ng kaniyang mga alagad,
pumunta sila at kinuha ang kaniyang katawan at
inilagay sa isang libingan. 30 Nagtipun-tipon ang
mga apostol sa palibot ni Jesus at sinabi sa kaniya
ang lahat ng kanilang nagawa at naituro. 31 At
sinabi ni Jesus sa kanila, "Halikayo punta tayo sa
ilang na lugar at sandaling magpahinga." Sapagkat
maraming dumarating at umaalis, at wala man lamang
silang oras para kumain. 32 Kaya sumakay sila sa
bangka papunta sa ilang na lugar. 33 Ngunit nakita
silang umaalis at maraming nakakilala sa kanila,
at nagsitakbo ang mga tao mula sa mga bayan at
naunahan nila sina Jesus na dumating doon. 34
Nang makarating na sila sa dalampasigan, nakita
niya ang napakaraming tao at nahabag siya sa kanila
dahil para silang mga tupa na walang pastol. At
sinimulan niyang magturo sa kanila ng maraming
bagay. 35 Nang dapit-hapon na, nagpunta sa kaniya
ang kaniyang mga alagad at sinabi, "Ilang ang lugar
na ito at gumagabi na. 36 Paalisin mo nalang sila
upang makapunta sila sa karatig-pook at sa mga
nayon upang bumili ng makakain para sa kanilang
sarili." 37 Ngunit sumagot siya at sinabi sa kanila,
"Bigyan ninyo sila ng anumang makakain." Sinabi
nila sa kaniya, "Maaari ba kaming pumunta at bumili
ng tinapay na nagkakahalaga ng dalawang daang
denario at ibigay sa kanila upang kainin?" 38 Sinabi
niya sa kanila, "Ilang pirasong tinapay ang mayroon
kayo? Pumunta kayo at tingnan ninyo." Nang napag-
alaman nila, sinabi nila, "Limang pirasong tinapay at
dalawang isda." 39 Inutusan niya ang lahat ng tao
na umupo ng pangkat-pangkat sa may damuhan. 40
Umupo silang pangkat-pangkat, mga pangkat ng tig-
iisang daan at tig-lilimampu. 41 Nang kinuha niya
ng limang tinapay at dalawang isda, tumingala siya
sa langit, pinagpasalamatan at pinagpira-piraso niya
ang mga tinapay at ibinigay sa kaniyang mga alagad
upang ibigay sa mga tao. At pinaghinati-hati niya ang
dalawang isda para sa kanilang lahat. 42 Kumain
silang lahat hanggang sila ay nabusog. 43 Tinipun nila
ang pinagpira-pirasong tinapay, labindalawang basket
ang napuno, kasama na rin ang pinaghati-hating
isda. 44 At may limanlibong mga kalalakihan ang
kumain ng mga tinapay. 45 Agad niyang pinasakay
ang kaniyang mga alagad sa bangka at pinauna sila
sa kabilang dako, sa Betsaida, habang pinaaalis niya
ang mga tao. 46 Nang wala na sila, umakyat siya
sa bundok upang manalangin. 47 Sumapit ang gabi,
nasa kalagitnaan na ng dagat ang bangka, at siya
ay nag-iisa sa lupa. 48 At nakita niyang nahihirapan
ang mga alagad habang nagsasagwan dahil ang
hangin ay salungat sa kanila. Nang madaling-araw
na pumunta siya sa kanila na naglalakad sa dagat at
gusto niyang lagpasan sila. 49 Ngunit nang makita
nilang naglalakad siya sa dagat, naisip nila na isa

siyang multo at nagsigawan sila, 50 dahil nakita at
natakot sila sa kaniya. Agad niya silang kinausap at
sinabi sa kanila, “Lakasan ninyo ang inyong loob!
Ako ito! Huwag kayong matakot!” 51 Sumakay siya
sa bangka at tumigil ang pag-ihip ng hangin at
lubos silang namangha sa kaniya. 52 Sapagkat
hindi nila naintindihan kung ano ang kahulugan ng
tinapay, ngunit mabagal umintindi ang kanilang mga
kaisipan. 53 Nang makatawid na sila, nakarating
sila sa lupain ng Genesaret at idinaong nila ang
bangka. 54 Nang makababa sila sa bangka, agad
nilang nakilala siya. 55 At nagtakbuhan sila sa buong
rehiyon at nagsimulang dalhin sa kaniya ang mga
may sakit na nasa higaan, saan man nila mabalitaan
na siya ay pupunta. 56 Sa tuwing pumapasok siya
sa mga nayon, o sa mga lungsod, o sa mga bayan,
inilalagay nila ang mga may sakit sa mga pamilihan
at nagmamakaawa sila sa kaniya na payagan man
lamang silang hawakan ang laylayan ng kaniyang
damit. At lahat ng humawak sa kaniya ay gumaling.

7 Nagtipon-tipon sa paligid niya ang mga Pariseo at
ilang mga eskriba na nanggaling sa Jerusalem. 2
At nakita nila ang ilan sa mga alagad niya na kumain
ng tinapay na madungis ang kanilang mga kamay;
na hindi nahugasan 3 (Dahil ang mga Pariseo at
lahat ng mga Judio ay hindi kumakain hanggang
hindi sila naghuhugas ng maigi ng kanilang mga
kamay; pinanghahawakan nila ang kaugalian ng mga
nakatatanda. 4 Tuwing nanggagaling sa pamilihan
ang mga Pariseo, hindi sila kumakain hanggang hindi
sila nakapaligo. At marami pang ibang mga patakaran
ang mahigpit nilang sinusunod, kasama na rito ang
paghuhugas ng mga tasa, palayok, mga sisidlang
gawa sa tanso, pati na ang mga upuan sa hapag-
kainan.) 5 Tinanong ng mga Pariseo at ng mga
eskriba si Jesus, “Bakit hindi namumuhay alinsunod
sa kaugalian ng mga nakatatanda ang iyong mga
alagad, sapagkat kumakain sila ng tinapay ng hindi
naghuhugas ng kanilang mga kamay?” 6 Ngunit
sinabi niya sa kanila, “Malinaw na sinabi ng propetang
Isaias ang tungkol sa inyong mga mapagpaimbabaw,
isinulat niya, 'Pinaparangalan ako ng mga taong
ito sa pamamagitan ng kanilang mga labi, ngunit
malayo ang kanilang puso sa akin. 7 Walang laman
ang pagsasamba na inaalay nila sa akin, itinuturo
nila ang mga patakaran ng mga tao bilang kanilang
doktrina.' 8 Tinalikuran ninyo ang kautusan ng Diyos
at mahigpit ninyong pinanghahawakan ang kaugalian
ng mga tao.” 9 At sinabi niya sa kanila, “Madali
ninyong tinanggihan ang kautusan ng Diyos para
masunod ang inyong kaugalian! 10 Sapagkat sinabi
ni Moises, 'Igalang ninyo ang inyong ama at ina,'
at 'Ang sinumang nagsasalita ng masama tungkol
sa kaniyang ama at ina ay tiyak na mamamatay.'
11 Ngunit sinasabi ninyo, 'Kapag sinabi ng isang
tao sa kaniyang ama at ina, “Anumang tulong ang
matatanggap ninyo mula sa akin ay Corban,”' (ibig
sabihin, 'Ibinigay sa Diyos') - 12 kung gayon hindi
na ninyo siya pinapayagang gumawa ng kahit na
ano para sa kaniyang ama at ina. 13 Pinapawalang-
bisa ninyo ang kautusan ng Diyos dahil sa mga
ipinasa ninyong mga kaugalian. At marami pang
mga bagay na katulad nito ang ginagawa ninyo.” 14
Tinawag niyang muli ang maraming tao at sinabi sa
kanila, “Makinig kayong lahat sa akin, at unawain
ninyo ito. 15 Walang kahit anumang pumapasok sa
tao ang makakapagpadungis sa kaniya. Ang mga
bagay na lumalabas sa tao ang nakapagpadungis sa
kaniya.” 16 (Kung sinuman ang taong may taingang
nakakarinig, hayaang marinig niya.) 17 Ngayon nang
iniwan ni Jesus ang maraming tao at pumasok
sa bahay, tinanong siya ng kaniyang mga alagad
tungkol sa talinghaga. 18 Sinabi ni Jesus, “Hindi
pa rin ba ninyo naiintindihan? Hindi ba ninyo alam
na kahit anong pumasok sa isang tao mula sa
labas, ito ay hindi makapagpapadungis sa kaniya,
19 dahil hindi ito maaaring mapunta sa kaniyang
puso kung hindi sa kaniyang sikmura at lalabas
ito patungo sa palikuran.” Dahil sa pahayag na
ito, ginawang malinis ni Jesus ang lahat ng mga
pagkain. 20 Sinabi niya, “Ang lumalabas sa tao
ang siyang nakapagpapadungis sa kaniya. 21 Dahil
kung ano ang sinasaloob ng tao, na nanggaling sa
kaniyang puso, lalabas ang masasamang pag-iisip,
sekswal na imoralidad, pagnanakaw, pagpatay, 22
pangangalunya, pag-iimbot, kasamaan, pandaraya,
kahalayan, inggit, paninira, kayabangan, kahangalan.
23 Ang lahat ng mga ito na masasama ay nanggagaling
sa loob, at ito ang mga nakakapagpapadungis sa
isang tao.” 24 Tumayo siya mula doon at umalis
papunta sa lupain ng Tiro at Sidon. Pumasok siya
sa isang bahay at hindi niya nais na malaman ng
kahit na sino na naroroon siya, ngunit hindi niya
nagawang makapagtago. 25 Subalit may isang babae
na may anak na babae na sinapian ng maruming
espiritu, nang nakarinig ng tungkol sa kaniya ay agad-

agad lumapit at nagpatirapa sa kaniyang paanan. 26
Ngayon ang babaing ito ay isang Griego na taga-
Sirofenisa, ayon sa lahi. Nagmakaawa siya sa kaniya
na palayasin ang demonyo sa kaniyang anak na
babae. 27 Sinabi niya sa kaniya, "Hayaang pakainin
muna ang mga bata. Sapagkat hindi tamang kunin
ang tinapay ng mga bata at itapon ito sa mga aso."
28 Ngunit sumagot ang babae at sinabi sa kaniya,
"Opo, Panginoon, kahit ang mga aso na nasa ilalim
ng lamesa ay kumakain ng mumo ng mga bata." 29
Sinabi niya sa kaniya, "Dahil sa sinabi mo ito, malaya
ka nang makakaalis. Lumayas na ang demonyo
sa anak mong babae." 30 Bumalik ang babae sa
kaniyang bahay at nakita ang bata na nakahiga sa
higaan, at wala na ang demonyo. 31 Pagkatapos
ay muli siyang umalis mula sa lupain ng Tiro, at
dumaan sa Sidon patungo sa Dagat ng Galilea,
paakyat sa lupain ng Decapolis. 32 At dinala sa kaniya
ang isang taong bingi at nahihirapang magsalita,
at nagmakaawa sila sa kaniya na ipatong niya ang
kaniyang kamay sa lalaki. 33 Inihiwalay niya siya
mula sa maraming tao nang sarilinan at hinawakan
niya ang kaniyang mga tainga at pagkatapos dumura,
hinawakan niya ang kaniyang dila. 34 Tumingala
siya sa langit, at nagbuntong-hininga at sinabi sa
kaniya, "Effata", na ang ibig sabihin ay, "Bumukas
ka!" 35 Agad bumukas ang kaniyang pandinig at
napuksa ang pumipigil sa kaniyang dila at malinaw
na siyang nakapagsasalita. 36 At ipinag-utos niya
sa kanilang huwag itong ipagsabi sa kahit na sino.
Ngunit habang lalo pa niya itong pinagbabawal, mas
lalo nila itong inihahayag. 37 Lubos silang namangha
at sinasabi nilang, "Mahusay ang lahat ng kaniyang
ginawa. Nagagawa niyang makarinig ang bingi at
makapagsalita ang pipi."

8 Sa mga araw na iyon, naroon muli ang maraming
tao at wala silang makain. Tinawag ni Jesus
ang kaniyang mga alagad at sinabi sa kanila, 2
"Naaawa ako sa mga tao dahil patuloy nila akong
sinamahan ng tatlong araw at wala silang makain.
3 Kung pauuwiin ko sila sa kanilang mga tahanan
na hindi pa nakakakain, maaari silang himatayin sa
daan. At nagmula pa sa malayo ang ilan sa kanila." 4
Sinagot siya ng kaniyang mga alagad, "Saan tayo
maaaring makakuha ng sapat na tinapay sa isang
ilang na lugar upang busugin ang mga taong ito?" 5
Tinanong sila ni Jesus, "Ilang tinapay ang mayroon
kayo?" Sinabi nila, "Pito." 6 Inutusan niyang umupo
sa lupa ang mga tao. Kinuha niya ang pitong tinapay,
nagpasalamat at hinati-hati ang mga ito. Ibinigay niya
ang mga ito sa kaniyang mga alagad upang ipamigay
nila, at ipinamigay nila ang mga ito sa mga tao. 7
Mayroon din silang ilang maliliit na isda, at matapos
siyang makapagpasalamat para sa mga ito, inutusan
niya ang kaniyang mga alagad na ipamahagi din
ito. 8 Kumain sila at nabusog. At kinuha nila ang
mga natirang pinaghati-hati, umabot ang mga ito sa
pitong malalaking basket. 9 May apat na libo ang
mga taong naroroon. At pinauwi niya sila. 10 Agad
siyang sumakay sa bangka kasama ang kaniyang
mga alagad at pumunta sila sa rehiyon ng Dalmanuta.
11 At pumunta ang mga Pariseo at nagsimulang
makipagtalo sa kaniya. Humingi sila sa kaniya ng
palatandaan mula sa langit upang subukin siya. 12
Napabuntong-hininga siya sa kaniyang espiritu at
kaniyang sinabi, "Bakit naghahanap ng palatandaan
ang salinlahing ito? Totoong sinasabi ko sa inyo,
walang palatandaang ibibigay sa salinlahing ito." 13
Pagkatapos ay iniwan sila ni Jesus, muling sumakay
sa bangka, at pumunta sa kabilang dako. 14 Ngayon
nakalimutan ng mga alagad na magdala ng tinapay.
Mayroon lamang silang natitirang isang tinapay sa
bangka. 15 Binalaan niya sila at sinabi, "Magmasid
kayo at magbantay laban sa lebadura ng mga Pariseo
at sa lebadura ni Herodes." 16 Nangatwiran ang mga
alagad sa isa't isa, "Ito ay dahil wala tayong tinapay."
17 Batid ito ni Jesus, at sinabi niya sa kanila, "Bakit
ninyo ipinangangatwirang wala kayong tinapay? Hindi
pa ba ninyo nababatid? Hindi ba ninyo nauunawaan?
Naging tigang na ba ang inyong mga puso? 18
Mayroon kayong mga mata, hindi ba ninyo nakikita?
Mayroon kayong mga tainga, hindi ba ninyo naririnig?
Hindi pa rin ba ninyo naaalala? 19 Nang hinati ko
ang limang tinapay para sa limang libo, ilang basket
ang inyong napuno ng mga hinati-hating tinapay?"
Sinabi nila sa kaniya, "Labindalawa." 20 "At nang
hinati-hati ko ang pitong tinapay para sa apat na
libo, ilang basket ang inyong napuno?" Sinabi nila
sa kaniya, "Pito." 21 Sinabi niya, "Hindi pa rin ba
ninyo nauunawaan?" 22 Nakarating sila sa Betsaida.
Dinala sa kaniya ng mga tao doon ang isang lalaking
bulag at pinakiusapan nila si Jesus na hawakan
siya. 23 Inalalayan ni Jesus ang lalaking bulag at
dinala siya palabas ng nayon. Nang niluraan niya
ang kaniyang mga mata at pinatong ang kaniyang
kamay sa kaniya, tinanong niya ito, "May nakikita

ka bang anumang bagay?" 24 Tumingin siya at
sinabi, "Nakakakita ako ng mga taong parang mga
punong naglalakad." 25 Kaya ipinatong niyang muli
ang kaniyang mga kamay sa kaniyang mga mata, at
iminulat ng lalaki ang kaniyang mga mata, nanumbalik
ang kaniyang paningin, at malinaw niyang nakita ang
lahat ng mga bagay. 26 Pinauwi siya ni Jesus sa
kaniyang tahanan at sinabi, "Huwag kang papasok
sa bayan." 27 Umalis si Jesus at ang kaniyang mga
alagad patungo sa nayon ng Cesarea Filipos. Sa
daan tinanong niya ang kaniyang mga alagad, "Sino
ako ayon sa mga sinasabi ng mga tao?" 28 Sumagot
sila at sinabi, "Si Juan na Tagabautismo. Sinasabi ng
iba, 'si Elias,' at ang iba, 'Isa sa mga propeta.'" 29
Tinanong sila ni Jesus, "Ngunit para sa inyo, sino
ako?" Sinabi ni Pedro sa kaniya, "Ikaw ang Cristo."
30 Binalaan sila ni Jesus na huwag ipagsabi sa
kahit kanino ang tungkol sa kaniya. 31 At nagsimula
siyang magturo sa kanila na ang Anak ng Tao ay
kailangang magdusa ng maraming bagay, at hindi
tatanggapin ng mga nakatatanda, ng mga punong
pari at ng mga eskriba, at ipapapatay, at muling
babangon matapos ang tatlong araw. 32 Malinaw niya
itong sinabi. At dinala siya ni Pedro sa isang tabi at
nagsimula siyang pagsabihan. 33 Ngunit lumingon
si Jesus at tumingin sa kaniyang mga alagad at
sinaway niya si Pedro at sinabi, "Layuan mo ako
Satanas! Hindi mo pinahahalagahan ang mga bagay
tungkol sa Diyos ngunit pinahahalagahan mo ang
mga bagay tungkol sa mga tao." 34 Pagkatapos
tinawag niya ang maraming tao, kasama ng kaniyang
mga alagad, at sinabi niya sa kanila, "Kung sinuman
ang nagnanais sumunod sa akin, kailangan niyang
ikaila ang kaniyang sarili, pasanin ang kaniyang krus
at sumunod sa akin. 35 Sapagkat ang sinumang nais
magligtas ng kaniyang buhay ay mawawalan nito at
sinumang mawawalan ng kaniyang buhay alang-alang
sa akin at para sa ebanghelyo ay makapagliligtas nito.
36 Ano ang mapapala ng isang tao, na makuha ang
buong mundo at pagkatapos ay mawala ang kaniyang
sariling buhay? 37 Ano ang maibibigay ng isang tao
kapalit ng kaniyang buhay? 38 Kapag ikinahiya ako
at ang aking salita ng sinuman sa mapangalunya at
makasalanang salinlahing ito, ikakahiya rin siya ng
Anak ng Tao kapag dumating na siya sa kaluwalhatian
ng kaniyang Ama kasama ang mga banal na anghel."

9 At sinabi niya sa kanila, "Totoo itong sasabihin
ko sa inyo, mayroong ilan sa inyo na nakatayo
rito ang hindi makakaranas ng kamatayan bago
nila makita ang kaharian ng Diyos na darating na
may kapangyarihan." 2 At makalipas ang anim na
araw, sinama ni Jesus si Pedro, Santiago at Juan
na umakyat sa mataas na bundok, na sila lang ang
naroon. Pagkatapos, nagbago ang kaniyang anyo
sa kanilang harapan. 3 Ang kaniyang kasuotan ay
kumikinang nang napakaliwanag, labis na maputi, mas
maputi kaysa sa anumang pampaputi sa mundo na
maaaring makapagpapaputi sa mga ito. 4 Pagkatapos
ay nagpakita sa kanila si Elias kasama si Moises, at
nakikipag-usap sila kay Jesus. 5 Nagsalita si Pedro
at sinabi kay Jesus, "Guro, mabuti para sa amin na
kami ay naririto kaya hayaan mo kaming gumawa ng
tatlong silungan, isa para sa iyo, isa para kay Moises
at isa para kay Elias." 6 (Sapagkat hindi niya alam
kung ano ang sasabihin, sapagkat sila ay lubhang
natakot.) 7 Isang ulap ang dumating at lumilim sa
kanila. Pagkatapos, isang boses ang nagmula sa
ulap, "Ito ang aking minamahal na Anak. Makinig
kayo sa kaniya." 8 Biglang, nang sila ay lumingon
sa paligid, wala silang ibang nakitang kasama nila
kundi si Jesus lamang. 9 Habang sila ay bumababa
ng bundok, inutusan niya na walang sinuman ang
kanilang pagsasabihan kung ano ang kanilang nakita,
hanggang ang Anak ng Tao ay bumangon mula sa
patay. 10 Kaya inilihim nila ang nangyari sa kanilang
mga sarili, ngunit pinag-usapan nila kung ano ang
ibig sabihin ng "bumangon mula sa patay." 11 Siya
ay tinanong nila, "Bakit sinasabi ng mga eskriba na
dapat maunang dumating si Elias?" 12 Sinabi niya
sa kanila, "Tunay na mauunang darating si Elias
upang ibalik sa dati ang lahat ng bagay. Kung gayon
bakit nasusulat na ang Anak ng Tao ay maghihirap
ng maraming bagay at kasusuklaman? 13 Ngunit
sinasabi ko sa inyo na si Elias ay dumating na at
ginawa nila ang lahat ng gusto nilang gawin sa
kaniya, tulad ng sinasabi ng kasulatan tungkol sa
kaniya." 14 At nang makabalik sila sa mga alagad,
nakita nila ang napakaraming tao na nakapalibot sa
kanila at nakikipagtalo ang mga eskriba sa kanila. 15
At nang makita nila si Jesus, namangha ang lahat ng
mga tao at kaagad nagsipagtakbuhan papunta sa
kaniya upang siya ay batiin. 16 Tinanong niya ang
kaniyang mga alagad, "Ano ang inyong pinagtatalunan
sa kanila?" 17 Sinagot siya ng isa sa mga taong
naroroon, "Guro, dinala ko sa iyo ang aking anak
na lalaki, mayroon siyang espiritu na pumipigil sa

kaniya na makapagsalita, **18** at nagiging sanhi ito
ng kaniyang pangingisay at ibinabagsak siya nito,
bumubula ang kaniyang bibig, nagngangalit ang
kaniyang mga ngipin at naninigas. Hiniling ko sa iyong
mga alagad na palayasin ito sa kaniya ngunit hindi
nila ito magawa.” **19** Sinagot sila ni Jesus, “Salinlahing
walang pananampalataya, hanggang kailan ba ako
kailangang manatili kasama ninyo? Hanggang kailan
ko kayo pagtitiisan? Dalhin ninyo siya sa akin.” **20**
Dinala nila ang batang lalaki sa kaniya. Nang makita
ng espiritu si Jesus, kaagad siya nitong pinangisay.
Natumba ang bata sa lupa at bumula ang bibig.
21 Tinanong ni Jesus ang ama ng bata, “Gaano
na siya katagal na ganito?” Sinabi ng ama, “Mula
pagkabata. **22** Madalas siyang tinatapon nito sa apoy
o sa tubig at sinubukan siya nitong patayin. Kung
may magagawa kang kahit ano, kaawaan mo kami
at tulungan mo kami.” **23** Sinabi ni Jesus sa kaniya,
“'Kung may magagawa'? Ang lahat ay magagawa
sa mga naniniwala.” **24** Agad na sumigaw ang ama
ng bata at nagsabi, “Naniniwala ako! Tulungan mo
ang aking kawalan ng paniniwala!” **25** Nang makita ni
Jesus ang mga tao na tumatakbo papunta sa kanila,
sinaway niya ang masamang espiritu at sinabi, “Ikaw
pipi at binging espiritu, inuutusan kita, lumabas ka
at huwag nang bumalik pa sa kaniya.” **26** Sumigaw
ito at matinding pinangisay ang bata at pagkatapos
ay lumabas. Nagmukhang parang isang patay ang
bata kaya marami ang nagsabi, “Patay na siya.” **27**
Ngunit hinawakan ni Jesus ang kaniyang kamay
at ibinangon siya, at tumayo ang batang lalaki. **28**
Nang pumasok si Jesus sa bahay, tinanong siya
ng kaniyang mga alagad ng sarilinan. “Bakit hindi
namin iyon mapalayas?” **29** Sinabi niya sa kanila,
“Ang ganitong uri ay hindi mapapalayas maliban sa
pamamagitan ng panalangin.” **30** Umalis sila mula
roon at dumaan sa Galilea. Ayaw niyang malaman ng
kahit sino kung nasaan sila, **31** sapagkat tinuturuan
niya ang kaniyang mga alagad. Sinabi niya sa kanila,
“Ang Anak ng Tao ay ibibigay sa kamay ng mga tao,
at siya ay papatayin nila. Kung siya ay pinatay na,
babangon siyang muli pagkalipas ng tatlong araw.”
32 Ngunit hindi nila naintindihan ang pahayag na ito,
at natakot silang tanungin siya. **33** At dumating sila
sa Capernaum. At nang siya ay nasa loob ng bahay,
tinanong niya sila, “Ano ang pinagtatalunan ninyo sa
daan?” **34** Ngunit sila ay tahimik. Sapagkat habang sila
ay nasa daan nakikipagtalo sila sa isa't isa kung sino
ang pinakadakila sa kanila. **35** Umupo siya at tinawag
ang Labindalawa nang magkakasama, at sinabi niya
sa kanila, “Kung sino man ang nais mauna, dapat
siyang maging huli sa lahat at maging tagapaglingkod
ng lahat.” **36** Kumuha siya ng isang maliit na bata at
pinaupo sa kanilang kalagitnaan. Binuhat niya ito at
sinabi sa kanila, **37** “Sinumang tumanggap sa isang
batang katulad nito sa aking pangalan ay tumanggap
din sa akin, at kung sinuman ang tumanggap sa
akin, hindi lamang ako ang tinanggap niya, kundi
maging ang nagsugo sa akin.” **38** Sinabi ni Juan sa
kaniya, “Guro, may nakita kaming nagpapalayas ng
demonyo sa iyong pangalan at pinatigil namin siya,
dahil hindi siya sumusunod sa atin.” **39** Ngunit sinabi
ni Jesus, “Huwag ninyo siyang patigilin, sapagkat
walang sinuman ang gagawa ng dakilang bagay
sa pangalan ko at pagkatapos ay magsasalita ng
anumang masama tungkol sa akin. **40** Sinumang
hindi laban sa atin ay sumasa atin, **41** Sinumang
magbigay sa inyo ng isang tasa ng tubig upang inumin
dahil kabilang kayo kay Cristo, totoong sinasabi ko
sa inyo, hindi mawawala ang kaniyang gantimpala.
42 Ang sinumang nagiging dahilan na madapa ang
isa sa mga bata na ito na naniniwala sa akin, mas
mabuti pa sa kaniya na talian ang kaniyang leeg ng
malaking gilingang bato at itapon siya sa dagat. **43**
Kung ang iyong kamay ang dahilan upang ikaw ay
madapa, putulin mo ito. Mas mabuti pang pumasok
ka sa buhay na walang kamay kaysa may dalawang
kamay at pumunta sa impiyerno, sa apoy na hindi
namamatay. **(Geenna g1067)** **44** (kung saan ang kanilang
mga uod ay hindi kailanman mamamatay at ang apoy
ay hindi kailanman mamamatay) **45** Kung ang iyong
paa ang dahilan upang ikaw ay madapa, putulin mo
ito. Mas mabuti pa para sa iyo na pilay kang papasok
sa buhay, kaysa may dalawang paa at maitapon sa
impiyerno. **(Geenna g1067)** **46** (kung saan ang kanilang
mga uod ay hindi kailanman mamamatay at ang apoy
ay hindi kailanman mamamatay.) **47** Kung ang iyong
mata ang dahilan upang ikaw ay madapa, dukutin
mo ito. Mas mabuti pang pumasok sa kaharian ng
Diyos na may isang mata kaysa mayroong dalawang
mata at maitapon sa impiyerno, **(Geenna g1067)** **48**
kung saan hindi namamatay ang kanilang mga uod at
hindi namamatay ang apoy. **49** Dahil ang lahat ay
maasinan ng apoy. **50** Ang asin ay mabuti, ngunit
kung mawala ang pagka-alat nito, paano mo ito
mapapaalat muli? Taglayin ninyo ang asin sa inyong

mga sarili at magkaroon kayo ng kapayapaan sa isa't-
isa."

10 Iniwan ni Jesus ang lugar na iyon at pumunta
sa rehiyon ng Judea at sa lugar lampas sa Ilog
ng Jordan at muling pumunta ang mga tao sa kaniya.
Tinuruan niyang muli ang mga ito, gaya ng kaniyang
nakagawian. **2** At pumunta sa kaniya ang mga Pariseo
upang subukin siya at nagtanong, "Naaayon ba sa
batas ang hiwalayan ng asawang lalaki ang kaniyang
asawa?" **3** Sumagot siya, "Ano ba ang iniutos sa inyo
ni Moises?" **4** Sinabi nila, "Pinahintulutan ni Moises
ang lalaki na sumulat ng katibayan ng paghihiwalay
at pagkatapos ay paaalisin siya." **5** Sinabi ni Jesus
sa kanila, "Ito ay dahil sa matitigas ninyong mga
puso, kaya isinulat niya ang batas na ito. **6** Ngunit
sa simula pa lamang ng paglikha, 'Ginawa sila ng
Diyos na lalaki at babae.' **7** 'Sa kadahilanang ito,
iiwanan ng lalaki ang kaniyang ama at ina upang
makipisan sa kaniyang asawa, **8** at ang dalawa ay
magiging isang laman.' Kaya hindi na sila dalawa,
kundi iisang laman. **9** Kaya ang pinagbuklod ng Diyos,
huwag paghiwalayin ng tao." **10** Nang nasa bahay na
sila, muli siyang tinanong ng kaniyang mga alagad
tungkol dito. **11** Sinabi niya sa kanila, "Sinumang
makipaghiwalay sa kaniyang asawang babae at mag-
asawa ng ibang babae ay nangangalunya laban sa
kaniya. **12** At kung makikipaghiwalay ang babae sa
kaniyang asawa at mag-asawa ng ibang lalaki, siya
ay nangangalunya." **13** At dinala nila ang kanilang
mga anak sa kaniya upang sila ay maaari niyang
hawakan, ngunit sinaway sila ng mga alagad. **14**
Ngunit nang mabatid ito ni Jesus, labis na sumama
ang kaniyang loob at sinabi sa kanila, "Pahintulutan
ninyong pumunta sa akin ang mga maliliit na bata
at huwag ninyo silang pagbawalan, dahil nabibilang
ang mga katulad nila sa kaharian ng Diyos. **15** Totoo,
sinasabi ko ito sa inyo, sinumang hindi tatanggap sa
kaharian ng Diyos na tulad ng isang maliit na bata ay
tiyak na hindi makakapasok dito." **16** Pagkatapos,
kinalong niya ang mga bata at binasbasan niya sila sa
pagpatong ng kaniyang kamay sa kanila. **17** At nang
simulan niya ang kaniyang paglalakbay, patakbong
lumapit sa kaniya ang isang lalaki at lumuhod sa
harapan niya at nagtanong, "Mabuting Guro, ano
ang dapat kong gawin upang manahin ang buhay na
walang hanggan?" **(aiōnios g166)** **18** At sinabi ni Jesus,
"Bakit mo ako tinawag na mabuti? "Walang sinuman
ang mabuti, maliban lamang sa Diyos. **19** Alam mo
ang mga kautusan: 'Huwag kang papatay, huwag
kang mangangalunya, huwag kang magnakaw, huwag
kang magpapatotoo ng kasinungalingan, huwag kang
mandaraya, igalang mo ang iyong ama at ina'." **20**
Sinabi ng lalaki, "Guro, sinunod ko ang lahat ng
mga bagay na ito magmula pa sa aking pagkabata."
21 Tiningnan siya ni Jesus at minahal siya. Sinabi
niya sa kaniya, "Isang bagay ang kulang sa iyo.
Dapat mong ipagbili ang lahat ng mayroon ka at
ibigay sa mga mahihirap at magkakaroon ka ng
kayamanan sa langit. Pagkatapos ay sumunod ka sa
akin." **22** Ngunit pinanghinaan siya ng loob sa mga
pahayag na ito, umalis siya na lubusang nalungkot
sapagkat marami siyang ari-arian. **23** Tumingin si
Jesus sa kaniyang paligid at sinabi sa kaniyang mga
alagad, "Napakahirap para sa mga mayayaman ang
makapasok sa kaharian ng Diyos!" **24** Namangha ang
mga alagad sa kaniyang mga salita. Ngunit muling
sinabi ni Jesus sa kanila, "Mga bata, napakahirap
ang makapasok sa kaharian ng Diyos! **25** Mas madali
pang makapasok sa butas ng karayom ang kamelyo,
kaysa sa isang mayaman na makapasok sa kaharian
ng Diyos." **26** Labis silang namangha at sinabi sa isa't
isa, "Kung gayon sino ang maliligtas?" **27** Tumingin si
Jesus sa kanila at sinabi, "Hindi magagawa ito sa
mga tao, ngunit hindi sa Diyos. Sapagkat magagawa
ng Diyos ang lahat." **28** Nagsimulang magsalita sa
kaniya si Pedro, "Tingnan mo, iniwan namin ang lahat
at sumunod sa iyo." **29** Sinabi ni Jesus, "Totoo ang
sinasabi ko sa inyo, walang sinuman ang nang-iwan
ng bahay, mga kapatid, ina, ama, mga anak, o mga
lupain alang-alang sa akin at alang-alang sa mabuting
balita, **30** ang hindi makatatanggap ng isandaang
ulit pa ng mga ito sa mundo ngayon: mga bahay,
mga kapatid, mga ina, mga anak at mga lupain na
may mga pag-uusig, at sa mundong paparating, ang
buhay na walang hanggan. **(aiōn g165, aiōnios g166)**
31 Ngunit marami ang nauuna na mahuhuli at ang
nahuhuli ay mauuna." **32** Nasa daan sila, paakyat sa
Jerusalem at nauuna si Jesus sa kanila. Namangha
ang mga alagad at ang mga sumusunod ay natatakot.
At muling ibinukod ni Jesus ang Labindalawa at
nagsimulang sabihin sa kanila ang nalalapit na
mangyayari sa kaniya, **33** "Tingnan ninyo, pupunta
tayo sa Jerusalem, at ihaharap ang Anak ng Tao sa
mga punong pari at sa mga eskriba. Hahatulan nila
siya ng kamatayan at ibibigay siya sa mga Gentil. **34**
Kukutyain nila siya, duduraan, hahagupitin at kanilang

papatayin. Ngunit mabubuhay siya pagkatapos ng
tatlong araw." 35 Pumunta sa kaniya sina Santiago at
Juan, mga anak ni Zebedeo at sinabi, "Guro, gusto
naming gawin mo para sa amin ang kahit anong
hingin namin sa iyo." 36 Sinabi niya sa kanila, "Anong
gusto ninyong gawin ko para sa inyo?" 37 Sinabi
nila, "Payagan mo kaming umupo na kasama mo
sa iyong kaluwalhatian, isa sa iyong kanang kamay
at ang isa sa iyong kaliwa." 38 Ngunit sumagot
si Jesus sa kanila, "Hindi ninyo alam ang inyong
hinihingi. Makakaya ba ninyong uminom sa tasang
iinuman ko o tiisin ang bautismo na ibabautismo sa
akin?" 39 Sinabi nila sa kaniya, "Makakaya namin."
Sinabi ni Jesus sa kanila, "Ang tasang iinuman ko,
iinuman ninyo at ang bautismo na ibabautismo sa
akin, titiisin ninyo. 40 Ngunit kung sino ang uupo sa
aking kanang kamay o sa aking kaliwang kamay, hindi
ako ang magkakaloob kundi para ito sa kaninumang
naihanda na." 41 Nang marinig ng iba pang sampung
alagad ang tungkol dito, nagsimula silang magalit
ng labis kina Santiago at Juan. 42 Tinawag sila ni
Jesus at sinabi, "Alam ninyo na ang itinuturing na
mga pinuno ng mga Gentil ang nangingibabaw sa
kanila, at ang kanilang mga mahahalagang tao ang
nagpapatupad ng kapangyarihan sa kanila. 43 Ngunit
hindi sa paraang ito ang nararapat sa inyo. Sinumang
nagnanais na maging dakila sa inyo ay nararapat
ninyong maging lingkod, 44 at sinumang nagnanais
na manguna sa inyo ay nararapat na maging alipin
ng lahat. 45 Sapagkat hindi dumating ang Anak ng
Tao upang paglingkuran, ngunit upang maglingkod at
upang ibigay ang kaniyang buhay bilang katubusan
ng lahat." 46 Nakarating sila sa Jerico. Nang paalis
na si Jesus sa Jerico kasama ang kaniyang mga
alagad at ang napakaraming tao, ang anak ni Timeo,
na si Bartimeo, isang bulag na pulubi ay nakaupo
sa tabi ng daan. 47 Nang marinig niyang si Jesus
na taga-Nazaret iyon, nagsimula siyang sumigaw at
nagsabi, "Jesus, Anak ni David, maawa ka sa akin!"
48 Maraming sumusuway sa bulag, na nagsasabi
na manahimik siya. Ngunit lalo pa siyang sumigaw,
"Anak ni David, maawa ka sa akin!" 49 Huminto si
Jesus at iniutos na siya ay tawagin. Tinawag nila ang
bulag na sinasabi, "Maging matapang ka! Tumayo ka!
Tinatawag ka niya." 50 Inihagis niya ang kaniyang
balabal, lumukso at pumunta kay Jesus. 51 At sinagot
siya ni Jesus at sinabi, "Anong gusto mong gawin
ko para sa iyo?" Sinabi ng bulag, "Rabi, gusto kong
matanggap ang aking paningin." 52 Sinabi ni Jesus
sa kaniya, "Humayo ka. Ang iyong pananampalataya
ang nagpagaling sa iyo." Kaagad niyang natanggap
ang kaniyang paningin at sumunod siya kay Jesus sa
daan.

11 Ngayon nang makarating sila sa Jerusalem,
nang malapit na sila sa Betfage at Bethania,
sa Bundok ng Olibo, inutusan ni Jesus ang dalawa
niyang alagad 2 at sinabi sa kanila, "Pumunta kayo
sa nayon sa tapat natin. Sa oras na makapasok
kayo, makakakita kayo ng isang batang asno hindi
pa nasasakyan. Kalagan ninyo ito at dalhin ninyo
sa akin. 3 At kung sinuman ang magtatanong sa
inyo, 'Bakit ninyo ginagawa iyan?', sabihin ninyo
lang, 'Kailangan ito ng Panginoon at ibabalik din
ito agad dito.'" 4 Umalis sila at nakita ang isang
batang asno na nakatali sa labas ng isang pintuan sa
lansangan at kinalagan nila ito. 5 May ilang mga tao
ang nakatayo doon at nagtanong sa kanila, "Anong
ginagawa ninyo at kinakalagan ninyo ang bisiro?" 6
Sinagot nila sila gaya ng sinabi sa kanila ni Jesus
at pinabayaan na silang makaalis ng mga tao. 7
Dinala ng dalawang alagad ang bisiro kay Jesus
at nilatagan nila ito ng kanilang kasuotan upang
masakyan niya. 8 Maraming mga tao ang naglatag
ng kanilang mga kasuotan sa daan at mayroon din
namang naglatag ng mga sanga na pinutol nila mula
sa bukirin. 9 Ang mga nauuna at sumusunod sa
kaniya ay sumisigaw ng, "Hosanna! Pinagpala ang
sinumang pumaparito sa pangalan ng Panginoon. 10
Pagpalain ang pagdating ng kaharian ng ating amang
si David! Hosanna sa kataas-taasan!" 11 Pagkatapos
ay pumasok si Jesus sa loob ng Jerusalem at tumuloy
sa templo at tumingin sa paligid at sa lahat ng mga
bagay. Ngayon, dahil hapon na, pumunta siya sa
Bethania kasama ang Labindalawa. 12 Kinabukasan,
sa kanilang pagbabalik mula sa Bethania, nagutom
siya. 13 At nang nakakita siya sa malayo ng puno
ng igos na may mga dahon, pumunta siya upang
tingnan kung mayroon ba siyang makukuha rito. At
pagkarating niya doon, wala siyang nakita kung hindi
puro dahon, dahil hindi pa panahon ng mga igos.
14 Kinausap niya ito, "Wala ng makakakain muli ng
bunga mula sa iyo." At narinig ito ng kaniyang mga
alagad. (aiōn g165) 15 Nakarating sila sa Jerusalem,
pumasok siya sa templo at sinimulan niyang palayasin
ang mga nagtitinda at namimili sa templo. Tinaob
niya ang mga lamesa ng mga nagpapalit ng salapi at

ang mga upuan ng mga nagbebenta ng kalapati. 16
Hindi niya pinayagang makapasok ang kahit na sino
na may dalang kahit na anong bagay na maaaring
ibenta sa templo. 17 Tinuruan niya sila at sinabi,
“Hindi ba nasusulat na, 'Ang aking tahanan ay
tatawaging Bahay ng Panalangin para sa lahat ng
mga bansa'? Ngunit ginawa ninyo itong yungib ng
mga magnanakaw.” 18 Narinig ng mga punong pari at
ng mga eskriba ang sinabi niya, at naghanap sila
ng paraan upang ipapatay siya. Kinatatakutan nila
siya dahil ang lahat ng mga tao ay namangha sa
kaniyang mga tinuturo. 19 At tuwing sumasapit ang
gabi ay umaalis sila sa lungsod. 20 Nang dumaan sila
kinaumagahan, nakita nilang nalanta na ang puno
ng igos hanggang sa mga ugat nito. 21 Naalala ito
ni Pedro at sinabi, “Rabi, tignan mo! Nalanta ang
puno ng igos na sinumpa mo.” 22 Sinagot sila ni
Jesus, “Manampalataya kayo sa Diyos. 23 Totoo
itong sinasabi ko sa inyo na kung sinuman ang
magsasabi sa bundok na ito na, ''Mapataas ka at
ihagais mo ang iyong sarili sa dagat,' at kung hindi
siya magdududa sa kaniyang puso ngunit naniniwala
siyang mangyayari ang sinabi niya, iyon ang gagawin
ng Diyos. 24 Kaya sinasabi ko ito sa inyo: Ang lahat ng
inyong ipapanalangin at hinihiling, maniwala kayong
natanggap na ninyo, at ito ay mapapasa-inyo. 25
Kapag tumayo ka at mananalangin, kailangan mong
patawarin ang kahit na anong mayroon ka laban sa
kahit na sino, nang sa gayon ay mapatawad din ng
inyong Amang nasa langit ang iyong mga pagsuway.”
26 (Ngunit kung hindi ka magpapatawad, hindi rin
patatawarin ng Amang nasa langit ang inyong mga
kasalanan.) 27 Nakarating silang muli ng Jerusalem,
habang si Jesus ay naglalakad sa templo, nilapitan
siya ng mga punong pari, mga eskriba, at ng mga
nakatatanda. 28 Sinabi nila sa kaniya, “Sa anong
kapangyarihan mo ginagawa ang mga bagay na
ito? At sino ang nagbigay sa iyo ng kapangyarihang
gawin ang mga ito?” 29 Sinabi sa kanila ni Jesus,
“Tatanungin ko kayo ng isang katanungan. Sabihin
ninyo sa akin at sasabihin ko rin sa inyo kung sa
anong kapangyarihan ko ginagawa ang mga bagay
na ito. 30 Ang pagbabautismo ni Juan, nanggaling
ba iyon sa langit o sa tao? Sagutin ninyo ako.” 31
At sila ay nag-usap-usap at nagtalu-talo at sinabi,
“Kung sasabihin nating, 'Sa langit,' sasabihin niyang,
'Bakit hindi ninyo siya pinaniwalaan?' 32 Ngunit kung
sasabihin nating, 'Mula sa tao,'...” Natakot sila sa
mga tao, dahil pinanghahawakan nilang lahat na si
Juan ay isang propeta. 33 Pagkatapos ay sinagot
nila si Jesus at sinabi, “Hindi namin alam.” At sinabi
ni Jesus sa kanila, “Hindi ko rin sasabihin sa inyo
kung sa anong kapangyarihan ko ginagawa ang mga
bagay na ito.”

12 Pagkatapos nagsimulang magturo sa kanila si
Jesus ng mga talinghaga. Sinabi niya, “May
isang tao na gumawa ng ubasan, binakuran ang
paligid nito, at gumawa ng hukay para sa pisaan ng
ubas. Nagtayo siya ng toreng bantayan at pagkatapos
ay pinaupahan niya ang ubasan sa mga katiwala ng
ubas. Pagkatapos ay naglakbay siya. 2 Sa tamang
panahon, ipinadala niya ang kaniyang lingkod sa mga
tagapag-alaga ng ubas upang tanggapin mula sa
kanila ang ilan sa mga bunga ng ubasan. 3 Ngunit
kinuha nila siya, binugbog at pinalayas na walang
dalang anuman. 4 Muli siyang nagpadala sa kanila
ng iba pang lingkod, sinugatan nila ito sa ulo at
ipinahiya. 5 Nagpadala siya ng isa pa, at pinatay
rin nila ito. Ganito din ang pakikitungo nila sa mga
iba pa, binugbog ang ilan at pinapatay ang iba. 6
Mayroon pa siyang isang taong maipapadala, ang
pinakamamahal niyang anak. Siya ang pinakahuling
taong ipinadala niya sa kanila. Sinabi niya, “Igagalang
nila ang aking anak.” 7 Ngunit sinabi ng mga katiwala
sa isa't isa, “Ito ang tagapagmana. Halikayo, patayin
natin siya at mapapasaatin ang kaniyang mana.” 8
Dinakip nila siya, pinatay at ipinatapon sa labas ng
ubasan. 9 Kaya, ano ang gagawin ng may-ari ng
ubasan? Darating siya at papatayin ang mga katiwala
ng ubas at ibibigay ang ubasan sa iba. 10 Hindi ba
ninyo nababasa ang kasulatang ito? 'Ang batong
itinakwil ng mga tagapagtayo, ang naging batong-
panulukan. 11 Mula ito sa Panginoon at kamangha-
mangha ito sa ating mga mata.”' 12 Nais nilang
hulihin si Jesus ngunit natakot sila sa maraming tao,
sapagkat alam nilang sinabi niya ang talinghagang ito
laban sa kanila. Kaya iniwan nila siya at umalis. 13
Pagkatapos, nagpadala sila sa kaniya ng ilan sa mga
Pariseo at mga tauhan ni Herodes upang bitagin siya
sa pamamagitan ng mga salita. 14 Nang makarating
sila, sinabi nila sa kaniya, “Guro, alam namin na wala
kayong pakialam sa saloobin ninuman at hindi kayo
nagpapakita ng pagpanig sa pagitan ng mga tao.
Tunay na iyong itinuturo ang daan ng Diyos. Naaayon
ba sa kautusan na magbayad ng buwis kay Cesar o
hindi? Kailangan ba kaming magbayad o hindi?” 15

Ngunit batid ni Jesus ang kanilang pagkukunwari at
sinabi niya sa kanila, “Bakit ninyo ako sinusubok?
Dalhan ninyo ako ng denario upang matingnan ko
ito.” 16 Nagdala sila ng isa kay Jesus. Sinabi niya sa
kanila, “Kaninong larawan at tatak ito?” Sumagot sila,
“Kay Cesar.” 17 Sinabi ni Jesus, “Ibigay kay Cesar
ang mga bagay na kay Cesar, at sa Diyos ang mga
bagay na sa Diyos.” Namangha sila sa kaniya. 18
Pagkatapos pumunta sa kaniya ang mga Saduceo
na nagsasabing walang pagkabuhay muli. Tinanong
nila siya na nagsasabi, 19 “Guro, sumulat si Moises
para sa atin, 'Kung namatay ang kapatid na lalaki
ng isang lalaki at maiwan niya ang asawa, ngunit
walang anak, kailangang kunin ng lalaki ang asawa ng
kaniyang kapatid, at magkaroon ng mga anak para sa
kaniyang kapatid.' 20 Mayroong pitong magkakapatid
na lalaki; ang una ay nakapangasawa at pagkatapos
ay namatay na walang naiwang anak. 21 Pagkatapos
kinuha siya upang mapangasawa ng ikalawa at
namatay na walang naiwang anak. At gayundin ang
ikatlo. 22 At walang naiwang anak ang pito. Sa huli
namatay din ang babae. 23 Sa muling pagkabuhay,
kapag sila ay bumangon muli, sino ang kaniyang
magiging asawa? Gayong napangasawa niya ang
lahat ng pitong magkakapatid.” 24 Sinabi ni Jesus,
“Hindi ba ito ang dahilan kaya kayo nagkakamali,
dahil hindi ninyo nalalaman ang kasulatan maging
ang kapangyarihan ng Diyos? 25 Sapagkat kapag
bumangon sila mula sa mga patay, hindi na sila
mag-aasawa o makapag-aasawa, ngunit katulad
sila ng mga anghel sa langit. 26 Ngunit tungkol sa
mga patay na ibinangon, hindi ba ninyo nabasa sa
Aklat ni Moises, sa salaysay tungkol sa mababang
punong kahoy, kung paano nangusap sa kaniya
ang Diyos at sinabi, 'Ako ang Diyos ni Abraham
at ang Diyos ni Isaac at ang Diyos ni Jacob?' 27
Hindi siya ang Diyos ng mga patay, ngunit ng mga
buhay. Nagkakamali kayo. 28 Isa sa mga eskriba ang
nagpunta at nakarinig sa kanilang pag-uusap, nakita
niyang mahusay silang sinagot ni Jesus. Tinanong
niya ito, “Ano ang pinakamahalagang kautusan sa
lahat?” 29 Sumagot si Jesus, “Ang pinakamahalagang
kautusan ay, 'Makinig kayo, Israel, ang Panginoong
ating Diyos, ang Panginoon ay iisa. 30 Ibigin ninyo
ang Panginoon ninyong Diyos nang buong puso,
nang buong kaluluwa, nang buong pag-iisip, at nang
buong kalakasan.' 31 Ito ang ikalawang kautusan,
'Ibigin ninyo ang inyong kapwa gaya ng inyong sarili.'
Wala nang iba pang kautusang higit na dakila kaysa
mga ito.” 32 Sinabi ng eskriba, “Mahusay, Guro!
Tunay na nasabi ninyong iisa ang Diyos, at wala ng
iba pa maliban sa kaniya. 33 Ang ibigin siya nang
buong puso, nang buong pang-unawa, nang buong
kalakasan, at ang ibigin ang kapwa gaya ng sarili ay
higit na mahalaga kaysa sa lahat ng mga susunuging
mga alay at mga hain.” 34 Nang makita ni Jesus na
siya ay nagbigay ng matalinong kasagutan, sinabi
niya sa kaniya, “Hindi ka malayo sa kaharian ng
Diyos.” Matapos iyon walang sinumang nangahas
magtanong kay Jesus ng anumang mga katanungan.
35 At tumugon si Jesus, habang nangangaral siya
sa templo, sinabi niya, “Paano ito nasasabi ng mga
eskriba na ang Cristo ay anak ni David? 36 Si David
mismo, sa pamamagitan ng Banal na Espiritu ay
nagsabi, 'Sinabi ng Panginoon sa aking Panginoon,
umupo ka sa aking kanang kamay, hanggang magawa
kong tapakan ng paa mo ang iyong mga kaaway.'
37 Mismong si David ay tinawag na Cristo ang
'Panginoon', kaya paano siya naging anak ni David?”
Masayang nakinig sa kaniya ang napakaraming tao.
38 Sa kaniyang pagtuturo, sinabi ni Jesus, “Mag-ingat
kayo sa mga eskriba na nagnanais na maglakad
ng may mahabang mga balabal at batiin sa mga
pamilihan 39 at magkaroon ng mga pangunahing
upuan sa mga sinagoga at sa mga pangunahing lugar
sa mga kapistahan. 40 Kinakamkam din nila ang
mga bahay ng mga balo at nananalangin sila ng mga
mahahabang panalangin upang makita ng mga tao.
Makatatanggap ang mga taong ito ng mas mabigat
na parusa.” 41 Pagkatapos umupo si Jesus sa tapat
ng lalagyan ng kaloob sa templo; pinagmamasdan
niya ang mga tao habang inihuhulog nila ang kanilang
pera sa kahon. Maraming mayayamang tao ang
naglalagay ng malalaking halagang pera. 42 At
dumating ang isang mahirap na balo at naglagay
ng dalawang kusing na nagkakahalaga ng isang
pera. 43 At tinawag niya ang kaniyang mga alagad
at sinabi sa kanila, “Mahalaga itong sinasabi ko sa
inyo, ang mahirap na balong ito ay nakapaglagay ng
higit kaysa lahat ng nagbigay sa lalagyan ng kaloob
44 Sapagkat nagbigay ang lahat sa kanila mula sa
kanilang kasaganahan. Ngunit ang balong ito, sa
kaniyang kahirapan, inilagay ang lahat ng perang
mayroon siya na kaniyang ikabubuhay.”

13 Habang si Jesus ay naglalakad papalayo mula
sa templo, sinabi sa kaniya ng isa sa kaniyang

mga alagad, “Guro, tingnan mo ang kamangha-
manghang mga bato at mga gusali!” 2 Sinabi niya sa
kaniya, “Nakikita ba ninyo ang naglalakihang mga
gusali na ito? Walang isa mang bato ang matitira sa
ibabaw ng kapwa bato, ang lahat ay maguguho.” 3
Nang umupo siya sa Bundok ng mga Olibo sa tapat
ng templo, tinanong siya nang sarilinan nina Pedro,
Santiago, Juan at Andres, 4 “Sabihin mo sa amin,
kailan mangyayari ang mga ito? Ano ang magiging
palatandaan na ang lahat na ito ay malapit nang
mangyari?” 5 Nagsimulang magsalita si Jesus sa
kanila, “Mag- ingat kayo na walang sinuman ang
magligaw sa inyo. 6 Marami ang darating sa aking
pangalan at magsasabi, 'Ako siya,' at ililigaw nila ang
karamihan. 7 Kapag nakarinig kayo ng mga digmaan,
at mga balita ng digmaan, huwag kayong mag-alala;
dapat mangyari ang mga bagay na ito, ngunit hindi
pa ito ang wakas. 8 Sapagkat makikipaglaban ang
isang bansa sa kapwa niya bansa, at ang kaharian
laban sa kapwa kaharian. Magkakaroon ng mga
lindol sa maraming lugar at mga tag-gutom. Ito
ang mga pasimula ng paghihirap na tulad ng isang
babaing manganganak. 9 Maging mapagbantay kayo.
Dadalhin nila kayo sa mga konseho, at kayo ay
bubugbugin sa mga sinagoga. Haharap kayo sa mga
hari at mga gobernador alang-alang sa akin, bilang
isang patotoo sa kanila. 10 Ngunit ang ebanghelyo ay
dapat munang maihayag sa lahat ng mga bansa. 11
Kapag hinuli nila kayo at ipasakamay sa iba, huwag
kayong mag-alala kung ano ang inyong dapat sabihin.
Dahil sa oras na iyon, ibibigay sa inyo kung ano ang
dapat ninyong sabihin; hindi kayo ang magsasalita,
kundi ang Banal na Espiritu. 12 Ipasakamay ng isang
kapatid ang kaniyang kapatid sa kamatayan, at ang
isang ama naman ang kaniyang anak. Ang mga anak
ay lalaban sa kanilang mga magulang at ipapapatay
nila sila. 13 Kayo ay kamumuhian ng lahat dahil
sa aking pangalan. Ngunit sinuman ang makatitiis
hanggang sa wakas, ang taong iyon ay maliligtas. 14
Kapag nakita ninyo ang kasuklam-suklam na lagim
na nakatayo kung saan ito hindi dapat nakatayo
(intindihin ng bumabasa), tumakas papunta sa mga
bundok ang mga nasa Judea, 15 ang mga nasa
bubungan ay huwag ng bumaba pa sa loob ng bahay,
o magdala ng ano pa man mula doon, 16 at ang
mga nasa bukirin ay huwag ng umuwi upang kunin
ang kanilang balabal. 17 Ngunit aba silang mga
nagdadalang-tao at nagpapasuso ng mga sanggol sa
mga panahong iyon! 18 Ipanalangin ninyong huwag
itong mangyari sa panahon ng tag-lamig. 19 Sapagkat
magkakaroon ng matinding kahirapan na wala pang
kagaya mula nang simula, nang likhain ng Diyos ang
daigdig hanggang sa ngayon at wala nang mangyayari
pa na katulad nito. 20 Maliban na lang kung paiksiin
ng Panginoon ang mga araw, walang sinuman ang
maliligtas. Ngunit alang-alang sa mga hinirang na
mga pinili niya, paiiksiin niya ang bilang ng mga araw.
21 At kung may nagsabi sa inyong, 'Tingnan ninyo,
nandito ang Cristo!' o 'Tingnan ninyo, nandito siya'
huwag ninyo itong paniwalaan. 22 Sapagkat lilitaw
ang mga bulaang Cristo at bulaang mga propeta at
magbibigay ng mga himala at kababalaghan upang
linlangin, kung maaari, maging ang mga hinirang.
23 Maging mapagbantay kayo! Ngayon pa lang ay
sinabi ko na ang mga bagay na ito sa inyo. 24
Ngunit pagkatapos ng matinding kahirapan sa mga
araw na iyon, ang araw ay didilim at ang buwan
ay hindi na magliliwanag, 25 ang mga bituwin ay
mahuhulog mula sa langit at ang kapangyarihan
na nasa kalangitan ay mayayanig. 26 Pagkatapos,
makikita nila ang Anak ng Tao na dumarating mula sa
mga ulap taglay ang dakila nitong kapangyarihan at
kaluwalhatian. 27 Pagkatapos ipapadala niya ang
kaniyang mga anghel upang tipunin ang kaniyang
mga hinirang mula sa apat na sulok ng mundo, mula
sa mga dulo ng lupa hanggang sa dulo ng langit. 28
Matuto kayo ng aral mula sa puno ng igos. Sa oras
na maging malambot ang sanga nito at magsimulang
sumibol ang mga dahon, alam ninyong malapit nang
dumating ang tag-araw. 29 Gayon din, kapag nakita
ninyong nangyayari ang mga bagay na ito, alam
ninyong malapit na siyang darating, malapit sa mga
tarangkahan. 30 Totoo ang sinasabi ko sa inyo, hindi
lilipas ang salinlahing ito hanggang hindi nangyayari
ang lahat ng mga ito. 31 Lilipas ang langit at ang lupa,
ngunit ang aking salita ay hinding-hindi lilipas. 32
Ngunit patungkol sa araw o sa oras na iyon, walang
sinuman ang nakakaalam, maging ang mga anghel
sa langit o maging ang Anak, tanging ang Ama
lamang. 33 Maging handa kayo! Magbantay kayo,
sapagkat hindi ninyo alam kung sa anong oras ito.
34 Katulad ito ng isang lalaking naglakbay: umalis
siya sa bahay niya at ipinagkatiwala sa kaniyang mga
lingkod ang pamamahala sa kaniyang bahay, ang
bawat isa ay may kani-kaniyang gawain. At inutusan
niya ang tagapagbantay na manatiling gising. 35

Kaya magbantay kayo! Sapagkat hindi ninyo alam
kung kailan uuwi ang amo ng tahanan, maaaring sa
gabi, sa hating gabi, kapag tumilaok ang tandang, o
sa umaga. **36** Kung bigla siyang dumating, huwag
ninyong hayaan na madatnan niya kayong natutulog.
37 Kung ano ang sinasabi ko sa inyo ay sinasabi ko
sa lahat: Magbantay kayo!"

14 Dalawang araw pa bago ang Paskua at ang
Kapistahan ng Tinapay na Walang Pampaalsa.
Nag-iisip ang mga punong pari at ang mga eskriba
kung paano nila patagong madakip si Jesus at
pagkatapos ay papatayin. **2** Sapagkat sinasabi nila,
"Hindi sa panahon ng pista, sa gayon hindi magkaroon
ng kaguluhan ang mga tao." **3** Nang si Jesus ay nasa
Bethania sa bahay ni Simon na ketongin, habang
nakasandal siya sa mesa, isang babae ang pumunta
sa kaniya na mayroong dalang alabastrong sisidlan
na may lamang napakamahal na likido na purong
nardo. Binasag niya ito at ibinuhos ang laman sa
kaniyang ulo. **4** Ngunit may ilang nagalit. Nag-usap-
usap ang bawat isa at sinabi, "Ano ang dahilan
sa pag-aaksayang ito? **5** Ang pabangong ito ay
maaaring ipagbili ng higit pa sa tatlong daang denario
at maibigay sa mga mahihirap." At sinasaway nila
siya. **6** Ngunit sinabi ni Jesus, "Pabayaan ninyo
siya. Bakit ninyo siya ginugulo? Ginawa niya ang
isang magandang bagay para sa akin. **7** Nasa inyo
lagi ang mga mahihirap, at kung gugustuhin ninyo,
matutulungan ninyo sila, ngunit hindi ninyo ako laging
kasama. **8** Ginawa niya ang kaniyang makakaya,
pinahiran niya ang aking katawan para sa paglilibing
sa akin. **9** Totoo ang sinasabi ko sa inyo, saanman
maihayag ang mabuting balita sa buong mundo,
ang ginawa ng babaeng ito ay pag-uusapan bilang
alaala sa kaniya." **10** Pagkatapos, pumunta sa mga
pangulong pari si Judas Iscariote, isa sa Labindalawa
upang ibigay si Jesus sa kanila. **11** Nang marinig ito
ng mga punong pari, nasiyahan sila at nangakong
bigyan siya ng pera. Nagsimula siyang maghanap ng
pagkakataon upang maibigay si Jesus sa kanila. **12**
Sa unang araw ng Tinapay na Walang Pampaalsa,
nang naghandog sila ng batang tupa alang-alang sa
Paskua, sinabi sa kaniya ng kaniyang mga alagad,
"Saan mo kami nais pumunta upang maghanda ng
hapunan alang-alang sa Paskua?" **13** Ipinadala niya
ang dalawa sa kaniyang mga alagad at sinabi sa
kanila, "Pumunta kayo sa lungsod, at isang lalaki
na may dalang tubig na nakalagay sa pitsel ang
sasalubong sa inyo. Sundan ninyo siya. **14** Sundan
ninyo siya kung saang bahay siya papasok at sabihin
sa may-ari ng bahay na iyon, 'Ipinapatanong ng
Guro, "Nasaan ang aking silid na aking kakainan
sa Paskua kasama ang aking mga alagad?"' **15**
"Ipapakita niya sa inyo ang isang malaking silid sa
itaas na kumpleto ang kagamitan na nakahanda na.
Gawin ninyo ang mga paghahanda para sa atin doon."
16 Umalis ang mga alagad at pumunta sa lungsod,
natagpuan nila ang lahat gaya ng sinabi ni Jesus sa
kanila at inihanda nila ang hapunan alang-alang sa
Paskua. **17** Kinagabihan, dumating siya kasama ang
Labindalawa. **18** Habang nakasandal sila sa lamesa
at kumakain, sinabi ni Jesus, "Totoo, sinasabi ko sa
inyo. Isa sa inyo na kasama kong kumakain ang
magkakanulo sa akin. **19** Labis silang nalungkot at
isa-isang nagtanong sa kaniya, "Siguradong hindi
ako, di ba?" **20** Sumagot si Jesus at sinabi sa kanila,
"Isa sa Labindalawa, ang kasama kong ngayong
nagsasawsaw ng tinapay sa mangkok. **21** Sapagkat
tatahakin ng Anak ng Tao ang daan na sinasabi sa
kasulatan tungkol sa kaniya. Ngunit aba sa taong
magkakanulo sa Anak ng Tao! Mas mabuti pang hindi
na siya isinilang." **22** Habang kumakain sila, kinuha
ni Jesus ang tinapay, pinagpala at hinati-hati niya
ito at ibinigay sa kanila at sinabi, "Kunin ninyo ito.
Ito ang aking katawan." **23** Kumuha siya ng tasa,
nagpasalamat, ibinigay ito sa kanila at uminom silang
lahat mula rito. **24** Sinabi niya sa kanila, "Ito ang
aking dugo ng kasunduan, ang dugo na maibubuhos
para sa marami. **25** Totoo, sinasabi ko sa inyo, hindi
ako muling iinom nitong bunga ng ubas hanggang sa
araw na iyon kung kailan ako iinom ng panibago sa
kaharian ng Diyos." **26** Pagkatapos nilang umawit ng
himno, pumunta sila sa Bundok ng mga Olibo. **27**
Sinabi ni Jesus sa kanila, "Iiwanan ninyo akong lahat,
sapagkat ito ang nasusulat, 'Papatayin ko ang pastol
at magsisikalat ang mga tupa.' **28** Ngunit pagkatapos
kong mabuhay muli, mauuna ako sa inyo sa Galilea."
29 Sinabi ni Pedro sa kaniya, "Kahit iwanan kayo
ng lahat, hindi kita iiwanan." **30** Sinabi ni Jesus sa
kaniya, "Totoo, sinasabi ko ito sa iyo, ngayong gabi,
bago tumilaok ang tandang ng dalawang beses,
ipagkakaila mo ako ng tatlong beses. **31** Ngunit sinabi
ni Pedro, "Kung kailangan kong mamatay kasama
mo, hindi kita ipagkakaila." Ganun din ang pangako
na sinabi nilang lahat. **32** Dumating sila sa lugar
na tinatawag na Getsemani at sinabi ni Jesus sa

kaniyang mga alagad, “Umupo kayo dito habang
ako ay nananalangin.” **33** Isinama niya sina Pedro,
Santiago at Juan. Nagsimula siyang mabalisa at
labis na nabahala. **34** Sinabi niya sa kanila, “Ang
aking kaluluwa ay labis na nagdadalamhati, kahit
sa kamatayan. Manatili kayo dito at magbantay.” **35**
Pumunta si Jesus sa di kalayuan, nagpatirapa sa
lupa at nanalangin na kung maaari ay lampasan
siya ng oras na ito. **36** Sinabi niya, “Abba, Ama,
kaya mong gawin ang lahat. Alisin mo ang tasang
ito sa akin. Ngunit hindi ang aking kalooban, kundi
ang iyong kalooban.” **37** Bumalik siya at natagpuan
silang natutulog, at sinabi niya kay Pedro, “Simon,
natutulog ka ba? Hindi ka ba makapagbantay ng isang
oras man lang? **38** Magbantay kayo at manalangin
na hindi kayo matukso. Tunay na ang espiritu ay
nakahandang sumunod, ngunit mahina ang laman.”
39 Muli siyang umalis at nanalangin at kaniyang sinabi
ang ganoon ding mga salita. **40** Muli siyang bumalik
at nadatnan silang natutulog, sapagkat antok na
antok sila at hindi nila alam kung ano ang kanilang
sasabihin sa kaniya. **41** Bumalik siya sa pangatlong
pagkakataon at sinabi sa kanila, “Natutulog pa rin
ba kayo at nagpapahinga? Tama na! Dumating
na ang oras. Tingnan ninyo! Ang Anak ng Tao ay
ipinagkakanulo sa mga kamay ng mga makasalanan.
42 Bumangon kayo, umalis na tayo. Tingnan ninyo,
malapit na ang taong magkakanulo sa akin. **43**
Habang nagsasalita si Jesus, kaagad na dumating
si Judas, isa sa Labindalawa, at napakaraming tao
ang kasama niya na may mga espada at pamalo,
mula sila sa mga punong pari, mga eskriba, at mga
nakatatanda. **44** Ngayon, nagbigay na ng palatandaan
ang magkakanulo sa kaniya, na nagsasabi, “Kung
sino man ang hahalikan ko, siya iyon. Hulihin ninyo
siya at bantayang mabuti sa pagdala ninyo sa kaniya.
45 Pagdating ni Judas, kaagad niyang pinuntahan
si Jesus at sinabi “Rabi!” At kaniyang hinalikan. **46**
At siya ay sinunggaban nila at dinakip. **47** Ngunit
nagbunot ng kaniyang espada ang isa sa kanila
na nakatayo sa malapit at tinaga ang tainga ng
lingkod ng pinakapunong pari. **48** Sinabi ni Jesus
sa kanila, “Kayo ba ay nagsilabasan na laban sa
isang magnanakaw, na may mga espada at pamalo
upang dakpin ako?” **49** Nang araw-araw ninyo akong
kasama at nagtuturo sa templo, hindi ninyo ako
dinakip. Ngunit nangyari ang mga ito upang matupad
ang mga kasulatan. **50** Iniwanan si Jesus ng lahat
ng kasama niya at nagsitakas sila. **51** Sumunod sa
kaniya ang isang binatang nakasuot lamang ng isang
linong kasuotan na nakabalot sa kaniya; hinuli nila
siya ngunit **52** iniwan niya roon ang linong kasuotan
at tinakasan niya sila na nakahubad. **53** Dinala nila si
Jesus sa mga pinakapunong pari. Nagkatipun-tipon
doon kasama niya ang lahat ng mga punong pari, mga
nakatatanda, at mga eskriba. **54** Ngayon sumunod si
Pedro sa kaniya mula sa malayo, hanggang sa patyo
ng pinakapunong pari. Naupo siya kasama ng mga
bantay na malapit sa apoy na nagpapainit. **55** Ngayon
ang mga punong pari at ang buong Konseho ay
naghahanap ng magpapatotoo laban kay Jesus upang
maipapatay nila siya. Ngunit wala silang mahanap.
56 Sapagkat marami ang nagsabi ng maling patotoo
laban sa kaniya, ngunit maging ang kanilang patotoo
ay hindi nagtugma. **57** Tumayo ang ilan at nagsabi
ng maling patotoo laban sa kaniya, sinabi nila, **58**
“Narinig namin siyang nagsabi, 'Wawasakin ko ang
templong ito na gawa ng mga kamay at sa tatlong
araw muli akong magtatayo ng isang hindi gawa
ng mga kamay.'” **59** Gayunpaman, hindi nagtugma
maging ang kanilang mga patotoo. **60** Tumayo sa
kanila ang pinakapunong pari at tinanong si Jesus,
“Wala ka bang kasagutan? Ano itong patotoo ng mga
tao laban sa iyo?” **61** Ngunit tahimik siya at walang
isinagot. Tinanong siyang muli ng pinakapunong
pari at sinabi, “Ikaw ba ang Cristo, ang anak ng
Pinagpala?” **62** Sinabi ni Jesus, “Ako nga. At makikita
ninyo ang Anak ng Tao kapag nakaupo na siya sa
bandang kanang kamay ng Kapangyarihan at darating
na nasa ulap sa langit.” **63** Pinunit ng pinakapunong
pari ang kaniyang mga kasuotan at sinabi, “Kailangan
pa ba natin ng mga saksi? **64** Narinig ninyo ang
kalapastanganan na sinabi niya. Ano ang inyong
pasya?” At hinatulan siya nilang lahat bilang isang
nararapat sa kamatayan. **65** At sinimulan siyang
duraan ng ilan at tinakpan ang kaniyang mukha,
hinampas siya at sinabi sa kaniya, “Hulaan mo!”
Kinuha siya ng mga opisyal at binugbog siya. **66**
Habang si Pedro ay nasa ibaba ng patyo, isa sa mga
babaing lingkod ng pinakapunong pari ang pumunta
sa kaniya. **67** Nakita niya si Pedro habang nakatayo
sa tapat ng apoy na nagpapainit at pinagmasdan niya
itong mabuti. Pagkatapos sinabi niya, “Kasama ka rin
ng taga-Nazaret na si Jesus.” **68** Ngunit itinangggi
niya ito at sinabi, “Hindi ko nalalaman o naiintindihan
man ang iyong sinasabi.” Pagkatapos lumabas siya

sa patyo (at tumilaok ang manok). **69** Ngunit nakita
siya roon ng babaeng lingkod at muling nagsimulang
magsabi sa mga nakatayo roon, "Ang taong ito ay
isa sa kanila!" **70** Ngunit muli niya itong itinanggi.
Hindi nagtagal sinabi kay Pedro ng mga nakatayo
roon, "Siguradong isa ka sa kanila, sapagkat isa
ka ring taga-Galilea." **71** Ngunit nagsimula siyang
manungayaw at manumpa, "Hindi ko nakikilala ang
lalaking sinasabi ninyo." **72** Pagkatapos tumilaok ang
tandang ng ikalawang beses. At naalala ni Pedro
ang mga salitang sinabi ni Jesus sa kaniya, "Bago
tumilaok ang tandang ng dalawang ulit, tatlong beses
mo akong itatanggi." At nanlumo siya at tumangis.

15 Maagang-maaga pa nagtipon-tipon na ang mga
punong pari kasama ang mga nakatatanda at
mga eskriba, at ang buong Konseho ng Sanedrin.
Pagkatapos ay iginapos nila si Jesus at inilabas siya.
Ipinasa nila siya kay Pilato. **2** Tinanong siya ni Pilato,
"Ikaw ba ang hari ng mga Judio?" Sinagot niya siya,
"Kung iyan ang sinasabi mo." **3** Nagpalabas ang mga
punong pari ng maraming mga bintang laban kay
Jesus. **4** Tinanong siya muli ni Pilato, "Wala ka bang
maibibigay na kasagutan? Nakikita mo ba kung ilan
ang mga inilalabas nilang mga bintang laban sa iyo?"
5 Ngunit hindi na muling sinagot ni Jesus si Pilato, at
dahil doon, namangha siya. **6** Ngayon sa panahon
ng pista, kadalasang nagpapalaya si Pilato ng isang
bilanggo, isang bilanggong hiniling nila. **7** Doon, sa
kulungan kasama sa mga manghihimagsik, kabilang
sa mga mamamatay tao na kasapi sa rebelyon, ay
isang lalaking nagngangalang Barabas. **8** Pumunta
ang maraming tao kay Pilato at nagsimula silang
humiling sa kaniya na gawin niya ang ginagawa niya
noong mga nakaraang panahon. **9** Sinagot sila ni
Pilato at sinabi, "Gusto ba niyong palayain ko sa inyo
ang Hari ng mga Judio?" **10** Dahil alam niyang dahil
sa inggit ng mga punong pari kay Jesus kung kaya
siya ay ipinasa sa kaniya. **11** Ngunit sinulsulan ng
mga punong pari ang maraming tao para isigaw na
si Barabas ang dapat palayain. **12** Sinagot silang
muli ni Pilato at sinabing, "Ano ngayon ang gagawin
ko sa Hari ng mga Judio?" **13** Sumigaw silang muli,
"Ipako siya sa krus!" **14** Sinabi sa kanila ni Pilato,
"Anong kasalanan ang ginawa niya?" Ngunit mas
lalo nilang isinigaw, "Ipako siya sa krus." **15** Gusto ni
Pilato na malugod ang mga tao kaya pinalaya niya si
Barabas sa kanila. Hinampas niya si Jesus at ibinigay
siya upang maipako sa krus. **16** Dinala siya ng mga
kawal sa loob ng patyo (ng kwartel), at tinawag nila
ang buong hukbo ng mga kawal. **17** Nilagyan nila
si Jesus ng balabal na kulay lila, at gumawa sila
ng isang koronang gawa sa tinik at ipinatong ito sa
kaniyang ulo. **18** Nagsimula silang saluduhan siya at
sinabi, "Mabuhay, Hari ng mga Judio!" **19** Hinampas
nila ang kaniyang ulo ng tambo at dinuraan siya.
Nagluhod-luhuran silang nagpakita ng paggalang
sa kaniya. **20** Nang matapos nila siyang kutyain,
tinanggal nila mula sa kaniya ang balabal na kulay
lila at inilagay sa kaniya ang kaniyang mga damit, at
pagkatapos inilabas siya upang ipako sa krus. **21**
Pinilit nilang tumulong ang isang taong dumaan na
galing sa bukid na nagngangalang Simon na taga-
Cirene (ang ama ni Alejandro at Rufo); pinilit nila
siyang pasanin ang krus ni Jesus. **22** Dinala si Jesus
ng mga kawal sa lugar na kung tawagin ay Golgotha
(na ang ibig sabihin ay, Lugar ng Bungo). **23** Inalok
nila siya ng alak na may halong mira, ngunit hindi
niya ito ininom. **24** Ipinako nila siya at pinaghati-
hatian ang kaniyang kasuotan sa pamamagitan ng
pagsasapalaran upang malaman kung anong parte ng
kasuotan ang makukuha ng bawat kawal. **25** Ikatlong
oras na nang siya ay ipinako nila. **26** Sinulat nila sa
isang karatula ang bintang laban sa kaniya, "Ang Hari
ng mga Judio." **27** Kasama niyang ipinako sa krus
ang dalawang magnanakaw, isa sa kanan niya, at
isa sa kaliwa. **28** (At naisakatuparan ang Kasulatan
na nagsasabing: At siya ay ibinilang sa mga suwail.)
29 Ininsulto siya ng mga taong dumaraan, umiiling
ang kanilang mga ulo at sinasabi, "Oy! Ikaw na
wawasak sa templo at magtatayo muli nito sa loob
ng tatlong araw, **30** iligtas mo ang iyong sarili at
bumaba ka mula sa krus!" **31** Sa ganoong paraan din
ay kinukutya siya ng mga punong pari, kasama ng
mga eskriba, at sinabi, "Iniligtas niya ang iba, ngunit
hindi niya mailigtas ang kaniyang sarili. **32** Hayaan
nating bumaba mula sa krus ang Cristo, ang Hari
ng Israel, nang makita natin at mapaniwala tayo."
Pati ang mga kasama niyang nakapako sa krus ay
nilalait rin siya. **33** Sa ika-anim na oras, nagdilim
ang buong lupain hanggang sa ika-siyam na oras.
34 Sa ika-siyam na oras, sumigaw si Jesus ng may
malakas na boses, "Eloi, Eloi, lama sabachthani?"
na ang ibig sabihin, "Diyos ko, Diyos ko, bakit mo
ako pinabayaan?" **35** Narinig iyon ng ilan sa mga
nakatayo na malapit sa kaniya at sinabing, "Tignan
ninyo, tinatawag niya si Elias." **36** May isang tumakbo,

naglagay ng maasim na alak sa espongha, inilagay
ito sa isang tambong tungkod at ibinigay ito sa kaniya
upang inumin. Sinabi ng lalaki, “Tingnan natin kung
darating si Elias upang ibaba siya.” **37** Pagkatapos
ay sumigaw si Jesus ng may malakas na boses
at namatay. **38** Napunit sa dalawa ang kurtina ng
templo mula itaas hanggang ibaba. **39** At nang makita
ng senturion na nakatayo at nakaharap kay Jesus
na namatay siya sa ganitong paraan, sinabi niya,
“Tunay ngang siya ang Anak ng Diyos.” **40** Mayroon
ding mga babaing nakatingin sa malayo. Kabilang sa
kanila ay sina Maria Magdalena, Maria (ang ina ni
Santiago na nakababata at ni Jose), at si Salome. **41**
Nang siya ay nasa Galilea sumunod sila sa kaniya at
pinaglingkuran siya. Marami ring mga kababaihan ang
sumama sa kaniya sa Jerusalem. **42** Nang gumabi
na, dahil ito ay araw ng Paghahanda, na ang araw
bago ang Araw ng Pamamahinga, **43** pumunta si Jose
na taga-Arimatea doon. Isa siya sa mga iginagalang
na kasapi ng Konseho na naghihintay sa Kaharian
ng Diyos. Naglakas-loob siyang pumunta kay Pilato
upang hingin ang katawan ni Jesus. **44** Namangha
si Pilato nang malaman niyang patay na si Jesus.
Ipinatawag niya ang senturion upang tanungin kung
patay na nga si Jesus. **45** Nang malaman niya mula
sa senturion na patay na nga siya, ibinigay na niya
ang katawan ni Jesus kay Jose. **46** Bumili si Jose ng
linong tela. Ibinaba niya siya mula sa krus, ibinalot
siya sa linong tela, at ihinimlay siya sa isang libingan
na tinapyas mula sa bato. Pagkatapos ay iginulong
niya ang isang malaking bato sa pasukan ng libingan.
47 Nakita nila Maria Magdalena at ni Maria na ina ni
Jose ang lugar kung saan inilibing si Jesus.

16 Nang matapos ang Araw ng Pamamahinga, si
Maria Magdalena, si Mariang ina ni Santiago, at
si Salome ay bumili ng pabango upang makapunta sila
at mapahiran ang katawan ni Jesus para sa paglilibing.
2 Maagang-maaga sa unang araw ng linggo, nang
sumikat ang araw pumunta sila sa libingan. **3** Sinabi
nila sa isa't isa, “Sino ang magpapagulong ng bato ng
pasukan ng libingan para sa atin?” **4** Nang tumingin
sila sa itaas, nakita nila na mayroon ng nagpagulong
ng bato na napakalaki. **5** Pumasok sila sa libingan at
nakita nila ang isang binatang nakasuot ng puting
balabal, nakaupo sa gawing kanan at namangha
sila. **6** Sinabi niya sa kanila, “Huwag kayong matakot.
Hinahanap ninyo si Jesus, ang taga-Nazaret na
ipinako sa krus. Bumangon na siya! Wala siya rito.
Tingnan ninyo kung saan siya inilagay. **7** Ngunit
humayo kayo, sabihin ninyo sa kaniyang mga alagad
at kay Pedro na mauuna siyang pupunta sa inyo sa
Galilea. Doon makikita ninyo siya, gaya ng sinabi
niya sa inyo.” **8** Lumabas sila at tumakbo mula sa
libingan; natakot sila at namangha. Wala silang sinabi
sa sinuman dahil matindi ang kanilang takot. **9** **(note:
The most reliable and earliest manuscripts do not include
Mark 16:9-20.)** Maaga sa unang araw ng linggong iyon,
matapos siyang bumangon, una siyang nagpakita kay
Maria Magdalena, na mula sa kaniya napalayas niya
ang pitong demonyo. **10** Umalis si Maria Magdalena
at sinabi sa mga kasama niya, habang nagluluksa
sila at umiiyak. **11** Narinig nilang buhay si Jesus
at nakita niya ito ngunit hindi sila naniwala. **12**
Matapos ng mga pangyayaring ito, nagpakita siya
sa kakaibang anyo sa dalawa pang tao, habang
naglalakad sila palabas ng bayan. **13** Pumunta sila
at nagbalita sa iba pang mga alagad ngunit hindi
sila naniwala sa kanila. **14** Sa ibang pagkakataon,
nagpakita si Jesus sa labing-isa habang nakasandal
sila sa hapag, at sinaway sila dahil sa kanilang
kawalan ng pananampalataya at katigasan ng puso,
dahil hindi sila naniniwala sa mga nakakita sa kaniya
matapos siyang bumangon mula sa mga patay.
15 Sinabi niya sa kanila, “Humayo kayo sa buong
mundo at ipangaral ang mabuting balita sa lahat ng
nilikha. **16** Ang sumasampalataya at mabautismuhan
ay maliligtas at ang hindi naniniwala ay hahatulan.
17 Ang mga palatandaang ito ay tataglayin ng
mga sumasampalataya. Sa aking pangalan sila ay
magpapalayas ng mga demonyo. Magsasalita sila sa
mga bagong wika. **18** Pupulot sila ng mga ahas, at
kung iinom sila ng anumang nakamamatay ay hindi
sila masasaktan nito. Magpapatong sila ng kamay sa
mga may sakit at gagaling sila.” **19** Matapos magsalita
sa kanila ang Panginoon, iniakyat siya patungo sa
langit at naupo sa kanang kamay ng Diyos. **20**
Humayo ang mga alagad at nangaral sa lahat ng
dako, habang ang Panginoon ay kumikilos kasama
nila at pinatunayan ang salita sa pamamagitan ng mga
sumunod pang mga kahanga-hangang palatandaan.

Lucas

1 Marami ang sumubok na ayusin ang salaysay
tungkol sa lahat ng bagay na naganap sa amin
kalagitnaan, 2 na gaya ng binigay nila sa amin, sila
na sa simula pa ay naging saksi at mga lingkod ng
mensahe. 3 Sa akin din naman, nang nasiyasat ko
nang mabuti ang lahat ng pangyayaring ito mula
pa noong simula—sa tingin ko ay mabuti na isulat
ko ang mga ito ayon sa kanilang pagkasunod-
sunod—pinakatanyag na Teopilo. 4 Nang sa gayon ay
malaman mo ang katotohanan tungkol sa mga bagay
na itinuro sa iyo. 5 Sa mga araw ni Herodes, na hari
ng Judea, may isang pari na nagngangalang Zacarias
na nagmula sa pangkat ni Abias. Ang kaniyang asawa
ay nagmula sa mga babaeng anak ni Aaron, at ang
kaniyang pangalan ay Elisabet. 6 Kapwa sila matuwid
sa harapan ng Diyos; sila ay namuhay nang walang
kapintasan sa lahat ng mga utos at alituntunin ng
Panginoon. 7 Ngunit wala silang anak, sapagkat si
Elisabet ay baog, at silang dalawa ay matanda na sa
panahong ito. 8 Ngayon ay nangyari na si Zacarias
ay nasa presensiya ng Diyos, gumagawa ng mga
tungkulin bilang pari sa kapanahunan ng kaniyang
pangkat. 9 Ayon sa nakaugaliang paraan ng pagpili
kung sinong pari ang maglilingkod, siya ay pinili sa
pamamagitan ng sapalaran upang makapasok sa
templo ng Panginoon at upang siya ay makapagsunog
ng insenso. 10 Napakaraming tao ang nananalangin
sa labas sa oras ng pagsusunog ng insenso. 11
Ngayon, isang anghel ng Panginoon ay nagpakita
sa kaniya at tumayo sa kanang bahagi ng altar ng
insenso. 12 Si Zacarias ay nasindak nang makita niya
ito, labis ang pagkatakot niya. 13 Ngunit sinabi ng
anghel sa kaniya "Huwag kang matakot Zacarias,
sapagkat ang iyong panalangin ay pinakinggan.
Ipagbubuntis ng asawa mong si Elisabet ang iyong
anak na lalaki. Juan ang ipapangalan mo sa kaniya.
14 Magkakaroon ka ng kagalakan at saya, at marami
ang matutuwa sa pagsilang sa kaniya. 15 Sapagkat
siya ay magiging dakila sa paningin ng Panginoon.
Hindi siya iinom ng alak o matapang na inumin,
at siya ay mapupuspos ng Banal na Espiritu mula
sa sinapupunan ng kaniyang ina. 16 At maraming
tao sa bayan ng Israel ang mapapanumbalik sa
Panginoon na kanilang Diyos. 17 Mauuna siya sa
Panginoon, taglay ang espiritu at kapangyarihan ni
Elias. Gagawin niya ito upang mapanumbalik ang
puso ng mga ama sa mga anak, upang ang mga
hindi sumusunod ay mamuhay sa karunungan ng
mga matuwid. Gagawin niya ito upang ihanda para
sa Panginoon, ang mga taong inihanda na para sa
kaniya." 18 Sinabi ni Zacarias sa anghel, "Paano
ko malalaman ito? Sapagkat ako ay matanda na at
ang aking asawa ay may pataw na ng maraming
taon." 19 Ang anghel ay sumagot at sinabi sa kaniya,
"Ako si Gabriel na nakatayo sa presensiya ng Diyos.
Ako ay inutusan upang makipag-usap sa iyo, upang
iparating sa iyo ang mabuting balita. 20 Masdan mo,
magiging pipi ka, hindi ka makapagsasalita hanggang
sa araw na maganap ang mga bagay na ito. Ito ay
dahil sa hindi ka naniwala sa aking mga salita na
matutupad ito sa tamang panahon." 21 Ngayon ay
inaantay ng mga tao si Zacarias. Sila ay nagulat
sapagkat siya ay labis na gumugol ng panahon sa
loob ng templo. 22 Ngunit nang siya ay lumabas,
hindi siya makapagsalita sa kanila. Naisip ng mga tao
na nagkaroon siya ng pangitain habang siya ay nasa
loob ng templo. Patuloy siyang gumagawa ng mga
senyas sa kanila at nanatiling hindi makapagsalita.
23 Dumating ang panahon na natapos ang mga araw
ng kaniyang paglilingkod, umalis siya at bumalik sa
kaniyang bahay. 24 Pagkatapos ng mga araw na
iyon, ang kaniyang asawang si Elisabet ay nagbuntis.
Siya ay nanatili sa kaniyang bahay sa loob ng limang
buwan. Sinabi niya, 25 "Ito ang ginawa ng Panginoon
sa akin nang tiningnan niya ako nang may biyaya
upang tanggalin ang aking kahihiyan sa harapan ng
ibang tao." 26 Ngayon sa kaniyang ikaanim na buwan,
ang anghel na si Gabriel ay inutusan ng Diyos sa
isang lungsod sa Galilea na ang pangalan ay Nazaret,
27 sa isang birhen na nakatakdang ikasal sa lalaking
nagngangalang Jose. Siya ay kabilang sa angkan ni
David at ang pangalan ng birhen ay Maria. 28 Siya
ay lumapit sa kaniya at sinabi, "Binabati kita, ikaw
ay lubos na pinagpala! Ang Panginoon ay nasa iyo."
29 Ngunit siya ay lubhang naguluhan sa kaniyang
sinabi at siya ay namangha kung anong uri ng pagbati
ito. 30 Sinabi ng anghel sa kaniya, "Huwag kang
matakot, Maria, dahil ikaw ay nakatanggap ng biyaya
sa Diyos." 31 At makikita mo, ikaw ay magbubuntis
sa iyong sinapupunan at magsisilang ng isang anak
na lalaki. Tatawagin mo ang kaniyang pangalan na
'Jesus'. 32 Siya ay magiging dakila at tatawaging
Anak ng Kataas-taasan. Ang Panginoong Diyos ang
magbibigay sa kaniya ng trono ng kaniyang ninunong

si David. 33 Siya ay maghahari sa mga angkan ni Jacob magpakailanman, at walang katapusan ang kaniyang kaharian." (aiōn g165) 34 Sinabi ni Maria sa anghel, "Paano mangyayari ito, yamang hindi pa naman ako nakitabi kasama ang sinumang lalaki?" 35 Sumagot ang anghel at sinabi sa kaniya, "Ang Banal na Espirito ay darating sa iyo, at ang kapangyarihan ng Kataas-taasan ay mapapasaiyo. Kaya ang banal na isisilang, ay tatawaging Anak ng Diyos. 36 At tingnan mo, ang iyong kamag-anak na si Elisabet ay nagbuntis din ng isang anak na lalaki sa kaniyang katandaan. Ito na ang kaniyang ikaanim na buwan, siya na tinawag na baog. 37 Sapagkat walang hindi kayang gawin ang Diyos." 38 Sinabi ni Maria, "Tingnan mo, ako ay babaeng lingkod ng Panginoon. Mangyari nawa sa akin ayon sa iyong mensahe." At iniwan na siya ng anghel. 39 Pagkatapos, si Maria ay gumayak noong mga araw na iyon at nagmadaling pumunta sa maburol na bahagi ng lupain, sa isang lungsod sa Judea. 40 Siya ay pumunta sa bahay ni Zacarias at binati si Elisabet. 41 At nangyari nga nang marinig ni Elisabet ang pagbati ni Maria, lumukso ang bata sa kaniyang sinapupunan at si Elisabet ay napuspos ng Banal na Espiritu. 42 Ang kaniyang tinig ay tumaas at nagsabi nang malakas, "Pinagpala ka sa lahat ng mga babae at Pinagpala din ang bunga ng iyong sinapupunan. 43 At bakit ito nangyari sa akin na ang ina ng aking Panginoon ay kailangan pang pumunta sa akin? 44 Sapagkat tingnan mo, nang marinig ko ang iyong pagbati ay tumalon sa galak ang bata sa aking sinapupunan. 45 At pinagpala ang siyang nanampalataya na mayroong katuparan ang mga bagay na ipinahayag sa kaniya mula sa Panginoon." 46 Sinabi ni Maria, "Ang kaluluwa ko ay nagpupuri sa Panginoon, 47 at ang aking espiritu ay nagalak sa Diyos na aking tagapagligtas." 48 Sapagkat siya ay tumingin sa kababaan ng kaniyang lingkod na babae. Kaya tingnan mo, mula ngayon ang lahat ng salinlahi ay tatawagin akong pinagpala. 49 Sapagkat siya na makapangyarihan ay gumawa ng mga kahanga-hangang bagay para sa akin, at ang kaniyang pangalan ay banal. 50 Ang kaniyang habag ay walang katapusan mula sa lahat ng salinlahi para sa mga nagpaparangal sa kaniya. 51 Nagpakita siya ng lakas ng kaniyang mga bisig; ikinalat niya ang mga nagmamataas ng nilalaman ng kanilang mga puso. 52 Pinabagsak niya ang mga prinsipe mula sa kanilang mga trono at itinaas niya ang mga may mababang kalagayan. 53 Binusog niya ng mabubuting bagay ang mga nagugutom, ngunit ang mga mayayaman ay pinaalis niyang gutom. 54 Nagkaloob siya ng tulong sa Israel na kaniyang lingkod, na gaya ng pag-alaala niya sa kaniyang pagpapakita ng habag 55 (na sinabi niya sa ating mga ama) kay Abraham at sa kaniyang kaapu-apuhan magpakailanman." (aiōn g165) 56 Nanatili si Maria kina Elisabet sa loob ng mga tatlong buwan at pagkatapos ay bumalik siya sa kaniyang bahay. 57 Ngayon ay dumating ang panahon ng panganganak ni Elisabet at nagsilang siya ng isang lalaki. 58 Narinig ng kaniyang mga kapitbahay at mga kamag-anak na ang Panginoon ay nagpakita ng dakilang habag para sa kaniya, at sila ay nagalak kasama niya. 59 Ngayon ay nangyari sa ikawalong araw na tuliin nila ang sanggol. Tatawagin sana nila siyang "Zacarias" mula sa pangalan ng kaniyang ama, 60 ngunit sumagot ang kaniyang ina at sinabi, "Hindi; siya ay tatawaging Juan." 61 Sinabi nila sa kaniya, "Wala pa ni isa sa iyong angkan ang tinawag sa ganyang pangalan." 62 Sumenyas sila sa kaniyang ama kung ano ang gusto niyang ipangalan sa kaniya. 63 Humingi ang kaniyang ama ng isang sulatan at nagsulat siya, "Ang kaniyang pangalan ay Juan." Silang lahat ay namangha dito. 64 Agad nabuksan ang kaniyang bibig at napalaya ang kaniyang dila. Nagsalita at nagpuri sa Diyos. 65 Natakot ang lahat ng nakatira malapit sa kanila. Lahat ng mga bagay na ito ay kumalat sa lahat ng bahagi ng maburol na lupain ng Judea. 66 At ito ay itinago ng lahat ng nakarinig sa kanilang mga puso, na nagsasabi, "Ano kaya ang magiging kapalaran ng batang ito?" Sapagkat ang kamay ng Panginoon ay nasa kaniya. 67 Ang kaniyang amang si Zacarias ay napuspos ng Banal na Espiritu at nagpahayag na nagsasabi, 68 "Purihin ang Panginoon, ang Diyos ng Israel, sapagkat tumulong siya at tinubos ang kaniyang mga tao. 69 Itinaas niya ang isang sungay ng kaligtasan para sa atin sa bahay ng kaniyang lingkod na si David, mula sa kaapu-apuhan ng kaniyang lingkod na si David, 70 tulad ng sinabi niya sa pamamagitan ng bibig ng kaniyang mga banal na propeta noong sinaunang panahon. (aiōn g165) 71 Magdadala siya ng kaligtasan mula sa ating mga kaaway at mula sa kamay ng lahat ng mga galit sa atin. 72 Gagawin niya ito upang ipakita ang habag sa ating mga ama at upang alalahanin ang kaniyang banal na kasunduan, 73 ang pangako na kaniyang sinalita kay Abraham na ating ama. 74 Siya

ay nangako na kaniyang tutuparin sa atin, upang
tayo, bilang mga pinalaya mula sa kamay ng lahat
ng ating mga kaaway, ay makapaglingkod sa kaniya
nang walang takot, **75** sa kabanalan at katuwiran
sa kaniyang harapan sa lahat ng ating panahon. **76**
Oo, at ikaw, anak, ay tatawaging propeta ng Kataas-
taasan, sapagkat ikaw ay mauuna sa Panginoon
upang ihanda ang kaniyang mga daraanan, upang
ihanda ang mga tao sa kaniyang pagdating, **77** upang
magbigay kaalaman ng kaligtasan sa kaniyang mga
tao sa pamamagitan ng kapatawaran ng kanilang
mga kasalanan. **78** Mangyayari ito dahil sa dakilang
habag ng ating Diyos, dahil dito ay dumarating sa
atin ang pagsikat ng araw mula sa itaas, **79** upang
magliwanag sa kanila na nakaupo sa kadiliman at
sa anino ng kamatayan. Gagawin niya ito upang
gabayan ang ating mga paa sa daan ng kapayapaan."
80 Ngayon ang bata ay lumaki at naging malakas sa
espiritu, at siya ay nasa ilang hanggang sa kaniyang
pagharap sa Israel.

2 Ngayon sa mga araw na iyon, nangyari na si
Cesar Agustus ay naglabas ng isang batas na
nag-uutos na magkaroon ng sensus sa lahat ng tao
na nabubuhay sa mundo. **2** Ito ang unang sensus
na ginawa habang si Cirenio ang gobernador ng
Syria. **3** Kaya pumunta ang bawat isa sa kaniyang
sariling bayan upang mailista para sa sensus. **4**
Si Jose ay umalis din mula sa lungsod ng Nazaret
sa Galilea at naglakbay papunta sa Betlehem na
bayan ng Judea na kilala bilang lungsod ni David,
dahil siya ay kaapu-apuhan mula sa pamilya ni
David. **5** Pumunta siya doon upang magpalista
kasama si Maria na nakatakdang ikasal sa kaniya at
kasalukuyang nagdadalang tao. **6** At nangyari nang
habang sila ay naroroon, dumating ang oras para
ipanganak niya ang kaniyang sanggol. **7** Siya ay
nagsilang ng anak na lalaki, ang kaniyang panganay
na anak, at maayos niya itong binalot ng pirasong
tela. Pagkatapos ay inilagay niya ito sa sabsaban
dahil wala nang bakanteng silid para sa kanila sa
bahay-panuluyan. **8** Sa rehiyon ding iyon, may mga
pastol na naninirahan sa parang at nagbabantay
sa kanilang mga kawan ng tupa sa gabi. **9** Biglang
lumitaw sa kanila ang isang anghel ng Panginoon, at
ang kaluwalhatian ng Panginoon ay nagliwanag sa
palibot nila at lubha silang natakot. **10** Pagkatapos,
sinabi ng anghel sa kanila, "Huwag kayong matakot,
sapagkat ako ay may dala sa inyong mabuting balita
na magbibigay ng lubos na kagalakan sa lahat ng
tao. **11** Ngayong araw, isang tagapagligtas ang
ipinanganak para sa inyo sa lungsod ni David! Siya
si Cristo ang Panginoon! **12** Ito ang palatandaan na
maibibigay sa inyo, matatagpuan ninyo ang isang
sanggol na nababalot ng pirasong tela na nakahiga sa
isang sabsaban." **13** Kasama ng anghel, biglang may
malaking bilang ng hukbong makalangit na nagpupuri
sa Diyos, at sinasabi, **14** "Kaluwalhatian sa Diyos sa
kaitaasan, at nawa ay magkaroon ng kapayapaan
dito sa lupa sa mga tao na kaniyang kinalulugdan."
15 At nangyari nang umalis ang mga anghel mula
sa kanila patungong langit, sinabi ng mga pastol
sa bawat isa, "Tayo na pumunta sa Betlehem, at
tingnan ang bagay na ito na nangyari na ipinaalam ng
Panginoon sa atin". **16** Sila ay nagmadaling pumunta
doon at natagpuan sina Maria at Jose, at nakita ang
sanggol na nakahiga sa sabsaban. **17** Pagkatapos
nilang makita ito, ipinaalam nila sa mga tao kung ano
ang sinabi sa kanila tungkol sa batang ito. **18** Lahat
ng nakarinig nito ay namangha sa sinabi sa kanila ng
mga pastol. **19** Ngunit laging iniisip ni Maria ang lahat
ng bagay na kaniyang narinig, iniingatan ang mga
ito sa kaniyang puso. **20** Bumalik ang mga pastol
na niluluwalhati at pinupuri ang Diyos sa lahat ng
kanilang narinig at nakita, tulad ng sinabi sa kanila.
21 Noong ikawalong araw at siyang panahon para
tuliin ang sanggol, pinangalanan nila siyang Jesus,
ang pangalan na ibinigay ng anghel bago pa siya
ipinagbuntis. **22** Nang lumipas ang nakatakdang
bilang ng mga araw ng kanilang seremonya ng
paglilinis, alinsunod sa kautusan ni Moises, dinala
siya ni Jose at Maria sa templo sa Jerusalem para
iharap siya sa Panginoon. **23** Sapagkat nasusulat
sa kautusan ng Panginoon, "Ang bawat anak na
lalaki na nagbubukas sa sinapupunan ay tatawaging
nakatalaga sa Panginoon." **24** Sila rin ay dumating
upang mag-alay ng handog na alinsunod sa sinabi
sa kautusan ng Panginoon, "dalawang kalapati o
dalawang inakay na batu-bato." **25** Masdan ito, may
isang lalaki sa Jerusalem na ang pangalan ay Simeon.
Ang taong ito ay matuwid at may taos na pananalig.
Siya ay naghihintay sa manga-aliw ng Israel, at ang
Banal na Espiritu ay nasa kaniya. **26** Ipinahayag sa
kaniya ng Banal na Espiritu na hindi siya mamamatay
bago niya makita ang Cristo ng Panginoon. **27** Isang
araw, siya ay pumunta sa templo sa pangunguna ng
Banal na Espiritu. Nang dinala ng mga magulang ang

bata na si Jesus upang gawin para sa kaniya ang
nakaugaliang hinihingi ng kautusan, 28 tinanggap siya
ni Simeon sa kaniyang mga bisig, at nagpuri sa Diyos
at sinabi, 29 “Ngayon ay hayaan mong pumanaw ang
iyong lingkod nang may kapayapaan, Panginoon,
ayon sa iyong salita. 30 Sapagkat nakita ng aking
mga mata ang iyong pagliligtas 31 na iyong inihanda
sa paningin ng lahat ng tao. 32 Siya ay liwanag para
sa paghahayag sa mga Gentil at kaluwalhatian ng
iyong mga taong Israel.” 33 Ang ama at ina ng bata ay
namangha sa mga bagay na sinabi tungkol sa kaniya.
34 Pagkatapos ay pinagpala sila ni Simeon at sinabi
niya kay Maria na ina ng bata, “Makinig kang mabuti!
Ang batang ito ay nakatadhana para sa pagbagsak
at pagbangon ng maraming tao sa Israel at para sa
tanda na tututulan. 35 Gayundin, isang espada ang
tatagos sa iyong sariling kaluluwa, upang ang mga
iniisip ng maraming puso ay maihayag. 36 Naroon din
ang isang babaeng propeta na ang pangalan ay Ana.
Siya ay anak ni Fanuel na nagmula sa tribo ni Aser.
Napakatanda na niya. Siya ay namuhay kasama ng
kaniyang asawa sa loob ng pitong taon pagkatapos
ng kaniyang pag-aasawa, 37 at pagkatapos ay balo ng
walumpu't apat na taon. Hindi siya kailanman umalis
sa templo at patuloy siyang sumasamba sa Diyos
sa pamamagitan ng pag-aayuno at pananalangin,
gabi at araw. 38 Sa oras ding iyon, lumapit siya sa
kanila at nagsimulang magpasalamat sa Diyos. Siya
ay nagsalita tungkol sa bata sa lahat ng naghihintay
para sa katubusan ng Jerusalem. 39 Nang matapos
nila ang lahat ng dapat nilang gawin na naaayon sa
kautusan ng Panginoon, bumalik sila sa Galilea, sa
kanilang sariling bayan na Nazaret. 40 Ang bata ay
lumaki at naging malakas, lumalawak sa karunungan
at ang biyaya ng Diyos ay nasa kaniya. 41 Ang
kaniyang mga magulang ay pumupunta sa Jerusalem
taon-taon para sa Pista ng Paskwa. 42 Nang siya ay
labindalawang taong gulang, sila ay muling umakyat
para sa nakaugaliang panahon para sa pista. 43
Pagkatapos nilang manatili sa buong bilang ng araw
para sa pista, nagsimula na silang umuwi. Ngunit ang
batang Jesus ay nanatili sa Jerusalem at ito ay hindi
alam ng kaniyang mga magulang. 44 Inakala nila na
siya ay nasa pangkat na kasama nilang naglalakbay,
kaya sila ay nagpatuloy ng isang araw sa paglalakbay.
Pagkatapos ay nagsimula silang hanapin siya sa
kanilang mga kamag-anak at kaibigan. 45 Nang siya
ay hindi nila matagpuan, bumalik sila sa Jerusalem at
sinimulang hanapin siya roon. 46 At nangyari nga na
makalipas ang tatlong araw, natagpuan nila siya sa
loob ng templo na nakaupo sa gitna ng mga guro,
nakikinig sa kanila at nagtatanong sa kanila ng mga
katanungan. 47 Lahat ng nakarinig sa kaniya ay
namangha sa kaniyang pang-unawa at sa kaniyang
mga kasagutan. 48 Nang siya ay nakita nila, nagulat
sila. Sinabi sa kaniya ng kaniyang ina, “Anak, bakit
mo kami pinakitunguhan ng ganito? Makinig ka, ako
at ang iyong ama ay nag-aalala na naghahanap
sa iyo.” 49 Sinabi niya sa kanila, “Bakit ninyo ako
hinahanap? Hindi ba ninyo alam na ako ay dapat
na narito sa bahay ng aking Ama?” 50 Ngunit hindi
nila naintindihan ang ibig niyang sabihin sa mga
salitang iyon. 51 Pagkatapos, siya ay sumama sa
kanila pabalik sa kanilang tahanan sa Nazaret at
naging masunurin sa kanila. Iningatan ng kaniyang
ina ang lahat ng bagay na ito sa kaniyang puso. 52
At si Jesus ay patuloy na lumaki sa karunungan at
pangangatawan at lalong kinalugdan ng Diyos at ng
mga tao.

3 Ngayon, sa ika-labinlimang taon na paghahari
ni Tiberio Cesar, habang si Poncio Pilato ay
gobernador sa Judea, at si Herodes ang tetrarka
sa Galilea, at ang kaniyang kapatid na si Felipe
ang tetrarka sa rehiyon ng Iturea at Traconite, at si
Lisanias ang tetrarka sa Abilinia, 2 at sa panahon na
sina Anas at Caifas ang pinakapunong pari, dumating
ang salita ng Diyos ay kay Juan na anak ni Zacarias,
sa ilang. 3 Siya ay naglakbay sa buong rehiyon sa
palibot ng ilog Jordan, nangangaral ng bautismo ng
pagsisisi para sa kapatawaran ng mga kasalanan.
4 Gaya ito ng nasusulat sa libro ng mga salita ni
propeta Isaias, “Ang tinig ng isang sumisigaw sa
ilang, 'Ihanda ang daraanan ng Panginoon, gawing
tuwid ang kaniyang landas. 5 Ang bawat lambak ay
mapupunan, ang bawat bundok at burol ay gagawing
patag, ang mga likong daan ay magiging tuwid, at ang
mga daang baku-bako ay gagawing maayos. 6 Ang
lahat ng tao ay makikita ang pagliligtas ng Diyos.”
7 Kaya sinabi ni Juan sa napakaraming bilang ng
tao na dumarating upang magpabautismo sa kaniya,
“Kayo na mga anak ng mga makamandag na ahas,
sino ang nagbabala sa inyo na tumakas sa poot na
paparating?” 8 Mamunga kayo ng karapat-dapat sa
pagsisisi, at huwag ninyong simulan na sabihin sa
inyong mga sarili, 'Mayroon tayong Abraham bilang
ama natin,' dahil sinasabi ko sa inyo na ang Diyos

ay may kakayahang lumikha ng mga anak para kay
Abraham kahit pa mula sa mga batong ito. 9 Ang
palakol ay nailagay na sa ugat ng mga puno. Kaya
ang bawat puno na hindi namumunga nang mabuti ay
puputulin at itatapon sa apoy." 10 At ang maraming
tao ay nagtanong sa kaniya, nagsasabi "Ano ang
dapat naming gawin?" 11 Siya ay sumagot at sinabi sa
kanila, "Kung ang isang tao ay may dalawang tunika,
dapat niyang ibigay ang isa sa sinumang wala nito at
sinuman ang may pagkain ay ganoon din ang dapat
gawin." 12 At may ilang mga maniningil ng buwis ang
dumating upang mabautismuhan, at sinabi nila sa
kaniya, "Guro, ano ang dapat naming gawin?" 13
Sinabi niya sa kanila, "Huwag kayong maningil nang
higit sa dapat ninyong sinisingil." 14 May ilang mga
kawal rin ang nagtanong sa kaniya, nagsasabi, "At
paano naman kami? Ano ang dapat naming gawin?"
Sinabi niya sa kanila. "Huwag kayong kumuha ng
salapi kanino man nang sapilitan, at huwag ninyong
paratangan ang sinuman ng hindi totoo. Masiyahan
kayo sa inyong mga sahod." 15 Ngayon, habang
ang mga tao ay sabik na naghihintay na dumating
si Cristo, nagtataka ang bawat isa sa kanilang mga
puso kung si Juan mismo ang Cristo. 16 Sinagot sila
ni Juan na nagsabi sa kanilang lahat, "Para sa akin,
binabautismuhan ko kayo ng tubig, ngunit may isang
paparating na mas higit na makapangyarihan kaysa
sa akin, at hindi ako karapat-dapat na magkalag
man lang ng tali ng kaniyang mgapnyapaks. Siya
ang magbabautismo sa inyo ng Banal na Espiritu
at ng apoy. 17 Ang kaniyang kalaykay ay hawak
niya sa kaniyang kamay upang linisin nang mabuti
ang kaniyang giikan at upang tipunin ang trigo sa
kaniyang kamalig. Ngunit susunugin niya ang dayami
sa apoy na hindi mamamatay kailanman." 18 Sa
pamamagitan ng iba pang madaming panghihikayat,
ipinangaral niya ang magandang balita sa mga tao.
19 Sinaway din ni Juan si Herodes na tetrarka, dahil
pinakasalan niya ang asawa ng kaniyang kapatid
na lalaki, na si Herodias, at sa lahat ng iba pang
kasamaan na ginawa ni Herodes. 20 Ngunit gumawa
pa ng napakasamang bagay si Herodes. Ipinakulong
niya sa bilangguan si Juan. 21 At nangyari ngang
habang ang lahat ng tao ay binabautismuhan, si Jesus
ay nabautismuhan din. Habang siya ay nananalangin,
ang kalangitan ay bumukas. 22 Ang Banal na Espiritu
ay bumaba sa kaniya na may anyo na gaya ng
kalapati, habang may isang tinig ang nanggaling sa
langit, "Ikaw ang aking minamahal na Anak. Lubos
akong nalulugod sa Iyo." 23 Ngayon si Jesus mismo,
nang siya ay nagsimulang magturo, ay nasa edad na
tatlumpung taon. Siya ang anak na lalaki (ayon sa
pagpapalagay ng mga tao) ni Jose na anak ni Eli 24
na anak ni Matat na anak ni Levi na anak ni Melqui
na anak ni Janai na anak ni Jose 25 na anak ni
Matatias na anak ni Amos na anak ni Nahum na anak
ni Esli na anak ni Nagai 26 na anak ni Maat na anak
ni Matatias na anak ni Semei na anak ni Josec na
anak ni Joda 27 na anak ni Joanan na anak ni Resa
na anak ni Zerubabel na anak ni Salatiel na anak ni
Neri 28 na anak ni Melqui na anak ni Adi na anak
ni Cosam na anak ni Elmadam na anak ni Er 29 na
anak ni Josue na anak ni Eliezer na anak ni Jorim na
anak ni Matat na anak ni Levi 30 na anak ni Simeon
na anak ni Juda na anak ni Jose na anak ni Jonam
na anak ni Eliaquim 31 na anak ni Melea na anak ni
Menna na anak ni Matata na anak ni Natan na anak
ni David 32 na anak ni Jesse na anak ni Obed na
anak ni Boaz, na anak ni Salmon na anak ni Naason
33 na anak ni Aminadab na anak ni Admin na anak ni
Arni na anak ni Esrom na anak ni Farez na anak ni
Juda 34 na anak ni Jacob na anak ni Isaac na anak
ni Abraham na anak ni Terah na anak ni Nahor 35 na
anak ni Serug na anak ni Reu na anak ni Peleg na
anak ni Eber na anak ni Sala, 36 na anak ni Cainan
na anak ni Arfaxad na anak ni Shem na anak ni Noe
na anak ni Lamec na anak ni Metusalem na anak ni
Enoc 37 na anak ni Jared na anak ni Mahalaleel na
anak ni Kenan 38 na anak ni Enos na anak ni Set na
anak ni Adan na anak ng Diyos.

4 Nang si Jesus ay na puspos ng Banal na Espiritu,
bumalik siya mula sa ilog Jordan at pinangunahan
ng Espiritu sa ilang 2 sa loob ng apatnapung araw at
siya ay tinukso ng diyablo. Sa mga araw na iyon, hindi
siya kumain ng anuman at sa huling mga araw siya
ay nagutom. 3 Sinabi ng diyablo sa kaniya, "Kung
ikaw ang Anak ng Diyos, utusan mo ang batong
ito na maging tinapay." 4 Sinagot siya ni Jesus,
"Nasusulat, 'Hindi lang sa tinapay nabubuhay ang
tao.'" 5 At dinala siya ng diyablo sa mataas na lugar,
at ipinakita sa kaniya ang lahat ng mga kaharian ng
mundo nang ilang sandali. 6 Sinabi ng diyablo sa
kaniya, "Bibigyan kita ng kapangyarihang mamuno
sa lahat ng mga kahariang ito, pati na ang kanilang
kadakilaan. Kaya kong gawin ito dahil ibinigay ang
mga ito sa akin upang pamunuan, at maaari ko itong

ibigay sa sinumang gustuhin ko. 7 Kaya kung ikaw
ay yuyuko at sasamba sa akin, ang lahat ng ito ay
mapapasaiyo." 8 Ngunit sumagot si Jesus at sinabi
sa kaniya, "Nasusulat, 'Dapat mong sambahin ang
Panginoon mong Diyos, at siya lang ang dapat mong
paglingkuran.'" 9 Pagkatapos dinala ng diyablo si
Jesus sa Jerusalem at inilagay siya sa pinakamataas
na bahagi ng templo, at sinabi sa kaniya, "Kung ikaw
ang Anak ng Diyos, magpatihulog ka mula dito, 10
Sapagkat nasusulat, 'Uutusan niya ang kaniyang mga
anghel upang alagaan ka at ingatan ka,' 11 at, 'Iaangat
ka nila sa kanilang mga kamay, upang hindi tumama
ang iyong paa sa bato '." 12 Sumagot si Jesus na
sinabi sa kaniya, "Nasasabi, 'Hindi mo dapat subukin
ang Panginoon mong Diyos.'" 13 Nang matapos
tuksuhin ng diyablo si Jesus, umalis siya at iniwanan
siya hanggang sa ibang pagkakataon. 14 Pagkatapos,
bumalik si Jesus sa Galilea as kapangyarihan ng
Espiritu, at kumalat ang balita tungkol sa kaniya sa
buong paligid ng rehiyon. 15 Nagturo siya sa kanilang
mga sinagoga, at ang bawat isa ay nagpuri sa kaniya.
16 Isang araw, siya ay pumunta sa Nazaret, ang
lungsod na kung saan siya pinalaki. Sa kaniyang
nakagawian, pumasok siya sa sinagoga sa Araw
ng Pamamahinga, at tumayo upang basahin ang
kasulatan. 17 Ang balumbon ni propeta Isaias ay
iniabot sa kaniya, kaya binuksan niya ang balumbon
at nakita ang bahagi kung saan nakasulat, 18 "Ang
Espiritu ng Panginoon ay nasa akin, dahil itinalaga
niya ako upang ipangaral ang magandang balita sa
mga mahihirap. Isinugo niya ako upang ipahayag
ang kalayaan sa mga bihag, at manumbalik ang
paningin ng mga bulag, upang palayain ang mga
inaapi, 19 ipahayag ang pinagpalang panahon ng
Panginoon." 20 Pagkatapos ay inirolyo niya ang
kasulatang binalumbon, ibinalik sa tagapangasiwa
ng sinagoga, at umupo. Ang mga mata ng lahat
ng tao sa sinagoga ay nakatuon sa kaniya. 21
Siya ay nagsimulang magsalita sa kanila, "Ngayon
itong kasulatan ay natupad sa inyong pandinig." 22
Bawat isa sa kanila ay nasaksihan ang lahat ng
kaniyang mga sinabi at lahat sila ay namangha sa
mga mapagpalang salitang lumalabas sa kaniyang
bibig. Sinasabi nila, "Ito ay anak lamang ni Jose,
hindi ba?" 23 Sinabi ni Jesus sa kanila, "Tinitiyak
kong sasabihin ninyo ang kawikaang ito sa akin,
'Manggagamot, gamutin mo ang iyong sarili. Anuman
ang aming narinig na ginawa mo sa Capernaum,
gawin mo din dito sa iyong bayang kinalakihan.'"
24 Sinabi din niya, "Tapat kong sinasabi sa inyo,
walang propeta ang tinanggap sa sarili niyang bayan.
25 Ngunit sinasabi ko sa inyo ang katotohanan na
maraming mga balo sa Israel sa panahon ni Elias,
noong sumara ang kalangitan na walang ulan sa loob
ng tatlo at kalahating mga taon, noong nagkaroon
ng matinding taggutom sa lahat ng kalupaan. 26
Ngunit hindi ipinadala si Elias sa kahit sinuman sa
kanila, ngunit sa isang balo lamang na naninirahan
sa Sarepta na malapit sa lungsod ng Sidon. 27
Mayroon ding maraming mga ketongin sa Israel sa
panahon ni propeta Eliseo, ngunit wala sa kanila ang
gumaling maliban kay Naaman na taga-Siria." 28
Lahat ng tao sa sinagoga ay napuno ng matinding
galit nang marinig nila ang mga bagay na ito. 29
Tumayo sila at ipinagtabuyan siya paalis ng lungsod,
at dinala siya sa gilid ng burol kung saan itinayo ang
kanilang lungsod, upang siya ay maari nilang ihulog
sa bangin. 30 Ngunit siya ay lumakad palusot sa
kanilang kalagitnaan at siya ay umalis. 31 At siya
ay bumaba patungong Capernaum, isang lungsod
ng Galilea. Sa isang Araw ng Pamamahinga siya ay
nagturo sa mga tao sa sinagoga. 32 Sila ay namangha
sa kaniyang itinuturo, dahil nagsalita siya nang may
kapangyarihan. 33 Ngayon, sa sinagoga sa araw na
iyon may isang tao na may espiritu ng maruming
demonyo, at siya ay sumigaw nang may malakas na
tinig, 34 "Ano ang nais mong gawin sa amin, Jesus
na taga-Nazaret? Ikaw ba ay pumarito para kami
ay puksain? Alam ko kung sino ka! Ikaw ang Banal
ng Diyos!" 35 Sinaway ni Jesus ang demonyo, na
nagsasabi, "Manahimik ka at lumabas ka sa kaniya!"
Nang naihagis ng demonyo ang lalaki sa kalagitnaan
nila, siya ay lumabas mula sa kaniya na walang
nangyaring masama sa lalaki. 36 Lahat ng tao ay
lubhang namangha, at sila ay patuloy na nag-uusap
sa isa't isa sa nangyari. Sinabi nila, "Anong uri ang
mga salitang ito? Inutusan niya ang mga maruruming
espiritu na may kakayahan at kapangyarihan at sila
ay lumabas." 37 Kaya nagsimulang kumalat ang balita
tungkol sa kaniya sa bawat bahagi ng nakapaligid na
rehiyon. 38 Pagkatapos, umalis si Jesus sa sinagoga
at pumunta sa bahay ni Simon. Ngayon, ang biyenan
ni Simon ay nahihirapan dahil sa mataas na lagnat, at
sila ay nakiusap para sa kaniya. 39 Kaya tumayo siya
malapit sa kaniya at sinaway ang kaniyang lagnat,
at umalis ito. Agad siyang tumayo at nagsimulang

maglingkod sa kanila. 40 Nang palubog na ang araw,
dinala ng mga tao kay Jesus ang bawat may sakit
at may iba't ibang karamdaman. Ipinatong niya ang
kaniyang kamay sa bawat isa sa kanila at sila ay
gumaling. 41 May mga demonyo din na lumabas
mula sa kanila, sumusigaw at nagsasabi, “Ikaw ang
Anak ng Diyos!” Sinaway ni Jesus ang mga demonyo
at hindi niya sila pinayagang magsalita, dahil alam
nila na siya ang Cristo. 42 Nang dumating ang dapit-
umaga, pumunta siya sa isang tahimik na lugar.
Maraming mga tao ang naghahanap sa kaniya at
pumunta kung saang lugar siya naroon. Sinubukan
nila na pigilan siya sa pag-alis sa kanila. 43 Ngunit
sinabi niya sa kanila, “Dapat ko ring ipangaral ang
magandang balita tungkol sa kaharian ng Diyos sa
marami pang lungsod, dahil ito ang dahilan kung
bakit ako ipinadala dito.” 44 At siya ay nagpatuloy na
nangaral sa mga sinagoga sa buong Judea.

5 Ngayon nangyari na habang nagsisiksikan ang
maraming tao sa palibot ni Jesus at nakikinig
sila sa salita ng Diyos, si Jesus ay nakatayo sa
tabi ng lawa ng Genesaret. 2 Nakakita siya ng
dalawang bangka na nakapagilid sa pampang ng
lawa. Nakababa na ang mga mangingisda mula dito
at naglilinis sila ng kanilang mga lambat. 3 Sumakay
si Jesus sa isa sa mga bangka, na pagmamay-ari
ni Simon at hiniling niya sa kaniya na dalhin niya
ito sa tubig na hindi kalayuan sa dalampasigan.
Pagkatapos ay umupo siya at nagturo sa mga tao
habang nasa bangka. 4 Nang matapos na siyang
magsalita, sinabi niya kay Simon, “Dalhin mo ang
bangka sa mas malalim na tubig at ibaba ang inyong
mga lambat para manghuli”. 5 Sumagot si Simon
at sinabi, “Panginoon, magdamag kaming nangisda
ngunit wala kaming nahuli, ngunit sa iyong salita,
ibababa ko ang mga lambat.” 6 Nang ginawa nila
ito, nakahuli sila ng napakaraming bilang ng isda, at
ang kanilang mga lambat ay nagsimulang mapunit. 7
Kaya't kumaway sila kanilang kasamahan sa kabilang
bangka upang puntahan at tulungan sila. Dumating
sila at napuno ang dalawang bangka, kaya't sila ay
nagsimulang lumubog. 8 Ngunit nang makita ito ni
Simon Pedro, siya ay lumuhod sa paanan ni Jesus, na
nagsasabi, “Lumayo ka sa akin, Panginoon, sapagkat
ako ay taong makasalanan.” 9 Sapagkat siya ay
namangha at ang lahat din na kaniyang mga kasama,
sa dami ng isdang kanilang nahuli. 10 Kasama dito
sina Santiago at Juan na mga anak ni Zebedeo,
na mga kasama ni Simon. At sinabi ni Jesus kay
Simon, “Huwag kang matakot, sapagkat mula ngayon,
mangingisda ka na ng tao.” 11 Nang madala nila sa
dalampasigan ang kanilang mga bangka, iniwan nila
ang lahat at sumunod sa kaniya. 12 At nangyari nga
na habang siya ay nasa isa sa mga lungsod, isang
taong puno ng ketong ang naroon. Nang makita niya
si Jesus, siya ay nagpatirapa at nagmakaawa sa
kaniya, na nagsabi, “Panginoon, kung iyong nanaisin,
ako ay maaari mong linisin.” 13 Pagkatapos, inabot
ni Jesus ang kaniyang kamay at hinawakan siya,
na sinasabi, “Nais ko. Maging malinis ka.” At agad
nawala ang kaniyang ketong. 14 Siya ay pinagbilinan
niya na huwag ipagsabi kahit kanino, sa halip, sinabi
sa kaniya, “Pumunta ka sa iyong pupuntahan, at
magpakita ka sa mga pari at mag-alay ka ng handog
para sa iyong ikalilinis, batay sa mga kautusan ni
Moises, bilang pagpapatotoo sa kanila.” 15 Ngunit
ang balita tungkol sa kaniya ay lalong kumalat, at
maraming mga tao ang dumating upang pakinggan
siyang magturo at upang mapagaling sa kanilang
mga sakit. 16 Ngunit siya ay madalas pumunta sa
mga lugar na ilang at nanalangin. 17 At nangyari nga
sa isa sa mga araw na iyon na siya ay nagtuturo,
at mayroong mga Pariseo at mga tagapagturo ng
kautusan ang nakaupo roon na nagmula pa sa
mga iba't-ibang lugar sa mga rehiyon ng Galilea
at Judea, at mula rin sa lungsod ng Jerusalem.
Ang kapangyarihan ng Panginoon ay nasa kaniya
upang magpagaling. 18 Ngayon ay may mga lalaking
dumating, binubuhat ang isang paralitikong lalaki
na nakalagay sa higaan, at sila ay naghanap ng
paraan upang maipasok siya at mailagay sa harapan
ni Jesus. 19 Hindi sila makahanap ng paraan upang
siya ay maipasok dahil sa dami ng tao, kaya sila ay
umakyat sa bubungan ng bahay at ibinaba nila ang
lalaking nasa higaan sa kalagitnaan ng mga tao, sa
mismong harapan ni Jesus. 20 Pagkakita niya sa
kanilang pananampalataya, sinabi ni Jesus, “Lalaki,
pinatawad ka na sa iyong mga kasalanan.” 21 Ang
mga eskriba at ang mga Pariseo ay nagsimulang
magtanong tungkol dito, na sinasabi, “Sino itong
nagsasalita ng kalapastanganan sa Diyos?” Sino ang
nagpapatawad ng kasalanan, hindi ba't ang Diyos
lamang?” 22 Ngunit si Jesus, na nalalaman ang
kanilang mga iniisip, sumagot at sinabi sa kanila,
“Bakit ninyo ito inuusisa sa inyong mga puso? 23
Alin ang mas madaling sabihin, 'Napatawad ka na ng

iyong mga kasalanan' o ang sabihing 'Tumayo ka
at maglakad?' 24 Ngunit upang malaman ninyo na
ang Anak ng Tao ay may kapangyarihan sa mundo
upang magpatawad ng mga kasalanan, sinasabi ko
sa iyo, 'Tumayo ka, buhatin mo ang iyong higaan
at pumunta ka sa iyong bahay.'" 25 Agad siyang
tumayo sa kanilang harapan at binuhat ang kaniyang
higaan; pagkatapos ay bumalik siya sa kaniyang
bahay, na niluluwalhati ang Diyos. 26 Ang lahat
ay namangha at niluwalhati nila ang Diyos. Sila ay
napuno ng takot na sinasabi, "Nakakita tayo ng mga
hindi pangkaraniwang bagay sa araw na ito." 27
Pagkatapos mangyari ang mga bagay na ito, si Jesus
ay umalis doon at nakita ang isang maniningil ng
buwis na nagngangalang Levi, na nakaupo sa lugar
kung saan siya nangongolekta ng buwis. Sinabi niya
sa kaniya, "Sumunod ka sa akin." 28 Kaya't iniwan
ni Levi ang lahat, tumayo, at sumunod sa kaniya.
29 Pagkatapos ay naghanda si Levi sa kaniyang
bahay ng malaking handaan para kay Jesus, at
maraming mga maniningil ng buwis ang nandoon,
at iba pang mga taong nakasandal sa mesa ang
kumakain kasama nila. 30 Ngunit ang mga Pariseo at
kanilang mga eskriba ay nagreklamo sa kaniyang
mga alagad, na nagsasabi, "Bakit kayo kumakain
at umiinom kasama ang mga naniningil ng buwis
at iba pang mga taong makasalanan?" 31 Sumagot
si Jesus sa kanila, "Ang mga taong malulusog ay
hindi nangangailangan ng manggagamot, ang mga
taong may sakit lamang ang nangangailangan nito.
32 Hindi ako dumating upang tawagin sa pagsisisi ang
mga taong matuwid, kundi tawagin sa pagsisisi ang
mga taong makasalanan." 33 Sinabi nila sa kaniya,
"Ang mga alagad ni Juan ay madalas nag-aayuno
at nananalangin, gayundin ang mga alagad ng mga
Pariseo. Ngunit ang iyong mga alagad ay kumakain
at umiinom." 34 Sinabi ni Jesus sa kanila, "Mayroon
bang mag-uutos sa mga panauhin ng kasal na mag-
ayuno habang kapiling pa nila ang lalaking ikakasal?
35 Subalit darating ang mga araw na aalisin mula sa
kanila ang lalaking ikakasal, at sa mga araw na iyon
sila ay mag-aayuno." 36 Pagkatapos ay nagbahagi
din si Jesus ng isang talinghaga sa kanila, "Walang
tao ang gugupit ng kapirasong tela mula sa bagong
damit upang tagpiin ang lumang damit. Kung ganyan
ang gagawin niya, mapupunit niya ang bagong damit,
at ang kapirasong tela mula sa bagong damit ay
hindi babagay sa tela ng lumang damit. 37 Gayundin
naman, walang tao ang naglalagay ng bagong alak
sa lumang sisidlang balat. Kapag ginawa niya ito,
puputukin ng bagong alak ang mga sisidlang balat,
at matatapon ang mga alak, at ang mga sisidlan
ay masisira. 38 Ngunit ang mga bagong alak ay
marapat na ilagay sa bagong sisidlang balat. 39
Walang tao na pagkatapos uminom ng lumang alak,
ay maghahangad na uminom ng bagong alak, dahil
sasabihin niya, 'Ang luma ay mas mabuti.'"

6 Ngayon ay nangyari na sa Araw ng Pamamahinga,
si Jesus ay naglalakad sa triguhan at ang kaniyang
mga alagad ay nangunguha ng mga uhay, ang mga
ito ay kinikiskis sa kanilang mga palad at kinakain
ang mga butil. 2 Ngunit sinabi ng ibang mga Pariseo,
"Bakit kayo gumagawa ng isang bagay na labag sa
kautusan na gawin sa Araw ng Pamamahinga?" 3
Sumagot si Jesus sa kanila na sinabi, "Hindi man
lamang ba ninyo nabasa ang tungkol sa ginawa ni
David nang siya ay magutom, siya at ang kaniyang
mga kasamang kalalakihan? 4 Pumasok siya sa
bahay ng Diyos, at kinuha ang tinapay na handog
at kumain ng ilan sa mga ito, at ibinigay din ang
ilan sa kaniyang mga kasamang kalalakihan para
kainin, kahit na ayon sa batas mga pari lamang ang
pwedeng kumain." 5 Pagkatapos ay sinabi niya sa
kanila, "Ang Anak ng Tao ay Panginoon ng Araw
ng Pamamahinga." 6 Nangyari sa ibang Araw ng
Pamamahinga na siya ay pumunta sa sinagoga at
nagturo sa mga tao doon. Isang tao ang naroon
na tuyot ang kanang kamay. 7 Ang mga eskriba at
mga Pariseo ay nagmamanman sa kaniya upang
makita kung si Jesus ay magpapagaling sa Araw ng
Pamamahinga, upang sila ay makahanap ng dahilan
upang siya ay paratangan na gumagawa ng masama.
8 Ngunit alam niya kung ano ang kanilang iniisip at
sinabi niya sa tao na may tuyot na kamay, "Tumayo
ka, at pumunta ka dito sa gitna ng lahat." Kung
kaya't ang tao ay tumayo at pumaroon. 9 Sinabi ni
Jesus sa kanila, "Itinatanong ko sa inyo, naaayon
ba sa batas ang gumawa ng mabuti o gumawa ng
masama sa Araw ng Pamamahinga, ang magligtas
ng buhay o sirain ito?" 10 Pagkatapos ay tumingin
siya sa kanilang lahat at sinabi sa lalaki, "Iunat mo
ang iyong kamay." Ginawa nga niya at ang kaniyang
kamay ay nanumbalik sa dati. 11 Ngunit sila ay
napuno ng galit, at sila ay nag-usap-usap kung ano
ang maari nilang gawin kay Jesus. 12 Nangyari sa
mga araw na iyon na siya ay pumunta sa bundok

upang manalangin. Siya ay patuloy na nanalangin
sa Diyos ng buong gabi. **13** Kinaumagahan, tinawag
niya ang kaniyang mga alagad at pumili siya sa
kanila ng labindalawa, na tinawag din niyang “mga
apostol.” **14** Ang pangalan ng mga apostol ay sina
Simon (na kaniya ring pinangalanang Pedro) at ang
kaniyang kapatid na si Andres, Santiago, Juan, Felipe,
Bartolome, **15** Mateo, Tomas, Santiago na anak ni
Alfeo, Simon na tinawag na Masigasig, **16** Judas
na anak ni Santiago at Judas Iscariote na siyang
naging taksil. **17** Pagkatapos, si Jesus ay bumaba
mula sa bundok kasama sila at tumayo sa patag na
lugar. Naroon ang napakaraming bilang ng kaniyang
mga alagad, ganoon din ang malaking bilang ng
tao na mula sa Judea at Jerusalem at mula sa
dalampasigan ng Tiro at Sidon. **18** Sila ay dumating
upang makinig sa kaniya at para gumaling sa kanilang
mga karamdaman. Ang mga taong binabagabag
ng mga maruming espiritu ay pinagaling din. **19**
Ang lahat ng napakaraming tao ay sinusubakan
siyang hipuin dahil ang kapangyarihang magpagaling
ay lumalabas mula sa kaniya, at pinagaling niya
silang lahat. **20** Pagkatapos ay tumingin siya sa
kaniyang mga alagad at sinabi, “Pinagpala kayong
mga mahihirap sapagkat sa inyo ang kaharian ng
Diyos. **21** Pinagpala kayo na nagugutom ngayon,
sapagkat kayo ay mapupuno. Pinagpala kayo na
tumatangis ngayon sapagkat kayo ay tatawa. **22**
Pinagpala kayo kung kayo ay kinamumuhian ng mga
tao at kung kayo ay ihinihiwalay at itinuturing ang
inyong pangalan na masama alang-alang sa Anak ng
Tao. **23** Magalak sa araw na iyon at tumalon sa galak
sapagkat tiyak na kayo ay may dakilang gantimpala
sa langit, sapagkat ang kanilang mga ninuno ay
pinakitunguhan ang mga propeta sa ganoon ding
paraan. **24** Ngunit aba kayo na mayayaman! Sapagkat
natanggap na ninyo ang inyong ginhawa. **25** Aba kayo
na busog ngayon! Sapagkat kayo ay magugutom.
Aba kayo na tumatawa ngayon! Sapagkat kayo ay
magdadalamhati at tatangis. **26** Aba kayo kung ang
lahat ng tao ay nagsasabi ng mabuti tungkol sa inyo!
Sapagkat pinakisamahan ng kanilang mga ninuno
ang mga bulaang propeta sa ganoon ding paraan.
27 Ngunit sinasabi ko sa inyo na nakikinig, mahalin
ninyo ang inyong mga kaaway at gumawa kayo ng
mabuti sa mga namumuhi sa inyo. **28** Pagpalain ninyo
ang mga sumusumpa sa inyo at ipanalangin ang
mga umaapi sa inyo. **29** Sa sumasampal sa iyong
pisngi, ialok mo rin sa kaniya ang kabila. Kung may
kumuha ng iyong panlabas na damit, huwag mong
ipagkait pati na ang iyong panloob na tunika. **30**
Magbigay sa lahat ng humihingi sa iyo. Kung may
kumuha ng isang bagay na pag-aari mo, huwag
mong hingiin sa kaniya na ibalik ito sa iyo. **31** Kung
anuman ang nais ninyong gawin ng mga tao sa inyo,
ganoon din ang dapat ninyong gawin sa kanila. **32**
Kung ang minamahal lamang ninyo ay ang mga
taong nagmamahal sa inyo, anong kapurihan iyon
sa inyo? Sapagkat kahit ang mga makasalan ay
minamahal din ang mga nagmamahal sa kanila.
33 Kung sa mga taong gumawa sa inyo ng mabuti
lamang kayo gumagawa ng mabuti, anong kapurihan
iyon sa inyo? Sapagkat kahit ang mga makasalanan
ay ganoon din ang ginagawa. **34** Kung ang inyong
pinapahiraman lamang ay ang mga tao na inaasahan
ninyong magbibigay ng mga ito pabalik sa inyo, anong
kapurihan iyon sa inyo? Kahit ang mga makasalanan
ay nagpapahiram sa mga makasalanan at umaasang
iyon ding halaga ang muling matatanggap. **35** Ngunit
mahalin ninyo ang inyong kaaway at gawin ang
mabuti sa kanila. Pahiramin ninyo sila na hindi
kailanman nag-aalala kung may babalik pa sa inyo
at ang inyong gantimpala ay magiging dakila. Kayo
ay magiging mga anak ng Kataas-taasan, sapagkat
siya mismo ay mabuti sa mga taong hindi marunong
magpasalamat at masasama. **36** Maging maawain,
gaya ng inyong Ama na maawain. **37** Huwag humatol
at hindi kayo hahatulan. Huwag magparusa at hindi
kayo parurusahan. Patawarin ninyo ang iba at kayo ay
patatawarin. **38** Magbigay sa iba at ito ay maibibigay
sa inyo. Labis-labis na halaga—siksik, liglig at
umaapaw—ang ibubuhos sa inyong kandungan.
Sapagkat kung anumang batayan ng panukat ang
inyong ginamit sa pagsukat, iyon din ang gagamiting
batayan ng panukat para sa iyo.” **39** At sinabi rin niya
sa kanila ang isang talinghaga. “Maaari bang gabayan
ng isang bulag ang kapwa bulag? Kung gagawin niya
ito, kapwa sila mahuhulog sa hukay, hindi ba? **40**
Ang isang alagad ay hindi higit kaysa sa kaniyang
guro, ngunit ang bawat isa na ganap na sinanay ay
magiging kagaya ng kaniyang guro. **41** At bakit mo
tinitingnan ang maliit na piraso ng dayami sa mata
ng iyong kapatid ngunit hindi mo napapansin ang
troso sa iyong sariling mata? **42** Paano mo masasabi
sa iyong kapatid, 'Kapatid, hayaan mong tanggalin
ko ang maliit na dayami na nasa iyong mata,' kung

ikaw mismo ay hindi nakikita ang troso sa iyong
sariling mata? Ikaw na mapagkunwari! Tanggalin mo
muna ang troso sa iyong mata, at nang sa gayon
ay malinaw kang makakakita para alisin ang piraso
ng dayami sa mata ng iyong kapatid. **43** Sapagkat
walang mabuting puno ang namumunga ng bulok na
bunga, ni walang bulok na puno ang namumunga
ng mabuting bunga. **44** Sapagkat ang bawat puno
ay nakikilala sa uri ng kaniyang bunga. Sapagkat
ang mga tao ay hindi umaani ng igos sa matinik na
damo, ni hindi sila umaani ng ubas sa matinik na
baging. **45** Inilalabas ng mabuting tao ang kabutihan
na nagmumula sa kayamanan ng kaniyang puso, at
inilalabas ng masamang tao ang masama mula sa
masamang kayamanan ng kaniyang puso. Sapagkat
mula sa kasaganaan ng kaniyang puso, nagsasalita
ang kaniyang bibig. **46** Bakit mo ako tinatatawag na,
'Panginoon, Panginoon,' ngunit hindi mo sinusunod
ang mga bagay na sinasabi ko? **47** Ang bawat tao na
lumalapit sa akin at nakikinig ng aking mga salita at
sinusunod ang mga ito, sasabihin ko sa inyo kung ano
ang kaniyang katulad. **48** Siya ay tulad ng isang tao
na nagtatayo ng bahay, na humukay nang malalim sa
lupa at itinayo ang pundasyon ng bahay sa matatag
na bato. Nang dumating ang baha, umagos ang
malakas na tubig sa bahay ngunit hindi nito kayang
yanigin dahil ito ay itinayo nang mahusay. **49** Ngunit
ang tao na nakikinig sa aking mga salita at hindi ito
sinusunod, siya ay tulad ng isang tao na nagtayo
ng bahay sa ibabaw ng lupa na walang pundasyon.
Nang umagos ang malakas na tubig sa bahay, agad-
agad itong gumuho at ganap ang pagkasira ng bahay
na iyon.

7 Pagkatapos ng lahat ng mga bagay na sinabi ni
Jesus sa mga taong nakikinig, pumunta siya sa
Capernaum. **2** Isang alipin ng senturion, na mahalaga
sa kaniya ang may malubhang sakit at nasa bingit na
ng kamatayan. **3** Ngunit nang mabalitaan ang tungkol
kay Jesus, nagsugo ang senturion sa kaniya ng mga
nakatatanda ng mga Judio upang pakiusapan siya na
pumunta at iligtas sa kamatayan ang kaniyang alipin.
4 Nang malapit na sila kay Jesus, taimtim silang
nakiusap sa kaniya, na nagsasabi, "Karapat-dapat na
gawin mo ito sa kaniya, **5** dahil mahal niya ang aming
bansa, at isa siya sa nagtayo ng sinagoga para sa
amin." **6** Kaya si Jesus ay nagpatuloy sa kaniyang
lakad kasama nila. Ngunit nang malapit na siya sa
bahay, ang senturion ay nagpadala ng mga kaibigan
para sabihin sa kaniya, "Panginoon, huwag na kayong
mag-abala, dahil hindi ako karapat-dapat na puntahan
sa aking tahanan. **7** Sa dahilang ito, hindi ko rin inisip
na karapat-dapat ako na humarap man lamang sa
iyo, magbigay lang kayo ng salita at gagaling na
ang aking alipin. **8** Sapagkat ako rin ay isang tao na
itinalaga sa ilalim ng isang may kapangyarihan at
may mga kawal sa ilalim ko. Kapag sinabi ko sa isa,
'Pumunta ka,' pupunta siya roon, at sa isa naman,
'Halika,' at lumalapit siya, at sa aking alipin, 'Gawin mo
ito,' ginagawa niya ito." **9** Nang marinig ito ni Jesus,
siya ay namangha sa kaniya, at habang humarap sa
mga maraming taong sumusunod sa kaniya, sinabi
niya, "Sinasabi ko sa inyo, hindi pa ako nakakita ng
may ganitong kalaking pananampalataya kahit na sa
Israel." **10** Pagkatapos, bumalik sa bahay ang mga
isinugo at natagpuang magaling na ang alipin. **11**
Ilang panahon pagkatapos nito, nangyari na si Jesus
ay naglakbay sa lungsod na tinatawag na Nain. Ang
kaniyang mga alagad ay sumama sa kaniya kasama
ang maraming mga tao. **12** Nang palapit na siya
sa tarangkahan papasok ng lungsod, masdan ito,
isang taong patay ang dinadala palabas, ang kaisa-
isang anak ng kaniyang ina. Siya ay isang balo, at
kasama niya ang isang malaking grupo ng mga tao
na galing sa lungsod. **13** Pagkakita sa kaniya, ang
Panginoon ay labis na nahabag sa kaniya at sinabi sa
kaniya, "Huwag kang umiyak." **14** Pagkatapos lumapit
siya at hinipo ang kinalalagyan ng bangkay, at ang
mga nagdadala ay napatigil. Sinabi niya, "Binata,
sinasabi ko sa iyo, bumangon ka." **15** Ang taong
patay ay bumangon at nagsimulang magsalita. At
ibinigay siya ni Jesus sa kaniyang ina. **16** At silang
lahat ay nadaig ng takot. Nagpatuloy silang nagpuri
sa Diyos, na nagsasabi, "Isang dakilang propeta
ang nakasama natin" at "Tiningnan ng Diyos ang
kaniyang mga tao." **17** Itong balita tungkol kay Jesus
ay kumalat sa buong Judea at sa lahat ng kalapit
na mga rehiyon. **18** Sinabi kay Juan ng mga alagad
niya ang lahat ng mga bagay na ito. **19** Pagkatapos
ay tinawag ni Juan ang dalawa sa kaniyang mga
alagad at sila ay pinapunta sa Panginoon upang
sabihin, "Ikaw ba ang Siyang Darating, o mayroon
pa bang iba na aming hahanapin?" **20** Nang malapit
na sila kay Jesus, sinabi ng mga lalaki, "Kami ay
ipinadala ni Juan na Tagapag-bautismo sa iyo upang
sabihin, 'Ikaw ba ang Siyang Darating, o mayroon
pang ibang tao na aming hahanapin?'" **21** Sa oras

na iyon siya ay nagpagaling ng maraming tao mula
sa pagkakasakit at mga paghihirap at mula sa mga
masamang espiritu, at maraming mga bulag ang
kaniyang binigyan ng paningin. 22 Sumagot si Jesus
at sinabi sa kanila, “Kapag nakaalis na kayo, ibalita
ninyo kay Juan kung ano ang inyong nakita at narinig.
Ang mga bulag ay nakatatanggap ng paningin, ang
mga pilay ay nakakalakad, ang mga ketongin ay
nalilinis, ang mga bingi ay nakaririnig, ang mga patay
ay nabuhay, at ibinabahagi ang magandang balita
sa mga taong mahihirap. 23 Pinagpala ang taong
hindi tumitigil sa pananampalataya sa akin dahil sa
aking mga ginawa.” 24 Pagkatapos nang umalis ang
mga tagapagbalita ni Juan, si Jesus ay nagsimulang
magsalita sa maraming tao tungkol kay Juan, “Ano
ang ipinunta ninyo sa disyerto upang makita, isang
tambo na inaalog ng hangin? 25 Ngunit ano ang
ipinunta ninyo upang makita, isang taong nakadamit
ng marilag na kasuotan? Tingnan ninyo, ang mga
taong nagsusuot ng marilag na damit at namumuhay
sa karangyaan ay nakatira sa palasyo ng mga hari.
26 Ngunit ano ang ipinunta ninyo upang makita, isang
propeta? Oo, sinasabi ko sa inyo, at higit pa sa
isang propeta. 27 Siya ang tinutukoy sa nasusulat,
'Tingnan mo, aking ipinapadala ang aking mensahero
na mauuna sa iyo, na siyang maghahanda sa iyong
daraanan bago ka dumating.' 28 Sinasabi ko sa inyo,
sa mga ipinanganak ng mga babae, walang mas
hihigit kay Juan, ngunit ang pinakamababang tao sa
kaharian ng Diyos ay mas higit pa sa kaniya.” 29
Nang marinig ito ng lahat ng tao, kabilang ang mga
maniningil ng buwis, ipinahayag nila na ang Diyos ay
matuwid. Sila ay kabilang sa mga nabautismuhan sa
bautismo ni Juan. 30 Ngunit ang mga Pariseo at ang
mga dalubhasa sa kautusan ng mga Judio, na hindi
niya nabautismuhan, ay tinanggihan ang karunungan
ng Diyos para sa kanilang mga sarili. 31 “Sa ano
ko ihahambing ang mga tao sa salinlahing ito? Ano
ang katulad nila? 32 Katulad sila ng mga batang
naglalaro sa pamilihan, na umuupo at tumatawag sa
bawat isa at sinasabi, 'Tumugtog kami ng plauta para
sa inyo, ngunit hindi kayo sumayaw. Nagdalamhati
kami, ngunit hindi kayo umiyak.' 33 Sapagkat naparito
si Juan na Tagapagbautismo na hindi kumakain
ng tinapay at hindi umiinom ng alak, at inyong
sinabi, 'Siya ay may demonyo.' 34 Ang Anak ng
Tao ay dumating na kumakain at uminom at inyong
sinabi, 'Masdan ninyo, siya ay isang napakatakaw
na tao at isang manginginom, isang kaibigan ng
mga maniningil ng buwis at mga makasalanan!' 35
Ngunit ang karunungan ay napawalang-sala ng lahat
ng kaniyang mga anak.” 36 Ngayon, may isang
Pariseo ang nakiusap kay Jesus na makisalo siya
sa kaniya. Kaya nang pumasok si Jesus sa bahay
ng Pariseo, sumandal siya sa mesa upang kumain.
37 Masdan ito, may isang babae sa lungsod na
makasalan. Nalaman niya na si Jesus ay nakasandal
sa hapagkainan sa bahay ng Pariseo, at nagdala
siya ng isang alabastro ng pabango. 38 Tumayo siya
sa likuran ni Jesus malapit sa kaniyang mga paa at
umiyak. At sinimulan niyang basain ng kaniyang mga
luha ang kaniyang mga paa, at pinunasan ang mga
ito ng kaniyang buhok, hinalikan ang kaniyang mga
paa, at binuhusan ang mga ito ng pabango. 39 Nang
makita ito ng Pariseong nag-anyaya kay Jesus, inisip
niya sa kaniyang sarili, na nagsasabi, “Kung ang
taong ito ay isang propeta, malalaman niya sana kung
sino at anong klaseng babae ang humahawak sa
kaniya, na siya ay isang makasalanan.” 40 Sumagot
si Jesus at sinabi sa kaniya, “Simon, mayroon akong
sasabihin sa iyo.” Sinabi niya, “Sabihin mo, Guro!” 41
Sinabi ni Jesus, “May dalawang tao na may utang sa
isang taong nagpapahiram. Ang isa ay may utang ng
limang daang denaryo, at ang isa ay may utang ng
limampung denaryo. 42 Dahil sila ay walang pera
na pangbayad, sila ay pareho niyang pinatawad.
Kaya, sino sa kanila ang higit na magmamahal sa
kanya?” 43 Sinagot siya ni Simon at sinabi, “Sa
palagay ko ay ang pinatawad niya nang lubos.”
Sinabi ni Jesus sa kaniya, “Tama ang iyong paghatol.”
44 Humarap si Jesus sa babae at sinabi niya kay
Simon, “Nakikita mo itong babae. Ako ay pumasok
sa iyong bahay. Hindi mo ako binigyan ng tubig
para sa aking mga paa, ngunit siya, ay binasa niya
ang aking mga paa sa pamamagitan ng kaniyang
mga luha, at pinunasan ang mga ito ng kaniyang
buhok. 45 Hindi mo ako binigyan ng isang halik,
ngunit siya, mula nang ako ay dumating, ay hindi
tumigil sa paghalik sa aking mga paa. 46 Hindi mo
binuhusan ng langis ang aking ulo, ngunit binuhusan
niya ng pabango ang aking mga paa. 47 Dahil
dito, sinasabi ko sa iyo na siya na may maraming
kasalanan at pinatawad nang lubos, ay nagmahal
din nang lubos. Ngunit siya na pinatawad lamang
nang kaunti, ay nagmamahal lamang nang kaunti.”
48 At sinabi niya sa babae, “Napatawad na ang

iyong mga kasalanan." **49** Ang mga magkakasamang
nakasandal sa hapag kainan, nagsimulang magsalita
sa kanilang mga sarili, "Sino ito na nagpapatawad pa
ng mga kasalanan?" **50** At sinabi ni Jesus sa babae,
"Ang iyong pananampalataya ang nagligtas sa iyo.
Humayo ka nang payapa."

8 Pagkatapos, nangyari agad na si Jesus ay
nagsimulang maglakbay sa iba't ibang mga lungsod
at mga nayon, nangangaral at nagpapahayag ng
magandang balita tungkol sa kaharian ng Diyos at
ang Labindalawa ay sumama sa kaniya, **2** at gayundin
ang mga ilang kababaihan na napagaling mula sa
mga masasamang espiritu at mga karamdaman. Sila
ay sina Maria na tinatawag na Magdalena, na mula sa
kaniya ay pitong demonyo ang pinalayas, **3** si Juana
ang asawa ni Cusa, na tagapangasiwa ni Herodes,
si Susana at marami pang ibang mga kababaihan
na nagbigay sa kanilang pangangailangan mula sa
kanilang sariling mga pinagkukunan. **4** Ngayon, nang
ang napakaraming bilang ng tao ay nagtipun-tipon,
kasama ang mga tao na pumupunta sa kaniya mula
sa iba't-ibang mga lungsod, siya ay nagsalita sa
kanila gamit ang isang talinghaga. **5** "May isang
manghahasik na lumabas upang maghasik ng mga
butil. Sa kaniyang paghahasik, ang ilang mga butil ay
nahulog sa tabi ng daan at ang mga ito ay natapakan,
at nilamon ang mga ibon sa langit ang mga ito. **6**
Ang ibang mga butil ay nahulog sa mabatong lupa, at
agad sa kanilang pagtubo, ang mga ito ay nalanta
dahil sa kawalan ng halumigmig. **7** Ang ibang mga
butil naman ay nahulog sa mga matitinik na halaman,
at ang mga matitinik na halaman ay tumubo kasabay
ng mga butil at sinakal ang mga ito. **8** Ngunit ang ilang
mga butil ay nahulog sa mabuting lupa at namunga
ng higit pa sa isandaan." Pagkatapos na sabihin
ni Jesus ang mga bagay na ito, siya ay nangusap,
"Sinuman ang may taingang pandinig, makinig siya." **9**
Pagkatapos, ang kaniyang mga alagad ay nagtanong
kung ano ang ibig sabihin ng talinghagang ito. **10**
Sinabi ni Jesus sa kanila, "Ipinagkaloob sa inyo ang
karapatang maunawaan ang mga hiwaga sa kaharian
ng Diyos, ngunit ang ibang mga tao ay tuturuan
lamang sa mga talinghaga, kaya tumingin man sila
ay hindi talaga sila makakakita, at makinig man sila
ay hindi talaga sila makakaunawa. **11** Ngayon, ito
ang ibig sabihin ng talinghaga. Ang butil ay ang salita
ng Diyos. **12** Ang mga butil na nahulog sa tabi ng
daan ay ang mga taong nakarinig ng salita ngunit
ang diyablo ay dumating at kinuha ang salita mula sa
kanilang puso upang sila ay hindi manampalataya
at mailigtas. **13** At ang mga nahulog sa mabatong
lupa ay ang mga tao na, nang marinig nila ang
salita, tinanggap nila ito nang may galak, ngunit sila
ay walang anumang mga ugat; sila ay maniniwala
nang panandalian at pagkatapos, sa panahon ng
pagsubok, sila ay tumiwalag. **14** Ang mga butil na
nahulog sa mga matitinik na halaman ay ang mga
taong nakarinig ng salita ngunit sa kanilang pagtahak
ng daan, sila ay nasakal ng kanilang mga alalahanin
at mga kayamanan at mga kaligayahan sa buhay na
ito, kaya wala silang bungang madala sa paglago. **15**
Ngunit ang mga butil na nahulog sa mabuting lupa,
ito ay ang mga tao na may tapat at mabuting puso,
pagkatapos nilang marinig ang salita, ito ay kanilang
pinanghawakan nang mabuti at nagbunga nang may
pagtitiyaga. **16** Ngayon, walang sinuman, na kung
kaniyang sisindihan ang ilawan ay tatakpan ito ng
mangkok o ilalagay ito sa ilalim ng kama. Sa halip ito
ay kaniyang ilalagay sa patungan ng ilawan, upang
ang lahat ng papasok ay makikita ang liwanag. **17**
Sapagkat walang nakatago na hindi malalaman, ni
anumang lihim na hindi malalaman at mabubunyag
sa liwanag. **18** Kaya mag-ingat kung paano kayo
makinig, dahil kung sinuman ang mayroon, siya
ay bibigyan pa ng mas marami, at kung sinuman
ang wala ay kukunin kahit na ang inaakala niyang
mayroon siya." **19** Pagkatapos, ang ina at mga kapatid
na lalaki ni Jesus ay lumapit sa kaniya, ngunit sila
ay hindi makalapit dahil sa napakaraming tao. **20** At
ito ay sinabi sa kaniya, "Ang iyong ina at ang iyong
mga kapatid na lalaki ay nakatayo sa labas, ninanais
kang makita." **21** Ngunit sumagot si Jesus at sinabi
sa kanila, "Ang aking ina at ang aking mga kapatid
na lalaki ay ang mga nakikinig ng salita ng Diyos at
sinusunod ito." **22** Ngayon, nangyari isa sa mga araw
na iyon na si Jesus at ang kaniyang mga alagad ay
sumakay sa isang bangka, at sinabi niya sa kanila,
"Pumunta tayo sa kabilang dako ng lawa." At sila ay
naglayag. **23** Ngunit sa kanilang paglalayag, si Jesus
ay nakatulog, at isang bagyo na may napakalakas
na hangin ang dumating sa buong lawa, at ang
kanilang bangka ay nagsimulang mapuno ng tubig, at
sila ay nasa matinding panganib. **24** At lumapit ang
mga alagad ni Jesus sa kaniya at siya ay ginising,
nagsasabi, "Panginoon! Panginoon! Tayo ay nasa
bingit ng kamatayan!" Siya ay gumising at sinaway

ang hangin at ang nagngangalit na tubig at ang
mga ito ay humupa, at nagkaroon ng kapanatagan.
25 Pagkatapos, sinabi niya sa kanila, “Nasaan ang
inyong pananampalataya?” Sa pagkatakot, sila ay
lubos na namangha, at sinabi sa isa't isa. “Sino nga
kaya ito, na kaniyang nauutusan kahit na ang mga
hangin at tubig at ang mga ito ay sumusunod sa
kaniya?” 26 Dumating sila sa rehiyon ng Geraseno,
na katapat ng Galilea. 27 Nang nakababa si Jesus
sa lupa, may isang lalaki mula sa lungsod ang
sumalubong sa kaniya at ang lalaking ito ay may mga
demonyo. Sa matagal na panahon, siya ay walang
suot na damit at hindi tumira sa isang bahay, sa halip,
ay sa mga libingan. 28 Nang makita niya si Jesus,
sumigaw siya at lumuhod sa harap niya. Sa malakas
na tinig kaniyang sinabing, “Ano ang kinalaman
ko sa iyo, Jesus, Anak ng Kataas-taasang Diyos?
Nakikiusap ako sayo, huwag mo akong pahirapan.” 29
Sapagkat inuutusan ni Jesus ang maruming espiritu
na umalis sa lalaking iyon, dahil maraming beses na
siyang sinaniban nito. Kahit na siya ay nakagapos sa
mga kadena at mga tanikala at binabantayan nang
mabuti, napuputol niya ang mga gapos at dinadala
ng demonyo sa ilang. 30 At nagtanong sa kaniya
si Jesus, “Ano ang iyong pangalan?” At siya ay
sumagot, “Pulutong”, dahil maraming demonyo ang
sumanib sa kaniya. 31 Patuloy silang nagsusumamo
sa kaniya na huwag silang utusang itapon sa bangin
na napakalalim. **(Abyssos g12)** 32 Ngayon, may kawan
ng mga baboy na kumakain sa burol, at nakiusap
ang mga demonyo na payagan silang pasukin ang
mga baboy. Pinahintulutan niya silang gawin ito. 33
Kaya ang mga demonyo ay lumabas sa lalaki at
pumasok sa mga baboy, at ang kawan ng baboy
ay tumakbo nang mabilis pababa ng matarik na
burol papunta sa lawa at nalunod. 34 Nang makita
ng mga lalaki na nagbabantay sa mga baboy ang
nangyari, tumakbo sila at ibinalita ito sa lungsod
at sa kabukiran. 35 Kaya ang mga taong nakarinig
tungkol dito ay lumabas upang makita kung ano ang
nangyari, at sila ay pumunta kay Jesus at nakita nila
ang lalaki na pinalaya mula sa mga demonyo. Siya
ay nakadamit at nasa matinong pag-iisip, nakaupo sa
paanan ni Jesus at sila ay natakot. 36 Pagkatapos,
ang mga nakakita sa nangyari ay sinabi sa iba kung
paanong ang lalaking dating nasasaniban ng mga
demonyo ay nailigtas. 37 Lahat ng taong nasa rehiyon
ng Geraseno at sa palibot na mga lugar ay humiling
kay Jesus na lumayo sa kanila, sapagkat sila ay
nabalot ng matinding takot. Kaya siya ay sumakay sa
bangka upang bumalik. 38 Ang lalaki na napalaya
mula sa mga demonyo ay nagmakaawa kay Jesus na
siya ay hayaang sumama kasama niya, ngunit siya
ay pinaalis ni Jesus, na sinasabing, 39 “Bumalik ka
sa iyong bahay at sabihin ang lahat ng mga kahanga-
hangang bagay na ginawa ng Diyos para sa iyo.” Ang
lalaki ay umalis, ipinahayag sa buong lungsod ang
lahat ng mga kamangha-manghang bagay na ginawa
ni Jesus para sa kaniya. 40 Sa pagbabalik ni Jesus,
sinalubong siya ng napakaraming tao, dahil sa sila ay
naghihintay sa kaniya. 41 Masdan ito, may isang lalaki
na dumating na nagngangalang Jairo, at siya ay isa
sa mga pinuno ng sinagoga. Si Jairo ay lumuhod sa
paanan ni Jesus at nakiusap na pumunta sa kaniyang
bahay, 42 dahil sa siya ay may kaisa-isang anak na
babae, na nasa labindalawang taon ang edad, at siya
ay nag-aagaw-buhay. Ngunit nang papunta siya kay
Jesus, maraming tao ang nagsisiksikan sa kaniya. 43
Isang babae ang naroroon na labindalawang taon
nang dinudugo at ginugol ang lahat ng kaniyang pera
sa mga manggagamot, ngunit hindi siya mapagaling
ng kahit sinuman sa kanila. 44 Siya ay pumunta sa
likuran ni Jesus at hinipo ang laylayan ng kaniyang
damit, at agad na huminto ang kaniyang pagdurugo.
45 Sinabi ni Jesus, “Sino ang humipo sa akin?” Nang
ang lahat ay tumanggi, sinabi ni Pedro, “Panginoon,
napakaraming tao ang nagsisiksikan sa inyo at sila
ay nanggigitgit sa inyo. 46 Ngunit sinabi ni Jesus,
“May isa ngang humipo sa akin, dahil alam ko na
may kapangyarihang lumabas sa akin.” 47 Nang
makita ng babae na hindi niya maitago ang kaniyang
ginawa, siya ay lumapit na nanginginig. Habang
lumuluhod sa harap ni Jesus, ipinahayag niya sa
harap ng lahat ng tao ang dahilan ng paghipo niya
sa kaniya at kung paano siya gumaling agad. 48
Pagkatapos, sinabi niya sa kaniya, “Anak, ang iyong
pananampalataya ang siyang nagpagaling sa iyo.
Humayo ka nang may kapayapaan.” 49 Habang siya
ay patuloy pang nagsasalita, may isang lumapit mula
sa bahay ng pinuno ng sinagoga, na nagsasabi,
“Ang iyong anak na babae ay patay na. Huwag
mong gambalain ang guro.” 50 Ngunit nang marinig
iyon ni Jesus, siya ay sumagot sa kaniya, “Huwag
kang matakot. Manampalataya ka lang, at siya ay
maliligtas.” 51 Pagkatapos, nang siya ay dumating sa
bahay, hindi niya pinayagan ang sinuman na pumasok

kasama niya, maliban kina Pedro, Juan, at Santiago,
ang ama ng batang babae, at ang kaniyang ina.
52 Ngayon, lahat ng taong naroroon ay nagluluksa
at tumataghoy para sa kaniya, ngunit sinabi niya,
“Huwag kayong tumaghoy. Hindi siya patay, ngunit
natutulog lamang.” 53 Ngunit siya ay pinagtawanan
nila nang may pangungutya, sa pagkakaalam na
siya ay patay na. 54 Ngunit hinawakan niya ang
batang babae sa kaniyang mga kamay, tumawag,
na nagsasabing, “Bata, tumayo ka.” 55 Ang espiritu
ng bata ay bumalik, at siya ay agad na bumangon.
Nag-utos si Jesus na bigyan siya ng makakain.
56 Namangha ang mga magulang ng bata, ngunit
inutusan sila ni Jesus na huwag sabihin kanino man
kung ano ang nangyari.

9 Tinawag niya ang Labindalawa at binigyan sila
ng kapangyarihan at karapatan laban sa lahat ng
mga demonyo at upang magpagaling ng mga sakit. 2
Sila ay isinugo niya upang ipangaral ang kaharian
ng Diyos at upang pagalingin ang mga may sakit. 3
Sinabi niya sa kanila, “Huwag kayong magdadala
ng anuman para sa inyong paglalakbay—maging
tungkod, o pitaka, o tinapay o salapi—ni magdala ng
dalawang panloob na tunika.” 4 Saanmang bahay
kayo pumasok, manatili kayo doon hanggang sa
pag-alis ninyo sa lugar na iyon. 5 Para naman sa
mga hindi tatanggap sa inyo, kung kayo ay aalis sa
lungsod na iyon, pagpagin ninyo ang alikabok sa
inyong mga paa bilang patotoo laban sa kanila.” 6
Pagkatapos sila ay umalis at pumunta sa mga nayon,
ipinapahayag ang magandang balita at nagpapagaling
ng mga tao sa lahat ng dako. 7 At ngayon, narinig ni
Herodes na tetrarka ang tungkol sa lahat ng mga
nangyayari at siya ay lubhang nabahala, sapagkat
sinasabi ng iba na si Juan na Tagapagbautismo
ay nabuhay muli mula sa kamatayan, 8 at sinabi
ng iba na nagpakita si Elias, at sabi ng iba na isa
sa mga sinaunang propeta ang muling nabuhay. 9
Sinabi ni Herodes, “Pinapugutan ko si Juan, ngunit
patungkol kanino itong mga bagay na naririnig ko?”
At sinubukan ni Herodes na gumawa ng paraan
upang makita si Jesus. 10 Nang bumalik ang mga
isinugo ni Jesus, sinabi nila sa kaniya ang lahat ng
kanilang mga ginawa. Pagkatapos, isinama niya sila
sa isang lungsod na tinatawag na Betsaida. 11 Ngunit
narinig ito ng mga tao at sumunod sa kaniya, at
sila ay tinanggap niya, at siya ay nagsalita sa kanila
tungkol sa kaharian ng Diyos, at pinagaling ang mga
nangailangan ng kagalingan. 12 Nang patapos na
ang araw, lumapit sa kaniya ang Labindalawa at
sinabi, “Pauwiin mo na ang mga tao upang sila ay
makapunta sa mga kalapit na nayon at kabukiran
upang makapaghanap ng matutuluyan at makakain
sapagkat tayo ay nasa ilang na lugar.” 13 Ngunit
sinabi niya sa kanila, “Bigyan ninyo sila ng makakain.”
Sinabi nila, “Ang mayroon po tayo ay hindi hihigit sa
limang tinapay at dalawang isda, maliban na lamang
kung kami ay bibili ng pagkain para sa mga taong
ito. 14 Mayroong nasa limanlibong lalaki ang naroon.
Sinabi niya sa kaniyang mga alagad, “Paupuin ninyo
sila sa grupong may tiglilimampung bilang.” 15 At
ginawa nila iyon at lahat ng mga tao ay umupo. 16
Kinuha niya ang limang tinapay at dalawang isda,
at habang nakatingin sa langit, pinagpasalamatan
niya ang mga ito, at pinagpira-piraso, at ibinigay niya
ito sa kaniyang mga alagad upang ipamahagi sa
mga tao. 17 Silang lahat ay nakakain at nabusog, at
ang mga tira sa mga pagkain ay pinulot at napuno
ang labindalawang basket. 18 Nangyari nga, na
habang siya ay mag-isang nananalangin, kasama ang
kaniyang mga alagad, at sila ay kaniyang tinanong na
sinasabi, “Ano ang sinasabi ng maraming tao kung
sino ako?” 19 Sumagot sila at nagsabi, “Si Juan na
Tagapagbautismo, ngunit ang iba ay nagsasabing
ikaw ay si Elias, ang iba ay nagsasabing isa ka sa
mga propeta mula noong unang panahon na nabuhay
muli.” 20 Sinabi niya sa kanila, “Ngunit sino ako para
sa inyo?” Sumagot si Pedro at sinabi, “Ang Cristo na
nagmula sa Diyos.” 21 Ngunit nagbigay siya ng babala
sa kanila, binilin sa kanila ni Jesus na huwag nila itong
ipagsabi sa kahit kaninuman, 22 sinasabi niya na ang
Anak ng Tao ay kailangang dumanas ng maraming
bagay at hindi tatanggapin ng mga nakatatanda, mga
punong-pari at mga eskriba, at siya ay papatayin, at
sa ikatlong araw ay bubuhayin muli. 23 Sinabi niya
sa kanilang lahat, “Kung sinuman ang may gustong
sumunod sa akin, kailangan niyang tanggihan ang
kaniyang sarili, pasanin niya ang kaniyang krus araw-
araw, at sumunod sa akin. 24 Sinumang sumubok na
iligtas ang kaniyang buhay ay mawawalan nito, at
kung sinuman ang mawawalan ng kaniyang buhay
alang-alang sa akin ay maliligtas ito. 25 Ano ang
mapapala ng tao kung makamit niya ang buong
mundo, ngunit mawawala o mapapahamak naman
ang kaniyang sarili? 26 Ang sinuman na ikakahiya ako
at ang aking mga salita, siya din ay ikakahiya ng Anak

ng Tao kapag siya ay dumating na nasa kaniyang
sariling kaluwalhatian, at sa kaluwalhatian ng Ama, at
ng mga banal na anghel. 27 Ngunit katotohanang
sinasabi sa inyo, mayroong iba sa inyong nakatayo
dito, na hindi makatitikim ng kamatayan hanggang sa
makita nila ang kaharian ng Diyos." 28 At nangyari,
pagkalipas ng mga walong araw pagkatapos sabihin
ni Jesus ang mga salitang ito, dinala niya sina Pedro,
Juan, at Santiago, at umakyat ng bundok upang
manalangin. 29 Habang siya ay nananalangin, nag-
iba ang anyo ng kaniyang mukha, ang kaniyang damit
ay naging puti at nagniningning. 30 Masdan ito, may
dalawang lalaking nakikipag-usap sa kaniya! Sila ay
sina Moises at Elias 31 na nag-anyong maluwalhati.
Nagsalita sila patungkol sa kaniyang paglisan na
malapit na niyang maisakatuparan sa Jerusalem.
32 Ngayon, si Pedro at ang kaniyang mga kasama
ay mahimbing na natutulog. Ngunit nang sila ay
magising, nakita nila ang kaniyang kaluwalhatian, at
ang dalawang lalaking nakatayo kasama niya. 33 At
nangyari nga, habang ang mga lalaki ay papalayo na
kay Jesus, sinabi ni Pedro sa kaniya, "Panginoon,
mabuti at nandito kami at marapat na magtayo kami
ng tatlong kanlungan, isa para sa iyo, isa para kay
Moises, at isa para kay Elias." Hindi niya naintindihan
kung ano ang kaniyang mga sinasabi. 34 Pagkatapos,
habang sinasabi niya ang mga bagay na ito, may
ulap na dumating at nililiman sila; at sila ay natakot
habang sila ay napapalibutan ng ulap. 35 Isang tinig
ang nanggaling sa ulap, na nagsasabi, "Ito ang aking
Anak na pinili. Makinig kayo sa kaniya." 36 Nang
matapos ang tinig, mag-isa na si Jesus. Sila ay
tumahimik, at sa mga araw na iyon ay wala silang
pinagsabihan sa mga bagay na kanilang nakita.
37 At nangyari nga sa sumunod na araw, nang
nakababa sila sa bundok, sumalubong sa kaniya
ang napakaraming tao. 38 Masdan ito, mayroong
isang ama na sumisigaw mula sa maraming tao na
nagsasabi, "Guro, nagmamakaawa ako na tingnan
ninyo ang aking anak na lalaki, sapagkat siya ay
nag-iisa kong anak. 39 Sinasaniban siya ng isang
espiritu, at bigla siyang sumisigaw, kaya siya ay
nangingisay na bumubula ang bibig. Pahirapan itong
umalis sa kaniya, lubha siyang sinasaktan nito kapag
ito ay umaalis. 40 Nagmakaawa ako sa iyong mga
alagad na piliting palabasin ito sa kaniya, ngunit
hindi nila magawa." 41 Sumagot si Jesus at sinabi,
"Kayong mga hindi nananampalataya at masamang
salinlahi, gaano katagal ko kailangang manatili sa
inyo at pagtiisan kayo? Dalhin mo dito ang iyong
anak." 42 Habang lumalapit ang batang lalaki ay
ihinagis siya ng demonyo pababa at pinangisay nang
marahas. Ngunit sinaway ni Jesus ang maruming
espiritu, at pinagaling ang batang lalaki, at ibinalik
siya sa kaniyang ama. 43 Silang lahat ay namangha
sa kadakilaan ng Diyos. Ngunit habang sila ay
namamangha parin sa mga bagay na kaniyang
ginawa, sinabi niya sa kaniyang mga alagad, 44
"Palalimin ninyo ang mga salitang ito sa inyong mga
tainga, sapagkat ang Anak ng Tao ay ibibigay sa mga
kamay ng mga tao." 45 Ngunit hindi nila naintindihan
ang ibig sabihin ng mga pahayag na ito, at ito ay
lingid sa kanila, kaya hindi nila ito maintindihan.
Natakot silang magtanong sa kaniya tungkol sa
pahayag na iyon. 46 Pagkatapos, isang pagtatalo
ang nagsimula sa kanila tungkol sa kung sino ang
magiging lubos na dakila. 47 Ngunit nang malaman ni
Jesus ang kanilang mga pangangatwiran sa kanilang
mga puso, kumuha siya ng isang bata at nilapit sa
kaniyang tabi, 48 at sinabi sa kanila, "Kung sinuman
ang tumanggap sa isang maliit na batang katulad
nito sa aking pangalan, siya rin ay tumatanggap sa
akin, at kung sinuman ang tumatanggap sa akin,
siya rin ay tumatanggap sa kaniya na nagsugo sa
akin. Dahil kung sinuman ang pinakamababa sa
inyong lahat ay siyang dakila." 49 Sumagot si Juan
at sinabi, "Panginoon, may nakita kaming isang
tao na nagpapalayas ng demonyo gamit ang iyong
pangalan at pinigilan namin siya sapagkat siya ay
hindi sumusunod sa atin." 50 Ngunit sinabi ni Jesus
sa kaniya, "Huwag ninyo siyang pigilan, sapagkat
siya na hindi laban sa inyo ay kasama ninyo." 51
Nangyari ng habang papalapit na ang kaniyang pag-
akyat sa langit, lubos niyang inihanda ang kaniyang
sarili na pumunta sa Jerusalem. 52 Nagpadala siya
ng mga mensahero bago siya pumunta, at sila ay
pumunta at nakarating sa isang Samaritanong bayan
upang maghanda para sa kaniya. 53 Ngunit siya ay
hindi tinanggap ng mga tao roon, sapagkat nagpasya
siyang pumunta sa Jerusalem. 54 Pagkatapos, nang
makita ito ng kaniyang mga alagad na sina Santiago
at Juan, sinabi nila, "Panginoon, nais mo bang iutos
naming bumaba ang apoy mula sa langit at puksain
sila?" 55 Ngunit hinarap niya sila at sinaway sila. 56
Pagkatapos, sila ay pumunta sa ibang nayon. 57
Habang sila ay papunta sa kanilang daraanan, may

nagsabi sa kaniya, “Ako ay susunod sa iyo saan
ka man pumunta.” 58 Sinabi ni Jesus sa kaniya,
“Ang mga asong-gubat ay may mga lungga, ang
mga ibon sa himpapawid ay may mga pugad, ngunit
ang Anak ng Tao ay walang malatagan ng kaniyang
ulo.” 59 At sinabi niya sa isa pang tao, “Sumunod
ka sa akin.” Ngunit sinabi niya, “Panginoon, hayaan
mong ilibing ko muna ang aking ama.” 60 Ngunit
sumagot siya sa kaniya, “Hayaan ninyo ang patay na
maglibing sa sarili nilang mga patay, ngunit kayo ay
humayo at ipahayag sa lahat ng dako ang kaharian
ng Diyos.” 61 Isa pang tao naman ay nagsabi din,
“Ako ay susunod sa iyo, Panginoon, ngunit hayaan
mo muna akong magpaalam sa kanila na nasa aking
bahay.” 62 Ngunit si Jesus ay sumagot sa kaniya,
“Walang sinumang naglagay ng kaniyang mga kamay
sa araro at tumitingin sa likuran, ang karapat-dapat
para sa kaharian ng Diyos.”

10 Ngayon, pagkatapos ng mga bagay na ito,
ang Panginoon ay naghirang ng pitumpung
iba pa, at isinugo sila nang dalawahan para mauna
sa kaniya sa bawat lungsod at lugar na ninanais
niyang puntahan. 2 Sinabi niya sa kanila, “Marami
ang aanihin, ngunit ang manggagawa ay kakaunti.
Kaya nga madaliing manalangin sa Panginoon ng ani,
upang magpadala siya ng manggagawa sa kaniyang
ani. 3 Humayo kayo sa inyong lakad. Tingnan,
Sinusugo ko kayo bilang mga tupa sa gitna ng mga
lobo. 4 Huwag kayong magdala ng lalagyan ng pera,
lalagyang panglakbay, ni mga sandalyas, at huwag
ninyong batiin ang sinuman sa daan. 5 Anumang
mga bahay na inyong tutuluyan, una ninyong sabihin,
'Magkaroon nawa ng kapayapaan sa bahay na ito.' 6
Kung ang isang taong payapa ay naroon, ang inyong
kapayapaan ay mapapasakaniya, ngunit kung hindi,
ito ay babalik sa iyo. 7 Manatili kayo sa bahay na
iyon, kumain at uminom ng anumang ibigay nila,
sapagkat ang manggagawa ay karapat-dapat sa
kaniyang sahod. Huwag kayong magpalipat-lipat ng
bahay. 8 Sa lungsod na inyong tutuluyan, at kayo ay
tinanggap, kumain kayo ng anumang ihain sa inyong
harapan, 9 at pagalingin ninyo ang may sakit na
naroroon. Sabihin niyo sa kanila, 'Ang kaharian ng
Diyos ay malapit na sa inyo.' 10 Ngunit sa anumang
mga lungsod na inyong pupuntahan, at hindi nila
kayo tinanggap, pumunta kayo sa mga lansangan
nito at sabihin, 11 'Kahit ang alikabok mula sa
inyong lungsod na kumapit sa aming mga paa ay
aming pinupunasan laban sa inyo! Ngunit alamin ito,
ang kaharian ng Diyos ay malapit na.' 12 Sinasabi
ko sa inyo na sa araw ng paghuhukom, higit na
mapagtitiisan ang Sodoma kaysa sa lungsod na iyon.
13 Aba sa inyo, Corazin! Aba sa inyo Betsaida! Kung
ang makapangyarihang mga gawa na nagawa sa
inyo ay nagawa sa Tiro at Sidon, matagal na sana
silang nagsisi, na nakaupo sa telang magaspang at
sa mga abo. 14 Ngunit mapagtitiisan pa ang Tiro at
Sidon sa panahon ng paghuhukom kaysa sa inyo. 15
Ikaw, Capernaum, naiisip mo ba na ikaw ay itataas
sa langit? Hindi, kayo ay ibababa sa Hades. **(Hadēs
g86)** 16 Ang nakikinig sa inyo ay nakikinig sa akin, at
ang tumatanggi sa inyo ay tumatanggi sa akin, at
ang tumatanggi sa akin ay tumatanggi sa nagsugo sa
akin.” 17 Bumalik ang pitumpu na may kagalakan,
nagsasabing, “Panginoon, kahit ang mga demonyo ay
nagpasakop sa amin sa iyong pangalan.” 18 Sinabi ni
Jesus sa kanila, “Pinanood ko si Satanas na nahulog
mula sa langit gaya ng kidlat. 19 Tingnan, binigyan ko
kayo ng kapangyarihan na tapakan ang mga ahas,
at ang mga alakdan, at sa lahat ng kapangyarihan
ng kaaway, at walang makapananakit sa inyo sa
anumang paraan. 20 Gayon pa man huwag kayong
magalak lamang sa mga ito, na ang mga espiritu ay
sumusunod sa inyo, ngunit higit na magalak na ang
inyong mga pangalan ay nakasulat sa langit.” 21 Sa
parehong oras na iyon, siya ay nagalak nang lubusan
sa Banal na Espiritu, at sinabi, “Pinupuri kita, O Ama,
Panginoon ng langit at lupa, dahil itinago mo ang mga
bagay na ito mula sa matatalino at nakakaunawa,
at ipinahayag ang mga ito sa mga walang muwang,
tulad ng mga maliliit na bata. Oo, Ama, sapagkat ito
ay nakalulugod sa inyong paningin.” 22 "Ang lahat
ng mga bagay ay ipinagkatiwala sa akin mula sa
aking Ama, at walang nakakakilala sa Anak maliban
sa Ama, at walang nakakakilala sa Ama maliban sa
Anak, at kanino man na naisin ng Anak na ipahayag
siya.” 23 Nang humarap siya sa mga alagad, sinabi
niya nang bukod, “Pinagpala ang mga nakakakita
sa mga bagay na nakikita ninyo. 24 Sinasabi ko sa
inyo, maraming mga propeta at mga hari na hinangad
na makita ang mga bagay na inyong nakikita, at
hindi nila ito nakita, at marinig ang mga bagay na
inyong naririnig, at hindi nila narinig.” 25 Masdan ito,
may isang guro ng kautusan ng Judio na tumindig
at sinubukan siya, sinabi, “Guro, anong dapat kong
gawin upang magmana ng walang hanggang buhay?”

(aiōnios g166) 26 Sinabi ni Jesus sa kaniya, “Ano ang
nakasulat sa kautusan? Paano mo ito binabasa?” 27
Sumagot na nagsabi siya, “Ibigin mo ang Panginoon
mong Diyos nang buong puso, nang buong kaluluwa,
nang buong lakas, at nang buong kaisipan, at ang
iyong kapwa gaya ng iyong sarili.” 28 Sinabi ni Jesus
sa kaniya, “Tama ang iyong sinabi. Gawin mo ito, at
mabubuhay ka.” 29 Ngunit ang guro na naghahangad
na na bigyang katuwiran ang kaniyang sarili, ay
nagsabi kay Jesus, “At sino ang aking kapwa?” 30
Sumagot na nagsabi si Jesus, “May isang tao na
bumaba sa Jerico mula sa Jerusalem. Nahulog siya
sa kamay ng mga magnanakaw, na sumamsam sa
kaniyang mga ari-arian, at binugbog siya, at iniwan
siyang halos patay na. 31 Nagkataon na may isang
pari ang bumaba sa daang iyon, at nang siya ay
nakita nito, siya ay dumaan sa kabila ng daan. 32
Gayon din naman sa isang Levita, nang siya ay
dumating sa lugar at nakita siya, ay dumaan sa kabila
ng daan. 33 Ngunit isang Samaritano, sa kaniyang
paglalakbay, ay dumating sa kinaroroonan niya. Nang
makita siya, siya ay nahabag. 34 Lumapit siya sa
kaniya at binendahan ang kaniyang mga sugat,
nilagyan ng langis at alak ang mga ito. Sinakay siya
sa kaniyang sariling hayop, at dinala siya sa bahay-
panuluyan, at inalagaan siya. 35 Nang sumunod
na araw, siya ay kumuha ng dalawang denaryo, at
ibinigay sa katiwala ng bahay-panuluyan, at sinabi,
'Alagaan mo siya at anumang magagastos mong
labis, sa aking pagbalik, babayaran kita.' 36 Sino sa
tatlong ito, sa tingin mo, ang naging isang kapwa
sa kaniya na nahulog sa mga magnanakaw?” 37
Sinabi ng guro, “Ang nagpakita ng awa sa kaniya.”
Sinabi ni Jesus sa kaniya, “Humayo ka at gayon
din ang gawin mo.” 38 Ngayon sa pagpapatuloy
ng kanilang paglalakbay, siya ay pumunta sa isang
nayon, at isang babaeng nagngangalang Marta ang
tumanggap sa kaniya sa loob ng kaniyang bahay.
39 Mayroon siyang isang kapatid na nagngangalang
Maria, na nakaupo sa paanan ng Panginoon at
nakinig sa kaniyang salita. 40 Ngunit si Marta ay
sobrang abala sa paghahanda ng pagkain. Lumapit
siya kay Jesus, at sinabi, “Panginoon, pababayaan
mo ba na iniwan ako ng aking kapatid na mag-
isang maglingkod? Kaya sabihin mo sa kaniya na
tulungan ako.” 41 Ngunit sumagot ang Panginoon
at sinabi sa kaniya, “Marta, Marta, masyado kang
abala tungkol sa maraming bagay, 42 ngunit iisang
bagay lamang ang kinakailangan. Pinili ni Maria kung
ano ang pinakamabuti, na hindi makukuha mula sa
kaniya.”

11 At nangyari nang si Jesus ay nananalangin
sa isang lugar, sinabi sa kaniya ng isa sa
kaniyang mga alagad, “Panginoon, turuan mo kaming
manalangin na gaya ng tinuro ni Juan sa kaniyang
mga alagad.” 2 Sinabi ni Jesus sa kanila, “Kung kayo
ay mananalangin, sabihin ninyo, 'Ama, sambahin ang
iyong pangalan. Ang kaharian mo ay dumating. 3
Bigyan mo kami ng aming tinapay sa araw-araw.
4 Patawarin mo kami sa aming mga kasalan gaya
ng pagpapatawad namin sa may pagkakautang sa
amin. Huwag mo kaming itungo sa tukso.'” 5 Sinabi
ni Jesus sa kanila, “Sino sa inyo ang mayroong
kaibigan, at pupunta ka sa kaniya sa hating gabi, at
sasabihin mo sa kaniya, 'Kaibigan, pahiramin mo ako
ng tatlong tinapay, 6 sapagkat kararating lamang ng
isang kaibigan ko mula sa paglalakbay at wala akong
anumang maihahanda sa kaniya.' 7 At ang nasa
loob na sasagot na magsasabi na, 'Huwag mo akong
gambalain. Sarado na ang pinto, ako at ang aking
mga anak ay nakahiga na. Hindi ako makabangon at
makapagbigay sa iyo ng tinapay.' 8 Sinasabi ko sa
inyo, kahit na siya ay hindi bumangon at magbigay
sa iyo ng tinapay dahil ikaw ay kaibigan niya, ngunit
dahil sa iyong hindi nahihiyang pagpupumilit, siya
ay babangon at bibigyan ka ng tinapay ayon sa
dami ng iyong kailangan. 9 Sinasabi ko rin sa
inyo, humingi kayo at ito ay maibibigay sa inyo,
maghanap at inyong matatagpuan. Kumatok, at ito
ay mabubuksan para sa inyo. 10 Sapagkat ang
bawat tao na humihingi ay makatatanggap at ang
tao na naghahanap ay makatatagpo at sa tao na
kumakatok, ito ay mabubuksan. 11 Aling ama sa
inyo, kung ang iyong anak na lalaki ay humingi ng
isda ay bibigyan mo ng ahas sa halip na isda? 12 O
kung siya ay humingi ng itlog, bibigyan mo ba siya
ng alakdan? 13 Kaya, kung kayong masasama ay
marunong magbigay ng mabubuting kaloob sa inyong
mga anak, gaano pa kaya ang inyong Ama mula
sa langit na ibibigay ang Banal na Espiritu sa mga
humihingi sa kaniya?” 14 Pagkatapos, si Jesus ay
nagpapalayas ng demonyo at ito ay pipi. At nangyari
nang lumabas ang demonyo, nagsalita ang pipi.
Namangha ang napakaraming tao! 15 Ngunit sinabi
ng ilang mga tao, “Sa pamamagitan ni Beelzebub, ang
pinuno ng mga demonyo, siya ay nagpapalayas ng

mga demonyo." **16** Sinubok siya ng iba at naghanap
sa kaniya ng palatandaan mula sa langit. **17** Ngunit
alam ni Jesus ang kanilang iniisip at sinabi sa kanila,
"Bawat kaharian na nagkakabaha-bahagi laban sa
kaniyang sarili ay napababayaan at ang bahay na
nagkakabaha-bahagi laban sa kaniyang sarili ay
bumabagsak. **18** Kung si Satanas ay nagkakabaha-
bahagi laban sa kaniyang sarili, paano mananatili
ang kaniyang kaharian? Sapagkat sinasabi ninyo na
ako ay nagpapalayas ng demonyo sa pamamagitan
ni Beelzebub. **19** Kung ako ay nagpapalayas ng
mga demonyo sa pamamagitan ni Beelzebub, sa
pamamagitan nino nagpapalayas ang inyong mga
tagasunod? Dahil dito, sila ang inyong magiging mga
hukom. **20** Ngunit kung ako ay nagpapalayas ng
mga demonyo sa pamamagitan ng daliri ng Diyos,
kung gayon ang kaharian ng Diyos ay dumating sa
inyo. **21** Kung ang isang malakas na tao na lubos
na armado ay binabantayan ang kaniyang bahay,
ang kaniyang mga ari-arian ay ligtas **22** ngunit kung
siya ay dinaig ng mas malakas sa kaniya, kukunin ng
mas malakas ang kaniyang baluti at nanakawin ang
pag-aari ng tao. **23** Ang hindi ko kasama ay laban
sa akin at ang hindi nagtitipon na kasama ako ay
naghihiwa-hiwalay. **24** Kung ang maruming espiritu ay
umalis mula sa isang tao, ito ay dumadaan sa mga
tuyong lugar at maghahanap ng mapagpapahingaan.
Nang wala itong mahanap, sasabihin nito, 'Ako ay
babalik sa aking bahay kung saan ako nanggaling.'
25 Sa kaniyang pagbabalik, natagpuan nito ang bahay
na iyon na nawalisan at maayos. **26** Pagkatapos,
ito ay nagpatuloy at nagsama ng pitong iba pang
espiritu na mas masama pa sa kaniya at pumasok
silang lahat para tumira doon. Kaya ang kalagayan
ng tao ay naging mas malubha kaysa noong una.
27 Nangyari na, habang sinasabi niya ang mga
bagay na ito, may isang babae na sumigaw sa
gitna ng napakaraming tao at nagsabi sa kaniya,
"Pinagpala ang sinapupunan na nagsilang sa iyo at
ang nagpasuso sa iyo." **28** Ngunit sinabi niya, "Higit pa
na pinagpala ang mga nakarinig ng salita ng Diyos at
iningatan ito." **29** Nang nagtitipon ang napakaraming
tao, sinimulan niyang sabihin, "Ang salinlahi na ito ay
masamang salinlahi. Naghahanap ito ng palatandaan
ngunit walang palatandaan na maibibigay dito, kung
hindi ay ang palatandaan ni Jonas. **30** Sapagkat
katulad ni Jonas na naging palatandaan sa mga taga-
Nineveh, ganoon din na ang Anak ng Tao ay magiging
palatandaan sa salinlahi na ito. **31** Ang Reyna ng
Timog ay tatayo sa paghuhukom kasama ng mga tao
sa salinlahi na ito at sila ay hahatulan niya, sapagkat
siya ay nanggaling sa dulo ng mundo upang makinig
sa karunungan ni Solomon, at tingnan ninyo, narito
ang higit na dakila kaysa kay Solomon. **32** Ang mga
tao ng Nineveh ay tatayo sa paghuhukom kasama ng
mga tao sa salinlahi na ito at hahatulan ito, sapagkat
sila ay nagsisi sa pangangaral ni Jonas, at tingnan
ninyo, narito ang higit na dakila kaysa kay Jonas. **33**
Wala kahit sino na matapos sindihan ang ilawan ay
ilalagay ito sa madilim na silid o sa ilalim ng basket,
kung hindi ay sa patungan ng ilawan para magkaroon
ng ilaw ang pumapasok. **34** Ang iyong mata ay ilawan
ng iyong katawan. Kapag ang iyong mata ay malinaw,
ang buong katawan ay napupuno ng liwanag. Ngunit
kung ang iyong mata ay malabo, ang iyong buong
katawan ay puno ng kadiliman. **35** Samakatuwid kayo
ay mag-ingat na ang liwanag na nasa inyo ay hindi
kadiliman. **36** Kung ganoon nga, na ang iyong buong
katawan ay puno ng liwanag, na walang bahagi nito
na nasa kadiliman, ang iyong buong katawan ay
magiging tulad ng ilawan na kumikinang ang liwanag
sa iyo." **37** Nang matapos siyang magsalita, isang
Pariseo ang humiling sa kaniya na kumain kasama
niya sa kaniyang bahay, kung kaya pumasok si Jesus
at sumandal. **38** At ang Pariseo ay nagulat dahil hindi
muna siya naghugas bago ang hapunan. **39** Ngunit
sinabi ng Panginoon sa kaniya, "Kayong mga Pariseo,
nililinis ninyo ang labas ng mga tasa at mga mangkok,
ngunit ang inyong loob ay puno ng kasakiman at
kasamaan. **40** Kayong mga walang saysay na tao!
Hindi ba ang gumawa ng labas ay siya ring gumawa
ng loob? **41** Ibigay ninyo sa mga mahihirap ang
nasa loob at ang lahat ng bagay ay magiging malinis
para sa inyo. **42** Sa aba ninyong mga Pariseo,
sapagkat ibinibigay ninyo ang ikapu ng yerbabuena
at ruda at ang bawat ibang halaman sa hardin ngunit
pinababayaan ninyo ang katarungan at ang pag-
ibig ng Diyos. Kinakailangan na kumilos nang may
katarungan at may pagmamahal sa Diyos na hindi rin
pinababayaan na gawin ang ibang mga bagay. **43** Sa
aba ninyong mga Pariseo, sapagkat gustong gusto
ninyo ang mga upuan sa unahan sa mga sinagoga
at mga magalang na pagbati sa mga pamilihan. **44**
Sa aba ninnyo sapagkat kayo ay katulad ng libingan
na walang marka na nilalakaran ng mga tao nang
hindi nila nalalaman." **45** At isang tagapagturo ng

mga kautusan ng Judio ang sumagot sa kaniya at
nagsabi, “Guro, ang sinabi mo ay isang insulto rin
sa amin.” 46 Sinabi ni Jesus, “Sa aba ninyo, mga
tagapagturo ng kautusan! Sapagkat ipinapapasan
ninyo sa mga tao ang mga pasanin na mahirap dalhin
ngunit hindi man lang ninyo hinahawakan ang mga
pasanin na iyon sa isa sa inyong sariling mga daliri.
47 Sa aba ninyo, sapagkat nagtatayo kayo ng mga
bantayog para sa libingan ng mga propeta subalit
ang inyong mga ninuno ang pumatay sa kanila. 48
Kaya kayo ay mga saksi at nagpahintulot sa ginawa
ng inyong mga ninuno dahil tunay nga na pinatay
nila ang mga propeta na siyang pinatayuan ninyo ng
mga bantayog. 49 Sa kadahilanan ding ito, sinabi
ng karunungan ng Diyos, 'Ako ay magpapadala sa
kanila ng mga propeta at mga apostol, at uusigin nila
at papatayin ang iba sa kanila.' 50 Kung gayon ang
salinlahi na ito ang may pananagutan sa lahat ng
dugo ng mga propeta na dumanak mula sa simula
ng mundo, 51 mula sa dugo ni Abel hanggang sa
dugo ni Zacarias, na pinatay sa pagitan ng altar at
santuwaryo. Oo, sinasabi ko sa inyo, ang salinlahi na
ito ang may pananagutan. 52 Sa aba ninyong mga
tagapagturo ng mga kautusan ng Judio sapagkat
kinuha ninyo ang susi ng kaalaman, kayo mismo ay
hindi pumapasok at hinahadlangan ninyo ang mga
pumapasok.” 53 Pagkatapos umalis ni Jesus doon,
ang mga eskriba at ang mga Pariseo ay tutol sa
kaniya at nakipagtalo sa kaniya tungkol sa maraming
bagay, 54 sinusubukan siyang hulihin sa kaniyang
mga salita.

12 Samantala, nang ang libu-libong mga tao
ay nagkatipon-tipon, na halos ang bawat isa
ay nagkakatapak-tapakan, sinimulan muna niyang
sabihin sa kaniyang mga alagad, “Mag-ingat sa
lebadura ng mga Pariseo, na ang pagkukunwari.
2 Ngunit walang nakatago ang hindi maisisiwalat,
at walang lihim ang hindi malalaman. 3 Kaya kung
anuman ang inyong nasabi sa kadiliman ay maririnig
sa liwanag, at anuman ang inyong ibinulong sa
pinakaloob ng mga silid ay maihahayag sa ibabaw
ng mga bubong. 4 Sinasabi ko sa inyo aking mga
kaibigan, huwag kayong matakot sa mga pumapatay
ng katawan, at pagkatapos iyon, ay wala na silang
magagawa. 5 Ngunit babalaan ko kayo tungkol
sa dapat ninyong katakutan. Katakutan ang taong
pagkatapos pumatay ay may kapangyarihang itapon
kayo sa impiyerno. Oo, sinasabi ko sa inyo, katakutan
siya. (Geenna g1067) 6 Hindi ba ang limang mga maya
ay ipinagbibili sa dalawang maliit na barya? Ganun pa
man, wala ni isa sa kanila ang nalilimutan sa paningin
ng Diyos. 7 Ngunit kahit ang mga buhok ninyo sa
ulo ay bilang na lahat. Huwag matakot. Higit kayong
mas mahalaga kaysa sa maraming maya. 8 Sinasabi
ko sa inyo, ang bawat taong kumikilala sa akin sa
harap ng mga tao, kikilalanin din siya ng Anak ng
Tao sa harap ng mga anghel ng Diyos, 9 ngunit ang
magkaila sa akin sa harap ng mga tao ay ikakaila sa
harap ng mga anghel ng Diyos. 10 Ang bawat taong
magsasabi ng salita laban sa Anak ng Tao, ito ay
patatawarin, ngunit ang lumapastangan sa Banal na
Espiritu, ay hindi patatawarin. 11 Kung kayo ay dinala
nila sa harap ng mga sinagoga, ng mga pinuno, at
mga may kapangyarihan, huwag kayong matakot
kung paano kayo magsasalita upang ipagtanggol
ang inyong sarili, o kung ano ang inyong sasabihin,
12 dahil ang Banal na Espiritu ang magtuturo sa
inyo sa oras na iyon kung ano ang dapat ninyong
sabihin. 13 At isang lalaki mula sa napakaraming tao
ang nagsabi sa kaniya, “Guro, sabihin mo sa aking
kapatid na paghatian na namin ang mana”, 14 Sinabi
ni Jesus sa kaniya, “Ginoo, sino ang naglagay sa akin
upang maging hukom o tagapamagitan ninyo?” 15 At
sinabi niya sa kanila, “Mag-ingat na kayo ay hindi
masakop ng lahat ng kasakimang pagnanasa, dahil
ang buhay ng isang tao ay hindi batay sa kasaganaan
ng kaniyang mga ari-arian.” 16 Pagkatapos, nagsabi
sa kanila si Jesus ng isang talinghaga, na nagsasabi,
“Ang bukid ng isang mayamang tao ay umani ng
masagana, 17 at nangatwiran sa kaniyang sarili,
na nagsasabi, “Ano ang aking gagawin, dahil wala
na akong paglagyan ng aking mga ani?' 18 Sinabi
niya, 'Ito ang aking gagawin. Gigibain ko ang aking
mga kamalig at tatayuan ko ng mas malalaki at
doon ko ilalagay ang lahat ng aking butil at iba pang
mga ari-arian. 19 Sasabihin ko sa aking kaluluwa,
“Kaluluwa, marami kang mga ari-arian na naitago
sa maraming taon. Magpahinga ng mabuti, kumain,
uminom, at magpakasaya.'” 20 Ngunit sinabi ng Diyos
sa kaniya, 'Hangal na tao, ang iyong kaluluwa ay
kukunin ngayong gabi, at ang mga bagay na iyong
inihanda, kanino mapupunta ang mga ito? 21 Ganyan
ang isang tao na nag-iipon ng kayamanan para sa
kaniyang sarili at hindi mayaman para sa Diyos.”
22 Sinabi ni Jesus sa kaniyang mga alagad, “Kaya
sinasabi ko sa inyo, huwag kayong mabahala tungkol

sa inyong buhay—kung ano ang inyong kakainin, o
tungkol sa inyong katawan—kung ano ang inyong
susuotin. **23** Sapagkat ang buhay ay mas higit kaysa
sa pagkain at ang katawan ay mas higit kaysa sa
mga damit. **24** Isipin ninyo ang mga uwak, hindi sila
naghahasik o umaani. Wala silang bodega o kamalig,
ngunit sila ay pinapakain ng Diyos. Gaano na lamang
kayo kahalaga kaysa sa mga ibon! **25** At sino sa inyo
ang sa pag-aalala ay makapagdaragdag ng kahit
isang kubit sa haba ng kaniyang buhay? **26** Kung
gayon na hindi ninyo magawa ang kahit pinakamaliit
na bagay, bakit kayo nababahala sa ibang mga
bagay? **27** Isipin ninyo ang mga liryo—kung paano sila
lumalaki. Sila ay hindi nagtatrabaho o ni nagsusulid
man lang. Gayon pa man, sinasabi ko sa inyo, kahit
si Solomon sa lahat ng kaniyang kaluwalhatian ay
hindi nakapagdamit na tulad ng isa sa mga ito. **28**
Kung dinamitan nga ng Diyos ang damo sa bukid, na
nananatili ngayon, at bukas ay itatapon sa pugon,
gaano pa kayo na kaniyang dadamitan, O kayong
mga maliit ang pananampalataya! **29** Huwag hanapin
kung ano ang inyong kakainin, at kung ano ang
inyong iinumin, at huwag kayong mabahala. **30** Dahil
ang mga bagay na ito ang hinahanap ng lahat ng
mga bansa sa mundo, at alam ng inyong Ama na
kailangan ninyo ang mga bagay na ito. **31** Ngunit
hanapin ang kaniyang kaharian, at ang lahat ng
bagay na ito ay maidadagdag sa inyo. **32** Huwag
matakot, maliit na kawan, dahil ang inyong Ama ay
lubos na nalulugod na ibigay sa inyo ang kaharian.
33 Ipagbili ang inyong mga ari-arian at ibigay ito sa
mahihirap. Gumawa kayo ng inyong mga sariling
mga pitaka na hindi nasisira—mga kayamanan sa
kalangitan na hindi nawawala, na hindi nilalapitan ng
magnanakaw, at hindi sinisira ng tanga. **34** Sapagkat
kung nasaan ang inyong kayamanan ay naroon
din ang inyong puso. **35** Isuksok ninyo ang inyong
mahabang damit sa inyong sinturon, at panatilihing
nag-aapoy ang inyong mga ilawan, **36** at maging
katulad kayo ng mga taong naghihintay sa kanilang
amo na bumalik mula sa kasalan, upang kung siya ay
bumalik at kumatok, agad nilang bubuksan ang pinto
para sa kaniya. **37** Pinagpala ang mga lingkod na
iyon, na masusumpungan ng amo na nagbabantay
sa kaniyang pagbabalik. Totoo, sinasabi ko sa inyo
na isusuksok niya ang mahaba niyang damit sa
kaniyang sinturon, pauupuin sila para sa pagkain,
at lalapit at pagsisilbihan sila. **38** Kung ang amo ay
dadating sa pangalawang pagbantay sa gabi o kahit
sa pangatlong pagbantay at nakita silang handa,
pinagpala ang mga lingkod na iyon. **39** Dagdag pa
nito alamin ninyo ito, na kung alam ng amo ang oras
ng pagdating ng magnanakaw, hindi niya hahayaang
mapasok ang kaniyang tahanan. **40** Maging handa
din, dahil hindi niyo alam ang oras ng pagdating ng
Anak ng Tao." **41** Sinabi ni Pedro, "Panginoon, sa amin
mo lamang ba sinasabi ang talinghagang ito o para
rin sa lahat?" **42** Sinabi ng Panginoon, "Sino ngayon
ang tapat at matalinong tagapamahala na itatakda
ng kaniyang panginoon para sa ibang lingkod upang
ibigay sa kanila ang kanilang bahagi ng pagkain
sa tamang panahon? **43** Pinagpala ang lingkod na
iyon, na masusumpungan ng kaniyang panginoon
na gumagawa niyan sa kaniyang pagdating. **44**
Totoong sinasabi ko sa inyo na siya ay gagawing
tagapamahala sa lahat ng kaniyang ari-arian. **45**
Ngunit kung sinasabi ng lingkod na iyon sa kaniyang
puso, "Matatagalan pa ang pagbabalik ng aking
panginoon,' at sinimulan niyang bugbugin ang mga
lalaki at babaeng lingkod, at kakain at iinom, at
malalasing, **46** ang panginoon ng lingkod na iyon ay
darating sa araw na hindi niya inaasahan, at sa oras
na hindi niya nalalaman, at siya ay pagpipira-pirasuhin
at magtatalaga siya ng lugar para sa kaniya kasama
ang mga hindi tapat. **47** Ang lingkod na iyon, na alam
ang kalooban ng kaniyang panginoon at hindi naging
handa o ginawa ang ayon sa kaniyang kalooban,
ay mabubugbog nang madami. **48** Ngunit ang hindi
nakakaalam, at gumawa ng mga bagay na karapat-
dapat sa pagbugbog, ay mabubugbog nang kaunti.
Ang lahat ng binigyan ng marami, marami din ang
hihingiin sa kaniya, at ang pinagkatiwalaan ng marami,
marami ang hihingiin nila sa kaniya. **49** Pumarito ako
upang magbaba ng apoy sa mundo, at ninanais ko na
ito ay magningas. **50** Ngunit mayroon akong bautismo
na kailangang danasin, at labis akong namimighati
hanggang sa ito ay matapos! **51** Iniisip ba ninyo
na ako ay naparito upang magdala ng kapayapaan
sa mundo? Hindi, sinasabi ko sa inyo, sa halip ay
pagkabaha-bahagi. **52** Dahil mula ngayon may lima
sa isang tahanan na magkakabaha-bahagi—tatlong
tao laban sa dalawa at dalawang tao laban sa tatlo.
53 Sila ay magkakabaha-bahagi, ama laban sa anak
na lalaki at anak na lalaki laban sa ama; ina laban sa
anak na babae at anak na babae laban sa ina; ang
biyenan na babae laban sa manugang na babae at

manugang na babae laban sa biyenan na babae. 54
Sinasabi din ni Jesus sa napakaraming tao, “Kung
nakikita ninyong namumuo ang ulap sa kanluran,
agad ninyong sinasabi, 'May ulan na paparating', at
gayon ang nangyayari. 55 At kung iihip ang hangin sa
timog, sinasabi ninyo, 'Magkakaroon ng matinding
init,' at ito ay nangyayari. 56 Mga mapagkunwari,
alam ninyo kung paano ipakahulugan ang anyo ng
mundo at kalangitan, ngunit paanong hindi ninyo alam
bigyang-kahulugan ang kasalukuyang panahon? 57
Bakit hindi ninyo hatulan kung ano ang tama para
sa inyong mga sarili? 58 Sapagkat kung ikaw ay
pupunta sa harapan ng hukom kasama ang iyong
kaaway, sa daan ay sikapin mong ayusin ang hindi
pagkakaintindihan sa kaniya upang hindi ka niya
kaladkarin sa hukom, upang hindi ka dalhin ng hukom
sa opisyal at hindi ka ilagay ng opisyal sa bilangguan.
59 Sinasabi ko sa iyo, hindi ka makakalaya mula
doon hanggang mabayaran mo ang kahuli-hulihang
salapi.”

13 Nang panahong iyon, sinabi sa kaniya ng ilang
tao na naroon ang tungkol sa mga taga-Galilea,
na ang dugo ng mga ito'y inihalo ni Pilato sa kanilang
mga sariling alay. 2 Sumagot si Jesus at sinabi sa
kanila, “Sa tingin ba ninyo ay mas makasalanan ang
mga taga-Galilea na ito kaysa sa ibang mga taga-
Galilea dahil nagdusa sila sa ganitong paraan? 3
Hindi, sinasabi ko sa inyo. Ngunit kung hindi kayo
magsisisi, mamamatay kayong lahat sa ganoon ding
paraan. 4 O iyong labing walong tao sa Siloam
na nabagsakan ng tore at namatay, sa tingin ba
ninyo ay mas makasalanan sila kaysa sa ibang tao
sa Jerusalem? 5 Hindi, sinasabi ko. Ngunit kung
hindi kayo magsisisi, lahat kayo ay mamatay din.”
6 Sinabi ni Jesus ang talinghagang ito, “May isang
taong may isang puno ng igos na nakatanim sa
kaniyang ubasan at dumating siya at naghanap
ng bunga nito ngunit wala siyang matagpuan. 7
Sinabi niya sa hardinero, 'Tingnan mo, tatlong taon
na akong pumaparito, at sinubukang maghanap ng
bunga ng puno ng igos na ito ngunit wala akong
natagpuan. Putulin mo ito. Bakit hahayaang sayangin
nito ang lupa?' 8 Sumagot ang hardinero at sinabi,
'Pabayaan mo muna ito sa taong ito hanggang sa
aking mahukayan ang palibot nito at malagyan ito ng
pataba. 9 Kung mamunga ito sa susunod na taon,
mabuti; ngunit kung hindi, putulin mo ito!'” 10 Ngayon,
nagtuturo si Jesus sa isa sa mga sinagoga sa Araw
ng Pamamahinga. 11 Masdan, may isang babaeng
naroon na labing-walong taon nang may masamang
espiritu ng panghihina, at siya ay baluktot at hindi siya
lubusang makatayo. 12 Nang makita siya ni Jesus,
tinawag niya ito at sinabi, “Babae, napalaya ka na
mula sa iyong panghihina.” 13 Ipinatong niya ang
kaniyang mga kamay sa babae, at kaagad siyang
naunat at niluwalhati niya ang Diyos. 14 Ngunit nagalit
ang pinuno ng sinagoga dahil nagpagaling si Jesus sa
Araw ng Pamamahinga. Kaya sumagot ang pinuno at
sinabi sa maraming mga tao, “May anim na araw kung
saan kinakailangang magtrabaho. Pumarito kayo at
mapagaling sa mga araw na iyon, huwag sa Araw
ng Pamamahinga.” 15 Sinagot siya ng Panginoon at
sinabi, “Mga mapagkunwari! Hindi ba kinakalag ng
bawat isa sa inyo ang tali ng kaniyang asno o baka
mula sa sabsaban nito upang painumin sa Araw ng
Pamamahinga? 16 Kaya ito ring babaeng anak ni
Abraham, na labing-walong taon nang iginapos ni
Satanas, hindi ba nararapat kalagan ang kaniyang
gapos sa Araw ng Pamamahinga?” 17 Nang sinabi
niya ang mga bagay na ito, lahat ng sumalungat sa
kaniya ay napahiya, ngunit nagagalak ang maraming
tao sa mga maluwalhating bagay na kaniyang ginawa.
18 At sinabi ni Jesus, “Ano ang katulad ng kaharian
ng Diyos, at ano ang maaari kong ihambing dito? 19
Ito ay tulad ng isang buto ng mustasa na kinuha ng
isang tao at inihagis sa kaniyang halamanan, at ito ay
tumubo at naging isang malaking puno, at namugad
sa mga sanga nito ang mga ibon sa langit.” 20 Muli,
sinabi niya, “Saan ko maaaring ihambing ang salita ng
Diyos? 21 Ito ay tulad ng lebadura na kinuha ng isang
babae at inihalo sa tatlong takal ng harina hanggang
sa ito ay umalsa.” 22 Binisita ni Jesus ang bawat
bayan at baryo sa daan patungong Jerusalem at
tinuruan sila. 23 May nagsabi sa kaniya, “Panginoon,
kakaunti lamang bang tao ang maliligtas?” Kaya sinabi
niya sa kanila, 24 “Pagsikapan ninyong pumasok
sa makipot na pintuan, dahil marami ang susubok
ngunit hindi sila makakapasok. 25 Kapag tumayo
na ang may-ari ng bahay at isinara ang pintuan, at
kayo ay tatayo sa labas at kakalabugin ang pinto at
sasabihin, 'Panginoon, Panginoon, papasukin mo
kami.' At siya ay sasagot at sasabihin sa inyo, 'Hindi
ko kayo kilala o kung taga-saan kayo.' 26 Pagkatapos
ay inyong sasabihin, 'Kami ay kumain at uminom
sa iyong harapan at nagturo ka sa aming mga
lansangan.' 27 Ngunit sasagot siya, 'Sinasabi ko sa

inyo, hindi ko alam kung taga-saan kayo. Lumayo
kayo sa akin, kayong mga gumagawa ng masama!'
28 Magkakaroon ng pagnanangis at pagngangalit
ng ngipin kapag nakita ninyo sina Abraham, Isaac,
Jacob at ang lahat ng propeta sa kaharian ng Diyos,
ngunit kayo—kayo ay itinapon sa labas. 29 Darating
sila mula sa silangan, kanluran, hilaga, at timog
at sila ay uupo sa hapag-kainan sa kaharian ng
Diyos. 30 At alamin ninyo ito, ang mga pinakahuli
ay ang mga una, at ang una ay magiging huli.” 31
Hindi nagtagal, may ilang mga Pariseong dumating
at sinabi sa kaniya, “Pumunta ka at umalis dito
dahil nais kang patayin ni Herodes.” 32 Sinabi ni
Jesus, “Pumunta kayo at sabihin sa asong-gubat
na iyon, 'Tingnan mo, nagpapalayas ako ng mga
demonyo at nagpapagaling ako ngayon at bukas, at
sa ikatlong araw ay maaabot ko ang aking layunin.'
33 Gayunman, kinakailangan na ako ay magpatuloy
ngayon, bukas at sa susunod na araw, sapagkat hindi
katanggap-tanggap na pumatay ng isang propeta sa
labas ng Jerusalem. 34 Jerusalem, Jerusalem, na
pumapatay ng mga propeta at bumabato sa mga
ipinadala sa iyo. Kaydalas kong ninais na tipunin ang
iyong mga anak tulad ng pagtitipon ng inahing manok
sa kaniyang mga sisiw sa ilalim ng kaniyang mga
pakpak, ngunit hindi mo ito ninais. 35 Tingnan mo,
iniwan ang iyong bahay. Sinasabi ko sa iyo, hindi mo
ako makikita hanggang sabihin mo, 'Pinagpala siya
na dumarating sa pangalan ng Panginoon.”'

14 Nangyari sa isang Araw ng Pamamahinga,
nang pumunta si Jesus sa bahay ng isa sa mga
pinuno ng mga Pariseo upang kumain ng tinapay, na
minamanmanan nila si Jesus. 2 Masdan ito, doon sa
kaniyang harapan ay may isang lalaking nagdurusa
dahil sa pamamanas. 3 Tinanong ni Jesus ang mga
dalubhasa sa kautusan ng Judio at ang mga Pariseo,
“Naaayon ba sa batas na magpagaling sa Araw
ng Pamamahinga o hindi?” 4 Ngunit nanatili silang
tahimik. Kaya hinawakan siya ni Jesus, pinagaling
siya at pinaalis. 5 Sinabi niya sa kanila, “Sino sa
inyo ang may isang lalaking anak o isang baka na
kapag mahulog sa balon sa Araw ng Pamamahinga,
ang hindi kaagad mag-aahon sa kaniya?” 6 Hindi
sila nakapagbigay ng sagot sa mga bagay na ito. 7
Nang mapansin ni Jesus kung paano pinili ng mga
inanyayahan ang mga upuang pandangal, nagsabi
siya ng isang talinghaga, sinasabi sa kanila, 8 “Kapag
inanyayahan ka ng isang tao sa isang kasalan,
huwag kang umupo sa mga upuang pandangal dahil
maaaring may isang taong naanyayahan na mas
pinararangalan kaysa sa iyo. 9 Kapag dumating ang
taong nag-anyaya sa inyong dalawa, sasabihin niya
sa iyo, 'Ibigay mo sa taong ito ang iyong upuan,' at sa
kahihiyan lilipat ka sa kababababaang dako. 10 Ngunit
kapag ikaw ay inanyayahan, pumunta ka at umupo
sa kababababaang dako, upang kung dumating ang
taong nag-anyaya sa iyo, maaari niyang sabihin sa
iyo, 'Kaibigan, lumipat ka sa mas mataas.' At ikaw ay
mapararangalan sa harapan ng lahat ng kasalo mo
sa hapag. 11 Sapagkat ang bawat nagmamataas ay
maibababa at siya na nagpapakababa ay maitataas.
12 Sinabi rin ni Jesus sa taong nag-anyaya sa
kaniya, “Kapag naghanda ka ng pananghalian o
hapunan, huwag mong anyayahan ang iyong mga
kaibigan, o ang iyong mga kapatid, o ang iyong mga
kamag-anak o ang mga mayayaman mong kapit-
bahay, sapagkat maaari ka din nilang anyayahan
at ikaw ay mababayaran. 13 Ngunit kapag ikaw ay
maghahanda ng salu-salo, anyayahan mo ang mga
mahihirap, ang mga lumpo, ang mga pilay, at ang
mga bulag, 14 at ikaw ay pagpapalain dahil hindi ka
nila mababayaran. Sapagkat ikaw ay mababayaran
sa muling pagkabuhay ng mga matuwid.” 15 Nang
marinig ng isa sa mga taong kasalo ni Jesus ang
mga bagay na ito, sinabi niya kay Jesus, “Pinagpala
siya na kakain ng tinapay sa kaharian ng Diyos!” 16
Ngunit sinabi ni Jesus sa kaniya, “May isang taong
naghanda ng malaking hapunan at inanyayahan
ang marami. 17 Nang maihanda na ang hapunan,
inutusan niya ang kaniyang utusan na sabihin sa mga
naanyayahan, 'Halikayo, dahil nakahanda na ang
lahat.' 18 Silang lahat ay pare-parehong nagsimulang
magdahilan. Sabi ng una sa kaniya, 'Bumili ako ng
bukid at kinakailangan kong umalis at tingnan ito.'
Pakiusap ipagpaumanhin mo ako.' 19 At sinabi naman
ng isa, 'Bumili ako ng limang pares na baka, at
pupunta ako upang subukan ang mga ito. Pakiusap
ipagpaumanhin mo ako.' 20 At sabi naman ng isang
lalaki, 'Kakakasal ko pa lamang sa aking asawa, at
kaya hindi ako makakadalo.' 21 Dumating ang utusan
at sinabi sa kaniyang panginoon ang mga bagay na
ito. Pagkatapos, nagalit ang panginoon ng bahay
at sinabi sa kaniyang utusan, 'Bilisan mo, pumunta
ka sa mga kalye at sa mga daanan ng lungsod at
dalhin mo dito ang mga mahihirap, ang mga bulag,
at ang mga pilay.' 22 Sinabi ng utusan, 'Panginoon,

ang iyong iniutos ay nagawa na, ngunit mayroon
pa ring silid.' 23 Sinabi ng panginoon sa utusan,
'Pumunta ka sa mga kalsada at sa mga bakuran
at pilitin mo silang pumasok, upang mapuno ang
aking bahay. 24 Sapagkat sinasabi ko sa iyo, wala sa
mga taong naunang naanyayahan ang makakatikim
ng aking hapunan.'" 25 Ngayon maraming tao ang
sumasama sa kaniya, at bumaling siya at sinabi sa
kanila, 26 "Kung sinuman ang lumapit sa akin at hindi
namumuhi sa kaniyang sariling ama, ina, asawa,
anak, mga kapatid—oo, at pati ang kaniyang sariling
buhay—hindi siya maaaring maging alagad ko. 27 Ang
sinumang hindi magbubuhat ng kaniyang sariling krus
at sumunod sa akin ay hindi maaaring maging alagad
ko. 28 Sapagkat sino sa inyo, ang naghahangad na
magtayo ng isang tore, ang hindi muna mauupo at
bibilangin ang gastos upang kuwentahin kung nasa
kaniya ang mga kailangan niya upang ito ay tapusin?
29 Kung hindi, kapag nagtayo siya ng pundasyon
at hindi ito natapos, sisimulan siyang kutyain ng
lahat ng mga makakakita nito, 30 sinasabi, 'Ang
taong ito ay nagsimulang magtayo at hindi niya
natapos.' 31 O anong hari, sa kaniyang pagpunta
upang sagupain sa digmaan ang isa pang hari, ang
hindi muna mauupo at hihingi ng payo kung kaya ba
niya kasama ang sampung libong tao na labanan
ang isa pang hari na dumarating laban sa kaniya
na may kasamang dalawampung libong tao? 32 At
kung hindi, habang malayo pa ang hukbo na iyon,
magpapadala siya ng kinatawan at hihingi ng mga
kailangan sa pagkakasundo. 33 Kaya, hindi maaaring
maging alagad ko ang sinuman sa inyo na hindi
magsusuko ng lahat ng nasa kaniya. 34 Ang asin
ay mabuti, ngunit kung nawala ang lasa ng asin,
paano ito magiging maalat muli? 35 Ito ay wala nang
pakinabang sa lupa o kahit pa sa tumpok ng dumi.
Itinatapon ito. Siya na may tainga upang makarinig,
makinig."

15 Ngayon, ang lahat ng mga maniningil ng buwis
at iba pang mga makasalanan ay lumalapit
kay Jesus upang makinig sa kaniya. 2 Nagbulung-
bulungan ang mga Pariseo at mga eskriba sa isa't
isa, sinasabi, "Malugod na tinatanggap ng taong ito
ang mga makasalanan, at kumakain pa kasama nila."
3 Sinabi ni Jesus ang talinghagang ito sa kanila,
sinasabi, 4 "Sino sa inyo, kung mayroon siyang
isang daang tupa at pagkatapos nawala ang isa
sa kanila, ang hindi iiwanan ang siyamnapu't siyam
sa ilang, at hahanapin ang nawawala hanggang sa
matagpuan niya ito? 5 Pagkatapos, kapag natagpuan
niya ito, pinapasan niya ito sa kaniyang mga balikat
at nagagalak. 6 Pagdating niya sa bahay, tinitipon
niya ang kaniyang mga kaibigan at mga kapitbahay,
sinasabi sa kanila, 'Makisaya kayo sa akin, sapagkat
natagpuan ko ang aking nawawalang tupa.' 7 Sinasabi
ko sa inyo na gayon din, magkakaroon ng kagalakan
sa langit sa isang makasalanang nagsisisi, higit pa
sa siyamnapu't siyam na taong matuwid na hindi
kailangang magsisi. 8 O sinong babaing may sampung
pilak na barya, kung mawalan siya ng isang barya,
ang hindi magsisindi ng ilawan, magwawalis sa bahay,
at masikap na maghahanap hanggang sa matagpuan
niya ito? 9 At kapag natagpuan niya ito, tinitipon
niya ang kaniyang mga kaibigan at mga kapitbahay,
sinasabi, 'Makisaya kayo sa akin, sapagkat natagpuan
ko ang baryang nawala ko.' 10 Gayon din, sinasabi
ko sa inyo, may kagalakan sa kinaroroonan ng mga
anghel ng Diyos sa isang makasalanang nagsisisi. 11
Pagkatapos, sinabi ni Jesus, "May isang lalaking may
dalawang lalaking anak, 12 at sinabi ng nakababata
sa kanila sa kaniyang ama, 'Ama, ibigay mo na sa
akin ngayon ang ari-arian na nararapat na manahin
ko.' Kaya hinati niya ang kaniyang kayamanan sa
pagitan nila. 13 Pagkaraan ng ilang mga araw, tinipon
ng nakababatang anak ang lahat ng kaniyang pag-
aari at pumunta sa isang malayong bansa, at doon ay
winaldas niya ang kaniyang pera sa pagbili ng mga
bagay na hindi niya kailangan, at pag-aaksaya ng
kaniyang pera sa masamang pamumuhay. 14 Ngayon,
nang naubos na niya ang lahat, matinding taggutom
ang lumaganap sa buong bansang iyon, at siya ay
nagsimulang mangailangan. 15 Siya ay pumunta at
namasukan sa isa sa mga mamamayan ng bansang
iyon, na nagpapunta sa kaniya sa kaniyang bukirin
upang magpakain ng mga baboy. 16 At nais na sana
niyang kainin ang mga balat ng buto na kinakain
ng mga baboy dahil walang nagbigay sa kaniya ng
anumang makakain. 17 Ngunit nang nakapag-isip-isip
ang nakababatang anak, sinabi niya, 'Napakaraming
mga upahang utusan ng aking ama ang may higit pa
sa sapat na pagkain, at ako ay nandito, namamatay
sa gutom! 18 Aalis ako rito at pupunta sa aking ama,
at sasabihin ko sa kaniya, "Ama, ako ay nagkasala
laban sa langit at sa iyong paningin. 19 Hindi na ako
karapat-dapat na tawaging anak mo; gawin mo akong
isa sa iyong mga upahang utusan."' 20 Kaya umalis

ang nakababatang anak at pumunta sa kaniyang
ama. Habang siya ay malayo pa, nakita siya ng
kaniyang ama, at siya ay nahabag, at tumakbo, at
niyakap at hinagkan siya. **21** Sinabi ng anak sa
kaniya, “Ama, ako ay nagkasala laban sa langit at sa
iyong paningin. Hindi ako karapat-dapat na tawaging
anak mo.” **22** Sinabi ng ama sa kaniyang mga
utusan, 'Kunin ninyo kaagad ang pinakamagandang
balabal, at isuot sa kaniya, at lagyan ng sing-sing
ang kaniyang kamay, at sandalyas ang kaniyang mga
paa. **23** Pagkatapos, dalhin ninyo dito ang pinatabang
guya at katayin. Tayo ay magsikain at magdiwang.
24 Sapagkat ang anak ko ay namatay, at ngayon
siya ay nabuhay. Siya ay nawala, at ngayon siya
ay natagpuan.' At sila ay nagsimulang magdiwang.
25 Sa panahong iyon, ang kaniyang nakatatandang
anak ay nasa bukid. Nang siya ay dumating at
palapit na sa bahay, narinig niya ang tugtugan at
sayawan. **26** Tinawag niya ang isa sa mga utusan
at tinanong kung ano ang mga bagay na ito. **27**
Sinabi ng utusan sa kaniya, 'Dumating ang iyong
kapatid at nagpakatay ang iyong ama ng pinatabang
guya, dahil nakabalik siya nang ligtas.' **28** Nagalit ang
nakatatandang anak, at ayaw niyang pumasok, at
lumabas ang kaniyang ama, at pinakiusapan siya. **29**
Ngunit sumagot ang nakatatandang anak at sinabi sa
kaniyang ama, 'Tingnan mo, nagpa-alipin ako sa iyo
sa loob ng maraming taon, at kailanman ay hindi ako
sumuway sa iyong utos, ngunit kailanman ay hindi
mo ako binigyan ng isang batang kambing upang
magdiwang ako kasama ng aking mga kaibigan, **30**
ngunit nang dumating ang iyong anak, na umubos
ng iyong kabuhayan sa mga babaing nagbebenta
ng aliw, nagpakatay ka ng pinatabang guya para
sa kaniya.' **31** Sinabi ng ama sa kaniya, 'Anak, lagi
kitang kasama, at lahat ng sa akin ay sa iyo. **32**
Ngunit dapat lang na tayo ay magdiwang at maging
masaya, sapagkat ang kapatid mong ito ay namatay,
at ngayon ay nabuhay; siya ay nawala, at ngayon ay
natagpuan.'”

16 Sinabi rin ni Jesus sa mga alagad, “May
isang mayamang lalaki na may tagapamahala,
at isinumbong sa kaniya na nilulustay ng
tagapamahalang ito ang kaniyang pag-aari. **2** Kaya
pinatawag siya ng mayamang lalaki at sinabi sa kaniya,
'Ano itong naririnig ko tungkol sa iyo? Magbigay-
ulat ka ng iyong pamamahala, dahil ka na maaaring
maging tagapamahala.' **3** Sinabi ng tagapamahala
sa kaniyang sarili, 'Anong gagawin ko, dahil aalisin
sa akin ng amo ko ang pagiging tagapamahala?
Wala akong lakas na magbungkal, at nahihiya akong
magpalimos. **4** Alam ko na ang aking gagawin, para
kapag natanggal ako sa pagiging tagapamahala,
malugod akong tatanggapin ng mga tao sa kanilang
mga bahay.' **5** At tinawag ng tagapamahala ang mga
tao na may utang sa kaniyang amo, at tinanong niya
ang una, 'Magkano ang utang mo sa amo ko?' **6**
Sinabi niya, 'Isang daang takal na langis ng olibo'. At
sinabi niya sa kaniya, 'Kunin mo ang iyong kasulatan,
umupo kang madali at isulat mong limampu.' **7** At
sinabi ng tagapamahala sa isa pa, 'Magkano ang
utang mo?' Sumagot siya, 'Isang daang takal ng
trigo.' Sinabi niya sa kaniya, 'Kunin mo ang iyong
kasulatan at isulat mong walumpu.' **8** At pinuri ng
amo ang hindi makatarungang tagapamahala dahil
kumilos siya nang may katusuhan. Sapagkat ang
mga anak ng mundong ito ay mas tuso sa pakikitungo
sa kanilang sariling tao kaysa mga anak ng liwanag.
(aiōn g165) **9** Sinasabi ko sa inyo, makipagkaibigan
kayo sa pamamagitan ng perang hindi makatarungan,
para kapag ito ay naubos na, maaari ka nilang
tanggapin sa walang hanggang tirahan. **(aiōnios g166)**
10 Ang tapat sa kakaunti ay tapat din sa marami,
at ang hindi makatarungan sa kakaunti ay hindi rin
makatarungan sa marami. **11** Kung hindi ka naging
tapat sa paggamit ng perang hindi makatarungan, sino
ang magtitiwala sa iyo ng tunay na kayamanan? **12**
At kung hindi ka naging tapat sa paggamit sa pera ng
ibang tao, sino ang magbibigay sa iyo ng sarili mong
pera? **13** Walang lingkod ang magkapaglilingkod sa
dalawang amo, sapagkat kasusuklaman niya ang
isa at mamahalin niya ang isa, o magiging tapat
siya sa isa at kamumuhian niya ang isa. Hindi ninyo
maaaring paglingkuran ang Diyos at ang kayamanan.”
14 Ngayon ang mga Pariseo, na mangingibig ng pera,
ay narinig ang lahat ng mga ito, at siya ay kanilang
kinutya. **15** At sinabi niya sa kanila, “Pinapawalang-
sala ninyo ang inyong mga sarili sa paningin ng
mga tao, ngunit nalalaman ng Diyos ang inyong
mga puso. Ang siya na dinadakila ng mga tao ay
kasuklam-suklam sa paningin ng Diyos. **16** Ang
kautusan at ang mga propeta ang umiiral hanggang
sa dumating si Juan. Mula noon, ipinangaral ang
ebanghelyo ng kaharian ng Diyos, at ang lahat ay
sinusubukang pumasok nang pilit doon. **17** Ngunit
mas madaling maglaho ang langit at lupa kaysa

mawalan ng bisa ang isang kudlit ng isang letra ng
kautusan. 18 Ang bawat taong hinihiwalayan ang
kaniyang asawang babae at mag-asawa ng iba ay
gumagawa ng pangangalunya, at ang mag-asawa sa
babaing hiwalay sa kaniyang asawa ay magkakasala
ng pangangalunya. 19 Ngayon, may isang mayamang
lalaki na nakadamit ng kulay lila na gawa sa pinong
lino, at araw-araw nagsasaya sa kaniyang labis na
kayamanan. 20 May isang pulubi na nagngangalang
Lazarus na pinahiga sa kaniyang tarangkahan na
lipos ng sugat, 21 at inaasam-asam niyang kainin ang
nahuhulog sa mesa ng mayamang tao—at maliban
doon, lumapit ang mga aso at dinilaan ang kaniyang
mga sugat. 22 At nangyari na namatay ang pulubi at
dinala ng mga anghel sa kinaroroonan ni Abraham.
Namatay din ang mayamang tao at inilibing, 23 at
doon sa hades, sa kaniyang pagdurusa, tumingala
siya at nakita si Abraham sa malayo at si Lazarus
na nasa tabi niya. **(Hadēs g86)** 24 At sumigaw siya
at sinabi, 'Amang Abraham, maawa ka sa akin at
papuntahin mo si Lazarus, upang isawsaw niya
ang dulo ng kaniyang daliri sa tubig at palamigin
ang aking dila, dahil naghihirap ako sa apoy na
ito.' 25 Ngunit sinabi ni Abraham, 'Anak, alalahanin
mo na sa buong buhay mo, natanggap mo ang
mga magagandang bagay, at si Lazaro sa ganoon
ding paraan ay masasamang bagay. Ngunit ngayon,
siya ay inaaliw dito, at ikaw ay nagdurusa. 26 At
maliban sa lahat ng ito, may malaking bangin na
nakalagay upang ang mga gustong tumawid mula
rito papunta sa iyo ay hindi makakatawid, at wala
ring makakatawid mula riyan papunta sa amin.' 27
At sinabi ng mayamang tao, 'Nagmamakaawa ako,
Amang Abraham, na papuntahin mo siya sa bahay
ng aking ama— 28 sapagkat ako ay may limang
kapatid na lalake—upang balaan niya sila, dahil baka
pumunta rin sila sa lugar na ito ng pagdurusa.' 29
Ngunit sinabi ni Abraham, 'Nasa kanila si Moises at
mga propeta; makinig sila sa kanila.' 30 Sumagot ang
mayamang tao, 'Hindi, Amang Abraham, ngunit kung
may pumunta sa kanila mula sa mga patay, magsisisi
sila.' 31 Ngunit sinabi ni Abraham sa kaniya, 'Kung
hindi sila makikinig kay Moises at sa mga propeta,
hindi rin sila mahihikayat kung may mabuhay mula sa
mga patay.". /.

17 Sinabi ni Jesus sa kaniyang mga alagad, "Tiyak
na darating ang mga bagay na magiging dahilan
upang tayo ay magkasala, ngunit aba sa taong
pagmumulan ng mga ito! 2 Mas mabuti pa sa kaniya
kung bitinan ang kaniyang leeg ng isang gilingang
bato at ihagis siya sa dagat, kaysa maging sanhi ng
pagkakatisod ng maliliit na ito. 3 Mag-ingat kayo.
Kung nagkasala ang iyong kapatid na lalaki, sawayin
mo siya, at kung siya ay nagsisi, patawarin mo
siya. 4 Kapag nagkasala siya laban sa iyo ng pitong
beses sa isang araw, at pitong beses na bumalik
sa iyo, sinasabi, 'Nagsisisi ako,' dapat mo siyang
patawarin!" 5 Sinabi ng mga apostol sa Panginoon,
"Dagdagan mo ang aming pananampalataya." 6
Sinabi ng Panginoon, "Kung may pananampalataya
kayo na tulad ng isang butil ng mustasa, sasabihin
ninyo sa puno ng sicamorong ito, 'Mabunot ka, at
matanim sa dagat,' at kayo ay susundin nito. 7 Ngunit
sino sa inyo, na may lingkod na nag-aararo o nag-
aalaga ng tupa, ang magsasabi sa kaniya kapag
nakabalik na siya mula sa bukid, 'Pumarito ka kaagad
at umupo upang kumain'? 8 Hindi ba niya sasabihin
sa kaniya, 'Maghanda ka ng kakainin ko, magbigkis
ka at pagsilbihan mo ako hanggang sa matapos
akong kumain at uminom. At pagkatapos, kumain
ka at uminom'? 9 Hindi siya nagpapasalamat sa
lingkod dahil ginawa niya ang mga bagay na iniutos,
nagpapasalamat ba siya? 10 Ganoon din kayo, kapag
nagawa ninyo ang lahat ng bagay na iniutos sa inyo,
dapat ninyong sabihin, 'Hindi kami karapat-dapat na
mga lingkod. Ginawa lang namin ang dapat naming
gawin.'" 11 Nangyari na habang sila ay nasa daan
patungong Jerusalem, siya ay naglalakbay sa lupaing
pagitan ng Samaria at Galilea. 12 At sa kaniyang
pagpasok sa isang nayon, doon ay sinalubong siya
ng sampung lalaking ketongin. Tumayo sila nang
malayo sa kaniya 13 at nilakasan nila ang kanilang
tinig, sinasabi, "Jesus, Amo, maawa ka sa amin." 14
Nang makita niya sila, sinabi niya sa kanila, "Pumunta
kayo at ipakita ninyo ang inyong mga sarili sa mga
pari." At nangyari nga na habang sila ay papunta,
sila ay nalinisan. 15 Nang makita ng isa sa kanila
na gumaling siya, bumalik siya nang may malakas
na tinig na niluluwalhati ang Diyos. 16 Yumuko siya
sa paanan ni Jesus, nagpapasalamat sa kaniya. Isa
siyang Samaritano. 17 Sumagot si Jesus, sinabi,
"Hindi ba sampu ang nilinis? 18 Nasaan ang siyam?
Wala bang ibang bumalik upang luwalhatiin ang Diyos,
maliban sa dayuhang ito?" 19 Sinabi niya sa kaniya,
"Tumayo ka, at humayo. Pinagaling ka ng iyong
pananampalataya." 20 Nang naitanong sa kaniya ng

mga Pariseo kung kailan darating ang kaharian ng
Diyos, sinagot sila ni Jesus at sinabi, “Ang kaharian
ng Diyos ay hindi isang bagay na mapagmamasdan.
Ni hindi nila sasabihin, **21** 'Tumingin kayo rito!' o,
'Tumingin kayo roon!' dahil ang kaharian ng Diyos
ay nasa inyo.” **22** Sinabi ni Jesus sa mga alagad,
“Darating ang mga araw na nanaisin ninyong makita
ang isa sa mga araw ng Anak ng Tao, ngunit hindi
ninyo ito makikita. **23** Sasabihin nila sa inyo, 'Tingnan
ninyo, naroon!' o, 'Tingnan ninyo, narito!' Ngunit
huwag kayong pumunta, ni sumunod sa kanila, **24**
sapagkat gaya ng paglitaw ng kidlat kapag ito ay
kumislap buhat sa isang panig ng kalangitan tungo sa
ibang panig ng kalangitan, gayon din naman ang Anak
ng Tao sa kaniyang araw. **25** Ngunit kailangan muna
niyang magdusa ng labis at itakwil ng salinlahing ito.
26 Katulad ng nangyari sa panahon ni Noe, gayon din
ang mangyayari sa mga araw ng Anak ng Tao. **27**
Nagsisikain sila, nagsisiinom, nagsisipag-asawa at
ibinibigay sila upang mag-asawa, hanggang sa araw
na pumasok sa arko si Noe—at dumating ang baha
at pinatay silang lahat. **28** Gayon din naman, katulad
ng nangyari sa panahon ni Lot, sila ay nagsisikain,
nagsisiinom, nagsisibili, nagsisitinda, nagsisipagtanim
at sila ay nagsisipatayo ng gusali. **29** Ngunit nang
araw na lumabas mula sa Sodoma si Lot, umulan ng
apoy at asupre mula sa langit, at pinuksa silang lahat.
30 Ganoon din naman ang mangyayari sa araw na
maihayag ang Anak ng Tao. **31** Sa araw na iyon, ang
nasa taas ng bahay ay huwag nang bumaba upang
ilabas ang kaniyang mga kagamitan sa bahay. At ang
nasa bukid ay huwag nang bumalik. **32** Alalahanin
ninyo ang asawa ni Lot. **33** Sinumang naghahangad
na iligtas ang kaniyang buhay ay mawawalan nito,
ngunit ang sinumang mawalan ng kaniyang buhay
ay makapagliligtas nito. **34** Sinasabi ko sa inyo, sa
gabing iyon ay mayroong dalawang tao sa isang
higaan. Ang isa ay kukunin, at ang isa ay iiwan.
35 Mayroong dalawang babae ang magkasamang
gigiling. Ang isa ay kukunin at ang isa ay iiwan.” **36**
(Mayroong dalawang tao sa bukid, ang isa ay kukunin
at ang isa ay iiwan.) **37** Tinanong nila sa kaniya,
“Saan, Panginoon?” At sinabi niya sa kanila, “Kung
saan naroon ang bangkay, doon din nagtitipon ang
mga buwitre.”

18 Pagkatapos, sinabi niya ang isang talinghaga
sa kanila tungkol sa kung paano sila dapat
laging manalangin, at huwag panghinaan ng loob, **2**
sinasabi, “Sa isang lungsod, may isang hukom na
hindi natatakot sa Diyos at hindi niya iginagalang
ang mga tao. **3** Ngayon may isang babaeng balo
sa lungsod na iyon, at madalas itong pumupunta sa
kaniya, sinasabi, 'Tulungan mo akong makamit ang
katarungan laban sa aking kaaway.' **4** Sa loob ng
mahabang panahon hindi niya ito nais na tulungan,
ngunit pagkatapos ng maikling panahon, sinabi niya
sa kaniyang sarili, 'Bagaman hindi ako natatakot
sa Diyos o hindi ko iginagalang ang tao, **5** ngunit
dahil ginagambala ako ng balong ito, tutulungan ko
siyang makamit ang katarungan, upang hindi niya
ako pagurin sa kaniyang palagiang pagpunta rito.'” **6**
Pagkatapos sinabi ng Panginoon, “Pakinggan ninyo
ang sinabi ng hindi makatarungang hukom. **7** Ngayon,
hindi ba ibibigay din ng Diyos ang katarungan sa
kaniyang mga hinirang na dumaraing sa kaniya
araw at gabi? Hindi ba siya magiging matiyaga
sa kanila? **8** Sinasabi ko sa inyo na agad niyang
dadalhin ang katarungan sa kanila. Ngunit kapag
dumating ang Anak ng Tao, may matatagpuan ba
siyang pananampalataya sa lupa?” **9** At sinabi din
niya ang talinghagang ito sa mga taong nagsasabi sa
kanilang mga sarili na sila ay matuwid at humahamak
sa ibang tao, **10** “Dalawang lalaki ang pumunta sa
templo upang manalangin—ang isa ay Pariseo at ang
isa naman ay maniningil ng buwis. **11** Tumayo ang
Pariseo at ipinanalangin ang mga bagay na ito tungkol
sa kaniyang sarili, 'Diyos, nagpapasalamat ako sa iyo
dahil hindi ako katulad ng ibang taong magnanakaw,
mga hindi matuwid, mga mangangalunya, o tulad
ng maniningil ng buwis na ito. **12** Nag-aayuno ako
ng dalawang beses bawat linggo. Ibinibigay ko ang
ikapu ng lahat ng aking nakukuha.' **13** Ngunit ang
maniningil ng buwis, na nakatayo sa di-kalayuan,
ayaw man lang tumingin sa langit, ngunit dinadagukan
niya ang kaniyang dibdib, sinasabi, 'Diyos, kaawaan
mo ako, na isang makasalanan.' **14** Sinasabi ko
sa inyo, umuwi ang taong ito sa kaniyang bahay
na napawalang-sala kaysa sa isa, dahil maibababa
ang bawat taong nagmamataas ng kaniyang sarili
at maitataas ang bawat taong nagpapakababa ng
kaniyang sarili.” **15** Dinadala rin ng mga tao kay Jesus
ang kanilang mga sanggol, upang sila ay kaniyang
mahawakan, ngunit nang makita ito ng mga alagad,
sinaway nila ang mga ito, **16** Ngunit pinalapit sila
ni Jesus sa kaniya, sinasabi, “Payagan ninyo ang
mga maliliit na bata na lumapit sa akin at huwag

ninyo silang pagbawalan. Sapagkat ang kaharian
ng Diyos ay nauukol sa mga gaya nila. **17** Totoo,
sinasabi ko sa inyo, ang sinumang hindi tatanggap
sa kaharian ng Diyos na tulad ng isang bata ay
tiyak na hindi makapapasok doon." **18** Isang pinuno
ang nagtanong sa kaniya, sinasabi, "Mabuting guro,
ano ang kailangan kong gawin upang magmana ng
buhay na walang hanggan?" **(aiōnios g166)** **19** Sinabi ni
Jesus sa kaniya, "Bakit mo ako tinatawag na mabuti?
Walang mabuti, kundi ang Diyos lamang. **20** Alam
mo ang mga kautusan—huwag kang mangalunya,
huwag kang pumatay, huwag kang magnakaw, huwag
kang magpatotoo ng kasinungalingan, igalang mo
ang iyong ama at ina." **21** Sinabi ng pinuno, "Sinunod
ko ang lahat ng bagay na ito mula pa sa aking
pagkabata." **22** Nang marinig iyon ni Jesus, sinabi
niya sa kaniya, "Isang bagay pa ang kulang sa iyo.
Dapat mong ipagbili ang lahat ng mayroon ka at
ipamahagi mo ito sa mga mahihirap, at magkakaroon
ka ng kayamanan sa langit—at halika, sumunod
ka sa akin." **23** Ngunit nang marinig ng mayamang
lalaki ang mga bagay na ito, labis siyang nalungkot,
sapagkat napakayaman niya. **24** Habang tinitingnan
siya ni Jesus, lubha siyang nalungkot at sinabi,
"Gaano na lamang kahirap para sa mga mayayaman
na pumasok sa kaharian ng Diyos! **25** Sapagkat
mas madali para sa isang kamelyo na pumasok
sa butas ng isang karayom, kaysa sa isang taong
mayaman na pumasok sa kaharian ng Diyos." **26**
Sinabi ng mga nakarinig nito, "Kung ganoon sino ang
maliligtas?" **27** Sumagot si Jesus, "Ang mga bagay
na hindi magagawa ng mga tao ay magagawa ng
Diyos." **28** Sinabi ni Pedro, "Tingnan mo, iniwan namin
ang lahat ng aming pag-aari at sumunod sa iyo." **29**
Kaya sinabi ni Jesus sa kanila, "Totoo, sinasabi ko
sa inyo na walang sinumang nag-iwan ng kaniyang
bahay, o asawang babae, o mga kapatid na lalaki, o
mga magulang, o mga anak, para sa kapakanan ng
kaharian ng Diyos, **30** ang hindi makatatanggap ng
mas marami sa mundong ito at sa mundong darating,
ng buhay na walang hanggan." **(aiōn g165, aiōnios
g166)** **31** Pagkatapos niyang tipunin ang Labindalawa,
sinabi niya sa kanila, "Masdan ninyo, paakyat tayo sa
Jerusalem, at ang lahat ng bagay na isinulat ng mga
propeta tungkol sa Anak ng Tao ay matutupad. **32**
Sapagkat ibibigay siya sa mga Gentil, at kukutyain,
at ipapahiya, at duduraan. **33** Pagkatapos siyang
hagupitin, siya ay papatayin nila at sa ikatlong araw
muli siyang mabubuhay." **34** Wala silang naunawaan
sa mga bagay na ito, at ang salitang ito ay lingid
sa kanila, at hindi nila naunawaan ang mga bagay
na nasabi. **35** At nangyari, nang palapit si Jesus
sa Jerico, may isang bulag na lalaking nakaupo sa
tabi ng kalsada na namamalimos, **36** at nang narinig
niya ang maraming tao na dumaraan, tinanong niya
kung ano ang nangyayari. **37** Sinabi nila sa kaniya
na dumaraan si Jesus na taga-Nazaret. **38** Kaya
sumigaw ang bulag na lalaki, sinasabi, "Jesus, anak
ni David, maawa ka sa akin." **39** Sinaway ng mga
naunang naglalakad ang bulag na lalaki, sinasabi sa
kaniya na manahimik. Ngunit lalo pa siyang sumigaw,
"Anak ni David, maawa ka sa akin." **40** Huminto si
Jesus at iniutos na dalhin sa kaniya ang lalaki. At
nang malapit na ang bulag na lalaki, tinanong siya ni
Jesus, **41** "Ano ang gusto mong gawin ko sa iyo?"
Sinabi niya, "Panginoon, gusto kong makakita." **42**
Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Tanggapin mo ang iyong
paningin. Pinagaling ka ng iyong pananampalataya."
43 Kaagad niyang natanggap ang kaniyang paningin,
at sumunod sa kainya na niluluwalhati ang Diyos.
Pagkakita nito, nagbigay ng papuri ang lahat ng tao
sa Diyos.

19 Pumasok si Jesus at dumaraan sa Jerico.
2 Masdan ninyo, mayroong lalaki doon na
nagngangalang Zaqueo. Siya ay isang pinuno ng
mga maniningil ng buwis at siya ay mayaman. **3**
Sinusubukan niyang makita kung sino si Jesus,
ngunit hindi niya makita sa dami ng tao, dahil siya
ay maliit. **4** Kaya tumakbo siya sa unahan ng mga
tao at umakyat sa isang puno ng sikamoro upang
makita siya, dahil daraan si Jesus sa daang iyon. **5**
Nang makarating si Jesus sa dakong iyon, tumingala
siya at sinabi sa kaniya, "Zaqueo, bumaba ka agad,
sapagkat sa araw na ito, kinakailangan kong manatili
sa iyong tahanan." **6** Kaya nagmadali siya, bumaba
at tinanggap siya nang may galak. **7** Nang makita ito
ng lahat, dumaing silang lahat, sinasabi, "Pumunta
siya upang bisitahin ang isang taong makasalanan."
8 Tumayo si Zaqueo at sinabi niya sa Panginoon,
"Tingnan mo, Panginoon, ibabahagi ko sa mga
mahihirap ang kalahati ng aking mga ari-arian, at
kung ako ay may nadayang sinuman sa anuman,
ibabalik ang halaga ng maka-apat na beses." **9** Sinabi
ni Jesus sa kaniya, "Sa araw na ito, dumating ang
kaligtasan sa bahay na ito, dahil anak din siya ni
Abraham. **10** Sapagkat ang Anak ng Tao ay naparito

upang hanapin at iligtas ang mga taong nawawala."
11 Habang pinakikinggan nila ang mga bagay na ito,
nagpatuloy siyang magsalita at nagsabi ng isang
talinghaga, dahil malapit siya sa Jerusalem, at inakala
nila na ang kaharian ng Diyos ay magsisimula na
kaagad. **12** Kaya sinabi niya, "May isang maharlikang
pumunta sa malayong bansa upang tanggapin ang
isang kaharian para sa kaniya at pagkatapos ay
babalik. **13** Tinawag niya ang sampu sa kaniyang
mga lingkod, at binigyan sila ng sampung mina, at
sinabi sa kanila, 'Mag-negosyo kayo hanggang ako
ay bumalik.' **14** Ngunit kinamuhian siya ng kaniyang
mga mamamayan at pinasunod sa kaniya ang isang
lupon ng kinatawan, sinasabi, 'Ayaw namin na ang
taong ito ang mamuno sa amin.' **15** Nangyari nang
siya ay bumalik, natanggap na niya ang kaharian,
pinatawag niya ang mga lingkod na binigyan niya
ng pera, upang malaman niya kung magkano ang
kanilang tinubo sa pagnenegosyo. **16** Ang una ay
lumapit sa kaniyang harapan, sinasabi, 'Panginoon,
ang iyong mina ay nadagdagan pa ng sampung
mina.' **17** Sinabi ng maharlika sa kaniya, 'Magaling,
mabuting lingkod. Dahil ikaw ay naging tapat sa
kakaunti, ikaw ay magkakaroon ng kapangyarihan
sa sampung lungsod.' **18** Ang pangalawa dumating,
sinasabi, 'Ang iyong mina, panginoon, ay nadagdagan
pa ng limang mina.' **19** Sinabi sa kaniya ng maharlika,
'Mamamahala ka sa limang lungsod.' **20** At dumating
ang isa pa, sinasabi, 'Panginoon, narito ang iyong
mina, na maingat kong itinago sa isang tela, **21**
sapagkat natatakot ako sa iyo, dahil ikaw ay mabagsik
na tao. Kinukuha mo ang hindi mo iniipon, at inaani
ang hindi mo inihasik.' **22** Sinabi sa kaniya ng
maharlika, 'Huhusgahan kita ayon sa iyong mga
salita, ikaw na masamang lingkod. Alam mo na ako
ay mabagsik na tao, kinukuha ang hindi ko inilagay,
at inaani ang hindi ko inihasik. **23** Kung gayon bakit
hindi mo inilagay ang aking pera sa bangko, upang
sa pagbalik ko, makuha ko ito nang may kasamang
tubo?' **24** Sinabi ng maharlika sa mga nakatayo doon,
'Kunin ninyo ang mina sa kaniya, at ibigay ninyo
sa may sampung mina.' **25** Sinabi nila sa kaniya,
'Panginoon, mayroon siyang sampung mina.' **26**
'Sinasabi ko sa inyo, na ang lahat ng mayroon ay
mabibigyan pa ng mas marami, ngunit sa kaniya na
wala, kahit ang mayroon siya ay kukunin sa kaniya.
27 Ngunit ang aking mga kaaway, ang mga may ayaw
na maghari ako sa kanila, dalhin ninyo sila rito at
patayin sila sa harapan ko.'" **28** Nang nasabi na niya
ang mga bagay na ito, nauna na siyang pumunta,
paakyat sa Jerusalem. **29** At nangyari nang palapit
na siya sa Bethfage at sa Bethania, sa bundok na
tinatawag na Olivet, nagsugo siya ng dalawa sa
mga alagad, **30** sinasabi, "Pumunta kayo sa kabilang
nayon. Sa inyong pagpasok, matatagpuan ninyo
ang isang bisiro na hindi pa kailanman nasasakyan.
Kalagan ninyo ito at dalhin sa akin. **31** Kung may
magtatanong sa inyo, 'Bakit ninyo kinakalagan iyan?'
sabihin ninyo, 'Kailangan ito ng Panginoon.'" **32** Ang
mga isinugo ay pumunta at natagpuan ang bisiro gaya
ng sinabi ni Jesus sa kanila. **33** Habang kinakalagan
nila ang bisiro, sinabi ng mga may-ari sa kanila,
"Bakit ninyo kinakalagan ang bisiro?" **34** Sinabi nila,
"Kailangan ito ng Panginoon." **35** Dinala nila ito kay
Jesus, at inilagay nila ang kanilang mga kasuotan sa
ibabaw ng bisiro at pinasakay si Jesus. **36** Habang
siya ay nagpapatuloy, inilatag nila ang kanilang mga
kasuotan sa daan. **37** Nang palapit na siya sa libis ng
Bundok ng mga Olibo, ang buong karamihan ng mga
alagad ay nagsimulang magalak at magpuri sa Diyos
nang may malakas na tinig dahil sa lahat ng mga
kamangha-manghang gawa na kanilang nakita, **38** na
sinasabi, "Pinagpala ang hari na naparito sa pangalan
ng Panginoon! Kapayapaan sa langit at kaluwalhatian
sa kataastaasan!" **39** Sinabi sa kaniya ng ilan sa mga
Pariseong kasama ng maraming tao, "Guro, sawayin
mo ang iyong mga alagad." **40** Sumagot si Jesus
at sinabing, "Sinasabi ko sa inyo, kung tatahimik
sila, ang mga bato ay sisigaw." **41** Nang palapit na
si Jesus sa lungsod, iniyakan niya ito, **42** sinasabi,
"Kung alam mo lang sa araw na ito, kahit ikaw, ang
mga bagay na magbibigay sa iyo ng kapayapaan!
Ngunit ngayon ang mga ito ay lingid sa iyong mga
mata. **43** Sapagkat darating sa iyo ang mga araw,
na magtatayo ng harang ang iyong mga kaaway sa
palibot mo, at papalibutan ka, at gigipitin ka mula sa
bawat panig. **44** Hahampasin ka nila pababa sa lupa
at kasama ang iyong mga anak. Hindi sila magtitira
ng isang bato sa ibabaw ng isa pang bato, dahil
hindi mo kinilala nang sinusubukan kang iligtas ng
Diyos." **45** Pumasok si Jesus sa templo at sinimulang
palayasin ang mga nagtitinda, **46** sinasabi sa kanila,
"Nasusulat, 'Ang aking bahay ay magiging bahay-
panalanginan,' ngunit ginawa ninyo itong lungga ng
mga magnanakaw." **47** Kaya araw-araw nagtuturo
si Jesus sa templo. Ang mga punong pari at ang

mga eskriba at ang mga pinuno ng mga tao ay nais
siyang patayin, 48 ngunit wala silang mahanap na
paraan upang gawin ito, dahil ang lahat ng mga tao
ay nakikinig nang mabuti sa kaniya.

20 At nangyari sa isang araw, habang tinuturuan ni
Jesus ang mga tao sa templo at ipinapangaral
ang ebanghelyo, nilapitan siya ng mga punong pari
at mga eskriba kasama ang mga nakatatanda. 2
Nagsalita sila, at sinasabi sa kaniya, “Sabihin mo sa
amin kung sa anong kapangyarihan mo ginagawa
ang mga bagay na ito? O sino ang nagbigay sa iyo
ng kapangyarihang ito?” 3 Sumagot siya at sinabi
sa kanila, “May itatanong din ako sa inyo. Sabihin
niyo sa akin ang tungkol 4 sa pagbautismo ni Juan.
Mula ba ito sa langit o mula sa tao?” 5 Nagusap-
usap sila at sinabi, “Kapag sasabihin natin, 'Mula sa
langit,' sasabihin niya, 'Kung ganoon bakit hindi ninyo
siya pinaniwalaan?' 6 Pero kung sasabihin natin,
'Mula sa tao,' babatuhin tayo ng lahat ng mga tao,
dahil nahikayat sila na si Juan ay isang propeta.”
7 Kaya sumagot sila na hindi nila alam kung saan
ito nagmula. 8 Sinabi ni Jesus sa kanila, “Hindi ko
din sasabihin sa inyo kung saan galing ang aking
kapangyarihan na gumawa ng mga bagay na ito.” 9
Sinabi niya sa mga tao ang talinghagang ito, “May
isang taong nagtanim ng ubasan, pinaupa niya ito
sa mga magtatanim ng ubas, at pumunta sa ibang
bansa sa mahabang panahon. 10 Nang dumating
ang takdang panahon, pinapunta niya ang kaniyang
utusan sa mga magtatanim ng ubas, upang siya ay
bigyan nila ng bunga ng ubasan. Ngunit binugbog siya
ng mga magtatanim ng ubas, at pinaalis siyang nang
walang dala. 11 Pagkatapos, pinapunta niya ang isa
pang utusan, at siya ay binugbog din nila, at kahiya-
hiya ang ginawa sa kaniya, at pinaalis siya nang
walang dala. 12 At pinapunta pa rin niya ang ikatlo at
sinugatan din nila, at itinapon siya palabas. 13 Kaya
sinabi ng may-ari ng ubasan, 'Ano ang gagawin ko?
Papupuntahin ko ang pinakamamahal kong anak na
lalaki. Baka sakaling igalang nila siya.' 14 Ngunit nang
makita siya ng mga magtatanim ng ubas, nag-usap-
usap sila, sinasabing, 'Ito ang tagapagmana. Patayin
natin siya upang mapunta sa atin ang kaniyang mana.'
15 Pinalayas nila siya sa ubasan, at pinatay. Ano nga
kaya ang gagawin ng may-ari ng ubasan sa kanila?
16 Siya ay darating at pupuksain ang mga magtatanim
ng ubas at ipamimigay sa iba ang ubasan.” Nang
marinig nila ito, sabi nila, “Huwag sanang pahintulutan
ng Diyos ito!” 17 Ngunit tumingin si Jesus sa kanila
at sinabi, “Ano ang kahulugan ng kasulatang ito?
'Ang bato na tinanggihan ng mga gumagawa ng
gusali, ay ginawang batong panuluk'? 18 Ang bawat
isa na babagsak sa batong iyon ay magkakadurog-
durog. Ngunit kung sinuman ang mabagsakan ng
batong ito ay madudurog.” 19 Kaya pinagsikapan
na hulihin ng mga eskriba at mga punong pari si
Jesus sa oras ding iyon, dahil alam nila na sinabi niya
ang talinghagang ito laban sa kanila. Ngunit natakot
sila sa mga tao. 20 Maingat siyang inaabangan,
nagpadala sila ng mga espiya na nagkukunwaring
matuwid upang makahanap sila ng pagkakamali sa
kaniyang salita, upang ibigay siya sa batas at sa
kapangyarihan ng gobernador. 21 Sila ay nagtanong
sa kaniya, at sinabi, “Guro, alam naming nagsasabi
at nagtuturo ka nang tama, at hindi ka nahihikayat
ng sinuman, ngunit itinuturo mo ang katotohanan
tungkol sa daan ng Diyos. 22 Naayon ba sa batas na
magbayad kami ng buwis kay Cesar, o hindi?” 23
Ngunit nalalaman ni Jesus ang kanilang katusuhan,
at sinabi niya sa kanila, 24 “Ipakita niyo sa akin ang
isang dinario. Kaninong larawan at pangalan ang
nakaukit dito? At sinabi nila, “Kay Cesar.” 25 Sinabi
niya sa kanila, “Kung gayon, ibigay kay Cesar ang
mga bagay na kay Cesar at sa Diyos ang mga bagay
na sa Diyos.” 26 Hindi mabatikus ng mga eskriba
at mga pinunong pari ang kaniyang sinabi sa harap
ng mga tao. Namangha sila sa kaniyang sagot at
wala silang nasabi. 27 Nang magpunta sa kaniya ang
ilan sa mga Saduceo, na nagsasabing walang muling
pagkabuhay, 28 tinanong nila siya, sinabi, “Guro,
sumulat si Moises sa amin na kung ang kapatid na
lalaki ng isang lalaki ay namatay, na may asawa, at
walang anak, dapat kunin ng lalaki ang asawa ng
kaniyang kapatid, at magkaroon ng anak para sa
kaniyang kapatid. 29 May pitong magkakapatid na
lalaki at nag-asawa ang panganay, ngunit namatay
nang walang anak, 30 at ganoon din ang pangalawa.
31 Napangasawa ng ikatlong kapatid ang babae, at
ganoon din ang pito ay hindi nag-iwan ng mga anak,
at namatay. 32 Pagkatapos ang babae ay namatay
din. 33 Sa muling pagkabuhay, kaninong asawa ang
babae? Sapagkat siya ay naging asawa ng pito?
34 Sinabi ni Jesus sa kanila, “Ang mga anak na
lalaki ng mundong ito ay mag-aasawa at ibinibigay
upang makapangasawa. (aiōn g165) 35 Ngunit ang
mga nahatulan na karapat-dapat na tumanggap ng

muling pagkabuhay mula sa mga patay at pumasok sa walang hanggang ay hindi mag-aasawa at hindi ibinibigay upang makapangasawa. **(aiōn g165)** **36** At hindi na rin sila mamamatay, sapagkat kapantay nila ang mga anghel at sila ay mga anak ng Diyos, bilang mga anak ng muling pagkabuhay. **37** Ngunit ang mga patay ay binuhay na muli, maging si Moises ay ipinakita niya, sa lugar ng mababang punong kahoy, na tinawag niya ang Panginoon na ang Diyos ni Abraham at Diyos ni Isaac at Diyos ni Jacob. **38** Ngayon, hindi siya Diyos ng mga patay kundi ng mga buhay, sapagkat ang lahat ay nabubuhay sa kaniya." **39** Sumagot ang ilan sa mga eskriba, "Guro, mahusay ang iyong sagot," **40** At hindi na sila nangahas pang magtanong sa kaniya ng anumang tanong. **41** Sinabi ni Jesus sa kanila, "Paano nila nasabi na ang Cristo ay anak ni David? **42** Sapagkat sinabi mismo ni David sa Aklat ng Mga Awit, Sinabi ng Panginoon sa aking Panginoon, 'Umupo ka sa aking kanang kamay, **43** hanggang gawin ko ang iyong mga kaaway na tungtungan ng iyong mga paa.' **44** Kaya tinawag ni David ang Cristo na 'Panginoon', kaya paano siya naging anak ni David?" **45** Habang nakikinig ang lahat ng mga tao, sinabi ni Jesus sa kaniyang mga alagad, **46** "Mag-ingat kayo sa mga eskriba na gustong maglakad na nakasuot ng mahabang mga balabal, at gustong-gusto ang mga pagbati sa mga lugar na pamilihan, at mga upuang pandangal sa sinagoga, at mga upuang pandangal sa mga pista. **47** Nililimas din nila ang mga bahay ng mga balong babae, at nagpapanggap na nananalangin nang mahaba. Sila ay tatanggap ng mas mabigat na paghatol."

21 Tumingala si Jesus at nakita niya ang mga mayayamang tao na inilalagay ang kanilang mga kaloob sa kabang-yaman. **2** Nakita rin ang isang mahirap na babaeng balo na inihuhulog ang dalawang katiting. **3** Kaya sinabi niya, "Totoo, sinasabi ko sa inyo, mas malaki ang inilagay ng mahirap na babaeng balong ito kaysa sa kanilang lahat. **4** Nagbigay silang lahat ng mga kaloob mula sa kanilang kasaganahan. Ngunit ang babaeng balo na ito, sa kabila ng kaniyang kahirapan, inilagay ang lahat ng salaping mayroon siya upang mabuhay." **5** Habang pinag-uusapan ng ilan ang templo, kung paano ito pinalamutihan ng magagandang bato at mga handog, kaniyang sinabi, **6** "Patungkol sa mga bagay na ito na inyong nakikita, darating ang mga araw na wala ni isang bato ang maiiwan sa ibabaw ng isa pang bato na hindi babagsak." **7** Kaya't siya ay kanilang tinanong, "Guro, kailan mangyayari ang mga bagay na ito? At ano ang magiging palatandaan kapag malapit ng mangyari ang mga bagay na ito?" **8** Sumagot si Jesus, "Mag-ingat kayo na hindi kayo malinlang. Sapagkat maraming darating sa pangalan ko, magsasabi, 'Ako ay siya' at, 'Malapit na ang panahon.' Huwag kayong sumunod sa kanila. **9** Kapag kayo ay nakarinig ng mga digmaan at mga kaguluhan, huwag kayong masindak, sapagkat kinakailangang mangyari muna ang mga bagay na ito, ngunit ang wakas ay hindi kaagad na magaganap." **10** At sinabi niya sa kanila, "Titindig ang isang bansa laban sa bansa, at kaharian laban sa kaharian. **11** Magkakaroon ng mga malalakas na lindol, at sa iba't ibang dako ay magkakaroon ng taggutom at mga salot. Magkakaroon ng mga kakila-kilabot na pangyayari at mga dakilang palatandaan mula sa langit. **12** Ngunit bago ang lahat ng ito, dadakipin nila kayo at uusigin, ibibigay kayo sa mga sinagoga at sa mga bilangguan, dadalhin kayo sa harapan ng mga hari at mga gobernador dahil sa aking pangalan. **13** Ito ay magbibigay-daan ng pagkakataon para sa inyong patotoo. **14** Kaya pagtibayin ninyo sa inyong puso na huwag ihanda ang inyong isasagot nang maagang panahon, **15** sapagkat ibibigay ko sa inyo ang mga salita at karunungan, na hindi malalabanan at matutulan ng lahat ng iyong kaaway. **16** Ngunit kayo ay ibibigay din ng inyong mga magulang, mga kapatid, mga kamag-anak, at mga kaibigan, at papatayin nila ang iba sa inyo. **17** Kayo ay kamumuhian ng lahat dahil sa aking pangalan. **18** Ngunit hindi mawawala kahit isang buhok sa inyong ulo. **19** Sa inyong pagtitiis ay makakamtan ninyo ang inyong mga kaluluwa. **20** Kapag nakita ninyo ang Jerusalem na napaliligiran ng mga hukbo, kung gayon malalaman ninyo malapit na ang pagkawasak nito. **21** Kung magkagayon, ang mga nasa Judea ay magsitakas patungo sa mga bundok, at lahat ng mga nasa kalagitnaan ng lungsod ay umalis, at ang mga nasa bayan ay huwag pumasok doon. **22** Sapagkat ito ang mga araw ng paghihiganti, upang matupad ang lahat ng nasusulat. **23** Sa aba ng mga nagdadalang-tao at sa mga nagpapasuso sa mga araw na iyon! Sapagkat magkakaroon ng matinding kapighatian sa lupain, at poot sa mga taong ito. **24** At sila ay babagsak sa pamamagitan ng talim ng espada at sila ay dadalhing bihag sa lahat ng mga bansa, at ang Jerusalem ay yuyurakan ng mga Gentil,

hanggang sa matupad ang mga panahon ng mga
Gentil. 25 Magkakaroon ng mga palatandaan sa araw,
sa buwan, at sa mga bituin. At sa lupa, magkakaroon
ng kapighatian sa mga bansa, na walang pag-asa
dahil sa dagundong ng dagat at sa mga alon. 26
Manlulupaypay ang mga tao dahil sa takot at dahil sa
inaasahang darating sa mundo. Sapagkat mayayanig
ang mga kapangyarihan ng kalangitan. 27 At makikita
nila ang Anak ng Tao na dumarating na nasa ulap
na may kapangyarihan at dakilang kaluwalhatian.
28 Ngunit kapag magsisimulang mangyari ang mga
bagay na ito, tumindig kayo, at tumingala, sapagkat
nalalapit na ang inyong kaligtasan." 29 Nagsabi si
Jesus ng talinghaga sa kanila, "Tingnan ninyo ang
puno ng igos, at ang lahat ng mga puno. 30 Kapag
ang mga ito ay umusbong, nakikita ninyo mismo at
nalalaman na malapit na ang tag-araw. 31 Gayon
din naman, kapag nakita ninyo na nangyayari na
ang mga bagay na ito, nalalaman ninyong nalalapit
na ang kaharian ng Diyos. 32 Totoo, sinasabi ko sa
inyo, hindi lilipas ang ang salinlahing ito, hanggang
sa maganap ang lahat ng mga bagay na ito. 33 Ang
langit at lupa ay lilipas, ngunit ang aking mga salita
ay hindi lilipas. 34 Ngunit bigyang-pansin ang inyong
mga sarili, upang hindi magnais ang inyong mga
puso ng kahalayan, kalasingan, at mga alalahanin sa
buhay. Sapagkat darating ang araw na iyon sa inyo
nang biglaan 35 na gaya ng bitag. Sapagkat darating
ito sa lahat ng naninirahan sa ibabaw ng buong
mundo. 36 Ngunit maging mapagmatiyag kayo sa
lahat ng oras, nananalangin na kayo ay magkaroon
ng sapat na lakas upang matakasan ninyo ang lahat
ng ito na magaganap, at upang tumayo sa harapan
ng Anak ng Tao." 37 Kaya't tuwing umaga siya ay
nagtuturo sa templo at sa gabi siya ay lumalabas,
at nagpapalipas ng gabi sa bundok na tinatawag na
Olivet. 38 Ang lahat ng mga tao ay dumarating nang
napakaaga upang makinig sa kaniya sa templo.

22 Ngayon, papalapit na ang Pista ng Tinapay na
walang Pampaalsa, na tinatawag na Paskwa. 2
Pinag-usapan ng mga punong pari at mga eskriba
kung paano nila ipapapatay si Jesus, sapagkat
natatakot sila sa mga tao. 3 Pumasok si Satanas kay
Judas Iscariote, isa sa Labindalawa. 4 Nagpunta si
Judas at nakipag-usap sa mga punong pari at mga
kapitan tungkol sa kung paano niya maidadala si
Jesus sa kanila. 5 Nagalak sila, at nakipagkasundong
bibigyan siya ng pera. 6 Sumang-ayon siya, at
naghanap ng pagkakataon upang madala niya si
Jesus sa kanila malayo sa maraming mga tao. 7
Dumating ang araw ng tinapay na walang pampaalsa,
na kung saan kailangang ialay ang kordero ng
Paskwa. 8 Isinugo ni Jesus sina Pedro at Juan, at
sinabi, "Pumunta kayo at maghanda ng hapunang
Pampaskua upang ito ay ating kainin." 9 Tinanong nila
sa kaniya, "Saan mo kami gustong gumawa ng mga
paghahanda?" 10 Sinagot niya sila, "Makinig kayo,
kapag nakapasok na kayo sa lungsod, may isang
lalaking sasalubong sa inyo na may isang bangang
tubig. Sundan ninyo siya sa bahay kung saan siya
papasok. 11 Pagkatapos, sabihin ninyo sa panginoon
ng bahay 'Ipinapatanong ng Guro sa iyo, "Nasaan
ang silid pampanauhin, kung saan kami kakain ng
aking mga alagad sa araw ng Paskwa?"' 12 Ipapakita
niya sa inyo ang malaki at maayos na silid sa itaas.
Doon ninyo gawin ang mga paghahanda. 13 Kaya
pumunta sila, at nakita ang lahat ayon sa sinabi niya
sa kanila. At inihanda nila ang hapunang Pampaskwa.
14 Nang dumating ang panahon, umupo siya kasama
ang mga apostol. 15 Pagkatapos sinabi niya sa
kanila, "Labis kong ninais na makasalo kayo sa Pista
ng Paskwang ito bago ako magdusa. 16 Sapagkat
sinasabi ko sa inyo, hindi ko na ito kakaining muli,
hanggang sa matupad ito sa kaharian ng Diyos."
17 Pagkatapos, kumuha si Jesus ng isang kopa, at
nang makapagpasalamat, sinabi niya, "Kunin ninyo
ito at ibahagi ito sa isa't isa. 18 Sapagkat sinasabi
ko sa inyo, hindi na ako muling iinom ng bunga
ng ubas, hanggang sa dumating ang kaharian ng
Diyos." 19 Pagkatapos, kinuha niya ang tinapay
at nang makapagpasalamat, hinati-hati niya ito, at
ibinigay sa kanila, sinasabi, "Ito ang aking katawan
na ibinigay para sa inyo. Gawin ninyo ito bilang
pag-alaala sa akin." 20 Kinuha niya ang tasa sa
parehong paraan pagkatapos ng hapunan, sinasabi,
"Ang tasang ito ang bagong tipan sa aking dugo, na
ibinuhos para sa inyo. 21 Ngunit makinig kayo. Ang
taong magkakanulo sa akin ay kasama ko ngayon sa
hapag. 22 Sapagkat ang Anak ng Tao ay mamamatay
ayon sa itinakda. Ngunit sa aba sa taong iyon na
magkakanulo sa kaniya!" 23 At nagsimula silang
magtanong sa isa't isa, kung sino sa kanila ang
gagawa ng bagay na ito. 24 At nagkaroon din ng
pagtatalo sa kanila tungkol sa kung sino sa kanila ang
itinuturing na pinakadakila. 25 Sinabi niya sa kanila,
"Ang mga hari ng mga Gentil ay may kapangyarihang

pamunuan sila, at ang mga may kapangyarihan sa
kanila ay tinawag na mga pinunong kagalang-galang.
26 Ngunit sa inyo ay hindi dapat maging tulad nito. Sa
halip, ang pinakadakila sa inyo ay maging katulad
ng pinakabata. At ang pinakamahalaga sa inyo ay
maging katulad ng isang naglilingkod. 27 Sapagkat
sino ang mas dakila, ang taong nakaupo sa may
hapag o ang siyang naglilingkod? Hindi ba ang taong
nakaupo sa may hapag? Bagaman kasama ninyo ako
bilang isang naglilingkod. 28 Ngunit kayo ang mga
nagpatuloy na kasama ko sa aking mga pagsubok.
29 Ibibigay ko sa inyo ang kaharian, katulad ng aking
Ama na nagbigay sa akin ng kaharian, 30 upang
kayo ay kumain at uminom sa aking mesa sa aking
kaharian. At uupo kayo sa mga trono na hahatol sa
labindalawang lipi ng Israel. 31 Simon, Simon, mag-
ingat kayo, sapagkat hinihingi kayo ni Satanas upang
salain kayo tulad ng trigo. 32 Ngunit ipinanalangin
kita, upang hindi humina ang iyong pananampalataya.
At pagkatapos mong muling manumbalik, palakasin
mo ang iyong mga kapatid." 33 Sinabi ni Pedro sa
kaniya, "Panginoon, handa akong sumama sa iyo sa
bilangguan at sa kamatayan." 34 Sumagot si Jesus,
"Sinasabi ko sa iyo, Pedro, hindi titilaok ang tandang
sa araw na ito, bago mo ikaila ng tatlong beses na
kilala mo ako." 35 At sinabi ni Jesus sa kanila. "Nang
ipinadala ko kayo na walang pitaka, supot ng mga
kakailanganin, o sapatos, nagkulang ba kayo ng kahit
na ano?" At sumagot sila, "Hindi." 36 Kaya sinabi niya
sa kanila, "Ngunit ngayon, siya na may pitaka, kunin
niya ito, at maging ang supot ng pagkain. Ang walang
espada ay dapat ipagbili niya ang kaniyang balabal
at bumili ng isa. 37 Sapagkat sinasabi ko sa inyo,
kinakailangang matupad ang nasusulat tungkol sa
akin, 'At itinuring siyang isa sa mga lumalabag sa
batas.' Sapagkat natutupad na ang pahayag tungkol
sa akin." 38 Kaya sinabi nila, "Panginoon, tingnan
mo! Narito ang dalawang espada." At sinabi niya sa
kanila, "Tama na iyan." 39 Pagkatapos ng hapunan,
pumunta si Jesus sa Bundok ng mga Olibo gaya
ng madalas niyang ginagawa, at sumunod ang mga
alagad sa kaniya. 40 Nang dumating sila, sinabi niya
sa kanila, "Ipanalangin ninyo na hindi kayo matukso."
41 Lumayo siya sa kanila sa di-kalayuan, at lumuhod
siya at nanalangin, 42 sinasabi, "Ama, kung nais
mo, alisin mo sa akin ang tasang ito. Gayunman,
hindi ang kalooban ko, kundi ang kalooban mo ang
mangyari." 43 Pagkatapos, isang anghel mula sa
langit ang nagpakita sa kaniya, pinapalakas siya. 44
Sa matinding paghihirap, nanalangin siya nang lalong
taimtim, at ang kaniyang pawis ay naging tulad ng
malalaking tulo ng dugo na nahuhulog sa lupa. 45
Nang tumayo siya mula sa kaniyang pananalangin,
pumunta siya sa kaniyang mga alagad, at nakita
niyang natutulog ang mga ito dahil sa kanilang
pagdadalamhati, 46 at tinanong sila, "Bakit kayo
natutulog?" Bumangon kayo at manalangin, nang
hindi kayo pumasok sa tukso." 47 Habang siya ay
nagsasalita, masdan ito, dumating ang maraming
tao, kasama si Judas na isa sa Labindalawa na
pinangungunahan sila. Lumapit siya kay Jesus upang
siya ay halikan, 48 ngunit sinabi ni Jesus sa kaniya,
"Judas, ipinagkakanulo mo ba ang Anak ng Tao sa
pamamagitan ng isang halik?" 49 Nang makita ng
mga nakapalibot kay Jesus ang nangyayari, sinabi
nila, "Panginoon, lulusob na ba kami gamit ang
tabak?" 50 At isa sa kanila ang lumusob sa lingkod ng
pinakapunong pari, at tinaga ang kaniyang kanang
tainga. 51 Sinabi ni Jesus, "Tigilan na ninyo ito." At
hinawakan ni Jesus ang kaniyang tainga at pinagaling
siya. 52 Sinabi ni Jesus sa mga punong pari, sa
mga kapitan ng templo, at sa mga nakatatanda
na dumating laban sa kaniya. "Nagpunta kayo na
tila laban sa isang magnanakaw, na may dalang
mga espada at mga pamalo? 53 Nang kasama ko
kayo araw-araw sa templo, hindi ninyo ako dinakip.
Ngunit ito ang inyong oras, at ang kapangyarihan
ng kadiliman." 54 Dinakip siya, itinaboy siya palayo,
at dinala sa bahay ng pinakapunong pari. Ngunit
sumunod si Pedro sa di-kalayuan. 55 Pagkatapos
nilang magpaningas ng apoy sa gitna ng patyo at
sama-samang umupo, umupo si Pedro sa kanilang
kalagitnaan. 56 Nakita siya ng isang utusang babae
habang nakaupo sa naiilawan ng apoy, at tinitigan
siya nito at sinabi, "Kasama rin siya ng taong iyon."
57 Ngunit ikinaila ito ni Pedro, at sinabi, "Babae, hindi
ko siya kilala." 58 Pagkaraan ng ilang sandali, nakita
uli siya ng iba pang tao, at sinabi, "Isa ka rin sa
kanila." Ngunit sinabi ni Pedro, "Lalaki, hindi." 59
Pagkatapos ng isang oras iginiit ng isa pang lalaki at
sinabi, "Totoo na ang lalaking ito ay kasama niya,
sapagkat siya ay taga-Galilea." 60 Ngunit sinabi ni
Pedro, "Lalaki, hindi ko alam ang sinasabi mo." At
agad-agad, habang nagsasalita pa siya, tumilaok ang
tandang. 61 Lumingon ang Panginoon at tumingin kay
Pedro. At naalala ni Pedro ang salita ng Panginoon,

nang sabihin niya sa kaniya, “Bago tumilaok ang
tandang sa araw na ito, tatlong ulit mo akong ikakaila.”
62 Siya ay lumabas, tumangis si Pedro ng labis.
63 Pagkatapos ay kinutya at hinampas si Jesus ng
mga lalaking nagbabantay sa kaniya. 64 Pagkatapos
siyang piringan, tinanong siya at sinabi, “Hulaan
mo! Sino ang humampas sa iyo?” 65 Nagsalita
pa sila ng maraming mga bagay laban kay Jesus,
nilalapastangan siya. 66 Kinaumagahan, nagtipun-
tipon ang mga nakatatanda, ang mga punong pari
at mga eskriba. Siya ay dinala nila sa Konseho, 67
sinasabi “Kung ikaw ang Cristo, sabihin mo sa amin.”
Ngunit sinabi niya sa kanila, “Kung sabihin ko sa
inyo, hindi kayo maniniwala, 68 at kung tanungin ko
kayo, hindi kayo sasagot. 69 Ngunit mula ngayon,
ang Anak ng Tao ay mauupo sa kanang kamay ng
kapangyarihan ng Diyos.” 70 Sinabi nilang lahat,
“Kung gayon ikaw ang Anak ng Diyos?” At sinabi
ni Jesus sa kanila, “Sinabi ninyo na ako nga.” 71
Sinabi nila, “Bakit pa natin kailangan ng isang saksi?
Sapagkat tayo na mismo ang nakarinig mula sa
kaniyang bibig.”

23 Ang buong kapulungan ay tumayo, at dinala
si Jesus sa harapan ni Pilato. 2 Nagsimula
silang paratangan siya, sinasabi, “Nalaman na
inaakay ng taong ito ang aming bansa sa kasamaan,
ipinagbabawal niyang magbigay ng buwis kay Ceasar,
at sinasabing siya mismo ang Cristo, na isang hari.”
3 Tinanong siya ni Pilato, sinasabi, “Ikaw ba ang
Hari ng mga Judio?” At sinagot siya ni Jesus at
sinabi, “Ikaw na ang may sabi.” 4 Sinabi ni Pilato sa
mga punong pari at sa maraming tao, “Wala akong
makitang kasalanan sa taong ito.” 5 Ngunit sila ay
nagpupumilit, sinasabi, “Ginugulo niya ang mga tao,
nagtuturo sa buong Judea, mula sa Galilea maging
sa lugar na ito.” 6 Kaya nang marinig ito ni Pilato,
tinanong niya kung ang taong iyon ay taga-Galilea. 7
Nang malaman niyang nasa ilalim siya ng pamumuno
ni Herodes, ipinadala niya si Jesus kay Herodes, na
nasa Jerusalem din sa mga araw na iyon. 8 Nang
makita ni Herodes si Jesus, labis siyang natuwa,
dahil matagal na niya itong nais makita. Nakarinig
siya ng tungkol sa kaniya at ninais niyang makakita
ng ilang himala na ginawa niya. 9 Maraming itinanong
si Herodes kay Jesus, ngunit walang isinagot si
Jesus sa kaniya. 10 Tumayo ang mga punong pari
at mga eskriba, marahas siyang pinaparatangan.
11 Inalipusta siya ni Herodes kasama ng kaniyang
mga kawal, at kinutya siya, at dinamitan siya ng
magandang kasuotan, at ipinadala si Jesus pabalik
kay Pilato. 12 Naging magkaibigan sina Herodes at
Pilato sa araw ding iyon (dati silang magkaaway.) 13
Tinipon ni Pilato ang mga punong pari at ang mga
pinuno at ang napakaraming tao, 14 at sinabi sa
kanila, “Dinala ninyo ang taong ito sa akin na tila
isang taong pinangungunahan ang mga tao upang
gumawa ng masama, at tingnan ninyo, tinanong
ko siya sa harapan ninyo, wala akong nakitang
kasalanan sa taong ito tungkol sa mga bagay na
inyong ipinaparatang sa kaniya. 15 Wala, kahit si
Herodes, sapagkat siya ay ipinabalik niya sa atin, at
tingnan ninyo, wala siyang ginawang karapat-dapat
ng kamatayan. 16 Kaya parurusahan ko siya, at
pakakawalan siya. 17 (Ngayon, sa pista, kailangang
magpalaya ni Pilato ng isang bilanggo para sa
mga Judio.) 18 Ngunit sabay-sabay silang sumigaw,
sinasabi, “Alisin ninyo ang taong ito, at palayain si
Barabbas para sa amin!” 19 Si Barabbas ay isang
taong ibinilanggo dahil sa pagrerebelde sa lungsod
at dahil sa pagpatay. 20 Kinausap ulit sila ni Pilato,
ninanais na palayain si Jesus. 21 Ngunit sumigaw sila,
sinasabi, “Ipako siya sa krus, ipako siya sa krus.” 22
Sinabi niya sa kanila sa ikatlong pagkakataon, “Bakit,
anong masamang ginawa ng taong ito? Wala akong
natagpuan upang siya ay marapat na parusahan ng
kamatayan. Kaya, pagkatapos niyang maparusahan,
pakakawalan ko siya.” 23 Ngunit sila ay mapilit na
may malalakas na tinig, hinihiling na ipapako siya
krus. At nahikayat si Pilato ng kanilang mga tinig.
24 Kaya nagpasya si Pilato na ibigay ang kanilang
kahilingan. 25 Pinalaya niya ang taong hiniling nila,
na ibinilanggo dahil sa panggugulo at pagpatay.
Ngunit ibinigay niya si Jesus ayon sa kalooban
nila. 26 Nang siya inilalayo nila, sinunggaban nila
ang isang Simon na taga-Cirene, na nanggaling sa
kabukiran, at pinapasan nila ang krus sa kaniya
upang buhatin niya, na sumusunod kay Jesus. 27
Siya ay sinusundan ng napakaraming tao, at mga
kababaihang nagdadalamhati at tumatangis dahil sa
kaniya. 28 Ngunit lumingon si Jesus sa kanila, at
sinabi, “Mga anak na babae ng Jerusalem, huwag
ninyo akong tangisan, ngunit tangisan ninyo ang
inyong sarili at ang inyong mga anak. 29 Dahil tingnan
ninyo, darating ang mga araw na sasabihin nila,
'Pinagpala ang mga baog at ang mga sinapupunang
hindi nanganak, at ang mga suso na hindi nagpasuso.'

30 Sa panahong iyon sasabihin nila sa mga bundok,
'Bumagsak kayo sa amin,' at sa mga burol, 'Tabunan
ninyo kami.' 31 Sapagkat kung gagawin nila ang
mga bagay na ito habang ang puno ay berde,
anong magyayari kapag tuyo na ito?" 32 May iba
pang dalawang lalaking na mga kriminal ang dinala
kasama niya upang patayin. 33 Nang makarating
sila sa lugar na kung tawagin ay Bungo, doon ay
kanilang ipinako siya sa krus kasama ang mga
kriminal, isa sa kaniyang kanan at isa sa kaniyang
kaliwa. 34 Sinabi ni Jesus, “Ama, patawarin mo sila,
sapagkat hindi nila alam ang kanilang ginagawa.”
At sila ay nagsapalaran, hinati-hati ang kaniyang
kasuotan. 35 Ang mga tao ay nakatayong nanonood
habang kinukutya rin siya ng mga pinuno, sinasabi,
“Niligtas niya ang iba. Hayaan ninyong iligtas niya ang
kaniyang sarili, kung siya nga ang Cristo ng Diyos,
ang hinirang.” 36 Pinagtawanan din siya ng mga
kawal, lumalapit sa kaniya, inaalukan siya ng suka, 37
at sinasabi, “Kung ikaw ang Hari ng mga Judio, iligtas
mo ang iyong sarili.” 38 Mayroon ding isang karatula
sa itaas niya, “ITO ANG HARI NG MGA JUDIO.” 39
Nilait siya ng isa sa mga kriminal na nakapako sa
krus, sinasabi, “Hindi ba ikaw ang Cristo? Iligtas mo
ang iyong sarili at kami.” 40 Ngunit sumagot ang
isa, sinaway siya at sinabi, “Hindi ka ba natatakot
sa Diyos, sapagkat ikaw ay nasa ilalim ng parehong
parusa? 41 Nararapat lang na narito tayo, sapagkat
tinatanggap natin ang nararapat sa ating mga ginawa.
Ngunit ang taong ito ay walang ginawang mali.”
42 At dagdag pa niya, “Jesus, alalahanin mo ako
pagdating mo sa iyong kaharian.” 43 Sinabi ni Jesus
sa kaniya, “Tunay ngang sinasabi ko sa iyo, sa araw
na ito, ikaw ay makakasama ko sa paraiso.” 44 Nang
pasapit na ang Ika-anim na oras, nagdilim sa buong
lupain hanggang sa ika-siyam na oras 45 habang
nagdidilim ang araw. Pagkatapos, nahati sa gitna ang
kurtina ng templo. 46 At si Jesus, na may malakas
na tinig ay nagsabi, “Ama, ipinagkakatiwala ko ang
aking espiritu sa iyong mga kamay.” Pagkasabi niya
nito, siya ay namatay. 47 Nang makita ng senturion
ang nangyari, niluwalhati niya ang Diyos, sinabi,
“Tunay ngang matuwid ang taong ito.” 48 Nang ang
mga bagay na naganap ay nakita ng napakaraming
taong sama-samang dumating upang saksihan ang
pangyayaring ito, nagsi-uwian sila na dinadagukan
ang kanilang mga dibdib. 49 Ngunit ang lahat ng
mga kakilala niya, at ang mga babaing sumunod sa
kaniya mula sa Galilea, ay nakatayo sa di-kalayuan,
pinapanood ang mga bagay na ito. 50 Masdan
ninyo, may isang lalaking nagngangalang Jose, na
kabilang sa Konseho, isang mabuti at matuwid na
tao 51 (hindi siya sumang-ayon sa kanilang pasya
at sa kanilang ginawa), mula sa Arimatea, isang
Judiong lungsod, na siyang naghihintay sa kaharian
ng Diyos. 52 Ang taong ito ay lumapit kay Pilato,
hiningi ang katawan ni Jesus. 53 Ibinababa niya ito,
at binalot ito ng pinong lino, at inilagay siya sa isang
libingang inukit sa bato, na hindi pa napaglilibingan.
54 Noon ay ang Araw ng Paghahanda, at nalalapit na
ang Araw ng Pamamahinga. 55 Ang mga babaing
kasama niyang lumabas sa Galilea ay sumunod,
at nakita ang libingan at kung paano inilagay ang
kaniyang katawan. 56 Sila ay umuwi, at naghanda
ng mga pabango at mga pamahid. At sa araw ng
Pamamahinga, sila ay nagpahinga ayon sa kautusan.

24 Maagang-maaga sa unang araw ng linggo,
pumunta sila sa libingan, dala-dala ang
pabangong ihinanda nila. 2 Natagpuan nilang
naigulong ang bato palayo sa libingan. 3 Pumasok
sila sa loob, ngunit hindi nila natagpuan ang katawan
ng Panginoon Jesus. 4 At nangyari na, habang sila
ay nalilito tungkol dito, biglang may dalawang lalaking
tumayo sa tabi nila na nakakasilaw ang damit. 5
Ang mga babae ay napuno ng takot at yumuko sa
lupa, sinabi nila nila sa mga babae, “Bakit ninyo
hinahanap ang buhay sa mga patay? 6 Wala siya
dito, ngunit siya ay muling nabuhay! Alalahanin niyo
ang sinabi niya sa inyo noong nasa Galilea pa siya,
7 sinabi niya na ang Anak ng Tao ay kailangang
ipasakamay sa mga makasalanang tao at ipapako
sa krus, at sa ikatlong araw ay muling mabubuhay.”
8 Naalala ng mga babae ang mga sinabi niya, 9 at
bumalik sila galing ng libingan at sinabi ang lahat
ng nangyari sa labing isang alagad at lahat ng iba
pa. 10 Ngayon, sina Maria Magdalena, Juana, Maria
na ina ni Santiago, at ang iba pang mga babaeng
kasama nila ang nagbalita ng mga nangyari sa mga
apostol. 11 Ngunit ang balitang ito ay tila walang
kabuluhan sa mga apostol, at hindi nila pinaniwalaan
ang mga babae. 12 Gayon pa man, tumayo si Pedro,
at tumakbo papunta sa libingan, at yumuko siya at
tumingin sa loob, nakita niya na ang mga telang
lino na lamang ang naroon. Kaya umuwi si Pedro
sa kaniyang tahanan, na nagtataka kung ano ang
nangyari. 13 Masdan ninyo, sa araw ding iyon, dalawa

sa kanila ang papunta sa nayon na tinatawag na
Emaus, na animnapung stadia ang layo mula sa
Jerusalem. **14** Pinag-uusapan nila ang tungkol sa
lahat ng nangyari. **15** Nangyari na, habang nag-uusap
sila at nagtatanungan sa isat-isa, lumapit si Jesus
mismo at sumama sa kanila. **16** Ngunit ang kanilang
mga mata ay nahadlangan upang hindi siya makilala.
17 Sinabi ni Jesus sa kanila, “Ano ang pinag-uusapan
ninyong dalawa habang naglalakad kayo?” Huminto
sila na nalulungkot. **18** Isa sa kanila na nagngangalang
Cleopas, ang sumagot sa kaniya, “Ikaw lang ba ang
tao sa Jerusalem na hindi nakakaalam sa mga bagay
na nangyayari doon sa mga araw na ito?” **19** Sinabi
ni Jesus sa kanila, “Anong mga bagay?” Sumagot
sila sa kaniya, “Ang mga bagay tungkol kay Jesus na
taga-Nazaret, na isang propeta, na makapangyarihan
sa gawa at salita sa harapan ng Diyos at ng mga tao.
20 At kung papaano siya ibinigay ng mga punong pari
at mga pinuno natin upang hatulan ng kamatayan at
ipako sa krus. **21** Ngunit umasa kami na siya ang
magpapalaya sa Israel. Oo, at maliban pa sa lahat ng
ito, pangatlong araw na ngayon mula ng nangyari ang
mga bagay na ito. **22** Ngunit bukod dito, pinamangha
kami ng ilan sa mga kababaihang kasamahan namin,
na pumunta sa libingan nang maaga. **23** Nang hindi
nila nakita ang kaniyang katawan, pumunta sila sa
amin, sinasabing may nakita silang pangitain ng mga
anghel na nagsabing siya ay buhay. **24** Pumunta sa
libingan ang ilan sa mga kalalakihang kasama, at
nakita nila ito na gaya ng sinabi ng mga kababaihan.
Ngunit hindi nila siya nakita.” **25** Sinabi ni Jesus
sa kanila, “O mga lalaking hangal at makukupad
ang puso na maniwala sa lahat ng sinabi ng mga
propeta! **26** Hindi ba kinakailangang si Cristo ay
magdusa ng ganitong mga bagay, at pumasok sa
kaniyang kaluwalhatian?” **27** At magmula kay Moises
at sa lahat ng propeta, ipinaliwanag ni Jesus sa
kanila ang mga bagay tungkol sa kaniyang sarili
sa lahat ng mga kasulatan. **28** Habang papalapit
sila sa nayon, na kanilang pupuntahan, lumakad
si Jesus na wari magpapatuloy pa. **29** Ngunit siya
ay pinigilan nila, sinasabi, “Manatili ka sa amin,
sapagkat malapit nang gumabi at dumidilim na.” Kaya
pumasok si Jesus upang tumuloy sa kanila. **30** At
nangyari, nang siya ay umupong kasalo nila upang
kumain, kinuha niya ang tinapay, at pinagpasalamatan
ito, at pinagpira-piraso ito, at ibinigay niya ito sa
kanila. **31** Pagkatapos, nabuksan ang kanilang mga
mata, at siya ay nakilala nila, at siya ay naglaho sa
kanilang paningin. **32** At sinabi nila sa isa't-isa, “Hindi
ba umaalab ang ating puso, habang kinakausap
niya tayo sa daan, habang binubuksan niya sa atin
ang mga Kasulatan?” **33** Tumayo sila sa oras ding
iyon, at bumalik sa Jerusalem. Natagpuan nila ang
labing-isa na nagtipon-tipon at ang iba pang kasama
nila, **34** sinasabi, “Totoo ngang muling nabuhay
ang Panginoon, at nagpakita siya kay Simon”. **35**
Kaya ikinuwento nila ang nangyari sa daan, at kung
paano nila nakilala si Jesus nang pagpira-pirasuhin
niya ang tinapay. **36** Habang pinag-uusapan nila
ang mga bagay na ito, tumayo si Jesus mismo sa
kalagitnaan nila, at sinabi niya sa kanila, “Kapayapaan
ay sumainyo.” **37** Ngunit sila ay nasindak at napuno
ng takot, at inakala nila na espiritu ang kanilang
nakita. **38** Sinabi ni Jesus sa kanila, “Bakit kayo
naguguluhan? Bakit may mga katanungan sa inyong
puso? **39** Tingnan ninyo ang aking mga kamay
at paa, na ako talaga ito. Hawakan ninyo ako at
tingnan ninyo. Sapagkat ang espiritu ay walang buto
at laman, gaya ng inyong nakikita na nasa akin.”
40 Pagkatapos niyang sabihin ito, pinakita niya sa
kanila ang kaniyang mga kamay at paa. **41** Habang
sila ay hindi pa rin makapaniwala dahil sa galak, at
namangha, sinabi ni Jesus sa kanila, “Mayroon ba
kayong anumang makakain?” **42** Siya ay binigyan nila
ng inihaw na isda. **43** Kinuha ito ni Jesus at kinain
niya ito sa harapan nila. **44** Sinabi niya sa kanila,
“Nang kasama ko kayo, sinabi ko sa inyo na lahat ng
nakasulat sa kautusan ni Moises at ng mga propeta
at sa Aklat ng Mga Awit ay kailangan matupad.” **45**
At binuksan niya ang kanilang mga isipan upang
maunawaan nila ang Kasulatan. **46** Sinabi niya sa
kanila, “Nasusulat, na kailangang maghirap ang
Cristo, at muling mabuhay mula sa patay sa ikatlong
araw. **47** At ang pagsisisi at pagpapatawad ng
mga kasalanan ay dapat maipangaral sa kaniyang
pangalan sa lahat ng mga bansa, mula sa Jerusalem.
48 Kayo ay mga saksi ng lahat ng ito. **49** Tingnan
ninyo, ipadadala ko sa inyo ang ipinangako ng aking
Ama. Ngunit mag-hintay kayo sa lungsod, hanggang
kayo ay mapagkalooban ng kapangyarihang mula sa
taas.” **50** At inilabas sila ni Jesus hanggang malapit
na sila sa Bethania. Itinaas niya ang kaniyang mga
kamay, at binasbasan sila. **51** Nangyari na, habang
sila ay binabasbasan niya, sila ay iniwan niya at siya
ay dinala paakyat sa langit. **52** Kaya siya ay sinamba

nila, at bumalik sila sa Jerusalem nang may labis na
kagalakan. **53** Namalagi sila sa Templo, na nagpupuri
sa Diyos.

Juan

1 Sa simula pa lamang ay ang Salita, at ang Salita ay
kasama ng Diyos, at ang Salita ay Diyos. 2 Itong
Salitang ito ay nasa simula pa kasama ng Diyos. 3 Ang
lahat nang mga bagay ay nalikha sa pamamagitan
niya, at kung wala siya, ay wala kahit isang bagay
ang nilikha na nalikha. 4 Sa kaniya ay buhay, at ang
buhay na iyon ay liwanag sa lahat ng sangkatauhan.
5 Ang liwanag ay sumisinag sa kadiliman, at ito ay
hindi napawi nang kadiliman. 6 May isang lalaki na
isinugo mula sa Diyos, na ang pangalan ay Juan. 7
Dumating siya bilang isang saksi upang magpatotoo
tungkol sa liwanag, upang ang lahat ay maaaring
maniwala sa pamamagitan niya. 8 Hindi si Juan ang
liwanag, ngunit naparito upang makapagpatotoo siya
tungkol sa liwanag. 9 Iyon ang tunay na liwanag na
dumarating sa mundo at iyon ang nagpapaliwanang
sa lahat. 10 Siya ay nasa mundo, at ang mundo
ay nalikha sa pamamagitan niya, at ang mundo ay
hindi nakakakilala sa kaniya. 11 Dumating siya sa
kaniyang sariling kababayan, at hindi siya tinanggap
ng kaniyang sariling mga kababayan. 12 Ngunit sa
kasing-dami nang tumanggap sa kaniya, na naniwala
sa kaniyang pangalan, sa kanila niya ipinagkaloob
ang karapatang maging mga anak ng Diyos, 13
ipinanganak sila hindi sa pamamagitan nang dugo, ni
hindi sa pamamagitan nang kagustuhan ng laman, ni
hindi sa pamamagitan nang kagustuhan ng tao, kundi
sa pamamagitan ng Diyos. 14 Ngayon ang Salita ay
naging laman at namuhay na kasama namin. Nakita
namin ang kaniyang kaluwalhatian, kaluwalhatiang
katulad ng nasa nag-iisang natatanging katauhan na
naparito mula sa Ama, punong-puno ng biyaya at
katotohanan. 15 Pinatotohanan ni Juan ang tungkol sa
kaniya at sumigaw na nagsasabi, “Siyang sinabi ko sa
inyo, 'Ang darating kasunod ko ay mas higit sa akin,
sapagkat siya ay nauna sa akin.'” 16 Sapagkat mula
sa kaniyang kapuspusan tayong lahat ay nakatanggap
ng sunod-sunod na libreng kaloob. 17 Sapagkat ang
kautusan ay ibinigay sa pamamagitan ni Moises.
Biyaya at katotohanan ay dumating sa pamamagitan
ni Jesu-Cristo. 18 Kailanman, walang tao ang nakakita
sa Diyos. Ang isa at nag-iisang katauhan, na mismo
ay Diyos, na siyang nasa dibdib ng Ama, nagawa
niya siyang maipakilala. 19 Ngayon ito ang patotoo ni
Juan nang ang mga Judio ay nagpadala sa kaniya
ng mga pari at mga Levita mula sa Jerusalem para
tanungin siyang, “Sino ka?” 20 Malaya niyang inilahad,
at hindi ikinaila, ngunit tumugon, “Hindi ako ang
Cristo.” 21 Kaya siya ay tinanong nila, “Ano ka kung
gayon? Ikaw ba si Elias?” Sabi niya, “Hindi ako.”
Sabi nila, “Ikaw ba ang propeta?” Sumagot siya,
“Hindi.” 22 Pagkatapos ay sinabi nila sa kaniya,
“Sino ka, upang may maibigay kaming sagot sa mga
nagsugo sa amin? Ano ang masasabi mo tungkol
sa iyong sarili?” 23 Sinabi niya, “Ako ang boses ng
isang sumisigaw sa ilang: 'Gawin ninyong tuwid ang
daraanan ng Panginoon,' gaya nang sinabi ni Isaias
na propeta.” 24 Ngayong mayroong mga isinugo duon
mula sa mga Pariseo. Tinanong nila siya at sinabi sa
kaniya, 25 “Kung ganoon bakit ka nagbabautismo
kung hindi ikaw ang Cristo, ni hindi si Elias, ni hindi
ang propeta?” 26 Tumugon si Juan sa kanila sinasabi,
“Nagbabautismo ako ng tubig. Subalit, sa kalagitnaan
ninyo ay nakatayo ang isang hindi ninyo nakikilala.
27 Siya ang darating kasunod ko. Hindi ako karapat-
dapat na magtanggal ng tali ng kaniyang sandalyas.”
28 Ang mga bagay na ito ay nangyari sa Bethania
sa kabilang ibayo nang Jordan, kung saan si Juan
ay nagbabautismo. 29 Sa sumunod na araw nakita
ni Juan na paparating si Jesus sa kaniya at sinabi,
“Tingnan ninyo, ayun ang kordero ng Diyos na siyang
nag-aalis nang mga kasalanan ng mundo! 30 Siya
ang sinabi ko sa inyo na, 'Ang darating kasunod ko
ay mas higit sa akin, sapagkat siya ay nauna sa akin.'
31 Hindi ko siya nakilala, ngunit ito ay nangyari upang
maihayag siya sa Israel na siyang dahilan na ako
ay nagbabautismo ng tubig.” 32 Nagpatotoo si Juan,
“Nakita ko ang Espiritu na bumababa mula sa langit
tulad ng isang kalapati, at ito ay nanatili sa kaniya.
33 Hindi ko siya nakilala, ngunit ang sabi sa akin ng
nagsugo sa akin na magbautismo sa tubig, 'Kung
kanino mo makikita ang Espiritu na bumababa at
nananatili, siya ang magbabautismo ng Banal na
Espiritu.' 34 Pareho kong nakita at napatotohanan
na ito ang Anak ng Diyos. 35 Muli, sa sumunod na
araw, habang si Juan ay nakatayong kasama ang
dalawang alagad 36 nakita nila si Jesus na naglalakad
sa malapit, at sinabi ni Juan, “Tingnan ninyo, ayun
ang Kordero ng Diyos!” 37 Narinig ng dalawang
alagad na sinabi ni Juan ito, at sila ay sumunod kay
Jesus. 38 At si Jesus ay lumingon at nakita silang
sumusunod at sinabi sa kanila, “Anung nais ninyo?”
Sumagot sila, “Rabi (na ang ibig sabihin ay 'Guro'),
saan ka nakatira?” 39 Sinabi niya sa kanila, “Halikayo

at tingnan." At sila ay pumaroon at nakita kung saan
siya nakatira; sila ay tumira kasama niya sa araw na
iyon sapagkat noon ay halos mag-aalas kuwatro na.
40 Isa sa dalawang nakarinig na nagsalita si Juan
at pagkatapos sumunod kay Jesus ay si Andres na
kapatid ni Simon Pedro. 41 Una niyang nakita ang
kaniyang sariling kapatid na si Simon at sinabi sa
kaniya, "Nakita na namin ang Mesias," (na sinalin
na, 'ang Cristo'). 42 Dinala niya siya kay Jesus. Si
Jesus ay tumingin sa kaniya at sinabi, "Ikaw si Simon
anak ni Juan. Ikaw ay tatawaging Cepas" (na ang ibig
sabihin ay 'Pedro'). 43 Kinabukasan, nang si Jesus
ay nais na umalis para pumunta sa Galilea, nakita
niya si Felipe at sinabi sa kaniya, "Sumunod ka sa
akin." 44 Ngayon si Felipe ay galing sa Bethsaida,
ang lungsod nila Andres at Pedro. 45 Natagpuan ni
Felipe si Nathanael at sinabi sa kaniya, "Ang siyang
naisulat sa kaustusan ni Moises at ng mga propeta -
ay nakita namin, si Jesus na taga-Nazaret na anak
ni Jose." 46 Sinabi ni Nathanael, "Maaari bang may
magandang bagay na magmula sa Nazaret?" Sinabi
ni Felipe sa kaniya, "Halika at tingnan mo." 47 Nakita
ni Jesus na palapit si Nataniel sa kaniya at sinabi ang
tungkol sa kaniya, "Tingnan ninyo, isa ngang tunay na
Israelita, na walang panlilinlang." 48 Sinabi sa kaniya
ni Nataniel, "Papaano mo ako nakikilala?" Sumagot si
Jesus at sinabi sa kaniya, "Bago ka tawagin ni Felipe,
nang nasa ilalim ka ng puno ng igos, nakita na kita."
49 Sumagot si Nathanael, "Rabi, ikaw ang Anak ng
Diyos! Ikaw ang Hari ng Israel!" 50 Sumagot si Jesus
at sinabi sa kaniya, "Dahil ba sa sinabi ko sa iyo,
'Nakita kita sa ilalim ng puno ng igos', naniniwala ka
na? Makakakita ka ng mga bagay na mas higit pa
kaysa dito." 51 Sinabi ni Jesus, "Totoo, totoo itong
sinasabi ko sa iyo, makikita mong magbukas ang mga
kalangitan, at ang mga anghel ng Diyos ay umaakyat
at bumababa sa kinaroroonan ng Anak ng Tao."

2 Matapos ang tatlong araw, may kasalan sa Cana
ng Galilea, at ang ina ni Jesus ay naroon. 2 Si
Jesus at ang kaniyang mga alagad ay naanyayahan
sa kasalan. 3 Nang maubos ang alak, sinabi ng ina ni
Jesus sa kaniya, "Wala silang alak." 4 Sumagot si
Jesus, "Babae, ano ang kinalaman niyan sa akin?
Ang oras ko ay hindi pa dumarating." 5 Sinabi nang
kaniyang ina sa mga lingkod, "Anumang sabihin niya
sa inyo, gawin ninyo." 6 Ngayon mayroon doong anim
na mga banga ng tubig na ginagamit sa seremonya
ng paghuhugas ng mga Judio, na ang bawa't isa
ay naglalaman ng may dalawa hanggang tatlong
metretes. 7 Sinabi ni Jesus sa kanila, "Punuin ninyo
ang banga ng tubig." Kaya pinuno nila ang mga ito
hanggang labi. 8 Pagkatapos ay sinabi niya sa mga
lingkod, "Kumuha kayo ng kaunti at ibigay sa punong
tagapag-silbi." Kaya ginawa nga nila. 9 Tinikman
ng punong tagapag-silbi ang tubig na naging alak,
ngunit hindi niya alam kung saan ito nanggaling
(ngunit alam ito ng mga lingkod na kumuha ng tubig).
Pagkatapos ay tinawag niya ang lalaking bagong
kasal 10 at sinabi sa kaniya, "Ang unang hinahain ng
bawa't isa ay ang mainam na alak at pagkatapos ay
ang murang alak kapag ang mga tao ay lasing na.
Ngunit itinira mo ang napakainam na alak hanggang
ngayon." 11 Ang himalang ito sa Cana ng Galilea ay
ang simula ng mga mahimalang tanda na ginawa
ni Jesus, ipinapahayag ang kaniyang kaluwalhatian,
kaya ang mga alagad ay nananampalataya sa kaniya.
12 Pagkatapos nito, si Jesus, ang kaniyang ina, ang
kaniyang mga kapatid, at ang kaniyang mga alagad
ay pumunta pababa ng Capernaum, at duon nanatili
sila ng mga ilang araw. 13 Ngayon malapit na ang
Paskwa ng mga Judio, kaya si Jesus ay umakyat sa
Jerusalem. 14 Natagpuan niya sa templo ang mga
nagbebenta ng mga baka, tupa at mga kalapati. Ang
mga tagapagpalit ng pera ay naroroon din at nakaupo.
15 Kaya gumawa siya nang isang panghagupit na
lubid at pinaalis silang lahat palabas ng templo, pati
na ang mga tupa at baka. Itinapon niya ang pera
ng tagapagpalit ng salapi at itinaob ang kanilang
mga mesa. 16 Sinabi niya sa mga taga-benta nang
kalapati, "Alisin ninyo rito ang mga bagay na ito.
Tigilan ninyong gawing palengke ang tahanan ng
aking Ama." 17 Naalala ng kaniyang mga alagad na
nasusulat, "Ang sigasig para sa iyong tahanan ay
tutupok sa akin." 18 Pagkatapos ay tumugon ang mga
may katungkulang Judio, sinasabi sa kaniya, "Anong
tanda ang ipapakita mo sa amin dahil ginagawa
mo ang mga bagay na ito?" 19 Sumagot si Jesus,
"Wasakin ang templong ito, at sa tatlong araw aking
itatayo ito." 20 At sinabi ng mga may katungkulang
Judio, "Umabot nang apatnapu't anim na taon para
magawa ang templong ito, at itatayo mo ito sa tatlong
araw?" 21 Subalit, siya ay nagsasalita tungkol sa
templo ng kaniyang katawan. 22 Kaya't pagkatapos
noon nang siya ay ibangon mula sa kamatayan,
naalala ng kaniyang mga alagad na sinabi niya ito, at
sila ay nanalig sa kasulatan at sa pahayag na sinabi

ni Jesus. 23 Ngayon nang siya ay nasa Jerusalem,
habang pista ng Paskwa, marami ang naniwala sa
kaniyang pangalan, nang nakita nila ang ginawa
niyang mapaghimalang tanda. 24 Ngunit walang
tiwala si Jesus sa kanila dahil kilala niya lahat ng
sangkatauhan. 25 Hindi niya kailangan ang sinuman
para magpatotoo sa kaniya tungkol sa kung ano ang
klase ng mga tao, sapagkat alam niya kung anong
nasa sa kanila.

3 Ngayon mayroon isang Pariseo na nagngangalang
Nicodemo, kasapi ng Konseho ng Judio. 2
Pumunta ang taong ito kay Jesus nang bandang gabi,
at sinabi niya "Rabi, alam namin ikaw ay isang guro
galing sa Diyos dahil walang sinumang makagagawa
ng mga tandang ito na ginawa mo maliban na nasa
kaniya ang Diyos." 3 Sumagot si Jesus sa kanya,
"Tunay nga, maliban kung isilang muli ang isang tao
hindi niya makikita ang kaharian ng Diyos." 4 Sinabi
ni Nicodemo sa kaniya, "Paano ipapanganak ang
isang tao kung siya ay matanda na? Hindi na siya
pwedeng pumasok sa pangalawang pagkakataon sa
sinapupunan ng kaniyang ina at ipanganak, kaya ba
niya?" 5 Sumagot si Jesus, "Tunay nga, maliban kung
ipinanganak ang isang tao sa tubig at sa Espiritu,
hindi siya makakapasok sa kaharian ng Diyos. 6 Iyong
ipanganak sa laman ay laman, at iyong ipanganak sa
Espiritu ay espritu. 7 Huwag kayong mamangha na
sinabi ko sa inyo, 'Dapat kayong ipanganak muli.' 8
Umiihip ang hangin kung saan niya gusto. Naririnig
ninyo ang huni nito, ngunit hindi ninyo alam kung
saan ito nagmula o kung saan ito pupunta. Gayon
din naman ang sinumang isilang sa Espiritu." 9
Sumagot si Nicodemo, sinasabi, "Paano mangyayari
ang mga bagay na ito?" 10 Sinagot siya ni Jesus,
"Ikaw ba ay guro ng Israel, at hindi mo naiintindihan
ang mga bagay na ito? 11 Tunay nga, sinasabi
namin iyong alam namin, at pinatotohanan iyong
nakita namin. Subalit kayong mga tao, hindi ninyo
tinatanggap ang aming patotoo. 12 Kung sinabi ko
sa iyo ang tungkol sa mga bagay na makalupa
at hindi ka naniwala, paano ka maniniwala kung
sasabihin ko sa iyo ang mga bagay na makalangit?
13 Walang sinumang umakyat sa langit maliban
ang bumaba mula sa langit, ang Anak ng Tao.
14 Tulad ng pagtaas ni Moises ng ahas sa ilang,
gayon din naman ang Anak ng Tao ay kailangang
maitaas, 15 upang ang lahat ng mananampalataya sa
kaniya ay magkaroon ng buhay na walang hanggan.
(aiōnios g166) 16 Dahil labis na inibig ng Diyos ang
sangkatauhan, ibinigay niya ang kaniyang natatangi
at nag-iisang Anak upang ang sinumang manalig
sa kaniya ay hindi mamatay ngunit magkakaroon
ng buhay na walang hanggan. (aiōnios g166) 17 Dahil
hindi isinugo ng Diyos ang kaniyang Anak sa mundo
para parusahan ang sangkatauhan, ngunit para ang
mundo ay marapat na maligtas sa pamamagitan
niya. 18 Ang nananampalataya sa kaniya ay hindi
mahatulan. Ang hindi nananampalataya ay nahatulan
na dahil hindi siya nananampalataya sa pangalan
ng natatanging Anak ng Diyos. 19 Ito ang dahilan
sa paghahatol, na ang ilaw ay dumating sa mundo,
at minahal ng mga tao ang dilim kaysa ang liwanag
dahil masama ang kanilang mga naging gawa. 20
Dahil ang sinuman na gumagawa ng masama ay
galit sa liwanag at hindi lumalapit sa ilaw upang ang
kaniyang mga gawa ay hindi malantad. 21 Subalit
ang gumagawa ng katotohanan ay lumalapit sa
liwanag upang ang kaniyang mga gawa ay malinaw
na makita at ang mga iyon ay naganap dahil sa
pagsunod sa Diyos." 22 Pagkatapos nito, si Jesus at
ang kaniyang mga alagad ay pumunta sa lupain ng
Judea. Doon siya ay naglalaan ng panahon kasama
nila at nagbabautismo. 23 Ngayon si Juan din ay
nagbabautismo sa Enon malapit sa Salim dahil higit
na marami ang tubig doon. Lumalapit sa kaniya amg
mga tao at sila ay nababautismuhan, 24 dahil hindi
pa naipapatapon sa bilangguan si Juan. 25 Pagkatapos
ay may lumitaw na alitan sa pagitan ng ilang alagad
ni Juan at sa isang Judio tungkol sa seremonya ng
paghuhugas. 26 Pumunta sila kay Juan, at sinabi
nila sa kanya "Rabi, yung kasama mo sa ibayo ng
ilog Jordan, na iyong pinatotohanan, tingnan mo,
nagbabautismo siya at pumupunta ang lahat sa
kaniya." 27 Sumagot si Juan, "Walang anumang
bagay ang tatanggapin ng isang tao maliban na
lamang kung ito ay ibinigay sa kaniya mula sa langit.
28 Kayo mismo ang makapagpapatunay na sinabi ko,
'Hindi ako ang Cristo' sa halip sinabi ko, 'Isinugo ako
bago pa siya." 29 Ang kasama ng ikakasal na babae
ay ang ikakasal na lalaki. Ngayon ang kaibigan ng
ikakasal na lalaki, na siyang nakatayo at nakikinig, ay
labis ang tuwa dahil sa tinig ng ikakasal na lalaki. Ito
ngang aking kagalakan ay naging ganap. 30 Siya ay
dapat maitaas, subalit ako ay dapat maibaba. 31 Ang
mula sa kaitaasan ay nakatataas sa lahat. Ang taga
lupa ay nagmula sa lupa at nagsasalita ng mga bagay

na makalupa. Ang mula sa langit ay nakatataas sa
lahat. 32 Nagpapatotoo siya kung ano ang kaniyang
nakita at narinig, ngunit walang taong tumatanggap
sa kaniyang patotoo. 33 Ang tumanggap sa kaniyang
patotoo ay pinatunayan na totoo ang Diyos. 34 Dahil
ang sinumang ipinadala ng Diyos ay ipinapahayag
ang mga salita ng Diyos. Dahil hindi niya ibinigay
ang Espiritu sa pamamagitan ng sukat. 35 Mahal ng
Ama ang Anak at ibinigay niya ang lahat sa kaniyang
mga kamay. 36 Ang nananampalataya sa Anak ay
may buhay na walang hanggan, ngunit ang sinumang
hindi sumusunod sa Anak ay hindi makakakita ng
buhay, kundi mananatili ang poot ng Diyos sa kaniya."
(aiōnios g166)

4 Ngayon, nang malaman ni Jesus na narinig
na ng mga Pariseo na siya ay humihirang at
nagbabautismo ng mas maraming alagad kaysa
kay Juan 2 (bagama't hindi si Jesus mismo ang
nagbabautismo kundi ang kaniyang mga alagad), 3
iniwan niya ang Judea at lumisan papuntang Galilea.
4 Ngayo'y kinakailangan niyang dumaan ng Samaria.
5 Kaya dumating siya sa isang bayan ng Samarya
na tinawag na Sicar, malapit sa isang lagay ng lupa
na ibinigay ni Jacob sa kaniyang anak na si Jose. 6
Naroon ang balon ni Jacob. Napagod si Jesus sa
kaniyang paglalakbay, at siya ay umupo sa may balon.
Ito ay magtatanghaling tapat. 7 Isang Samaritana
ang dumating upang mag-igib ng tubig, at sinabi ni
Jesus sa kaniya, "Bigyan mo ako ng konting tubig
na maiinom." 8 Dahil ang kaniyang mga alagad ay
umalis papuntang bayan upang bumili ng pagkain.
9 Pagkatapos ay sinabi ng Samaritana sa kaniya,
"Paanong ikaw, na isang Judio, ay humihingi sa akin,
na isang Samaritana, ng maiinom?" Dahil ang mga
Judio ay hindi nakikitungo sa mga Samaritano. 10
Sinagot siya ni Jesus, "Kung batid mo ang kaloob
ng Diyos, at kung sino itong nagsasabi sa iyong,
'Bigyan mo ako ng inumin,' ikaw sana ang hihingi sa
kaniya, at ibibigay niya sa iyo ang tubig na buhay."
11 Sumagot ang babae, "Ginoo, wala kang panalok,
at malalim ang balon. Saan kayo kukuha ng tubig
na buhay? 12 Hindi ka higit na dakila kaysa aming
amang si Jacob, di ba, na nagbigay sa amin ng
balon, at uminom siya mula dito, gayun din ang
kaniyang mga anak at kaniyang mga baka?" 13
Sumagot si Jesus, "Ang bawat iinom ng kaunting
tubig na ito ay muling mauuhaw, 14 ngunit ang
sinumang uminom ng kaunting tubig na ibibigay ko
sa kaniya ay hindi kailan man muling mauuhaw. Sa
halip, ang tubig na ibibigay ko sa kaniya ay magiging
bukal ng tubig na magdudulot sa kaniya ng buhay
na walang hanggan." **(aiōn g165, aiōnios g166)** 15 Ang
sabi ng babae sa kaniya, "Ginoo, bigyan mo ako ng
tubig na ito para hindi na ako mauuhaw at hindi na
pumunta dito para umigib ng tubig." 16 Ang sabi ni
Jesus sa kaniya, "Umuwi ka, tawagin mo ang iyong
asawa, at bumalik ka dito." 17 Sumagot ang babae,
sinasabi sa kanya, "Wala akong asawa." Sumagot
si Jesus, "Mabuti ang pagkasabi mo, 'wala akong
asawa,' 18 dahil nagkaroon ka na ng limang asawa
at ang kinakasama mo ngayon ay hindi mo asawa.
Sa gayon mabuti ang pagkasabi mo." 19 Ang sabi
ng babae sa kaniya, "Ginoo, nakikita kong ikaw ay
isang propeta. 20 Dito sa bundok na ito sumamba
ang aming mga ninuno, ngunit iyong sinasabi na
itong Jerusalem ay ang lugar kung saan ang mga
tao ay dapat sumamba." 21 Sumagot si Jesus sa
kaniya, "Babae, maniwala ka sa akin, darating ang
oras na sasambahin ninyo ang Ama ni sa bundok na
ito o sa Jerusalem. 22 Sinasamba ninyo ang hindi
ninyo nalalaman. Alam namin ang aming sinasamba,
sapagkat ang kaligtasan ay nagmula sa mga Judio.
23 Subalit darating ang oras, at narito na nga, na
ang mga tunay na sumasamba ay sasambahin ang
Ama sa espiritu at katotohanan, dahil ang Ama ay
naghahanap ng mga ganoong tao na sasamba sa
kaniya. 24 Ang Diyos ay isang Espiritu, at ang mga
taong sasamba sa kaniya ay dapat sumamba sa
espiritu at katotohanan." 25 At sinabi ng babae sa
kaniya, "Alam ko na ang Mesias ay darating (ang
tinatawag na Cristo). Kapag dumating siya, ihahayag
niya ang lahat ng bagay sa amin." 26 Sinabi ni
Jesus sa kaniya, "Ako, na nagsasalita sa iyo, ay siya
nga." 27 At sa sandaling iyon bumalik ang kaniyang
mga alagad. Ngayon sila ay nagtataka bakit siya
nakikipag-usap sa isang babae. Ngunit walang isa
man ang nagsabi, "Ano ang iyong gusto?" o "Bakit
ka nakikipag-usap sa kanya?" 28 Kaya iniwan ng
babae ang kaniyang sisidlan ng tubig. Bumalik sa
bayan, at sinabi sa mga tao, 29 "Halikayo tingnan
niyo ang lalaking nagsabi sa akin ng lahat ng aking
ginawa. Hindi maaaring maging siya ang Cristo,
maaari kaya? " 30 Nagsilabasan sila sa bayan,
at nagpunta sa kaniya. 31 Samantala hinihimuk
siya ng mga alagad, sinasabi, "Rabi, kumain ka."
32 Ngunit sinabi niya sa kanila, "Mayroon akong

pagkaing kakanin na hindi niyo nalalaman.” 33 Kaya
sinabi ng mga alagad sa isa't-isa, “Wala namang
nagdala sa kaniya ng anumang kakainin, mayroon
ba?” 34 Sinabi ni Jesus sa kanila, “Ang aking pagkain
ay ang gawin ang kalooban ng siyang nagpadala
sa akin, at para tapusin ang kaniyang gawa. 35
Hindi ba sinasabi ninyo, 'Mayroon pang apat na
buwan at pagkatapos darating ang anihan'? Sinasabi
ko sa inyo, tingnan ninyo at pagmasdan ang mga
kabukiran, dahil ang mga iyon ay hinog na upang
anihin! 36 Ang nag-aani ay tatanggap ng bayad
at nagtitipon ng bunga para sa buhay na walang
hanggan, upang ang nagtatanim at ang umaanii ay
maaaring magkasamang magdiwang. **(aiōnios g166)** 37
Dahil dito totoo ang kasabihan 'Isa ang nagtatanim,
at iba ang nag-aani.' 38 isinugo ko kayo upang anihin
iyong hindi kayo ang nagpagal. Iba ang nagpagal at
kayo mismo ay napabilang sa kanilang pagpapagal.”
39 Marami sa mga Samaritano sa lunsod na yun ang
nananampalataya sa kaniya dahil sa ulat ng babae na
nagpapatotoo, “Sinabi niya sa akin ang lahat ng aking
nagawa.” 40 Nang dumating ang mga Samaritano
sa kaniya, nagsumamo sa kaniya na manatili sa
kanila, at siya ay nanatili doon ng dalawang araw.
41 At marami pa ang nananampalataya dahil sa
kaniyang salita. 42 Sinasabi nila sa babae, “Kami ay
naniwala, hindi lamang dahil sa iyong mga salita,
sapagkat napakinggan namin siya sa aming sarili, at
alam namin na tunay ngang siya ang tagapagligtas
ng mundo.” 43 Pagkalipas ng dalawang araw na
iyon, lumisan siya mula roon patungong Galilea. 44
Dahil si Jesus mismo ang nagpahayag na ang isang
propeta ay walang karangalan sa kaniyang sariling
bansa. 45 Nang dumating siya sa Galilea, malugod
na tinanggap siya ng mga taga Galilea. Nakita nila
ang lahat ng mga bagay na kaniyang ginawa sa
Jerusalem at sa kapistahan, dahil sila din ay nagpunta
sa kapistahan. 46 Ngayon dumating muli siya sa
Cana na nasa Galilea, sa lugar na ginawa niyang
alak ang tubig. Mayroong isang maharlikang pinuno
na ang anak na lalaking nasa Capernaum ay may
sakit. 47 Nang marinig niya na si Jesus ay dumating
sa Galilea mula Judea, pumunta siya kay Jesus at
nagsumamo siya upang lumusong at pagalingin ang
kaniyang anak, na nasa bingit ng kamatayan. 48
At sinabi ni Jesus sa kaniya, “Maliban na inyong
makita ang mga tanda at mga kahanga-hangang
mga gawa, hindi kayo maniniwala.” 49 Sinabi ng
pinuno sa kaniya, “Ginoo, halina't sumama ka na
bago mamatay ang aking anak.” 50 Sinabi ni Jesus
sa kaniya, “Humayo ka, mabubuhay ang iyong anak.”
Ang lalaki ay naniwala sa salita na sinabi ni Jesus sa
kaniya, at tumuloy sa kaniyang landas. 51 Habang
siya ay bumababa, sinalubong siya ng kaniyang mga
lingkod, nagsasabing buhay ang kaniyang anak. 52
Kaya nagtanong siya sa kanila kung anong oras
siya nagsimulang gumaling. Sumagot sila sa kaniya,
“Kahapon ng ala una ay nawala ang kaniyang lagnat.”
53 At napagtanto ng ama na iyon din ang oras
nang binanggit ni Jesus sa kaniya, “Mabubuhay
ang iyong anak.” Kaya siya mismo at ang kaniyang
buong sambahayan ay nanampalataya. 54 Ito ang
pangalawang tanda na ginawa ni Jesus mula nang
umalis siya sa Judea patungong Galilea.

5 Pagkatapos nito mayroong isang kapistahan ang
mga Judio, at si Jesus ay umakyat pa Jerusalem. 2
Ngayon, mayroon sa Jerusalem, sa may tarangkahan
ng tupa, isang palanguyan na tinatawag sa Hebreo
na Bethzata. Ito ay mayroong limang mga portico na
may bubungan. 3 Maraming bilang ng mga tao na
may sakit, bulag, pilay, o lumpo ang mga nakahiga
sa mga portico na ito. 4 (naghihintay sa paggalaw
ng tubig) 5 Nandoon ang isang lalaki na tatlumpu't
walong taon ng lumpo. 6 Nang makita siya ni Jesus
na nakahiga doon, at napag-alaman niyang matagal
na siya nandoon, sinabi niya sa kaniya, “Ibig mo
bang gumaling?” 7 Sumagot ang lalaking may sakit,
“Ginoo, wala akong sinumang magdadala sa akin
sa palanguyan kapag napukaw ang tubig. Kapag
aking sinusubukan, mayroong nauuna sa akin.” 8
Sinabi ni Jesus sa kaniya, “Bumangon ka, kunin
mo ang iyong banig, at lumakad ka.” 9 Agad-agad
gumaling ang lalaki, binuhat ang kaniyang higaan
at lumakad. Ngayon ang araw na iyon ay Araw ng
Pamamahinga. 10 Kaya sinabihan ng mga Judio sa
kaniyang pinagaling, “Ito ang Araw ng Pamamahinga,
at hindi ka pinapayagang magbuhat ng iyong banig.”
11 Sumagot siya, “Ang nagpagaling sa akin ang
nagsabi sa akin, 'Damputin mo ang iyong banig
at lumakad ka.'” 12 Tinanong nila siya, “Sino ang
taong nagsabi sa iyong, 'Damputin mo ang iyong
banig at lumakad ka?'” 13 Subalit, hindi kilala ng
pinagaling kung sino siya sapagkat si Jesus ay
palihim na umalis papalayo, dahil maraming ng tao
sa lugar. 14 Pagkatapos, natagpuan siya ni Jesus
sa templo at sinabi sa kaniya, “Tingnan mo, ikaw ay

gumaling na! Huwag ka nang magkasala pa, baka
may malala pang mangyari sa iyo." 15 Ang lalaki ay
umalis papalayo at pinagbigay-alam sa mga Judio
na si Jesus ang nagpagaling sa kanya. 16 Ngayon
dahil sa mga bagay na ito, inusig ng mga Judio si
Jesus sapagkat ginawa niya ang mga ito sa Araw ng
Pamamahinga. 17 Sinabi ni Jesus sa kanila, "Ang
aking Ama ay gumagawa kahit ngayon, at ako rin
ay gumagawa. 18 Dahil dito, hinangad lalo ng mga
Judio na patayin siya sapagkat hindi lamang niya
nilabag ang Araw ng Pamamahinga, ngunit tinawag
din niya ang Diyos na kaniyang Ama, at ginagawang
kapantay ang kaniyang sarili sa Diyos. 19 Sinagot
sila ni Jesus, "Tunay nga, walang magagawa ang
Anak sa kaniyang sarili lamang, maliban lamang sa
anong nakikita niya na ginagawa ng Ama, sapagkat
anuman ang ginagawa ng Ama, ang mga bagay na
ito ay ginagawa din ng Anak. 20 Sapagkat iniibig ng
Ama ang Anak, at ipinapakita niya sa kaniya ang
lahat ng kaniyang ginagawa, at ipapakita niya ang
mga mas dakilang bagay kaysa sa mga ito para
kayo ay mamangha. 21 Sapagkat tulad ng Ama na
binabangon ang mga patay at binibigyan sila ng
buhay, gayun din naman ang Anak ay nagbibigay ng
buhay kung kanino niya naisin. 22 Sapagkat walang
hinuhusgahan ang Ama, kundi ibinigay na niya ang
lahat ng paghuhusga sa Anak 23 upang ang lahat ay
parangalan ang Anak katulad ng pagparangal nila
sa Ama. Ang hindi nagpaparangal sa Anak ay hindi
nagpaparangal sa Ama na nagsugo sa kaniya. 24
Tunay nga, ang nakarinig ng aking salita at naniwala
sa kaniya na nagsugo sa akin ay mayroong buhay
na walang hanggan at hindi mahahatulan. Sa halip,
nailipat na siya mula sa kamatayan patungo sa
buhay. **(aiōnios g166)** 25 Tunay nga, sinasabi ko sa inyo
na darating ang panahon at narito na, na maririnig
ng patay ang tinig ng Anak ng Diyos, at ang mga
nakarinig ay mabubuhay. 26 Sapagkat tulad ng Ama
na may buhay sa kaniyang sarili, kaya binigyan
din niya ang Anak ng buhay sa kaniyang sarili, 27
at binigyan ng Ama ang Anak ng kapangyarihan
na gampanan ang paghahatol sapagkat siya ang
Anak ng Tao. 28 Huwag mamangha dito, sapagkat
darating ang panahon kung saan lahat ng nasa
libingan ay maririnig ang kaniyang tinig 29 at sila ay
magsilabasan: iyong mga nakagawa ng mabuti sa
pagkabuhay muli sa buhay, at iyong mga nakagawa
ng masama sa pagkabuhay na muli sa paghahatol.
30 Wala akong magagawa mula sa aking sarili. Kung
anon narinig ko, humahatol ako, at ang aking hatol ay
matuwid dahil hindi ko hinahangad ang sarili kong
kalooban ngunit ang kalooban ng nagpadala sa akin.
31 Kung ako ay magpapatotoo tungkol sa aking sarili
lamang, ang aking patotoo ay hindi magiging tunay.
32 Mayroong isa pa na siyang nagpapatotoo patungkol
sa akin, at alam ko na ang patotoo na ibibigay niya
tungkol sa akin ay tunay. 33 Nagpasugo kayo kay
Juan, at nagpatotoo siya sa katotohanan. 34 Subalit,
ang patotoo na aking natanggap ay hindi galing sa
tao. Sinasabi ko ang mga bagay na ito upang kayo ay
maligtas. 35 Si Juan ay isang lamparang nagniningas
at nagliliwanag, at kayo ay kusang nagalak ng isang
kapanahunan sa kaniyang liwanag. 36 Ngunit ang
patotoo na mayroon ako ay higit na dakila kaysa kay
Juan, sapagkat ang mga gawaing ibinigay sa akin
ng Ama na dapat kong ganapin, ang mismong mga
gawain na ginagawa ko, ay nagpapatotoo tungkol sa
akin na ako ay isinugo ng Ama. 37 Ang Ama na siyang
nagpadala sa akin ang siya ring nagpatotoo tungkol
sa akin. Hindi ninyo kailanman narinig ang kaniyang
tinig o nakita ang kaniyang anyo. 38 Hindi nananatili
ang kaniyang salita sa inyo, sapagkat hindi kayo
naniniwala sa kaniyang isinugo. 39 Sinaliksik ninyo
ang mga kasulatan sapagkat akala ninyo na sa mga
ito ay mayroon na kayong buhay na walang hanggan,
at ang mga kasulatan ding ito ay nagpatotoo tungkol
sa akin, **(aiōnios g166)** 40 at hindi ninyo gustong lumapit
sa akin upang kayo ay magkaroon ng buhay. 41 Hindi
ako tumatanggap ng papuri mula sa mga tao, 42
ngunit alam ko na wala ang pag-ibig ng Diyos sa
inyong mga sarili. 43 Ako ay dumating sa ngalan
ng aking Ama at hindi ninyo ako tinatanggap. Kung
may iba na dumating sa kaniyang sariling pangalan,
tatanggapin ninyo siya. 44 Papaano kayo maniniwala,
kayo na tumatanggap ng papuri mula sa isa't isa
ngunit hindi naghahangad ng papuri na nagmumula
sa kaisa-isang Diyos? 45 Huwag ninyong isipin na
ako mismo ang magpaparatang sa inyo sa harap ng
Ama. Ang nagpaparatang sa inyo ay si Moises, na
pinaglalagyan ninyo ng inyong mga pag-asa. 46 Kung
naniniwala kayo kay Moises, maniniwala kayo sa akin
sapagkat sumulat siya tungkol sa akin. 47 Kung hindi
kayo naninniwala sa kaniyang mga isinulat, paano
kayo maniniwala sa aking mga salita?"

6 Pagkatapos ng mga bagay na ito, si Jesus ay
umalis papunta sa kabilang ibayo ng Dagat ng

Galilea, na tinatawag din na Dagat ng Tiberias. 2
Napakaraming tao ang sumusunod sa kaniya dahil
nakikita nila ang mga tanda na ginagawa niya sa may
mga sakit. 3 Umakyat si Jesus sa gilid ng bundok at
naupo doon kasama ang kaniyang mga alagad. 4
(Ngayon ang Paskwa na kapistahan ng mga Judio ay
malapit na). 5 Nang tumanaw si Jesus at nakita ang
napakaraming taong lumalapit sa kaniya, sinabi niya
kay Felipe, “Saan tayo makabili ng tinapay upang
ang mga taong ito ay makakain?” 6 (Ngunit sinabi ito
ni Jesus upang subukin si Felipe, sapagkat alam niya
sa kaniyang sarili kung ano ang kaniyang gagawin.)
7 Sumagot si Felipe sa kaniya, “Ang tinapay na
nagkakahalaga ng dalawang daang denario ay hindi
magkakasya para sa bawa't isa kahit na bigyan ng
tig-kakaunti.” 8 Isa sa mga alagad, si Andres, kapatid
ni Simon Pedro, ay nagsabi kay Jesus, 9 “Mayroong
isang batang narito na mayroong limang sebadang
tinapay at dalawang isda, ngunit ano ang mga ito sa
ganito karaming tao?” 10 Sinabi ni Jesus, “Paupuin
ninyo ang mga tao.” (Ngayon madamo sa lugar na
iyon.) Kaya naupo ang mga tao, mga limang libo
ang bilang. 11 At kinuha ni Jesus ang mga tinapay
at matapos makapagpasalamat ay ipinamahagi niya
sa mga taong nakaupo. Sa ganoon ding paraan,
ipinamahagi din niya ang mga isda, hangga't sa
gusto nila. 12 Nang nabusog na ang mga tao, sinabi
niya sa kaniyang mga alagad, “Ipunin ang natirang
mga pira-piraso, para walang masayang.” 13 Kaya
inipon nila ang mga ito at puno ang labindalawang
kaing ng mga pira-pirasong mula sa limang sebadang
tinapay - ang mga pirasong natira mula sa mga
nakakain. 14 At nang makita ng mga tao ang tandang
ito na kaniyang ginawa, sinabi nila, “Ito ang tunay
na propeta na siyang darating sa mundo.” 15 Nang
napagtanto ni Jesus na sila ay papunta at sapilitan
siyang gagawing hari, muli siyang lumayo at mag-
isang umakyat sa bundok. 16 Nang dumating ang
gabi, ang mga alagad ay bumaba papunta sa lawa. 17
Sumakay sila sa bangka, patawid ng dagat papuntang
Capernaum. (Madilim na nang oras na iyon at hindi
pa pumunta si Jesus sa kanila). 18 Ngayon, isang
malakas na hangin ang umiihip at ang dagat ay
nagiging maalon. 19 At nang nakapagsagwan na ang
mga alagad ng mga dalawampu't lima o tatlumpung
istadya, nakita nila si Jesus na lumalakad sa ibabaw
ng dagat at papalapit sa bangka, at sila ay natakot. 20
Subalit sinabi niya sa kanila, “Ako ito, huwag kayong
matakot.” 21 Pagkatapos kusa nilang tinanggap siya
sa bangka, at kaagad nakarating ang bangka sa lugar
kung saan sila papunta. 22 Kinabukasn, nakita ng
karamihang nakatayo sa kabilang ibayo ng dagat na
walang ibang bangka doon maliban sa isa at si Jesus
ay hindi sumakay doon na kasama ang kaniyang
mga alagad, kundi ang kaniyang mga alagad lamang.
23 (Subalit, may ilang mga bangka na nanggaling
mula sa Tiberias malapit sa lugar kung saan nila
kinain ang tinapay pagkatapos makapagpasalamat
ang Panginoon.) 24 Nang matuklasan ng karamihan
na si Jesus o ang kaniyang mga alagad ay wala
doon, sila sila rin ay sumakay sa mga bangka at
nagpunta sa Capernaum at hinahanap si Jesus. 25
Pagkatapos nila siyang matagpuan sa kabila ng lawa,
sinabi nila sa kaniya, “Rabi, kailan ka nagpunta dito?
26 Sumagot si Jesus sa kanila, sinasabi, “Tunay nga,
hinanap ninyo ako, hindi dahil nakakita kayo ng mga
tanda, ngunit dahil nakakain kayo ng ilang tinapay
at kayo ay nabusog. 27 Tumigil kayo sa pagtrabaho
para sa pagkaing nasisira, ngunit pagtrabahuhan
ang pagkaing mananatili pang habang-buhay na
ibibigay sa inyo ng Anak ng Tao, sapagkat inilagay
ng Diyos Ama ang kaniyang tatak sa kaniya. **(aiōnios
g166)** 28 Pagkatapos sinabi nila sa kaniya, “Ano ang
dapat naming gawin, upang magawa namin ang
mga gawain ng Diyos?” 29 Sumagot si Jesus, “Ito
ay ang gawa ng Diyos: na kayo ay sumampalataya
sa kaniyang isinugo. 30 Kaya sinabi nila sa kaniya,
“Kung gayon anong tanda ang gagawin mo na maari
naming makita at maniwala sa iyo? Ano ang gagawin
mo? 31 Kinain ng aming mga ninuno ang manna sa
ilang, katulad ng nasusulat, “Binigyan niya sila ng
tinapay mula sa langit upang kainin.” 32 Pagkatapos,
sumagot si Jesus sa kanila, “Tunay nga, hindi si
Moises ang nagbigay sa inyo ng tinapay mula sa
langit, ngunit ang aking Ama ang nagbibigay sa inyo
ng tunay na tinapay mula sa langit. 33 Sapagkat ang
tinapay ng Diyos ay nanggagaling mula sa langit at
nagbibigay buhay sa mundo. 34 Kaya sinabi nila sa
kaniya, “Ginoo, lagi mo kaming bigyan ng tinapay na
ito.” 35 Sinabi ni Jesus sa kanila, “Ako ang tinapay
ng buhay, ang lalapit sa akin ay hindi magugutom
at ang sumampalataya sa akin ay hindi mauuhaw
kailanman. 36 Subalit, sinabi ko sa inyo na nakita
ninyo na ako, ngunit hindi pa rin kayo naniniwala. 37
Lahat ng ibibigay sa akin ng Ama ay lalapit sa akin,
at ang lalapit sa akin ay hinding hindi ko itataboy. 38

Sapagkat ako ay bumaba mula sa langit, hindi upang
gawin ang aking kalooban kundi ang kalooban ng
nagsugo sa akin. 39 At ito ang kalooban ng nagsugo
sa akin, na dapat walang sinuman akong maiwala sa
lahat ng ibinigay niya sa akin, subalit dapat maibangon
sila sa huling araw. 40 Dahil ito ang kalooban ng
aking Ama, na bawat isa na nakakakita sa Anak at
sumampalataya sa kaniya ay magkakaroon ng buhay
na walang hanggan at bubuhayin ko siya sa huling
araw. (aiōnios g166) 41 Pagkatapos nagbulungan ang
mga Judio tungkol sa kaniya dahil sa sinabi niya,
“Ako ang tinapay na bumaba mula sa langit.” 42
Sinabi nila, “Hindi ba ito ay si Jesus na anak ni Jose,
na kilala natin kung sino ang ama at ina? Paano
niya masasabi, 'Ako'y bumaba mula sa langit'?” 43
Sumagot si Jesus, sinasabi sa kanila, “Tigilan ninyo
ang pagbubulung-bulungan sa inyong mga sarili.” 44
Walang taong maaaring makalapit sa akin maliban na
lamang kung ilapit siya ng Ama na siyang nagsugo sa
akin, at ibabangon ko siya sa huling araw. 45 Ito ay
nasusulat sa mga propeta, “Silang lahat ay tuturuan
ng Diyos.' Bawat isang nakarinig at natuto mula sa
Ama ay lalapit sa akin. 46 Hindi sa ang sinuman
ang nakakita sa Ama, maliban sa siyang nagmula
sa Diyos - nakita na niya ang Ama. 47 Tunay nga,
ang mananampalataya ay may buhay na walang
hanggan. (aiōnios g166) 48 Ako ang tinapay ng buhay.
49 Kinain ng inyong mga ninuno ang manna sa ilang
at sila ay namatay. 50 Ito ang tinapay na nagmula
sa langit, upang ang isang tao ay kumain nito at
hindi mamamatay. 51 Ako ang buhay na tinapay na
nagmula sa langit. Kung sinuman ang kumain ng ilang
tinapay na ito, siya ay mabubuhay magpakailanman.
Ang tinapay na aking ibibigay ay ang aking laman
para sa buhay ng mundo. (aiōn g165) 52 Ang mga Judio
ay nagalit sa isa't isa at nagsimulang magtalo-talo, na
sinasabi, “Paanong ibibigay sa atin ng taong ito ang
kaniyang laman upang kainin natin?” 53 At sinabi sa
kanila ni Jesus, “Tunay nga, maliban na lang kung
kakainin ninyo ang laman ng Anak ng Tao at inumin
ang kaniyang dugo, hindi kayo magkakaroon ng
buhay sa inyong mga sarili. 54 Sinuman ang kakain
ng aking laman at iinom ng aking dugo ay may buhay
na walang hanggan, at ibabangon ko siya sa huling
araw. (aiōnios g166) 55 Sapagkat ang aking laman ay
tunay na pagkain, at ang aking dugo ay tunay na
inumin. 56 Ang kakain ng aking laman at iinom ng
aking dugo ay nananatili sa akin, at ako sa kaniya. 57
Gaya ng buhay na Ama na nagsugo sa akin, at gaya
ng ako ay nabuhay dahil sa Ama, ang kakain sa akin
ay mabubuhay din dahil sa akin. 58 Ito ang tinapay
na bumaba mula sa langit, hindi tulad ng kinain ng
mga ninuno at namatay. Ang kakain ng tinapay na ito
ay mabubuhay magpakailanman. (aiōn g165) 59 Sinabi
ni Jesus ang mga bagay na ito sa sinagoga habang
siya ay nagtuturo sa Capernaum. 60 Pagkatapos
nang narinig ng marami sa kaniyang mga alagad
ito, sinabi nila, “Ito ay mahirap na katuruan; sino
kaya ang tatanggap nito?” 61 Dahil alam ni Jesus
sa kaniyang sarili na ang kaniyang mga alagad ay
naguusap-usap tungkol dito, sinabi niya sa kanila,
“Ito ba ay nakasakit sa inyo? 62 Kung ganoon, paano
kung makita ninyo ang Anak ng Tao na umaakyat
papunta sa dati niyang kinaroroon? 63 Ang Espiritu
ang siyang nagbibigay buhay. Walang pakinabang
ang laman. Ang mga salita na nasabi ko sa inyo ay
mga espiritu, at ang mga ito ay buhay. 64 Gayun man
mayroong ilan sa inyo na hindi mananampalataya.”
Sapagkat alam ni Jesus mula pa sa simula sino ang
hindi mananampalataya at sino itong magkakanulo
sa kaniya. 65 Sinabi niya, “Dahil dito ay sinabi ko
sa inyo na walang isa man na maaring makalapit sa
akin maliban na ipagkaloob sa kaniya ng Ama.” 66
Pagkatapos nito, marami sa kaniyang mga alagad ang
bumalik at hindi na lumakad kasama niya. 67 Kaya
sinabi ni Jesus sa Labingdalawa, “Hindi rin ninyong
gustong umalis? hindi ba?” 68 Sinagot siya ni Simon
Pedro, “Panginoon, kanino kami pupunta? Ikaw ang
may mga salita ng buhay na walang hanggan, (aiōnios
g166) 69 at kami ay naniwala at nalaman namin na
ikaw ang Banal ng Diyos. “ 70 Sinabi ni Jesus sa
kanila, “Hindi ko ba kayo pinili, na Labindalawa, at
ang isa sa inyo ay isang diyablo?” 71 Ngayon sinabi
niya ang tungkol kay Judas anak ni Simon Iscariote,
sapagkat siya iyon na kabilang sa Labingdalawan na
magkakanulo kay Jesus.

7 At pagkatapos ng mga bagay na ito si Jesus
ay naglakbay sa Galilea, sapagkat hindi niya
gustong pumunta sa Judea dahil ang mga Judio ay
nagpaplanong patayin siya. 2 Ngayon, nalalapit na
ang kapistahan ng mga Hudyo, na Kapistahan ng
mga Kanlungan. 3 Kaya sinabi sa kaniya ng kaniyang
mga kapatid na lalaki, “Iwanan mo ang lugar na ito at
pumunta ka sa Judea, upang makita din ng iyong mga
alagad ang mga gawaing ginagawa mo. 4 Walang
sinumang gumagawa ng anumang bagay na palihim

kung siya mismo ay gustong makilala ng hayagan.
Kapag ginawa mo ang mga bagay na ito, ipakita mo
ang iyong sarili sa buong mundo." **5** Sapagkat kahit
ang mga kapatid niya ay hindi naniniwala sa kaniya.
6 Kaya sinabi ni Jesus sa kanila, "Ang aking panahon
ay hindi pa dumating, ngunit ang inyong panahon ay
palaging nakahanda. **7** Hindi ka maaring kamuhian
ng mundo, ngunit kinamumuhian ako nito dahil ako
ay nagpatotoo tungkol dito na ang kaniyang mga
gawa ay masama. **8** Pumunta na kayo sa kapistahan;
hindi ako pupunta sa kapistahang ito dahil ang aking
oras ay hindi pa natutupad." **9** Pagkatapos niyang
sinabi ang mga bagay na ito sa kanila, siya ay
nanatili sa Galilea. **10** Subalit, pagkatapos pumunta
ng kaniyang mga kapatid sa kapistahan, sumunod
din siya, hindi hayagan ngunit palihim. **11** Hinahanap
siya ng mga Judio sa kapistahan at sinabi, "Nasaan
siya?" **12** Nagkaroon ng matinding talakayan sa
maraming tao tungkol sa kaniya, sinabi ng ilan, "Siya
ay mabuting tao." Sinabi ng iba, "Hindi, nililigaw niya
ang karamihan." **13** Ngunit wala ni isa na hayagang
nagsalita tungkol sa kaniya dahil sa takot sa mga
Judio. **14** Nang malapit na matapos ang kapistahan,
umakyat si Jesus sa templo at nagsimulang magturo.
15 Namanghang ang mga Judio at sinasabi, "Paano
nagkaroon ng maraming karunungan ang taong ito?
Hindi naman siya nakapag-aral." **16** Sinagot sila
ni Jesus at sinabi, "Ang aking katuruan ay hindi
akin, ngunit sa kaniya na nagsugo sa akin. **17**
Kung sinuman ang nagnanais gawin ang kaniyang
kalooban, malalaman niya ang tungkol sa katuruang
ito, kung ito ay nangagaling sa Diyos o nanggaling sa
sarili ko. **18** Sinuman ang magsalita mula sa kaniyang
sarili ay naghahangad ng sariling kalulwalhatian,
ngunit sinuman ang naghahangad ng kalulwalhatian
sa kaniya na nagsugo sa kaniya, ang taong iyon ay
totoo at walang kasamaan sa kaniya. **19** Hindi ba
binigay sa inyo ni Moises ang kautusan? Gayunman
wala sa inyo ang gumagawa ng batas. Bakit gusto
ninyo akong patayin?" **20** Sumagot ang maraming
tao, "Mayroon kang isang demonyo. Sino ang may
gustong pumatay sa iyo? **21** Sumagot si Jesus at
sinabi sa kanila, "Gumawa ako ng isang bagay,
at namangha kayo dahil dito. **22** Binigyan kayo ni
Moises ng pagtutuli (hindi sa iyon ay nagmula kay
Moises, ngunit nagmula sa mga ninuno), at sa Araw
ng Pamamahinga tinutuli ninyo ang isang lalaki. **23**
Kung ang isang lalaki ay tumanggap ng pagtutuli sa
Araw ng Pamamahinga upang ang batas ni Moises
ay hindi malabag, bakit kayo nagagalit sa akin dahil
ginawa kong ganap na magaling ang isang tao sa
Araw ng Pamamahinga? **24** Huwag humatol ayon sa
anyo, ngunit humatol ng may katuwiran. **25** Sinabi
ng ilan sa kanila na taga-Jerusalem, "Hindi ba ito
ang siyang hinahangad nilang patayin? **26** At tingnan
ninyo, hayagan siyang nagsasalita at wala silang
sinabi sa kaniya. Hindi kaya alam ng mga pinuno na
ito ang Cristo, maaari kaya? **27** Alam natin kung saan
nanggaling ang taong ito. Subalit, kapag dumating
ang Cristo, walang isa man ang nakakaalam kung
saan siya mangagaling." **28** Sumisigaw si Jesus sa
loob ng templo, nagtuturo at nagsasabi, "Kilala ninyo
ako at alam ninyo kung saan ako nanggaling. Hindi
ako pumarito sa aking sarili, ngunit ang nagsugo sa
akin ay totoo at hindi niyo siya kilala. **29** Kilala ko
siya dahil ako ay nanggaling mula sa kaniya at ako
ay isinugo niya. **30** Sinusubukan nilang dakpin siya,
ngunit walang sinumang nangahas na hulihin siya
dahil hindi pa dumadating ang kaniyang panahon.
31 Subalit, marami sa mga tao ang sumampalataya
sa kaniya. Sinabi nila, "Kapag dumating ang Cristo,
gagawa ba siya ng mas maraming tanda kaysa sa
mga ginawa ng taong ito?" **32** Narinig ng mga Pariseo
ang bulong-bulungan ng maraming tao tungkol kay
Jesus, at ang mga punong pari at ang mga Pariseo
ay nagsugo ng mga opisyal upang hulihin siya. **33** At
sinabi ni Jesus, "Sa sandaling panahon mananatili pa
ako kasama ninyo, pagkatapos pupunta na ako sa
nagsugo sa akin. **34** Hahanapin ninyo ako ngunit hindi
ninyo ako makikita; kung saan ako papunta, hindi
kayo makakasama." **35** Kaya nag-usap-usap ang mga
Judio, "Saan papunta ang taong ito na hindi natin siya
kayang hanapin? Pupunta ba siya sa Pagkakalat sa
mga Griyego at tuturuan ang mga Griyego? **36** Ano
itong salita na kaniyang sinabi, 'Hahanapin ninyo ako
ngunit hindi ako makikita; kung saan ako pupunta,
hindi kayo makakasama'?" **37** Ngayon sa huling araw,
ang dakilang araw ng kapistahan, tumayo si Jesus at
sumigaw na nagsasabi, "Kung sinuman ang nauuhaw,
hayaan siyang lumapit sa akin at uminom. **38** Kung
sino ang sumampalataya sa akin, gaya ng sinabi ng
kasulatan, mula sa kaniya dadaloy ang mga ilog ng
tubig na buhay. **39** Ngunit sinabi niya ito tungkol sa
Espiritu na tatanggapin ng mga mananampalataya
sa kaniya; ang Espiritu ay hindi pa naibibigay dahil
si Jesus ay hindi pa nalululwalhati. **40** Ang ilan sa

maraming tao, nang narinig nila ang mga salitang
itoay nagsabi, “Tunay nga na ito ang propeta.” **41**
Sinabi ng iba, “Ito ang Cristo.” Ngunit sinabi ng iba,
“Ano, ang Cristo ba ay mangagaling sa Galilea? **42**
Hindi ba sinabi ng mga kasulatan na ang Cristo ay
manggagaling sa lahi ni David at mula sa Betlehem,
ang nayon kung saan galing si David?” **43** Kaya
nagkaroon ng pagbabahagi sa maraming tao dahil sa
kaniya. **44** Ang iba sa kanila ay ninais sanang dakpin
siya, ngunit walang isa man ang humuli sa kaniya.
45 Pagkatapos bumalik ang mga opisyal sa mga
punong pari at mga Pariseo, na nagsabi sa kanila,
“Bakit hindi ninyo siya dinala?” **46** Sumagot ang mga
opisyal, “Walang pang tao ang nagsalita kailanman
ng katulad nito.” **47** Kaya sinagot sila ng mga Pariseo,
“Kayo ba ay nailigaw na rin?” **48** Mayroon ba sa
mga namumuno o kahit sino sa mga Pariseo ang
sumampalataya sa kaniya? **49** Ngunit itong maraming
tao na hindi alam ang batas—sila ay sinumpa.” **50**
Sinabi ni Nicodemo sa kanila, (siya na kabilang sa
mga Pariseo na pumunta noong una pa kay Jesus),
51 “Ang ating batas ba ay humahatol sa isang tao
nang hindi muna marinig siya at nabatid kung ano ang
kaniyang ginagawa?” **52** Sumagot sila at sinabi sa
kaniya, “Nanggaling ka din ba sa Galilea? Saliksikin
at tingnan mo na walang propetang manggagaling sa
Galilea. “ **53** [Pagkatapos bawat tao ay nagtungo sa
kanilang sariling bahay.

8 Si Jesus ay nagtungo sa Bundok ng mga Olibo. **2**
Kinaumagahan, pumunta siyang muli sa templo, at
lahat ng mga tao ay pumunta sa kaniya; umupo siya
at tinuruan sila. **3** Ang mga eskriba at mga Pariseo
ay nagdala ng isang babaeng nahuli sa kasalukuyan
ng pangangalunya. Nilagay nila siya sa gitna. **4**
At sinabi nila kay Jesus, “Guro, ang babaeng ito
ay nahuli sa kasalukuyang ng pangangalunya. **5**
Ngayon sa batas inuutos ni Moises na batuhin ang
ganitong uri ng mga tao; ano ang iyong masasabi
tungkol sa kaniya?” **6** Sinabi nila ito upang bitagin
siya upang mayroon silang maiparatang sa kaniya,
ngunit yumuko si Jesus at sumulat sa lupa gamit ang
kaniyang daliri. **7** Nang patuloy sila sa pagtatanong
sa kaniya, siya ay tumayo at sinabi sa kanila, “Ang
walang kasalanan sa inyo, siya ang unang magtapon
ng bato sa kaniya.” **8** Muli siyang yumuko at nagsulat
sa lupa gamit ang kaniyang daliri. **9** Nang narinig nila
ito, isa isa silang umalis, simula sa pinakamatanda.
Sa bandang huli naiwan si Jesus mag-isa, kasama
ang babae na nasa kanilang kalagitnaan. **10** Tumayo
si Jesus at sinabi sa kaniya, “Babae, nasaan ang
iyong mga taga-usig? Wala bang humatol sa iyo?”
11 Sabi niya “Wala ni sinuman, Panginoon.” Sabi
ni Jesus, “Hindi rin kita hahatulan. Humayo ka sa
iyong pupuntahan; mula ngayon huwag ka nang
magkakasala pa.”] **12** Muli nagsalita si Jesus sa mga
tao at sinabi, “Ako ang ilaw ng mundo; ang sumusunod
sa akin ay hindi na maglalakad sa kadiliman kundi
magkakaroon ng liwanag ng buhay.” **13** Sinabi sa
kaniya ng mga Pariseo, “Ikaw ang nagpapatotoo
tungkol sa iyong sarili; ang iyong patotoo ay hindi
tunay.” **14** Sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, “Kahit
na ako ang nagpapatotoo tungkol sa aking sarili,
ang aking patotoo ay tunay. Alam ko kung saan ako
nanggaling at saan ako pupunta, ngunit kayo hindi
ninyo alam kung saan ako nanggaling o saan ako
pupunta. **15** Humahatol kayo ayon sa laman; ako
ay walang hinahatulan. **16** Ngunit paghumatol ako,
ang aking paghatol ay tunay dahil hindi ako nag-
iisa, ngunit kasama ko ang aking Ama na nagsugo
sa akin. **17** Tama, at sa inyong batas ay nakasulat
ang pagpapatotoo ng dalawang tao ay tunay. **18**
Ako ang nagpapatotoo tungkol sa aking sarili, at ang
Ama na nagsugo sa akin ay nagpapatotoo tungkol sa
akin. **19** Sinabi nila sa kaniya, “Nasaan ang iyong
ama?” Sumagot si Jesus, “Hindi ninyo ako kilala ni
ang aking Ama; kung nakilala ninyo ako, makilala
niyo na rin ang aking Ama.” **20** Sinabi niya ang
mga salitang ito na malapit sa lugar ng ingat-yaman
noong siya ay nagturo sa templo, at walang sinuman
ang humuli sa kaniya dahil hindi pa dumarating ang
kaniyang oras. **21** Sinabi niya muli sa kanila, “Ako
ay aalis; hahanapin ninyo ako at mamamatay kayo
sa inyong kasalanan. Kung saan ako pupunta, hindi
kayo makakasama.” **22** Sabi ng mga Judio “Papatayin
ba niya ang kaniyang sarili, siya na nagsabi, 'Kung
saan ako pupunta, hindi kayo makakasama'?” **23**
Sinabi ni Jesus sa kanila, “Kayo ay nagmula sa ibaba;
ako ay nagmula sa itaas. Kayo ay sa sanlibutang ito;
ako ay hindi sa sanlibutang ito. **24** Kaya, sinabi ko sa
inyo na mamamatay kayo sa inyong mga kasalanan.
Sapagkat maliban na maniniwala kayo na AKO NGA,
mamamatay kayo sa inyong mga kasalanan.” **25**
Kaya sinabi nila sa kaniya, “Sino ka?” Sinabi ni Jesus
sa kanila, “Kung ano sinabi ko sa inyo mula pa sa
simula. **26** Marami akong mga bagay na sasabihin at
hahahtulan tungkol sa inyo. Subalit, ang nagpadala

sa akin ay totoo; at ang mga bagay na narinig ko sa
kaniya, ang mga ito ay sinasabi ko sa mundo.” **27**
Hindi nila naunawaan na siya ay nagsasalita sa kanila
tungkol sa Ama. **28** Sinabi ni Jesus, “Kapag itinaas
na ninyo ang Anak ng Tao, saka ninyo makikilala
na AKO NGA, at wala akong ginawa sa aking sarili.
Ayon sa itinuro ng aking Ama, sinasabi ko ang mga
bagay na ito. **29** Ang nagsugo sa akin ay nasa akin,
at hindi niya ako iniwang mag-isa, dahil palagi kong
ginagawa ang mga bagay na nakakalugod sa kaniya.”
30 Habang sinasabi ni Jesus ang tungkol sa mga
bagay na ito, marami ang naniwala sa kaniya. **31**
Sinabi ni Jesus sa mga Judio na naniwala sa kaniya,
“Kapag kayo ay nanatili sa aking salita, kayo nga
ay tunay kong mga alagad; **32** at malalaman ninyo
ang katotohan, at ang katotohanan ang magpapalaya
sa inyo. **33** Sumagot sila sa kaniya, “Kami ay mga
lahi ni Abraham at hindi kailanman inalipin ng kahit
sinuman; paano mo nasabi, 'Kayo ay mapapalaya?”
34 Si Jesus ay sumagot sa kanila, “Tunay nga, sinabi
ko sa inyo, kung sinuman ang magkasala ay alipin ng
kasalanan. **35** Ang alipin ay hindi laging nananatili sa
tahanan; ang anak ay laging nananatili. **(aiōn g165)**
36 Kung gayon, kapag pinalaya na kayo ng Anak,
kayo ay tunay ngang malaya. **37** Alam ko na kayo
ay kaapu-apuhan ni Abraham; gusto ninyo akong
patayin dahil ang aking mga salita ay walang lugar
sa inyo. **38** Sinasabi ko ang mga bagay na nakita
ko sa aking Ama, at kayo din ginagawa ninyo ang
mga bagay na narinig ninyo mula sa inyong ama.
39 Sila ay sumagot at sinabi sa kaniya, “Ang aming
ama ay si Abraham.” Sinabi ni Jesus sa kanila,
“Kung kayo ay mga anak ni Abraham, gagawin ninyo
ang mga gawain ni Abraham. **40** Ngunit, ngayon
ninanais ninyo na patayin ako na isang taong nagsabi
sa inyo ng katotohan na narinig ko mula sa Diyos.
Hindi ito ginawa ni Abraham. **41** Ginawa ninyo ang
gawain ng inyong ama.” Sinabi nila sa kaniya, “Hindi
kami ipinanganak sa seksual na imoralidad; may
isa kaming Ama, ang Diyos.” **42** Sabi ni Jesus sa
kanila, “Kung ang Diyos ang inyong Ama, mamahalin
ninyo ako, sapagkat ako ay nagmula at nanggaling
sa Diyos; sapagkat hindi ako naparito dahil sa aking
sarili lamang, kundi isinugo niya ako. **43** Bakit hindi
ninyo naiintindihan ang aking mga salita? Ito ay dahil
hindi ninyo kayang makinig sa aking mga salita.
44 Kayo ay mula sa inyong ama na ang diablo, at
hinahangad ninyong gawin ang mga kahalayan mula
sa inyong ama. Siya ay isang mamamatay tao mula
sa simula at hindi nananatili sa katotohanan dahil
walang katotohanan sa kaniya. Kapag nagsalita siya
ng kasinungalingan, siya ay nagsasalita sa sarili
niyang kalikasan dahil siya ay sinungaling at ang
ama ng kasinungalingan. **45** Subalit, dahil nagsasalita
ako ng katotohanan hindi kayo naniniwala. **46** Sino
sa inyo ang hahatol sa aking kasalanan? Kung
nagsasalita ako ng katotohanan, bakit hindi ninyo ako
pinapaniwalaan? **47** Ang sa Diyos ay nakikinig sa
mga salita ng Diyos; hindi ninyo naririnig ang mga
ito dahil hindi kayo sa Diyos.” **48** Ang mga Judio ay
sumagot at sinabi sa kaniya “Hindi ba tama ang sinabi
namin na ikaw ay isang Samaritano at may demonyo,”
49 Sumagot si Jesus, “Wala akong demonyo; pero
pinaparangalan ko ang aking ama, at hindi ninyo ako
pinaparangalan. **50** Hindi ko hinahanap ang sarili
kong kaluwalhatian; mayroong isang naghahanap
at naghahatol. **51** Tunay nga, sinabi ko sa inyo,
kung sinuman ang tutupad ng aking salita, hindi
niya kailanman makikita ang kamatayan. **(aiōn g165)**
52 Sinabi ng mga Judio sa kaniya, “Ngayon alam
namin na mayroon kang demonyo. Si Abraham at
ang mga propeta ay namatay; pero sinasabi mo,
'Kung sinuman ang tutupad sa aking salita ay hindi
kailanman matitikman ang kamatayan.' **(aiōn g165)** **53**
Hindi ka nakakahigit sa aming amang si Abraham
na namatay, hindi ba? Ang mga propeta din ay
namatay. Kanino mo hinahalintulad ang iyong sarili?”
54 Sumagot si Jesus, “Kung niluluwalhati ko ang aking
sarili, ang aking kaluwalhatian ay walang halaga;
ang nagluluwalhati sa akin ay ang aking Ama—na
sinasabi ninyo na siya ang inyong Diyos. **55** Hindi
niyo siya nakikila, pero kilala ko siya. Kung sasabihin
ko, 'Hindi ko siya kilala,' maitutulad ako sa inyo na
sinungaling. Subalit, kilala ko siya at tinutupad ko ang
kaniyang salita. **56** Ang iyong amang si Abraham
ay nagalak na nakikita ang araw ko; nakita niya ito
at natuwa.” **57** Sabi ng mga Judio sa kanya, “Hindi
ka pa limampung taon gulang, at nakita mo na si
Abraham?” **58** Sabi ni Jesus sa kanila, “Tunay nga,
sinasabi ko sa inyo, bago ipanganak si Abraham, ay
AKO NGA.” **59** Kaya dumampot sila ng mga bato
para batuhin siya ngunit nagtago si Jesus at lumabas
ng templo.

9 Ngayon nang si Jesus ay dumaan, nakakita siya
ng isang taong bulag mula pa sa kapanganakan.
2 Tinanong siya ng kaniyang mga alagad, “Rabi,

sino ang nagkasala, ang taong ito o ang kaniyang
mga magulang, na dapat siyang isilang na bulag?”
3 Sumagot si Jesus, “Hindi nagkasala ang taong
ito ni ang kaniyang mga magulang, kundi upang
ang mga gawa ng Dios ay mahayag sa kaniya. **4**
Kailangan nating gawin ang mga gawain niya na
siyang nagpadala sa akin habang araw pa. Darating
ang gabi na kung kailan wala ng kayang gumawa.
5 Habang ako ay nasa sanlibutan, ako ang ilaw
ng sanlibutan.” **6** Pagkatapos sabihin ni Jesus ang
mga bagay na ito, dumura siya sa lupa, gumawa
ng putik sa pamamagitan ng laway, at pinahiran ng
putik ang mga mata ng lalake. **7** Sinabi niya sa
kaniya, “Pumunta ka at maghilamos sa languyan ng
Siloam (na isinalin na 'isinugo').” Kaya't umalis ang
lalake, naghilamos, at bumalik nang nakakakakita
na. **8** Pagkatapos, ang mga kapitbahay ng lalake at
iyong mga dating nakakita sa kaniya bilang isang
pulubi ay nagsasabi, “Hindi ba't ito ang lalaking dating
nakaupo at namamalimos?” **9** Sinabi ng ilan, “Siya
nga.” Sinabi ng iba, “Hindi, ngunit siya ay kamukha
niya.” Ngunit sinasabi niya, “Ako nga iyon.” **10** Sinabi
nila sa kaniya, “Kung gayon paanong nabuksan ang
iyong mga mata?” **11** Sumagot siya, “Ang taong
tinatawag na Jesus ay gumawa ng putik at pinahiran
ang aking mga mata at sinabi sa akin, “Pumunta
ka sa Siloam at maghilamos.' Kaya umalis ako at
naghilamos, at nanumbalik ang aking paningin.”
12 Sinabi nila sa kaniya, “Nasaan siya?” sumagot
siya, “Hindi ko alam.” **13** Dinala nila ang lalaki na
dating bulag sa mga Pariseo. **14** Ngayon iyon ay
Araw ng Pamamahinga nang si Jesus ay gumawa
ng putik at pinadilat ang kaniyang mga mata. **15**
Pagkatapos tinanong siya muli ng mga Pariseo kung
paano niya natanggap ang kaniyang paningin. Sinabi
niya sa kanila, “Nilagyan niya ng putik ang aking
mga mata, naghilamos ako, at ngayon nakakakita
na ako.” **16** Sinabi ng ilang mga Pariseo, “Ang
taong ito ay hindi galing sa Dios dahil hindi niya
tinutupad ang Araw ng Pamamahinga.” Sinabi ng
iba, “Papaanong makakagawa ng ganyang mga
pangitain ang isang tao na iyon na makasalanan?”
Kaya nagkaroon ng pagkakabaha-bahagi sa kanilang
kalagitnaan. **17** Kaya tinanong nilang muli ang
lalaking bulag, “Ano ang masasabi mo tungkol sa
kaniya dahil pinadilat niya ang iyong mga mata?”
Sinabi ng lalaking bulag, “Siya ay isang propeta.” **18**
Ngayon ang mga Judio ay hindi pa din naniniwala
tungkol sa kaniya na dating bulag at nakamit ang
kaniyang paningin hanggang sa tinawag nila ang mga
magulang ng iyong nagkamit ng kaniyang paningin.
19 Tinanong nila ang mga magulang, “Ito ba ang
inyong Anak na sinasabi ninyong pinangangak na
bulag? Papaanong nakakakita na siya ngayon?”
20 Kaya sumagot ang kaniyang mga magulang sa
kanila, “Alam naming ito ang aming anak at siya
ay bulag nang isilang. **21** Kung paano siya ngayon
ay nakakakita na, hindi namin alam, at kung sino
ang nagpadilat sa kaniyang mga mata, hindi namin
alam. Tanungin ninyo siya. Siya ay matanda na.
Makakapag-salita siya para sa kaniyang sarili.” **22**
Sinabi ito ng kaniyang mga magulang sapagkat takot
sila sa mga Judio. Sapagkat nagkasundo na ang mga
Judio na kung sinumang magpahayag na si Jesus ay
ang Cristo, dapat siyang palayasin sa sinagoga. **23**
Dahil dito, sinabi ng kaniyang mga magulang, “Siya
ay matanda na. Tanungin ninyo siya. **24** Kaya sa
pangalawang pagkakataon tinawag nila ang lalake na
naging bulag at sinabi sa kaniya, “Magbigay papuri
ka sa Dios. Alam naming makasalanan ang taong
iyon.” **25** At sumagot ang taong iyon, “Kung siya man
ay isang makasalanan, hindi ko alam. Isang bagay
ang alam ko: Noon ako ay bulag, at ngayon ako ay
nakakakita na.” **26** At sinabi nila sa kaniya, “Ano ang
ginawa niya sa iyo? Paano niya pinadilat ang iyong
mga mata?” **27** Sumagot siya, “Sinabi ko na sa inyo
at hindi ninyo pinakinggan! Bakit ninyo gustong itong
marinig muli? Hindi ninyo nais maging alagad din
niya, hindi ba?” **28** Nilait nila siya at sinabi, “Ikaw
ay kaniyang alagad, ngunit kami ay mga alagad ni
Moises. **29** Alam namin na ang Dios ay nakipag-
usap kay Moises, ngunit para sa taong iyon, hindi
namin alam kung saan siya nanggaling.” **30** Ang
lalake ay sumagot at sinabi sa kanila, “Bakit, ito ay
isang kamangha-manghang bagay, at hindi ninyo
alam kung saan siya nagmula, gayon pinadilat niya
ang aking mga mata. **31** Alam natin na ang Diyos ay
hindi nakikinig sa mga makasalanan, ngunit kung ang
isang tao ay sumasamba sa Diyos at gumagawa ng
kaniyang kalooban, siya ay pakikinggan ng Diyos.
32 Mula ng nagsimula ang mundo hindi kailanman
narinig na napadilat ng sinuman ang mga mata ng
isang taong isinilang na bulag. **(aiōn g165)** **33** Kung
ang taong ito ay hindi galing sa Diyos, wala siyang
kayang gawin.” **34** Sumagot sila at sinabi sa kaniya,
“Ikaw ay pawang ipinanganak sa mga kasalanan,

at tinuturuan mo kami ngayon?" Pagkatapos ay
pinalabas nila siya sa sinagoga. 35 Narinig ni Jesus
na pinalayas nila siya sa sinagoga. Nakita niya siya
at sinabi, "Sumasampalataya ka ba sa Anak ng Tao?"
36 Sumagot siya at sinabi, "Sino siya, Panginoon,
upang sasampalataya ako sa kaniya?" 37 Sinabi
ni Jesus sa kaniya, "Nakita mo na siya, at siya
itong nakikipag-usap sa iyo." 38 Sinabi ng lalake,
"Panginoon, sumasampalataya ako." Pagkatapos,
sumamba siya sa kaniya. 39 Sinabi ni Jesus, "Naparito
ako sa mundong ito para sa paghuhukom upang ang
mga hindi nakakakita ay makakita, at upang ang mga
nakakakita ay maging bulag." 40 Narinig ng ilan sa
mga Pariseo na kasama niya ang mga bagay na
ito, at nagtanong sa kaniya, "Bulag din ba kami?"
41 Sinabi ni Jesus sa kanila, "Kung kayo ay mga
bulag, wala sana kayong kasalanan. Subalit, ngayon
sinasabi ninyong, "Nakakakita kami," kaya ang inyong
kasalanan ay nananatili.

10 "Tunay nga, sinasabi ko sa inyo, ang hindi
pumasok sa pamamagitan ng pinto papasok sa
kulungan ng tupa, subalit umaakyat sa ibang daanan,
ang taong iyon ay isang magnanakaw at isang tulisan.
2 Ang pumapasok sa pamamagitan ng pinto ay
ang tagapag-alaga ng tupa. 3 Binubuksan siya ng
tagapagbantay ng tarangkahan. Pinapakinggan ng
mga tupa ang kaniyang boses, at tinatawag niya
ang sarili niyang tupa sa kani-kanilang pangalan at
pinangungunahan silang palabas. 4 Kapag nailabas na
niya ang lahat nang sariling kaniya, pinangungunahan
niya sila, at sumusunod sa kaniya ang mga tupa
sapagkat kilala nila ang kaniyang boses. 5 Hindi sila
susunod sa isang estranghero ngunit sa halip ay
iiwasan ito, sapagkat hindi nila kilala ang boses ng
mga estranghero." 6 Sinabi ni Jesus sa kanila ang
talinghagang ito, ngunit hindi nila naintindihan kung
ano ang mga bagay na ito na sinasabi niya sa kanila.
7 Pagkatapos muling sinabi ni Jesus sa kanila, "Tunay
nga, sinasabi ko sa inyo, ako ang pinto ng mga tupa.
8 Lahat nang naunang dumating sa akin ay mga
magnanakaw at mga tulisan, ngunit ang mga tupa
ay hindi nakinig sa kanila. 9 Ako ang tarangkahan.
Kung sinumang pumapasok sa pamamagitan ko,
siya ay maliligtas; siya ay papasok at lalabas at
makakahanap ng pastulan. 10 Ang magnanakaw ay
hindi pumarito maliban sa pagnanakaw, pagpatay, at
pagwasak. Ako ay pumarito upang sila ay magkaroon
ng buhay at magkaroon ng kasaganaan nito. 11 Ako
ang mabuting pastol. Inialay ng mabuting pastol ang
kaniyang buhay para sa mga tupa. 12 Ang isang
bayarang-lingkod, na hindi isang pastol, na hindi
nagmamay-ari ng mga tupa, ay nakikitang dumarating
ang lobo at pinababayaan ang mga tupa at tumatakas.
Tinatangay ng lobo ang mga ito at pinangangalat
ang mga ito. 13 Siya ay tatakbo dahil siya ay isang
bayarang-lingkod at hindi nagmamalasakit sa mga
tupa. 14 Ako ang mabuting pastol, at kilala ko ang sa
akin, at ang sa akin ay nakikilala ako. 15 Kilala ako ng
Ama, at kilala ko ang Ama, at ibinigay ko ang aking
buhay para sa mga tupa. 16 Mayroon akong iba pang
mga tupa na wala sa tupahang ito. Sila din, kailangan
kong dalhin, at makikinig sila sa aking boses upang
magkaroon lamang ng isang kawan at isang pastol.
17 Ito ang dahilan kung bakit ako iniibig ng Ama:
Ibibigay ko ang aking buhay upang muli kong kunin.
18 Walang sinumang kukuha nito sa akin, kundi kusa
ko itong ibibigay. Ako'y mayroong kapangyarihang
ibigay ito, at mayroon din akong kapangyarihan na
ito ay kunin muli. Natanggap ko ang utos na ito
mula sa Ama." 19 Isang pagkakabaha-bahagi ang
muling nangyari sa gitna ng mga Judio dahil sa mga
salitang ito. 20 Sinabi ng marami sa kanila, "Mayroon
siyang demonyo at nababaliw. Bakit kayo nakikinig sa
kaniya?" 21 Sinabi ng iba, "Hindi ito ang mga pahayag
ng isang inaalihan ng isang demonyo. Kaya ba ng
isang demonyo na makapagpadilat ng mga mata
ng isang bulag?" 22 At dumating ang Kapistahan
ng Pagtatalaga sa Jerusalem. 23 Taglamig noon, at
naglalakad si Jesus sa templo sa portiko ni Solomon.
24 At pinaligiran siya ng mga Judio at sinabi sa kaniya,
"Hanggang kailan mo kami pananatilihing bitin? Kung
ikaw ang Cristo, sabihin mo nang maliwanag." 25
Sumagot si Jesus sa kanila, "Sinabihan ko kayo,
ngunit hindi kayo naniwala. Ang mga gawain na
aking ginawa sa ngalan ng aking Ama, ang mga ito
ang magpapatotoo patungkol sa akin. 26 Gayunman
hindi kayo naniwala dahil hindi ko kayo mga tupa.
27 Naririnig ng aking tupa ang aking boses; kilala
ko sila, at sila ay sumusunod sa akin. 28 Ibinigay
ko sa kanila ang buhay na walang hanggang; hindi
sila malilipol, at walang sinumang makaaagaw sa
kanila sa aking kamay. **(aiōn g165, aiōnios g166)** 29 Ang
aking Ama na siyang nagbigay sa kanila sa akin, ay
dakila kaysa sa lahat, at walang sinuman na kayang
umagaw sa kanila sa kamay ng Ama. 30 "Ako at
ang Ama ay iisa." 31 Pagkatapos ay kumuhang muli

ng mga bato ang mga Judio upang batuhin siya.
32 Sinagot sila ni Jesus, “Ipinakita ko sa inyo ang
maraming mabubuting gawain mula sa Ama. Alin
sa mga gawaing ito ang dahilan na pagbabatuhin
ninyo ako?” 33 Sumagot ang mga Judio sa kaniya,
“Hindi ka namin binabato dahil sa anumang mabuting
gawain, kundi dahil sa paglapastangan, dahil ikaw na
isang tao, ginagawa mong Diyos ang iyong sarili.” 34
Sumagot si Jesus sa kanila, “Hindi ba nasusulat sa
inyong batas, 'Sinabi ko, “kayo ay mga diyos?'” 35
Kung tinatawag niyang mga diyos sila na dinatnan ng
salita ng Diyos (at ang kasulatan ay hindi maaaring
sirain), 36 sinasabi ba ninyo ang tungkol sa kaniya
na siyang itinalaga ng Ama at isinugo sa mundo,
'Ikaw ay naglalapastangan,' dahil sinabi kong, 'Ako
ang Anak ng Diyos'? 37 Kung hindi ko ginagawa ang
gawain ng aking Ama, huwag kayong manampalataya
sa akin. 38 “Subalit, kung ginagawa ko ang mga
iyon, kahit na hindi kayo manampalataya sa akin,
maniwala kayo sa mga gawain upang malaman ninyo
at maunawaan na ang Ama ay nasa sa akin at ako
ay nasa sa Ama.” 39 Sinubukan muli nilang lupigin si
Jesus, ngunit siya ay umalis sa kanilang mga kamay.
40 Umalis muli si Jesus patungo sa ibayo ng Jordan
sa lugar nang una'y pinagbabautismuhan ni Juan, at
siya ay nanatili doon. 41 Maraming tao ang lumapit
kay Jesus. Patuloy nilang sinasabi, “Sa katunayan
walang ginawang mga tanda si Juan, ngunit lahat ng
mga bagay na sinabi ni Juan tungkol sa taong ito ay
totoo.” 42 Doon ay maraming sumampalataya kay
Jesus.

11 Ngayon, may isang lalaki na nagngangalang
Lazaro na may karamdaman. Siya ay mula
sa Bethania na ang nayon ni Maria at ng kaniyang
babaeng kapatid na si Martha. 2 Siya rin ang
Maria na magpapahid ng mira sa Panginoon at
magpupunas gamit ang kaniyang buhok sa mga paa
ng Panginoo, siya ang kapatid ni Lazaro na siyang
may karamdaman. 3 At nagpasabi ng mensahe
ang magkapatid na babae kay Jesus at sinabi,
“Panginoon, tingnan mo, ang iyong minamahal ay
may karamdaman.” 4 Nang marinig ito ni Jesus, sinabi
niya, “Ang karamdamang ito ay hindi magtatapos
sa kamatayan, sa halip ito ay para sa kaluwalhatian
ng Diyos upang ang Anak ng Diyos ay maluwalhati
sa pamamagitan nito.” 5 Ngayon mahal ni Jesus
si Marta at ang kaniyang kapatid na babae at si
Lazaro. 6 Nang marinig ito ni Jesus, nanatili pa siya
ng dalawang araw sa lugar kung nasaan siya. 7
Pagkatapos nito, sinabi niya sa kaniyang mga alagad,
“Tayo nang muli sa Judea.” 8 Sinabi ng mga alagad
sa kaniya, “Rabi, ngayon palang ay sinusubukan
kang batuhin ng mga Judio, at babalik ka ba muli
roon? 9 Sumagot si Jesus, “Hindi ba sa isang araw
ay may labingdalawang oras na liwanag? Kapag ang
isang tao ay lumalakad samantalang araw, hindi siya
matitisod sapagkat nakakakita siya sa pamamagitan
ng liwanag ng araw. 10 Gayon pa man, kung siya
ay lumalakad sa gabi, siya ay matitisod dahil wala
sa kaniya ang liwanag. 11 Sinabi ni Jesus ang
mga bagay na ito, at pagkatapos ng mga bagay na
ito, sinabi niya sa kanila, “Ang ating kaibigan na si
Lazaro ay nakatulog, subalit pupunta ako doon upang
gisingin siya mula sa kaniyang pagkakatulog.” 12
Kaya sinabi ng mga alagad sa kaniya, “Kung si Lazaro
ay nakatulog, siya ay gagaling. 13 Ngayon, sinabi sa
kanila ni Jesus ang tungkol sa kamatayan ni Lazaro,
ngunit inakala nilang lahat na ito ay tungkol lamang
sa pagpapahinga sa pagtulog. 14 Pagkatapos, sinabi
sa kanila ni Jesus nang malinaw, “Si Lazaro ay patay
na.” 15 Para sa inyong kapakanan, masaya ako na
wala ako roon upang kayo ay maniwala. Pumunta
tayo sa kaniya. 16 Si Tomas na dating tinatawag na
Didimo, sinabi niya sa kapwa niya alagad, “Pumunta
rin tayo, upang mamatay din tayo kasama ni Jesus.”
17 Nang dumating si Jesus, nalaman niya na apat na
araw ng nasa libingan si Lazaro. 18 Ngayon, malapit
ang Bethania sa Jerusalem, mga labinglimang estadio
ang layo. 19 Maraming mga Judio ang pumunta
kina Marta at Maria, upang aliwin sila tungkol sa
kanilang kapatid na si Lazaro. 20 At nang marinig
ni Marta na paparating si Jesus, pumunta siya at
sinalubong siya, ngunit si Maria ay nanatiling nakaupo
pa rin sa kanilang bahay. 21 Sinabi ni Marta kay
Jesus, “Panginoon, kung nandito ka lang sana, hindi
mamamatay ang kapatid ko. 22 Kahit ngayon, alam
ko na kahit ano ang iyong hingiin sa Diyos ay ibibigay
niya sa iyo.” 23 Sinabi ni Jesus sa kaniya, “Ang
kapatid mo ay babangong muli.” 24 Sinabi ni Marta
sa kaniya, “Alam ko na muli siyang babangon sa
muling pagkabuhay sa huling araw.” 25 Sinabi ni
Jesus sa kaniya, “Ako ang muling pagkabuhay at ang
buhay; ang sumasampalataya sa akin, bagama't siya
ay mamamatay, gayon ma'y mabubuhay siya; 26 at
sinuman ang nabubuhay at sumasampalataya sa
akin ay hindi na mamatay. Naniniwala ka ba dito?”

(aiōn g165) **27** Sinabi niya sa kaniya, “Oo Panginoon, naniniwala ako na ikaw ang Cristo, ang Anak ng Diyos na siyang paparito sa mundo.” **28** Matapos niyang sabihin ito, umalis siya at tinawag si Maria na kaniyang kapatid, nang sarilinlan. Sinabi niya, “Narito ang Guro at ipinatatawag ka.” **29** Nang marinig ito ni Maria, mabilis siyang tumayo at pumunta kay Jesus. **30** Ngayon, hindi pa nakakarating sa nayon si Jesus, kundi nandoon pa rin siya sa lugar kung saan siya kinatagpo ni Marta. **31** At ang mga Judio na kasama ni Maria sa kanilang bahay, na umaaliw sa kaniya, nang makita nilang nagmamadali siyang tumayo at umalis, sinundan nila siya, inakala nila na pupunta siya sa libingan upang doon umiyak. **32** Nang makarating si Maria kung saan naroroon si Jesus, at siya ay nakita niya, nagpatirapa siya sa kaniyang mga paa at sinabi sa kaniya, “Panginoon, kung nandito lamang kayo, hindi sana namatay ang aking kapatid.” **33** Nang makita ni Jesus na siya ay umiiyak at ang mga Judio na kasama niya ay umiiyak din, naghinagpis ang kaniyang espirtu at nabagabag; **34** sinabi niya, “Saan niyo sya inilibing?” Sinabi nila sa kaniya, “Panginoon, pumarito kayo at tingnan.” **35** Si Jesus ay tumangis. **36** Pagkatapos, sinabi ng mga Judio, “Tignan ninyo kung gaano niya kamahal si Lazaro!” **37** Pero sinabi ng ilan, “Hindi ba kaya ng taong ito na siyang nagmulat ng mga mata ng dati ay bulag, na gawin ring hindi mamatay ang lalaking ito?” **38** Pagkatapos, habang si Jesus ay muling naghihinagpis, pumunta siya sa libingan. Ngayon ito ay isang kuweba at may isang batong nakatakip dito. **39** Sinabi ni Jesus, “Alisin ang bato.” Si Martha, na kapatid ni Lazaro na namatay, ay nagsabi kay Jesus, “Panginoon, sa mga oras na ito ang kaniyang katawan ay naaagnas na, sapagkat apat na araw na ang nakalipas mula nang siya ay mamatay.” **40** Sinabi ni Jesus sa kaniya, “Hindi ko ba sinabi sa iyo na kung ikaw ay maniwala makita mo ang kaluwalhatian ng Diyos?” **41** Kaya inalis nila ang bato. Tumingala si Jesus at sinabi, “Ama, nagpapasalamat ako sa iyo dahil pinakinggan mo ako. **42** Alam ko na lagi mo akong pinakikinggan, pero ito ay dahil sa mga taong nakatayong palibot sa akin kaya sinabi ko ito, upang maniwala sila na isinugo mo ako.” **43** Matapos niyang sabihin ito, sumigaw siya nang may malakas na boses, “Lazaro, lumabas ka!” **44** Lumabas ang patay na lalaki, na nakabalot ang mga kamay at mga paa ng damit panglibing at ang kaniyang mukha ay nababalot din ng tela. Sinabi ni Jesus sa kanila, kalagan ninyo siya at pakawalan.” **45** At ang maraming Judio na pumunta kay Maria at nakita kung ano ang ginawa ni Jesus, ay sumampalataya sa kaniya; **46** ngunit may ilan sa kanila ang umalis papunta sa mga Pariseo at sinabi ang mga ginawa ni Jesus. **47** At tinipon ng mga pinunong pari at ng mga Pariseo ang konseho at sinabi, “Ano ang ating gagawin? Ang taong ito ay maraming ginagawang mga tanda. **48** Kung hahayaan natin siyang mag-isa katulad ng ganito, lahat ay maniniwala sa kaniya; ang mga Romano ay paparito at kukunin ang ating lugar at gayon din ang ating bansa. **49** Gayon pa man, may isang lalaki sa kanila, si Caifas na ang pinakapunong pari nang taong iyon ay nagsabi sa kanila, “Wala kayong nalalaman. **50** Hindi ba ninyo iniisip na ito ay naaangkop na may isang taong dapat mamatay para sa mga tao kaysa ang buong bansa ang mamatay.” **51** Ngayon, sinabi niya ito hindi sa kaniyang sariling pagkukusa; sa halip, dahil siya ang pinakapunong pari ng taong iyon, nagpropesiya siya na si Jesus ay dapat mamatay para sa bansa, **52** at hindi para sa bansa lamang, kundi upang tipunin din ni Jesus ang mga anak ng Diyos na nakakalat sa iba't ibang lugar. **53** Kaya mula ng araw na iyon ay pinagplanuhan na nila kung paano papatayin si Jesus. **54** Hindi na naglalakad ng hayag si Jesus sa gitna ng mga Judio, ngunit umalis siya doon at pumunta sa isang bansa na malapit sa ilang sa isang bayan na tinatawag na Efraim. Doon ay nanatili siya kasama ang mga alagad. **55** Ngayon ang Paskwa ng mga Judio ay nalalapit na, marami ang pumunta sa Jerusalem mula sa mga bansa upang linisin ang kanilang mga sarili. **56** Hinahanap nila si Jesus, at pinag-uusapan nila sa isa't isa habang sila ay nakatayo sa templo, “Ano sa inyong palagay? Hindi kaya siya darating sa kapistahan?” **57** Ngayon, ipinag-utos ng mga punong pari at mga Pariseo na kung sinuman ang nakakaalam kung nasaan si Jesus ay ipagbigay-alam nila ito upang sa gayon maaari nila siyang dakipin.

12 Anim na araw bago ang Paskwa, nagpunta si Jesus sa Bethania, kung saan naroon si Lazaro na siyang binuhay niya mula sa mga patay. **2** Kaya hinandaan nila siya ng hapunan doon, at si Marta ang nagsisilbi, habang si Lazaro ay isa sa mga naupo sa mesa kasama ni Jesus. **3** Pagkatapos kumuha si Maria ng isang litra ng pabango mula sa purong nardo na napakamahal, at pinahiran nito ang mga

paa ni Jesus at pinunasan ng kaniyang buhok ang
kaniyang mga paa, at napuno ang buong bahay ng
halimuyak ng pabango. **4** Si Judas Iscariote, isa sa
mga alagad na magkakanulo sa kaniya, ay nagsabi,
5 "Bakit hindi ipinagbili ang pabango na ito ng tatloong
daang dinario at ibigay sa mahihirap. **6** Ngayon, sinabi
niya ito, hindi dahil sa may malasakit siya sa mga
mahihirap, kundi dahil siya ay isang magnanakaw:
siya ang may hawak ng sisidlan ng pera, at kumukuha
dito ng ilang pera para sa kaniyang sarili. **7** Sinabi ni
Jesus, "Hayaan ninyong ilaan niya ang mayroon siya
para sa araw ng aking libing. **8** Palagi ninyong kapiling
ang mga mahihirap, ngunit hindi ninyo ako laging
makakasama." **9** Ngayon, napag-alaman ng maraming
mga Judiio na naroon si Jesus, at sila ay dumating,
hindi lamang dahil kay Jesus, ngunit nagbabakasakali
rin silang makita si Lazaro na binuhay ni Jesus
mula sa mga patay. **10** Ang mga punong pari ay
nagsabwatan upang patayin na rin si Lazaro, **11** dahil
siya ang dahilan kung bakit maraming mga Judio ang
nagsi-alis at sumampalataya kay Jesus. **12** Nang
sumunod na araw, napakaraming tao ang dumating
para sa kapistahan. Nang kanilang marinig na si
Jesus ay darating sa Jerusalem, **13** kumuha sila ng
mga sanga sa mga puno ng palma, at lumabas upang
salubungin siya at sumigaw: "Osana! Pinagpala siya
na pumaparito sa pangalan ng Panginoon, ang Hari
ng Israel!" **14** Nakita ni Jesus ang isang asno, at
umupo siya rito, gaya ng nasusulat, **15** "Huwag kang
matakot, mga anak na babae ng Sion, tingnan, ang
inyong Hari ay dumarating, nakaupo sa isang batang
asno." **16** Hindi naunawaan ng kaniyang mga alagad
ang mga ito sa simula, ngunit nang maluwalhati na si
Jesus, naalala nila na ang mga bagay na ito ay nasulat
patungkol sa kaniya at na ginawa nila sa kaniya ang
mga bagay na ito ay. **17** Ngayon ang maraming mga
tao na nakasama ni Jesus ng tawagin niya si Lazarus
palabas sa libingan at binuhay mula sa mga patay, ay
nagpatotoo sa iba. **18** Ito rin ang dahilan kung bakit
ang mga tao ay lumabas upang salubungin siya,
dahil narinig nilang ginawa niya ang tandang ito. **19**
Kaya nagsabi ang mga Pariseo sa isa't isa: Tingnan
ninyo, wala kayong magagawa; tingnan ninyo, ang
sanlibutan ay sumusunod sa kaniya." **20** Ngayon, may
ilang mga Griyego na kasama nilang umakyat upang
sumamba sa kapistahan. **21** Lumapit sila kay Felipe
na mula sa Bethsaida ng Galilea, at tinanong siya na
nagsasabi, "Ginoo, nais naming makita si Jesus." **22**
Pumunta si Felipe at sinabi kay Andres; si Andres
ay pumunta kasama si Felipe, at sinabi nila kay
Jesus. **23** Sinagot sila ni Jesus at sinabi, "Ang oras ay
dumating na upang ang Anak ng Tao ay luwalhatiin.
24 Tunay nga na sinasabi ko sa inyo, maliban na ang
butil ng trigo ay mahulog sa lupa at mamatay, ito ay
nanatili sa kaniyang sarili na mag-isa, ngunit kung
ito ay mamatay, magbubunga ito ng napakarami. **25**
Ang nagmamahal sa kaniyang buhay ay mawawalan
nito, subali't ang namumuhi sa kaniyang buhay sa
mundong ito ay mapapanatili ito para sa walang
hanggang buhay. **(aiōnios g166)** **26** Kung sinuman ang
maglingkod sa akin, sumunod siya sa akin, at kung
saan ako naroroon, ang aking lingkod ay naroon din.
Kung sinuman ang maglingkod sa akin, pararangalan
siya ng Ama. **27** Ang aking kaluluwa ay nababagabag
ngayon, "Ano ang aking sasabihin? 'Ama, iligtas mo
ako sa oras na ito'? Subalit dahil dito, naparito ako
sa oras na ito. **28** Ama, luwalhatiin mo ang iyong
pangalan." Pagkatapos isang tinig ang nagmula sa
langit, at nagsabi, "Niluwalhati ko na at muli ko rin
itong luluwalhatiin" **29** Pagkatapos ang maraming
mga tao na nakatayo sa malapit at nakarinig nito ay
nagsabi na kumulog. Sinabi ng iba, "Isang anghel
ang nagsalita sa kaniya." **30** Sumagot si Jesus at
nagsabi, "Ang tinig na ito ay hindi dumating alang-
alang sa akin, kundi para sa inyong kapakanan. **31**
Ngayon na ang paghuhukom nitong mundo. Ngayon
itataboy ang prinsipe ng mundong ito. **32** At ako,
kung ako ay maitaas mula sa lupa, aking ilalapit ang
mga tao sa aking sarili. **33** Sinabi niya ito upang
ipahiwatig kung sa paanong paraan na kamatayan
siya mamamatay. **34** At sumagot ang maraming tao
sa kaniya, "Narinig namin mula sa kautusan na ang
Cristo ay mananatili magpakailanman. Paano mo
masasabi, "Ang Anak ng Tao ay kailangan itaas?"
"Sino itong Anak ng Tao?" **(aiōn g165)** **35** Saka sinabi ni
Jesus sa kanila, "Gayunman sa kaunting panahon na
lamang ay kasama ninyo ang ilaw. Lumakad habang
nasa inyo ang liwanag upang hindi kayo abutan
ng kadililman. Ang lumalakad sa kadiliman ay hindi
nakakaalam kung saan siya patutungo. **36** Habang
mayroon sa inyo ang liwanag, sumampalataya kayo
sa liwanag upang kayo ay maging mga anak ng
liwanag. Sinabi ni Jesus ang mga bagay na ito, at
pagkatapos umalis siya at hindi na muling nagpakita
sa kanila. **37** Kahit na maraming nagawang mga
tanda si Jesus sa harapan nila, hindi pa rin sila

sumampalataya sa kaniya **38** upang ang salita ni
Isaias na propeta ay maaring matupad, na kaniyang
sinabi: “Panginoon, sino ang naniwala sa aming ulat?
At kanino nahayag ang bisig ng Panginoon?” **39**
Sa kadahilanang ito hindi sila sumasampalataya,
sapagkat sinabi rin ni Isaias, **40** “Binulag niya ang
kanilang mga mata, at pinatigas niya ang kanilang
mga puso, kung hindi man, makikita nila sa kanilang
mga mata at makauunawa sa kanilang mga puso,
at manumbalik, at pagagalingin ko sila. **41** Sinabi
ang mga bagay na ito ni Isaias sapagkat nakita
niya ang kaluwalhatian ni Jesus, at nagsalita siya
ng tungkol sa kaniya. **42** Gayunpaman, maraming
mga pinuno ang naniwala kay Jesus, pero dahil
sa mga Pariseo, hindi nila inaamin ito upang hindi
sila ipagbawal sa sinagoga. **43** Minahal nila ang
papuri na nagmumula sa mga tao kaysa sa papuring
nagmumula sa Diyos. **44** Sumigaw si Jesus at
nagsabi, “Ang sumasampalataya sa akin ay hindi lang
sa akin sumasampalataya kundi maging sa kaniya na
nagsugo sa akin. **45** At ang nakakakita sa akin ay
nakakakita sa kaniya na nagsugo sa akin. **46** Ako
ay naparito bilang isang liwanag sa mundo upang
ang sinumang maniwala sa akin ay hindi na manatili
sa kadiliman. **47** Kung sinuman ang nakakarinig ng
aking mga salita, subalit hindi sinusunod ang mga
ito, hindi ko siya hinahatulan, sapagkat hindi ako
naparito upang hatulan ang mundo, kundi upang
iligtas ang mundo. **48** Ang sinumang tumanggi sa
akin at hindi tumatanggap ng aking mga salita ay
mayroong isang hahatol sa kaniya, ito ay ang salita
na aking sinabi na siyang hahatol sa kaniya sa huling
araw. **49** Sapagkat hindi ako nagsalita mula sa aking
sarili. Sa halip ang Ama na siyang nagsugo sa akin,
na siyang nagbigay sa akin ng utos tungkol sa kung
ano ang aking dapat sabihin at dapat ipahayag. **50**
Alam ko na ang kaniyang utos ay buhay na walang
hanggan; kaya iyong mga sinasabi ko—na ayon sa
sinasabi ng Ama sa akin, ay sinasabi ko sa kanila.”
(aiōnios g166)

13 Ngayon, bago ang Kapistahan ng Paskuwa,
dahil alam ni Jesus na ang kaniyang oras ay
dumating na, na siya ay dapat ng umalis ng mundong
ito tungo sa kaniyang Ama, minamahal niya ang
sariling kaniya na nasa mundo, minahal niya sila
hanggang sa huli. **2** Ngayon, nailagay na sa puso
ni Judas Iscariote na anak ni Simon, na ipagkanulo
si Jesus. **3** Alam ni Jesus na ibinigay ng Ama sa
kaniyang mga kamay ang lahat ng mga bagay at siya
ay galing sa Diyos at babalik sa Diyos. **4** Tumayo siya
nang hapunan at ibinaba ang kaniyang panglabas na
kasuotan. At kumuha siya ng tuwalya at ibinigkis ito
sa kaniyang sarili. **5** Pagkatapos, nagbuhos siya ng
tubig sa palanggana at sinimulang hugasan ang mga
paa ng mga alagad at upang punasan sila ng tuwalya
na ibinigkis sa kaniyang sarili. **6** Lumapit si Jesus kay
Simon Pedro, at sinabi ni Simon Pedro sa kaniya,
“Panginoon, huhugasan mo ba ang aking mga paa?”
7 Sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya, “Sa ngayon
ang ginagawa ko ay hindi mo pa maintindihan, ngunit
sa darating na panahon ay maiintindihan mo rin ito”
8 Sinabi ni Pedro sa kaniya, “Hindi mo kailanman
huhugasan ang aking mga paa.” Sumagot si Jesus,
“Kung hindi kita huhugasan, hindi ka magkakaroon ng
bahagi sa akin.” **(aiōn g165)** **9** Sinabi ni Simon Pedro
sa kaniya, “Panginoon, huwag lamang ang aking
mga paa ang iyong hugasan, ngunit pati na rin ang
aking mga kamay at aking ulo.” **10** Sinabi sa kaniya
ni Jesus, “Ang sinuman na nakaligo na ay hindi na
kailangang maghugas ng kahit ano pa maliban sa
kaniyang mga paa, at siya ay malinis na malinis na;
malinis ka na, ngunit hindi lahat kayo.” **11** Dahil alam
ni Jesus kung sino ang magkakanulo sa kaniya; kaya
sinabi niya; “Hindi ang lahat sa inyo ay malinis.” **12**
Pagkatapos hugasan ni Jesus ang kanilang mga paa
at kunin ang kaniyang mga damit at muling umupo,
sinabi niya sa kanila, “Alam ba ninyo ang ginawa ko
para sa inyo? **13** Tinatawag ninyo akong 'Guro' at
'Panginoon', at tama ang sinasabi ninyo, dahil ako
nga iyon. **14** Kung ako nga na Panginoon at Guro,
ay hinugasan ang iyong mga paa, dapat ninyo ring
hugasan ang mga paa ng iba. **15** Dahil binigyan ko
kayo ng halimbawa upang dapat gawin din ninyo tulad
ng ginawa ko sa inyo. **16** Tunay nga ang sinasabi ko sa
inyo, ang lingkod ay hindi mas matataas sa kaniyang
Panginoon; ni ang isinugo ay mas mataas kaysa sa
nagsugo sa kaniya. **17** Kung alam mo ang mga bagay
na ito, pinagpala ka kung ginagawa mo ang mga ito.
18 Hindi ako nagsasalita tungkol sa inyong lahat, dahil
alam ko ang aking mga pinili — ngunit sinasabi ko ito
upang ang kasulatan ay maganap: 'Ang kumakain ng
aking tinapay ay nagtaas ng kaniyang sakong laban
sa akin.' **19** Sinasabi ko ito ngayon sa inyo upang
kung ito ay mangyayari, maniniwala kayo na AKO
NGA. **20** Tunay nga ang sinasabi ko sa inyo, ang
tumatanggap sa akin ay tinatanggap ang sinumang

aking isinusugo, at ang tumatanggap sa akin ay
tinatanggap ang siyang nagsugo sa akin. **21** Nang
sinabi ni Jesus ito, siya ay nabagabag sa espiritu
at sinabi “Tunay nga sinasabi ko sa inyo, na isa sa
inyo ang magkakanulo sa akin.” **22** Nagtinginan ang
mga disipulo sa isa't-isa, nagtataka kung sino ang
kaniyang tinutukoy. **23** May isa na nasa lamesa ang
nakasandal sa dibdib ni Jesus na isa sa kaniyang mga
alagad, ang minamahal ni Jesus. **24** Kaya hinudyatan
ni Simon Pedro ang alagad na ito at sinabi, “Sabihin
mo sa amin kung sino ang kaniyang tinutukoy. **25**
Sumandal ang alagad na iyon sa dibdib ni Jesus
at sinabi sa kaniya, “Panginoon, sino po iyon?” **26**
At sumagot si Jesus, “Iyong aking ipagsasawsaw
ng pirasong tinapay at bibigyan. “Nang kaniyang
isawsaw ang tinapay, ibinigay niya ito kay Judas
na anak ni Simon Iscariote. **27** At pagkatapos ng
tinapay, pumasok si Satanas sa kaniya. Sinabi ni
Jesus sa kaniiya, “Kung ano ang iyong gagawin,
gawin mo ito agad.” **28** Ngayon, walang sinuman
na nasa lamesa ang nakaaalam nang dahilan kung
bakit sinabi ni Jesus ito sa kaniya. **29** Naisip ng
iba na, dahil si Judas ang nangangalaga sa supot
ng salapi, sinabi ni Jesus sa kaniya, “Bumili ka ng
mga bagay na kailangan natin para sa kapistahan,”
o kaya naman na siya ay dapat magbigay sa mga
mahihirap. **30** Pagkatapos tanggapin ni Judas ang
tinapay, agad siyang lumabas; at gabi na noon. **31**
Nang si Judas ay umalis na, sinabi niJesus, “Ngayon
ang Anak ng Tao ay naluwalhati. **32** At ang Diyos ay
naluwalhati sa kaniya. Luluwalhatiin siya ng Diyos
sa kaniyang sarili, at agad siyang luluwalhatiin niya.
33 Mga batang paslit, makakasama pa ninyo ako
ng maikli pang panahon. Hahanapin ninyo ako, at
tulad ng sinabi ko sa mga Judio, 'Kung saan ako
pupunta, hindi kayo makakapunta.' Ngayon sinasabi
ko rin ito sa inyo. **34** Binibigyan ko kayo ng isang
bagong kautusan, na dapat ninyong mahalin ang
bawat isa, kung paano ko kayo minahal, gayundin
naman dapat ninyong mahalin ang bawat isa. **35**
Sa pamamagitan nito, malalaman ng lahat ng tao
na kayo ay aking mga alagad, kung mahahalin niyo
ang bawat isa.” **36** Sinabi sa kaniya ni Simon Pedro,
“Panginoon, saan kayo pupunta?” Sumagot si Jesus,
kung saan ako pupunta, sa ngayon ay hindi kayo
makakasunod, ngunit makakasunod kayo pagkatapos
nito.” **37** Sinabi ni Pedro sa kaniya, “Panginoon, bakit
hindi kita masusundan kahit ngayon? Ibibigay ko ang
buhay ko para sa iyo.” **38** Sumagot si Jesus, “Ibibigay
mo ang buhay mo para sa akin? Tunay nga sinasabi
ko sa iyo, hindi titiilaok ang tandang hanggang ikaila
mo ako ng tatlong beses.

14 Huwag ninyong hayaan mabalisa ang
inyong puso. Manampalataya kayo sa Diyos;
manampalataya rin kayo sa akin. **2** Sa tahanan ng
aking Ama ay maraming mga tirahan; Kung hindi
gayon, sinabi ko na sana sa inyo; sapagka't aalis
ako upang maghanda ng tirahan para sa inyo. **3**
Kung aalis ako at maghanda ng matititrahan ninyo,
ako ay muling babalik at tatanggapin kayo sa aking
sarili, upang kung saan man ako, kayo ay naroon
din. **4** Alam ninyo ang daan kung saan ako pupunta.”
5 Sinabi ni Tomas kay Jesus, “Panginoon, hindi
namin alam kung saan kayo pupunta, papaano namin
malalaman ang daan? **6** Sabi ni Jesus sa kaniya,
“Ako ang daan, ang katotohanan, at ang buhay;
walang sinuman ang makararating sa Ama maliban
sa pamamagitan ko. **7** Kung nakilala mo na ako,
dapat kilala mo na rin ang aking Ama; mula ngayon
kilala mo na siya at nakita mo na siya.” **8** Ang sabi ni
Felipe kay Jesus, “Panginoon, ipakita mo sa amin
ang Ama, at iyon ay sapat na sa amin”. **9** Ang sabi ni
Jesus sa kaniya, “Felipe, hindi ba matagal na akong
kasama ninyo, at hindi mo pa rin ako nakikilala?
Kung sinuman ang nakakita sa akin, nakakita sa
Ama; paano mo nasasabi, 'Ipakita sa amin ang Ama'?
10 Hindi ka ba naniniwala na ako ay nasa Ama at
ang Ama ay nasa akin? Ang mga salitang sinasabi
ko sa inyo ay sinasabi ko hindi sa aking sariling
kapasyahan; sa halip, ito ay ang Ama na nananahan
sa akin na siyang gumagawa ng kaniyang gawain. **11**
Maniwala kayo sa akin, na ako ay nasa Ama, at ang
Ama ay nasa akin; o kaya, maniwala kayo sa akin
dahil sa mismo kong ginagawa. **12** Tunay nga ang
sinasabi ko sa inyo, sinuman ang sumasampalataya
sa akin, sa mga gawain na ginagawa ko, gagawin
niya rin itong mga ginagawa ko; at gagawa siya
ng mas higit na dakilang mga gawain dahil ako ay
pupunta sa Ama. **13** Anuman ang inyong hingin sa
aking pangalan, gagawin ko upang ang Ama ay
maluluwalhati sa Anak. **14** Kung anuman ang inyong
hingin sa aking pangalan, iyon ay gagawin ko. **15**
Kung mahal ninyo ako, susundin ninyo ang aking
mga kautusan. **16** At mananalangin ako sa Ama, at
bibigyan niya kayo ng isa pang Manga-aliw upang
siya ay sumainyo magpakailanman, **(aiōn g165)** **17** na

ang Espiritu ng katotohanan. Hindi siya maaaring
tanggapin ng mundo dahil hindi siya nakikita nito o
nakikilala man. Subalit, kayo, kilala ninyo siya, dahil
nanatili siya sa inyo at sasainyo. 18 Hindi ko kayo
iiwanan nang nag-iisa. Babalik ako sa inyo. 19 Sa
sandaling panahon, hindi na ako makikita ng mundo,
ngunit makikita ninyo ako. Sapagkat nabubuhay ako,
mabubuhay din kayo. 20 Sa araw na iyon, malalaman
ninyo na ako ay nasa Ama, at kayo ay nasa akin, at
ako ay nasa inyo. 21 Ang sinuman na mayroon ng
aking mga kautusan at isinasagawa ang mga ito; siya
ang nagmamahal sa akin; at siya na nagmamahal sa
akin ay mamahalin ng aking Ama, at mamahalin ko
rin siya, at ipakikita ko sa kaniya ang aking sarili."
22 Sinabi ni Judas (hindi si Iscariote) kay Jesus,
"Panginoon, ano ang nangyayari na inyong ipakikita
ang iyong sarili sa amin at hindi sa mundo?" 23
Sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya: "Kung sinuman
ang magmamahal sa akin, isasagawa niya ang aking
salita. Mamahalin siya ng aking Ama, at kami ay
paparoon sa kaniya at gagawa kami ng aming tirahan
kasama niya. 24 Ang sinumang hindi nagmamahal sa
akin ay hindi isinasagawa ang aking mga salita. Ang
salitang inyong naririnig ay hindi sa akin, ngunit sa
Ama na nagsugo sa akin. 25 Sinabi ko na sa inyo
ang mga bagay na ito, habang ako ay nabubuhay
pa kasama ninyo. 26 Subalit, ang Manga-aliw na
ang Banal na Espiritu na ipapadala ng Ama sa aking
pangalan ay magtuturo sa inyo ng lahat ng mga bagay
at magpapaalala ng lahat ng aking sinabi sa inyo.
27 Kapayapaan ang iiwan ko sa inyo; ibinibigay ko
ang aking kapayapaan sa inyo. Hindi ko ito ibinibigay
katulad ng pagbibigay ng mundo. Huwag hayaang
mabalisa ang inyong puso, at huwag ito hayaang
matakot. 28 Narinig ninyo ang sinabi ko sa inyo, "Ako
ay aalis, at babalik ako sa inyo'. Kung minahal ninyo
ako, nagagalak na sana kayo dahil pupunta ako sa
Ama, sapagkat ang Ama ay higit na dakila kaysa
sa akin. 29 Ngayon nasabi ko na sa inyo bago pa
ito mangyayari upang kung mangyari man ito, kayo
ay maaring maniwala. 30 Hindi na ako masyadong
magsasalita sa inyo, dahil darating na ang prinsipe
ng mundong ito. Wala siyang kapangyarihan sa akin,
31 ngunit upang malaman ng mundo na mahal ko ang
Ama, ginagawa ko kung ano ang inuutos ng Ama sa
akin, katulad lamang ng pagbigay niya sa akin ng
kautusan. Magsitindig na kayo, umalis na tayo sa
lugar na ito."

15 Ako ang tunay na puno ng ubas at ang aking
Ama ang tagapag-alaga ng ubasan. 2 Inaalis
niya sa akin ang bawat sanga na hindi nagbubunga,
at nililinis niya ang bawat sanga na nagbubunga
upang ito ay lalong mamunga ng higit pa. 3 Kayo
ay malinis na dahil sa mensahe na sinabi ko sa
inyo. 4 Manatili kayo sa akin at ako sa inyo. Katulad
ng sanga na hindi maaring magbunga sa kaniyang
sarili, maliban na ito ay nananatili sa puno, kaya hindi
rin kayo maaring magbunga, maliban kung kayo ay
mananatili sa akin. 5 Ako ang puno ng ubas, kayo ang
mga sanga. Ang mananatili sa akin at ako sa kaniya,
ang tao ring ito ay namumunga ng marami, sapagka't
wala kayong magagawa kung kayo ay hiwalay sa
akin. 6 Ang sinumang hindi nanatili sa akin, tinatapon
siya katulad ng sanga at natutuyo; tinitipon ng mga
tao ang mga sanga at itinatapon ang mga ito sa
apoy, at ang mga ito ay sinusunog. 7 Kung kayo ay
mananatili sa akin, at kung ang aking mga salita ay
mananatili sa inyo, humingi kayo ng anumang nais
ninyo, at ito ay gagawin para sa inyo. 8 Sa ganito ay
naluluwalhati ang aking Ama na kayo ay mamunga
ng marami at na kayo ay maging aking mga alagad.
9 Katulad ng pagmamahal sa akin ng Ama, kayo rin
ay minahal ko, manatili kayo sa aking pagmamahal.
10 Kung tutuparin ninyo ang aking mga kautusan,
mananatili kayo sa aking pagmamahal katulad ng
pagtutupad ko sa mga kautusan ng Ama at nanatili
sa kaniyang pagmamahal. 11 Sinasabi ko ang mga
bagay na ito sa inyo upang ang aking kagalakan ay
sumainyo at upang ang inyong kagalakan ay maging
lubos. 12 Ito ang akin kautusan, na dapat ninyong
mahalin ang isa't isa katulad ng pagmamahal ko sa
inyo. 13 Walang sinuman ang nagmahal na hihigit
pa rito, na kaniyang inaalay ang kaniyang buhay
para sa kaniyang mga kaibigan. 14 Kayo ay mga
kaibigan ko kung ginagawa ninyo ang mga bagay na
iniuutos ko sa inyo. 15 Hindi ko na kayo tinatawag
na mga lingkod, dahil hindi nalalaman ng lingkod
kung ano ang ginagawa ng kaniyang Panginoon.
Tinawag ko kayong mga kaibigan dahil ipinaalam
ko sa inyo ang lahat ng mga bagay na narinig ko
mula sa aking Ama. 16 Hindi kayo ang pumili sa akin
ngunit pinili ko kayo at itinalaga kayo na humayo
at magbunga at manatili ang inyong bunga. Ito ay
upang kung anuman ang hingin ninyo sa Ama sa
aking pangalan, ibibigay niya ito sa inyo. 17 Ang mga
bagay na ito ay iniuutos ko sa inyo, na magmamahalan

kayo sa isa't isa. 18 Kung kinamumuhian kayo ng
mundo, alam ninyo na kinamuhian muna ako nito
bago kayo kamuhian nito. 19 Kung kayo ay sa mundo,
mamahalin kayo ng mundo bilang sa kaniya; ngunit
dahil hindi kayo sa mundo, at dahil pinili ko kayo mula
sa mundo, sa kadahilanang ito kayo ay kinamumuhian
ng mundo. 20 Tandaan ninyo ang salitang sinabi ko
sa inyo. 'Ang lingkod ay hindi mas dakila kaysa sa
kaniyang panginoon'. Kung inusig nila ako, uusigin
din nila kayo; kung sinunod nila ang aking salita,
susundin din nila ang sa inyo. 21 Gagawin nila ang
lahat ng mga bagay na ito sa inyo dahil sa aking
pangalan sapagkat hindi nila kilala ang nagsugo sa
akin. 22 Kung hindi ako dumating at nagsalita sa
kanila, hindi sana sila nagkasala; subali't ngayon wala
silang maidadahilan para sa kanilang kasalanan. 23
Ang namumuhi sa akin ay namumuhi rin sa akin
Ama. 24 Kung hindi ko sana ginawa sa kanilang
kalagitnaan ang mga gawain na hindi pa nagawa
ninuman; hindi sana sila nagkaroon ng kasalanan,
ngunit ngayon, pareho na nilang nakita at kinamuhian
ako at ang aking Ama. 25 Ito ay nangyayari upang
ang salita ay matupad na ayon sa nakasulat sa
kanilang kautusan: Kinamumuhian nila ako ng walang
kadahilanan." 26 Kapag darating na ang Manga-aliw
na siyang aking isusugo sa inyo mula sa Ama, na ang
Espiritu ng katotohanan, na nanggaling mula sa Ama,
magpapatotoo siya tungkol sa akin. 27 Magpapatotoo
rin kayo dahil kasama ko na kayo mula pa sa simula.

16 Sinabi ko ang mga bagay na ito sa inyo upang
hindi kayo matisod. 2 Palalayasin nila kayo sa
mga sinagoga; tunay nga na darating ang oras na
ang sinumang papatay sa inyo ay mag-aakalang
gumagawa siya ng mabuting gawain para sa Diyos.
3 Gagawin nila ang mga bagay na ito dahil hindi nila
nakikilala ang Ama o ako. 4 Sinabi ko ang mga bagay
na ito sa inyo upang kung ang oras ay dumating para
ang mga ito ay mangyari, maaari ninyong maalala
ang mga ito at kung paano ko sinabi sa inyo ang mga
bagay tungkol sa mga ito. Hindi ko sinabi sa inyo
ang mga bagay na ito noong simula dahil ako ay
kasama ninyo. 5 Subalit, ngayon ako ay pupunta sa
kaniya na nagsugo sa akin, ngunit wala ni isa man
sa inyo ang nagtanong sa akin: "Saan ka pupunta?"
6 Dahil sa sinabi ko sa inyo ang mga bagay na
ito, napuno ng kalungkutan ang inyong puso. 7
Gayunpaman, sinasabi ko sa inyo ang katotohanan:
makabubuti sa inyo na ako ay lumisan; dahil kung
hindi ako lilisan; hindi darating sa inyo ang Manga-
aliw, subalit kung ako ay lilisan, susuguin ko siya
sa inyo. 8 Sa kaniyang pagdating, ipahahayag ng
Mangaaliw sa mundo tungkol sa kasalanan, tungkol
sa katuwiran at tungkol sa paghuhukom— 9 tungkol
sa kasalanan, dahil hindi sila naniniwala sa akin,
10 tungkol sa katuwiran, dahil ako ay pupunta sa
Ama, at hindi na ninyo ako makikita, 11 at tungkol
sa paghuhukom, dahil ang prinsipe ng mundong ito
ay nahatulan na. 12 Maraming mga bagay akong
sasabihin sa inyo, subalit hindi ninyo mauunawaan
ang mga ito sa ngayon. 13 Subalit, kapag siya na
Espiritu ng Katotohanan ay dumating, gagabayan
niya kayo sa lahat ng katotohanan: dahil hindi siya
magsasalita mula sa kaniyang sarili, ngunit anumang
mga bagay ang naririnig niya, sasabihin niya ang
mga ito, at ihahayag niya sa inyo ang mga bagay na
darating. 14 Luluwalhatiin niya ako, dahil kukunin niya
ang mga bagay na akin, at ihahayag ang mga ito sa
inyo. 15 Ang lahat ng anumang bagay na mayroon
ang Ama ay akin. Kaya nga sinabi ko na kukunin
ng Espritu ang mga bagay na akin at ihahayag ang
mga ito sa inyo. 16 Sa kaunting panahon na lamang,
ako ay hindi na ninyo makikita, pagkatapos muli
ng kaunting panahon makikita ninyo ako." 17 Ang
ilan sa mga alagad ay nagsabi sa isa't -isa, "Ano
itong sinasabi niya sa atin, 'Sa kaunting panahon
at hindi na ninyo ako makikita,' at muli 'Sa kaunting
panahon at makikita ninyo ako' at 'Dahil ako ay
pupunta sa Ama?' 18 Kaya nga sinabi nila, "Ano
nga ito na sinabi niya, 'Sa kaunting panahon?' Hindi
natin alam ang sinasabi niya." 19 Nakita ni Jesus
na sila ay sabik na tanungin siya, at sinabi niya sa
kanila, "Tinatanong ba ninyo ang inyong mga sarili
tungkol dito, na aking sinabi, 'Sa kaunitng panahon ay
hindi na ninyo ako makikita; at matapos ang kaunting
panahon, muling makikita ninyo ako?' 20 Tunay
nga na sinasabi ko sa inyo, kayo ay mananangis at
mananaghoy, subalit ang mundo ay magagalak; kayo
ay magdadalamhati subalit ang inyong dalamhati ay
magiging kagalakan. 21 Ang babae ay may dalamhati
kapag siya ay nakararamdam ng pananakit ng tiyan
dahil ang oras ng kaniyang panganganak ay malapit
na; ngunit kapag naipanganak na niya ang bata,
hindi na niya naaalala ang sakit dahil sa kaniyang
kagalakan na isang sanggol ay naipanganak na sa
mundo. 22 Kayo rin, may dalamhati kayo ngayon,
ngunit makikita ko kayong muli; at ang inyong puso

ay magagalak, at walang sinumang makapag-aalis
ng kagalakang ito mula sa inyo. 23 Sa araw na iyon,
hindi kayo magtataong ng kahit anong tanong. Tunay
nga na sinasabi ko sa inyo, kung anuman ang hingin
ninyo sa Ama, ibibigay niya ito sa inyo sa aking
pangalan. 24 Hanggang ngayon wala pa kayong
hinihinging anuman sa aking pangalan; humingi kayo
at kayo ay tatanggap upang ang inyong kagalakan
ay maging lubos. 25 Sinabi ko sa inyo ang mga
bagay na ito sa nakakubling wika, ngunit ang oras
ay darating, na hindi na ako magsasalita sa inyo
sa nakakubling wika, ngunit sa halip sasabihin ko
ng malinaw ang tungkol sa Ama. 26 Sa araw na
iyon kayo ay hihingi sa aking pangalan, at hindi
ko sinasabi na ako ay dadalangin sa Ama para sa
inyo; 27 dahil ang Ama mismo ay nagmamahal sa
inyo, dahil minahal ninyo ako at sapagka't kayo ay
naniwala na ako ay nagmula sa Ama. 28 Nagmula
ako sa Ama, at ako ay dumating sa mundo; muling
lilisanin ko ang mundo at ako ay pupunta sa Ama. 29
Sinabi ng kaniyang mga alagad sa kaniya, “Tingnan
mo, ngayon ay nagsasalita ka sa amin ng malinaw at
hindi gumagamit ng matalinghagang pananalita. 30
Ngayon alam na namin na nalalaman mo ang lahat
ng mga bagay at hindi mo kailangan ang sinuman
upang ikaw ay tanungin ng mga katanungan. Dahil
dito naniniwala kami na ikaw ay nagmula sa Diyos.
31 Sinagot sila ni Jesus, “Naniniwala na ba kayo?”
32 Tingnan ninyo, ang oras ay paparating, oo at
dumating na nga, na kayo ay magkakahiwa-hiwalay,
bawa't isa sa kaniyang sariling pag-aari, at iiwanan
ninyo akong mag-isa. Subalit ako ay hindi nag-iisa
dahil ang Ama ay kasama ko. 33 Sinabi ko na sa inyo
ang mga bagay na ito upang magkaroon kayo ng
kapayapaan sa akin. Sa mundo, kayo ay mayroong
mga kabalisahan, subalit lakasan ninyo ang inyong
loob; napagtagumpayan ko na ang mundo.

17 Sinabi ni Jesus ang mga bagay na ito;
pagkatapos, tumingala siya sa langit at sinabi,
“Ama, dumating na ang oras; luwalhatiin mo ang iyong
Anak upang ikaw ay luwalhatiin ng Anak— 2 tulad ng
pagbigay mo sa kaniya ng kapangyarihan sa lahat
ng laman upang siya ay makapagbigay ng buhay na
walang hanggan sa lahat ng sinumang ibinigay mo
sa kaniya. **(aiōnios g166)** 3 Ito ang buhay na walang
hanggan: na ikaw ay dapat nilang makilala, ang nag-
iisang tunay na Diyos, at ang isinugo mong si Jesu-
Cristo. **(aiōnios g166)** 4 Ikaw ay niluwalhati ko sa lupa,
pagkatupad ko sa mga gawain na ibinigay mo sa
akin para gawin. 5 Ngayon, Ama, luwalhatiin mo ako
kasama ng iyong sarili sa kaluwalhatian na mayroon
ako sa iyo bago pa nalikha ang mundo. 6 Ipinahayag
ko ang iyong pangalan sa mga tao na ibinigay mo sa
akin mula sa mundo. Sila ay iyo; at ibinigay mo sila
sa akin, at pinanatili nila ang iyong salita. 7 Ngayon,
alam nila na kahit anumang mga bagay na ibinigay
mo sa akin ay nagmula sa iyo, 8 dahil ang mga
salitang ibinigay mo sa akin — ibinigay ko ang mga
salitang ito sa kanila. Tinanggap nila ang mga ito at
totoong nalaman na ako ay nanggaling sa iyo, at
naniwala sila na ako ay isinugo mo. 9 Nananalangin
ako para sa kanila. Hindi ako nananalangin para sa
mundo ngunit para sa kanilang mga ibinigay mo sa
akin, dahil sila ay sa iyo. 10 Ang lahat ng bagay
na akin ay sa iyo, at ang mga bagay na sa iyo ay
akin; naluwalhati ako sa kanila. 11 Ako ay hindi
na sa mundo, ngunit ang mga taong ito ay nasa
mundo, at ako ay pupunta na sa iyo. Banal na Ama,
panatilihin sila sa iyong pangalan na ibinigay mo sa
akin upang sila ay maging isa, katulad natin na iisa.
12 Habang ako ay kasama nila, pinanatili ko sila sa
iyong pangalan na ibinigay mo sa akin; binantayan ko
sila, at wala ni isa sa kanila ang napahamak, maliban
sa anak ng kapahamakan, upang ang kasulatan ay
matupad. 13 Ngayon, ako ay pupunta sa iyo; ngunit
sinasabi ko ang mga bagay na ito sa mundo upang
sila ay magkaroon ng aking kagalakan na ginawang
lubos sa kanilang mga sarili. 14 Naibigay ko na sa
kanila ang iyong salita; ang mundo ay namuhi sa
kanila sapagkat hindi sila sa mundo, katulad lamang
na ako ay hindi sa mundo. 15 Hindi ko ipinapanalangin
na dapat mo silang kunin mula sa mundo ngunit
sila ay dapat mong pangalagaan mula sa kaniya
na masama. 16 Sila ay hindi mula sa mundo, tulad
ko na hindi mula sa mundo. 17 Italaga mo sila sa
iyong sarili na nasa katotohanan; ang iyong salita
ay katotohanan. 18 Isinugo mo ako sa mundo, at
isinugo ko sila sa mundo. 19 Alang-alang sa kanila
itinalaga ko ang aking sarili sa iyo ng sa gayon sila
din ay maitalaga sa iyo sa katotohanan. 20 Hindi ako
nanalangin para lang sa mga ito, ngunit pati na rin sa
mga mananampalataya sa akin sa pamamagitan ng
kanilang salita 21 upang lahat sila ay maging isa,
na gaya mo, Ama, ay nasa akin, at ako ay nasa
iyo. Ipinapanalangin ko na sila rin ay magig isa sa
atin upang ang mundo ay maniwala na isinugo mo

ako. 22 Ang kaluwalhatian na ibinigay mo sa akin —
ibinigay ko ito sa kanila, upang sila ay maging isa,
tulad natin na iisa — 23 ako sa kanila, at ikaw sa
akin, na sila ay maging ganap na iisa; nang malaman
ng mundo na ikaw ang nagsugo sa akin, at minahal
ko sila, tulad ng pagmamahal mo sa akin. 24 Ama,
silang mga ibinigay mo sa akin — nais ko rin na sila
ay makasama ko kung nasasaan ako, upang makita
nila ang kaluwalhatian ko, na ibinigay mo sa akin:
dahil ako ay minahal mo mula noong bago pa lang
natatag ang mundo. 25 Amang matuwid, hindi ka
kilala ng mundo, ngunit ikaw ay kilala ko; at alam
ng mga ito na isinugo mo ako. 26 Ipinahayag ko
ang iyong pangalan sa kanila, at ipapahayag ko ito
upang ang pagmamahal na iyong ibinigay sa akin ay
mapasakanila, at ako ay mapasakanila."

18 Pagkatapos sabihin ni Jesus ang mga salitang
ito, lumabas siya kasama ang kaniyang mga
alagad sa Lambak ng Cedron, kung saan mayroong
isang hardin na kaniyang pinasok, siya at ang kaniyang
mga alagad. 2 Ngayon si Judas na magkakanulo
sa kaniya ay alam din ang lugar, dahil madalas
magpunta roon si Jesus kasama ang kaniyang mga
alagad. 3 Pagkatapos, si Judas, pagkatanggap sa
grupo ng mga sundalo at ang mga opisiyal mula
sa mga pinunong mga pari at ng mga Pariseo,
dumating roon ng may mga lampara, mga sulo at
mga sandata. 4 Pagkatapos, si Jesus, na nakaaalam
ng lahat ng mga bagay na nangyayari sa kaniya, ay
pumunta sa harapan at tinanong sila, "Sino ang inyong
hinahanap?" 5 Sumagot sila sa kaniya "Si Jesus ng
Nazaret." Sinabi ni Jesus sa kanila, "Ako iyon." Si
Judas, na siyang nagkanulo sa kaniya, ay nakatayo
rin kasama ng mga sundalo. 6 Kaya nang sinabi niya
sa kanila, "Ako nga," umatras sila at bumagsak sa
lupa. 7 Pagkatapos, muli niya silang tinanong, "Sino
ang inyong hinahanap?" Muli nilang sinabi, "Si Jesus
ng Nazaret." 8 Sumagot si Jesus, "Sinabi ko na sa
inyo na ako nga siya; kaya kung ako ang inyong
hinahanap, hayaan ninyong makaalis ang mga ito." 9
Ito ay upang matupad ang salita na kaniyang sinabi:
"Sa lahat ng mga ibinigay mo sa akin, wala ni isang
nawala." 10 Pagkatapos, si Simon Pedro na may
isang espada, ay hinugot ito at tinaga ang lingkod
ng pinunong pari at tinapyas ang kaniyang kanang
tenga. Ngayon, ang pangalan ng lingkod ay Malco. 11
Sinabi ni Jesus kay Pedro, "Ibalik mo ang espada sa
lalagyan nito. Ang tasa na ibinigay ng Ama sa akin,
hindi ko ba ito dapat iinumin?" 12 Kaya dinakip si
Jesus ng grupo ng mga sundalo, at ng kapitan, at
ng mga opisiyal ng mga Judio at ginapos siya. 13
Una siyang dinala nil kay Annas, sapagkat siya ang
biyenan ni Caifas na pinunong pari ng taong iyon.
14 Ngayon, si Caifas ang nagbigay ng payo sa mga
Judio na naaangkop na isang tao ang dapat mamatay
para sa mga tao. 15 Sinundan ni Simon Pedro si
Jesus, gayun din ang isa pang alagad. Ngayon,
ang alagad na iyon ay kilala ng pinakapunong pari,
at siya ay pumasok kasama ni Jesus sa patyo ng
pinakapunong pari; 16 ngunit nakatayo si Pedro sa
pinto sa labas. Kaya ang isa pang disipulo, na kilala
ng pinakapunong pari, ay lumabas at kinausap ang
babaeng lingkod na nagbabantay ng pinto, at ipinasok
si Pedro. 17 Pagkatapos, sinabi ng babaeng lingkod
na nagbabantay sa pinto kay Pedro, "Hindi ba isa
ka rin sa mga alagad ng lalaking ito?" Sinabi niya,
"Hindi." 18 Ngayon, ang mga lingkod at ang mga
opisiyal ay nakatayo roon; gumawa sila ng apoy gamit
ang uling, sapagkat malamig noon, at pinapainitan
nila ng kanilang mga sarili. Si Pedro ay kasama rin
nilang nakatayo at pinapainitan ang kaniyang sarili.
19 Tinanong ng pinakapunong pari si Jesus tungkol
sa kaniyang mga alagad at kaniyang katuruan. 20
Sinagot siya ni Jesus, "Ako ay hayagang nagsasalita
sa mundo; palagi akong nagtuturo sa mga sinagoga
at sa templo kung saan ang lahat ng mga Judio ay
nagsasama -sama. Wala akong sinabi na palihim.
21 Bakit mo ako tinatanong? Tanungin mo ang mga
nakapakinig sa akin tungkol sa aking sinabi. Alam
ng mga taong ito ang mga bagay na aking sinabi."
22 Nang masabi ito ni Jesus, hinampas si Jesus
ng isa sa mga opisiyal na nakatayo sa malapit sa
pamamagitn ng kaniyang kamay at sinabi, "Ganiyan
ka ba dapat sumagot sa pinakapunong pari?" 23
Sinagot siya ni Jesus, "Kung may sinabi akong
anumang masama, maging saksi ka sa kasamaan.
Gayunman, kung maayos akong sumagot, bakit mo
ako hinampas?" 24 Pagkatapos nito pinadala ni Annas
si Jesus na nakagapos kay Caifas na pinakapunong
pari. 25 Ngayon si Simon Pedro ay nakatayo at
pinapainitan ang kaniyang sarili. At sinabi ng mga
tao sa kaniya, "Hindi ba isa ka rin sa kaniyang mga
alagad? Itinanggi niya ito at sinabi, "Hindi." 26 Ang
isa sa mga lingkod ng pinakapunong pari, na kamag-
anak ng lalaking tinapyas ni Pedro ang tenga, ay
nagsabi, "Hindi ba nakita kita sa hardin kasama

niya?" **27** At itinanggi itong muli ni Pedro, at agad-
agad tumilaok ang tandang. **28** Pagkatapos ay dinala
nila si Jesus mula kay Caifas patungo sa Pretorio.
Umagang-umaga pa noon at sila mismo ay hindi
pumasok sa Pretorio upang hindi sila marumihan at
upang sila ay makakain sa Paskwa. **29** Kaya lumabas
si Pilato sa kanila at sinabing, "Anong paratang ang
dala-dala ninyo laban sa lalaking ito?" **30** Sumagot
sila at sinabi sa kaniya, "Kung ang lalaking ito ay hindi
manggagawa ng masama, hindi namin siya dadalhin
sa iyo." **31** Kaya sinagot sila ni Pilato, "Dalhin ninyo
siya, at hatulan siya ayon sa inyong batas." Sinabi ng
mga Judio sa kaniya, "Hindi naaayon sa batas para
sa amin ang pumatay ng sinumang tao." **32** Sinabi
nila ito upang matupad ang mga salita ni Jesus, ang
salita na kaniyang sinabi na ipinahiwatig kung anong
uri ng kamatayan siya mamamatay. **33** Pagkatapos,
muling pumasok si Pilato sa Pretorio at tinawag si
Jesus, sinabi niya sa kaniya, "Ikaw ba ang hari ng
mga Judio?" **34** Sumagot si Jesus, "Tinatanong mo
ba ito ayon sa iyong sariling palagay, o sinabi ng iba
sa iyo na itanong ito sa akin? **35** Sumagot si Pilato,
"Hindi ako Judio, di ba? Ang iyong sariling bayan at
ang mga pinunong pari ay dinala ka dito sa akin;
ano ba ang iyong ginawa?" **36** Sumagot si Jesus,
"Ang aking kaharian ay hindi sa mundong ito. Kung
ang aking kaharian ay kabahagi ng mundong ito,
makikipaglaban ang aking mga lingkod upang hindi
ako maibigay sa mga Judio. Sa katunayan, ang aking
kaharian ay hindi nagmumula dito." **37** Pagkatapos,
sinabi ni Pilato sa kaniya, "Ikaw nga ba ay isang
hari?" Sumagot si Jesus, "Sinabi mo na ako ay hari.
Ako ay ipinanganak para sa layuning ito, at para sa
layuning ito ako naparito sa mundo upang ako ay
magpatotoo sa katotohanan. Lahat ng kabilang sa
katotohanan ay nakikinig ng aking tinig." **38** Sinabi
ni Pilato sa kaniya, "Ano ang katotohanan?" Nang
masabi niya ito, lumabas siya muli sa mga Judio at
sinabi sa kanila, "Wala akong nakitang krimen sa
taong ito. **39** Mayroon kayong kaugalian na dapat
akong magpalaya ng isang tao sa Paskwa. Kaya
gusto ba ninyong pakawalan ko sa inyo ang Hari ng
mga Judio?" **40** Sumigaw silang muli at sinabi, "Hindi
ang lalaking ito, kundi si Barabas. Ngayon si Barabas
ay isang tulisan.

19 Pagkatapos kinuha ni Pilato si Jesus at nilatigo
siya. **2** Ang mga sundalo ay pumilipit ng mga
tinik upang gumawa ng korona. Inilagay nila ito sa ulo
ni Jesus at dinamitan siya ng kulay lilang na kasuotan.
3 Lumapit sila sa kaniya at sinabi, "Bigyang parangal,
ang Hari ng mga Judio!" At hinampas nila siya ng
kanilang mga kamay. **4** Pagkatapos ay lumabas
muli si Pilato at sinabi sa mga tao. "Tingnan ninyo,
inilalabas ko ang lalaki sa inyo upang malaman ninyo
na wala akong nakitang kasalanan sa kaniya." **5**
Kaya lumabas si Jesus; suot- suot niya ang koronang
mga tinik at kulay lilang na kasuotan. Pagkatapos
sinabi ni Pilato sa kanila, "Tingnan ninyo, narito ang
lalaki." **6** Kaya nga nang makita ng mga pinunong
pari at ng mga opisiyal si Jesus, sumigaw sila at
sinabin, "Ipako siya! Ipako siya!" Sinabi ni Pilato sa
kanila, "Kayo na mismo ang kumuha sa kaniya at
ipako siya sapagkat wala akong nakitang krimen
sa kaniya." **7** Sumagot ang mga Judio kay Pilato,
"Mayroon kaming isang batas, at sa pamamagitan ng
batas na iyon dapat siyang mamatay dahil ginawa
niya ang kaniyang sarili na Anak ng Diyos." **8** Nang
marinig ni Pilato ang pahayag na ito, mas lalo pa
siyang natakot, **9** at pumasok siyang muli sa Pretorio
at sinabi kay Jesus, "Saan ka nanggaling?" Subalit
hindi siya binigyan ng sagot ni Jesus. **10** Pagkatapos,
sinabi ni Pilato sa kaniya, "Hindi ka ba magsasalita
sa akin? Hindi mo ba alam na may kapangyarihan
ako na palayain ka at kapangyarihan na ipapako
ka?" **11** Sumagot si Jesus sa kaniya, "Wala kang
kapangyarihan laban sa akin maliban kung ito ay
ibinigay sa iyo mula sa itaas. Kaya ang taong nagdala
sa akin sa iyo ay may mas malaking kasalanan."
12 Sa sagot na ito, sinubukan ni Pilato na palayain
siya, ngunit ang mga Judio ay sumigaw at sinabi,
"Kung papalayain mo ang lalaking ito, ikaw ay hindi
kaibigan ni Cesar: Lahat ng tao na ginagawa ang
kaniyang sarili na isang hari ay nagsasalita laban kay
Cesar." **13** Nang marinig ni Pilato ang mga salitang
ito, inilabas niya si Jesus at umupo sa upuan ng
paghuhukom sa lugar na tinatawag na Ang Entablado,
ngunit sa Hebreo ay Gabbatha. **14** Ngayon, ito ay
ang araw ng paghahanda para sa Paskwa, nang
mag-iika-anim na oras. Sinabi ni Pilato sa mga Judio,
"Tingnan ninyo, narito ang inyong hari!" **15** Sumigaw
sila, "ilayo ninyo siya sa amin, ilayo ninyo siya amin,
ipako siya." Sinabi ni Pilato sa kanila, "Dapat ko bang
ipako ang inyong Hari?" Sumagot ang mga pinunong
pari, "Wala kaming ibang hari kundi si Cesar." **16**
Pagkatapos, ibinigay ni Pilato si Jesus sa kanila
upang maipako. **17** Kaya dinala nila si Hesus, at siya

ay lumabas, pasan-pasan niya ang krus, tungo sa
lugar na kung tawagin ay Ang Lugar ng Bungo, na sa
Hebreo ay tinatawag na Golgota. **18** Doon nila ipinako
si Jesus, kasama niya ang dalawa pang lalaki, isa sa
magkabilang tabi, at nasa gitna si Jesus. **19** Sumulat
rin si Pilato ng karatula at inilagay ito sa krus. Ito
ang nakasulat doon: SI JESUS Na TAGA NAZARET,
ANG HARI NG MGA JUDIO. **20** Maraming mga Judio
ang nakabasa ng karatulang ito dahil ang lugar kung
saan ipinako si Jesus ay malapit sa lungsod. Ang
karatula ay naisulat sa Hebreo, sa Latin at sa Griyego.
21 At sinabi ng mga pinunong pari ng mga Judio
kay Pilato, “Huwag mong isulat, 'Ang hari ng mga
Judio', sa halip ay ang sinabi niyang, 'Ako ang Hari
ng mga Judio.'” **22** Sumagot si Pilato, “Ang naisulat
ko na ay naisulat ko na.” **23** Pagkatapos ipako ng
mga sundalo si Jesus, kinuha nila ang kaniyang
kasuotan at pinaghatihati ng apat, isang bahagi sa
bawat sundalo, at gayon din ang tunika. Ngayon ang
tunika ay walang tahi, ito ay hinabi mula sa itaas
at sa lahat ng bahagi. **24** Pagkatapos sinabi nila sa
isa't isa, “Huwag nating punitin ito, sa halip tayo ay
magsapalaran para dito upang malaman natin kung
kanino ito mapupunta.” Nangyari ito upang maganap
ang kasulatan na nagsasabi, “Pinaghati-hatian nila
ang mga kasuotan ko sa kanilang mga sarili, at para
sa aking damit sila ay nagsapalaran.” **25** Ginawa ng
mga sundalo ang mga bagay na ito. Ang ina ni Jesus,
ang kapatid ng ina ni Jesus, si Maria na asawa ni
Cleopas, at Maria Magdalena— ang mga babaeng ito
ay nakatayo malapit sa krus ni Jesus. **26** Nang makita
ni Jesus ang kaniyang ina at ang alagad na kaniyang
minamahal na nakatayo sa malapit, sinabi ni Jesus sa
kaniyang ina, “Babae, tingnan mo, narito ang iyong
anak.” **27** Pagkatapos, sinabi ni Jesus sa alagad,
“Tingnan mo, narito ang iyong ina!” Mula sa mga oras
na iyon tinanggap na siya ng alagad na kabahagi ng
sariling niyang tahanan. **28** Pagkatapos nito si Jesus,
dahil alam niya na ang lahat ng mga bagay ay tapos
na, upang ang kasulatan ay magkatotoo sinabi niya,
“Ako ay nauuhaw.” **29** Isang lalagyan na puno ng
maasim na alak ang nailagay doon, kaya naglagay
sila ng isang espongha puno ng maasim na alak sa
isang tukod ng isopo at iniangat ito sa kaniyang bibig.
30 Nang matanggap ni Jesus ang maasim na alak,
sinabi niya, “Naganap na.” Iniyuko niya ang kaniyang
ulo at isinuko ang kaniyang espiritu. **31** Noon ay
Paghahanda, at upang hindi manatili ang katawan
sa krus habang Araw ng Pamamahinga, (sapagkat
ang Araw ng Pamamahinga ay isang mahalagang
araw), hiniling ng mga Judio kay Pilato na ang mga
binti ng mga lalaking ipinako ay baliin, at ibaba na
ang kanilang mga katawan. **32** At pumunta ang mga
sundalo at binali ang mga binti ng unang lalaki at
ng ikalawang lalaki na napako kasama ni Jesus. **33**
Nang pumunta sila kay Jesus, nakita nila na siya ay
patay na kaya hindi na nila binali ang kaniyang mga
binti. **34** Gayunpaman, tinusok ng isa sa mga sundalo
ang kaniyang tagiliran gamit ang sibat, at agad-agad
lumabas ang dugo at tubig. **35** Ang nakakita nito ay
naging saksi at at ang kaniyang patotoo ay totoo.
Alam niya na anuman ang kaniyang sinabi ay totoo
upang kayo din ay maniwala. **36** Ang mga bagay na
ito ay nangyari upang ang kasulatan ay matupad,
“Walang mababali ni isa sa kaniyang mga buto.” **37**
Isa pang kasulatan ay nagsabi, “Pagmamasdan nila
siya na kanilang ipinako.” **38** Pagkatapos ng mga
bagay na ito, si Jose na taga Arimatea, dahil siya
ay isa sa mga alagad ni Jesus, ngunit sa takot sa
mga Judio ay palihim na hiniling kay Pilato kung
maaari niyang kunin ang katawan ni Jesus. Binigyan
siya ni Pilato ng pahintulot. Kaya pumunta si Jose
at kinuha ang kaniyang katawan. **39** Pumunta rin si
Nicodemo, na siyang unang pumunta kay Jesus ng
gabi. Nagdala siya ng pinaghalong mira at sabila,
mga isang daang litras ang bigat. **40** Kaya kinuha nila
ang katawan ni Jesus at binalot ito ng telang lino na
may kasamang mga pabango, ayun sa kaugalian ng
mga Judio sa paglilibing ng mga katawan. **41** Ngayon,
sa lugar kung saan siya napako ay may isang hardin;
at sa hardin na iyon ay may isang bagong libingan na
kung saan ay wala pang tao na naililibing. **42** Dahil ito
ay araw ng paghahanda para sa mga Judio at dahil
sa malapit lang ang libingan, inilagay nila si Jesus
doon.

20 Ngayon madaling araw ng unang araw ng
linggo habang madilim pa, nagpunta si Maria
Magdalena sa libingan; nakita niya na naigulong ang
bato malayo sa libingan. **2** Kaya siya ay tumakbo at
nagpunta kay Simon Pedro at sa isa pang alagad
na minamahal ni Jesus, at sinabi niya sa kanila,
“Kinuha nila ang katawan ng Panginoon mula sa
libingan at hindi namin alam kung saan nila siya
dinala.” **3** Kaya lumabas si Pedro at ang isa pang
alagad at nagpunta sila sa libingan. **4** Kapwa silang
tumakbong magkasama, naunahan sa pagtakbo ng

isa pang alagad si Pedro at naunang dumating sa
libingan. 5 Yumuko siya at tumingin sa loob; nakita
niya ang telang lino na nakalatag doon, ngunit hindi
pa siya pumasok sa loob. 6 Pagkatapos ay dumating
si Simon Pedro kasunod niya at ito ay pumasok sa
loob ng libingan. Nakita niya ang mga telang lino na
nakalatag doon 7 at ang tela na dati ay nasa kaniyang
ulo. Hindi ito kasamang nakalatag sa mga damit na
lino ngunit ito ay nakabalumbon sa lugar kung saan
ito nakalagay. 8 At ang isa pang alagad ay pumasok
rin, na unang dumating sa libingan; nakita niya at siya
ay naniwala. 9 Dahil hanggang sa mga oras na iyon
hindi pa rin nila alam ang kasulatan na si Jesus ay
dapat mabuhay na muli mula sa kamatayan. 10 Kaya
ang mga alagad ay umalis muli at umuwi sa kanilang
mga tahanan. 11 Gayunpaman si Maria ay nakatayo
sa labas ng libingan na tumatangis; habang siya ay
umiiyak, yumuko siya at tumingin sa loob ng libingan.
12 Nakita niya ang dalawang anghel na nakaputing
kasuotan na nakaupo, isa sa may ulunan, at ang isa
sa may paanan, kung saan ang katawan ni Jesus
ay inihiga. 13 Sinabi nila sa kaniya, "Babae, bakit
ka tumatangis?" Sinabi niya sa kanila, "Dahil kinuha
nila ang aking Panginoon at hindi ko alam kung saan
nila siya inilagay. 14 Nang sinabi niya ito, napalingon
siya at nakitang nakatayo doon si Jesus, ngunit hindi
niya alam na ito ay si Jesus. 15 Sinabi sa kaniya
ni Jesus, "Babae, bakit ka tumatangis? "Sino ang
hinahanap mo?" Akala niya na siya ang hardinero
kaya sinabi niya sa kaniya, "Ginoo, kung kinuha ninyo
siya, sabihin ninyo kung saan ninyo siya inilagay
at kukunin ko siya." 16 Sinabi sa kaniya ni Jesus,
"Maria!" Iniharap niya ang kaniyang sarili, at sinabi sa
kaniya sa Aramaic, "Rabboni," ibig sabihin "Guro."
17 Sinabi sa kaniya ni Jesus, "Huwag mo akong
hawakan, dahil hindi pa ako nakakaakyat sa Ama;
ngunit pumunta ka sa aking mga kapatid at sabihin
sa kanila na aakyat ako sa aking Ama at inyong Ama,
at aking Diyos at inyong Diyos". 18 Pumunta si Maria
Magdalena at sinabi sa mga alagad, "Nakita ko ang
Panginoon," at sinabi ni Jesus ang mga bagay na
ito sa kaniya. 19 Kinagabihan ng araw na iyon na
unang araw ng linggo, at habang nakasara ang mga
pintong kinaroroonan ng mga alagad dahil sa takot
nila sa mga Judio, dumating si Jesus at tumayo sa
kalagitnaan nila at sinabi sa kanila, "Sumainyo ang
kapayapaan." 20 Nang sinabi niya ito, ipinakita niya sa
kanila ang kaniyang mga kamay at kaniyang tagiliran.
At nang makita ng mga alagad ang Panginoon,
nagalak sila. 21 At muling sinabi sa kanila ni Jesus,
"Nawa ang kapayapaan ay sumainyo. Kung paano
ako isinugo ng Ama, gayun din ko kayo sinusugo."
22 Nang sinabi ito ni Jesus, hiningahan niya sila,
at sinabi sa kanila, "Tanggapin ninyo ang Banal na
Espiritu. 23 Kung kanino mang kasalanan ang inyong
patatawarin, ang mga ito ay pinatatawad para sa
kanila; kung kanino mang mga kasalanan ang inyong
pinanatili, ang mga ito ay mananatili." 24 Si Tomas,
na isa sa Labindalawa, na tinatawag na Didimo,
ay hindi nila kasama nang si Jesus ay dumating.
Paglaon ay sinabi ng iba pang mga alagad sa kaniya,
25 "Nakita namin ang Panginoon." Sinabi niya sa
kanila, "Maliban na makita ko ang mga bakas ng mga
pako sa kaniyang mga kamay, at mailagay ko ang
aking daliri sa bakas ng mga pako, at mailagay ko
ang aking kamay sa kaniyang tagiliran, ay hindi ako
maniniwala." 26 Pagkalipas ng walong araw, muling
nasa loob ang mga alagad at si Tomas ay kasama
nila. Dumating si Jesus habang ang mga pinto ay
nakasara, tumayo sa gitna nila at sinabi, "Nawa ang
kapayapaan ay sumainyo." 27 At sinabi niya kay
Tomas, "Iabot mo dito ang iyong daliri at tingnan ang
aking mga kamay; iabot mo rito ang iyong mga kamay
at ilagay sa aking tagiliran; huwag maging walang
pananampalataya ngunit maniwala ka." 28 Sumagot si
Tomas at sinabi sa kaniya, "Aking Panginoon at aking
Diyos." 29 Sinabi sa kaniya ni Jesus, "Dahil nakita
mo ako, ikaw ay naniwala". Pinagpala silang mga
hindi nakakita ngunit naniwala." 30 Ngayon, si Jesus
ay gumawa ng maraming mga tanda sa harapan ng
mga alagad, mga tandang hindi naisulat sa aklat na
ito, 31 ngunit naisulat ang mga ito upang kayo ay
maniwala na si Jesus ay ang Cristo, ang Anak ng
Diyos, at upang habang kayo ay naniniwala, kayo ay
magkakaroon ng buhay sa kaniyang pangalan.

21 Pagkatapos ng mga ito, nagpakita muli si
Jesus sa mga alagad sa Dagat ng Tiberias;
sa ganito niya pinakita ang kaniyang sarili: 2 Si
Simon Pedro kasama sila Tomas na tinatawag na
Didimus, Nataniel na mula sa Cana ng Galilea, ang
mga anak ni Zebedee, at iba pang dalawang alagad
ni Jesus. 3 Sinabi ni Simon Pedro sa kanila, "Ako
ay mangingisda." Sinabi nila sa kaniya, "Kami rin ay
sasama sa iyo." Umalis sila at sumakay sa isang
bangka, ngunit sa buong gabing iyon ay wala silang
nahuli. 4 Nang magbubukang liwayway na, tumayo

si Jesus sa dalampasigan, ngunit hindi nakikilala
ng mga alagad na iyon ay si Jesus. 5 At sinabi ni
Jesus sa kanila, “Mga kabataan, mayroon ba kayong
kahit anumang makakain? Sumagot sila sa kaniya,
“Wala.” 6 Sinabi niya sa kanila, “Ihagis ninyo ang
lambat sa kanang bahagi ng bangka at mayroon
kayong mahuhuli.” Kaya inihagis nga nila ang kanilang
lambat, ngunit hindi na nila ito mahatak dahil sa
dami ng mga isda. 7 Pagkatapos sinabi kay Pedro
ng alagad na minamahal ni Jesus, “Ang Panginoon
iyon.” Nang marinig ni Simon Pedro na siya ang
Panginoon, sinuot niya ang kaniya damit panlabas
(dahil siya ay bahagyang nakahubad), at tumalon
sa dagat. 8 Ang ibang mga alagad ay sumakay
sa bangka (dahil sila ay hindi naman malayo mula
sa lupa, humigit kumulang, mga dalawang daang
kubit), at kanilang hinihila ang lambat na puno ng
isda. 9 Nang makaahon sila sa lupa, may nakita
sila nagbabagang uling at may isdang nakalagay sa
ibabaw nito, at may tinapay. 10 Sinabi sa kanila ni
Jesus, “Magdala kayo ng ilang mga isda na kahuhuli
ninyo pa lamang.” 11 Umakyat si Simon Pedro at
hinatak ang lambat sa lupa, puno ng malalaking isda,
153 ang mga ito, kahit napakarami ng mga ito, ang
lambat ay hindi napunit. 12 Sinabi ni Jesus sa kanila,
“Halikayo at mag-almusal.” Wala sa mga alagad ang
nagtangkang magtanong sa kaniya na, “Sino ka?”
Alam nila na siya ang Panginoon. 13 Lumapit si
Jesus, kinuha ang tinapay, at ibinigay ito sa kanila,
ganoon din ang isda. 14 Ito ang ikatlong beses na
pinakita ni Jesus ang kaniyang sarili sa mga alagad
pagkatapos niyang bumangon mula sa patay. 15
Pagkatapos nilang mag-agahan, sinabi ni Jesus kay
Simon Pedro, “Simon anak ni Juan, mas mahal mo
ba ako kaysa sa mga ito?” Sinabi ni Pedro sa kaniya,
“Oo, Panginoon; alam mo na mahal kita.” Sinabi ni
Jesus sa kaniya, “Pakainin mo ang aking mga tupang
bata.” 16 Sa pangalawang pagkakataon, sinabi niya
muli sa kaniya, “Simon, anak ni Juan, mahal mo ba
ako? Sinabi ni Pedro sa kaniya, “Oo, Panginoon,
alam mo na mahal kita.” Sinabi ni Jesus sa kaniya,
“Alagaan mo ang aking mga tupa”. 17 Sinabi ni
Jesus sa ikatlong pagkakataon, “Simon, anak ni Juan,
mahal mo ba ako?” Nalungkot si Pedro dahil sinabi
sa kanya ni Jesus ng ikatlong beses, “Mahal mo ba
ako?” Sinabi niya sa kaniya, “Panginoon, alam mo
ang lahat ng mga bagay; alam mo na mahal kita.”
Sinabi ni Jesus sa kaniya, “Pakainin mo ang aking
tupa”. 18 Tunay nga sinabi ko sa iyo, noong bata ka
pa, dinadamitan mo ang iyong sarili at lumalakad
ka kahit saan mo gusto; subalit pagtumanda ka
na, iuunat mo ang iyong mga kamay, at ibang tao
ang magdadamit sa iyo at dadalhin ka sa lugar
na ayaw mong puntahan.” 19 Ngayon sinabi ito ni
Jesus upang ipakita kung anong uri ng kamatayan na
maluluwalhati ni Pedro ang Diyos. Pagkatapos niyang
sabihin ito, sinabi niya kay Pedro, “Sumunod ka sa
akin.” 20 Lumingon si Pedro at nakita ang alagad na
minamahal ni Jesus na sumusunod sa kanila - na
siya ring sumandal sa dibdib ni Jesus sa hapunan
at nagsabi, “Panginoon, sino ang magkakanulo sa
iyo? 21 Nakita siya ni Pedro at sinabi kay Jesus,
“Panginoon, ano ang gagawin ng lalaking ito?” 22
Sinabi ni Jesus sa kaniya, “Kung nais kong maghintay
siya hangang sa aking pagbalik, ano iyon sa iyo?
Sumunod ka sa akin.” 23 Kaya itong pahayag na ito
ay kumalat sa mga kapatiran, na yung alagad na iyon
ay hindi mamamatay. Ngunit hindi sinabi ni Jesus kay
Pedro na ang alagad na ito ay hindi mamamatay,
ngunit, “Kung nais ko na dapat siyang maghintay
hanggang sa aking pagbalik, ano iyon sa iyo?” 24 Ito
ang alagad na nagpapatotoo tungkol sa mga bagay
na ito, at siya ang sumulat ng mga bagay na ito,
at alam namin na ang kaniyang patotoo ay totoo.
25 Marami pa ring ibang mga bagay ang ginawa ni
Jesus. Kung ang bawat isa ay naisulat, sa palagay ko
kahit ang mundo mismo ay hindi mapagkakasya ang
mga aklat na maisusulat.

Mga Gawa

1 Teofilo, nabanggit sa unang aklat na aking isinulat
ang lahat ng mga gawain na sinimulan at itinuro ni
Jesus. **2** Hanggang sa araw na siya ay tinanggap
sa itaas. Ito ay matapos siyang bigyan ng utos sa
pamamagitan ng Banal na Espiritu para sa mga
Apostol na kaniyang pinili. **3** Pagkatapos ng kaniyang
paghihirap, iniharap niyang buhay ang kaniyang sarili
sa kanila kasama ang marami pang mga kapani-
paniwalang katibayan. Sa loob ng apatnapung araw,
nagpakita siya sa kanila at nagsalita siya tungkol
sa kaharian ng Diyos. **4** Noong nakikipagkita pa
siya sa kanila, iniutos niya sa kanila na huwag
umalis ng Jerusalem, kundi maghintay sa pangako
ng Ama na kung saan sinabi niya “Narinig ninyo
mula sa akin **5** na tunay na nagbautismo si Juan
gamit ang tubig, ngunit kayo ay mababautismuhan
sa Banal na Espiritu sa mga susunod na araw." **6**
Nang sama-sama silang nagkatipon tinanong nila
siya, "Panginoon, ito na ba ang oras na ibabalik mo
ang kaharian sa Israel?" **7** Sinabi niya sa kanila,
"Hindi na para malaman ninyo ang mga oras o
ang mga panahon na itinakda ng Ama sa kaniyang
sariling kapamahalaan. **8** Ngunit makakatanggap
kayo ng kapangyarihan, kapag sumainyo ang Banal
na Espiritu at kayo ay magiging saksi ko sa Jerusalem
at sa buong Judea at Samaria, at hanggang sa mga
dulo ng mundo." **9** Nang sabihin ng Panginoong
Jesus ang mga bagay na ito, habang nakatingala
sila, siya ay itinaas, at itinago siya ng ulap mula
sa kanilang mga mata. **10** Habang nakatitig sila sa
langit nang siya ay paalis, bigla na lamang may
dalawang lalaking nakatayo sa tabi nila na nakasuot
ng puti. **11** Sinabi nila, “Kayong mga lalaking taga-
Galilea, bakit kayo nakatayo dito na nakatingin sa
langit? Itong Jesus na umakyat sa langit ay babalik
rin sa paraang katulad ng nakita ninyo na pagpunta
niya sa langit.” **12** At bumalik sila sa Jerusalem
mula sa Bundok ng Olibo, na malapit sa Jerusalem,
isang Araw ng Pamamahinga na paglalakbay. **13**
Pagkarating nila, umakyat sila sa silid na nasa itaas,
kung saan sila nananatili. Sila ay sina Pedro, Juan,
Santiago, Andres, Filipe, Tomas, Bartolome, Mateo,
Santiago na anak ni Alfeo, Simon na Makabayan
at si Judas na anak ni Santiago. **14** Sama-sama
silang nagkakaisa habang patuloy silang masigasig
na nananalangin. Kasama rito ang mga kababaihang
sina Maria na ina ni Jesus at ang kaniyang mga
kapatid. **15** Sa mga araw na iyon, tumayo si Pedro sa
kalagitnaan ng mga kapatid, na halos 120 katao at
sinabi, **16** “Mga kapatid, kinailangan na ang kasulatan
ay matupad, na ang Banal na Espiritu ay magsalita
sa pamamagitan ng bibig ni David tungkol kay Judas,
na siyang gumabay sa mga dumakip kay Jesus.
17 Sapagkat nakasama natin siya at tinanggap ang
kaniyang bahagi ng kapakinabangan sa ministeryong
ito.” **18** (Ngayon bumili ang taong ito ng bukid mula sa
kaniyang natanggap kita dahil sa kaniyang kasamaan,
at doon ay nahulog siya na nauna ang ulo, ang
kanyang katawan ay sumambulat, at lahat ng kanyang
bituka ay sumabog. **19** Narinig ng lahat ng mga
naninirahan sa Jerusalem ang tungkol dito, kaya
tinawag nila ang bukid na iyon na “Akeldama,” na ang
ibig sabihin sa kanilang salita ay, “Bukid ng Dugo”.) **20**
“Sapagkat nasusulat sa Aklat ng Mga Awit, 'Hayaan
ninyong walang manirahan sa kaniyang bukirin, at
huwag ninyong hayaan ang kahit na isang tao na
manirahan doon'; at 'Hayaang may isang tao na
kumuha sa kanyang posisyon ng pamumuno.' **21**
Ito ay kinakailangan, samakatuwid, na isa sa mga
kalalakihang nakasama natin sa lahat ng oras nang
ang Panginoong Jesus ay kasa-kasama pa natin, **22**
simula sa pagbautismo ni Juan hanggang sa araw
na kunin siya sa atin, dapat ay isa siyang saksing
kasama natin sa kaniyang muling pagkabuhay.” **23**
Naglapit sila sa harapan ng dalawang kalalakihan, si
Jose na tinatawag na Barsabas, na pinangalanan
ring Justo, at si Matias. **24** Nanalangin sila at sinabi,
“Ikaw, Panginoon, ang nakakaalam ng puso ng lahat
ng tao, kaya ipahayag mo kung sino sa dalawang ito
ang iyong pinili **25** upang pumalit sa gawaing ito at
sa pagka-apostol mula nang si Judas ay lumabag
upang magtungo sa kaniyang sariling lugar." **26** Sila
ay nagpalabunutan para sa kanila; at napunta kay
Matias ang palabunutan at siya ang ibinilang na
kasama ng labing-isang apostol.

2 Nang sumapit ang araw ng Pentecostes, lahat sila
ay sama-sama sa iisang lugar. **2** Bigla na lamang
may tunog mula sa langit na tila humahagibis na
hangin, at napuno nito ang buong bahay kung saan
sila nakaupo. **3** Doon ay nagpakita sa kanila ang tulad
ng dilang apoy na napamahagi at dumapo sa bawat
isa sa kanila. **4** Napuspos silang lahat ng Banal na
Espiritu at nagsimula silang magsalita sa iba't ibang
wika ayon sa ipinagkaloob ng Espiritu sa kanila na

sabihin. 5 Ngayon may mga Judiong naninirahan sa
Jerusalem, mga maka-diyos na tao, galing sa bawat
bansa sa ilalim ng langit. 6 Nang marinig ang tunog na
ito, nagpuntahan ang maraming tao at nalito sapagkat
narinig nang lahat na nagsasalita sila sa kanilang
sariling wika. 7 Nagtaka sila at labis na namangha;
sinabi nila, “Totoo ba, hindi ba at ang lahat ng mga
nagsasalitang ito ay mga taga-Galilea? 8 Bakit kaya
naririnig natin sila, bawat isa sa ating sariling wika
na ating kinalakihan? 9 Mga taga- Partia, taga-
Media at mga taga- Elam, at sa mga naninirahan sa
Mesopotamia, sa Judea at Capadocia, sa Ponto at sa
Asya, 10 sa Frigia at Panfilia, sa Egipto at sa bahagi
ng Libya na malapit sa Cirene at mga panauhin mula
sa Roma, 11 Mga Judio at mga taong nagbago ng
paniniwala, at mga taga-Creta at mga taga- Arabia,
naririnig namin sila na nagsasabi ayon sa ating mga
wika tungkol sa mga kamangha- manghang gawa
ng Diyos.” 12 Nagtaka silang lahat at naguluhan; at
sinabi nila sa isa't- isa, “Ano ang ibig sabihin nito?” 13
Ngunit nangutya ang iba at sinabi, “Lasing na lasing
sila ng bagong alak.” 14 Ngunit tumayo si Pedro
kasama ang labing isa, tinaasan niya ang kaniyang
boses, at sinabi sa kanila, “Mga tao ng Judea at
kayong lahat na naninirahan sa Jerusalem, dapat
ninyo itong malaman; pakinggan ninyong mabuti ang
aking sasabihin. 15 Sapagkat ang mga taong ito
ay hindi lasing gaya ng inyong inaakala, sapagkat
pangatlong oras pa lamang nang araw. 16 Ngunit ito
ang sinabi sa pamamamagitan ni propeta Joel: 17
'Mangyayari ito sa mga huling araw,' sinabi ng Diyos,
'Ibubuhos ko ang aking Espiritu sa lahat ng tao.
Magpapahayag ang inyong mga anak na lalaki at mga
babae, makakakita ng mga pangitain ang inyong mga
kabataang lalaki, at magkakaroon ng mga panaginip
ang inyong mga matatandang lalaki. 18 Gayundin
sa aking mga lingkod at sa aking mga lingkod na
babae ibubuhos ko ang aking Espiritu sa araw na
iyon, at sila ay magpapahayag. 19 Magpapakita
ako ng mga kamangha-manghang bagay mula sa
langit at mga tanda dito sa lupa, dugo, apoy, at
singaw ng usok. 20 Magiging madilim ang araw at
magiging dugo ang buwan, bago dumating ang dakila
at hindi pangkaraniwang araw ng Panginoon. 21
Iyon ay ang pagkakaligtas ng bawat isa na tatawag
sa pangalan ng Panginoon.' 22 Mga taga-Israel,
pakinggan ninyo ang mga salitang ito: Si Jesus
ng Nazaret, ang lalaking pinatunayan ng Diyos sa
inyo sa pamamagitan ng mga makapangyarihang
gawa at mga kamangha- manghang bagay at mga
palatandaang ginawa ng Diyos sa pamamagitan niya,
sa inyong kalagitnaan, katulad ng inyong nalalaman-
23 dahil sa nakatakdang plano at kaalaman ng Diyos
mula sa simula pa siya ay isinuko ninyo sa mga kamay
ng taong lumalabag sa batas, ipinako siya sa krus at
pinatay; 24 binuhay ng Diyos, inalis ang mga sakit at
kamatayan sa kaniya, sapagakat hindi siya maaaring
pigilan nito. 25 Sapagkat sinasabi ni David tungkol sa
kaniya, 'Nakita kong lagi ang Panginoon sa aking
harapan, sapagkat siya ay nasa aking kanang kamay
upang hindi ako matinag. 26 Samakatuwid, natuwa
ang aking puso at nagalak ang aking dila. Maging ang
aking laman ay mamumuhay nang may pananalig. 27
Sapagkat hindi mo pababayaan ang aking kaluluwa
na mapunta sa hades, o papayagan ang iyong Nag-
iisang Banal na makitang mabulok. **(Hadēs g86)** 28
Ipinahayag mo sa akin ang mga daan ng buhay;
pupunuin mo ako ng kagalakan sa iyong harapan.' 29
Mga kapatid, kaya kong magsalita sa inyo ng may
katiyakan tungkol sa patriarkang si David: namatay
siya at inilibing, at ang kaniyang libingan ay nasa atin
hanggang sa ngayon. 30 Kaya naman, siya ay isang
propeta at alam niya na may sinumpaang panata ang
Diyos sa kaniya, na itinalaga niya sa kaniyang kaapu-
apuhan ang maupo sa kaniyang trono. 31 Nahulaan
niya na ito at nagsalita tungkol sa pagkabuhay ni
Cristo, Na hindi siya pinabayaan doon sa hades, o
ang kanyang laman ay makitang mabulok.' **(Hadēs g86)**
32 Ang Jesus na ito ay binuhay ng Diyos kung saan
saksi kaming lahat. 33 Kaya naman pinarangalan
siya sa kanang kamay ng Diyos at tinanggap ang
pangako ng Banal na Espiritu mula sa Ama, ibinuhos
niya ito, na inyong nakikita at naririnig. 34 Sapagkat si
David ay hindi pumaitaas sa langit, ngunit sinabi niya,
'Sinabi ng Panginoon sa aking Panginoon, “Umupo
ka sa aking kanang kamay, 35 hanggang sa gawin
kong maging tuntungan ng iyong mga paa ang iyong
mga kaaway.” 36 Kaya naman siguraduhing ipaalam
sa lahat ng tahanan sa Israel na ginawa siya ng
Diyos na parehong Panginoon at Cristo, ang Jesus
na ito na ipinako ninyo sa krus.” 37 Nang marinig
nila ito, nadurog ang kanilang puso, at sinabi kay
Pedro at sa iba pang mga apostol, “Mga kapatid,
ano ba ang dapat naming gawin?” 38 At sinabi ni
Pedro sa kanila, “Magsisi at magpabautismo, ang
bawat isa sa inyo sa pangalan ni Jesu-Cristo para sa

kapatawaran ng inyong mga kasalanan, at inyong
tatanggapin ang kaloob ng Banal na Espiritu. 39
Sapagkat sa inyo ang pangako at sa inyong mga
anak at sa lahat ng mga nasa malayo, at sa mga
tao na tatawagin ng ating Panginoong Diyos." 40
Pinatotohanan at hinimok niya sila sa pamamagitan
ng maraming mga salita; sinabi niya," Iligtas ninyo ang
inyong mga sarili mula sa mga masasamang salin-
lahing ito. 41 Pagkatapos tinanggap nila ang kaniyang
salita at nabautismuhan, at ng araw na iyon may mga
naidagdag na aabot sa tatlong libong mga kaluluwa.
42 Nagpatuloy sila sa mga katuruan ng mga apostol
at pagsasama-sama, sa pagpipira-piraso ng tinapay
at sa pananalangin. 43 Dumating ang takot sa bawat
kaluluwa, at maraming mga kamangha- manghang
bagay at mga tanda ang nagawa ng mga apostol. 44
Ang lahat ng nanampalataya ay nagsama-sama at
ibinahagi ang kanilang mga ari-arian, 45 at ipinagbili
nila ang kanilang mga pag-aari at mga ari-arian at
ipinamahagi sa lahat, ayon sa pangangailangan ng
bawat-isa. 46 Nagpatuloy sila sa bawat araw na may
iisang layunin sa templo, at nagpira-piraso sila ng
tinapay sa kanilang mga tahanan, at namamahagi ng
pagkain na may kagalakan at kapakumbabaan ng
puso. 47 Nagpupuri sila sa Diyos at kinalugdan sila ng
lahat ng mga tao. Dinagdag sa kanila ng Panginoon
araw-araw ang mga naliligtas.

3 Ngayon papunta sina Pedro at Juan sa templo
sa oras ng pananalangin, alas tres ng hapon. 2
May isang lalaking pilay mula pa nang isinilang ang
dinadala doon araw-araw at ipinapahiga sa harapan
ng templo na tinawag na Pintuang Maganda, upang
mamalimos sa mga taong pumupunta sa templo. 3
Nang makita niya sina Pedro at Juan na papasok
sa templo, humingi siya ng limos. 4 Tinitigan siya
ni Pedro, kasama si Juan na nagsabi, "Tumingin
ka sa amin." 5 Tumingin sa kanila ang lalaking
pilay, na umaasang makatatangap ng anuman mula
sa kanila. 6 Ngunit sinabi ni Pedro, "Wala akong
pilak at ginto, ngunit ibibigay ko sa iyo kung ano
ang mayroon ako. Sa pangalan ni Jesu-Cristo na
taga-Nazaret, lumakad ka." 7 Hinawakan siya ni
Pedro sa kanang kamay, at itinayo: kaagad na
lumakas ang kaniyang mga paa at ang mga buto sa
kaniyang bukung-bukong. 8 Paluksong tumayo ang
lalaki at nagsimulang maglakad, pumasok siya na
kasama sina Pedro at Juan sa templo, lumalakad,
lumulundag, at nagpupuri sa Diyos. 9 Nakita siya
ng lahat ng mga tao na naglalakad at nagpupuri sa
Diyos. 10 Nakilala nila na ito ang lalaking nakaupo at
tumatanggap ng limos sa may Magandang Pintuan
ng templo, at labis silang nagtaka at namangha
dahil sa nangyari sa kaniya. 11 Habang nakahawak
siya kina Pedro at Juan, tumakbong magkakasama
papunta sa kanila ang lahat ng mga tao sa tinatawag
na portiko ni Solomon, na labis na nagtataka. 12
Nang makita ito ni Pedro, sumagot siya sa mga
tao, "Kayong mga Israelita, bakit kayo nagtataka?
Bakit kayo nakatitig sa amin, na parang kami ang
nakapagpalakad sa kaniya sa pamamagitan ng aming
sariling kapangyarihan o pagiging makadiyos? 13
Ang Diyos ni Abraham, Isaac, at ni Jacob. Ang Diyos
ng ating mga ninuno ay niluwalhati ang kaniyang
lingkod na si Jesus. Siya na inyong dinala at itinakwil
sa harapan ni Pilato, nang ipinasya niyang palayain
siya. 14 Inyong itinakwil Ang Banal at Ang Matuwid,
at sa halip hiniling ninyo na mapalaya ang isang
mamamatay tao para sa inyo. 15 Pinatay ninyo ang
Prinsipe ng buhay, na binuhay ng Diyos mula sa
mga patay -at kami ang mga saksi ng mga ito. 16
Ngayon, sa pamamagitan ng pananampalataya sa
kaniyang pangalan, pinalakas ang lalaking ito na
inyong nakita at nakikilala. Ang pananampalataya
sa pamamagitan ni Jesus ang nagbigay sa kaniya
ng lubos na kagalingan, sa harapan ninyong lahat.
17 Ngayon, mga kapatid, alam ko na gumawa kayo
ng kamangmangan, kagaya ng ginawa ng inyong
mga pinuno. 18 Ngunit ang mga bagay na siyang
ipinahayag ng Diyos sa pamamagitan ng bibig ng lahat
ng mga propeta, na kinakailangang maghirap ang
kaniyang Cristo ay tinupad niya na ngayon. 19 Kaya
nga magsisi kayo at magbalik loob, upang mapawi
ang inyong mga kasalanan, nang sa gayon mayroong
dumating na panahon ng pagpapanibagong-lakas
sa presensya ng Panginoon; 20 at kaniyang isusugo
si Jesus, ang hinirang na Cristo para sa inyo. 21
Ang Nag-iisa, na kinakailangan tanggapin sa langit,
hanggang sa panahon ng pagbabago ng lahat ng
bagay, tungkol sa mga sinabi ng Diyos noon sa
pamamagitan ng bibig ng kaniyang mga banal na
propeta. **(aiōn g165)** 22 Sa katunayan sinabi ni Moises,
'Ang Panginoong Diyos ay magbabangon ng propeta
tulad ko mula sa inyong mga kapatid. Makikinig
kayo sa lahat ng kaniyang sasabihin sa inyo. 23
Mangyayari na ang lahat ng tao na hindi makikinig sa
propetang ito ay tiyak na malilipol mula sa mga tao.'

24 Oo, at lahat ng mga propeta na mula kay Samuel
at mga sumunod pagkatapos niya, nagsalita sila at
nagpahayag sa mga araw na ito. 25 Kayo ang mga
anak ng mga propeta at ng kasunduan na ginawa
ng Diyos kasama ng inyong mga ninuno, katulad ng
sinabi niya kay Abraham, 'Sa iyong binhi pagpapalain
ko ang lahat ng mga sambahayan sa buong mundo.'
26 Pagkatapos itaas ng Diyos ang kaniyang lingkod,
isinugo siyang una sa inyo upang pagpalain kayo sa
pamamagitan ng pagtalikod ng bawat isa mula sa
inyong mga kasamaan."

4 Habang nakikipag-usap sina Pedro at Juan sa
mga tao, lumapit sa kanila ang mga pari at ang
kapitan ng templo at maging ang mga Saduseo. 2
Nabalisa sila ng labis dahil nagtuturo sa mga tao sina
Pedro at Juan tungkol kay Jesus at ipinapahayag
ang kaniyang muling pagkabuhay mula sa mga
patay. 3 Sila ay dinakip nila at inilagay sa kulungan
hanggang sa kinabukasan, sapagkat gabi na noon. 4
Ngunit marami sa mga tao na nakarinig sa mensahe
ang nanampalataya; at ang bilang ng mga lalaking
nanampalataya ay nasa limanglibo. 5 nang sumunod
na araw, ang kanilang mga tagapamuno, mga
nakatatanda, at mga eskriba ay nagtipon-tipon sa
Jerusalem. 6 Naroon si Anas, ang pinakapunong pari,
at si Caifas, at si Juan, at si Alejandro, at lahat ng mga
kamag-anak ng pinakapunong pari. 7 Nang mailagay
nila sina Pedro at Juan sa kanilang kalagitnaan,
tinanong nila sila, "Sa anong kapangyarihan, o sa
anong pangalan, nagagawa ninyo ito?" 8 At si Pedro,
na napuspos ng Banal na Espiritu ay nagsabi, "Kayong
mga pinuno ng mga tao at mga nakatatanda, 9 kung
sinisiyasat kami sa araw na ito tungkol sa kabutihang
ginawa sa isang lalaking may karamdaman- sa anong
paraan napagaling ang lalaking ito? 10 Malaman
nawa ninyong lahat, at ng lahat ng mga taga-Israel,
na sa pangalan ni Jesu-Cristo na taga-Nazaret, na
inyong ipinako sa krus, na muling binuhay ng Diyos
mula sa mga patay- sa pamamagitan niya kaya
ang lalaking ito ay nakatayo na malusog sa inyong
harapan. 11 Si Jesu-Cristo ang bato na itinakwil
ninyo, bilang mga tagapagtayo, ngunit siya pa rin
ang ginawang pangunahing batong panulukan. 12
Walang kaligtasan sa sinumang tao: sapagkat wala
ng iba pang pangalan sa silong ng langit, na ibinigay
sa mga tao, kung saan tayo maliligtas." 13 Nang
makita nila ang katapangan ni Pedro at Juan, at
nabatid nila na sila ay pangkaraniwan lang, mga
taong walang pinag-aralan, nagulat sila, at nalaman
nilang sina Pedro at Juan ay nakasama ni Jesus. 14
Dahil nakita nila ang lalaking gumaling na nakatayong
kasama nila, wala silang masabi laban dito. 15
Ngunit pagkatapos nilang utusan ang mga apostol
na iwan ang pagpupulong ng konseho, nag-usap-
usap sila. 16 Sinabi nila, "Ano ang gagawin natin sa
mga lalaking ito?" Dahil ang katotohanan na may
kakaibang himalang nagawa sa pamamagitan nila ay
nalaman ng lahat ng mga naninirahan sa Jerusalem
at hindi natin ito maipagkakaila. 17 Ngunit upang
hindi ito kumalat pa sa mga tao, bigyan natin sila
ng babala na huwag magsasalita kaninuman sa
pangalang ito." 18 Tinawag nila sina Pedro at Juan
na pumasok at inutusan sila na huwag magsasalita
o magtuturo kailan man sa pangalan ni Jesus. 19
Ngunit sumagot sina Pedro at Juan at sinabi sa
kanila, "Kung tama sa paningin ng Diyos na sundin
kayo sa halip na siya, kayo na ang humatol. 20 Dahil
hindi namin kayang hindi magsalita tungkol sa mga
bagay na aming nakita at narinig." 21 Pagkatapos
muling balaan sina Pedro at Juan, pinayagan na nila
silang umalis. Hindi sila makahanap ng anumang
dahilan upang sila ay parusahan, sapagka't ang
lahat ng mga tao ay nagpupuri sa Diyos dahil sa
nangyari. 22 Ang lalaking nakaranas ng himalang
ito ng kagalingan ay higit na apatnapung taong
gulang. 23 Pagkatapos nilang mapalaya, pumunta
sina Pedro at Juan sa kanilang mga kasamahan
at ibinalita ang lahat ng sinabi sa kanila ng mga
punong pari at mga nakatatanda. 24 Nang marinig
nila ito, sama-sama nilang nilakasan ang kanilang
mga boses sa Diyos at sinabi, "Panginoon, ikaw na
siyang may gawa ng langit at lupa, at ng dagat, at
ng lahat ng naroon, 25 ikaw na sa pamamagitan
ng Banal na Espiritu, sa pamamagitan ng bibig ng
aming amang si David na iyong lingkod, ay nagsabi,
'Bakit nagngangalit ang mga bansang Gentil at ang
mga tao ay nag-iisip ng mga walang kabuluhang
bagay? 26 Naghanda ang mga hari sa mundo, at
sama-samang nagtipon ang mga tagapamuno laban
sa Panginoon, at laban kay Cristo. 27 Totoong kapwa
sina Herod at Poncio Pilato, kasama ang mga Gentil
at ang mga Israelita ay nagtipon-tipon sa lungsod na
ito laban sa inyong banal na lingkod na si Jesus, na
inyong pinili. 28 Nagtipon-tipon sila upang isagawa
ang lahat na napagpasyahan ng inyong kamay at ng
inyong kagustuhan na mangyari noon pang una. 29

Ngayon, Panginoon, tingnan mo ang kanilang mga
babala at ipagkaloob mo sa iyong mga lingkod na
maipahayag ang iyong salita na may katapangan. **30**
Sa gayon habang iniuunat mo ang iyong kamay para
magpagaling, ang mga palatandaan at himala ay
mangyayari sa pamamagitan ng pangalan ng iyong
banal na lingkod na si Jesus." **31** Nang matapos silang
manalangin, ang lugar kung saan sila nagtipon-tipon
ay nayanig, at silang lahat ay napuspos ng Banal na
Espiritu, at ipinahayag nila ng may katapangan ang
salita ng Diyos. **32** May iisang puso at kaluluwa ang
maraming bilang ng mga nanampalataya: at wala
ni isa man sa kanila ang nagsabi na anuman ang
mayroon siya ay tunay na kaniya; sa halip, para sa
kanilang lahat ang lahat ng bagay. **33** Ipinapahayag
ng mga apostol ang kanilang patotoo tungkol sa
muling pagkabuhay ng Panginoong Jesus ng may
dakilang kapangyarihan, at labis na biyaya ay napa-
sa kanilang lahat. **34** Wala ni isa man sa kanila ang
kinukulang sa anumang bagay, dahil ang lahat ng
mga nag mamay-ari ng titulo ng mga lupa o mga
bahay ay ibinenta ang mga ito at dinala ang pera
ng mga napagbentahan **35** at inilagay sa paanan
ng mga apostol. At nangyari ang mga pagbaha-
bahagi sa bawat mananampalataya, ayon sa kani-
kanilang pangangailangan. **36** Si Jose, na Levita,
isang lalaking taga-Cyprus, ay binigyan ng pangalan
ng mga apostol na Barnabas (na ang ibig sabihin
ay anak ng pagpapalakas-loob). **37** Dahil mayroon
siyang bukid, ibinenta niya ito at dinala ang pera at
inilagay ito sa paanan ng mga apostol.

5 Ngayon, may isang lalaki na ang pangalan ay
Ananias, kasama ang kaniyang asawa na si Safira,
ang nagbenta ng bahagi ng kanilang ari-arian, **2**
at kaniyang itinago ang bahagi ng napagbilhang
pera (alam din ito ng kaniyang asawang babae), at
idinala ang ibang bahagi nito at inilagay sa paanan
ng mga apostol. **3** Ngunit sinabi ni Pedro, "Ananias,
bakit pinuspos ni Satanas ang iyong puso upang
magsinungaling sa Banal na Espiritu upang itago ang
bahagi ng napagbilhan ng iyong lupa? **4** Habang hindi
pa ito nabebenta, hindi ba nanatili itong sa iyo? At
matapos itong maipagbili, hindi ba't nasa iyo parin ang
pamamahala? Paano mong naisip ang mga bagay na
ito sa iyong puso? Hindi ka sa tao nagsinungaling,
kundi sa Diyos." **5** Habang pinakikinggan ang mga
salitang ito, si Ananias ay nabuwal at nawalan ng
hininga. At matinding takot ang dumating sa lahat
ng nakarinig nito. **6** Ang mga binata ay lumapit sa
harap at binalot siya, binuhat siya palabas at inilibing.
7 Makalipas ang halos tatlong oras, pumasok ang
kaniyang asawa, na alam kung ano ang nangyari.
8 Sinabi ni Pedro sa kaniya, "Sabihin mo sa akin
kung naibenta ang lupa sa ganoong halaga." Sinabi
niya, "Oo, sa ganoong halaga." **9** Pagkatapos sinabi
ni Pedro sa kaniya, "Paanong nagkasundo kayong
dalawa para subukin ang Espiritu ng Panginoon?
Tignan mo, ang mga paa ng mga naglibing sa
iyong asawa ay nasa pintuan, at dadalhin ka nilang
palabas." **10** Agad siyang nabuwal sa kaniyang
paanan, at nawalan ng hininga, at ang mga binata
ay pumasok at natagpuan siyang patay; binuhat nila
siya palabas at inilibing sa tabi ng kaniyang asawa.
11 Matinding takot ang dumating sa buong iglesiya,
at sa lahat ng mga nakarinig nang bagay na ito.
12 Maraming mga tanda at mga kababalaghan ang
naipamalita sa mga tao sa pamamagitan ng mga
kamay ng mga apostol. Nagkakatipon silang lagi sa
portiko ni Solomon. **13** Ngunit walang sinuman ang
may lakas ng loob na sumali sa kanila; gayunpaman,
sila ay patuloy na pinahalagahan ng mga tao. **14**
Marami pang mga mananampalataya ang naidagdag
sa Panginoon, maraming mga lalaki at mga babae,
15 kaya dinadala nila maging ang mga may sakit sa
daanan at ipinapahiga sa mga higaan at sa hiligan,
upang sa pagdating ni Pedro baka sakaling tumama
sa ilan sa kanila ang kaniyang anino. **16** Mayroon ding
maraming bilang ng mga tao ang dumating mula sa
mga bayan sa palibot ng Jerusalem, dinadala ang mga
may sakit at mga pinapahirapan ng maruming mga
espiritu, at silang lahat ay gumaling. **17** Ngunit tumayo
ang pinakapunong pari, at ang lahat ng kaniyang
mga kasama (na sekta ng mga Saduceo) at sila ay
napuno ng inggit **18** at dinakip nila ang mga apostol,
at inilagay sila sa pampublikong bilangguan. **19** Ngunit
kinagabihan binuksan ng anghel ng Panginoon ang
mga pintuan ng bilangguan at ginabayan sila palabas,
at sinabi, **20** "Pumunta kayo sa templo tumayo at
magsalita sa mga tao lahat ng mga salita ng Buhay
na ito." **21** Nang marinig nila ito, pumasok sila sa
templo ng magbubukang-liwayway at nagturo. Ngunit
dumating ang pinaka punongpari, at lahat ng kasama
niya, at tinawag ang buong konseho, lahat ng mga
matatanda ng Israel, at pinapunta sila sa bilangguan
upang kunin ang mga apostol. **22** Ngunit hindi sila
nakita sa bilangguan ng mga pumuntang opisyal,

at bumalik sila at ibinalita, 23 “Natagpuan namin na
maingat na nakasarado ang bilangguan at ang mga
bantay ay nakatayo sa pintuan, ngunit nang aming
buksan ay wala kaming nakita.” 24 Ngayon nang
narining ng kapitan ng templo at ng mga punong
pari ang mga salitang ito, sila ay labis na naguluhan
ukol sa kanila ayon sa kung ano ang kalalabasan
nito. 25 Pagkatapos may isang dumating at sinabi
sa kanila, "Ang mga lalaki na inyong inilagay sa
bilangguan ay nakatayo sa templo at nagtuturo sa
mga tao." 26 Kaya't nagtungo ang kapitan kasama ang
mga opisyal, ibinalik sila, ngunit walang karahasan,
dahil natakot sila na baka batuhin sila ng mga tao.
27 Nang dalhin nila sila, iniharap sila sa konseho.
Nagtanong ang pinaka-punong pari sa kanila, 28
nagsasabing, "Hindi ba't mahigpit namin kayong
pinangbilinan na huwag magturo sa pangalang ito,
gayon pa man, pinuno ninyo ang Jerusalem ng inyong
katuruan, at ninais ninyong dalhin sa amin ang dugo
ng taong ito.” 29 Ngunit sumagot si Pedro at ang
mga apostol, “Kinakailangang sundin namin ang
Diyos ng higit kaysa sa mga tao. 30 Ang Diyos ng
aming mga ama ang bumuhay kay Jesus, na inyong
pinatay sa pamamagitan ng pagbitin sa kaniya sa
puno. 31 Tinaas siya ng Diyos sa kaniyang kanang
kamay upang maging prinsipe at tagapagligtas, upang
magbigay ng pagsisisi sa Israel at kapatawaran sa
mga kasalanan. 32 Mga saksi kami ng mga bagay na
ito, at gayundin ang Banal na Espiritu, na ibinigay ng
Diyos sa mga susunod sa kaniya.” 33 Nang marinig
ito ng mga kasapi ng konseho, galit na galit sila at
ninais na patayin ang mga apostol. 34 Ngunit ang
isang Pariseo na nagngangalang Gamaliel na isang
tagapagturo ng kautusan at iginagalang ng lahat
ng tao, ay tumayo at iniutos na sandaling ilabas
ang mga apostol. 35 At sinabi niya sa kanila, "Mga
tao ng Israel pagtuunan ninyong mabuti ng pansin
ang panukala na inyong ginagawa sa mga taong
ito. 36 Hindi pa nagtatagal ng lumitaw si Teudas na
inaangking siya ay kilalang tao, at maraming tao, mga
apat na raan ang sumali sa kaniya. Pinatay siya, at
lahat ng sumusunod sa kaniya ay nagkalat at walang
nangyari. 37 Pagkatapos ng lalaking ito, lumitaw si
Judas ng Galilea sa mga araw ng pagpapatala at
nakahikayat siya ng ilang tao na susunod sa kaniya.
Nasawi rin siya, at kumalat lahat ng sumusunod sa
kaniya. 38 Ngayon sinasabi ko sa inyo, "Lumayo kayo
sa mga taong ito at hayaan sila, dahil kung sa tao ang
plano o gawaing ito ito ay babagsak. 39 Ngunit kung
ito ay sa Diyos hindi ninyo sila maaring pabagsakin;
lalabas pang kayo ay lumalaban sa Diyos." Kaya
nahikayat sila. 40 Pagkatapos pinapasok nila ang mga
apostol at sila ay binugbog at inutusang huwag nang
magsalita sa pangalan ni Jesus at hinayaan silang
umalis. 41 Iniwan nila ang konseho na nagagalak na
sila ay napabilang na karapat-dapat na makaranas
ng kasiraang-puri para sa kaniyang Pangalan. 42
Pagkatapos noon araw-araw sa templo at sa bawat
bahay, sila ay patuloy na nagtuturo at ipinapangaral
si Jesus bilang Cristo.

6 Ngayon sa mga araw na ito, nang ang bilang
ng mga alagad ay dumarami, nagsimula ang
reklamo mula sa mga Helenista laban sa mga Hebreo,
sa dahilan na ang kanilang mga babaing balo ay
napapabayaan sa araw-araw na pamamahagi ng
pagkain. 2 Tinawag ng labing dalawang apostol ang
marami sa kanilang mga alagad at sinabi, "Hindi
nararapat para sa amin na pabayaan ang salita ng
Diyos upang maglingkod sa mga hapag. 3 Mga
kapatid, nararapat na pumili kayo ng pitong mga
lalaki na mula sa inyo, mga lalaking may mabubuting
pagkatao, puspos ng Espiritu at karunungan, na
maaari naming ilagay sa trabahong ito. 4 Ngunit
kami ay palaging magpapatuloy sa pananalangin
at sa ministeryo ng salita.” 5 Nalugod ang lahat ng
maraming tao sa kanilang pananalita, kaya pinili nila
si Esteban ang lalaking puno ng pananampalataya
at ng banal na Espiritu, at si Felipe, si Procorus,
si Nicanor, si Timon, si Parmenas, at Nicolas,
ang nahikayat na magbago ng paniniwala mula sa
Antioquia. 6 Dinala ng mga mananampalataya ang
mga kalalakihang ito sa harap ng mga apostol, ang
mga nanalangin at nagpatong ng kamay sa kanila. 7
Kaya't lumaganap ang salita ng Diyos, at lubhang
dumami ang bilang ng mga alagad sa Jerusalem; at
naging masunurin sa pananampalataya ang malaking
bilang ng mga pari. 8 Ngayon si Esteban, na puspos
ng biyaya at kapangyarihan, ay gumagawa ng mga
kamanghamanghang bagay at mga palatandaan
sa gitna ng mga tao. 9 Ngunit may ilang mga
tao na kabilang sa sinagoga na tinawag na ang
sinagoga ng mga Taong Pinalaya, ng mga Cireneo,
at ng mga Alejandrino, at ilang mga taga Cilicia,
at taga Asya. Nakikipagtalo ang mga taong ito kay
Esteban. 10 Ngunit hindi nila kayang sumagot laban
sa karunungan at sa Espiritu kung paano nagsalita

si Esteban. 11 Pagkatapos palihim nilang hinikayat
ang ilang mga lalaki upang sabihin, "Narinig naming
nagsalita si Esteban ng mga salitang paglapastangan
laban kay Moises at laban sa Diyos." 12 Inudyukan
nila ang mga tao, ang mga matatanda, at ang mga
eskriba, at hinarap nila si Esteban, sinunggaban siya,
at dinala sa konseho. 13 Nagdala sila ng mga bulaang
saksi, na nagsabi, “Hindi tumitigil ang lalaking ito sa
pagbigkas sa mga salitang laban sa banal na dakong
ito at sa kautusan. 14 Sapagkat narinig namin siya na
nagsasabing sisirain ni Jesus ng Nazaret ang lugar
na ito at papalitan ang kaugalian na ipinasa sa atin ni
Moises." 15 Ang lahat ng nakaupo sa konseho ay
nakatutok ang kanilang mga mata sa kaniya at nakita
nilang ang kaniyang mukha ay katulad ng sa mukha
ng anghel.

7 Sinabi ng pinaka-punong pari, “Totoo ba ang
mga bagay na ito?" 2 Sinabi ni Esteban, "Mga
kapatid at mga ama, makinig kayo sa akin: Ang Diyos
ng kaluwalhatian ay nagpakita sa ating ama na si
Abraham noong siya ay nasa Mesopotamia, bago
siya nanirahan sa Haran; 3 sinabi niya sa kaniya,
'Iwan mo ang iyong lupain at ang iyong mga kamag-
anak at pumunta ka sa lupain na ipapakita ko sa iyo.'
4 Pagkatapos iniwan niya ang lugar ng mga Caldeo at
nanirahan sa Haran; mula doon, matapos mamatay
ang kaniyang ama, dinala siya ng Diyos sa lupain
na ito, kung saan kayo naninirahan ngayon. 5 Wala
siyang ibinigay na anuman dito bilang pamana sa
kaniya, wala, kahit na sapat man lang na paglagyan
ng paa. Ngunit siya ay nangako—kahit na wala
pang Anak si Abraham—na kaniyang ibibigay ang
lupain bilang pag-aari para sa kaniya at sa kaniyang
magiging kaapu-apuhan na susunod sa kaniya. 6
Nakikipag-usap sa kaniya ang Diyos ng katulad nito,
na ang kaniyang kaapu-apuhan ay panandaliang
maninirahan sa ibang lupain, at dadalhin sila ng mga
naninirahan doon sa pagkaalipin at pakikitunguhan
sila ng masama ng apatnaraang taon. 7 At hahatulan
ko ang bansa kung saan sila ay magiging alipin,' sabi
ng Diyos, 'at pagkatapos lalabas sila at sasambahin
ako sa lugar na ito.' 8 At ibinigay niya kay Abraham
ang tipan ng pagtututli. Kaya si Abraham ang naging
ama ni Isaac at tinuli siya sa ikawalong araw; Si isaac
ang naging ama ni Jacob, at si Jacob ang naging ama
ng labindalawang patriyarka. 9 Nainggit kay Jose ang
mga patriyarka kaya ibenenta nila siya sa Egipto, at
Sinamahan siya ng Diyos, 10 at iniligtas siya mula
sa lahat ng kaniyang mga pagdurusa, at pinagpala
siya ng Diyos ng karunungan sa harap ni Faraon, na
hari ng Egipto. Pagkatapos ginawa siya ng Faraon
na gobernador ng Egipto at ng kaniyang buong
sambahayan. 11 Ngayon ay nagkaroon ng taggutom
sa buong lupain ng Egipto at Canaan, at labis na
pagdurusa: at walang natagpuang pagkain ang ating
mga ninuno. 12 Ngunit nang mabalitaan ni Jacob na
mayroong butil sa Egipto, ipinadala niya ang ating
mga ninuno sa unang pagkakataon. 13 Sa ikalawang
pagkakataon, ipinakita ni Jose ang kaniyang sarili
sa kaniyang mga kapatid; at ang sambahayan ni
Jose ay nakilala ng Faraon. 14 Pinabalik ni Jose
ang kaniyang mga kapatid upang sabihin kay Jacob
na kaniyang ama na magtungo sa Egipto, kasama
lahat ng kanilang kamag-anak at pitumpu't limang tao
silang lahat. 15 Kaya bumaba si Jacob sa Egipto;
pagkatapos namatay siya, pati na rin ang ating mga
ninuno. 16 Sila ay dinala sa Siquem at inihimlay sa
libingan na binili ni Abraham sa halaga ng pilak mula
sa mga anak ni Hamor na taga Siquem. 17 Habang
papalapit ang panahong ipinangako ng Diyos kay
Abraham, ang mga tao ay lumago at dumami sa
Egipto, 18 hanggang sa may tumayo na ibang hari sa
buong Egipto, isang hari na hindi alam ang tungkol
kay Jose. 19 Siya din ang hari na nanlinlang sa ating
mga kababayan at nagmalupit ng labis sa ating mga
ninuno, na kinailangan nilang itapon ang kanilang
mga sanggol upang makaligtas. 20 Isinilang si Moises
ng panahong iyon; siya ay napakaganda sa harapan
ng Diyos at inalagaan ng tatlong buwan sa bahay
ng kaniyang ama. 21 Nang siya ay itinapon, kinuha
siya ng anak na babae ng Paraon at pinalaki siya na
kagaya ng kaniyang sariling anak. 22 Naturunan si
Moises sa lahat ng kaalaman ng mga taga Egipto,
at naging makapangyarihan siya sa kaniyang mga
salita at mga gawa. 23 Ngunit nang siya ay nasa
apatnapung taon na, pumasok sa kaniyang puso
na bisitahin ang kaniyang mga kapatid, ang mga
anak ni Israel. 24 Nang makakita siya ng Israelita na
inaapi, ipinagtanggol siya ni Moises at pinaghiganti
sa pamamagitan ng paghampas sa Egipcio: 25
Inakala niya na maiintindihan siya ng kaniyang mga
kapatid na inililigtas sila ng Diyos sa pamamagitan ng
kaniyang kamay. Ngunit hindi nila naintindihan. 26
Nang sumunod na araw pumunta siya sa ilang mga
Israelita habang sila ay nag-aaway; sinubukan niyang
pagkasunduin sila; sinabi niya, 'Mga Ginoo, kayo

ay magkapatid; bakit kayo nag-aaway?' **27** Ngunit
itinulak siya ng lalaking nanakit sa kaniyang kapatid
at sinabi, 'Sino ang naglagay sa iyo upang mamuno
at humatol sa amin? **28** Nais mo ba akong patayin
katulad ng pagpatay mo sa Egipcio kahapon?' **29**
Tumakas si Moises matapos na marinig ito, naging
dayuhan siya sa lupain ng Madian, kung saan siya
ay naging ama ng dalawang anak na lalaki. **30**
Nang makalipas ang apatnapung taon, nagpakita
sa kaniya ang anghel sa ilang ng bundok Sinai, sa
ningas ng apoy na nasa mababang punongkahoy. **31**
Nang makita ni Moises ang apoy, namangha siya
sa kaniyang nakita; at habang siya ay papalapit
upang tingnan ito, doon ay dumating ang tinig ng
Panginoon, na nagsasabing, **32** 'Ako ang Diyos ng
iyong mga ninuno, ang Diyos ni Abraham, ni Isaac, at
ni Jacob.' Nanginig si Moises at hindi naglakas loob
na tumingin. **33** Sinabi ng Panginoon sa kaniya, 'Alisin
mo ang iyong sandalyas, sapagkat ang lugar na iyong
kinatatayuan ay banal na dako. **34** Nakita kong tiyak
ang pagdurusa ng aking mga tao na nasa Egipto;
Aking narinig ang kanilang pagdaing, at bumaba ako
upang sila ay iligtas, at ngayon halika, isusugo kita
sa Egipto.' **35** Itong Moises na kanilang tinanggihan,
nang kanilang sinabi, 'Sino ang naglagay sa iyo na
tagapamuno at tagahatol?'—siya ang sinugo sa atin
ng Diyos upang maging tagapamuno at tagapagligtas.
Sinugo siya ng Diyos sa pamamagitan ng kamay
ng anghel na nagpakita kay Moises sa mababang
puno. **36** Ginabayan sila ni Moises palabas ng Egipto,
pagkatapos gumawa ng mga himala at tanda sa
Egipto at sa dagat na pula at sa ilang sa loob ng
apatnapung taon. **37** Ito rin ang Moises na nagsabi sa
mga tao ng Israel, 'Maghihirang ang Diyos ng isang
propeta para sa inyo mula sa inyong mga kapatid,
isang propeta na katulad ko.' **38** Ito ang lalaki na
nasa kapulungan sa ilang kasama ang anghel na
nangusap sa kaniya sa Bundok Sinai. Ito ang lalaking
nakasama ng ating mga ninuno; ito ang lalaki na
siyang tumanggap ng mga buhay na salita upang
ibigay sa atin. **39** Ito ang lalaking tinanggihang sundin
ng ating mga ninuno; siya ay itinulak nila palayo
mula sa kanilang sarili, at sa kanilang mga puso sila
ay bumalik sa Egipto. **40** Sa mga panahong iyon
sinabi nila kay Aaron, 'Igawa mo kami ng mga diyos
na mangunguna sa amin. Sapagkat itong Moises
na nanguna sa amin palabas ng Egipto ay hindi na
namin alam kung ano ang nangyari sa kaniya.' **41**
Kaya nang mga araw na iyon sila ay gumawa ng
guya at nagdala sila ng mga handog sa mga diyus-
diyosan, at nagalak dahil sa ginawa ng kanilang mga
kamay. **42** Ngunit ang Diyos ay tumalikod at isinuko
sila upang sumamba sa mga bituin sa langit, gaya ng
nasusulat sa aklat ng mga propeta, 'Nag-alay ba kayo
sa akin ng patay na hayop at ng mga handog sa ilang
sa loob ng apatnapung taon, sambahayan ng Israel?
43 Tinanggap ninyo ang tabernakulo ni Molec at ang
bituin ng diyos na si Rephan, at ang mga imahe na
inyong ginawa upang sila ay sambahin. At dadalhin
ko kayo palayo sa Babilonia.' **44** Ang ating mga
ninuno ay mayroong tabernakulo ng patotoo sa ilang,
tulad ng iniutos ng Diyos noong siya ay nagsalita kay
Moises, na kailangan niyang gawin ito na kagaya
ng anyo na nakita niya. **45** Ito ay ang tolda ng ating
mga ninuno, nang sila ay tumalikod ay dinala sa
lupain kasama ni Josue. Ito ay nangyari nang sila ay
pumasok sa mga pag-aari ng mga bansang itinaboy
ng Diyos sa harapan ng ating mga ninuno. Ito ay
katulad nito hanggang sa mga araw ni David, **46** na
nakatanggap ng biyaya sa paningin ng Diyos; hiniling
niyang makahanap ng lugar na pananahanan para sa
Diyos ni Jacob. **47** Ngunit nagtayo si Solomon ng
bahay ng Diyos, **48** Gayunpaman, ang Kataas-taasan
ay hindi naninirahan sa mga bahay na gawa ng mga
kamay; kagaya ito ng sinasabi ng propeta, **49** 'Ang
langit ang aking trono at ang lupa ang tungtungan
para sa aking mga paa. Anong uri ng bahay ang
maaari ninyong itayo sa akin? Sabi ng Panginoon:
o saan ang lugar para sa aking kapahingahan? **50**
Hindi ba't ang aking kamay ang gumawa ng lahat
ng mga bagay na ito?' **51** Kayong mga tao, na
mapagmatigas at hindi tuli sa puso at mga tainga, lagi
ninyong nilalabanan ang banal na Espiritu; ginawa
ninyo ang kagaya ng ginawa ng inyong mga ninuno.
52 Sino sa mga propeta ang hindi inusig ng inyong
mga ninuno? Pinatay nila ang mga naunang propeta
na nagpahayag sa pagdating ng Matuwid; at kayo
rin ngayon ang mga nagkanulo at mga pumatay
sa kaniya, **53** kayong mga tao na tumanggap ng
kautusan na itinatag ng mga anghel, ngunit hindi
ninyo ito iningatan.” **54** Ngayon, nang marinig ng mga
kasapi ng konseho ang mga bagay na ito, nasugatan
sila sa kanilang mga puso, at ang kanilang mga
ngipin ay nagngalit kay Esteban. **55** Ngunit siya na
puspos ng Banal na Espiritu ay kusang tumingala sa
langit at kaniyang nakita ang kaluwalhatian ng Diyos;

at nakita niya si Jesus na nakatayo sa kanang kamay
ng Diyos. 56 Sinabi ni Esteban, “Tingnan ninyo, nakita
ko na binuksan ang kalangitan, at ang Anak ng Tao
ay nakatayo sa kanang kamay ng Diyos.” 57 Ngunit
ang mga kasapi ng konseho ay sumigaw ng may
malakas na boses, at tinakpan ang kanilang mga
tainga, at sinunggaban siya, 58 itinapon siya nila sa
labas ng lungsod at siya ay binato: at inilatag ng mga
saksi ang kanilang balabal sa paanan ng binatang
ang pangalan ay Saulo. 59 Habang binabato nila si
Esteban, patuloy siyang tumatawag sa Panginoon at
sinasabing, "Panginoong Jesus, tanggapin mo ang
aking espiritu." 60 Lumuhod siya at tumawag ng may
malakas na boses, "Panginoon, huwag mong ipataw
ang kasalanang ito laban sa kanila.” Nang matapos
niyang sabihin ito, siya ay nakatulog.

8 Si Saulo ay may kinalaman sa kaniyang pagka
matay. Kaya nagsimula sa araw na iyon ang
malaking pag-uusig laban sa iglesia sa Jerusalem; at
ang lahat ng mga mananampalataya ay nagsikalat sa
lahat ng rehiyon ng Judea at Samaria, maliban sa
mga apostol. 2 Mga lalaking may takot sa Diyos ang
naglibing kay Esteban at nagkaroon ng matinding
pagdadalamhati para sa kaniya. 3 Ngunit pininsala ng
matindi ni Saulo ang iglesia; pumupunta siya sa bawat
bahay upang kaladkarin ang mga lalaki at babae at
inilagay sila sa kulungan. 4 Gayon pa man, ang mga
mananampalataya na nagsikalat ay nagpatuloy na
mangaral ng salita ng Diyos. 5 Si Felipe ay pumunta
pababa sa lungsod ng Samaria at ipinahayag si
Cristo sa kanila. 6 Nang mapakinggan at makita ng
maraming tao ang mga palatandaan na ginawa ni
Felipe, nakinig sila ng mabuti sa kaniyang sinabi. 7
Dahil ang karamihan sa kanila ay nagtataglay ng
maruruming espiritu habang sumisigaw ng malakas;
at gumaling ang maraming lumpo at mga paralitiko. 8
At nagkaroon ng malaking kagalakan sa lungsod.
9 Ngunit mayroong isang lalaki sa lungsod na ang
pangalan ay Simon na gumagawa na noon pang una
ng pangkukulam; ginagamit niya ito upang mamangha
ang mga tao sa Samaria upang angkinin na siya
ay mahalagang tao. 10 Binigyang pansin siya ng
lahat ng mga Samaritano, mula sa pinaka mababa
hanggang sa pinaka dakila, at kanilang sinabi. “Ang
taong ito ay ang kapangyarihan ng Diyos na tinatawag
na Dakila.” 11 Nakinig sila sa kaniya dahil labis
niya silang pinamangha sa mahabang panahon sa
pamamagitan ng kaniyang pangkukulam. 12 Ngunit
nang paniwalaan nila ang ipinangaral ni Felipe tungkol
sa ebanghelyo na tungkol sa kaharian ng Diyos, at
ang pangalan ni Jesu-Cristo, sila ay nabautismuhan,
kapwa mga lalaki at babae. 13 At si Simon mismo
ay naniwala: pagkatapos niyang mabautismuhan,
nagpatuloy siyang kasama ni Felipe; nang makita
niya ang mga tanda at mga makapangyarihang
gawa, siya ay namangha. 14 Ngayon nang marinig
ng mga apostol sa Jerusalem na ang mga taga-
Samaria ay tinanggap ang salita ng Diyos, sinugo
nila sina Pedro at Juan. 15 Nang sila ay dumating,
nanalangin sila para sa kanila na tanggapin ang Banal
na Espiritu. 16 Sapagkat ng mga panahong iyon hindi
pa dumating ang Banal na Espiritu sa sinuman sa
kanila. Nabaustimuhan lamang sila sa pangalan ng
Panginoon. 17 Pagkatapos ipinatong nina Pedro at
Juan ang kanilang mga kamay sa kanila, at tinanggap
nila ang Banal na Espiritu. 18 Ngayon nang makita
ni Simon na naipagkaloob ang Banal na Espiritu sa
pamamagitan ng pagpatong ng mga kamay ng mga
apostol sa kanila, inalok niya sila ng pera. 19 Sinabi
niya,” Ibigay mo rin sa akin ang kapangyarihang ito
upang sinumang patungan ng aking mga kamay ay
tatanggap ng Banal na Espiritu.” 20 Ngunit sinabi
ni Pedro sa kaniya, “Masawi ka sana kasama ng
iyong pilak, sapagkat iniisip mong makakamit mo
ang kaloob ng Dios sa pamamagitan ng pera. 21
Wala kang kabahagi o karapatan sa bagay na ito,
dahil ang iyong puso ay hindi tama sa Diyos. 22
Samakatuwid magsisi ka sa iyong mga kasamaan, at
manalangin sa Panginoon, upang ikaw ay patawarin
sa kung ano ang iyong hinahangad. 23 Sapagakat
nakikita ko na ikaw ay nasa lason ng kapaitan at
naka gapos sa kasalanan.” 24 Sumagot si Simon at
sinabi, “Ipanalangin mo ako sa Panginoon na hindi
mangyari sa akin ang mga bagay na iyong sinabi.” 25
Nang si Pedro at Juan ay nagpatotoo at nagpahayag
ng salita ng Panginoon, sila ay bumalik sa Jerusalem;
habang nasa daan, nangaral sila ng ebanghelyo sa
maraming nayon ng mga Samaritano. 26 Ngayon
ang anghel ng Panginoon ay nangusap kay Felipe at
sinabi, “Tumayo ka at pumunta sa bahaging timog
sa daang pababa mula sa Jerusalem papuntang
Gaza.”(Ang daang ito ay nasa disyerto). 27 Siya ay
tumayo at umalis. May isang lalaking mula Ethiopia,
isang eunoko na may dakilang kapangyarihan mula
kay Candace, na reyna ng mga Etiope. Siya ang
namamahala sa lahat ng kaniyang kayamanan. Siya

ay pumunta sa Jerusalem upang sumamba. **28** Siya
ay bumalik at nakaupo sa kaniyang karwahe at
nagbabasa ng aklat ni propeta Isaias. **29** Sinabi ng
Espiritu kay Felipe, "Umakyat ka at sabayan mo ang
karwahe." **30** Kaya patakbong lumapit si Felipe, at
narinig niyang binabasa ang aklat ni propeta Isaias, at
sinabi, "Naiintindihan mo ba ang iyong binabasa?" **31**
Sumagot ang taga-Ethiopia, "Paano ko maiintindihan,
maliban kung may magtuturo sa akin?" Nakiusap siya
kay Felipe na umakyat sa karwahe at umupo sa tabi
niya. **32** Ito ang bahagi ng kasulatan na binabasa
ng taga Ethopia, "Siya ay tulad ng tupa na dinala sa
bahay katayan; at tulad ng isang kordero sa harap ng
manggugupit na tahimik, hindi niya binubuksan ang
kaniyang bibig: **33** Sa kaniyang kahihiyan kinuha sa
kaniya ang katarungan: sino ang magpapahayag sa
kaniyang salinlahi? sapagkat ang kaniyang buhay ay
kinuha mula sa mundong ito." **34** Kaya nagtanongang
eunoko kay Felipe, at sinabi, "Nakikiusap ako sa iyo
sino ang tinutukoy ng propeta? ang kaniyang sarili
ba mismo o ibang tao?" **35** Nagsimulang magsalita
si Felipe; Nagsimula siya sa kasulatan ni Isaias
upang ipangaral si Jesus sa kaniya. **36** Habang
nagpapatuloy sila sa daan, napunta sila sa ilang
bahagi ng tubig; at sinabi ng eunoko, "Tingnan mo,
may tubig dito, ano pa ang puwedeng makahadlang
sa akin upang ma bautismuhan?" **37** Sinabi ni Felipe,"
kung nananampalataya ka ng buong puso, ikaw ay
mag pabautismo. Ang taga Ethopia ay sumagot,"
Naniniwala ako na si Jesu-Cristo ay Anak ng Diyos."
38 Kaya inutusan ng taga Ethopia na tumigil ang
karwahe. Bumaba sila sa tubig, si Felipe at ang
eunoko at binautismuhan siya ni Felipe. **39** Nang
umahon sila sa tubig, kinuha ng Espiritu ng Panginoon
si Felipe at hindi na siya nakita ng eunuko; at siya
ay umalis ng may kagalakan. **40** Ngunit si Felipe ay
lumitaw sa Azoto. Siya ay dumaan sa rehiyong iyon
at ipangaral ang ebanghelyo sa lahat ng lungsod,
hanggang sa makarating siya sa Ceasaria.

9 Subalit si Saulo na patuloy pa rin na nagsasalita
ng mga banta at pagpatay laban sa mga alagad
ng Panginoon ay nagtungo sa mga pinakapunong
pari **2** at humingi sa kaniya ng mga sulat para sa
mga sinagoga sa Damasco, upang kung may makita
siyang sinumang kabilang sa Daan, maging lalaki
o babae, ay maari niyang dalhin na nakagapos sa
Jerusalem. **3** Habang siya ay naglalakbay, nangyari
nga na nang malapit na siya sa Damasco, biglang
may nagningning na liwanag mula sa langit sa buong
paligid; **4** at siya ay natumba sa lupa at narinig niya
ang isang tinig na nagsasabi sa kanyang, "Saulo,
Saulo, bakit mo ako inuusig?" **5** Sumagot si Saulo,
"Sino kayo Panginoon? "Sumagot ang Panginoon,
"Ako si Jesus na iyong inuusig; **6** ngunit bumangon ka,
pumasok ka sa lungsod, at sasabihin saiyo kung ano
ang dapat mong gawin." **7** Ang mga lalaking kasama
ni Saulo sa paglalakbay ay hindi nakapagsalita,
naririnig ang tinig, ngunit walang nakikita. **8** Tumayo
si Saulo sa lupa, at nang imulat niya ang kaniyang
mga mata, wala na siyang nakita kaya inakay siya at
dinala sa Damasco. **9** Hindi siya nakakita sa loob ng
tatlongaraw at hindi kumain ni uminom. **10** Ngayon
may isang alagad sa Damasco na ang pangalan ay
Ananias; at ang Panginoon ay nangusap sa kaniya
sa pamaamgitan ng isang pangitain, "Ananias" At
sinabi niya, "Tingnan mo, narito ako, Panginoon."
11 Sinabi ng Panginoon sa kaniya,"Tumayo ka, at
pumunta ka sa kalye na kung tawagin ay Matuwid, at
tanungin mo sa tahanan ni Judas ang lalaking galing
sa Tarsus na ang pangalan ay Saulo; sapagkat siya
ay nananalangin; **12** at nakita niya sa pangitain ang
lalaking nagngangalang Ananias na dumarating at
nagpapatong ng kamay nito sa kaniya, upang siya ay
makakita." **13** Ngunit sumagot si Ananias,"Panginoon,
narinig ko sa marami ang tungkol sa taong ito,
kung paano niya ginawan ng masama ang mga
banal mong mga tao sa Jerusalem. **14** Siya ay
may kapangyarihan mula sa mga pinakapunong pari
upang dakpin ang lahat na tumatawag sa inyong
pangalan." **15** Ngunit sinabi ng Panginoon sa kaniya,"
Pumunta, ka sapagkat siya ay sisidlang hirang sa
akin, upang dalhin ang aking pangalan sa mga Hentil
at sa mga hari at sa lahat ng anak ng Israel; **16**
sapagkat ipapakita ko sa kaniya kung gaano siya
dapat magtiis para sa aking pangalan." **17** Kaya
umalis si Ananias, at pumasok sa tahanan. Ipinatong
nito ang kaniyang kamay sa kaniya at sinabi, "Kapatid
na Saulo, ang Panginoon Jesus, na siyang nagpakita
sa iyo sa daan nang papunta ka rito, ay sinugo ako
upang ikaw ay makakita at mapuspos ng Banal na
Espiritu." **18** Kaagad may isang bagay na parang
kaliskis ang nahulog mula sa mga mata ni Saulo,
at bumalik ang kaniyang paningin; Tumayo siya at
nabautismuhan; **19** at siya ay kumain at lumakas.
Nanatili siya kasama ng mga alagad sa Damasco
ng ilang mga araw. **20** Kaagad ay ipinahayag niya

si Jesus sa mga sinagoga, sinasasabing siya ang
Anak ng Diyos. 21 lahat ng nakarinig sa kaniya ay
namangha at sinabi. “Hindi ba ito ang taong lumipol sa
mga taga-Jerusalem na tumatawag sa pangalang ito?
At siya ay naparito upang dalhin sila na nakagapos
sa mga punong pari.” 22 Ngunit si Saulo ay lalong
napalakas upang mangaral at nalito ang mga Judio
na naninirahan sa Damasco sa pagpapatunay na si
Jesus ay ang Cristo. 23 Pagkalipas ng maraming
araw, sama-samang nagplano ang mga Judio upang
siya ay patayin. 24 Ngunit nalaman ni Saulo ang
kanilang plano. Nagbantay sila sa pintuang bayan
araw at gabi upang siya ay patayin. 25 Subalit nang
gabi ay kinuha siya ng kaniyang mga alagad at binaba
siya sa pader sa pamamagitan ng isang basket.
26 Nang dumating siya sa Jerusalem, nagtangkang
sumama si Saulo sa mga alagad, subalit natakot
silang lahat sa kaniya, hindi sila naniniwalang siya ay
isang alagad. 27 Ngunit isinama siya ni Bernabe at
ipinakilala sa mga alagad. At sinabi niya sa kanila
kung paanoni Saulo nakita ang Panginoon sa daan
at ang Panginoon ay nangusap sa kaniya, at kung
paano buong tapang na nangaral sa Damasco si
Saulo sa pangalan ni Jesus. 28 Nakipagkita siya sa
kanila habang sila ay pumapasok at lumalabas ng
Jerusalem. Nagsalita siya ng may katapangan sa
pangalan ng Panginoong Jesus 29 at nakipagtalo sa
mga Helenista; ngunit sinubukan parin nila siyang
patayin. 30 Nang malaman ito ng mga kapatiran,
siya ay dinala nila pababa sa Cesarea at ipinadala
siya patungo sa Tarso. 31 Kaya ang iglesia sa
buong Judea, Galilea, at Samaria ay nagkaroon ng
kapayapaan at ito ay lumago at lumalakad ng may
takot sa Panginoon sa tulong ng Banal na Espiritu,
ang iglesia ay lumago sa bilang. 32 Ngayon nangyari
nga na habang si Pedro ay pumupunta sa buong
rehiyon, pumunta din siya sa mga mananampalataya
na naninirahan sa bayan ng Lydda. 33 Doon ay nakita
niya ang isang lalaki na ang pangalan ay Eneas,
na nakaratay sa kaniyang higaan ng halos walong
taon, sapagkat siya ay paralitiko 34 Sinabi ni Pedro
sa kaniya, “Eneas, si Jesu-Cristo ang nagpagaling
saiyo. Tumayo ka at ayusin mo ang iyong higaan.”
At agad siyang tumayo. 35 Kaya lahat ng nakakita
sa Lida at Saron ay nakita ang lalaki at nagbalik
loob sila sa Panginoon. 36 Ngayon mayroon alagad
sa Joppa na ang pangalan ay Tabitha, na kung
isasalin ay “Dorcas.” Ang babaeng ito ay puno ng mga
mabubuti at maawaing gawa, na ginagawa niya para
sa mahihirap. 37 At nangyari nga sa mga araw na
iyon na siya ay nagkasakit at namatay; nang siya ay
kanilang hugasan, pinahiga siya sa kuwarto sa itaas.
38 Dahil malapit ang Lida sa Joppa, at narinig ng mga
alagad na naroon si Pedro, nagsugo sila ng dalawang
lalaki at pumunta sa kaniya, nagmamakaawa na
sinabi sa kaniyang, “Sumama ka sa amin agad”.
39 Tumayo si Pedro at sumama sa kanila. Nang
dumating siya, dinala nila siya sa kuwarto sa itaas, at
ang lahat ng mga balo ay nakatayo sa paligid niya na
nananangis, ipinapakita sa kaniya ang mga balabal
at mga damit na ginawa ni Dorcas habang kasama
pa nila siya. 40 Pinalabas silang lahat ni Pedro sa
silid, lumuhod siya at nanalangin; at humarap siya
sa katawan at sinabi niya. “Tabitha, bumangon ka.”
Minulat niya ang kaniyang mga mata, at nang makita
niya si Pedro siya ay umupo. 41 Pagkatapos iniabot
ni Pedro ang kaniyang kamay at ibinangon siya; at
nang tawagin niya ang mga mananampalataya at
mga balo ay iniharap niya siya sa kanila na buhay. 42
Nalaman ang pangyayaring ito sa buong Joppa, at
maraming mga tao ang nanampalataya sa Panginoon.
43 Nangyari nga na nanatili si Pedro ng maraming
araw sa Joppa kasama ang lalaki na ang pangalan
ay Simon, na tagapagbilad ng balat ng hayop

10 Ngayon may isang tao sa lungsod ng Cesarea,
na nagngangalang Cornelio, isang senturiong
tinawag na hukbong Italyano. 2 Siya ay isang maka-
diyos, na sumasamba sa Diyos kasama ang lahat
ng kaniyang sambahayan; siya ay nagbigay ng
malaking halaga ng salapi sa mga Judio at palaging
nananalangin sa Diyos. 3 Bandang alas tres ng
hapon, malinaw niyang nakita sa pangitain ang isang
anghel ng Diyos na papalapit sa kaniya. Ang sabi ng
anghel sa kaniya, “Cornelio!” 4 Tumitig si Cornelio
sa anghel at takot na takot na sinabi, “Ano po iyon,
ginoo?” Sinabi ng anghel sa kaniya, “Ang iyong mga
panalangin at mga kaloob sa mga mahihirap ay
pumaitaas bilang alaala na alay sa harapan ng Diyos.
5 Ngayon magpadala ka ng mga lalaki sa lungsod ng
Joppa upang sunduin ang lalaking nagngangalang
Simon, na pinangalanan ding Pedro. 6 Siya ay
naninirahan sa bahay ng mambibilad ng balat ng
hayop na si Simon, na ang bahay ay nasa tabing
dagat.” 7 Nang makaalis ang anghel na kumausap sa
kaniya, tinawag ni Cornelio ang dalawa sa kaniyang
mga tagapaglingkod sa bahay, at isang sundalo na

sumasamba sa Diyos na kabilang sa mga sundalong
naglilingkod rin sa kaniya. 8 Sinabi ni Cornelio sa
kanila ang lahat nang nangyari at sila ay pinapunta
sa Joppa. 9 Bandang tanghali kinabukasan, sa
kanilang paglalakbay papalapit sa lungsod, si Pedro
ay pumunta sa bubungan upang manalangin. 10
Nagutom siya at gusto niya ng kumain, ngunit habang
nagluluto ang mga tao ng pagkain, nabigyan siya ng
isang pangitain, 11 at nakita niyang bumukas ang
langit at may isang sisidlan na bumababa mula sa
langit, katulad ng isang malaking kumot na ipinababa
sa lupa sa pamamagitan ng apat na mga sulok nito. 12
Naroon ang lahat na uri ng hayop na may apat na paa,
at mga bagay na gumagapang sa lupa, at mga ibon sa
himpapawid. 13 At may tinig na kumausap sa kaniya:
“Bumangon ka Pedro, magkatay ka at kumain.” 14
Ngunit sinabi ni Pedro, “Hindi maaari Panginoon, dahil
ni minsan hindi ako kumain ng anumang marumi at
hindi malinis.” 15 Ngunit muli niyang narinig ang tinig
sa ikalawang pagkakataon: “Huwag mong ituring na
marumi ano man ang nilinis na ng Diyos.” 16 Nangyari
ito nang tatlong beses; at agad na ibinalik sa langit
ang sisidlan. 17 Ngayon habang naguguluhan pa si
Pedro tungkol sa kahulugan ng pangitaing kaniyang
nakita, narito, ang mga lalaki na ipinadala ni Cornelio
na nakatayo sa harapan ng tarangkahan, pagkatapos
nilang tanungin ang daan patungo sa tahanan. 18
At sila ay tumawag at nagtanong kung naninirahan
doon si Simon na tinatawag ding Pedro. 19 Habang
iniisip pa rin ni Pedro ang tungkol sa pangitain, sinabi
ng Espiritu sa kaniya, “Tingnan mo, may tatlong
lalaking naghahanap sa iyo. 20 Bumangon ka at
bumaba at sumama sa kanila. Huwag kang matakot
na sumama sa kanila, dahil ipinadala ko sila.” 21
Kaya bumaba si Pedro at sinabi sa mga lalaki, “Ako
ang hinahanap ninyo. Bakit kayo naparito?” 22 Sinabi
nila, “Ang senturion na nagngangalang Cornelio,
isang matuwid na tao at sumasamba sa Diyos, at
mabuti ang sinasabi tungkol sa kaniya ng lahat ng
mga Judio sa bansa, ay sinabihan ng isang banal
na anghel ng Diyos na papuntahan ka para isama
ka sa kaniyang bahay, upang siya ay makinig ng
mensahe mula sa iyo.” 23 Kaya inanyayahan sila
ni Pedro na pumasok at manatili na kasama niya.
Kinabukasan bumangon siya at sumama sa kanila,
at sinamahan siya ng ilang mga kapatid na taga-
Joppa. 24 Noong sumunod na araw, dumating sila sa
Cesarea. Hinihintay sila ni Cornelio; tinipon niya ang
kaniyang mga kamag-anak at kaniyang mga malalapit
na kaibigan. 25 Nangyari nga na nang papasok na
si Pedro, sinalubong siya ni Cornelio at lumuhod sa
kaniyang paanan para parangalan siya. 26 Ngunit
pinatayo siya ni Pedro at sinabi na, “Tumayo ka; ako
rin ay isang tao lamang. 27 Habang nakikipag-usap si
Pedro sa kaniya, pumasok siya at natagpuan niya
ang napakaraming tao na nagtipon-tipon doon. 28
Sinabi niya sa kanila, “Batid ninyo mismo na hindi
naaayon sa batas para sa isang Judio na makihalubilo
o bumisita sa kaninuman galing sa ibang bansa.
Ngunit ipinakita sa akin ng Diyos na hindi ko dapat
tawagin ang sinuman na marumi o hindi malinis. 29
Kaya pumunta ako na hindi na nakipagtalo nang ako
ay papuntahin dito. Kaya tinatanong ko kayo kung
bakit ninyo ako pinapunta.” 30 Sinabi ni Cornelio,
“May apat na araw na ngayon ang nakakalipas sa
ganito ring oras, bandang alas-tres nananalangin
ako sa aking bahay; at nakita ko ang isang lalaking
nakatayo sa aking harapan na may maliwanag na
kasuotan. 31 At sinabi niya, “Cornelio, dininig ng
Diyos ang iyong panalangin at ang ibinibigay mo sa
mga mahihirap ay nagpaalala sa Diyos tungkol sa iyo.
32 Kaya magpadala ka ng tao sa Jopa, at ipatawag
ang taong nagngangalang Simon, na tinatawag ding
Pedro. Nakikitira siya sa bahay ng isang taong
mambibilad ng balat ng hayop na nangngangalang
Simon, sa tabing-dagat. (Pagdating niya, kakausapin
ka niya.) 33 kaya agad kitang ipinatawag, mabuti
at dumating ka. At ngayon nandito kaming lahat
sa harapan ng Diyos upang makinig sa lahat ng
mga itinuro sa iyo ng Diyos na sasabihin mo.” 34 At
binuksan ni Pedro ang kaniyang bibig at sinabi, “Sa
katotohanan, naunawaan ko ng lubusan na walang
tinatangi ang Diyos. 35 Sa halip, sa bawat bansa ang
sinumang sumasamba at gumagawa ng mga matuwid
na gawain ay katanggap-tanggap sa kaniya. 36 Alam
ninyo ang mensahe na ipinadala niya sa mga taga-
Israel, nang ipahayag niya ang magandang balita
tungkol sa kapayapaan sa pamamagitan ni Jesu-
Cristo, na Panginoon ng lahat— 37 Alam ninyo mismo
ang mga kaganapan na nangyari, na naganap sa
buong Judea, na nagsimula sa Galilea, pagkatapos
nang pagbautismo na ipinahayag ni Juan; 38 ang
mga kaganapan na ukol kay Jesus ng Nazaret, kung
paano siya pinuspus ng Diyos ng Banal na Espiritu at
ng kapangyarihan. Naglibot siya na gumagawa ng
kabutihan at nagpapagaling ng mga pinahihirapan

ng diyablo, sapagkat kasama niya ang Diyos. 39
Saksi kami sa lahat ng bagay na kaniyang ginawa
sa bansa ng mga Judio at sa Jerusalem —itong si
Jesus na kanilang pinatay, na binitay sa isang kahoy.
40 Itong taong ito ay muling binuhay ng Diyos sa
ikatlong araw at ibinigay siya upang makilala, 41
hindi sa lahat ng mga tao, kundi sa mga saksi na
noon pa man ay pinili na ng Diyos- kami mismo, na
kumain at uminom kasama niya pagkatapos niyang
muling mabuhay mula sa mga patay. 42 Inutusan
niya kami upang mangaral sa mga tao at magpatotoo
na siya ang pinili ng Diyos na maging Hukom ng
mga buhay at mga patay. 43 Ito ay para sa kaniya
kaya nagpapatotoo ang mgapropeta, upang ang lahat
ng sumasampalataya sa kaniya ay makatanggap ng
kapatawaran ng mga kasalanan sa pamamagitan ng
kaniyang pangalan." 44 Habang sinasabi pa lamang
ni Pedro ang mga bagay na ito, ang Banal na Espiritu
ay bumaba sa lahat ng mga nakikinig sa kaniyang
mensahe. 45 Ang mga taong napabilang sa mga
mananampalatayang tuli—lahat ng mga sumama
kay Pedro— ay namangha, dahil ang kaloob ng
Banal na Espiritu ay naibuhos din sa mga Gentil. 46
Dahil narinig nila ang mga Gentil na nagsasalita ng
iba't-ibang wika at nagpupuri sa Diyos. Pagkatapos
sinabi ni Pedro, 47 "Mayroon bang hahadlang sa mga
taong ito upang hindi mabautismuhan sa tubig, ang
mga taong ito na nakatanggap ng Banal na Espiritu
na katulad natin?" 48 At sila ay inutusan niya na
magpabautismo sa ngalan ni Jesu-Cristo. At hiniling
nila na manatili siya sa kanila ng ilang araw.

11 Ngayon narinig ng mga alagad at mga kapatiran
na nasa Judea na ang mga Gentil ay tumanggap
din ng salita ng Diyos. 2 Nang makarating si Pedro
sa Jerusalem, pinuna ng mga taong nabibilang sa
mga tinuling pangkat; 3 sinabi nila, "Nakihalubilo
ka sa mga hindi tuling lalaki at kumain kasama
nila!" 4 Ngunit nagsimulang ipinaliwanag ni Pedro
sa kanila ang bagay na iyon ng detalyado; sinabi
niya, 5 Nananalangin ako sa lungsod ng Joppa, nang
ako'y makakita ng isang pangitain ng isang sisidlang
bumababa, katulad ng malaking kumot na ipinababa
sa pamamagitan ng apat na sulok nito. Ito ay bumaba
sa akin. 6 Minasdan ko ito at inisip ko ang tungkol
dito. Nakita ko ang mga may apat na paang mga
hayop sa lupa, mga mababangis na hayop, mga
hayop na gumagapang, at mga ibon sa himpapawid.
7 Pagkatapos narinig ko ang tinig na nagsabi sa akin,
"Bumangon ka, Pedro; kumatay at kumain." 8 Sinabi
ko, "Hindi maaari, Panginoon: sapagka't kailanman
walang hindi banal o hindi malinis na pumasok sa
aking bibig." 9 Ngunit ang tinig ay sumagot muli
mula sa langit, "Ang ipinahayag ng Diyos na malinis,
huwag mong ituring na hindi malinis." 10 Nangyari
ito ng tatlong beses, at pagkatapos noon ang lahat
ay naibalik muli sa langit. 11 At narito, agad na
may tatlong lalaki na nakatayo sa harap ng bahay
kung saan kami naroon; sila ay ipinadala sa akin
mula Cesarea. 12 Iniutos ng Espiritu sa akin na
sumama sa kanila, at dapat hindi ako tatangi sa
kanila. Itong anim na mga kapatid ay sumama sa
akin, at pumasok kami sa bahay ng lalaki. 13 Sinabi
niya sa amin kung paano niya nakita ang anghel
na nakatayo sa kaniyang bahay at nagsasabing,
"Magpadala ka ng mga lalaki sa Joppa at sunduin
si Simon na ang isa pang pangalan ay Pedro. 14
Siya ay magsasalita sa iyo ng isang mensahe na
sa pamamagitan nito maliligtas ka— ikaw at lahat
ng iyong sambahayan." 15 Nang magsimula akong
magsalita sa kanila, dumating ang Banal na Espiritu
sa kanila, gayang nangyari sa atin noong una. 16
Naalala ko ang mga salita ng Panginoon, kung paano
niya sinabing, "Tunay nga na nagbautismo si Juan
ng tubig, ngunit kayo ay babautismuhan sa Banal
na Espiritu." 17 At kung ibinigay ng Diyos sa kanila
ang parehong kaloob na gaya ng ibinigay niya sa
atin nang sumampalataya tayo sa Panginoong Jesu-
Cristo, sino ba ako upang salungatin ang Diyos?"
18 Nang marinig nila ang mga bagay na ito, wala
silang naisagot sa kaniya, ngunit nagpuri sila sa
Diyos at sinabing, "Kung ganoon ibinigay din ng
Diyos sa mga Gentil ang pagsisisi sa buhay." 19 Kaya
kumalat ang mga mananampalataya mula Jerusalem
dahil sa paghihirap na nagumpisa noong kamatayan
ni Esteban—ang mga mananampalatayang ito ay
umabot sa mga malalayong lugar ng Fenicia, Sayprus
at Antioquia. Sinabi nila ang mensahe tungkol kay
Jesus sa mga Judio lamang, at wala nang iba pa.
20 Ngunit ang ilan sa kanila, na mga lalaking taga-
Sayprus at taga-Cirene, ay pumunta sa Antioquia
at nagsalita sa mga Griego rin at ipinangaral ang
Panginoong Jesus. 21 At ang kamay ng Panginoon ay
kasama nila; malaking bilang ang nanampalataya at
bumalik sa Panginoon. 22 Ang balita tungkol sa kanila
ay nakarating sa tainga ng iglesia sa Jerusalem: at
kanilang ipinadala si Bernabe hanggang sa Antioquia.

23 Nang dumating siya at nakita ang kaloob ng Diyos, siya'y natuwa; at pinalakas niya ang loob ng lahat na manatili sa Panginoon ng kanilang buong puso. 24 Sapagkat siya'y mabuting tao at puspos ng Banal na Espiritu at ng pananampalataya, at maraming tao ang naidagdag sa Panginoon. 25 Pagkatapos nito, pumunta ng Tarso si Bernabe upang hanapin si Saulo. 26 Nang makita niya siya, isinama niya siya sa Antioquia. At nangyari, na sa loob ng isang taon, nakitipon sila sa iglesia at tinuruan ang maraming tao. At ang mga alagad ay unang tinawag na Kristiyano sa Antioquia. 27 Ngayon sa mga araw na ito ilang mga propeta ang bumaba mula Jerusalem papuntang Antioquia. 28 Isa sa kanila na nagngangalang Agabo, ay tumayo, at ipinahiwatig sa pamamagitan ng Espiritu, na magkakaroon ng matinding taggutom sa buong mundo. Nangyari nga ito sa panahon ni Claudio. 29 Kaya, napagpasyahan ng mga alagad na magpadala ng tulong sa mga kapatid sa Judea ayon sa kakayahan ng bawat isa. 30 Ginawa nila ito; nagpadala sila ng pera sa mga nakatatanda sa pamamagitan nila Bernabe at Saulo.

12 Nang panahong ding iyon, pinagbuhatan ng kamay ni haring Herodes ang ilan sa kapulungan, upang abusuhin sila. 2 Pinatay niya si Santiago na kapatid ni Juan sa pamamagitan ng espada. 3 Nang makita niya na nalugod ang mga Judio, ipinadakip din niya si Pedro. Ito ay sa panahon ng mga tinapay na walang lebadura. 4 Pagkatapos siyang dakipin, ipinabilanggo siya at nagtalaga ng apat na pangkat ng mga sundalo upang siya ay bantayan; binabalak niyang iharap si Pedro sa mga tao pagkatapos ng Paskwa. 5 Kaya nanatili si Pedro sa kulungan, ngunit ang kapulungan ay masigasig na nanalangin sa Diyos para sa kaniya. 6 Nang araw bago siya ilabas ni Herodes, nang gabing iyon, natutulog si Pedro sa pagitan ng dalawang kawal, gapos ng dalawang mga tanikala at nagbabantay ang mga bantay sa harap ng pintuan ng bilangguan. 7 At biglang lumitaw ang isang anghel ng Diyos sa kaniyang tabi at isang ilaw ang lumiwanag sa bilangguan. Tinapik niya si Pedro sa tagiliran at ginising at sinabi, “Bumangon kang madali.” Pagkatapos nahulog ang kaniyang mga kadena sa kaniyang mga kamay. 8 Sinabi sa kaniya ng anghel, “Magdamit ka at isuot ang iyong sandalyas.”Ginawa nga ito ni Pedro. Sinabi ng anghel sa kaniya, “Isuot mo ang iyong panlabas na kasuotan at sumunod ka sa akin.” 9 Kaya sumunod nga si Pedro sa anghel at lumabas. Hindi niya alam na ang nangyari sa pamamagitan ng anghel ay totoo. Ang akala niya nakakakita siya ng isang pangitain. 10 Pagkatapos nilang makalampas sa una at sa pangalawang bantay, nakarating sila sa pintuang bakal na patungo sa lungsod, kusa itong bumukas para sa kanila. Lumabas sila at bumaba sa isang kalye, at kaagad siyang iniwan ng anghel. 11 Nang matauhan si Pedro, sinabi niya, “Ngayon, aking napatunayan na ipinadala ng Diyos ang kaniyang anghel at iniligtas ako sa kamay ni Herodes, at mula sa lahat ng inaasahan ng mga mamamayang Judio.” 12 Pagkatapos niyang maunawaan ito, dumating siya sa bahay ni Maria na ina ni Juan na ang huling pangalan ay Marcos; maraming mananampalataya ang nagkatipon doon at nananalangin. 13 Nang kumatok siya sa may pintuan ng tarangkahan, isang aliping babae na nagngangalang Roda ang pumunta upang sumagot. 14 Nang makilala niya ang tinig ni Pedro, sa kaniyang kagalakan, hindi niya nabuksan ang pintuan; sa halip, tumakbo siya sa silid at kaniyang ibinalita na nakatayo si Pedro sa may pintuan. 15 Kaya sinabi nila sa kaniya, “Nababaliw ka na.”Ngunit kaniyang ipinilit na ito ay totoo. Kanilang sinabi, “Ito ang kaniyang anghel.” 16 Ngunit patuloy pa rin si Pedro sa pagkatok, at nang kanilang buksan ang pintuan, nakita nila siya at sila ay namangha. 17 Sumenyas si Pedro sa kanila sa pamamagitan ng kaniyang kamay na tumahimik, at sinabi niya sa kanila kung paano siya inilabas ng Diyos sa bilangguan. Sinabi niya, “Ibalita ninyo ang mga bagay na ito kay Santiago at sa mga kapatid.” Pagkatapos umalis siya at nagpunta sa ibang lugar. 18 Nang sumapit na ang araw, gulong-gulo ang mga kawal tungkol sa nangyari kay Pedro. 19 Pagkatapos siyang hanapin ni Herodes at hindi matagpuan, tinanong niya ang mga bantay at iniutos na patawan sila ng kamatayan. Pagkatapos siya ay bumaba mula Judea hanggang Cesarea at nanatili doon. 20 Ngayon galit na galit si Herodes sa mga taga-Tiro at Sidon. Pumunta sila sa kaniya na magkakasama. Hinikayat nila si Blasto, na kanang kamay ng Hari, upang tulungan sila. Pagkatapos humiling sila ng kapayapaan, dahil ang kanilang bansa ay tumatanggap ng pagkain mula sa bansa ng hari. 21 Nang dumating ang takdang araw, nagbihis si Herodes ng marangyang kasuotan at umupo sa trono; nagsalita siya sa kanila. 22 Sumigaw

ang mga tao, “Ito ang tinig ng isang diyos, hindi ng
isang tao!” 23 Kaagad siyang hinampas ng isang
anghel ng Panginoon, dahil hindi niya ibinigay ang
kaluwalhatian sa Diyos; kinain siya ng mga uod at
namatay. 24 Ngunit lumago at lumaganap ang salita
ng Diyos. 25 Nang matapos nina Bernabe at Saul
ang kanilang misyon sa Jerusalem, bumalik sila mula
doon; isinama nila si Juan na ang huling pangalan ay
Marcos.

13 At ngayon sa kapulungan ng Antioquia,
mayroong mga iilang propeta at mga guro. Sila
ay sina Bernabe, Simeon (na tinatawag na Niger),
Lucio na taga-Cirene, Manaen (kinakapatid na lalaki ni
Herodes na Tetrarka) at Saul. 2 Habang sumasamba
at nag-aayuno sila sa Diyos, sinabi ng Banal na
Espiritu, “Ihiwalay ninyo para sa akin sina Bernabe
at Saul, upang gawin ang gawain kung saan ko sila
tinawag.” 3 Pagkatapos na ang kapulungan ay mag-
ayuno, manalangin at magpatong ng kanilang mga
kamay sa mga lalaking ito, sila ay kanilang sinugo.
4 Kaya sumunod sina Bernabe at Saul sa Banal
na Espiritu at bumaba papuntang Seleucia; Mula
doon ay naglayag sila papunta sa isla ng Sayprus.
5 Nang naroon na sila sa lungsod ng Salamina,
ipinahayag nila ang salita ng Diyos sa mga sinagoga
ng mga Judio. Kasama din nila si Juan Marcos
bilang kanilang katulong. 6 Nang makaalis sila sa
buong isla hanggang Pafos, natagpuan nila ang
isang salamangkero, isang bulaang propeta na Judio
na nagngangalang Bar-Jesus. 7 May kaugnayan
ang salamangkerong ito sa gobernador na si Sergio
Paulo, na isang taong matalino. Pinatawag ng taong
ito sina Bernabe at Saul, dahil ibig niyang marinig
ang salita ng Diyos. 8 Ngunit kinalaban sila ni Elimas
“ang salamangkero” (ganito isinalin ang kaniyang
pangalan); tinangka niyang paikutin ang gobernador
na mapalayo mula sa pananampalataya. 9 Ngunit
si Saulo, na tinatawag ding Pablo ay napuspos ng
Banal na Espiritu. Tinitigan siya nito 10 at sinabi,
“Ikaw na anak ng diyablo, punong-puno ka ng lahat
ng uri ng pandaraya at kasamaan. Ikaw ay kaaway
ng bawat katuwiran. Hindi ka ba talaga titigil sa
pagbabaluktot sa mga tuwid na daan ng Diyos?
11 Ngayon tingnan mo, ang kamay ng Panginoon
ay nasa iyo at ikaw ay mabubulag. Pansamantala
mo munang hindi makikita ang araw.” At biglang
nagdilim ang paningin ni Elimas, nagsimula siyang
lumibot na humihiling sa mga tao na siya ay akayin sa
pamamagitan ng kanilang mga kamay. 12 Pagkatapos
na makita ng gobernador kung ano ang nangyari,
siya ay naniwala, dahil namangha siya sa katuruan
tungkol sa Panginoon. 13 Naglayag ngayon si Pablo
at ang kaniyang mga kaibigan mula Pafos at dumating
sa Perga ng Panfilia. Ngunit iniwan sila ni Juan at
bumalik sa Jerusalem. 14 Naglakbay si Pablo at ang
kaniyang mga kaibigan mula Perga at nakarating sa
Antioquia ng Pisidia. Doon ay pumunta sila sa loob
ng sinagoga sa Araw ng Pamamahinga at umupo. 15
Nang matapos ang pagbabasa ng kautusan at ng
mga propeta, nagbigay ang mga pinuno ng sinagoga
ng mensahe sa kanila na sinasabi, “Mga kapatid,
kung mayroon kayong mensahe ng pampalakas loob
sa mga tao dito, sabihin ninyo ito.” 16 Kaya tumayo si
Pablo at sumenyas sa pamamagitan ng kaniyang
kamay, sinabi niya, “Mga taga-Israel at kayo na
gumagalang sa Diyos, makinig kayo. 17 Ang Diyos
ng mga taong ito sa Israel ang pumili sa ating mga
ninuno at pinarami ang mga tao nang nanatili sila sa
Egipto, at sa pamamagitan ng pagtaas ng kaniyang
kamay ay pinangunahan niya sila na makalabas mula
dito. 18 Sa halos apatnapung taon nagtiis siya na
kasama nila sa ilang. 19 Pagkatapos niyang wasakin
ang pitong bansa sa lupain ng Canaan, ipinagkaloob
niya sa ating mga tao ang kanilang lupain bilang
pamana. 20 Naganap ang lahat ng pangyayaring
ito sa loob ng apat na raan at limampung taon.
Matapos ang lahat ng bagay na ito, binigyan sila
ng Diyos ng mga hukom hanggang kay Samuel
na propeta. 21 Pagkatapos nito, humingi ang mga
tao ng isang hari, kaya ibinigay ng Diyos sa kanila
si Saul na anak ni Cis, isang lalaki mula sa lipi ni
Benjamin sa loob ng apatnapung taon. 22 Nang
matapos siyang alisin ng Diyos sa pagiging hari,
hinirang niya si David upang maging kanilang hari.
Sinabi ito ng Diyos tungkol kay David, 'Natagpuan ko
si David na anak ni Jesse isang lalaking malapit sa
aking puso, gagawin niya ang lahat ng aking naisin.'
23 Mula sa kaapu-apuhan ng lalaking ito ay dinala
ng Diyos sa Israel ang isang tagapagligtas na si
Jesus, katulad ng kaniyang ipinangakong gagawin.
24 Nagsimula itong mangyari bago dumating si Jesus,
unang ipinahayag ni Juan ang bautismo ng pagsisisi
sa lahat ng tao sa Israel. 25 At nang matatapos na ni
Juan ang kaniyang gawain, sinabi niya 'Sino ba ako
sa akala ninyo? Ako ay hindi siya. Ngunit makinig
kayo, may isang darating na kasunod ko, hindi man

lang ako karapat-dapat na magtanggal ng kaniyang
sandalyas.' 26 Mga kapatid, mga anak na mula sa lipi
ni Abraham at ang mga kasama ninyo na sumasamba
sa Diyos, ito ay para sa atin kaya ipinadala ang
mensaheng ito tungkol sa kaligtasan. 27 Para sa
kanila na taga-Jerusalem, at sa kanilang mga pinuno,
na hindi totoong nakakakilala sa kaniya, ni hindi
talaga nila nauunawaan ang tinig ng mga propeta
habang binabasa tuwing Araw ng Pamamahinga; kaya
natupad nila ang mga mensahe ng mga propeta sa
pamamagitan ng paghatol kay Jesus sa kamatayan.
28 Kahit pa wala silang natagpuang dahilan upang
patayin siya, hiniling nila kay Pilato na siya ay patayin.
29 At nang natupad na nilang lahat ang mga bagay
na isinulat tungkol sa kaniya, siya ay kanilang ibinaba
mula sa puno at inihiga sa isang libingan. 30 Ngunit
binuhay siya ng Diyos mula sa mga patay. 31 Nakita
siya sa loob ng maraming araw ng mga sumama sa
kaniya mula Galilea hanggang Jerusalem. Ang mga
taong ito ang naging mga saksi niya ngayon sa mga
tao. 32 Kaya dala namin sa inyo ang magandang balita
tungkol sa mga pangakong ibinigay sa ating mga
ninuno. 33 Iningatan ng Diyos ang mga pangakong ito
sa atin na kanilang mga anak, na kung saan binuhay
niya si Jesus mula sa mga patay. Ito din ang naisulat
sa ikalawang awit: 'Ikaw ang aking Anak, at ngayon
ako ay iyong magiging Ama.' 34 Tungkol din naman
sa katotohanang binuhay siya mula sa mga patay
upang hindi mabulok ang kaniyang katawan, nagsalita
siya ng katulad nito: 'Ipagkakaloob ko saiyo ang banal
at maaasahang mga pagpapala ni David.' 35 Ito rin
ay kung bakit niya sinabi sa iba pang awit, 'Hindi
mo pahihintulutan na makitang mabulok ang iyong
Nag-iisang Banal.' 36 Nang matapos paglingkuran ni
David ang kaniyang sariling salinlahi sa mga nais
ng Diyos, nakatulog siya, kasama nang kaniyang
mga ama, at nabulok, 37 ngunit siya na binuhay ng
Diyos ay hindi nabulok. 38 Kaya dapat ninyo itong
malaman, mga kapatid, na sa pamamagitan ng taong
ito ay naipahahayag sa inyo ang kapatawaran ng
mga kasalanan. 39 Sa pamamagitan niya ang bawat
isang mananampalataya ay pinawalang-sala mula sa
lahat ng bagay na hindi kayang maipawalang-sala
sa inyo sa kautusan ni Moises. 40 Kaya't mag-ingat
kayo na hindi mangyari sa inyo ang sinabi ng mga
propeta: 41 'Tingnan ninyo, mga mapang-alipusta,
at mamangha kayo at saka mamamatay sapagkat
isasagawa ko ang gawain sa inyong mga araw, isang
gawaing hindi ninyo paniniwalaan kailanman, kahit
pa mayroong maghayag nito sa inyo.'" 42 Habang
paalis na sina Pablo at Bernabe, nagmakaawa sa
kanila ang mga tao kung maaari nilang sabihin muli
ang katulad na mensahe sa susunod na Araw ng
Pamamahinga. 43 Nang matapos na ang pagpupulong
sa sinagoga, marami sa mga Judio at mga taong
nagbago ng paniniwala ang sumunod kina Pablo at
Bernabe, na nagsalita sa kanila at nanghikayat na
magpatuloy sa biyaya ng Diyos. 44 Nang sumunod
na Araw ng Pamamahinga, halos ang buong lungsod
ay nagsama-samang nagkatipon upang makinig ng
salita ng Panginoon. 45 Nang makita ng mga Judio
ang maraming tao, napuno sila ng pagka-inggit at
nagsalita laban sa mga bagay na ipinahayag ni Pablo
at ininsulto siya. 46 Ngunit matapang na nagsalita
sina Pablo at Bernabe at sinabi, "Kinakailangan muna
na ang salita ng Diyos ay maibahagi sa inyo. Ngunit
nakikita kong itinutulak ninyo ito palayo sa inyong
sarili at itinuturing ang inyong sarili na hindi karapat-
dapat sa buhay na walang hanggan, tingnan ninyo,
pupunta kami sa mga Gentil. **(aiōnios g166)** 47 Sapagkat
iniutos sa amin ng Panginoon, na nagsasabi, 'Inilagay
ko kayo bilang ilaw sa mga Gentil upang kayo ay
magdala ng kaligtasan sa mga pinakadulong bahagi
ng mundo.'" 48 Nang narinig ito ng mga Gentil, nagalak
sila at pinuri ang salita ng Panginoon. Nanampalataya
ang mga naitalaga sa buhay na walang hanggan.
(aiōnios g166) 49 Lumaganap ang salita ng Panginoon
sa buong rehiyon. 50 Ngunit hinikayat ng mga Judio
ang mga relihiyoso at mga mahahalagang babae,
gayon din ang mga lalaking namumuno sa lungsod.
Nagdulot ito ng matinding pag-uusig laban kina Pablo
at Bernabe at itinaboy sila hanggang sa hangganan
ng kanilang lungsod. 51 Ngunit ipinagpag nina Pablo
at Bernabe ang alikabok mula sa kanilang mga paa
laban sa kanila. Pumunta sila sa lungsod ng Iconio.
52 At napuno ang mga alagad ng kagalakan at ng
Banal na Espiritu.

14 Nangyari din ito sa Iconio, na sina Pablo at
Bernabe ay magkasamang pumasok sa loob ng
sinagoga ng mga Judio at nagsalita sa paraan na
napakaraming Judio at Griyego ang nanampalataya.
2 Ngunit nanghikayat ang mga suwail na Judio sa
kalagitnaan ng mga Gentil at hinimok sila na magalit
laban sa mga kapatid. 3 Kaya nanatili sila doon ng
mahabang panahon, matapang na nagsasalita sa
kapangyarihan ng Diyos, Habang nagbibigay siya ng

patunay tungkol sa mensahe ng kaniyang biyaya.
Ginawa niya ito sa pamamagitan ng mga palatandaan
at mga kamangha-manghang bagay sa pamamagitan
ng kamay nina Pablo at Bernabe. **4** Ngunit nahati ang
karamihan sa lunsod: pumanig ang iba sa mga Judio
at sa mga apostol naman ang iba. **5** Nang subukang
himukin ng mga Gentil at Judio ang kanilang mga
pinuno na saktan at batuhin sina Pablo at Bernabe, **6**
nalaman nila ang mga ito at tumakas sila patungo sa
lungsod ng Licaonia, Listra at Derbe at sa palibot na
rehiyon, **7** at doon nangangaral sila ng ebanghelyo. **8**
Sa Listra may isang lalaking nakaupo sa kaniyang
mga paa na walang lakas, isang lumpo mula pa
noong nasa sinapupunan ng kaniyang ina, na hindi
kailanman nakapaglakad. **9** Narinig ng taong ito si
Pablo na nagsasalita. Itinuon ni Pablo ang kaniyang
mga mata sa kaniya at nakita niya na mayroon siyang
pananampalataya upang gumaling. **10** Kaya sinabi
niya sa kaniya ng malakas ang boses, "Tumayo ka."
tumalon ang lalaki at lumakad. **11** Nang makita ng
maraming tao ang ginawa ni Pablo, sumigaw sila ng
malakas, nagsasalita sa wikang Licaonia, "Ang mga
diyos ay bumaba sa atin sa anyo ng tao." **12** Tinawag
nilang "Zeus," si Bernabe at "Hermes" naman si Pablo
dahil siya ang pangunahing tagapagsalita. **13** Nagdala
ng baka at koronang bulaklak sa tarangkahan ang
pari ni Zeus, na ang templo ay nasa labas lamang ng
lungsod; siya at ang maraming tao ay gustong mag-
alay ng handog. **14** Ngunit nang narinig ito ng mga
apostol na sina, Bernabe at Pablo, pinunit nila ang
kanilang kasuotan at agad na lumabas na sumisigaw
sa maraming tao **15** na sinasabi, "Mga tao, bakit
ninyo ginagawa ang mga bagay na ito? mga tao din
kami na may damdamin tulad ninyo. Dinala namin
sa inyo ang mabuting balita, upang tumalikod kayo
sa mga bagay na walang halaga para sa Diyos na
buhay, na gumawa sa kalangitan, lupa, at nang dagat
at ang lahat ng mga naroon. **16** Sa mga nakalipas
na panahon, pinahintulutan niya ang lahat ng bansa
na lumakad sa sarili nilang kagustuhan. **17** Ngunit
gayun pa man hindi niya hinayaan ang kaniyang sarili
na walang saksi, dahil doon gumawa siya ng mabuti
at ibinigay sa inyo ang mga ulan mula sa langit at
mabungang mga panahon, pinupuno ang inyong mga
puso ng pagkain at kagalakan." **18** Maging sa mga
salitang ito, napigilan nina Pablo at Bernabe ang pag-
aalay sa kanila ng maraming tao. **19** Ngunit ilang
mga Judio mula Antioquia at Iconio ang dumating
at hinikayat ang maraming tao. Binato nila si Pablo
at kinaladkad palabas ng lungsod sa pag-aakalang
siya ay patay na. **20** Ngunit habang nakatayo ang
mga alagad sa palibot niya, tumayo siya at pumasok
sa lungsod. Nang sumunod na araw pumunta siya
sa Derbe kasama si Bernabe. **21** Pagkatapos nilang
ipinangaral ang ebanghelyo sa lungsod na iyon at
magkaroon ng maraming alagad, bumalik sila sa
Listra, sa Iconio, at sa Antioquia. **22** Ipinagpatuloy
nilang palakasin ang isipan ng mga alagad at hinikayat
sila na magpatuloy sa pananampalataya. Sinabi nila
sa kanila na sa pamamagitan ng maraming pagdurusa
bago tayo makakapasok sa kaharian ng Diyos. **23**
Nang makapagtalaga sila ng mga nakatatanda sa
bawat kapulungan ng mga mananampalataya, at
makapanalangin na may pag-aayuno, ipinagkatiwala
nila sila sa Panginoon na kanilang pinaniniwalaan.
24 Pagkatapos, dumaan sila sa Pisidia at dumating
sa Panfilia. **25** Nang kanilang maihayag ang salita
sa Perga, umalis sila pababa ng Atalia. **26** Mula
doon naglayag sila patungong Antioquia kung saan
ipinagkatiwala nila sa biyaya ng Diyos ang gawaing
kanilang natapos. **27** Nang dumating sila sa Antioquia
at sama-samang tinipon ang kapulungan, ibinalita
nila ang lahat ng bagay na ginawa ng Diyos sa kanila
at kung paanong binuksan ng Diyos ang pintuan ng
pananampalataya para sa mga Gentil. **28** Nanatili sila
ng mahabang panahon kasama ng mga alagad.

15

May ilang mga lalaki na bumaba galing sa
Judea at nagturo sa mga kapatid na nagsasabi
"Maliban na kayo ay magpatuli mula sa kaugalian ni
Moises, kayo ay hindi maliligtas." **2** Nang nakipagharap
at nakipagtalo sa kanila sina Pablo at Bernabe,
nagpasiya ang mga kapatid na sina Pablo, Bernabe,
at ang ilan sa kanila ay kailangang pumunta sa
Jerusalem, sa mga apostol at sa mga nakatatanda
patungkol sa mga pinagtatalunan nila. **3** Kaya sila,
na pinadala ng iglesiya ay dumaan ng Fenicia
at Samaria at ipinahayag ang pagbabalik-loob ng
mga Gentil. Nagdulot sila ng lubos na kagalakan
sa lahat ng kapatid. **4** Nang dumating sila sa
Jerusalem, sinalubong sila ng iglesia, ng mga apostol
at ng nakatatanda, at ipinahayag ang lahat ng
mabuting ginawa ng Diyos sa kanila. **5** Ngunit ilan
sa mga kalalakihan na nanampalataya, na kabilang
sa pangkat ng mga Pariseo ay tumayo at nagsabi,
"Kinakailangan na sila ay matuli at utusan sila na
sundin ang kautusan ni Moises." **6** Kaya nagtipon ang

mga apostol at nakatatanda upang pag-usapan ang
bagay na ito. **7** Pagkatapos ng mahabang pagtatalo,
tumayo si Pedro at sinabi sa kanila “Mga kapatid,
alam ninyo na hindi pa nagtatagal ay pumili ang Diyos
sa inyo, na sa pamamagitan ng aking bibig kailangang
marinig ng mga Gentil ang salita ng ebanghelyo, at
manampalataya. **8** Ang Diyos na nakakaalam ng
puso ay nagpatotoo sa kanila, ibinibigay sa kanila
ang Banal na Espiritu, katulad ng ginawa niya sa
atin; **9** at wala siyang tinangi sa atin at sa kanila,
ginawa niyang malinis ang kanilang mga puso sa
pamamamagitan ng pananampalataya. **10** Ngayon
bakit ninyo sinusubukan ang Diyos, na dapat kayong
maglagay ng pamatok sa leeg ng mga alagad na
kahit ang ating mga ama o maging tayo man ay
hindi kayang makadala? **11** Ngunit naniniwala tayo
na tayo ay maliligtas sa pamamagitan ng biyaya ng
Panginoong Jesus, katulad nila.” **12** Nanatiling tahimik
ang mga tao habang nakikinig kay Bernabe at Pablo
na ibinabalita ang mga tanda at himala na ginawa
ng Diyos sa mga Gentil sa pamamagitan nila. **13**
Pagkatapos nilang tumigil sa pagsasalita, sumagot si
Santiago, na sinasabi “Mga kapatid, makinig kayo
sa akin. **14** Sinabi ni Simon kung paano unang
tinulungan ng may mapagmahal ng Diyos ang mga
Gentil upang kumuha mula sa kanila ng mga tao para
sa kaniyang pangalan.” **15** Sumasang-ayon dito ang
mga salita ng mga propeta, katulad ng nasusulat, **16**
'Pagkatapos ng mga bagay na ito, ako ay babalik,
at itatayo ko muli ang tolda ni David na bumagsak;
aayusin ko at itatayong muli ang mga guho nito, **17**
upang ang mga natitirang mga kalalakihan ay hanapin
ang Panginoon, kasama ang lahat na mga Gentil na
tinawag sa aking pangalan.' **18** Ito ang sinasabi ng
Panginoon, na siyang gumawa ng mga bagay na
batid sa nagdaang kapanahunan. **(aiōn g165)** **19** Kaya,
ang opinyon ko ay dapat huwag nating gambalain ang
mga Gentil na nagbalik sa Diyos; **20** sa halip, sulatan
natin sila na dapat silang lumayo sa karumihan ng
mga diyus-diyosan, mula sa sekswal na imoralidad,
at mula sa mga binigti at sa dugo. **21** Mula sa mga
nagdaang salinhali may mga tao na nagpapahayag
at nagbabasa ng katuruan ni Moises sa sinagoga
tuwing Araw ng Pamamahinga”. **22** Kaya't minabuti ng
mga apostol at mga nakatatanda, kasama ang buong
iglesia na piliin si Judas na tinatawag na Barsabas, at
Silas, na mga pinuno ng iglesia upang ipadala sila sa
Antioquia kasama ni Pablo at Bernabe. **23** Isinulat
nila ito, “Ang mga apostol, mga nakatatanda at mga
kapatid, sa mga kapatid na Gentil sa Antioquia, Siria
at Cilicia, binabati ko kayo. **24** Nalaman namin na may
ilang mga kalalakihan kung saan hindi kami nagbigay
ng anumang utos ay pumunta sa inyo at nagbagabag
sa inyo sa mga katuruang aming ipinahayag na
nagbabagabag sa inyong mga kaluluwa. **25** Kaya
minabuti naming lahat na magkaisa na pumili ng mga
lalaki na papapuntahin namin sa inyo kasama sa
aming mga minamahal na sina Pablo at Bernabe,
26 mga taong nagtaya ng kanilang mga buhay para
sa ngalan ng ating Panginoong Jesu-Cristo. **27**
Kaya isinugo namin sa inyo sina Judas at Silas, na
magsasabi din sa inyo ng gayon ding mga bagay. **28**
Sapagkat minabuti namin at ng Banal na Espiritu na
huwag kayong bigyan ng mabibigat na mga pasanin
maliban sa mga bagay na ito na kinakailangan: **29** na
talikuran ninyo ang bagay na naialay sa mga diyus-
diyosan, sa dugo, sa mga binigti, at sa sekswal na
imoralidad. Kapag nailayo ninyo ang inyong mga
sarili sa mga ito, ikabubuti ninyoito. Paalam.” **30** Kaya
sila, nang sila ay pinauwi, pumunta sila sa Antioquia;
pagkatapos nilang tipunin ang lahat ng tao, iniabot
nila ang liham. **31** Nang mabasa nila ito, sila'y nagalak
dahil sa pag-asa at lakas na ibinigay sa kanila. **32** Si
Judas at Silas na mga propeta rin, ay pinatatag ang
loob ng mga kapatiran sa marami nilang mga salita
na nakapagpatibay sa kanila. **33** Pagkatapos nilang
mamalagi ng ilang panahon doon, ay payapa silang
pinauwi sa mga kapatid na nagsugo sa kanila. **34**
(Ngunit minabuti ni Silas na magpaiwan doon.) **35**
Ngunit si Pablo at Bernabe ay nanatili sa Antioquia
kasama ng mga iba pa, na kung saan sila ay nagturo
at nagpahayag ng salita ng Panginoon. **36** Lumipas
ang ilang araw, sinabi ni Pablo kay Bernabe, “Balikan
natin ngayon at dalawin ang ating mga kapatid sa
bawat lungsod na kung saan ipinahayag natin ang
salita ng Panginoon, at kumustahin ang kanilang
kalagayan. **37** Nais ni Bernabe na isama si Juan na
tinatawag ding Marcos. **38** Ngunit naisip ni Pablo
na hindi mabuting isama si Marcos na nag-iwan
sa kanila sa lugar ng Pamfilia at hindi na sumama
sa kanilang gawain. **39** At sila ay nagkaroon ng
matinding di pagkakaunawaan, kaya sila naghiwalay,
isinama ni Bernabe si Marcos at naglayag sila
papuntang Sayprus. **40** Pinili naman ni Pablo si Silas
at sila'y umalis pagkatapos siyang ipagkatiwala ng
mga kapatiran sa biyaya ng Panginoon. **41** At siya

pumunta patungong Siria at Cilicia, na pinagtitibay
ang mga iglesiya.

16 Nakarating din si Pablo sa Derbe at Listra,
at masdan ito, naroon ang isang alagad na
nagngangalang Timoteo, anak ng isang babaeng
Judio na mananampalataya; ang kaniyang ama ay
isang Griego. 2 Maganda ang sinasabi tungkol sa
kaniya ng mga kapatiran na taga Listra at Iconio. 3
Gusto ni Pablo na makasama siya sa paglalakbay;
kaya siya ay isinama niya at tinuli dahil sa mga Judio
na nasa lugar na iyon, sapagkat alam nilang lahat
na ang kaniyang ama ay isang Griego. 4 Nang sila
ay patungo na sa mga lungsod, inihatid nila sa mga
Iglesia ang mga tagubilin upang kanilang sundin,
mga tagubilin na isinulat ng mga apostol at ng mga
nakatatanda sa Jerusalem. 5 Kaya napalakas sa
pananampalataya ang mga iglesia at dumami ang
kanilang bilang araw-araw. 6 Tumungo si Pablo at
ang kaniyang mga kasama sa mga lupain ng Frigia at
Galacia, dahil hindi pinahintulutan ng Banal na Espiritu
na mangaral sila ng salita ng Diyos sa probinsiya ng
Asia. 7 Nang malapit na sila sa Misia, ninais nila na
tumungo sa Bitinia, ngunit hindi sila pinahintulutan
ng Espiritu ni Jesus. 8 Kaya ng makalampas sila sa
Misia, tumungo sila sa lungsod ng Troas. 9 Isang
pangitain ang nakita ni Pablo ng gabing iyon: may
isang lalaki na Macedonia ang nakatayo doon na
tumatawag sa kaniya at nagsasabing, “Tumungo
kayo dito sa Macedonia at tulungan kami.” 10 Nang
makita ni Pablo ang pangitain, nagmamadali kaming
pumunta sa Macedonia, pinatutunayan na tinawag
kami ng Diyos upang ipangaral ang ebanghelyo
sa kanila. 11 Pagkalayag namin galing ng Troas,
dumiretso kami sa Samotracia at nang sumunod
na araw kami ay dumating sa Neapolis; 12 Mula
roon ay pumunta kami sa Filipos, isang lungsod
ng Macedonia, ang pinakamahalagang lungsod sa
distrito at nasasakupan ng Roma, at nanatili kami
sa lungsod na ito ng ilang araw. 13 Nang Araw ng
Pamamahinga lumabas kami sa tarangkahan sa
may tabi ng ilog, na kung saan naisip namin na
may lugar doon upang manalangin. Naupo kami
at nakipag usap sa mga nagtipon-tipon na mga
babae. 14 May isang babae na nagngangalang
Lidia ang nagbebenta ng mga tela na kulay lila na
nanggaling sa lungsod ng Tiatira na sumasamba sa
Diyos, nakinig siya sa amin. Binuksan ng Panginoon
ang kaniyang puso upang bigyangpansin ang mga
bagay na sinabi ni Pablo. 15 Nang mabautismuhan
siya at ang kaniyang sambahayan, hinikayat niya
kami, at nagsasabing, “Kung itinuturing ninyo na ako
ay matapat sa Panginoon, pumunta kayo sa aking
bahay, at manatili roon.” At nahikayat niya kami. 16
Nangyari nga, habang kami ay patungo sa lugar ng
panalanginan, nasalubong namin ang isang batang
babae na may espritu ng panghuhula. Nagdadala
siya sa kaniyang mga amo ng maraming pakinabang
sa pamamagitan ng panghuhula. 17 Sumunod ang
babaeng ito kay Pablo at sa amin at sumigaw, na
nagsasabing, “Ang mga taong ito ay mga lingkod ng
Kataas-taasang Diyos. Nagpapahayag sila sa inyo ng
daan ng kaligtasan.” 18 Ginawa niya ito sa loob ng
maraming araw. Ngunit si Pablo nang lubhang nainis
sa kaniya ay lumingon at sinabi sa espiritu, “Inuutos
ko saiyo sa pangalan ni Jesu Cristo lumabas ka sa
kaniya.” At agad itong lumabas. 19 Nang makita ng
kaniyang mga amo na ang kanilang pag-asa sa pinag
kakakitaan ay nawala, sinunggaban nila si Pablo
at Silas at kinaladkad sila sa pamilihan at iniharap
sa mga may kapangyarihan. 20 Nang dinala sila sa
mga hukom, sinabi nilang, “Judio ang mga taong
ito at sila ay gumagawa ng maraming kaguluhan
sa ating lungsod. 21 Nagtuturo sila ng mga bagay
na hindi naaayon sa ating batas upang tanggapin
o gawin bilang mga Romano.” 22 At nagkaisa ang
napakaraming tao laban kina Pablo at Silas; Pinunit
ng mga hukom ang kanilang mga damit at nag-utos
na hampasin sila ng pamalo. 23 Nang mapalo na sila
ng maraming beses, ipinatapon sila sa bilangguan
at inutusan ang bantay ng bilangguan na sila ay
bantayang maigi. 24 Pagkatapos niyang matanggap
ang utos na ito, pinasok sila ng bantay sa kaloob-
looban ng bilangguan at ikinadena ang kanilang paa
sa pagitan ng dalawang mabibigat na kahoy. 25
Nang maghahating gabi na sina Pablo at Silas ay
nananalangin at umaawit ng mga himno sa Diyos, at
nakikinig ang ibang bilanggo sa kanila. 26 Biglang
may malakas na lindol, kaya't ang mga pundasyon
ng bilangguan ay nayanig; at agad nagbukas ang
lahat ng mga pintuan, at nakalas ang kadena ng
bawat isa. 27 Nagising ang bantay sa kaniyang
pagkakatulog at nakitang bukas ang mga pintuan
ng bilangguan; hinugot niya ang kaniyang espada
at magpapakamatay na sana, dahil inakala niyang
nakatakas ang mga bilanggo. 28 Ngunit sumigaw si
Pablo ng may malakas na boses na nagsasabing,

“Huwag mong saktan ang iyong sarili, narito kaming
lahat.” 29 Humingi ng ilaw ang bantay ng bilangguan
at nagmamadaling pumasok na nanginginig sa takot
at nagpatirapa kina Pablo at Silas, 30 at inilabas
sila at nagsabing, “Mga ginoo, ano ang dapat kong
gawin upang maligtas?” 31 Sinabi nila sa kaniya,
“Manampalataya ka sa Panginoong Jesus at ikaw ay
maliligtas, ikaw at ang buo mong sambahayan.” 32
Ipinahayag nila ang salita ng Panginoon sa kaniya,
kasama ang lahat sa kaniyang tahanan. 33 Nang
gabing iyon kinuha sila ng bantay ng bilanguan sa
oras ding iyon at hinugasan ang kanilang mga sugat
at siya at ang lahat ng kaniyang sambahayan ay
agad na nabautismuhan. 34 Dinala niya si Pablo at
Silas sa kaniyang tahanan at naghain ng pagkain
para sa kanila. Siya ay lubhang nagalak kasama
ang lahat ng kaniyang sambahayan, dahil lahat
sila ay nanampalataya sa Diyos. 35 Nang umaga
na, nagpaabot ang mga hukom ng pahayag sa
mga bantay, na nagsasabing, “Hayaan na ninyong
makalaya ang mga lalaking iyon.” 36 Ibinalita ng
bantay ang mensahe kay Pablo, na nagsasabing,
“Ang mga hukom ay nagpaabot ng mensahe sa akin
na kayo ay palayain na; kaya ngayon ay lumabas
na kayo at humayo na may kapayapaan.” 37 Ngunit
sinabi ni Pablo sa kanila, “Hayagan nila kaming
hinampas, mga Romano kaming hindi nahatulan at
pinatapon kami sa bilangguan; at ngayo'y palalayain
kami ng lihim? Hindi maaari; hayaan ninyo sila mismo
ang pumarito at dalhin tayo palabas.” 38 Binalita ng
mga bantay ang mga salitang ito sa mga hukom;
natakot ang mga hukom nang kanilang marinig na
sina Pablo at Silas ay mga Romano. 39 Dumating
ang mga hukom at nagmakaawa sa kanila; at nang
inilabas nila sila sa bilangguan, pinakiusapan nila
si Pablo at si Silas na umalis na sa lungsod. 40
Kaya lumabas na ng bilangguansina Pablo at Silas at
nagtungo sa bahay ni Lidia. Nang makita nina Pablo
at Silas ang mga kapatid, pinalakas nila ang kanilang
kalooban at sila ay umalis mula sa lungsod.

17 Ngayon nang dumaan sila sa mga bayan ng
Amfipolis at Apolonia, sila ay dumating sa
bayan ng Tesalonica, kung saan ay mayroong isang
sinagoga ng mga Judio. 2 Tulad ng nakagawian ni
Pablo, pumunta siya sa kanila, at sa tatlong araw
ng sabbath ay nangatwiran sa kanila mula sa mga
kasulatan. 3 Binubuksan niya ang mga kasulatan
at nagpapaliwanag na kinakailangan ng Cristo na
magdusa at muling mabuhay mula sa mga patay.
Sinabi niya, “Itong si Jesus na aking ipinapahayag
sa inyo ay ang Cristo.” 4 May ilang mga Judio ang
nahikayat at sumama kina Pablo at Silas, pati na rin
ang mga debotong Griego, mga kilalang kababaihan,
at lubhang napakaraming tao. 5 Ngunit nang dahil
sa inggit, ang mga hindi naniniwalang mga Judio ay
kumuha ng mga masasamang tao mula sa pamilihan,
nagsama-sama sila upang manggulo sa lungsod.
Pinasok nila ang bahay ni Jason dahil nais nilang
iharap sina Pablo at Silas sa mga tao. 6 Ngunit nang
hindi nila sila matagpuan, kinaladkad nila si Jason
at ang iba pang mga kapatid sa harapan ng mga
pinuno ng lungsod na sumisigaw “Pumunta rito ang
mga lalaking ito na nagdulot ng kaguluhan.” 7 Itong
mga lalaking tinanggap ni Jason ay sumasalungat
laban sa mga kautusan ni Ceasar; sinasabi nilang
mayroong pang ibang hari - si Jesus.” 8 Nang marinig
ng karamihan at ng mga pinuno ng lungsod ang mga
bagay ito, sila ay nabagabag. 9 Pagkatapos nilang
makuha ang perang pambayad mula kay Jason at
sa kasamahan niya pinalaya na nila sila. 10 Nang
gabing iyon pinapunta ng mga kapatid sina Pablo at
Silas sa Berea. Nang makarating sila roon, nagpunta
sila sa sinagoga ng mga Judio. 11 Ngayon ang
mga taong ito ay mas matalino kaysa sa mga taga
Tesalonica, dahil tinanggap nila ang salita nang may
kahandaan ng isip, nagsasaliksik ng mga kasulatan
araw araw, upang makita kung ang mga bagay na
ito ay totoo. 12 Kaya naman marami sa kanila ang
nanampalataya, kabilang ang ilang mga kilalang
kababaihang Griego at maraming kalalakihan. 13
Ngunit nang mapag-alaman ng mga Judio na taga
Tesalonica na nagpapahayag si Pablo ng Salita ng
Dios sa Berea, nagpunta sila doon at niligalig at ginulo
nila ang mga tao. 14 Pagkatapos, agad - agad na
pinapunta ng mga kapatid si Pablo papunta doon sa
dagat, ngunit nanatili sina Silas at Timoteo doon. 15
Dinala si Pablo ng mga naghatid sa kaniya hanggang
sa lungsod ng Atenas. Nang sila ay papaalis na
doon, nagbilin sa kanila si Pablo, na papuntahin
sina Silas at Timoteo sa kaniya sa lalong madaling
panahon. 16 Ngayon habang nag-aantay si Pablo sa
kanila sa Atenas, nabagabag ang kaniyang espiritu
nang kaniyang makita na ang lungsod ay puno ng
mga diyus-diyosan. 17 Kaya nangatwiran siya sa
mga Judio sa sinagoga at sa mga sumamba sa
Diyos at maging sa mga nakikipagkita sa kaniya

sa pamilihan araw-araw. 18 Ngunit mayroong din
mga pilosopong Epicureo at Estoico na kaniyang
nakaharap. At may mga nagsabi, “Ano ang nais
sabihin ng madaldal na ito?” sabi ng iba, “Parang
mangangaral siya ng ibang diyos,” dahil nangangaral
siya tungkol kay Jesus at nang muling pagkabuhay.
19 Dinala nila si Pablo papunta sa Areopago na
sinasabing, “Maaari ba naming malaman ang bagong
katuruan na iyong sinasabi? 20 Sapagkat naghatid
ka ng kakaibang bagay sa aming tainga. Kaya nga,
nais naming malaman ang kahulugan ng mga ito. 21
(Ngayon lahat ng mga taga Atenas at mga dayuhang
nakatira doon ay ginugugol lamang ang kanilang
panahon sa pagkukwento o pakikinig tungkol sa
mga bagay na bago.) 22 Kaya tumayo si Pablo sa
kalagitnaan ng Aeropago at nagsabi, “Kayong mga
taga-Atenas, nakita ko na kayo ay napakarelihiyoso
sa lahat ng paraan. 23 Sapagkat sa aking pagdaraan
at pagmamasid sa mga bagay na inyong sinasamba,
natagpuan ko ang isang altar na may naka-ukit
na ganito, “SA DIYOS NA HINDI NAKIKILALA “.
Ang sinasamba ninyo na hindi nakikilala ang aking
ipinapahayag sa inyo. 24 Ang Diyos na lumikha
ng mundo at ng lahat ng naroon, dahil siya ang
Panginoon ng langit at lupa, ay hindi nananahan sa
mga templo na itinayo ng mga kamay. 25 Hindi rin
siya pinagsilbihan ng mga kamay ng tao, na para
bang kailangan niya ang anuman, dahil siya mismo
ang nagbigay ng buhay sa tao at hininga at lahat ng
iba pang mga bagay. 26 At mula sa isang tao ay
nilikha niya ang bawat lahi ng mga taong nabubuhay
sa ibabaw ng mundo, itinakda niya ang kanilang
mga kapanahunan at ang hangganan ng kanilang
tinitirahan. 27 Kaya nga dapat nilang hanapin ang
Diyos at baka sakaling maabot siya at matagpuan at
sa katunayan, hindi siya malayo sa bawat isa sa atin.
28 Dahil sa kaniya tayo ay nabubuhay at gumagalaw,
at mayroong pagkatao, gaya nga ng sabi ng inyong
mga makata, 'Dahil tayo rin ay kaniyang anak.' 29
Dahil tayo ay anak ng Diyos, hindi natin dapat isipin
na ang pagkadiyos ay tulad ng ginto o pilak o mga
batong nilikha ng kaisipan ng tao. 30 Kaya nga,
pinalampas ng Diyos ang panahon na hindi siya
kinilala, ngunit ngayon inuutusan niya ang lahat ng
mga tao sa lahat ng dako na magsisi. 31 Ito ay dahil
itinakda na niya ang araw kung kailan niya hahatulan
ang mundo sa katuwiran sa pamamagitan ng taong
kaniyang pinili. Pinatunayan ito ng Diyos sa lahat ng
tao, sa pamamagitan ng pagbuhay sa kaniya sa mga
patay.” 32 Ngayon nang marinig ng mga kalalakihan
ng Atenas ang tungkol sa muling pagkabuhay sa mga
patay, kinutya ng iba si Pablo; ngunit sinabi ng iba,
“Pakikinggan ka naming muli tungkol sa mga bagay
na ito.” 33 Pagkatapos niyon, iniwan sila ni Pablo. 34
Ngunit may ilang mga lalaking sumama sa kaniya at
nanampalataya, kabilang si Dionisio na Areopagita,
isang babaing nagngangalang Damaris at iba pang
kasama nila.

18 Pagkatapos mangyari ng mga bagay na ito
si Pablo ay umalis sa Atenas at pumunta sa
Corinto. 2 Natagpuan niya doon ang isang Judio na
ang pangalan ay Aquila na nagmula sa Punto na
kagagaling lamang ng Italya, kasama si Priscila na
kaniyang asawa, dahil pinag-utos ni Claudio na lahat
ng Judio ay umalis ng Roma. Pumunta si Pablo sa
kanila; 3 Namuhay at nagtrabaho si Pablo kasama
nila dahil siya ay katulad din nila. Mga manggagawa
ng tolda. 4 Kaya nangangatwiran si Pablo sa loob ng
sinagoga tuwing Araw ng Pamamahinga. Hinikayat
niya ang mga Judio at mga Griyego. 5 Ngunit
nang dumating sina Silas at Timoteo sa Macedonia,
Inudyukan ng Espiritu si Pablo na magpatotoo sa mga
Judio na si Jesus ang Kristo. 6 Nang hindi sumang-
ayon ang mga Judio at siya ay nilait, pinagpag ni
Pablo sa kanila ang kaniyang kasuotan at sinabi sa
kanila, “Ang inyong dugo ay sumainyong sariling
mga ulo; wala akong kasalanan. Simula ngayon sa
mga Gentil na ako pupunta.” 7 At siya ay umalis at
nagpunta sa tahanan ni Ticio Justu, isang lalaking
sumasamba sa Diyos. Ang kaniyang tahanan ay
nasa tabi ng sinagoga. 8 Si Crispo na namumuno
sa sinogoga at lahat sa kaniyang sambahayan ay
nanampalataya sa Panginoon. Marami sa mga taga-
Corinto na nakarinig kay Pablo ay nanampalataya at
nabautismuhan. 9 Isang gabi sinabi ng Panginoon kay
Pablo sa isang pangitain, “Huwag kang matakot, kundi
magsalita ka at huwag kang manahimik. 10 Dahil
kasama mo ako, at walang sinumang magtatangkang
manakit sa iyo, dahil marami akong tao sa lungsod
na ito.” 11 Tumira doon si Pablo ng isang taon at
anim na buwan, Nagtuturo ng salita ng Diyos sa
kanilang kalagitnaan. 12 Ngunit nang si Galio ay
naging Gobernador ng Acaya, sama-samang nag
alsa ang mga Judio laban kay Pablo at dinala siya
sa harap ng hukuman; 13 sinabi nila, “Ang lalaking
ito ay nanghihikayat sa mga tao na sumamba sa

Diyos na labag sa batas." 14 Ngunit nang magsasalita
na si Pablo, sinabi ni Galio sa mga Judio, "kayong
mga Judio, kung totoo man na ito ay tungkol sa
isang pagkakamali o isang krimen, nararapat lamang
na harapin ko kayo. 15 Ngunit dahil ito ay mga
katanungan lamang tungkol sa mga salita at mga
pangalan at sarili ninyong batas, lutasin ninyo ito sa
inyong mga sarili. Hindi ko gustong maging hukom
ng mga bagay na ito." 16 Pinaalis sila ni Galio sa
hukuman. 17 Kaya sinunggaban nila si Sostenes na
pinuno ng mga sinagoga at binugbog siya sa harapan
ng hukuman. Ngunit hindi pinansin ni Galio ang
kanilang ginawa. 18 Matapos manatili doon ni Pablo
ng marami pang mga araw, iniwanan ang mga kapatid
at naglayag papunta ng Siria kasama sina Priscila at
Aquila. Bago siya umalis sa daungan ng Cencrea,
ipinaahit niya ang kaniyang ulo dahil sa kaniyang
panatang Nazaro. 19 Nang dumating sila sa Efeso,
iniwan niya sina Priscila at Aquila doon, ngunit siya
mismo ay nagpunta sa sinagoga at nangatuwiran sa
mga Judio. 20 Nang tanungin nila si Pablo na manatili
pa ng mas mahabang panahon, tumanggi siya. 21
Ngunit ng siya ay paalis na, sinabi niya, "Babalik
akong muli sa inyo kung kalooban ng Diyos." Kaya
siya ay naglayag mula sa Efeso. 22 Nang makadaong
si Pablo sa Caesarea, umakyat siya at binati ang
iglesia sa Jerusalem at pagkatapos ay bumaba siya
sa Antioquia. 23 Pagkatapos niyang manatili doon
ng ilang panahon, umalis si Pablo at nagpunta sa
mga rehiyon ng Galatia at Phyrgia at pinalakas
ang lahat ng mga disipulo. 24 Ngayon, may isang
Judio na nagngangalang Apollos na ipinanganak
sa Alexandria, ang nagpunta sa Efeso. Mahusay
siyang mangusap at bihasa sa mga kasulatan. 25
Naturuan si Apollos sa mga katuruan ng Panginoon.
Sa pagiging maalab sa espiritu, nagsalita siya at
nagturo nang wasto tungkol sa mga bagay ukol kay
Jesus, ngunit tungkol lamang sa baustismo ni Juan
ang kaniyang nalalaman. 26 Nagsimulang magsalita
si Pablo nang may katapangan sa sinagoga. Ngunit
nang marinig siya nina Priscila at Aquila, kinaibigan
nila siya at ipinaliwanag sa kaniya ang paraan ng
Diyos ng mas mabuti. 27 Nang ninais niyang dumaan
sa Acaya, pinalakas ng mga kapatiran ang kaniyang
loob at sumulat sa mga disipulo sa Acaya upang siya
ay tanggapin. Nang dumating siya, tinulungan niya
ng labis ang mga nanampalataya sa pamamagitan
ng biyaya. 28 Lubhang dinaig ni Apolos sa publiko
ang mga Judio taglay ang kaniyang kapangyarihan
at kahusayan, ipinapakita sa pamamagitan ng mga
kasulatan na si Jesus nga ang Cristo.

19 At nang si Apolos ay nasa Corinto, dumaan si
Pablo sa mga matataas na lupain at nakarating
sa lungsod ng Efeso, at natagpuan niya ang ilang
alagad doon. 2 Sinabi ni Pablo sa kanila, "Tinanggap
ba ninyo ang Banal na Espiritu nang kayo ay
manampalataya?" Sinabi nila sa kaniya, "Hindi, hindi
man lang namin narinig ang tungkol sa Banal na
Espiritu." 3 Sinabi ni Pablo, "Kung gayon saan kayo
nabautismuhan?" Sinabi nila, "Sa bautismo ni Juan."
4 Kaya sumagot si Pablo, "Nagbautismo si Juan
kasama ang bautismo ng pagsisisi. Sinabi niya sa
mga tao na dapat silang manampalataya sa darating
na kasunod niya, kay Jesus." 5 Nang narinig ito
ng mga tao, nabautismuhan sila sa pangalan ng
Panginoong Jesus. 6 At nang ipatong ni Pablo ang
kaniyang kamay sa kanila, ang Banal na Espiritu
ay bumaba sa kanila at sila ay nagsalita ng iba't
ibang mga wika at nagpahayag ng propesiya. 7 mga
labindalawang kalalakihan silang lahat. 8 Pumunta
si Pablo sa sinagoga at matapang na nagsalita
sa loob ng tatlong buwan. Pinangungunahan niya
ang mga pagpapaliwanag at panghihikayat sa mga
tao tungkol sa mga bagay patungkol sa Kaharian
ng Diyos. 9 Ngunit nang ang ilan sa mga Judio
ay nagmamatigas at hindi sumusunod, nagsimula
silang magsalita ng masama sa daan ni Cristo sa
harap ng maraming tao. Kaya iniwan sila ni Pablo
at pinangunahan niya ang mga mananampalataya
palayo sa kanila. Nagsimula siyang magsalita araw-
araw sa loob ng bulwagan ng Tiranus. 10 Nagpatuloy
ito ng dalawang taon, lahat ng mga taong nakatira sa
Asia ay nakarinig ng Salita ng Panginoon, maging
Judio o Griego. 11 Gumagawa ang Diyos ng mga
kamangha-manghang gawa sa pamamagitan ng
mga kamay ni Pablo, 12 upang maging ang mga
may sakit ay gumaling, at ang mga masasamang
espiritu ay lumabas mula sa kanila, nang makakuha
sila ng mga panyo at epron mula sa katawan ni
Pablo. 13 Ngunit may mga Judio na nagpapalayas
ng mga masasamang espiritu ang naglalakbay sa
lugar na ginagamit ang pangalan ni Jesus para
sa kanilang pansariling nais. Sila ay nagsalita sa
mga nasapian ng mga masasamang espiritu; sinabi
nilang, Mula sa pagpapahayag ni Pablo inuutusan
kita sa pamamagitan ni Jesus na ipinapangaral ni

Pablo, lumayas ka." **14** Ang mga gumawa nito ay
ang pitong anak ng punong pari ng mga Hudyo, na
si Esceva. **15** Sumagot ang masamang espiritu sa
kanila, "Kilala ko si Jesus at kilala ko si Pablo; ngunit
sino kayo?" **16** Lumundag ang masamang espiritu sa
mga nagpalayas ng masamang espiritu at tinalo sila at
sinaktan. Pagkatapos tumakas sila palabas sa bahay
na iyon na walang damit at sugatan. **17** Nalaman ito
ng lahat, maging mga Judio at Griego na nanirahan
sa Efeso. Natakot sila ng labis at naparangalan
ang pangalan ng Panginoong Jesus. **18** Gayon din,
marami sa mga mananampalataya ang dumating
na nagsabi at umamin ng kanilang mga kasamaang
ginawa. **19** Marami sa mga gumagawa ng salamangka
ang nagdala ng kanilang mga libro at sinunog nila
sa paningin ng lahat. Nang bilangin nila ang halaga
nito, ito ay nagkakahalaga ng limampung libong
piraso ng pilak. **20** Kaya't ang salita ng Panginoon ay
lumaganap sa makapangyarihang paraan. **21** Ngayon
nang natapos ni Pablo ang kaniyang ministeryo sa
Efeso, nagpasya siya sa Espiritu na dumaan sa
Macedonia at Acaya patungong Jerusalem; sinabi
niya, "Pagkagaling ko roon, kailangan ko ring makita
ang Roma." **22** Pinadala ni Pablo ang dalawa sa
kaniyang mga alagad sa Macedonia, si Timoteo at
Erasto, na tumulong sa kaniya. Ngunit siya ay nanatili
muna sa Asia ng kaunting panahon. **23** At nagkaroon
ng malaking kaguluhan sa panahong iyon Efeso
patungkol sa Daan. **24** May isang magpapanday ng
pilak na nagngangalang Demetrio, na gumagawa ng
imahe ni Diana na pilak, na nagbibigay ng malaking
negosyo sa mga nagpapanday. **25** Kaya tinipon niya
ang mga manggagawa sa trabahong iyon, at sinabi,
"Mga Ginoo, alam ninyo na sa negosyong ito tayo
kumikita ng malaking halaga. **26** Nakikita at naririnig
ninyo iyon, hindi lang sa Efeso, ngunit halos sa buong
Asia. Ang Pablong ito ay nanghikayat at nagpalayo ng
maraming tao. Sinasabi niya na walang mga diyos-
diyosan na gawa sa mga kamay. **27** At hindi lamang
iyon ang panganib na ang mga kalakal natin ay hindi
na kakailanganin, subalit pati narin ang templo ng
dakilang diyosang si Diana ay maaring mawalan
ng halaga. At mawawalan din siya ng kadakilaan,
na siyang sinasamba ng buong Asia at ng buong
mundo." **28** Nang marinig nila ito, napuno sila ng galit
at sumigaw na nagsasabi, "Dakila si Diana ng mga
taga- Efeso." **29** Napuno ng kaguluhan ang buong
lungsod, at ang mga tao ay sama-samang nagmadali
papunta sa tanghalan. At dinampot nila ang mga
kasamahan ni Pablo sa paglalakbay na sina Gaius
at Aristarco, na taga-Macedonia. **30** Nais ni Pablo
na pumasok sa gitna ng napakaraming tao, ngunit
pinigilan siya ng mga alagad. **31** Maging ang ilan sa
mga opisyal ng probinsiya ng Asia na kaniyang mga
kaibigan ay nagpadala ng mensahe na nakikiusap na
huwag siyang tumuloy sa tanghalan. **32** Ang ibang
mga tao ay sumisigaw ng isang bagay, at ang ilan
ay naman, sapagkat nalito ang mga tao. Karamihan
sa kanila ay hindi alam kung bakit sila nagkatipon-
tipon doon. **33** Dinala ng mga Judio si Alejandro
palabas sa maraming tao, ihinarap siya sa mga
tao. Si Alejandro ay nagsenyas ng kaniyang kamay
upang magbigay ng paliwanag sa mga tao. **34** Ngunit
nang malaman nila na siya ay isang Judio, sumigaw
silang lahat ng may iisang tinig sa loob ng dalawang
oras, "Dakila si Diana ng mga taga Efeso." **35** Nang
patahimikin ng kalihim ng bayan ang mga tao, sinabi
niya, "Kayong mga taga-Efeso, sino ba naman ang
hindi nakakaalam na ang lungsod ng mga taga Efeso
ay tagapag-ingat ng templo ng dakilang Diana at
ng kaniyang imahe na nahulog mula sa langit? **36**
Nakikita naman natin na ang mga bagay na ito ay hindi
maitatanggi, kinakailangan na kayo ay manahimik
at huwag maging pabigla-bigla. **37** Sapagkat dinala
ninyo ang mga lalaking ito sa hukumang ito na hindi
magnanakaw sa templo o nagsasalita ng masama
sa ating diyosa. **38** Kaya, kung si Demetrio at ang
mga manggagawa na kasama niya ay may reklamo
laban sa sinuman, bukas ang hukuman at nandiyan
ang mga gobernador. Hayaan ninyo na akusahan nila
ang isat isa. **39** Ngunit kung naghahanap kayo ng
kasagutan sa anumang bagay, ito ay maaring maayos
sa pagpupulong. **40** Kung gayon tayo ay nanganganib
na maakusahan sa nangyaring kaguluhan sa araw na
ito. Walang dahilan para sa kaguluhang ito, at hindi
natin kayang ipaliwanag ito." **41** Nang sabihin niya ito,
tinapos na niya ang pagpupulong.

20 Nang tumigil na ang kaguluhan, ipinatawag ni
Pablo ang mga alagad at pinalakas ang kanilang
loob. Pagkatapos nagpaalam siya sa kanila at umalis
papuntang Macedonia. **2** Nang mapuntah niya ang
mga rehiyong iyon at labis na mapalakas ang loob
ng mga mananampalataya, pumunta siya sa Grecia.
3 Pagkatapos niyang namalagi ng tatlong buwan
doon, may nabuong masamang balak ang mga Judio
laban sa kaniya nang siya ay maglalayag sa Siria,

kaya nagpasiya siya na bumalik sa Macedonia. 4
Sinamahan siya hanggang sa Asia nina Sopater na
anak ni Pirro mula sa Berea; Aristarco at Segundo, na
mga mananampalataya na nagmula sa Tesalonica;
ni Gayo na nagmula sa Derbe; Timoteo; Tiquico
at Trofimo mula sa Asia. 5 Ngunit nauna ang mga
kalalakihang ito at hinintay kami sa Troas 6 Naglayag
kami mula Filipos pagkatapos ng mga araw ng tinapay
na walang lebadura, at sa loob ng limang araw
ay nakarating kami sa Troas. Nanatili kami doon
ng pitong araw. 7 Sa unang araw ng linggo, nang
kami ay nagtipun-tipon upang pagpira-pirasuhin ang
tinapay, nagsalita si Pablo sa mga mananampalataya.
Binabalak niyang umalis kinabukasan, kaya patuloy
siyang nagsalita hanggang hating gabi. 8 May
maraming mga ilawan sa itaas ng silid kung saan
kami nagtipun-tipon. 9 May isang binata na nakaupo
sa bintana na nagngangalang Eutico, na nakatulog
ng mahimbing. Habang tumatagal ang pangangaral
ni Pablo, patuloy parin sa pagtulog ang binatang
ito, nahulog mula sa pangatlong palapag at kinuha
siyang patay. 10 Ngunit bumaba si Pablo, dumapa sa
kaniya at yinakap siya. At sinabi niya “Wag kayong
mag-alala, dahil siya ay buhay.” 11 Pagkatapos
umakyat siya sa itaas at pinag-piraso ang tinapay
at kumain. Pagkatapos niyang makipag-usap sa
kanila hanggang madaling-araw, siya ay umalis. 12
Naibalik nila ang binata ng buhay at naging panatag
ang kanilang kalooban. 13 Nauna kaming pumunta
kay Pablo sa pamamagitan ng barko at naglayag
papuntang Ason, kung saan namin binalak isakay
si Pablo. Ito ang ninais niyang gawin, dahil binalak
niyang maglakbay sa lupa. 14 Nang nakasalubong
namin siya sa Ason, isinama namin siya sa barko
at nagpunta sa Mitilene. 15 At naglayag kami mula
doon at nakarating kinabukasan sa kabilang pulo
ng Quio. Sa sumunod na araw nakarating kami
sa pulo ng Samos, at pagkalipas ng isang araw,
nakarating kami sa lungsod ng Mileto. 16 Sapagka't
ipinasya ni Pablo na lumampas ng Efeso, upang
hindi siya maglaan ng ilang araw sa Asia; sapagkat
nagmamamadali siyang makarating sa Jerusalem
para sa araw ng Pentecostes, kung ang lahat na ito'y
makaya niyang gawin. 17 Mula Mileto, nagpadala siya
ng mga kalalakihan sa Efeso at pinatawag niya mismo
ang mga nakatatanda ng iglesia. 18 Nang dumating
sila sa kaniya, sinabi niya sa kanila, “Kayo mismo
ang nakakaalam, na mula pa noong unang araw na
tumungtong ako sa Asia, palagi akong naglalaan ng
oras kasama kayo. 19 Patuloy akong naglilingkod
sa Panginoon ng buong pagpapakumbaba ng isip
at may luha, at sa mga pagdurusang naranasan ko
dahil sa mga masamang balak ng mga Judio. 20
Alam ninyo na hindi ko ipinagkait na ituro sa inyo
ang mga bagay na nakatutulong, at kung paano ko
kayo tinuruan sa publiko at pumunta din ako sa mga
bahay-bahay. 21 Alam ninyo na lagi kong binabalaan
ang mga Judio at mga Griego tungkol sa pagsisisi
sa Diyos at pananalig sa ating Panginoong Jesus.
22 Ngayon, tingnan ninyo, pupunta ako na natatali
sa Banal na Espiritu patungong Jerusalem, na hindi
nalalaman kung ano ang mangyayari sa akin doon, 23
maliban sa pagpapatotoo sa akin ng Banal na Espiritu
sa bawat lungsod at magsabing naghihintay sa akin
ang mga kadena at pagdurusa. 24 Ngunit hindi ko
itinuturing na mahalaga ang aking buhay para sa
aking sarili, upang matapos ko ang aking pagtakbo at
ang ministeryong tinanggap ko mula sa Panginoong
Jesus, na magpatotoo sa ebanghelyo ng biyaya ng
Diyos. 25 Ngayon, tingnan ninyo, nalalaman ko na
kayong lahat, na pinuntahan ko at ipinangaral ang
patungkol sa kaharian, hindi na ninyo makikita pang
muli ang aking mukha. 26 Kaya nga pinatotohanan ko
sa inyo sa araw na ito, na ako'y walang sala sa dugo
ng sinumang tao. 27 Dahil hindi ko ipinagkait sa inyo
ang pagpapahayag ng lahat ng kalooban ng Diyos. 28
Kaya mag-ingat kayo sa inyong mga sarili, at tungkol
sa mga kawan na pinamahala ng Banal na Espiritu sa
inyo. Pag-ingatan ninyo ang kawan sa kapulungan ng
Panginoon, na tinubos ng kaniyang sariling dugo. 29
Alam ko na pagkatapos ng aking pag-alis, papasukin
kayo ng mabagsik na mga lobo, at walang ititira sa
kawan. 30 Alam ko na kahit sa inyong mga sarili, may
ilang mga tao na lilitaw at magsasabi ng masasamang
mga bagay, upang ilayo ang mga alagad sa kanila.
31 Kaya maging mapagbantay. Alalahanin ninyo na
sa loob ng tatlong taon, hindi ako tumigil sa pagtuturo
sa inyo na may kasamang luha sa araw at gabi. 32
At ngayon ipinagkatiwala ko kayo sa Diyos, at sa
salita ng kaniyang biyaya, na makapagpapatibay at
magbigay sa inyo ng mana kasama sa lahat ng mga
taong nakalaan sa Diyos. 33 Hindi ko pinagnasahan
ang pilak, ginto o damit ng ibang tao. 34 Alam
ninyo na itong mga kamay na ito ang naglingkod
para sa aking sariling pangangailangan at maging
sa pangangalingan ng aking mga kasama. 35 Sa

lahat ng bagay nagbigay ako ng halimbawa kung
paano ninyo dapat tulungan ang mga mahihina sa
pamamagitan ng pagtratrabaho at kung paano ninyo
dapat maalala ang salita ng Panginoong Jesus, mga
salita na siya mismo ang nagsabi: “Mas mapalad ang
nagbibigay kaysa sa tumatanggap.” **36** Pagkatapos
niyang magsalita sa ganitong paraan, lumuhod siya
at nanalangin kasama nilang lahat. **37** Umiyak silang
lahat ng labis at yumakap kay Pablo at hinalikan siya.
38 Higit sa lahat nalulungkot sila dahil sa kaniyang
sinabi, na hindi na nila makikita pa kailan man ang
kaniyang mukha. At hinatid nila siya sa barko.

21 Nang humiwalay kami mula sa kanila at
naglayag, dumeretso kami patungo sa lungsod
ng Cos at nang sumunod na araw sa lungsod ng
Rodas, at mula roon patungo sa lungsod ng Patara. **2**
Nang makakita kami ng barko na papunta sa Fenicia,
sumakay kami at naglayag. **3** Nang natatanaw na
namin ang lungsod ng Cyprus, nilampasan namin
ito sa kaliwa, at naglayag kami patungong Siria, at
dumaong sa lungsod ng Tiro, sapagkat doon ibababa
ang mga kargamento ng barko. **4** Pagkatapos naming
matagpuan ang mga alagad, nanatili kami roon ng
pitong araw. Nagsabi kay Pablo Ang mga alagad
na ito sa pamamagitan ng Espiritu na huwag siyang
tumapak ng kaniyang mga paa sa Jerusalem. **5** Nang
makapagpalipas kami ng mga araw, umalis kami at
nagpatuloy sa paglalakbay. Lahat sila, kasama ang
kanilang mga asawa at mga anak, ay sinamahan
kami sa daan hanggang makalabas kami ng lungsod.
Pagkatapos lumuhod kami sa tabing dagat, nanalangin
at nagpaalam na sa bawat isa. **6** Sumakay kami
sa barko, habang pabalik sila sa kanilang tahanan.
7 Nang matapos namin ang paglalakbay mula sa
Tiro, dumating kami sa Tolemaida. Doon ay binati
namin ang mga kapatid at nanatili na kasama nila ng
isang araw. **8** Kinabukasan umalis kami at nagtungo
sa Cesarea. Pumasok kami sa bahay ni Felipe, na
tagapangaral ng ebanghelyo na isa sa pito, at nanatili
kaming kasama niya. **9** Ngayon ang taong ito ay may
apat na anak na babaeng birhen na nagpapahayag
ng propesiya. **10** Habang nanatili kami doon ng ilang
araw, dumating ang isang propeta mula sa Judea
na nagngangalang Agabo. **11** Lumapit siya sa amin
at kinuha ang sinturon ni Pablo. Sa pamamagitan
nito itinali niya ang kaniyang mga paa at kamay at
sinabing, “Sinabi ng Banal na Espiritu, 'Sa ganito rin
itatali ng mga Judio sa Jerusalem ang taong nag
mamay-ari ng sinturong ito, at ipapasakamay siya
sa mga mga Gentil.” **12** Nang marinig namin ang
mga bagay na ito, nagmakaawa kami at ang mga
tao na nakatira sa lugar na iyon kay Pablo na huwag
pumunta sa Jerusalem. **13** Kaya sumagot si Pablo,
“Ano ang ginagawa ninyo, umiiyak at dinudurog ang
aking puso? Sapagkat handa na ako, hindi lang upang
magapos, ngunit para mamatay din sa Jerusalem
alang-alang sa pangalan ng Panginoong Jesus.”
14 Dahil ayaw ni Pablo na hikayatin siya, tumigil
na kami sa pagsubok at sinabing “Nawa mangyari
ang kalooban ng Panginoon.” **15** Pagkatapos nang
mga araw na ito, kinuha namin ang aming mga
daladalahan at umakyat patungong Jerusalem. **16**
Mayroon ding mga sumama sa amin na mga alagad
sa lugar na iyon galing Cesarea. Kasama nila ang
isang lalaki na nagngangalang Mnason, isang taong
taga-Cyprus, na isa sa unang alagad kung saan kami
manunuluyan. **17** Nang dumating kami sa Jerusalem,
tinanggap kami ng mga kapatid nang may kagalakan.
18 Kinabukasan sumama sa amin si Pablo papunta kay
Santiago at naroon ang lahat ng mga nakatatanda.
19 Nang batiin niya sila, isa-isang ibinalita ni Pablo
ang mga bagay na ginawa ng Diyos sa mga Gentil
sa pamamagitan ng kaniyang ministeryo. **20** Nang
marinig nila ito, nagpuri sila sa Diyos at sinabi nila
sa kaniya, “Nakita mo, kapatid, kung ilang libo ang
nanampalataya sa mga Judio. Nagsisikap silang lahat
na sundin ang kautusan. **21** nakapagbalita sa kanila
ng tungkol sa iyo, na iyong itinuturo sa lahat ng mga
Judio na naninirahan kasama ng mga Gentil upang
iwanan si Moises, at sinasabi mo sa kanila na huwag
tuliin ang kanilang mga anak at huwag sumunod sa
sinaunang kaugalian. **22** Ano ang ating dapat gawin?
Tiyak na maririnig nila na ikaw ay dumating. **23**
Kaya gawin mo kung ano ang aming sasabihin saiyo
ngayon: may apat kaming kalalakihan na gumawa ng
panata. **24** Isama mo ang mga lalaking ito at linisin
mo ang iyong sarili kasama nila, at bayaran ang mga
gastusin nila, upang ahitin nila ang kanilang mga ulo.
Upang malaman ng bawat isa na ang mga bagay
na sinabi nila tungkol sa iyo ay mali. Malalaman nila
na sumusunod ka rin sa kautusan. **25** Ngunit tungol
sa mga Gentil na nanampalataya, sumulat kami at
nagbigay ng tagubilin na ingatan nila ang kanilang
mga sarili mula sa mga bagay na inihandog sa mga
diyus-diyosan at sa dugo, at mula sa mga nagbigti
at mula sa kahalayan.” **26** Pagkatapos isinama ni

Pablo ang mga kalalakihan, at kinabukasan, nang
makapaglinis na siyang kasama nila, tumungo sila
sa templo, inihayag niya ang takdang panahon ng
paglilinis, hanggang maialay ang handog para sa
bawat isa sa kanila. 27 Nang malapit nang matapos
ang pitong araw, nakita ng ilan sa mga Judio na galing
ng Asia si Pablo sa loob ng templo at sinulsulan ang
lahat ng napakaraming tao at siya ay dinakip. 28
Sumisigaw sila ng, “Mga lalaki sa Israel, tulungan
ninyo kami. Ito ang taong nagtuturo sa lahat ng tao
na nasa lahat ng dako ng mga bagay na laban sa
mga tao, sa kautusan, at sa lugar na ito. Bukod dito,
nagdala din siya ng mga Griego sa loob ng templo at
dinungisan ang banal na lugar na ito.” 29 Sapagkat
kamakailan lamang ay nakita nila si Trofimo na taga-
Efeso na kasama nila sa lungsod, at iniisip nilang si
Pablo ang nagdala sa kaniya sa templo. 30 Nagkagulo
ang buong lungsod at sama samang tumakbo ang
mga tao at dinakip si Pablo. Kinaladkad nila siya
palabas ng templo, at agad na isinara ang mga
pintuan. 31 Habang binabalak nila na siya ay patayin,
nakarating ang balita sa pinunong kapitan ng mga
bantay na ang lahat ng nasa Jerusalem ay nagkagulo.
32 Agad-agad nagsama siya ng mga kawal at mga
senturion, at tumakbo pababa papunta sa maraming
tao. Nang makita ng mga tao ang pinunong kapitan
at ang mga kawal, huminto sila sa pagbugbog kay
Pablo. 33 Pagkatapos lumapit ang pinunong kapitan
at dinakip si Pablo, at nag-utos na igapos siya gamit
ang dalawang kadena. Tinanong niya kung sino siya
at kung ano ang kaniyang ginawa. 34 Ang ilan sa
mga tao ay sumisigaw ng isang bagay at iba naman
ang sinisigaw ng iba. Dahil hindi makapagsabi ang
kapitan ng anumang bagay dahil sa ingay ng lahat,
nag-utos siya na dalhin si Pablo sa loob ng kampo.
35 Nang dumating siya sa hagdanan, binuhat siya
ng mga kawal dahil sa karahasan ng mga tao. 36
Sapagkat ang karamihan ng mga tao ay sumusunod
at patuloy na sumisigaw ng, “Alisin siya!” 37 Nang
dadalhin na si Pablo sa loob ng kampo, sinabi niya sa
pinunong kapitan, “Maaari ba akong magsabi ng isang
bagay saiyo?” Sinabi ng kapitan, “Nagsasalita ka ba
ng Griego? 38 Hindi ba ikaw iyong taga-Egipto, na
dating nangunguna sa paghihimagsik at nagsama ng
apat na libong terorista patungo sa ilang?” 39 Sinabi
ni Pablo, “Ako ay isang Judio, na mula sa lungsod
ng Tarso sa Cilicia. Ako ay mamamayan ng isang
mahalagang lungsod. Nakikiusap ako saiyo, hayaan
mo akong magsalita sa mga tao.” 40 Nang bigyan
siya nang pahintulot ng kapitan, Tumayo si Pablo
sa hagdanan at sinenyas ang kaniyang kamay sa
mga tao. Nang magkaroon ng labis na katahimikan,
nagsalita siya sa kanila sa wikang Hebreo. Sinabi
niya,

22 “Mga kapatid at mga ama, makinig kayo sa
aking pagtatanggol na aking gagawin sa inyo
ngayon. 2 Nang marinig ng mga tao si Pablo na
nagsalita sa kanila sa wikang Hebreo, tumahimik
sila. Sinabi niya, 3 “Isa akong Judio, ipinanganak
sa Tarso sa Cilicia, subalit nag-aral sa lungsod na
ito sa paanan ni Gamaliel. Tinuruan ako mula sa
mahigpit na mga kaparaanan ng kautusan ng ating
mga ninuno. Masigasig ako sa Panginoon, katulad
ninyong lahat ngayong. 4 Inusig ko ang Daang ito
hanggang sa kamatayan; iginapos ko ang mga lalaki
at gayon din ang mga babae at ipinabilanggo ko
sila. 5 Ang punong pari at lahat ng mga nakatatanda
ay maaari ding sumaksi na ako ay tumanggap ng
liham na galing sa kanila para sa mga kapatid sa
Damasco, upang ako ay maglakbay doon. Dadalhin
ko sana sa Jerusalem na nakakadena silang mga
nasa Daang ito upang parusahan. 6 Mangyari nga
nang ako ay naglalakbay at malapit na sa Damasco,
bandang tanghali may biglang pumalibot na matinding
liwanag sa akin na galing sa langit. 7 Natumba ako
sa lupa at nakarinig ng tinig na nagsabi sa akin,
'Saulo, Saulo, bakit mo ako inuusig?' 8 Sumagot
ako, 'Sino ka, Panginoon?' Sinabi niya sa akin, 'Ako
ay si Jesus na taga-Nazaret, na iyong inuusig.' 9
Nakita rin ng mga nakasama ko ang liwanag, ngunit
hindi nila narinig ang kaniyang tinig na kumausap sa
akin. 10 Sinabi ko, 'Panginoon, ano ang dapat kong
gawin?' Sinabi ng Panginoon sa akin, 'Tumayo ka at
magtungo sa Damasco; doon sasabihin sa iyo ang
lahat ng iyong gagawin.' 11 Hindi ako makakita dahil
sa sinag ng liwanag, kaya pumunta ako sa Damasco
na inakay ng mga kasama ko. 12 Doon nakilala ko
ang isang lalaki na nagngangalang Ananias, isang
tapat na tao na sumusunod sa kautusan at maganda
ang sinasabi patungkol sa kaniya ng mga Judio na
nakatira doon. 13 Lumapit siya sa akin, tumayo sa
aking tabi, at sinabi, 'Kapatid na Saulo, tanggapin
mo ang iyong paningin.' Sa mga oras din na iyon,
nakita ko siya. 14 Pagkatapos sinabi niya 'Pinili ka
ng Diyos ng ating mga ninuno upang malaman ang
kaniyang kalooban, upang makita ang Isang Matuwid,

at upang pakinggan ang tinig na manggagaling sa
kaniyang sariling bibig. 15 Dahil ikaw ang magiging
saksi sa kaniya sa lahat ng mga tao tungkol sa iyong
nakita at narinig. 16 At bakit ka naghihintay ngayon?
Tumayo ka, at magpabautismo, at hugasan ang iyong
mga kasalanan na tumatawag sa kaniyang pangalan.'
17 Pagkatapos kong makabalik sa Jerusalem at
habang ako ay nananalangin sa templo, nangyari
nga na binigyan ako ng pangitain. 18 Nakita ko
siya na sinabi sa akin, 'Magmadali ka at lisanin
kaagad ang Jerusalem, dahil hindi nila tatanggapin
ang iyong patotoo patungkol sa akin.' 19 Sinabi ko,
'Panginoon, sila mismo ang nakakaalam na ako ay
nagpabilanggo at nagparusa ng mga sumampalataya
sa iyo sa bawat sinagoga. 20 Nang dumanak ang
dugo ni Esteban na iyong saksi, nandoon ako na
nakatayo at sumasang-ayon at binabantayan ko ang
mga damit ng mga pumatay sa kaniya. 21 Ngunit
sinabi niya sa akin “Umalis ka, dahil papupuntahin
kita sa mga Gentil.” 22 Pinahintulutan siya ng mga
tao na magsalita hanggang sa puntong ito. Ngunit
pagkatapos nagsigawan sila at nagsabing, “Alisin ang
taong ito sa lupa: sapagkat hindi siya nararapat na
mabuhay.” 23 Habang sila ay nagsisigawan, hinahagis
nila ang kanilang mga kasuotan, at naghahagis ng
alikabok sa hangin 24 at ipinag-utos ng punong
kapitan na dalhin si Pablo sa kampo. Iniutos na
hagupitin siya habang tinatanong, upang malaman
niya kung bakit nagsisigawan sila laban sa kaniya ng
ganoon. 25 Nang magapos na nila siya ng panaling
balat, sinabi ni Pablo sa senturion na nakatayo sa
tabi, “Naaayon ba sa batas na hagupitin mo ang isang
taong Romano na hindi pa nahahatulan?” 26 Nang
marinig ito ng senturion, pinuntahan niya ang punong
kapitan at sinabi sa kaniya, “Ano ang gagawin mo?
Dahil ang taong ito ay isang mamamayang Romano.”
27 Pumunta ang punong kapitan at sinabi sa kaniya,
“Sabihin mo sa akin, isa ka nga bang Romano?” sinabi
ni Pablo, “Oo.” 28 Sumagot ang punong kapitan,
“Dahil lamang sa malaking halaga ng salapi kaya ako
naging isang mamamayan.”Ngunit sinabi ni Pablo,
“Ipinanganak ako na isang mamamayang Roma.” 29
At ang mga tao na magtatanong sa kaniya ay agad
na iniwan siya. Natakot din ang punong kapitan, nang
malaman niya na si Pablo ay isang mamamayang
Romano, dahil ipinagapos niya siya. 30 Sa sumunod
na araw, gustong malaman ng punong kapitan ang
katotohanan tungkol sa mga paratang ng mga Judio
laban kay Pablo. Kaya tinanggal niya ang gapos at
inutusan ang mga punong pari at lahat ng konseho
upang magpulong. At dinala nila si Pablo sa baba at
iniharap sa kanila.

23 Tumingin si Pablo ng diretso sa mga miyembro
ng konseho at sinabi, “Mga kapatid, namuhay
ako sa harapan ng Diyos ng may mabuting budhi
hanggang sa araw na ito.” 2 Inutusan ng pinakapunong
pari na si Ananias ang mga nakatayo sa tabi niya na
sampalin siya sa kaniyang bibig. 3 At sinabi ni Pablo
sa kaniya, “Ang Diyos ang maghahampas sa'yo, ikaw
na pinaputing nilinis na pader. Ikaw ba ay naupo para
husgahan ako ayon sa kautusan, ngunit nag-utos
ka na sampalin ako na labag sa kautusan?” 4 Ang
mga nakatayo sa paligid ay sinabing, “Ganito mo
ba insultuhin ang pinakapunong pari ng Diyos?” 5
Sinabi ni Pablo, “Hindi ko alam, mga kapatid, na siya
ay pinakapunong pari. Sapagkat nasusulat, Huwag
kang magsalita ng masama laban sa pinuno ng iyong
mga tao.” 6 Nang makita ni Pablo na ang isang
bahagi ng konseho ay mga Saduceo at ang iba ay
Pariseo, nagsalita siya ng malakas sa konseho, “Mga
kapatid, isa akong Pariseo, anak ng mga Parise.
Ito ay dahil sa lubos akong nagtitiwala sa muling
pagkabuhay ng mga patay kaya ako hintulan.” 7
Nang sabihin niya ito, nag-umpisang magtalo ang
mga Pariseo at Saduceo, at nahati ang kapulungan.
8 Dahil sinasabi ng mga Saduceo na walang muling
pagkabuhay ng mga patay, walang mga anghel, at
walang mga espiritu, ngunit sinasabi ng mga Pariseo
na mayroon ng lahat na ito. 9 Kaya nagkaroon ng
malakas na sigawan at ang ilan sa mga eskriba na
kabilang sa mga Pariseo ay tumayo at nakipagtalo
na nagsasabi, “Wala kaming mahanap na mali sa
lalaking ito. Paano kung nakipag-usap ang espiritu
o isang anghel sa kaniya?” 10 Nang magkaroon ng
labis na pagtatalo, natakot ang punong kapitan na
baka pagpira-pirasuin nila si Pablo, kaya inutusan
niya ang mga kawal na bumaba at sapilitan siyang
kinuha ng mga kasapi ng konseho at dinala siya sa
loob ng kampo. 11 Nang sumunod na gabi tumayo
ang Panginoon sa kaniyang tabi at sinabi, “Huwag
kang matakot, kung paano ka nagpatotoo patungkol
sa akin sa Jerusalem, kailangan mo ring maging
saksi sa Roma.” 12 Kinaumagahan, may ilang mga
Judio ang gumawa ng kasunduan at sinumpa sa
kanilang sarili: sinabi nila na hindi sila kakain o iinom
ng kahit ano hangga't hindi nila mapatay si Pablo.”

13 Mahigit apat-napung kalalakihan ang gumawa ng
planong ito. 14 Pumunta sila sa mga punong pari
at mga nakatatanda at sinabi, “Nilagay namin ang
aming sarili sa isang matinding sumpa, na hindi kami
kakain ng anuman hangga't hindi namin mapatay
si Pablo. 15 Kaya ngayon, hayaan ninyo na ang
konseho ang magsabi sa punong kapitan na dalhin
siya sa inyo, na para bang pagpapasyahan mo ng
husto ang kaniyang kaso. Para sa amin, handa namin
siyang patayin bago siya makapunta dito.” 16 Ngunit
narinig ito ng lalaking anak ng kapatid na babae ni
Pablo na matagal silang naghihintay, kaya pumunta
siya at pumasok sa kampo at sinabi kay Pablo. 17
Tinawag ni Pablo ang isa sa mga senturion at sinabi,
“Dalhin mo ang binata na ito sa punong kapitan,
dahil mayroon siyang sasabihin sa kaniya.” 18 Kaya
sinama ng senturion ang binata at dinala sa punong
kapitan at sinabi, “Pinatawag ako ng bilanggong si
Pablo na pumunta sa kaniya, at nakiusap siya kung
maaaring dalhin ko ang binatang ito sa iyo. May nais
siyang sabihin sa iyo” 19 Hinila siya sa kamay ng
punong kapitan at dinala sa pribadong lugar at siya
ay tinanong, “Ano ang kinakailangan mong sabihin sa
akin?” 20 Sinabi ng binata, “Nagkasundo ang mga
Judio na hilingin sa iyo na ipadala mo si Pablo sa
konseho bukas, na para bang sisiyasatin siya ng
mabuti patungkol sa kaniyang kaso. 21 Pero huwag
kang maniniwala sa kanila, dahil mayroong higit sa
apat-napung kalalakihan ang nag-aabang sa kaniya.
Isinumpa nila ang kanilang sarili, na hindi sila kakain
o iinom hangga't mapatay nila siya. Ngayon pa lang
nakahanda na sila, naghihintay ng pahintulot mula sa
iyo.” 22 Kaya hinayaan ng punong kapitan ang binata
na umalis, pagkatapos siyang mapagsabihang, “Wag
mong babanggitin sa iba ang mga bagay na sinabi
mo sa akin.” 23 Kaya pinatawag niya ang dalawang
senturion at sinabi, “Maghanda kayo ng dalawang-
daang kawal na handang magtungo hanggang sa
Cesarea, at pitumpung mangangabayo, at dalawang-
daang maninibat. Aalis kayo alas nuwebe ng gabi.”
24 Inutusan din niyang magbigay sila ng hayop na
masasakyan ni Pablo, at dalhin siya ng ligtas kay
gobernador Felix. 25 At nagsulat siya ng liham na
ganito: 26 “Mula kay Claudio Lisias para sa kagalang-
galang na Gobernador Felix, binabati ko kayo. 27
Ang taong ito ay dinakip ng mga Judio at muntik na
nilang patayin, Nang dumating ako sa kanila kasama
ang mga kawal upang sagipin siya, dahil nalaman
kong isa siyang mamamayang Romano. 28 Nais kong
malaman kung bakit siya pinaratangan nila, kaya
dinala ko siya sa kanilang konseho. 29 Nalaman ko
na pinaratangan siya patungkol sa mga katanungang
hinggil sa kanilang sariling batas, ngunit wala sa
mga inereklamo laban sa kaniya ang nararapat sa
kamatayan o pagkabilanggo. 30 Pagkatapos naibalita
sa akin na mayroon silang masamang balak laban
sa lalaki, kaya agad-agad ko siyang pinadala sa iyo,
at ipinagbilin din sa mga nag-aakusa sa kaniya na
dalhin ang kanilang mga reklamo laban sa kaniya
sa iyong harapan. Paalam.” 31 Kaya sumunod ang
mga kawal sa kaniyang mga utos: kinuha nila si
Pablo at dinala sa Antipatris ng gabing iyon. 32 Nang
sumunod na araw, halos lahat ng kawal ay iniwan
ang mga mangangabayo para sumama sa kaniya at
sila mismo ay nagbalik sa kampo. 33 Nang nakarating
ang mga mangagabayo sa Cesarea at naihatid ang
sulat sa gobernador, hinarap nila si Pablo sa kaniya.
34 Nang mabasa ng gobernador ang liham, tinanong
niya kung saang lalawigan nagmula si Pablo; nang
malaman niya na siya ay taga-Cilicia, 35 sinabi niyang
“Papakinggan ko ang lahat kapag nandito na ang
mga nagpaparatang sa iyo.” At ipinag-utos niya na
manatili siya sa palasyo ni Herodes.

24 Pagkaraan ng limang araw, pumunta roon
si Ananias na pinakapunong pari, ilang
mga nakatatanda, at ang mananalumpati na
nagngangalang Tertulo. Nagdala ng mga bintang ang
mga kalalakihang ito sa gobernador laban kay Pablo.
2 Nang tumayo si Pablo sa harap ng gobernador,
nagsimula siyang paratangan ni Tertulo at sinabi
sa gobernador, “Dahil sa iyo nagkaroon kami ng
labis na kapayapaan; at ang pag-iintindi mo sa amin
ay nagdulot ng ikauunlad ng aming bansa; 3 kaya
buong pasasalamat, tinanggap namin ang lahat ng
bagay na iyong ginawa, kataas-taasang Felix. 4
Kaya hindi ko na kayo gagambalain pa, hinihiling
ko sa inyo na makinig ng sandali sa akin ng may
kagandahang loob. 5 Dahil natuklasan namin na ang
taong ito ay nanggugulo at dahilan ng paghihimagsik
ng lahat ng mga Judio sa buong mundo. Siya ang
pinuno ng sektang Nazareno. 6 Sinubukan pa niyang
lapastanganin ang templo; kaya namin siya hinuli.
(At gusto pa namin siyang hatulan ayon sa aming
batas.) 7 (“Ngunit si Lisias na opisyal ay dumating
at sapilitan siyang kinuha sa aming mga kamay.”)
8 Kung tatanungin ninyo si Pablo tungkol sa lahat

ng mga bagay na ito, maging ikaw din, malalaman
mo ang mga paratang namin sa kaniya." **9** Sama-
sama ding pinaratangan ng mga Judio si Pablo, at
sinabi na ang lahat ng mga bagay na ito ay totoo.
10 Ngunit nang sumenyas ang gobernador upang
magsalita si Pablo, sumagot si Pablo, "Nauunawaan
ko na sa maraming taon ay naging hukom ka sa
bansang ito, kaya ikinagagalak kong ipaliwanag ang
aking sarili sa iyo. **11** Mapapatunayan mo na hindi
pa aabot sa labindalawang araw mula ng ako ay
umakyat sa Jerusalem upang sumamba; **12** at nang
makita nila ako sa templo, hindi ako nakipagtalo kahit
kaninuman, at hindi ko ginulo ang maraming tao,
maging sa mga sinagoga o sa lungsod; **13** at hindi
nila kayang mapatunayan sa iyo ang mga reklamo
nila laban sa akin ngayon. **14** Subalit inaamin ko ito
sa iyo, na ayon sa pamamaraan na tinatawag nilang
sekta, sa pamamaraan ding iyon, naglingkod ako sa
Diyos ng aming mga ninuno. Tapat ako sa lahat ng
nasa batas at sa mga kasulatan ng mga Propeta.
15 Ganoon din ang pagtitiwala ko sa Diyos, katulad
din ng paghihintay ng mga taong ito, sa pagdating
ng araw ng pagkabuhay ng mga patay ng kapwa
matuwid at hindi matuwid na tao; **16** at dahil dito,
pinagsisikapan ko na magkaroon ng budhing walang
kapintasan sa lahat ng mga bagay sa harapan ng
Diyos at sa mga tao. **17** Ngayon, pagkalipas ng
maraming taon, ako'y dumating upang maghatid
ng tulong sa aking bansa at maging sa pagkaloob
ng mga pera. **18** Nang ginawa ko ito, may ilang
mga Judio na taga-Asia ang nakakita sa akin na
nagsasagawa ng seremonyang paglilinis sa templo,
na walang maraming tao at walang kaguluhan. **19**
Ang mga taong ito ay dapat na narito sa harapan
ninyo at sabihin kung ano ang mayroon sila laban sa
akin, kung mayroon man. **20** O kaya, ang mga tao
ding ito ay dapat magsabi kung ano ang kanilang
natagpuang kamalian na ginawa ko nang tumayo
ako sa konseho ng mga Judio; **21** maliban kung
ito ay patungkol sa isang bagay na pasigaw kong
sinabi ng tumayo ako sa gitna nila, 'Ito ay patungkol
sa pagkabuhay ng mga patay na inyong inihatol
ngayon sa akin.'" **22** Ganap ang kaalaman ni Felix
patungkol sa Daan, kaya pinaghintay niya ang mga
Judio. Sinabi niya, "Pagpapasiyahan ko ang iyong
kaso kapag bumaba ang pinunong kapitan na si
Lisias galing Jerusalem." **23** At inutusan niya ang
pinuno ng mga kawal na bantayan si Pablo, subalit
may kaluwagan, at walang makakapigil sa kaniyang
mga kaibigan sa pagtulong o kaya sa pagdalaw
sa kaniya. **24** pagkalipas ng ilang araw, nagbalik
si Felix kasama ang kaniyang asawa na si Drusila,
isang babaing Judio, ipinatawag niya si Pablo at
napakinggan ang tungkol sa pananampalataya kay
Cristo. **25** Subalit nang nagbahagi si Pablo tungkol
sa pagkamatuwid, pagpipigil sa sarili, at sa nalalapit
na paghuhukom, nagkaroon na ng takot si Felix;
at siya'y sumagot, "Lumayo ka muna sa ngayon,
kapag may oras ako muli, ipapatawag kita." **26** niyang
bibigyan siya ni Pablo ng pera, kaya't palagi niyang
pinapatawag at nakikipag-usap sa kaniya. **27** Ngunit
pagkaraan ng dalawang taon, si Porcio Festo ang
naging gobernador kapalit ni Felix, ngunit nais ni Felix
na magtamo ng pabor ng mga Judio, kaya iniwan
niya si Pablo na patuloy na binabantayan.

25 Ngayon, dumating si Festo sa lalawigan at
pagkatapos nang tatlong araw ay nagpunta
siya mula sa Cesarea paakyat sa Jesrusalem. **2** Ang
pinakapunong pari at mga kinikilalang mga Judio ay
nagharap kay Festo ng mga paratang laban kay Pablo,
at malakas silang nagsalita kay Festo. **3** At humingi
sila ng pabor tungkol kay Pablo, na tawagin siya sa
Jesrusalem upang magkaroon sila ng pagkakataon
na patayin siya sa daan. **4** Ngunit sumagot si Festo
na si Pablo ay isang bilanggo sa Caesarea, at babalik
siya agad doon. **5** "Kung gayun, kung sino man ang
pwede," Sinabi niyang, "dapat sumama sa amin doon.
Kung may pagkakamali sa taong ito, kinakailangang
paratangan ninyo siya." **6** Pagkatapos niyang manatili
pa ng walo o sampung araw, siya ay bumaba patungo
sa Cesarea. Kinabukasan, naupo na siya sa hukuman
at pinag-utos na dalhin si Pablo sa kaniya. **7** Nang
siya ay dumating, nakatayo sa di kalayuan ang mga
Judiong galing sa Jerusalem, at nagharap sila ng
mga mabibigat na bintang laban sa kaniya na hindi
nila mapatunayan. **8** Pinagtanggol ni Pablo ang
kaniyang sarili at sinabing, "Hindi laban sa pangalan
ng mga Judio, hindi laban sa templo, at hindi laban
kay Cesar, wala akong ginawang masama." **9** Ngunit
gustong makuha ni Festus ang loob ng mga Judio
kaya sumagot siya kay Pablo at sinabing, "Gusto mo
bang pumunta sa Jerusalem at doon kita husgahan
tungkol sa mga bagay na ito?" **10** Sinabi ni Pablo,
"Tatayo ako sa harapan ng hukuman ni Cesar kung
saan ako dapat hatulan, Hindi ako gumawa ng mali
sa mga Judio, gaya ng pagkakaalam ninyo. **11** Kung

may nagawa man akong pagkakamali at kung may
nagawa man akong karapat-dapat sa kamatayan,
hindi ko tatanggihan ang mamatay. Ngunit kung ang
kanilang mga paratang ay walang halaga, walang
sino man ang maaaring magdala sa akin sa kanila.
Kaya nga ako tumatawag kay Cesar." **12** Pagkatapos
makipag-usap ni Festo sa kapulungan, sumagot siya,
"Tumawag ka kay Cesar; pupunta ka kay Cesar." **13**
Ngayon pagkalipas ng ilang mga araw, dumating sa
Cesarea si Haring Agripa at Bernice upang magbigay
ng opisyal na pagdalaw kay Festo. **14** Pagkatapos
ng maraming araw na naroon siya, inilahad ni Festo
ang kaso ni Pablo sa hari; sinabi niya, "May isang
tao na naiwan dito ni Felix na bilanggo. **15** Nang ako
ay nasa Jerusalem, ang mga pinunong pari at mga
nakatatanda sa mga Judio ay nag harap sa akin ng
mga bintang laban sa taong ito, at humihingi sila ng
kahatulan laban sa kaniya. **16** Sinagot ko sila ng
ganito na hindi kaugalian ng mga Romano na ibigay
ang isang tao bilang pabor; kundi, may pagkakataon
ang naparatangang tao na harapin niya ang mga
nagparatang sa kaniya at ipagtanggol ang kaniyang
sarili sa mga ibinintang sa kaniya. **17** Kung gayun,
hindi ako naghintay, nang dumating silang sama-
sama rito, ngunit ng kinabukasan ay naupo ako sa
upuan ng paghatol at iniutos ko na dalin sa loob ang
taong ito. **18** Nang tumayo ang mga nagparatang at
pinaratangan siya, inisip ko na walang mabigat sa
mga bintang na hinarap nila sa taong ito. **19** Sa halip,
maroon silang ilan na di pagkakaunawaan tungkol sa
kanilang sariling relihiyon at tungkol sa isang Jesus na
namatay, na siyang pinatutunayan ni Pablo na buhay.
20 Nalilito ako kung papaano ko sisiyasatin ang bagay
na ito, at tinanung ko siya kung gusto niya na pumunta
sa Jerusalem upang husgahan doon tungkol sa mga
bagay na ito. **21** Ngunit nang ipinatawag si Pablo
upang siya ay bantayan hanggang sa makapag-
desisyon ang Emperador, Iniutos ko na bantayan
siya hanggang maipadala ko siya kay Cesar." **22**
Sinabi ni Agripa kay Festo, "Nais ko rin na makinig
sa taong ito." "Bukas," sinabi ni Festo, "Maririnig mo
siya." **23** Kaya kinabukasan, dumating sina Agripa
at Bernice na may maraming seremonya; dumating
sila sa loob ng bulwagan kasama ang mga pinunong
kawal at kasama ang mga kinikilalang tao sa lungsod.
At nang sabihin ni Festo ang utos, dinala si Pablo
sa kanila. **24** Sinabi ni Festo, "Haring Agripa, at
sa lahat ng mga tao na narito na kasama namin,
nakikita ninyo ang taong ito; ang lahat ng mga Judio
ay nakipag-usap sa akin sa Jerusalem at sa lugar
ding ito, at sumigaw sila sa akin na hindi na siya
kinakailangang mabuhay. **25** Napag-alaman ko na
wala siyang ginawa na karapdapat sa kamatayan;
ngunit dahil tumawag siya sa Emperador, nagpasya
ako na dalin siya sa kaniya. **26** Ngunit wala akong
tiyak na maisusulat sa Emperador. Sa dahilang ito,
dinala ko siya sa inyo, lalo na sa iyo, Haring Agripa,
upang may maisulat ako tungkol sa kasong ito. **27**
Sapagkat parang hindi katanggap tanggap sa akin na
ipadala ang isang bilanggo na hindi rin maipahayag
ang mga bintang laban sa kaniya."

26 Kaya sinabi ni Agripa kay Pablo, "Maaari kang
magsalita para sa iyong sarili." Pagkatapos
iniunat ni Pablo ang kaniyang kamay at nagsalita.
2 "Masaya ako, Haring Agripa, na gagawin ko ang
pagtatanggol ng aking kaso sa harapan mo sa araw
na ito laban sa lahat ng paratang ng mga Judio;
3 lalo na, sapagkat dalubhasa ka sa lahat ng mga
nakaugalian at mga katanungan ng mga Judio. Kaya't
hinihingi ko ang katiyagaan mong makinig sa akin.
4 nga, nalalaman nang lahat ng mga Judio kung
papaano ako namuhay sa aking kabataaan sa aking
sariling bansa at sa Jerusalem. **5** Kilala nila ako
mula sa simula at kinakailangan nilang tanggapin na
namuhay ako bilang isang Pariseo, isang napakahigpit
na sekta ng aming relihiyon. **6** Ngayon nakatayo ako
rito upang hatulan dahil umaasa ako sa pangako na
ginawa ng Diyos sa aming mga ninuno. **7** Sapagkat
ito ang pangako na inaasahang ng aming labing
dalawang tribo na tanggapin habang matiyaga silang
sumasamba sa Diyos gabi at araw. Dahil sa pag-
asang ito, Haring Agripa, kaya pinaratangan ako ng
mga Judio. **8** Bakit iniisip ng iba sa inyo na hindi
kapani-paniwala na buhayin ng Diyos ang mga patay?
9 Sa isang pagkakataon naisip ko sa aking sarili na
kinakailangan kong gumawa ng maraming bagay
laban sa pangalan ni Jesus na taga Nazaret. **10**
Ginawa ko ang mga ito sa Jerusalem; Ikinulong ko
ang maraming mga mananampalataya sa bilangguan,
at may kapangyarihan ako mula sa mga punong
pari na gawin ito; at nang ipapatay sila, ibinigay ko
rin ang aking boto laban sa kanila. **11** Madalas ko
silang pinarurusahan sa lahat ng mga sinagoga at
sinubukan ko silang magsalita ng masama laban sa
Diyos. Galit na galit ako sa kanila at hinabol ko sila
kahit sa mga lungsod sa ibang bansa. **12** Habang

ginagawa ko ito, pumunta ako sa Damasco na may
kapangyarihan at pahintulot ng mga punong pari;
13 at sa daan patungo roon, sa katanghalian tapat,
Hari, Nakakita ako ng liwanag mula sa langit na higit
na mas maliwanag kaysa sa araw at nagliwanag
palibot sa akin at sa mga kalalakihan na naglalakbay
na kasama ko. 14 Nang bumagsak kaming lahat sa
lupa, nakarinig ako ng tinig na nagsasalita sa akin
na nag sabi sa wikang Hebreo, 'Saulo, Saulo, bakit
mo ako inuusig? Mahirap para sayo na sumipa sa
matulis na tungkod.' 15 Pagkatapos sinabi ko, 'Sino
ka, Panginoon?' Sumagot ang Panginoon, 'Ako si
Jesus na iyong inuusig. 16 Ngayon bumangon ka
at tumayo sa iyong mga paa; dahil sa layuning ito'y
nagpakita ako saiyo, upang italaga ka bilang lingkod
at saksi tungkol sa mga bagay na alam mo tungkol
sa akin ngayon at sa mga bagay na ipapakita ko
pagkatapos nito; 17 at ililigtas kita mula sa mga tao at
mula sa mga Gentil kung saan kita isusugo, 18 upang
buksan ang kanilang mga mata at upang ibalik sila
mula sa kadiliman patungo sa kaliwanagan at mula sa
kapangyarihan ni Satanas patungo sa Diyos, upang
tanggapin nila mula sa Diyos ang pagpapatawad
ng mga kasalanan at ang pamana na ibibigay ko
sa kanila na aking itinalaga para sa aking sarili sa
pamamagitan ng pananampalataya nila sa akin.' 19
Samakatuwid, Haring Agripa, hindi ko sinuway ang
pangitain mula sa langit; 20 ngunit, una sa mga nasa
Damasco at pagkatapos ay sa Jerusalem at sa lahat
ng dako ng bansa ng Judea, at pati na rin sa mga
Gentil, nangaral ako upang sila ay magsisi at bumalik
sa Diyos, gumagawa ng mga bagay na karapatdapat
sa pagsisisi. 21 Sa kadahilanang ito hinuli ako ng mga
Judio sa loob ng templo at sinubukan akong patayin.
22 Tinulungan ako ng Diyos hanggang ngayon, kaya't
tumayo ako at nagpatotoo sa mga pangkaraniwang
tao at sa mga dakila na hindi hihigit sa kung ano ang
sinabi ng mga propeta at ni Moises kung ano ang
mangyayari; 23 na ang Cristo ay dapat magdusa,
at siya ang unang ibabangon mula sa mga patay
at magpapahayag ng kaliwanagan sa mga Judio at
mga Gentil." 24 Nang matapos ni Pablo ang kaniyang
pagtatanggol, sinabi ni Festo sa malakas na tinig,
"Pablo, nababaliw ka; ang napakaraming natutunan
mo ang nagpapabaliw sayo." 25 Ngunit sinabi ni Pablo,
"Hindi ako nababaliw, kagalanggalang na Festo;
ngunit nilakasan ko ang aking loob na magpahayag
ng mga salita ng katotohanan at kahinahunan. 26
Sapagkat nalalaman ng hari ang mga bagay na ito;
at kaya't, malaya akong nakapagsasalita sa kaniya,
sapagkat ako'y nahikayat na wala sa mga bagay
na ito ang maitatago sa kaniya; sapakat hindi ito
ginawa sa isang sulok. 27 Naniniwala kaba sa mga
propeta, Haring Agripa? Alam ko na naniniwala ka."
28 Sinabi ni Agripa kay Pablo, "Sa maikling panahon
ay hinihikayat mo ako na maging Kristiyano?" 29
Sinabi ni Pablo, Ipinanalangin ko sa Diyos na kahit sa
maikli o mahabang panahon, hindi lang ikaw, kundi
sa lahat ng nakikinig sa akin ngayon, ay maging
katulad ko, ngunit maliban sa mga kadenang ito." 30
Pagkatapos tumayo ang hari at ang gobernador, at si
Bernice din at ang mga naka-upong kasama nila; 31
nang umalis sila ng bulwagan, nag-usap-usap ang
bawat isa at nagsabing, "Ang taong ito ay walang
ginawa na ano man na karapatdapat sa kamatayan o
pagkabilanggo." 32 Sinabi ni Agripa kay Festo, "Ang
taong ito ay maaaring napalaya na kung hindi sana
siya umapila kay Cesar."

27 Nang mapagpasyahan na maglayag kami
papunta sa Italia, ibinigay nila si Pablo at
iba pang mga bilanggo sa isang senturion na
nagngangalang Julio, na nasa hukbo ni Augusto. 2
Sumakay kami sa isang barko galing Adramicio, na
malapit nang maglayag na sa mga dalampasigan
ng Asia. Kaya naglayag kami. Ssumama sa amin si
Aristarco mula sa Tesalonica ng Macedonia. 3 Nang
sumunod na araw dumaong kami sa lungsod ng
Sidon, kung saan pinakitunguhan ng mabuti ni Julio
si Pablo at pinayagan siyang pumunta sa kaniyang
mga kaibigan upang matanggap ang kaniyang mga
kailangan. 4 Mula roon, pumunta kami sa dagat at
naglayag sa palibot ng isla ng Chipre na nakublihan
mula sa hangin, sapagakat ang hangin ay pasalungat
sa amin. 5 Nang makapaglayag kami sa tubig malapit
sa Cilicia at Pamfilia, dumating kami sa Mira, isang
lungsod ng Licia. 6 Doon, nakatagpo ang senturion
ng barko galing Alexandria na maglalayag patungong
Italia. Isinakay niya kami dito. 7 Nang makapaglayag
kaming may kabagalan ng maraming araw at sa
wakas ng makarating kaming may kahirapan malapit
sa Cinido, hindi kami pinahintulutan ng hangin na
makapunta sa direksyon na iyon, kaya naglayag kami
malapit sa mga nasisilungang bahagi ng Creta, tapat
ng Salmon. 8 Naglayag kami sa gilid ng dalamapsigan
na may kahirapan, hanggang nakarating kami sa
isang lugar na tinatawag na Mabuting Daungan na

malapit sa lungsod ng Lasea. **9** Maraming panahon
na ang lumipas sa amin, ang panahon ng pag-
aayuno ng mga Judio ay lumipas na rin at naging
mapanganib na ang maglayag. Kaya binalaan sila ni
Pablo, **10** at sinabi, “Mga kalalakihan, nakikita kong
ang paglalayag na ating gagawin ay maaaring may
masaktan at maraming pagkawala, hindi lang ng ating
mga kargamento at ng barko, ngunit pati na rin ng ating
mga buhay.” **11** Ngunit ang senturion ay mas nagbigay
ng pansin sa pinuno at sa may ari ng barko, kaysa
sa mga bagay na sinabi ni Pablo. **12** Sapagkat hindi
madaling tumigil sa daungan sa taglamig, karamihan
sa mga mandaragat ay nagpapayong maglayag mula
roon, kahit sa anumang paraan ay makaya naming
abutin ang lungsod ng Fenix, upang magpalipas
doon ng taglamig. Ang Fenix ay isang daungan sa
Creta, at ito ay nakaharap sa hilagangsilangan at
timogsilangan. **13** Nang magsimula ng umihip ng
banayad ang hangin mula sa timog, naisip ng mga
mandaragat na ang kanilang kailangan ay nasa kanila
na. Kaya't isinampa nila ang angkla at naglayag sa
gilid ng Creta, malapit sa dalampasigan. **14** Subalit
pagkatapos ng maikling panahon ay may napakalakas
na hangin, na tinatawag na Ang Hilagang-silangan,
na nagsimulang tumama sa amin patawid sa kabilang
isla. **15** Nang matangay ng hangin ang barko at
hindi kayang harapin ang hangin, hindi na namin
kinaya at nagpatangay nalang dito. **16** Pumunta
kami sa tabi ng kubling bahagi ng maliliit na isla na
tinatawag na Cauda: at kahit nahirapan kami nagawa
naming iakyat ang bangka sa barko. **17** Nang maitaas
nila ito, gumamit sila ng mga lubid upang itali ang
barko. Natakot sila na masadsad kami sa mga pulong
buhangin ng Syrtis, kaya ibinaba nila ang angkla sa
dagat at hinayaang tangayin kami. **18** Kami ay lubhang
nabugbug ng bagyo, kaya't nang sumunod na araw
ang mga mandaragat ay nagsimulang mag tapon sa
tubig ng mga kagamitan. **19** Nang ikatlong araw ay
itinapon din ng mga mandaragat sa pamamagitan
ng kanilang sariling kamay ang mga kagamitan ng
barko. **20** Nang ang araw at mga bituin ay hindi
na nagliwanag sa amin ng maraming mga araw, at
patuloy ang paghagupit sa amin ng malakas na bagyo,
anumang pag-asa na maliligtas kami ay nawala.
21 Nang matagal ng ubos ang kanilang pagkain,
tumayo si Pablo sa harapan ng mga mandaragat
at nagsabing, “Mga kalalakihan, nakinig sana kayo
sa akin, at hindi naglayag mula sa Creta, at hindi
kayo nagtamo ng pinsala at nawalan. **22** At ngayon
hinihimok ko kayo na magkaroon kayon ng lakas
ng loob, upang walang mawalan ng buhay sa inyo,
ngunit pagkawala ng barko lamang. **23** Dahil kagabi
may isang anghel ng Diyos na nagmamay-ari sa akin
na aking sinasamba—tumayo ang kaniyang anghel
sa aking tabi **24** at sinabing, “Huwag kang matakot,
Pablo. Kinakailangan kang tumayo sa harapan ni
Cesar, at makita na ang Diyos sa kaniyang kabutihan
ay ibinigay na saiyo ang lahat na naglalayag kasama
mo. **25** Kaya nga, mga kalalakihan, lakasan ninyo
ang inyong loob, sapagkat nagtititawala ako sa Diyos,
na mangyayari ito tulad ng pagkasabi sa akin. **26**
Ngunit kinakailangan na mapadpad tayo sa ilang
isla.” **27** Nang dumating ang ikalabing-apat na gabi,
nang mapadpad kami kung saan-saan sa Dagat
ng Adriatico, bandang hating-gabi naisip ng mga
mandaragat na papalapit sila sa isang lupain. **28**
Sinukat nila ang kalaliman ng dagat, at nalaman
na may dalawangpung dipa ang lalim; pagkatapos
ng ilang sandali, sumukat sila ng mas marami at
nalaman nila na labinlimang dipa ang lalim. **29** Natakot
sila na baka kami ay sumadsad sa mga bato, kaya
ibinaba nila ang apat na angkla mula sa likuran ng
barko at nanalangin na dumating na ang umaga. **30**
Naghahanap ang mga mandaragat ng paraan upang
iwanan ang barko at ibinaba sa dagat ang bangka
mula sa barko, at nagpanggap na itatapon lang nila
pababa ang mga angkla mula sa unahan ng barko. **31**
Ngunt sinabi ni Pablo sa senturion at sa mga kawal,
“Maliban na manatili ang mga lalaking ito sa barko,
hindi kayo maliligtas.” **32** Kaya pinutol ng mga kawal
ang mga lubid ng bangka at hinayaang mapaanod ito
palayo. **33** Nang mag-uumaga na, pinakiusapansilang
lahat ni Pablo na kumain. Sinabi niya, “Ngayon ang
ikalabing-apat na araw na naghintay kayo at hindi
kumain; wala kayong kinain na anuman. **34** Kaya
nakikiusap ako na kumain kayo, sapagkat para ito sa
inyong kaligtasan; at wala kahit isa mang buhok ng
inyong mga ulo ang mawawala.” **35** Nang sinabi niya
ito, kumuha siya ng tinapay at nagpasalamat sa Diyos
sa paningin ng bawat isa. Pagkatapos pinutol niya
ang tinapay at nagsimulang kumain. **36** Pagkatapos
lahat sila ay lumakas ang kalooban at kumuha rin sila
ng pagkain, **37** 276 kami na mga tao sa barko. **38**
Nang makakain na sila ng sapat, itinapon nila ang
mga trigo sa dagat upang gumaan ang barko. **39**
Nang umaga na, hindi nila nakilala ang lupain, ngunit

nakakita sila ng dalampasigan, at pinag-usapan nila
kung idadaan ang barko sa lugar na iyon. 40 Kaya
pinutol nila ang tali ng mga angkla at iniwan nila ang
mga ito sa dagat. Sa oras ding iyon ay niluwagan nila
ang mga lubid ng mga timon at itinaas ang layag sa
hangin; at tinangay sila papuntasa dalampasigan.
41 Ngunit dumating sila sa lugar na may dalawang
nagsasalubong na agos at sumadsad ang barko sa
lupa. Naipit doon ang unahang bahagi ng barko at
nanatili na hindi umaalis, ngunit nagsimulang masira
ang hulihang bahagi ng barko dahil sa matinding lakas
ng alon. 42 Binalak ng mga Kawal na patayin ang
mga bilanggo upang wala sa kanila ang makalangoy
palayo at makatakas. 43 Ngunit gustong iligtas ng
senturion si Pablo, kaya pinigilan niya ang kanilang
balak; at nag-utos siya sa mga marunong lumangoy
lumangoy na maunang tumalon sa tubig at pumunta
sa lupa. 44 Pagkatapos susunod ang mga natirang
kalalakihan, ang ilan ay sa mga kahoy, at ang ilan sa
ibang mga bagay mula sa barko. Sa ganitong paraan
nakararing kaming lahat nang ligtas sa lupa.

28 Nang kami ay nakarating ng maaayos, nalaman
namin na ang islang iyon ay tinawag na Malta.
2 Ang mga katutubong tao roon ay nag-alok sa
amin ng hindi lang basta pangkaraniwang kabutihan.
ngunit sila ay nagsindi ng apoy at tinanggap kaming
lahat, dahil sa walang tigil na pag ulan at lamig.
3 Ngunit nang si Pablo ay nakapag-ipon ng ilang
bigkis ng kahoy at inilagay sa apoy, isang ulupong
ang lumabas dahil sa init at kumapit sa kaniyang
kamay. 4 Nang makita ng mga katutubo na ang ahas
ay kumapit sa kaniyang kamay, nasabi nila sa isa't-
isa, “Ang taong ito ay tiyak na mamamatay tao, na
nakatakas mula sa karagatan, at hindi siya pinayagan
ng katarungan upang mabuhay. 5 Ngunit ipinagpag
niya ang ahas sa apoy at hindi siya nasaktan. 6
Hinihintay nila siyang mamaga at mag-apoy sa lagnat
o di kaya'y biglang mamatay. Ngunit pagkatapos
nilang pagmasdan ng mahabang panahon nakita
nila na walang nangyaring pagbabago sa kaniya,
nagbago ang kanilang isip at sinabi nila na siya ay
isang diyos. 7 Ngayon, sa malapit na dakong iyon
may mga lupain na pagmamay-ari ng pinuno ng Isla,
isang lalaki na nagngangalang Publio. Malugod niya
kaming tinanggap at ipinaghanda kami sa tatlong
araw. 8 Nangyaring ang ama ni Publio ay nagka-
lagnat at nagkaroon ng disenterya. Nang si Pablo ay
lumapit sa kaniya, nanalangin siya, ipinatong niya
ang kaniyang mga kamay sa kaniya, at pinagaling
siya. 9 Pagkatapos nitong mangyari, ang ilan sa
mga taong nasa isla na maysakit ay lumalapit din,
at sila ay gumaling. 10 Pinarangalan din kami ng
mga tao ng maraming karangalan. Nang kami ay
naghahanda na sa paglayag, binigyan nila kami ng
aming mga pangangailangan. 11 Pagkatapos ng
tatlong buwan, kami ay nagtakda ng paglalayag sa
barkong Alexandria na tag lamig sa isla, na ang
kanilang sagisag ay Ang Kambal na mga Lalaki. 12
Nang kami ay dumaong sa lungsod ng Siracusa,
kami ay nanirahan doon ng tatlong araw. 13 Mula
doon kami ay naglayag at nakarating sa lungsod
ng Regio. Pagkatapos ng isang araw ang hangin
mula sa timog ay umiihip, at sa ikalawang araw ay
nakarating kami sa lungsod ng Puteoli. 14 Doon
nakahanap kami ng ilang kapatiran at inanyayahan
kami na tumira sa kanila ng pitong araw. Sa daang ito
nakarating kami sa Roma. 15 Mula doon ang mga
kapatiran pagkatapos nilang marinig ang tungkol sa
amin, dumating sila para salubungin kami sa malayo
sa Pamilihan ng Appio at Ang Tatlong Tuluyan. Nang
nakita ni Pablo ang magkapatid, nagpasalamat siya
sa Diyos at siya ay napalakas. 16 Nang kami ay
pumasok sa Roma, pinayagan si Pablo na tumirang
mag isa kasama ang sundalong nagbantay sa kaniya.
17 At nangyari, pagkalipas ng tatlong araw tinawag
ni Pablo ang mga lalaking pinuno mula sa mga
Judio. Nang sila ay magkakasamang dumating, sinabi
niya sa kanila, “Mga kapatid, ako man ay walang
nagawang pagkakamali laban sa mga tao o sa
kaugalian ng ating mga ninuno, dinala ako bilang
isang bilanggo mula sa Jerusalem sa mga kamay ng
mga Romano. 18 Pagkatapos nila akong tanungin,
nais nila akong palayain sapagkat walang dahilan
para ako’y hatulan ng parusa ng kamatayan. 19
Ngunit nang ang mga Judio ay nagsalita labag sa
kanilang nais, ako ay napilitang umapila kay Cesar,
gayon pa man kahit na hindi ako ang nagdadala
ng anumang paratang laban sa aking bansa. 20
Dahil sa aking kahilingan, pagkatapos nakiusap ako
na makita kayo at makipag-usap sa inyo. Ito ang
dahilan kung bakit napalakas ang loob ng Israel
na ako ay naigapos sa kadenang ito. 21 At sinabi
nila sa kaniya, “Kami ay walang natanggap na mga
sulat mula sa Judea patungkol sa iyo, o sinuman
sa mga kapatirang dumating at nagbalita o nagsabi
ng anumang masama patungkol sa iyo. 22 Ngunit

nais naming marinig mula sa iyo kung ano ang iniisip
mo tungkol sa sektang ito, sapagkat ipinaalam ito sa
amin na alam ng lahat at pinag-uusapan saan mang
dako. **23** Nang sila ay nagtakda ng araw para sa
kaniya, maraming tao ang lumapit sa kaniya sa lugar
na kaniyang tinitirhan. Iniharap niya ang mga bagay
sa kanila, at nagpatotoo tungkol sa kaharian ng Dios.
Sinubukan niyang himukin sila patungkol kay Jesus,
ayon sa batas ni Moises at sa mga propetanasabi,
niya, mula umaga hanggang gabi. **24** Ang ilan ay
nahikayat patungkol sa mga bagay na habang ang iba
ay hindi naniwala. **25** Nang sila ay hindi sumang-ayon
sa isa't isa, umalis sila pagkatapos magsabi ni Pablo
ng isang salita. “Ang Banal na Espiritu ay nangusap
ng maayos sa pamamagitan ni Isaias ang propeta
ng ating mga ninuno. **26** Sinabi niya, 'Pumunta ka
sa mga taong ito at sabihin, “Sa pamamagitan ng
pakikinig kayo ay makakarinig, ngunit hindi ninyo
maintindihan; At sa paningin kayo ay makakakita,
ngunit hindi mamamalas. **27** Sapagka’t ang puso ng
mga taong ito ay naging mahina ang kanilang tainga
ay nahihirapang makarinig, ipinikit nila ang kanilang
mga mata; ni ayaw makita ng kanilang mga mata, at
marinig ng kanilang mga tainga, at maintindihan ng
kanilang mga puso, At tumalikod muli at sila'y aking
pagagalingin.”” **28** Kaya, dapat ninyong malaman
na ang kaligtasan ng Dios ay naihatid na sa mga
Gentil, at sila ay makikinig.” **29** Nang nasabi na
niya ang bagay na ito, ang mga Judio ay umalis
nagkaroon ng matinding pagtatalo sa kanilang mga
sarili. **30** Si Pablo ay nanirahan ng buong dalawang
taon sa kaniyang inupahang bahay, at tinanggap
niya ang lahat ng lumalapit sa kaniya. **31** Ipinangaral
niya ang kahariaan ng Dios at itinuturo ang mga
bagay patungkol sa Panginoong Jesu-Cristo ng may
katapangan. Walang sinuman ang pumigil sa kaniya.

Mga Roma

1 Ako si Pablo, na isang lingkod ni Jesu-Cristo,
tinawag upang maging apostol, at inilaan para sa
ebanghelyo ng Diyos. 2 Ito ang ebanghelyo na noon
pa man ay ipinangako na niya sa pamamagitan ng
mga propeta sa banal na kasulatan. 3 Ito ay tungkol
sa kaniyang Anak, na ipinanganak mula sa kaapu-
apuhan ni David ayon sa laman. 4 Ipinahayag siya
bilang Anak ng Diyos ayon sa kapangyarihan ng
Espiritu ng kabanalan, sa pamamagitan ng muling
pagkabuhay mula sa kamatayan, si Jesu-Cristo
na ating Panginoon. 5 Sa pamamagitan niya ay
natanggap namin ang biyaya at ang pagiging apostol
upang magdulot ng pagsunod ng pananampalataya
sa lahat ng mga bansa, alang-alang sa pangalan niya.
6 Kasama ng mga bansang ito, kayo rin ay tinawag
upang maging kay Jesu-Cristo. 7 Ang liham na ito ay
para sa lahat ng nasa Roma, ang mga minamahal
ng Diyos, na tinawag upang maging mga taong
banal. Sumainyo nawa ang biyaya at kapayapaan na
nagmumula sa Diyos na ating Ama at sa Panginoong
Jesu-Cristo. 8 Una sa lahat, nagpapasalamat ako
sa aking Diyos sa pamamagitan ni Jesu-Cristo
dahil sa inyong lahat, dahil naipahayag ang inyong
pananampalataya sa buong mundo. 9 Sapagkat
ang Diyos ang aking saksi, na pinaglilingkuran ko
sa aking espiritu sa ebanghelyo ng kaniyang Anak,
kung paano ko kayo laging binabanggit sa kaniya.
10 Palagi kong hinihiling sa aking mga panalangin
na sa kahit anong kaparaanan, nawa sa huli ay
magtagumpay ako na makarating sa inyo ayon sa
kalooban ng Diyos. 11 Sapagkat nais ko kayong
makita, nang mabigyan ko kayo ng ilang espirituwal
na kaloob upang kayo ay mapalakas. 12 Iyon ay,
nananabik akong tayo ay magpalakasan ng loob,
sa pamamagitan ng pananampalataya ng bawat
isa, ang sa inyo at sa akin. 13 Ngayon hindi ko
nais na hindi ninyo malaman, mga kapatid, na ilang
ulit kong binalak na magpunta sa inyo, ngunit ako
ay hinahadlangan hanggang ngayon. Ninais ko ito
upang sa ganoon ay magkaroon ng ilang bunga sa
inyo tulad din ng ibang mga Gentil. 14 May utang
ako sa mga Griyego at sa mga dayuhan, sa mga
marurunong at sa mga mangmang. 15 Kaya, para
sa akin, handa akong ipahayag ang ebanghelyo sa
inyong nasa Roma. 16 Sapagkat hindi ko ikinahihiya
ang ebanghelyo, sapagkat ito ang kapangyarihan ng
Diyos upang iligtas ang sinumang sumasampalataya,
una ay sa Judio at gayon din sa Griyego. 17 Sapagkat
dito ang katuwiran ng Diyos ay naihahayag mula sa
pananampalataya hanggang sa pananampalataya,
gaya ng nasusulat, “Ang matuwid ay mabubuhay sa
pamamagitan ng pananampalataya.” 18 Sapagkat
naihayag ang poot ng Diyos mula sa langit laban sa
lahat ng kasamaan at kawalan ng katuwiran ng mga
tao na sa pamamagitan ng kawalan ng katuwiran ay
hinahadlangan ang katotohanan. 19 Ito ay dahil ang
maaaring malaman tungkol sa Diyos ay nakikita nila.
Sapagkat niliwanagan sila ng Diyos. 20 Sapagkat ang
kaniyang likas na hindi nakikita ay malinaw na nakikita
simula pa noong likhain ang mundo. Nauunawaan
ang mga ito sa pamamagitan ng mga nilikhang
bagay. Ang mga likas na ito ay ang kaniyang walang
hanggang kapangyarihan at ang kaniyang pagka-
Diyos. Kung kaya, ang mga taong ito ay walang
maidadahilan. **(aïdios g126)** 21 Sapagkat kahit kilala nila
ang Diyos, siya ay hindi nila niluwalhati bilang Diyos,
ni hindi nila siya pinasalamatan. Sa halip, naging
hangal sila sa kanilang pag-iisip at nagdilim ang
manhid nilang mga puso. 22 Sila ay nagmamarunong
ngunit sila ay naging mga hangal. 23 Ipinagpalit nila
ang kaluwalhatian ng Diyos na walang kamatayan
para sa katulad ng imahe ng taong namamatay,
ng mga ibon, ng mga hayop na may apat na paa,
at ng mga nagsisigapang. 24 Kaya ibinigay sila ng
Diyos sa pagnanasa ng kanilang puso sa karumihan,
upang malapastangan ang kanilang mga katawan
sa kani-kanilang sarili. 25 Sila iyong mga ipinagpalit
ang katotohanan ng Diyos sa kasinungalingan, at
mga sumamba at naglingkod sa nilikha sa halip na
ang Lumikha, na pinupuri magpakailanman. Amen.
(aiōn g165) 26 Dahil dito, ibinigay sila ng Diyos sa
mga mahahalay na pagnanasa, sapagkat ipinagpalit
ng kanilang mga kababaihan ang kanilang likas na
kaugnayan sa kung ano ang laban sa likas, 27
Gayon din, iniwan ng mga kalalakihan ang kanilang
likas na kaugnayan sa mga babae at nag-aalab
sila sa kanilang pagnanasa sa kapwa lalaki. Sila
ang mga lalaking gumawa ng kahalayan sa mga
kapwa lalaki, at tumanggap sa kanilang sarili ng
parusa na nararapat sa kanilang kabuktutan. 28
Dahil ayaw nilang magkaroon ng Diyos sa kanilang
kamalayan, hinayaan niya sila sa mahahalay na
pag-iisip, upang gawin nila ang mga bagay na hindi
nararapat. 29 Napuno sila ng pawang kawalan ng

katuwiran, kasamaan, kasakiman at kahalayan. Puno
sila ng inggit, pagpatay, pag-aawayan, pandaraya at
mga masasamang hangarin. 30 Sila ay mga tsismoso,
mga mapanirang puri at nasusuklam sa Diyos.
Sila ay mararahas, mayayabang, at mapagmataas.
Mga manlilikha sila ng kasamaan at suwail sa
mga magulang. 31 Wala silang pang-unawa, hindi
mapagkakatiwalaan, walang pagmamahal at walang
awa. 32 Nauunawaan nila ang mga tuntunin ng Diyos,
na ang mga gumagawa ng ganoong mga bagay ay
karapat-dapat sa kamatayan. Ngunit hindi lamang
nila ginagawa ang mga ganitong bagay, sumasang-
ayon din sila sa iba na gumagawa nito.

2 Kaya wala kang maidadahilan, ikaw tao, ikaw na
humahatol, sapagkat kung ano ang hatol mo sa
iba, iyon ang hatol mo sa iyong sarili. Sapagkat ikaw
na humahatol ay gumagawa din ng ganoong mga
bagay. 2 Ngunit alam natin na ang hatol ng Diyos ay
ayon sa katotohanan kapag ito ay bumaba sa mga
gumagawa ng ganoong mga bagay. 3 Ngunit isipin mo
ito, ikaw tao, ikaw na humahatol sa mga gumagawa
ng mga bagay na ganoon, kahit na ginagawa mo
rin ang ganoong mga bagay. Makatatakas ka ba
sa hatol ng Diyos? 4 O hinahamak mo ang yaman
ng kaniyang kabutihan, ang mga naantala niyang
parusa, at ang kaniyang pagtitiyaga? Hindi mo ba
alam na ang kaniyang kabutihan ay siyang aakay sa
iyo sa pagsisisi? 5 Ngunit ayon sa lawak ng iyong
katigasan at iyong pusong walang pagsisisi ay nag-
iimbak ka para sa iyong sarili ng poot sa araw ng
poot, iyon ay, ang araw ng paghahayag ng matuwid
na paghatol ng Diyos. 6 Magbibigay siya sa bawat
tao ayon sa kaniyang ginawa: 7 sa mga patuloy na
gumagawa ng mga mabubuting bagay na naghangad
ng papuri, karangalan at ng hindi pagkasira, bibigyan
niya ng buhay na walang hanggan. **(aiōnios g166)** 8
Ngunit para sa mga makasarili, mga taong hindi
sumusunod sa katotohanan ngunit sumusunod sa
kalikuan, darating ang matinding galit at poot. 9
Magdadala ang Diyos ng pagdurusa at paghihirap sa
bawat kaluluwa ng taong gumagawa ng masama, una
sa mga Judio at gayon din sa mga Griyego. 10 Subalit
kapurihan, karangalan at kapayapaan ang darating sa
mga taong gumagawa ng mabuti, una sa mga Judio
at gayon din sa mga Griyego. 11 Sapagkat walang
pinapanigan ang Diyos. 12 Sapagkat ang lahat ng
nagkasala na wala ang kautusan ay mamamatay rin
ng wala ang kautusan, at ang lahat ng nagkasala sa
ilalim ng kautusan ay hahatulan ayon sa kautusan.
13 Sapagkat hindi ang mga tagapakinig ng kautusan
ang matuwid sa harapan ng Diyos, kundi ang mga
gumagawa ng kautusan ang mapapawalang-sala. 14
Sapagkat kapag ang mga Gentil na walang kautusan
ay likas na ginagawa ang mga bagay ng kautusan,
sila, ay kautusan sa kanilang mga sarili, kahit na
wala sa kanila ang kautusan. 15 Sa pamamagitan
nito, ipinapakita nila na ang mga gawang hinihingi
ng kautusan ay nakasulat sa kanilang mga puso.
Pinatotohanan din ito ng kanilang mga budhi, at
pinararatangan o ipinagtatanggol sila ng kanilang
isipan sa kanilang sarili 16 at pati na rin sa Diyos.
Mangyayari iyan sa araw na hahatulan ng Diyos ang
mga lihim ng lahat ng tao, ayon sa aking ebanghelyo,
sa pamamagitan ni Jesu-Cristo. 17 Ipagpalagay na
tinatawag mong Judio ang iyong sarili, nananalig
sa kautusan, nagagalak nang may pagmamalaki
sa Diyos, 18 nalalaman ang kaniyang kalooban at
sinusubok ang mga bagay na hindi sang-ayon dito
sapagkat tinuruan ka ng kautusan. 19 At ipagpalagay
na ikaw ay nakatitiyak na ikaw mismo ay taga-akay
ng mga bulag, isang ilaw sa mga nasa kadiliman,
20 tagapagturo ng mga mangmang, guro ng mga
sanggol, at sa kautusan ay mayroon kang anyo ng
kaalaman at ng katotohanan. 21 Ikaw, kung gayon,
na nagtuturo sa iba, hindi mo ba tinuturuan ang iyong
sarili? Ikaw na nangangaral na huwag magnakaw,
nagnanakaw ka ba? 22 Ikaw na nagsasabing huwag
mangangalunya, nangangalunya ka ba? Ikaw na
namumuhi sa mga diyus-diyosan, ninanakawan mo
ba ang mga templo? 23 Ikaw na nagagalak na may
pagmamataas sa kautusan, nilalapastangan mo ba
ang Diyos sa pamamagitan ng iyong paglabag sa
kautusan? 24 Sapagkat "ang pangalan ng Diyos ay
nilalapastangan sa mga Gentil dahil sa iyo," tulad ng
nasusulat. 25 Sapagkat tunay na pinakikinabangan
mo ang pagtutuli kung sinusunod mo ang kautusan,
ngunit kung ikaw ay tagalabag ng kautusan, ang iyong
pagtutuli ay nagiging di pagtutuli. 26 Kung sinusunod
ng taong hindi tuli ang mga hinihingi ng kautusan,
hindi ba maituturing na pagtutuli ang kaniyang hindi
pagtutuli? 27 At hindi ka ba hahatulan ng taong
likas na hindi tuli kung tutuparin niya ang kautusan?
Sapagkat nasa iyo ang mga kasulatang nasusulat at
ang pagtutuli subalit tagalabag kayo ng kautusan! 28
Sapagkat hindi siya isang Judio, siya na sa panlabas
lamang; hindi rin sa pagtutuli na panlabas lamang sa

laman. 29 Ngunit siya ay Judio, siya na isang Judio
sa panloob, at ang pagtutuli ay sa puso, sa espiritu
at hindi sa titik. Ang kapurihan ng ganoong tao ay
nagmumula hindi sa mga tao kundi sa Diyos.

3 Kung gayon, ano ang kalamangan ng Judio?
At ano ang mapapakinabangan sa pagtutuli? 2
Napakarami sa anumang paraan. Una sa lahat,
ipinagkatiwala sa mga Judio ang mga pahayag
mula sa Diyos. 3 Ngunit paano kung walang
pananampalataya ang iba sa mga Judio? Ang kawalan
ng pananampalataya nila ay nagpapawalang bisa
ba sa katapatan ng Diyos? 4 Hindi kailanman
mangyayari. Sa halip, tapat ang Diyos kahit na ang
bawat tao ay sinungaling. Gaya ng nasusulat, "Upang
ikaw ay makitang matuwid sa iyong mga salita at
mananaig kapag ikaw ay mahatulan." 5 Ngunit kung
ang ating pagiging hindi matuwid ang nagpapakita
ng katuwiran ng Diyos, ano ang sasabihin natin?
Matuwid ba ang Diyos kapag pinahihirapan tayo dahil
sa poot, matuwid ba siya? Nagsasalita ako ayon sa
pangangatwiran ng tao. 6 Huwag nawa ito mangyari!
Sapagkat kung ganoon, paano hahatulan ng Diyos
ang sanlibutan? 7 Ngunit kung ang katotohanan ng
Diyos sa pamamagitan ng kasinungalingan ko ay
nagbibigay ng saganang kapurihan sa kaniya, bakit pa
ako hinahatulan bilang isang makasalanan? 8 Bakit
hindi nalang sabihin, gaya ng walang katotohanang
ulat ng iba na sinasabi daw namin, at gaya ng
pinatotohanan ng iba na sinasabi namin, "Gumawa
tayo ng masama, upang dumating ang kabutihan?"
Ang hatol sa kanila ay makatarungan. 9 Ano ngayon?
Sasabihin ba nating mas mabuti tayo? Hindi sa
anumang paraan. Sapagkat pinaratangan na natin
ang mga Judio at Griyego, silang lahat, sa pagiging
nasa ilalim ng kasalanan. 10 Ito ay gaya ng nasusulat:
"Walang matuwid, wala ni isa. 11 Walang nakauunawa.
Walang humahanap sa Diyos. 12 Silang lahat ay
nagsilihis. Silang lahat ay naging walang silbi. Walang
gumagawa ng mabuti, wala, wala kahit isa. 13
Ang kanilang lalamunan ay tulad ng isang bukas
na libingan. Ang kanilang mga dila ay mayroong
panlilinlang. Ang kamandag ng ahas ay nasa kanilang
mga labi. 14 Ang kanilang mga bibig ay puno ng
pagmumura at kapaitan. 15 Ang mga paa nila ay
matutulin upang magdanak ng dugo. 16 Pagkawasak
at pagdurusa ang nasa kanilang mga landas. 17
Ang mga taong ito ay walang alam sa daan ng
kapayapaan. 18 Walang pagkatakot sa Diyos sa
kanilang mga mata." 19 Ngayon ay nalalaman natin
na anuman ang sinasabi ng batas, ito ay sinasabi
sa mga taong nasa ilalim ng batas. Ito ay upang
matikom ang bawat bibig at upang ang lahat ng nasa
sanlibutan ay may pananagutan sa Diyos. 20 Ito
ay dahil walang laman ang mapawawalang-sala sa
pamamagitan ng batas sa paningin niya. Sapagkat sa
pamamagitan ng kautusan ay dumating ang kaalaman
sa kasalanan. 21 Ngunit ngayon, naipaalam na
ang katuwiran ng Diyos ay hindi sa pamamagitan
ng kautusan. Ito ay nasaksihan ng kautusan at ng
mga propeta, 22 ito ay, ang katuwiran ng Diyos sa
pamamagitan ng pananampalataya kay Jesu-Cristo
para sa lahat ng mga naniniwala. Sapagkat walang
pagtatangi. 23 Sapagkat ang lahat ay nagkasala at
hindi nakaabot sa kaluwalhatian ng Diyos. 24 Sila
ay napawalang-sala nang walang bayad ng dahil sa
kaniyang biyaya sa pamamagitan ng katubusan na
nakay Cristo Jesus. 25 Sapagkat ipinagkaloob ng
Diyos si Cristo bilang pampasuyo sa pamamagitan
ng pananampalataya sa kaniyang dugo. Inialay niya
si Cristo, bilang patotoo sa kaniyang katarungan,
dahil sa kaniyang hindi pagpansin sa mga nakaraang
kasalanan 26 sa kaniyang pagtityatiyaga. Nangyari
ang lahat ng ito para sa pagpapakita ng kaniyang
katuwiran sa panahong ito. Ito ay upang kaniyang
mapatunayan na siya ay makatarungan at upang
ipakitang pinapawalang-sala niya ang sinuman dahil
sa pananampalataya kay Jesus. 27 Kung gayon,
nasaan ang pagmamalaki? Ito ay inihiwalay na! Sa
anong batayan? Sa mga gawa? Hindi, kundi batay
sa pananampalataya. 28 Kaya masasabi natin na
ang isang tao ay napawalang-sala sa pamamagitan
ng pananampalataya na wala ang mga gawa ng
kautusan. 29 O ang Diyos ba ay Diyos ng mga Judio
lamang? Hindi ba't siya rin ay Diyos ng mga Gentil?
Oo, pati ng mga Gentil. 30 Kung magkagayon nga,
na ang Diyos ay iisa, ipawawalang-sala niya ang
pagtutuli sa pamamagitan ng pananampalataya at
hindi pagtutuli sa pamamagitan ng pananampalataya.
31 Pinapawalang-bisa ba natin ang kautusan sa
pamamagitan ng pananampalataya? Huwag nawang
mangyari! Sa halip, pinapagtibay pa nga natin ang
kautusan.

4 Ano ngayon ang sasabihin natin na natuklasan
ni Abraham na ating ninuno ayon sa laman?
2 Sapagkat kung pinawalang-sala si Abraham sa
pamamagitan ng mga gawa, magkakaroon sana

siya ng dahilan upang magmalaki, ngunit hindi sa
harapan ng Diyos. 3 Sapagkat ano ang sinasabi ng
kasulatan? “Sumampalataya si Abraham sa Diyos
at ito ay ibinilang sa kaniya bilang katuwiran.” 4
Ngayon sa kaniya na gumagawa, ang bayad ay hindi
maibibilang na biyaya, ngunit isang kabayaran. 5
Ngunit sa kaniya na hindi gumagawa na sa halip
ay sumasampalataya sa kaniya na nagpapawalang-
sala sa mga masasama, maibibilang na katuwiran
ang kaniyang pananampalataya. 6 Nagpahayag
din si David ng pagpapala sa taong ibinilang ng
Diyos na matuwid na walang gawa. 7 Sinabi niya,
“Pinagpala ang mga pinatawad sa kanilang mga
katampalasanan, at ang mga taong natakpan ang mga
kasalanan. 8 Pinagpala ang tao na hindi bibilangin ng
Panginoon ang kaniyang kasalanan.” 9 Kung gayon,
ang pagpapalang ito ba ay inihayag sa mga taong tuli
lamang, o pati na rin sa mga hindi tuli? Sapagkat
sinasabi natin, “Ang pananampalataya ay naibilang
kay Abraham na katuwiran.” 10 Kaya nga, paano ito
naibilang? Nang si Abraham ba ay tinuli na o hindi
pa? Hindi sa pagtutuli, kundi sa hindi pagtutuli. 11
Tinanggap ni Abraham ang tanda ng pagtutuli. Ito
ay tatak ng pagkamatuwid ng pananampalataya na
mayroon na siya nang siya hindi pa natutuli. Ang
bunga ng tandang ito ay siya ang naging ama ng lahat
ng nananampalataya, kahit na hindi sila ay nasa hindi
pagtutuli. Ito ay nangangahulugan na ang katuwiran ay
maibibilang sa kanila. 12 Ito ay nangangahulugan ding
si Abraham ay naging ama ng pagtutuli, hindi lamang
sa mga tuli, kundi pati na rin sa mga sumusunod
sa mga yapak ng ating amang si Abraham. At
ito ang pananampalataya na mayroon siya noong
hindi pa siya natutuli. 13 Sapagkat ang pangako na
naibigay kay Abraham at pati na rin sa kaniyang mga
kaapu-apuhan ay hindi sa pamamagitan ng kautusan,
ang pangakong ito na sila ang magiging mga
tagapagmana ng mundo. Sa halip ay sa pamamagitan
ng katuwiran ng pananampalataya. 14 Sapagkat kung
ang mga kabilang sa kautusan ay tagapagmana,
ang pananampalataya ay walang kabuluhan, at
mawawalan ng bisa ang pangako. 15 Sapagkat
matinding galit ang naibibigay ng kautusan, ngunit
kung saan walang kautusan, wala ring pagsuway. 16
Sa kadahilanang ito, nangyayari ito sa pamamagitan
ng pananampalataya, upang ito ay sa pamamagitan
ng biyaya. Ang kalalabasan, ang pangako ay tiyak
para sa lahat ng mga kaapu-apuhan. At hindi lamang
ang mga nakakaalam sa kautusan ang makakabilang
sa mga kaapu-apuhan na ito, kundi pati na rin ang
mga nagmula sa pananampalataya ni Abraham.
Sapagkat siya ang ama nating lahat, 17 tulad ng
nasusulat, “Ginawa kitang ama ng maraming bansa.”
Naroon si Abraham sa presensiya ng kaniyang
pinagkakatiwalaan, iyon ay ang Diyos, na nagbibigay
buhay sa mga patay at lumilikha sa mga bagay na
wala pa. 18 Sa kabila ng lahat ng mga pangyayari,
nagtiwala ng lubusan si Abraham sa Diyos para
sa hinaharap. Kaya naging ama siya ng maraming
bansa, tulad ng sinabi, “... Magiging ganoon ang
iyong mga kaapu-apuhan.” 19 Hindi siya mahina sa
pananampalataya. Kinilala ni Abraham na patay na
ang kaniyang katawan sapagkat mag-iisandaang taon
na siya. Kinilala rin niya ang pagiging patay ng bahay-
bata ni Sara. 20 Ngunit dahil sa pangako ng Diyos,
hindi nag-alinlangan si Abraham sa pananampalataya.
Sa halip, napalakas siya sa pananampalataya at
nagbigay papuri sa Diyos. 21 Lubos siyang naniwala
na kung ano ang ipinangako ng Diyos, kaya din niyang
tuparin. 22 Kung kaya ito ay itinuring sa kaniya bilang
katuwiran. 23 Ngayon, hindi ito isinulat para lamang
sa kaniyang kapakinabangan, na ibinilang sa kaniya.
24 Ito rin ay isinulat para rin sa atin, na ibibilang,
tayong nanampalataya sa kaniya na bumuhay kay
Jesus na ating Panginoon mula sa kamatayan. 25 Ito
ang siyang ibinigay para sa ating mga kasalanan at
muling binuhay para sa ating pagpapawalang-sala.

5 Yamang napawalang-sala tayo sa pamamagitan ng
pananampalataya, mayroon tayong kapayapaan
sa Diyos sa pamamagitan ng ating Panginoong
Jesu-Cristo. 2 Sa pamamagitan niya nagkaroon din
tayo ng daan sa pamamagitan ng pananampalataya
sa biyayang ito na kung saan tayo ay tumatayo.
Nagagalak tayo sa pananalig na ibinibigay sa atin
ng Diyos para sa hinaharap, ang pananalig na
makikibahagi tayo sa kaluwalhatian ng Diyos. 3
Hindi lamang ito, ngunit nagagalak din tayo sa
ating mga pagdurusa. Alam natin na ang pagdurusa
ay nagbubunga ng pagtitiis. 4 Ang pagtitiis ay
nagbubunga ng pagsang-ayon, at ang pagsang-ayon
ay nagbubunga ng katiyakan para sa hinaharap. 5
Hindi mangbibigo ang pananalig na ito, dahil ang
pag-ibig ng Diyos ay ibinuhos sa ating mga puso
sa pamamagitan ng Banal na Espiritu, na siyang
ibinigay sa atin. 6 Sapagkat habang mahina pa
lamang tayo, namatay si Cristo sa tamang panahon

para sa mga hindi maka-diyos. 7 Sapagkat mahirap
para sa isang tao na mamatay para sa isang matuwid
na tao. Iyan ay, marahil kung may isang maglalakas-
loob na mamatay para sa mabuting tao. 8 Ngunit
pinatunayan ng Diyos ang kaniyang pag-ibig sa atin,
dahil noong makasalanan pa tayo, namatay si Cristo
para sa atin. 9 Mas higit pa sa ngayong napawalang-
sala na tayo sa pamamagitan ng kaniyang dugo,
maililigtas tayo sa pamamagitan nito mula sa poot
ng Diyos. 10 Sapagkat kung, noong tayo ay mga
kaaway, ipinagkasundo tayo sa Diyos sa pamamagitan
ng kamatayan ng kaniyang Anak, higit pa ngayon
na pagkatapos tayong ipinagkasundo, maililigtas
tayo sa pamamagitan ng kaniyang buhay. 11 Hindi
lamang ito, ngunit nagagalak din tayo sa Diyos
sa pamamagitan ng ating Panginoong Jesu-Cristo,
na sa pamamagitan niya ay natanggap natin ang
pagkakasundong ito. 12 Kung gayon, sa pamamagitan
ng isang tao pumasok ang kasalanan sa sanlibutan,
sa ganitong kapamaraanan pumasok ang kamatayan
dahil sa kasalanan. At lumaganap ang kamatayan
sa sangkatauhan, dahil nagkasala ang lahat. 13
Sapagkat bago ang kautusan, ang kasalanan ay nasa
sanlibutan na, ngunit walang pananagutan para sa
kasalanan kung walang kautusan. 14 Gayunpaman,
naghari ang kamatayan mula kay Adan hanggang
kay Moises, at kahit pa sa mga hindi nagkasala na
katulad ng pagsuway ni Adan na siyang huwaran
ng paparating. 15 Ngunit gayunpaman, ang kaloob
na walang bayad ay hindi gaya ng pagkakasala.
Sapagkat kung sa pamamagitan ng pagkakasala
ng isa ay namatay ang marami, mas higit pa na
sumagana para sa marami ang biyaya ng Diyos at ang
kaloob sa pamamagitan ng biyaya ng isang tao na si
Jesu-Cristo. 16 Sapagkat ang kaloob ay hindi tulad
ng kinahantungan ng nagkasala. Sa isang banda,
dumating ang paghatol ng kaparusahan dahil sa
pagkakasala ng isang tao. Ngunit sa kabilang banda,
ang kaloob na nagbubunga ng pagpapawalang-sala
ay dumating pagkatapos ng maraming pagkakasala.
17 Sapagkat kung sa pamamagitan ng pagkakasala
ng isa, ang kamatayan ay naghari sa pamamagitan
ng isa, mas lalo nang maghahari ang mga tatanggap
ng kasaganahan ng biyaya at ng kaloob ng katuwiran
sa pamamagitan ng buhay ng isa na si Jesu-Cristo.
18 Kung gayon, dahil sa pagkakasala ng isa, ang
lahat ng tao ay dumating sa kaparusahan, gayon
din sa pamamagitan ng isang gawa ng katuwiran ay
dumating ang pagpapawalang-sala ng buhay para sa
lahat ng tao. 19 Dahil sa pamamagitan ng pagsuway
ng isang tao, ang lahat ay naging makasalanan,
gayon din naman sa pamamagitan ng pagsunod ng
isa, marami ang naging matuwid. 20 Ngunit dumating
ang kautusan, upang sa gayon ang pagkakasala ay
managana. Ngunit sa pananagana ng kasalanan, higit
na nanagana ang biyaya. 21 Nangyari ito upang, gaya
ng kamatayan na naghahari sa kamatayan, gayon
din naman ang biyaya ay maghari sa pamamagitan
ng katuwiran para sa buhay na walang hanggan sa
pamamagitan ni Jesu-Cristo na ating Panginoon.
(aiōnios g166)

6 Ano ngayon ang sasabihin natin? Dapat ba tayong
magpatuloy sa kasalanan upang managana ang
biyaya? 2 Huwag nawa itong mangyari. Tayong mga
namatay sa kasalanan, paano pa tayo mamumuhay
rito? 3 Hindi ba ninyo alam na kung gaano karami ang
nabautismuhan kay Jesu-Cristo ay nabautismuhan sa
kaniyang kamatayan? 4 Inilibing na tayo kasama niya
sa pamamagitan ng bautismo sa kamatayan. Nangyari
ito upang gaya ng pagkabuhay ni Cristo mula sa
patay sa pamamagitan ng kaluwalhatian ng Ama,
lalakad din tayo sa panibagong buhay. 5 Sapagkat
kung tayo ay nakiisa sa kaniya sa wangis ng kaniyang
kamatayan, tayo rin ay makikiisa sa kaniyang muling
pagkabuhay. 6 Nalalaman natin ito, na ang dati nating
pagkatao ay ipinako sa krus kasama niya, upang sa
gayon ay masira ang ating katawang makasalanan.
Nangyari ito upang hindi na tayo maging alipin pa
ng kasalanan. 7 Siya na namatay ay inihayag na
matuwid hinggil sa kasalanan. 8 Ngunit kung namatay
tayo kasama ni Cristo, naniniwala tayong mabubuhay
din tayong kasama niya. 9 Alam nating si Cristo
ay binuhay mula sa patay at hindi na siya patay.
Hindi na naghahari sa kaniya ang kamatayan. 10
Sapagkat ukol sa kamatayan na namatay siya sa
kasalanan, namatay siya nang minsanan para sa
lahat. Subalit, ang buhay na kaniyang ipinamuhay ay
ipinamuhay niya para sa Diyos. 11 Sa ganoon ding
paraan, kinakailangan din ninyong ituring ang inyong
mga sarili na patay sa kasalanan, ngunit buhay sa
Diyos kay Cristo Jesus. 12 Samakatuwid huwag
ninyong hayaan na pagharian ng kasalanan ang
inyong mga namamatay na katawan upang inyong
sundin ang mga pagnanasa nito. 13 Huwag ninyong
ihandog ang mga bahagi ng inyong katawan sa
kasalanan bilang kasangkapan para sa kasamaan,

ngunit ihandog ninyo ang inyong mga sarili sa Diyos, na buhay mula sa patay. At ihandog ninyo ang mga bahagi ng inyong katawan bilang kasangkapan ng katuwiran para sa Diyos. 14 Huwag ninyong hayaan na paghariаn kayo ng kasalanan. Sapagkat wala na kayo sa ilalim ng kautusan ngunit sa ilalim ng biyaya. 15 Kaya ano? Magkakasala ba tayo dahil wala tayo sa ilalim ng kautusan, ngunit sa ilalim ng biyaya? Huwag nawa itong mangyari. 16 Hindi ba ninyo alam na ang pinaghandugan ninyo ng inyong mga sarili bilang mga alipin ay siyang inyong pinaglilingkuran, ang siyang dapat ninyong sundin? Totoo ito, mga alipin man kayo sa kasalanan na patungo sa kamatayan, o mga alipin sa pagsunod na patungo sa katuwiran. 17 Ngunit salamat sa Diyos! Sapagkat kayo ay dating mga alipin ng kasalanan, ngunit sinunod ninyo mula sa puso ang uri ng katuruang ibinigay sa inyo. 18 Pinalaya kayo sa kasalanan, at ginawa kayong mga alipin kayo ng katuwiran. 19 Nagsasalita ako tulad ng isang tao dahil sa kahinaan ng inyong laman. Sapagkat gaya ng paghahandog ninyo ng mga bahagi ng inyong katawan bilang mga alipin sa karumihan at kasamaan, ngayon, sa ganoon ding paraan, ihandog ninyo ang mga bahagi ng inyong katawan bilang alipin sa katuwiran para sa ikababanal. 20 Sapagkat noong kayo ay mga alipin ng kasalanan, malaya kayo sa katuwiran. 21 Sa mga panahong iyon, ano ang naging bunga ng mga bagay na ikinahihiya na ninyo ngayon? Sapagkat ang kinahantungan ng mga bagay na iyon ay kamatayan. 22 Ngunit ngayon na kayo ay pinalaya mula sa kasalanan at alipin na ng Diyos, nasa inyo ang inyong bunga para sa ikababanal. Ang kahihinatnan ay buhay na walang hanggan. **(aiōnios g166)** 23 Sapagkat ang kabayaran ng kasalanan ay kamatayan, ngunit ang libreng kaloob ng Diyos ay buhay na walang hanggan kay Cristo Jesus na ating Panginoon. **(aiōnios g166)**

7 O hindi ba ninyo nalalaman, mga kapatid (sapagkat nagsasalita ako sa mga taong may alam tungkol sa kautusan), na ang kautusan ang namamahala sa isang tao habang siya ay nabubuhay? 2 Sapagkat itinatali ng kautusan ang asawang babae sa kaniyang asawa habang siya ay nabubuhay, ngunit kung mamatay ang asawang lalaki, malaya na siya sa kautusan ng pag-aasawa. 3 Kung gayon, habang nabubuhay pa ang kaniyang asawang lalaki, kapag nakipamuhay siya sa ibang lalaki, tatawagin siyang mangangalunya. Ngunit kung namatay ang asawang lalaki, malaya na siya sa kautusan, kaya hindi na siya isang mangangalunya kung namumuhay siya kasama ang ibang lalaki. 4 Kaya, aking mga kapatid, naging patay kayo sa batas sa pamamagitan ng katawan ni Cristo. Ito ay upang maaari kayong makisama sa iba, iyan ay, sa kaniya na binuhay mula sa patay, upang sa gayon maaari tayong magsipagbunga para sa Diyos. 5 Sapagkat noong tayo ay nasa laman, ang mga makasalanang pagnanasa ay naging buhay sa ating mga bahagi sa pamamagitan ng kautusan na magbibigay ng bunga sa kamatayan. 6 Ngunit ngayon, pinakawalan na tayo mula sa kautusan. Namatay tayo sa kung ano ang dating humahawak sa atin. Ito ay upang makapaglingkod tayo sa panibagong Espiritu at hindi sa kalumaan ng sulat. 7 Kaya ano ang sasabihin natin? Ang kautusan ba mismo ay kasalanan? Huwag nawa itong mangyari. Gayunpaman, hindi ko sana malalaman ang kasalanan, kung hindi dahil sa kautusan. Sapagkat hindi ko sana malalaman ang tungkol sa kasakiman kung hindi sinabi ng kautusan na, “Huwag kang maging sakim”. 8 Ngunit kinuha ng kasalanan ang pagkakataon sa pamamagitan ng kautusan at nagdala sa akin ng bawat masamang pagnanasa. Sapagkat kung walang kautusan, patay ang kasalanan. 9 Minsan akong nabuhay na wala ang kautusan, ngunit nang dumating ang kautusan, muling nabuhay ang kasalanan at namatay ako. 10 Ang kautusan na magdadala sana ng buhay ay naging kamatayan para sa akin. 11 Sapagkat kinuha ng kasalanan ang pagkakataon sa pamamagitan ng kautusan at nilinlang ako. Sa pamamagitan ng kautusan, pinatay ako ng kasalanan. 12 Kaya banal ang kautusan at ang utos ay banal, matuwid at mabuti. 13 Kaya, ang mabuti nga ba ay naging kamatayan sa akin? Huwag nawa itong mangyari. Ngunit ang kasalanan, upang maipakitang ito ay kasalanan sa pamamagitan ng mabuti, ay nagdala ng kamatayan sa akin. Ito ay upang sa pamamagitan ng kautusan, maaaring ang kasalanan ay maging kasalanang walang kapantay. 14 Sapagkat alam natin na ang kautusan ay espirituwal, ngunit ako ay sa laman. At ipinagbili akong alipin sa ilalim ng kasalanan. 15 Sapagkat hindi ko talaga maintindihan ang aking ginagawa. Sapagkat hindi ko ginagawa ang nais kong gawin, at ang ayaw kong gawin ay siya namang aking ginagawa. 16 Ngunit kung ginagawa ko ang ang ayaw kong gawin, sumasang-ayon ako sa kautusan, na ang kautusan ay mabuti. 17 Ngunit

ngayon hindi na ako ang gumagawa nito, kundi ang
kasalanang nananahan sa akin. 18 Sapagkat alam ko
na sa akin, sa aking laman, ay walang nananahang
mabuti. Sapagkat ang kagustuhan para sa mabuti ay
nasa akin, ngunit hindi ko ito magawa. 19 Sapagkat
ang mabuti na nais ko ay hindi ko ginagawa, ngunit
ang masama na ayaw ko, ang ginagawa ko. 20
Ngayon kung ginagawa ko ang ayaw kong gawin,
kung gayon hindi na ako ang gumagawa nito, kundi
ang kasalanang namumuhay sa akin. 21 Kaya,
natuklasan ko na ang prinsipyo na nasa akin, na nais
kong gawin ang mabuti, subalit ang kasamaang iyon
ay naririto sa akin. 22 Sapagkat nagagalak ako sa
kautusan ng Diyos sa aking kaibuturan. 23 Ngunit
may nakikita akong ibang tuntunin sa mga bahagi ng
aking katawan. Nilalabanan nito ang bagong tuntunin
sa aking isipan. Binibihag ako nito sa pamamagitan
ng tuntunin ng kasalanan na nasa mga bahagi ng
aking katawan. 24 Kaawa-awa akong tao! Sino
ang magliligtas sa akin mula sa katawang ito ng
kamatayan? 25 Ngunit ang pasasalamat ay sa Diyos
sa pamamagitan ni Jesu-Cristo na ating Panginoon!
Kaya ako mismo ay naglilingkod sa kautusan ng Diyos
sa aking isipan. Gayunman, sa laman naglilingkod
ako sa tuntunin ng kasalanan.

8 Kung gayon, wala ng paghatol sa mga taong
na kay Cristo Jesus. 2 Sapagkat pinalaya ako
ng tuntunin ng Espiritu ng buhay na nakay Cristo
Jesus mula sa tuntunin ng kasalanan at kamatayan.
3 Sapagkat kung ano ang hindi kayang gawin ng
kautusan dahil mahina ito sa pamamagitan ng laman
ay ginawa ng Diyos. Isinugo niya ang kaniyang sariling
Anak na kawangis ng makasalanang laman para
maging isang handog sa kasalanan, at hinatulan niya
ang kasalanan sa laman. 4 Ginawa niya ito upang sa
gayon ang mga hinihingi ng kautusan ay matupad
sa atin, tayong mga hindi lumalakad ayon sa laman,
ngunit ayon sa Espiritu. 5 Ang mga namumuhay ayon
sa laman ay binibigyang-pansin ang mga bagay na
para sa laman, ngunit ang mga namumuhay ayon sa
Espiritu ay binibigyang pansin ang mga bagay na
para sa Espiritu. 6 Sapagkat ang kaisipan ng laman
ay kamatayan, ngunit ang kaisipan ng Espiritu ay
buhay at kapayapaan. 7 Ito ay dahil sumasalungat
sa Diyos ang kaisipan ng laman, sapagkat hindi ito
nagpapasakop sa kautusan ng Diyos, ni hindi ito
maaaring maging sakop. 8 Hindi kayang pasiyahin ng
taong nasa laman ang Diyos. 9 Gayunman, wala na
kayo sa laman ngunit nasa Espiritu, kung totoong
ang Espiritu ng Diyos ay nananahan sa inyo. Ngunit
kung wala sa isang tao ang Espiritu ni Cristo, siya
ay hindi kabilang sa kaniya. 10 Kung nasa inyo si
Cristo, sa isang panig ang katawan ay patay sa
kasalanan, ngunit sa kabilang panig ang espiritu
ay buhay sa katuwiran. 11 Kung ang Espiritu ng
Diyos na bumuhay kay Jesus mula sa kamatayan
ang nananahan sa inyo, siya na bumuhay kay Cristo
mula sa kamatayan ang magbibigay din ng buhay sa
inyong mga namamatay na katawan sa pamamagitan
ng kaniyang Espiritu na siyang nananahan sa inyo. 12
Kaya nga, mga kapatid, may mga utang tayo, ngunit
hindi sa laman upang mamuhay ayon sa laman. 13
Sapagkat kung mabubuhay kayo ayon sa laman,
kayo ay mamamatay, ngunit kung sa pamamagitan
ng Espiritu inyong pinatay ang mga gawain ng inyong
katawan, kayo ay mabubuhay. 14 Sapagkat marami
ang pinapangunahan ng Espiritu ng Diyos, sila ay
mga anak ng Diyos. 15 Sapagkat hindi ninyo muling
tinanggap ang espiritu ng pagkabihag upang matakot.
Sa halip, natanggap natin ang espiritu ng pagkupkop,
na kung saan sumisigaw tayo ng, “Abba, Ama!” 16
Ang Espiritu mismo ang nagpapatotoo kasama ang
ating espiritu na tayo ay mga anak ng Diyos. 17 Kung
tayo ay mga anak, mga tagapagmana rin tayo, mga
tagapagmana ng Diyos. At kasama tayo ni Cristo
bilang mga tagapagmana, kung tunay nga tayong
magdusa kasama niya upang sa gayon maluwalhati
rin tayo kasama niya. 18 Sapagkat itinuturing ko
na ang mga pagdurusa sa panahong ito ay hindi
karapat-dapat na ihalintulad sa kaluwalhatian na
maihahayag sa atin. 19 Sapagkat ang nananabik
na pag-asa ng mga nilikha ay naghihintay para sa
paghahayag sa mga anak ng Diyos. 20 Sapagkat
napasailalim sa pagkawalang-saysay ang mga nilikha,
hindi sa sarili nitong kalooban, kundi sa kaniya na
siyang nagpasailalim nito. Ito ay dahil sa tiyak na
kasiguraduhan 21 na ang nilikha mismo ay maililigtas
mula sa pagkaalipin hanggang sa pagkabulok at
madadala ito sa kalayaan ng kaluwalhatian ng
mga anak ng Diyos. 22 Sapagkat alam natin na
magkasamang dumadaing at naghihirap sa sakit ang
buong nilikha hanggang ngayon. 23 Hindi lamang
iyan, ngunit maging tayo mismo, na nagtataglay ng
mga unang bunga ng Espiritu—kahit tayo mismo
ay dumadaing sa ating mga sarili, naghihintay para
sa ating pagkakakupkop, ang pagkatubos ng ating

katawan. 24 Sapagkat nailigtas tayo sa pamamagitan
ng katiyakang ito. Ngunit hindi pa nakikita ang
kinatitiyakan nating mangyayari, sapagkat sino ang
may katiyakan na maghihintay sa nakita na niya?
25 Ngunit kung nakatitiyak tayo tungkol sa hindi pa
natin nakikita, naghihintay tayo ng may pagtitiyaga
para dito. 26 Sa ganoon paraan, tumutulong din
ang Espiritu sa ating kahinaan. Sapagkat hindi natin
alam kung paano tayo dapat manalangin, ngunit
ang Espiritu mismo ang namamagitan sa atin ng
mga daing na hindi maipahayag na mga daing. 27
Ang sumisiyasat ng mga puso ay alam ang kaisipan
ng Espiritu, dahil namamagitan siya para sa mga
mananampalataya ayon sa kalooban ng Diyos. 28
Nalalaman natin na sa mga nagmamahal sa Diyos, sa
lahat ng bagay gumagawa siya para sa ikabubuti, ng
mga tinawag ayon sa kaniyang layunin. 29 Dahil ang
mga kilala na niya noong una pa man, ay itinalaga
din niya na matulad sa imahe ng kaniyang Anak,
upang siya ang maging panganay sa maraming
magkakapatid. 30 Ang kaniyang mga itinalaga, sila
rin ang kaniyang mga tinawag. Ang kaniyang mga
tinawag, sila rin ang kaniyang mga pinawalang-
sala. Ang kaniyang mga pinawalang-sala, kaniya ring
niluwalhati. 31 Ano ngayon ang sasabihin natin sa
mga bagay na ito? Kung ang Diyos ay para sa atin,
sino ang laban sa atin? 32 Siya na hindi ipinagkait
ang kaniyang sariling Anak ngunit ibinigay niya para
sa ating lahat, paanong hindi niya rin ibibigay sa
atin ng libre ang lahat ng bagay? 33 Sino ang
magpaparatang laban sa mga pinili ng Diyos? Ang
Diyos ang siyang nagpapawalang-sala. 34 Sino ang
hahatol? Si Cristo na siyang namatay para sa atin at
higit pa roon, binuhay din siyang muli. Naghahari siya
kasama ang Diyos sa lugar ng karangalan at siya ang
namamagitan para sa atin. 35 Sino ang maghihiwalay
sa atin mula sa pag-ibig ni Cristo? Ang matinding
pagdurusa ba, o pagdadalamhati, o pag-uusig, o
pagkagutom, o kahubaran, o panganib, o espada? 36
Gaya ng nasusulat, “Para sa iyong kapakinabangan
pinapatay kami buong araw. Itinuturing kaming tulad
ng isang tupa na kakatayin.” 37 Sa lahat ng bagay na
ito, higit pa tayo sa mga manlulupig sa pamamagitan
ng nagmamahal sa atin. 38 Sapagkat naniniwala
ako na kahit ang kamatayan, ni ang buhay, ni mga
anghel, ni mga pamahalaan, ni ang mga bagay
sa kasalukuyan, ni ang mga bagay na darating, ni
ang mga kapangyarihan, 39 ni ang kataasan, ni
ang kailaliman, ni anumang bagay na nilikha, ang
makapaghihiwalay sa atin sa pag-ibig ng Diyos, na
na kay Cristo Jesus na ating Panginoon.

9 Sinasabi ko ang katotohanan sa pamamagitan ni
Cristo. Hindi ako nagsisinungaling, at kasamang
nagpapatunay ang aking konsiyensya sa Banal na
Espiritu, 2 na sa akin ay may labis na kalungkutan
at walang tigil na kirot sa aking puso. 3 Sapagkat
nanaisin kong ako na lamang ang maisumpa at
maihiwalay kay Cristo para sa kapakanan ng aking
mga kapatid, silang aking mga kalahi ayon sa laman.
4 Sila ay mga Israelita. Nasa kanila ang pagkupkop,
ang kaluwalhatian, ang mga kasunduan, ang kaloob
ng batas, ang pagsamba sa Diyos, at ang mga
pangako. 5 Sa kanilang mga ninuno nagmula si
Cristo ayon sa laman—na siyang Diyos sa lahat.
Nawa purihin siya magpakailanman. Amen. **(aiōn g165)**
6 Ngunit hindi sa nabigo ang mga pangako ng Diyos.
Sapagkat hindi lahat ng nasa Israel ang tunay na
kabilang sa Israel. 7 Hindi rin lahat ng kaapu-apuhan
ni Abraham ay tunay niyang mga anak. Ngunit, “Sa
pamamagitan ni Isaac tatawagin ang iyong mga
kaapu-apuhan.” 8 Iyan ay, ang mga anak sa laman
ay hindi mga anak ng Diyos. Ngunit ang mga anak ng
pangako ay itinuturing na kaapu-apuhan. 9 Sapagkat
ito ang salita ng pangako, “Sa panahong ito ay
darating ako, at isang anak na lalaki ang maibibigay
kay Sarah.” 10 Hindi lamang ito, ngunit pagkatapos
ring magbuntis ni Rebecca sa pamamagitan ng
isang lalaki, na ating amang si Isaac— 11 sapagkat
ang mga anak ay hindi pa isinisilang at walang
pang nagagawang mabuti o masama, upang ang
layunin ng Diyos ayon sa pagpili ang manatili, hindi
dahil sa mga gawa, kung hindi ay dahil sa kaniya
na tumatawag— 12 sinabi sa kaniya, “Ang mas
matanda ay maglilingkod sa mas bata.” 13 Tulad
ng nasusulat: “Inibig ko si Jacob, ngunit kinamuhian
ko si Isau.” 14 Kung gayon, ano ang sasabihin
natin? Mayroon bang kawalan ng katarungan sa
Diyos? Huwag nawang mangyari. 15 Sapagkat sinabi
niya kay Moises, “Kaaawaan ko ang sinumang
kaaawan ko, at kahahabagan ko ang sinumang
kahahabagan ko.” 16 Kaya nga, hindi dahil sa kaniya
na nagnanais, hindi rin dahil sa kaniya na tumatakbo,
kundi dahil sa Diyos, na nagpapakita ng awa. 17
Sapagkat sinasabi ng kasulatan kay Paraon, “Dahil sa
layuning ito kaya itinaas kita, upang maipakita ko ang
aking kapangyarihan sa pamamagitan mo, at upang

maipahayag ang pangalan ko sa buong mundo." 18
Kaya nga, may awa ang Diyos sa sinumang nais
niyang kaawaan, at pinapatigas niya ang kalooban ng
sinumang naisin niya. 19 Sasabihin mo sa akin, "Bakit
pa siya humahanap ng kamalian? Sapagkat sino
ang nakapigil sa kaniyang kalooban ni minsan?" 20
Sa kabilang banda, tao, sino kang sumasagot laban
sa Diyos? Sasabihin ba ng hinulma sa humulma
nito, "Bakit mo ako ginawang ganito?" 21 Wala bang
karapatan sa putik ang magpapalayok, upang gawin
sa iisang tumpok ng putik ang isang sisidlan para sa
natatanging paggagamitan, at ang isa pang sisidlan
para sa pangaraw-araw na paggagamitan? 22 Paano
kung ang Diyos, na nagnanais ipakita ang kaniyang
galit at ipahayag ang kaniyang kapangyarihan, ay
nagtiyaga ng may labis na pagtitiis sa mga sisidlan
ng galit na naihanda para sa pagkawasak? 23 Paano
kung ginawa niya ito upang mahayag ang kayamanan
ng kaniyang kaluwalhatian sa mga sisidlan ng awa, na
noon pa ay inihanda na niya para sa kaluwalhatian?
24 Paano kung ginawa niya rin ito para sa atin, na
tinawag din niya, hindi lamang mula sa mga Judio,
ngunit mula rin sa mga Gentil? 25 Gaya rin ng
sinasabi niya sa Hosea: "Tatawagin kong mga tao ko
ang hindi ko dating mga tao, at minamahal na hindi
dating minamahal." 26 At sa lugar na pinagsabihan
sa kanila, 'Hindi ko kayo mga tao,' doon ay tatawagin
silang "mga anak ng Diyos na buhay.'" 27 Isinisigaw
ni Isaias ang tungkol sa Israel, "Kung ang bilang ng
mga anak ng Israel ay sindami ng buhangin sa dagat,
mangyayari na ang nalalabi lamang ang maliligtas. 28
Sapagkat hindi magtatagal, lubusan ng tutuparin ng
Panginoon ang kaniyang salita sa daigdig." 29 At ito ay
gaya ng sinabi ni Isaias noon, "Kung hindi nagtira ng
mga lahi ang Panginoon ng mga hukbo para sa atin,
tayo ay naging katulad sana ng Sodoma, at naging
katulad ng Gomorra. 30 Kung gayon, ano sasabihin
natin? Na ang mga Gentil na hindi nagsisikap para sa
katuwiran, ay nagkamit ng katuwiran, ang katuwiran
sa pamamagitan ng pananampalataya. 31 Ngunit
ang Israel, na nagsikap ng katuwiran sa kautusan ay
hindi nagkamit nito. 32 Bakit hindi? Dahil hindi nila
ito sinikap sa pamamagitan ng pananampalataya,
kundi sa pamamagitan ng mga gawa. Natisod sila sa
batong katitisuran, 33 gaya ng nasusulat, "Tingnan
ninyo, naglagay ako sa Sion ng batong katitisuran
at malaking batong kadadapaan. Ang sinumang
manampalataya rito ay hindi mapapahiya."

10 Mga kapatid, ang nais ng aking puso at ang
hiling ko sa Diyos ay para sa kanila, para sa
kanilang kaligtasan. 2 Sapagkat sila ay pinatotohanan
ko na mayroon silang pagsisikap para sa Diyos,
ngunit hindi ayon sa kaalaman. 3 Sapagkat hindi nila
nalalaman ang katuwiran ng Diyos, at pinagsisikapan
nilang itatag ang kanilang sariling katuwiran. Hindi
sila nagpasakop sa katuwiran ng Diyos. 4 Sapagkat si
Cristo ang katuparan ng kautusan para sa katuwiran
ng lahat ng sumasampalataya. 5 Sapagkat sumulat
si Moises tungkol sa katuwiran na nagmumula sa
kautusan: "Ang taong gumagawa ng katuwiran ng
kautusan ay mabubuhay sa katuwirang ito." 6 Ngunit
ganito ang sinasabi ng katuwiran na nanggagaling sa
pananampalataya, "Huwag mong sabihin sa iyong
puso, 'Sino ang aakyat sa langit?' (sa makatuwid
ay upang pababain si Cristo). 7 At huwag mong
sasabihing, 'Sino ang bababa sa kailaliman?'" (sa
makatuwid ay upang iakyat si Cristo mula sa patay.)
(Abyssos g12) 8 Ngunit ano ang sinasabi nito?
"Malapit sa iyo ang salita, sa iyong bibig at sa
iyong puso." Iyan ang salita ng pananampalataya,
na aming ipinapahayag. 9 Sapagkat kung sa iyong
bibig, kinikilala mo si Jesus bilang Panginoon, at
nananampalataya ka sa iyong puso na binuhay siya ng
Diyos mula sa mga patay, maliligtas ka. 10 Sapagkat
sa puso nananampalataya ang tao sa katuwiran,
at sa bibig kumikilala siya para sa kaligtasan. 11
Sapagkat sinasabi ng kasulatan, "Ang sinumang
nananampalataya sa kaniya ay hindi mapapahiya." 12
Sapagkat walang pagkakaiba ang Judio at Griyego.
Dahil iisang Panginoon ang Panginoon ng lahat, at
mayaman siya sa lahat ng mga tumatawag sa kaniya.
13 Sapagkat ang lahat na tumatawag sa pangalan ng
Panginoon ay maliligtas. 14 Kung gayon, paano sila
tatawag sa kaniya na hindi nila sinasampalatayanan?
At paano sila sasampalataya sa kaniya na hindi
pa nila naririnig? At paano sila makakarinig kung
walang tagapangaral? 15 At paano sila mangangaral
kung hindi sila isinugo? — Gaya ng nasusulat,
"Kayganda ng mga paa ng mga nagpapahayag
ng mga masasayang balita ng mga mabubuting
bagay!" 16 Ngunit hindi lahat sa kanila ay nakinig sa
ebanghelyo. Sapagkat sinasabi ni Isaias, "Panginoon,
sino ang naniwala sa aming mensahe?" 17 Kaya
ang pananampalataya ay nanggagaling sa pakikinig,
at pakikinig sa salita ni Cristo. 18 Ngunit sinasabi
ko, "Hindi ba nila narinig?" Oo, tiyak na narinig nila.

“Ang kanilang tinig ay nakarating sa buong mundo, at
ang kanilang mga salita sa mga dulo ng mundo.” 19
Bukod dito, sinasabi ko, “Hindi ba nalaman ng Israel?”
Noong una ay sinabi ni Moises, “Iinggitin ko kayo sa
pamamagitan ng isang hindi bansa. Sa pamamagitan
ng isang bansang walang pagkaunawa, gagalitin ko
kayo.” 20 At sinasabi ni Isaias nang buong tapang,
“Natagpuan ako ng mga hindi humanap sa akin.
Nagpakita ako sa mga hindi nagtatanong tungkol sa
akin.” 21 Ngunit sa Israel sinasabi niya, “Buong araw
kong iniunat ang aking mga kamay sa mga taong
suwail at matitigas ang ulo.”

11 Kung gayon sinasabi ko, itinakwil ba ng
Diyos ang kaniyang mga tao? Nawa ay hindi
kailanman. Sapagkat ako rin ay isang Israelita, kaapu-
apuhan ni Abraham, mula sa tribu ni Benjamin. 2
Hindi itinakwil ng Diyos ang kaniyang mga tao, na
kilala na niya noon pa man. Hindi ba ninyo alam kung
ano ang sinasabi ng kasulatan tungkol kay Elias,
kung paano siya nakiusap sa Diyos laban sa Israel?
3 “Panginoon, pinatay nila ang iyong mga propeta,
giniba nila ang iyong mga altar. Ako na lamang ang
naiwan, at gusto nila ang akong patayin.” 4 Ngunit
ano ang sagot sa kaniya ng Diyos? “May inilaan ako
para sa aking sarili na pitong libong lalaking hindi
lumuhod kay Baal.” 5 Ganoon din nga, sa panahong
ito, mayroon pang nalalabi dahil sa pagpili ng biyaya.
6 Ngunit kung ito ay sa pamamagitan ng biyaya,
hindi na ito sa pamamagitan ng mga gawa. Kung
hindi, ang biyaya ay hindi na biyaya. 7 Ano kung
gayon? Ang bagay na hinahanap ng Israel, ay hindi
nito nakamit, ngunit ang napili ang nagkamit nito,
at ang iba ay pinagmatigas. 8 Gaya ng nasusulat:
“Binigyan sila ng Diyos ng espiritu ng kapurulan, ng
mga mata upang hindi nila makita, at ng mga tainga
upang hindi nila marinig, hanggang sa araw na ito.” 9
At sinasabi ni David, “Hayaang ang kanilang mga
lamesa ay maging isang lambat, bitag, katitisuran,
at ganti laban sa kanila. 10 Hayaang ang kanilang
mga mata ay dumilim upang hindi sila makakita. Lagi
mong panatilihing baluktot ang kanilang mga likod.”
11 Kung gayon, sinasabi ko, “Natisod ba sila nang
sa gayon ay bumagsak?” Nawa ay hindi kailanman.
Sa halip, sa pamamagitan ng kanilang pagkabigo,
dumating ang kaligtasan sa mga Gentil, upang sila
ay inggitin. 12 Ngayon kung ang kanilang pagkabigo
ay ang kayamanan ng mundo, at kung ang kanilang
pagkalugi ay ang kayamanan ng mga Gentil, gaano
pa mas dakila ang kanilang kapunuan? 13 At ngayon
kinakausap ko kayong mga Gentil. Habang ako ay
isang apostol sa mga Gentil, ipinagmamalaki ko ang
aking ministeryo. 14 Marahil mainggit ko sila na aking
kalaman. Marahil maliligtas natin ang ilan sa kanila.
15 Sapagkat kung ang pagkatakwil sa kanila ay ang
pakikipagkasundo ng mundo, ano ang magiging
pagtanggap sa kanila kundi buhay mula sa mga
patay? 16 Kung ang mga unang bunga ay nailaan,
gayon din ang buong masa. Kung ang mga ugat ay
nailaan, gayon din ang mga sanga. 17 Ngunit kung
ang ilan sa mga sanga ay binali, kung ikaw, na isang
ligaw na sanga ng olibo, ay naidugtung sa kanila, at
kung nakibahagi ka sa kanila sa kasaganaan ng ugat
ng puno ng olibo, 18 huwag kang magmayabang sa
mga sanga. Ngunit kung ikaw ay nagmamayabang,
hindi ikaw ang bumubuhay sa ugat, ngunit ang ugat
ang bumubuhay sa iyo. 19 Kung gayon, sasabihin mo,
“Pinutol ang mga sanga upang maidugtong ako.” 20
Totoo iyan. Dahil sa kanilang hindi pagsampalataya,
pinutol sila, ngunit ikaw ay naging matatag dahil sa
iyong pananampalataya. Huwag kang magmalaki,
ngunit matakot ka. 21 Sapagkat kung hindi pinatawad
ng Diyos ang likas na mga sanga, hindi ka rin niya
patatawarin. 22 Tingnan ninyo kung gayon, ang mga
mabubuting gawa at ang kabagsikan ng Diyos. Sa
isang dako, ang kalupitan ay dumating sa mga Judio
na bumagsak. Ngunit sa kabilang dako, ang kabutihan
ng Diyos ay dumarating sa inyo, kung magpapatuloy
kayo sa kaniyang kabutihan. Kung hindi, mapuputol
din kayo. 23 At isa pa, kung hindi sila magpatuloy
sa kanilang kawalan ng pananampalataya, sila ay
maidudugtong muli. Sapagkat maaari silang idugtong
ulit ng Diyos. 24 Sapagkat kung kayo ay pinutol
sa likas na ligaw na puno ng olibo, at salungat sa
kalikasan ay idinugtong kayo sa mabuting puno ng
olibo, gaano pa kaya ang mga Judiong ito, na likas
na mga sanga, na maidudugtong pabalik sa kanilang
sariling punong olibo? 25 Sapagkat hindi ko nais na
hindi ninyo alam, mga kapatid, ang hiwagang ito,
upang hindi kayo magmarunong sa inyong sariling
isipan. Ang hiwagang ito ay nagkaroon sa Israel
ng bahagyang katigasan, hanggang sa makapasok
ang kabuuan ng mga Gentil. 26 Kaya ang lahat ng
Israel ay maliligtas, gaya ito ng nasusulat: “Mula sa
Sion manggagaling ang Tagapagligtas. Tatanggalin
niya ang kasamaan mula kay Jacob. 27 At ito ang
magiging kasunduan ko sa kanila, kapag tinanggal

ko ang kanilang mga kasalanan." 28 Sa isang dako,
patungkol sa ebanghelyo, sila ay kinamuhian dahil sa
inyo. Sa kabilang dako ayon naman sa pagpili ng
Diyos, sila ay minamahal dahil sa mga ninuno. 29
Sapagkat ang mga kaloob at ang tawag ng Diyos
ay hindi mababago. 30 Sapagkat kayo ay dating
hindi sumusunod sa Diyos, ngunit ngayon kayo
ay nakatanggap ng awa dahil sa kanilang hindi
pagsunod. 31 Gayon din naman, ngayon ang mga
Judiong ito ay naging suwail. Ang kinahinatnan
nito, sa pamamagitan ng awa na ipinakita sa inyo,
makatatanggap din sila ngayon ng awa. 32 Sapagkat
kinulong ng Diyos ang lahat sa kasuwayan, nang
sa gayon maipakita niya ang awa sa lahat. **(eleēsē
g1653)** 33 O, napakayaman ng Diyos sa karunungan
at kaalaman! Hindi masuri ang kaniyang mga hatol,
at ang kaniyang mga kaparaanan ay hindi kayang
matuklasan! 34 "Sapagkat sino ang nakakaalam ng
isipan ng Panginoon? O sino ang naging tagapayo
niya? 35 O sino ang nagbigay ng una sa Diyos,
upang ito ay bayaran sa kaniya?" 36 Sapagkat mula
sa kaniya, at sa pamamagitan niya, at sa kaniya, ang
lahat ng mga bagay. Sa kaniya ang kaluwalhatian
magpakailanman. Amen. **(aiōn g165)**

12 Kaya hinihikayat ko kayo, mga kapatid, alang-
alang sa habag ng Diyos, na ialay ninyo
ang inyong mga katawan na isang buhay na alay,
banal, katanggap-tanggap sa Diyos. Ito ang inyong
nararapat na paglilingkod. 2 Huwag kayong umayon
sa mundong ito, ngunit mag-iba kayo sa pamamagitan
ng pagbabago ng inyong pag-iisip. Gawin ninyo
ito upang malaman ninyo kung ano ang mabuti,
katanggap-tanggap, at ganap na kalooban ng Diyos.
(aiōn g165) 3 Sapagkat, dahil sa biyayang ibinigay
sa akin, sinasabi ko na ang bawat isa sa inyo ay
huwag mag-isip na mas mataas ang inyong sarili
kaysa sa nararapat ninyong isipin. Sa halip, dapat
kayong mag-isip ng may karunungan, ayon sa sukat
ng pananampalataya na ipinagkaloob ng Diyos sa
bawat isa. 4 Sapagkat marami tayong bahagi sa
iisang katawan, ngunit hindi lahat ng mga bahagi ay
may pare-parehong tungkulin. 5 Gayon din naman,
tayo na marami ay iisang katawan kay Cristo, at
ang bawat isa ay bahagi ng isa't isa. 6 Mayroon
tayong iba't ibang kaloob ayon sa biyayang ibinigay
sa atin. Kung ang kaloob ng isa ay paghahayag ng
propesiya, gawin niya ito ayon sa sukat ng kaniyang
pananampalataya. 7 Kung ang kaloob ng isa ay
paglilingkod, hayaan siyang maglingkod. Kung ang isa
ay may kaloob ng pagtuturo, hayaan siyang magturo.
8 Kung ang kaloob ng isa ay pagpapalakas ng loob,
hayaan siyang magpalakas ng loob. Kung ang kaloob
ng isa ay pagbibigay, hayaan siyang gawin ito ng
may kagandahang-loob. Kung ang kaloob ng isa ay
pamumuno, gawin ito ng may pag-iingat. Kung ang
kaloob ng isa ay pagpapakita ng awa, gawin ito ng
may kagalakan. 9 Ang pag-ibig ay maging walang
pagkukunwari. Kasuklaman kung ano ang masama;
panghawakan kung ano ang mabuti. 10 Patungkol sa
pag-ibig ng mga kapatid, maging magiliw kayo sa isa't
isa. Patungkol sa kapurihan, igalang ninyo ang isa't
isa. 11 Patungkol sa pagsisikap, huwag mag-atubili.
Patungkol sa espiritu, maging masigasig. Patungkol sa
Panginoon, maglingkod sa kaniya. 12 Magalak sa pag-
asang mayroon kayo tungkol sa hinaharap. Maging
matiisin sa inyong mga kabalisahan. Magpatuloy
sa pananalangin. 13 Tumulong sa pangangailangan
ng mga mananampalataya. Humanap ng maraming
paraan upang ipakita ang magiliw na pagtanggap
sa iba. 14 Pagpalain ninyo ang mga umaapi sa
inyo; pagpalain at huwag isumpa. 15 Makipaggalak
kayo sa mga nagagalak; makipagtangis kayo sa
mga tumatangis. 16 Magkaisa kayo ng pag-iisip.
Huwag mag-isip sa mga paraang mapagmataas,
ngunit tanggapin ang mga mababababang tao. Huwag
maging marunong sa inyong mga sariling isipan.
17 Huwag gantihan ang sinuman ng masama sa
masama. Gumawa ng mga mabubuting bagay sa
paningin ng lahat ng tao. 18 Kung maaari, ayon sa
inyong makakaya, magkaroon kayo ng kapayapaan
sa lahat ng tao. 19 Huwag ipaghiganti ang inyong
mga sarili, mga minamahal, ngunit bigyang daan
ang galit ng Diyos. Sapagkat nasusulat na, "'Akin
ang paghihiganti; ako ang gaganti,' sinasabi ng
Panginoon." 20 "Ngunit kung ang iyong kaaway
ay nagugutom, pakainin mo siya. Kung siya ay
nauuhaw, bigyan mo siya ng maiinom. Sapagkat kung
gagawin mo ito, nagtatambak ka ng mga baga ng
apoy sa kaniyang ulo." 21 Huwag kang magpadaig
sa kasamaan, ngunit daigin mo ng mabuti ang
kasamaan.

13 Ang bawat kaluluwa ay maging masunurin
sa mga matataas na kapangyarihan, dahil
walang kapangyarihan na hindi nanggagaling sa
Diyos. At ang mga may kapangyarihang umiiral ay
itinalaga ng Diyos. 2 Samakatuwid ang lumalaban

sa kapangyarihang iyon ay sumasalungat sa mga
utos ng Diyos, at ang mga sumasalungat dito ay
makakatanggap ng kahatulan sa kanilang mga sarili. 3
Sapagkat ang mga namumuno ay hindi kilabot sa mga
mabubuting gawain, kundi sa mga masasama gawain.
Nais mo bang hindi matakot sa may kapangyarihan?
Gawin mo ang mabuti, at makatatanggap ka ng
papuri dahil dito. 4 Sapagkat siya ay isang lingkod ng
Diyos para sa kabutihan. Ngunit kung gumagawa ka
ng masama, matakot ka. Sapagkat hindi niya dala-
dala ang espada ng walang dahilan. Sapagkat siya
ay isang lingkod ng Diyos, isang tagapaghiganti ng
poot sa mga gumagawa ng masama. 5 Samakatuwid
dapat kayong sumunod, hindi lang dahil sa matinding
poot, ngunit dahil din sa konsensya. 6 Dahil dito
nagbabayad din kayo ng mga buwis. Sapagkat ang
mga may kapangyarihan ay mga lingkod ng Diyos
na patuloy na nangangasiwa nito. 7 Bayaran ninyo
ang lahat kung ano man ang inutang ninyo sa kanila:
magbuwis sa dapat pagbayaran ng buwis, magbayad
ng upa sa kung sinuman ang inuupahan; matakot
sa nararapat katakutan; parangalan ang nararapat
parangalan. 8 Huwag kayong magkautang ng anuman
sa kanino man, maliban sa pagmamahal sa isa't isa.
Sapagkat ang sinumang nagmamahal sa kaniyang
kapwa ay tumutupad sa kautusan. 9 Sapagkat,
“Hindi ka mangangalunya, hindi ka papatay, hindi ka
magnanakaw, hindi ka mag-iimbot,” at kung may iba
ring kautusan, pinagsama-sama ito sa pangugusap
na ito: “Mamahalin mo ang iyong kapwa tulad ng
iyong sarili.” 10 Ang pag-ibig ay hindi gumagawa
ng masama sa kaniyang kapwa. Kaya, pag-ibig ang
katuparan ng kautusan. 11 Dahil dito, nalalaman niyo
ang oras, na ito na ang oras upang kayo ay magising
mula sa inyong pagkakatulog. Sapagkat ngayon, ang
ating kaligtasan ay mas malapit na kaysa noong una
tayong nanampalataya. 12 Palipas na ang gabi at
malapit ng mag-umaga. Kaya iisantabi natin ang
mga gawa ng kadiliman, at ating isuot ang baluti
ng liwanag. 13 Lumakad tayo nang nararapat, gaya
ng sa liwanag, hindi sa magulong pagdiriwang o sa
paglalasing. At huwag tayong mamuhay sa kahalayan
o sa pagnanasang walang pagpipigil, at hindi sa
alitan o pagkainggit. 14 Ngunit paghariin ninyo ang
Panginoong Jesu-Cristo at huwag pagbigyan ang
kagustuhan ng laman, para sa mga pagnanasa nito.

14 Tanggapin ang sinumang mahina ang
pananampalataya, nang hindi hinahatulan ang
mga pagtatalo. 2 Sa isang dako, ang isang tao ay
may paniniwalang maari niyang kainin ang kahit na
ano, ngunit sa kabilang dako, ang ibang mahina ay
kumakain lamang ng mga gulay. 3 Huwag sanang
hamakin ng taong kumakain ng kahit na ano ang
taong hindi kinakain ang lahat. At ang siyang hindi
kinakain ang lahat ay huwag husgahan ang taong
kumakain ng lahat. Dahil tinanggap siya ng Diyos.
4 Sino ka, ikaw na humuhusga sa isang lingkod na
pagmamay-ari ng iba? Sa harapan ng kaniyang amo
siya tatayo o matutumba. Ngunit siya ay patatayuin,
dahil nagagawa ng Panginoon na siya ay patayuin. 5
Sa isang dako, pinahahalagahan ng isang tao ang
isang araw ng higit kaysa sa iba. Sa kabilang dako,
pinahahalagahan naman ng iba ang bawat araw
ng pantay-pantay. Ang bawat tao ay magpasya sa
kaniyang sariling isipan. 6 Ang nagpapahalaga ng
araw, ay nagpapahalaga nito para sa Panginoon. At
siya na kumakain, ay kumakain para sa Panginoon,
sapagkat siya ay nagbibigay pasasalamat sa Diyos.
Ang hindi kumakain, ay nagpipigil na kumain para
sa Panginoon. Nagpapasalamat din siya sa Diyos.
7 Sapagkat wala sa atin ang nabubuhay para sa
kaniyang sarili, at walang namamatay para sa
kaniyang sarili. 8 Sapagkat kung tayo ay nabubuhay,
nabubuhay tayo para sa Panginoon. At kung tayo ay
mamamatay, mamamatay tayo para sa Panginoon.
Kaya kung tayo man ay mamamatay o mabubuhay,
tayo ay sa Panginoon. 9 Dahil sa layuning ito namatay
si Cristo at nabuhay muli, upang siya ay maging
Panginoon ng mga patay at mga buhay. 10 Ngunit
ikaw, bakit mo hinahatulan ang iyong kapatid? At
ikaw, bakit mo kinamumuhian ang iyong kapatid?
Dahil lahat tayo ay tatayo sa harapan ng hukuman ng
Diyos. 11 Sapagkat ito ay nasusulat, “Habang ako ay
nabubuhay,” sabi ng Panginoon, “ang bawat tuhod ay
luluhod sa akin, at ang bawat dila ay magbibigay ng
papuri sa Diyos.” 12 Kaya kung gayon, ang bawat isa
sa atin ay magbibigay-sulit ng kaniyang sarili sa Diyos.
13 Samakatuwid, itigil na natin ang paghuhusga sa
isa't isa, ngunit sa halip pagpasyahan ito, na walang
sinuman ang maglalagay ng ikatitisod o patibong para
sa kaniyang kapatid. 14 Nalalaman ko at nahikayat
ako sa Panginoong Jesus, na walang bagay na hindi
malinis sa kaniyang sarili. Sa kaniya lamang na
itinuturing ang anumang bagay na marumi, para sa
kaniya ito ay marumi. 15 Kung dahil sa pagkain ay
nasaktan ang iyong kapatid, hindi ka na lumalakad sa

pag-ibig. Huwag mong ipahamak sa iyong pagkain
ang siyang pinagkamatayan ni Cristo. **16** Kaya huwag
ninyong hayaan na ang inyong mabubuting gawa ang
maging dahilan upang kutyain sila ng mga tao. **17**
Sapagkat ang kaharian ng Diyos ay hindi tungkol
sa pagkain o inumin, ngunit tungkol ito sa pagiging
matuwid, kapayapaan at kagalakan sa Banal na
Espiritu. **18** Sapagkat ang sinumang naglilingkod kay
Cristo sa ganitong paraan ay katanggap-tanggap sa
Diyos at sinang-ayunan ng mga tao. **19** Kung gayon,
ipagpatuloy natin ang mga bagay ng kapayapaan
at ang mga bagay na nakapagpapatibay ng bawat
isa. **20** Huwag ninyong sirain ang gawain ng Diyos
ng dahil sa pagkain. Ang lahat ng mga bagay ay
tunay na malinis, ngunit masama ito para sa taong
kumakain at nagiging dahilan ng kaniyang pagkatisod.
21 Mabuti ang hindi kumain ng karne, o uminom ng
alak, o anumang magiging sanhi ng pagkakatisod
ng iyong kapatid. **22** Ang mga paniniwalang ito na
mayroon ka, ikaw at ang Diyos lamang ang dapat
nakakaalam. Pinagpala ang taong hindi hinahatulan
ang kaniyang sarili bilang respeto sa kung ano ang
kaniyang sinasang-ayunan. **23** Ang nagdududa ay
hinahatulan kung siya ay kakain, dahil hindi ito mula
sa pananampalataya. At ang anumang hindi mula sa
pananampalataya ay kasalanan.

15 Ngayon tayong mga malalakas ang nararapat
na pumasan sa mga kahinaan ng mga mahihina,
at hindi natin dapat bigyang-lugod ang ating mga
sarili. **2** Bigyang-lugod ng bawat isa sa atin ang
kaniyang kapwa dahil mabuti iyon, upang pagtibayin
siya. **3** Sapagkat kahit si Cristo ay hindi nagbigay-
lugod sa kaniyang sarili. Sa halip, gaya ng nasusulat,
“Ang mga panlalait ng mga nanlait sa iyo ay sa akin
bumabagsak”. **4** Dahil anuman ang isinulat noong una
ay para sa ating ikatututo, upang sa pamamagitan
ng pagtitiis at sa pamamangitan ng pagpapalakas
ng loob ng mga kasulatan ay magkakaroon tayo ng
pag-asa. **5** Ngayon, nawa ang Diyos ng pagtitiis at
ng lakas ng loob ay pagkalooban kayo ng iisang
pag-iisip ayon kay Cristo Jesus. **6** Nawa ay gawin
niya ito upang kayo na may iisang pag-iisip ay
magpuri ng may iisang bibig sa Diyos at Ama ng
ating Panginoong Jesu-Cristo. **7** Kaya tanggapin
ninyo ang isa't isa, gaya ng pagtanggap din sa inyo ni
Cristo, sa ikapupuri ng Diyos. **8** Sapagkat sinasabi
ko na si Cristo ay ginawang lingkod ng pagtutuli sa
ngalan ng katotohanan ng Diyos. Ginawa niya ito
upang patotohanan niya ang mga pangakong ibinigay
sa mga ninuno, **9** at para sa mga Gentil upang
papurihan nila ang Diyos sa kaniyang awa. Ito ay
gaya ng nasusulat, “Kaya pupurihin kita kasama ng
mga Gentil, at aawit ng papuri sa pangalan mo.” **10**
Muling nitong sinasabi, “Magalak kayo, kayong mga
Gentil, kasama ang kaniyang mga tao.” **11** At muli,
“Purihin ang Panginoon, lahat kayong mga Gentil
at hayaan ninyong ang lahat na mga tao ay purihin
siya.” **12** Sinasabi rin ni Isaias, “Magkakaroon ng ugat
mula kay Jesse, at siya ang lilitaw upang mamuno sa
mga Gentil. Magtitiwala ang mga Gentil sa kaniya.”
13 Ngayon nawa ang Diyos ng pagtitiwala ay punuin
kayo ng buong kagalakan at kapayapaan sa inyong
paniniwala, upang kayo ay managana sa pagtitiwala
sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Banal na
Espiritu. **14** Ako man sa aking sarili ay naniniwala
tungkol sa inyo, aking mga kapatid. Naniniwala din
ako na kayo mismo ay puno ng kabutihan, puno ng
lahat ng kaalaman. Naniniwala ako na kayo ay may
kakayahan ding payuhan ang isa't isa. **15** Ngunit
mas matapang akong sumusulat sa inyo tungkol
sa ilang mga bagay upang paalalahanan kayong
muli, dahil sa kaloob na ibinigay sa akin ng Diyos.
16 Itong kaloob na dapat akong maging lingkod
ni Cristo Jesus na isinugo sa mga Gentil, upang
ihandog bilang isang pari ang ebanghelyo ng Diyos.
Kailangan kong gawin ito upang ang handog ng
mga Gentil ay maging katanggap-tanggap, nakalaan
sa Diyos sa pamamangitan ng Banal na Espiritu.
17 Kaya ang aking kagalakan ay kay Cristo Jesus
at sa mga bagay na mula sa Diyos. **18** Sapagkat
hindi ako mangangahas na magsalita ng kahit na
ano maliban sa mga bagay na ginawa ni Cristo sa
pamamagitan ko para sa pagsunod ng mga Gentil.
Ito ay mga bagay ng ginawa sa pamamagitan ng
salita at gawa, **19** sa pamamagitan ng kapangyarihan
ng mga tanda at mga kahanga-hangang gawa, at sa
pamamagitan ng kapangyarihan ng Banal na Espiritu.
Ito ay nangyari mula sa Jerusalem, at sa palibot
hanggang sa Ilirico, ipinangaral ko nang lubos ang
ebanghelyo ni Cristo. **20** Sa ganitong paraan, ang
aking hangarin ay ang maipahayag ang ebanghelyo,
ngunit hindi kung saan kilala ang pangalan ni Cristo,
upang hindi ako makapagtayo sa pundasyon ng
ibang tao. **21** Katulad ng nasusulat: “Makikita siya
ng mga hindi dinatnan ng balita tungkol sa kaniya,
at maiintindihan ng mga hindi nakarinig.” **22** Kaya

maraming beses din akong hinadlangan na tumungo
sa inyo. 23 Ngunit ngayon, wala na akong iba pang
lugar sa mga lupaing ito, at inaasam ko ng maraming
taon na makapunta ako sa inyo. 24 Kaya sa tuwing
pumupunta ako sa Espanya, umaasa akong makita
kayo sa aking pagdaan, at inasahan ko din na kayo
ang tutulong sa aking pag-alis pagkatapos akong
magsaya kasama kayo kahit panandalian lang. 25
Ngunit ngayon ay pupunta ako sa Jerusalem upang
maglingkod sa mga mananampalataya. 26 Sapagkat
ito ay kasiyahan ng mga taga-Macedonia at ng
mga taga-Acaya na magambag-ambag para sa mga
mahihirap na mananampalataya na nasa Jerusalem.
27 Oo, ito ay kanilang kasiyahan, at sa katunayan, sila
ang mga may utang sa kanila. Sapagkat kung ang
mga Gentil ay nakibahagi sa kanilang mga espirituwal
na bagay, dapat lang silang maglingkod sa kanila
sa mga materyal na bagay. 28 Kaya, kapag natapos
kong gawin ito at mapatunayan ang bungang ito sa
kanila, dadaan ako diyan sa inyo pagpunta ko sa
Espanya. 29 Alam ko, na kapag pumunta ako sa inyo,
pupunta ako ng may buong pagpapala ni Cristo. 30
Ngayon hinihikayat ko kayo, mga kapatid, sa ngalan
ng Panginoong Jesu-Cristo, at sa pamamagitan ng
pag-ibig ng Banal na Espirito, na magsumikap kayo
kasama ko sa inyong mga panalangin sa Diyos
patungkol sa akin. 31 Ipanalangin ninyo na ako ay
maligtas sa mga hindi sumusunod na nasa Judea
at ang aking paglilingkod sa Jerusalem ay maging
katanggap-tanggap sa mga mananampalataya. 32
Ipanalangin ninyo na ako ay makapunta sa inyo ng
may galak sa pamamagitan ng kalooban ng Diyos,
at ako nawa ay makasumpong ng kapahingahan ka
kasama ninyo. 33 Nawa ay sumainyong lahat ang
Diyos ng kapayapaan. Amen.

16 Inihahabilin ko sa inyo si Febe na ating kapatid
na babae, na isang lingkod ng iglesiya na
nasa Cencrea, 2 upang siya ay tanggapin ninyo
sa Panginoon. Gawin ninyo ito sa paraan na
karapat-dapat sa mga mananampalataya, at tulungan
ninyo siya sa anumang mga pangangailangan niya.
Sapagkat siya mismo ay tumulong din sa marami, at
ganun din sa akin. 3 Batiin ninyo sina Prisca at Aquila,
na mga kapwa ko manggagawa kay Cristo Jesus, 4
na inilagay sa panganib ang kanilang mga buhay para
sa aking buhay. Nagpapasalamat ako sa kanila, at
hindi lamang ako, kundi pati na rin ang lahat ng mga
iglesiya ng mga Gentil. 5 Batiin ninyo ang iglesiya na
nasa kanilang bahay. Batiin ninyo si Epeneto na aking
minamahal, na siyang kauna-unahang bunga ng Asia
kay Cristo. 6 Batiin ninyo si Maria na naglingkod ng
lubos para sa inyo. 7 Batiin ninyo sina Andronico at
Junia, na aking mga kamag-anak, at kasamahan kong
mga bilanggo. Kilala sila sa mga apostol, na nauna
pang nakakilala kay Cristo kaysa sa akin. 8 Batiin
ninyo si Ampliato, na aking minamahal sa Panginoon.
9 Batiin ninyo si Urbano, na ating kapwa manggagawa
kay Cristo, at ang minamahal kong si Staquis. 10
Batiin ninyo si Apeles, na subok kay Cristo. Batiin
ninyo ang mga nasa sambahayan ni Aristobulo. 11
Batiin ninyo si Herodion, na aking kamag-anak. Batiin
ninyo ang mga nasa sambahayan ni Narciso, na
nasa Panginoon. 12 Batiin ninyo sina Trifena at
Trifosa, na naglingkod nang lubos sa Panginoon.
Batiin ninyo si Persida na minamahal, na naglingkod
nang labis sa Panginoon. 13 Batiin ninyo si Rufo, na
pinili ng Panginoon, at ang kaniyang ina at ina ko
rin. 14 Batiin ninyo sina Asincrito, Flegonte, Hermes,
Patrobas, Hemas at ang mga kapatid na kasama
nila. 15 Batiin ninyo sina Filologo at Julia, Nereo at
ang kaniyang kapatid na babae, at si Olimpas, at
lahat ng mga mananampalataya na kasama nila. 16
Batiin ninyo ang isa't isa sa pamamagitan ng banal
na halik. Lahat ng mga iglesiya ni Cristo ay binabati
kayo. 17 Ngayon hinihikayat ko kayo, mga kapatid,
na isipin ninyo ang mga taong nagiging dahilan ng
pagkababaha-bahagi at pagkakatisod. Lumalagpas
sila sa mga turong inyong napag-aralan. Talikuran
ninyo sila. 18 Sapagkat ang mga taong tulad nito
ay hindi naglilingkod sa ating Panginoong Cristo,
kundi ang sarili nilang hangarin. Sa pamamagitan
ng kanilang kaaya-aya at mga kalugod-lugod na
pananalita nililinlang nila ang mga puso ng mga
walang malay. 19 Sapagkat ang inyong halimbawa ng
pagsunod ay umabot na sa lahat. Kaya nagagalak
ako sa inyo, ngunit gusto kong maging matalino
kayo tungkol sa mga bagay na mabuti, at walang
kamalayan sa kasamaan. 20 Hindi magtatagal, ang
Diyos ng kapayapaan ay dudurugin si Satanas sa
ilalim ng inyong mga paa. Nawa ang biyaya ng ating
Panginoong Jesu-Cristo ay sumainyo. 21 Binabati
kayo ni Timoteo, ang aking kapwa manggagawa,
at nina Lucius, Jason, at Sosipato, na aking mga
kamag-anak. 22 Ako, si Tercio, na tagasulat ng
liham na ito, ay bumabati sa inyo sa Panginoon. 23
Binabati kayo ni Gauis, na tinutuluyan ko at ng buong

iglesiya. Binabati kayo ni Erasto, ang ingat-yaman
ng lungsod, kasama ang kapatid na si Quarto. **24**
[Nawa ang biyaya ng ating Panginoon Jesu-Cristo ay
mapasainyong lahat. Amen] **25** Ngayon sa kaniya na
may kakayahang kayo ay pagtibayin ayon sa aking
ebanghelyo at sa pangangaral ni Jesu-Cristo, ayon
sa pahayag ng hiwaga na itinago mula pa noon,
(aiōnios g166) **26** ngunit sa ngayon ay inilahad na
at nalaman sa pamamagitan ng mga kasulatan ng
mga propeta ayon sa kautusan ng walang hanggang
Diyos, para sa pagsunod ng mga Gentil dahil sa
kanilang pananampalataya? **(aiōnios g166)** **27** sa iisang
Diyos na matalino, sa pamamagitan ni Jesu-Cristo,
ang kaluwalhatian magpakailanman. Amen. **(aiōn g165)**

1 Mga Corinto

1 Mula kay Pablo, na tinawag upang maging isang
apostol ni Cristo Jesus ayon sa kalooban ng
Diyos, at kay Sostenes na ating kapatid, **2** sa
iglesia ng Diyos sa Corinto, na mga naihandog kay
Cristo Jesus, silang tinawag na maging mga taong
banal. Sumusulat din kami sa lahat nang dako sa
mga tumatawag sa pangalan ng ating Panginoong
Jesu-Cristo, ang kanilang Panginoon at sa atin. **3**
Nawa ay sumainyo ang biyaya at kapayapaang mula
sa Diyos na ating Ama at sa Panginoong Jesu-
Cristo. **4** Lagi akong nagpapasalamat sa aking Diyos
sa inyo, dahil sa biyaya ng Diyos na ibinigay ng
Panginoong Cristo Jesus sa inyo. **5** Ginawa niya
kayong mayaman sa lahat ng paraan, sa lahat ng
pananalita at sa lahat ng kaalaman. **6** Ginawa niya
kayong mayaman, gaya ng patotoo tungkol kay Cristo
na napatunayang totoo nga sa inyo. **7** Samakatuwid
kayo nga ay hindi nagkukulang sa kaloob ng Espiritu,
habang sabik kayong naghihintay sa kapahayagan
ng ating Panginoong Jesu-Cristo. **8** Kayo din ay
kaniyang palalakasin hanggang sa huli, upang kayo
ay walang bahid sa araw ng ating Panginoong Jesu-
Cristo. **9** Tapat ang Diyos na siyang tumawag sa
inyo sa pakikipagtipon sa kaniyang Anak na si Jesu-
Cristo na ating Panginoon. **10** Ngayon, hinihikayat ko
kayo, mga kapatid, sa pamamagitan ng pangalan
ng ating Panginoong Jesu-Cristo, na magkakasundo
kayong lahat, at walang pagkakahati-hati sa inyo.
Pinapakiusap ko sa inyo na kayo ay magkaisa sa
kaisipan at maging sa layunin. **11** Sapagkat ibinalita
sa akin ng mga tauhan ni Cloe na may namumuong
mga alitan sa inyo. **12** Ang ibig kong sabihin: Ang
bawat isa sa inyo ay nagsasabi, “Kay Pablo ako,” o
“Kay Apolos ako,” o “Kay Cefas ako,” o “Kay Cristo
ako.” **13** Si Cristo ba ay nahahati? Si Pablo ba ay
napako para sa inyo? Kayo ba ay binautismuhan
sa pangalan ni Pablo? **14** Ako ay nagpapasalamat
sa Diyos na wala akong binautismuhan sa inyo,
maliban kay Crispo at Gayo. **15** Ito ay upang walang
isa man sa inyo na magsasabing binautismuhan
ko kayo sa aking pangalan. **16** (Binautismuhan ko
din ang sambahayan ni Stefanas. Sa kabila nito,
hindi ko na alam kung may nabautismuhan pa akong
iba.) **17** Sapagkat hindi ako isinugo ni Cristo upang
magbautismo kundi mangaral ng ebanghelyo. Hindi
niya ako isinugo upang mangaral sa salita na may
karunungan ng tao, upang ang krus ni Cristo ay
hindi mawawalan ng kapangyarihan. **18** Sapagkat
ang mensahe tungkol sa krus ay kamangmangan
sa mga mamamatay. Ngunit para sa mga inililigtas
ng Diyos, ito ay ang kapangyarihan ng Diyos. **19**
Sapagkat nasusulat, “Sisirain ko ang karunungan
ng marurunong. Bibiguin ko ang pang-unawa ng
mga matatalino.” **20** Nasaan ang taong marunong?
Nasaan ang dalubhasa? Nasaan ang debatista ng
mundong ito? Hindi ba't pinalitan ng Diyos ang
karunungan ng mundong ito ng kamangmangan? **(aiōn
g165)** **21** Dahil ang mundo sa sarili nitong karunungan
ay hindi kinilala ang Diyos, nalugod ang Diyos sa
pamamagitan ng kamangmangan ng pangangaral na
iligtas ang sinumang sumasampalataya. **22** Sapagkat
humihiling ang mga Judio ng mga tanda ng himala
at naghahangad ng karunungan ang mga Griyego.
23 Ngunit ipinapangaral namin si Cristo na napako,
isang ikinatitisod ng mga Judio at kamangmangan sa
mga Griyego. **24** Ngunit sa lahat ng mga tinawag ng
Diyos, maging Judio at Griyego, ipinapangaral namin
na si Cristo ang kapangyarihan at ang karunungan
ng Diyos. **25** Sapagkat ang kamangmangan ng
Diyos ay mas higit sa karunungan ng tao, at ang
kahinaan ng Diyos ay higit sa kalakasan ng tao. **26**
Tumingin kayo sa pagkatawag ng Diyos sa inyo, mga
kapatid. Iilan lamang ang marurunong sa inyo sa
pamamagitan ng pamantayan ng tao. Iilan lamang
ang makapangyarihan sa inyo. Iilan lamang ang may
maharlikang kapanganakan sa inyo. **27** Ngunit pinili
ng Diyos ang mga bagay na mangmang sa mundo
upang hiyain ang mga marurunong. Pinili ng Diyos
kung anong mahihina sa mundo upang hiyain ang
malakas. **28** Pinili ng Diyos kung ano ang mabababa
at hinamak sa mundo. Pinili nga niya ang mga bagay
na itinuring na walang kabuluhan, upang mawalang
kabuluhan ang mga bagay na pinanghahawakang
mahalaga. **29** Ginawa niya ito upang walang sinuman
ang may dahilan upang magyabang sa harapan niya.
30 Dahil sa ginawa ng Diyos, kayo ngayon ay na kay
Cristo Jesus na naging karunungan natin na mula sa
Diyos. Siya ang ating naging katuwiran, kabanalan, at
katubusan. **31** Kaya nga, gaya ng sinabi ng kasulatan,
“Kung ang isa man ay magmamalaki, ipagmalaki niya
ang Panginoon,”

2 Nang pumunta ako sa inyo, mga kapatid, hindi
ako pumariyan na may kahusayan ng pananalita o
karunungan nang aking ipinahayag ang mga lihim na

katotohanan tungkol sa Diyos. 2 Sapagkat nagpasya
akong walang kilalanin nang ako ay nasa inyo maliban
kay Jesu-Cristo na siyang ipinako sa krus. 3 At
nakasama ninyo ako sa kahinaan, at pagkatakot, at
sa matinding panginginig. 4 At ang aking mensahe at
pagpapahayag ay hindi sa mapang-akit na pananalita
ng karunungan. Sa halip, kasama ng mga ito ang
pagpapakita ng Espiritu at ng kapangyarihan, 5 upang
ang inyong pananampalataya ay hindi sa karunungan
ng mga tao, kundi sa kapangyarihan ng Diyos. 6
Ngayon nagsasalita kami ng karunungan sa mga
ganap, ngunit hindi ang karunungan ng mundong
ito, o ng mga namumuno sa kapanahunang ito, na
lumilipas. **(aiōn g165)** 7 Sa halip nagsasalita kami ng
karunungan ng Diyos sa lihim na katotohanan, ang
lihim na karunungang itinalaga ng Diyos bago pa
ang mga panahon para sa ating kaluwalhatian. **(aiōn
g165)** 8 Wala sa mga namumuno sa panahong ito
ang nakakaalam ng ganitong karunungan, sapagkat
kung naunawaan lang sana nila ito sa panahong iyon,
hindi na sana nila ipinako sa krus ang Panginoon ng
kaluwalhatian. **(aiōn g165)** 9 Ngunit gaya ng nasusulat,
"Mga bagay na hindi nakita ng mata, na hindi narinig
ng tainga, na hindi sumagi sa isipan, ang mga bagay
na inihanda ng Diyos para sa mga umiibig sa kaniya."
10 Ito ang mga bagay na inihayag ng Diyos sa atin
sa pamamagitan ng Espiritu. Sapagkat sinasaliksik
ng Espiritu ang lahat, kahit ang mga lihim ng Diyos.
11 Sapagkat sino ang nakakaalam sa iniisip ng tao,
maliban ang espiritung nasa kaniya? Ganoon din,
walang nakakaalam sa mga lihim ng Diyos maliban
ang Espiritu ng Diyos. 12 Ngunit hindi natin tinanggap
ang espiritu ng mundo, kundi ang Espiritu na siyang
nagmula sa Diyos, upang maaari nating malaman
ang mga bagay na kusang ibinigay sa atin ng Diyos.
13 Sinasabi namin ang tungkol sa mga bagay na ito
sa pamamagitan ng salita na hindi kayang ituro sa
pamamagitan ng karunungan ng tao, ngunit itinuro ng
Espiritu sa amin. Ipinapaliwanag ng Espiritu ang mga
espiritwal na mga salita sa espiritwal na karunungan.
14 Hindi makakatanggap ng mga bagay na nabibilang
sa Espiritu ng Diyos ang hindi espiritwal na tao,
sapagkat kahangalan ang mga ito sa kaniya. Hindi
niya nakikilala ang mga ito dahil ang mga ito ay
nakikilala sa pamamagitan ng espiritu. 15 Hahatulan
ng isang espiritwal ang lahat ng bagay, ngunit hindi
siya sakop sa paghahatol ng iba. 16 "Sapagkat sino
ang nakakaalam sa isip ng Panginoon upang siya ay
turuan?" Ngunit nasa atin ang pag-iisip ni Cristo.

3 At ako, mga kapatid, hindi ko kayo nakakausap
na tulad ng mga taong espiritual, sa halip bilang
mga taong makalaman, bilang mga sanggol kay
Cristo. 2 Pinaiinom ko kayo ng gatas at hindi ko
kayo pinapakain ng karne, sapagkat hindi pa kayo
handa sa karne. At hanggang ngayon ay hindi
pa rin kayo handa. 3 Sapagkat nananatili kayong
makalaman. Dahil kung may paninibugho at pagtatalo
na umiiral pa sa inyo, hindi ba namumuhay pa kayo
sa laman at hindi ba kayo lumalakad sa pamantayan
ng tao? 4 Sapagkat kapag may isang nagsabi,
"Ako ay sumusunod kay Pablo," at sinasabi naman
ng isa, "Ako ay sumusunod kay Apolos," hindi ba
namumuhay pa kayo bilang isang tao? 5 Sino ba si
Apolos? At sino ba si Pablo? Mga lingkod na dahil
sa kanila kayo ay sumampalataya, na bawat isa sa
kanila ay nabigyan ng Panginoon ng mga tungkulin.
6 Ako ang nagtanim, si Apolos ang nagdilig, ngunit
ang Diyos ang nagpapalago. 7 Kung magkagayon,
hindi mahalaga kung sino ang nagtatanim, ni ang
nagdidlilig. Ngunit ang Dios ang siyang nagpapalago.
8 Ngayon ang nagtatanim at nagdidilig ay iisa, at ang
bawat isa ay tatanggap ng kaniyang sahod ayon sa
kaniyang sariling trabaho. 9 Sapagkat kami ay kapwa
mga manggagawa ng Diyos. Kayo ang hardin ng
Diyos, gusali ng Diyos. 10 Ayon sa biyayang ibinigay
sa akin ng Diyos bilang isang mahusay na punong
tagapagtayo, ako ang naglagay ng pundasyon at
may ibang nagtatayo sa ibabaw nito. Subalit mag-
ingat ang bawat tao kung paano siya magtatayo
sa ibabaw nito. 11 Sapagkat walang sinuman ang
makapaglalagay ng ibang pundasyon maliban sa
isa na naitayo na, na si Jesu-Cristo. 12 Ngayon
kung sinumang nagtatayo sa ibabaw ng pundasyon
sa ginto, pilak, mga mahahalagang bato, kahoy,
dayami, o pinaggapasan, 13 ang kaniyang gawa
ay maihahayag, dahil ang liwanag ng araw ang
magsisiwalat nito. Sapagkat ito ay ihahayag ng
apoy. Ang apoy ang susubok sa uri at halaga ng
anumang gawa ng bawat isa. 14 Kung mananatili ang
anumang bagay na tinayo ng tao, siya ay tatanggap
ng gantimpala. 15 Nguni't kung masunog ang ginawa
ng sinuman, siya ay mawawalan. Nguni't siya mismo
ay ligtas, na gaya ng naligtas mula sa mga apoy.
16 Hindi ba ninyo alam na kayo ang templo ng
Diyos at ang Espiritu ng Diyos ay naninirahan sa

inyo? 17 Kung sinuman ang wawasak sa templo ng
Diyos, sisirain din ng Diyos ang taong iyon. Sapagkat
ang templo ng Diyos ay banal at maging kayo.
18 Huwag ninyong dayain ang inyong mga sarili.
Kung ang sinuman sa inyo ay nag-iisip na siya ay
marunong sa panahong ito, hayaan siyang maging
“mangmang” upang magtamo siya ng karunungan.
(aiōn g165) 19 Sapagkat ang karunungan sa mundong
ito ay kamangmangan sa Diyos. Sapagkat nasusulat,
“Hinuhuli niya ang marunong sa kaniyang katusuhan”.
20 At gayun din, “Alam ng Panginoon na ang mga
pangangatuwiran ng marunong ay walang saysay.”
21 Kaya wala ng magyayabang sa mga tao! Sapagkat
lahat ng mga bagay ay sa inyo, 22 kahit na si Pablo, o
si Apolos, o si Cefas, o ang sanlibutan, o ang buhay,
o ang kamatayan, o mga bagay sa kasalukuyan, o
mga bagay na darating. Lahat ng mga bagay ay sa
inyo, 23 at kayo ay kay Cristo, at si Cristo ay sa
Diyos.

4 Ganito dapat ang ipalagay ng tao sa amin, bilang
mga lingkod ni Cristo at mga katiwala ng mga
lihim na katotohanan ng Diyos. 2 Sa kaugnayan nito,
kinakailangang mapagkakatiwalaan ang mga katiwala.
3 Ngunit para sa akin, ito ay napakaliit lamang na
bagay para mahatulan ninyo ako o nang anumang
hukuman ng tao. Sapagkat hindi ko nga hinahatulan
ang aking sarili. 4 Wala akong nalalaman na anumang
sakdal laban sa akin ngunit hindi nangangahulugang
ako ay walang sala. Ang Panginoon ang siyang
hahatol sa akin. 5 Kaya, huwag kayong humatol
tungkol sa anumang bagay bago ang panahon, bago
dumating ang Panginoon. Dadalhin niya sa liwanag
ang mga lihim na bagay ng kadiliman at ihahayag ang
mga layunin ng puso. At makatatanggap ang bawat
isa ng kaniyang papuri mula sa Diyos. 6 Ngayon, mga
kapatid, ginawa ko ang mga prinsipyong ito sa aking
sarili at ni Apolos para sa inyong kapakanan upang
mula sa amin ay inyong matutunan ang kahulugan
ng kasabihan na, “Huwag ninyong hihigitan kung
ano ang nasusulat.” Ito ay upang wala sa inyo ang
maging mayabang sa pagtatangi ng isa laban sa
iba. 7 Sapagkat sino ang nakakakita ng pagkakaiba
ninyo sa iba? Anong mayroon kayo na hindi ninyo
tinanggap ng walang bayad? Kung natanggap ninyo
ito ng walang bayad, bakit kayo nagyayabang na
parang hindi ninyo nagawa? 8 Nasa inyo na lahat
ng maaari ninyong gustuhin! Naging mayaman na
kayo! Nagsimula na kayong maghari- at nang bukod
sa amin! Tunay nga, nais kong maghari kayo upang
makapaghari kami na kasama ninyo. 9 Sapagkat
iniisip kong kaming mga apostol ay inilagay ng Diyos
sa kahuli-hulihan ng hanay na pinapanood at gaya
ng mga taong nahatulan ng kamatayan. Kami ay
naging isang palabas sa mundo, sa mga anghel at sa
mga tao. 10 Kami ay mga hangal alang-alang kay
Cristo, ngunit kayo ay marunong kay Cristo. Kami ay
mahina, ngunit kayo ay malakas. Kayo ay kinilala sa
karangalan, ngunit kami ay kinilala sa kahihiyan. 11
Hanggang sa mga oras na ito, kami ay nagugutom at
nauuhaw, kami ay nagkukulang sa kasuotan, kami
ay pinalo nang may kalupitan, at kami ay walang
matuluyan. 12 Nagpakahirap kami sa paggawa,
gumagawa sa sarili naming mga kamay. Nang kami
ay nilait, nagpapala kami. Nang kami ay inusig, nagtiis
kami. 13 Noong kami ay siniraan, nagsalita kami ng
may kabaitan. Kami ay naging, at maituturing pa
rin na inaayawan ng mundo at ang pinakamarumi
sa lahat ng mga bagay. 14 Hindi ko isinulat ang
mga bagay na ito upang hiyain kayo, ngunit upang
itama kayo bilang aking mga minamahal na anak. 15
Sapagkat kahit mayroon kayong sampung libo na
tagabantay kay Cristo, wala kayong maraming ama.
Sapagkat naging ama ninyo ako kay Cristo Jesus sa
pamamagitan ng ebanghelyo. 16 Kaya hinihikayat ko
kayo na tularan ninyo ako. 17 Ito ang dahilan kung
bakit ko pinapunta sa inyo si Timoteo, ang aking
minamahal at tapat na anak sa Panginoon. Siya ang
magpapaalala sa inyo ng aking mga kaparaanan kay
Cristo, gaya ng pagtuturo ko sa kanila sa lahat ng
dako at sa bawat iglesya. 18 Ngayon, ang iba sa inyo
ay lubhang mayabang, kumikilos na parang hindi ako
darating sa inyo. 19 Ngunit malapit na akong pumunta
sa inyo, kung kalooban ng Panginoon. At hindi ko
lamang malalaman ang salita ng mga mayayabang na
ito, ngunit makikita ko ang kanilang kapangyarihan. 20
Sapagkat ang kaharian ng Diyos ay hindi naglalaman
ng usapin kundi ng kapangyarihan. 21 Ano ba ang
gusto ninyo? Kailangan ko bang pumunta sa inyo na
may pamalo o nang may pag-ibig at sa espiritu ng
kahinahunan?

5 Narinig namin ang ulat na may nangyayaring
sekswal na imoralidad sa inyo, ang uri ng
imoralidad na hindi nga pinahihintulutan kahit sa
mga Gentil. Ang ulat ay ganito, may isa sa inyo
na nakikipagtalik sa asawa ng kaniyang ama. 2
At masyado kayong mayabang. Sa halip, hindi ba

dapat na magluksa kayo? Dapat maalis sa inyo ang
gumawa nito. 3 Sapagkat, kahit na wala ako sa
katawan ngunit kasama pa rin ninyo ako sa espiritu,
at hinatulan ko na ang siyang gumawa nito, na
parang nariyan ako. 4 Kung magtitipun-tipon kayo
sa ngalan ng ating Panginoong Jesus, at nariyan
din ang aking espiritu sa kapangyarihan ng ating
Panginoong Jesus, hinatulan ko na ang taong iyan.
5 Ginawa ko ito upang maipasakamay ang taong
ito kay Satanas para sa pagkawasak ng laman,
upang maaaring maligtas ang kaniyang espiritu sa
araw ng Panginoon. 6 Hindi mabuti ang inyong
pagmamalaki. Hindi ba ninyo alam na mapapaalsa
ang buong tinapay sa kaunting lebadura? 7 Linisin
ninyo ang inyong sarili sa lumang lebadura upang
kayo ay maging bagong masa, at upang kayo ay
maging tinapay na walang lebadura. Sapagkat si
Cristo, na ating kordero ng Paskua, ay inihandog
na. 8 Kaya atin nang ipagdiwang ang pista, hindi sa
lumang lebadura, na siyang lebadura ng masamang
pag-uugali at kasamaan. Kundi, ipagdiwang natin
ang tinapay na walang lebadura ng katapatan at
katotohanan. 9 Sumulat ako sa inyo sa aking liham
upang kayo ay huwag makisama sa mga taong
mahahalay. 10 Hindi ko ibig sabihin na sa mga imoral
na tao sa mundong ito, o sa mga sakim, o sa mga
mandaraya, o sa mga taong sumasamba sa diyus-
diyosan, sapagkat sa paglayo mula sa kanila ay
kakailanganin ninyong umalis sa mundo. 11 Ngunit
ngayon sumusulat ako sa inyo upang huwag kayong
makisama sa sinumang tinawag na kapatid kay
Cristo ngunit siya ay namumuhay sa sekswal na
imoralidad, o sakim, o sumasamba sa mga diyus-
diyosan, o mapang-abuso sa pananalita, o lasinggero,
o mandaraya. Ni makikisalo sa pagkain sa ganiyang
tao. 12 Sapagkat paanong ako ay nasasangkot sa
paghahatol sa mga tao sa labas ng iglesiya? Sa halip,
hindi ba't dapat ninyong hatulan ang mga nasa loob
ng iglesiya? 13 Ngunit ang Diyos ang siyang hahatol
sa mga nasa labas. "Alisin ang masamang tao mula
sa inyo."

6 Kung mayroong alitan ang isa sa inyo sa
iba, maglalakas-loob ba siya na pupunta
sa korteng pambayan sa harapan ng hindi
mananampalatayang hukom, sa halip na sa harapan
ng mga mananampalataya? 2 Hindi ba ninyo alam na
ang mga mananampalataya ang hahatol sa mundo?
At kung hahatulan ninyo ang mundo, wala ba kayong
kakayahan na ayusin ang mga hindi mahahalagang
bagay? 3 Hindi ba ninyo alam na tayo ang hahatol sa
mga anghel? Gaano pa kaya na hatulan natin ang
mga bagay ng buhay na ito? 4 Kung gayun nga na
kailangan ninyong gumawa ng mga hatol ukol sa
pang-araw araw na buhay, bakit ninyo idinudulog
ang mga ganitong kaso sa harapan ng mga walang
katayuan sa iglesiya? 5 Sinasabi ko ito upang kayo
ay hiyain. Wala bang kahit isa sa inyo ang may
sapat na karunungan upang ayusin ang mga alitan sa
pagitan ng mga kapatid? 6 Ngunit ang nagyayari ay,
ang isang mananampalataya ay pumupunta sa korte
laban sa isa pang mananampalataya, at ang kasong
iyon ay nakalagay sa harapan ng isang hukom na
hindi mananampalataya! 7 Ang katunayan na may
mga anumang alitan sa pagitan ng mga Kristiyano
ay pagkatalo na para sa inyo. Bakit hindi nalang
pagdusahan ang mali? Bakit hindi nalang hayaan
na kayo ay dayain? 8 Ngunit ginawan ninyo ng mali
at dinaya ang iba, at sila ay inyong mga sariling
kapatid! 9 Hindi ba ninyo alam na hindi mamanahin
ng mga hindi matuwid ang kaharian ng Diyos? Huwag
kayong maniwala sa mga kasinungalingan. Ang mga
mahahalay, mga sumasamba sa mga diyus-diyosan,
mga nangangalunya, mga lalaking nagbebenta ng
aliw, silang mga nakikipagtalik sa kapwa lalaki, 10
mga magnanakaw, mga sakim, mga lasinggero, mga
mapanirang-puri, mga mandaraya—wala sa kanila
ang magmamana sa kaharian ng Diyos. 11 At ganyan
ang ilan sa inyo. Ngunit nilinis na kayo, at inihandog
na kayo sa Diyos, at kayo ay ginawa nang matuwid
sa Diyos sa ngalan ng Panginoong Jesu-Cristo at sa
pamamagitan ng Espiritu ng ating Diyos. 12 "Para sa
sakin ang lahat ay pinapahintulutan ng batas, ngunit
hindi lahat ng bagay ay kapaki-pakinabang para sa
akin. "Para sa sakin ang lahat ay pinapahintulutan ng
batas," ngunit hindi ako magpapaalipin alinman sa
mga ito. 13 "Para sa tiyan ang pagkain, at ang tiyan
ay para sa pagkain," ngunit kapwa wawasakin ng
Diyos ang mga ito. Hindi ginawa ang katawan para sa
gawaing mahahalay. Sa halip, ang katawan ay para
sa Diyos, at ang Panginoon ang magkakaloob para
sa katawan. 14 Binuhay ng Diyos ang Panginoon at
siya din ang bubuhay sa atin sa pamamagitan ng
kaniyang kapangyarihan. 15 Hindi ba ninyo alam na
ang inyong mga katawan ay mga bahagi ni Cristo?
Maaari ko bang kunin ang mga bahagi ni Cristo at
isama sa mga nagbebenta ng aliw? Hindi ito maaari!

16 Hindi ba ninyo alam na ang sinumang nakipag-isa
sa mga nagbebenta ng aliw ay magiging isang laman
kasama siya? Gaya ng sinasabi ng kasulatan, “Ang
dalawa ay magiging isang laman.” 17 Ngunit ang
sinumang nakipag-isa sa Panginoon ay nakikipag-
isa sa kaniya sa espiritu. 18 Lumayo sa sekswal na
imoralidad! “Ang ibang kasalanan na nagagawa ng
tao ay labas sa katawan,” ngunit ang mahalay na tao
ay nagkakasala laban sa kaniyang sariling katawan.
19 Hindi ba ninyo alam na ang inyong katawan ay
templo ng Banal na Espiritu, na siyang namumuhay
sa inyo, na inyong tinanggap mula sa Diyos? Hindi
ba ninyo alam na hindi na ninyo pag-aari ang inyong
sarili? 20 Sapagkat binili na kayo sa isang halaga.
Kaya, luwalhatiin ninyo ang Diyos sa pamamagitan
ng inyong katawan.

7 Ngayon tungkol sa mga bagay na isinulat ninyo sa
akin: May mga panahon na nakakabuti sa isang
lalaki na huwag sumiping sa babae. 2 Ngunit dahil
sa mga tukso ng mga mahalay na gawain, bawat
lalaki ay dapat magkaroon ng sariling asawang babae
at ang bawat babae ay dapat magkaroon din ng
sariling asawang lalaki. 3 Dapat ibigay ng asawang
lalaki sa kaniyang asawa ang pang mag-asawang
karapatan at ganoon din ang asawang babae sa
kaniyang asawang lalaki. 4 Hindi ang babae ang may
kapamahalaan sa kaniyang sariling katawan, kundi
ang kaniyang asawang lalaki. At ganoon din, ang
lalake hindi siya ang may kapamahalaan sa kaniyang
sariling katawan, kundi ang kaniyang asawang babae.
5 Huwag ninyong ipagkait sa isa't- isa ang pagsisiping,
maliban sa napagkasunduan at sa isang takdang
panahon. Gawin ninyo ito upang maitatalaga ang
inyong mga sarili sa pananalangin. Pagkatapos
magsama kayong muli upang hindi kayo matukso
ni Satanas dahil sa kawalang pagtitimpi. 6 Ngunit
sinasabi ko sa inyo ang mga bagay na ito bilang
pagsusumamo at hindi bilang isang utos. 7 Nais ko
sanang ang bawat isa ay katulad ko. Kaya lang may
kaloob ang bawat isa na galing sa Diyos. Ang isa
ay may ganitong uri ng kaloob at ang iba ay may
ibang kaloob. 8 Sa mga hindi pa nag-aasawa at sa
mga babaeng balo sinasabi ko na mas mabuti pa sa
kanila na manatiling walang asawa, katulad ko. 9
Ngunit kung hindi na nila kayang pigilan ang kanilang
mga sarili, sila ay dapat ng mag- asawa. Dahil mas
mabuti na sila ay mag-asawa kaysa mag-alab sa
pita ng damdamin. 10 Ngayon sa mga may asawa
ibinibigay ko ang utos na ito—hindi ako, kundi ang
Panginoon: “Ang babae ay hindi dapat humiwalay sa
kaniyang asawa”. 11 Ngunit kung siya ay hihiwalay
sa kaniyang asawa, dapat na manatili siyang walang
asawa o kaya ay makipagkasundo sa kaniya. At “ang
lalaki ay hindi dapat hiwalayan ang kaniyang asawa.”
12 Ngunit sa iba ay sinasabi ko—ako, at hindi ang
Panginoon—na kung may kapatid na lalaki na may
asawang hindi mananampalataya, at kung ang babae
ay kuntento naman sa pakikisama sa kaniya, huwag
niya itong hihiwalayan. 13 Kung ang babae ay may
asawang hindi mananampalataya at kung ang lalake
ay kuntento naman sa pakikisama sa kaniya, huwag
niya itong hihiwalayan. 14 Sapagkat ang asawang
lalaki na hindi mananampalataya ay naibukod na
dahil sa kaniyang mananampalatayang asawa, at
ang babae na hindi mananampalataya ay naibukod
na rin dahil sa kaniyang asawang mananampalataya.
Kung hindi, ang inyong mga anak ay hindi malilinis,
ngunit sa katotohanan sila ay naibukod na. 15 Ngunit
kung ang hindi Kristiyanong asawa ay humiwalay,
hayaan siyang umalis. Sa ganyang mga kalagayan,
ang mga kapatid na lalaki at babae ay hindi nakatali
sa kanilang mga sumpaan. Tinawag tayo ng Diyos na
mamuhay na mapayapa. 16 Sapagkat babae, paano
mo nalalaman kung maililigtas mo ang iyong asawa?
O lalaki, paano mo nalalaman kung maliligtas mo
ang iyong asawa? 17 Hayaan na lamang na ang
bawat isa ay mamuhay sa buhay na itinalaga ng
Panginoon sa kanila, gaya ng pagkatawag ng Diyos
sa bawat isa. Ito ang aking panuntunan sa lahat ng
iglesia. 18 Mayroon bang natuli ng siya ay tawagin
upang sumampalataya? hindi niya dapat alisin ang
mga tanda ng kaniyang pagkakatuli. Mayroon bang
hindi natuli ng siya ay tawagin sa pananampalataya?
Hindi siya dapat magpatuli. 19 Sapagkat hindi ang
tuli o ang hindi tuli ang mahalaga. Ang mahalaga
ay ang pagsunod sa mga kautusan ng Diyos. 20
Dapat manatili ang bawat isa sa pagkakatawag kung
ano siya noon ng tawagin siya ng Diyos upang
sumampalataya. 21 Kayo ba ay alipin ng tawagin ng
Diyos? Huwag ng alalahanin ang tungkol dito. Ngunit
kung ikaw ay maaaring maging malaya, gawin mo
ito. 22 Sapagkat sinumang tinawag ng Panginoon
bilang isang alipin ay malayang tao ng Panginoon.
Gayundin sa bawat isa na malaya nang tawagin
siya ng Panginoon upang sumampalataya ay alipin
ni Cristo. 23 Kayo ay nabili ng may halaga kaya

huwag na kayong magpa-alipin sa mga tao. 24 Mga
kapatid, anumang buhay ng bawat isa sa atin nang
tayo ay tinawag upang sumampalataya ay manatili
tayo sa ganyang buhay. 25 Ngayon tungkol sa mga
hindi nag-aasawa, ako ay walang kautusan galing
sa Panginoon. Ngunit ako ay may iminumungkahi
sa inyo bilang mapagkatiwalaan ng dahil sa awa
ng Panginoon. 26 Dahil dito, naisip ko na dahil sa
kagipitan sa kasalukuyan, mas mabuti pa sa isang
lalaki na manatili sa kalagayan niya. 27 Ikaw ba ay
naipagkasundo na sa isang babae sa sumpaan ng
pag-aasawa? Huwag mo ng hanapin pang makalaya
mula dito. Ikaw ba ay malaya na walang asawa
o wala ka pang asawa? Huwag ka ng maghanap
pa ng mapapangasawang babae. 28 Nguni't kung
ikaw ay mag-aasawa, hindi ka nagkakasala. At kung
ang isang babae na wala pang asawa ay mag-
aasawa, hindi siya nagkakasala. At sa kanila na
mga nagsisipag-asawa maraming mga pagsubok
na iba't ibang nararanasan habang nabubuhay at
gusto kong maligtas kayo mula sa mga ito. 29
Ngunit ito ang aking sinasabi mga kapatid na lalaki
at babae: Maiksi na ang panahon. Mula ngayon,
ang sinumang may asawang babae ay mamuhay
na parang walang asawa. 30 At sa mga tumatangis
ay dapat kumilos na parang hindi tumatangis at sa
nagsasaya na parang hindi nagsasaya at sa mga
namimili ng anumang bagay ay parang walang pag-
aari. 31 At sa mga nakikisama sa mundong ito ay
dapat silang kumilos na parang walang pakikisama
sa mundong ito, sapagkat ang pamamalakad ng
mundong ito ay magtatapos na. 32 Gusto ko na
kayo ay maging malaya sa mga alalahanin. Ang mga
lalaking walang asawa ay alalahanin ang mga tungkol
sa Panginoon, kung paano Siya paluguran. 33 Ngunit
ang may asawang lalaki ay inaalala niya ang mga
bagay ng mundo upang mapasaya ang kaniyang
asawa, 34 ang kaniyang kaisipan ay nahahati. Ang
isang babae na wala pang asawa o dalaga pa
ay inaalala ang mga tungkol sa Panginoon, kung
paano niya italaga ang katawan at espiritu. Ngunit
ang babaeng may asawa ay inaalala niya ang mga
bagay sa mundong ito, kung paano niya mapasaya
ang kaniyang asawa. 35 Aking sinasabi ito para sa
inyong pakinabang, hindi upang hadlangan kayo.
Aking sinasabi ito kung ano ang dapat, sa gayon
kayo ay maging masigasig sa Panginoon na walang
anumang abala. 36 Ngunit kung sinuman ay nag-
iisip na dahil sa labis na simbuyo ng damdamin hindi
na niya napakikitunguhan na may paggalang ang
kaniyang magiging asawa, ay pakasalan na niya
ang babae dahil iyan ang nais niya. Ito ay hindi
kasalanan. 37 Ngunit kung ang lalaki ay gumawa
ng isang pagpapasya na hindi muna mag-asawa, at
walang diwa ng pagmamadali, at kung napipigilan pa
niya ang kaniyang nararamdaman, mabuti ang naisin
niya kung hindi muna siya mag- asawa. 38 Kaya
sinuman ang magnanais na magpakasal sa kaniyang
magiging asawa ay mabuti naman, at sa isa na pumili
na hindi na siya mag-asawa ay mas lalong mainam.
39 Ang isang babae ay natatalian sa kaniyang asawa
habang siya ay nabubuhay. Ngunit kung ang asawang
lalaki ay mamatay, siya ay malayang mag- asawa sa
sinuman naisin niya, ngunit sa Panginoon lamang.
40 Ngunit sa aking paghatol siya ay mas magiging
masaya kung mananatili siya sa kaniyang kalagayan.
At iniisip ko na ako rin ay may Espiritu ng Diyos.

8 Ngayon tungkol sa pagkain na inialay sa mga
diyus-diyosan: Alam natin na “tayong lahat ay may
kaalaman”. Ang kaalaman ay nakapagpapalalo ngunit
ang pag-ibig ang nagpapatibay. 2 Kung mayroon
mang nag-iisip na siya ay may nalalamang isang
bagay, ang taong iyan ay wala pa talagang nalalaman
gaya ng kaniyang dapat na malaman. 3 Ngunit
ang sinumang umiibig sa Diyos, ang taong iyan ay
nakikilala niya. 4 Kaya tungkol sa mga pagkaing
inialay sa mga diyus-diyosan: Alam natin na “ang
diyus-diyosan sa mundong ito ay walang kabuluhan”
at “walang Diyos liban sa iisa.” 5 Sapagkat marami
ang tinatawag na mga diyus-diyosan sa langit o sa
lupa, gaya ng marami ang mga “diyus-diyosan at mga
panginoon”. 6 “Ngunit sa atin ay may iisang Diyos
Ama, na mula sa kaniya ang lahat ng mga bagay at
siyang dahilan kaya tayo ay nabubuhay, at may isang
Panginoong Jesu-Cristo, na sa pamamagitan niya
ang lahat ng bagay ay umiiral at na sa pamamagitan
niya tayo ay umiiral.” 7 Gayunman, ang kaalamang
ito ay wala sa bawat isa. Sa halip, kinaugalian na
ng iba noong mga nakaraan ang pagsamba sa mga
diyus-diyosan at kumain sila ng pagkaing ito na tila
naialay sa diyus-diyosan. Napasama ang kanilang
budhi dahil ito ay mahina. 8 Ngunit hindi pagkain ang
nagmumungkahi sa atin sa Diyos. Hindi tayo malala
kung hindi tayo kakain, ni mas mabuti kung tayo ay
kakain. 9 Ngunit pag-ingatan na ang iyong kalayaan
ay huwag maging sanhi na matisod ang isang tao

na mahina sa pananampalataya. 10 Sapagkat kung
ipagpapalagay na mayroong nakakakita sa iyo na
may kaalaman, na kumain ka ng pagkain sa isang
templo ng diyus-diyosan. Hindi ba mapalalakas ang
kaniyang mahinang budhi na kumain ng naialay sa
mga diyus-diyosan? 11 Kaya dahil sa iyong pang-
unawa tungkol sa totoong kalikasan ng mga diyus-
diyosan, ang mga mahihinang kapatid na siyang
dahilan kung bakit namatay si Cristo ay napupuksa.
12 Kaya nga kung ikaw ay nagkasala sa iyong mga
kapatid at nasugatan ang kanilang mga mahihinang
budhi, ikaw ay nagkasala kay Cristo. 13 Kaya nga,
kung pagkain ang magiging sanhi na matisod ang
aking mga kapatid, hindi na ako kailanman kakain ng
karne upang hindi ako maging sanhi ng pagbagsak
ng aking mga kapatid. **(aiōn g165)**

9 Hindi ba ako malaya? Hindi ba ako isang apostol?
Hindi ko ba nakita si Jesus, ang ating Panginoon?
Hindi ba't kayo ang aking mga gawa sa Panginoon?
2 Kung hindi ako apostol sa iba, gayunman, apostol
naman ako sa inyo. Sapagkat kayo ang patunay ng
aking pagka-apostol sa Panginoon. 3 Ito ang aking
pagtatanggol sa mga sumusuri sa akin. 4 Wala ba
kaming karapatang kumain at uminom? 5 Wala ba
kaming karapatan na isama ang aming mga asawa na
isang mananampalataya, gaya ng ginagawa ng ibang
mga apostol, at ng mga kapatid ng Panginoon, at ni
Cefas? 6 O kami lamang ba ni Bernabe ang dapat
magtrabaho? 7 Sino ang naglilingkod bilang isang
kawal sa sarili niyang gastos? Sino ang nagtatanim
sa ubasan at hindi kumakain ng bunga nito? O sino
ang nag-aalaga ng kawan at hindi umiinom ng gatas
mula sa mga ito? 8 Sinasabi ko ba ang mga bagay
na ito batay sa makataong kapangyarihan? Hindi ba
sinabi din ito ng batas? 9 Sapagkat nasusulat sa
kautusan ni Moises, "Huwag mong bubusalan ang
baka habang gumigiik ng butil." Ang baka nga ba
talaga ang pinahahalagahan ng Diyos? 10 Hindi ba
siya nagsasalita tungkol sa amin? Naisulat ito para sa
amin, sapagkat ang siyang nag-aararo ay nag-aararo
sa pag-asa at ang gumigiik ay kailangang gumiik na
umaasa na makikibahagi sa ani. 11 Kung naghasik
kami ng mga espirituwal na bagay sa inyo, kalabisan
ba sa amin na umani ng mga materyal na bagay mula
sa inyo? 12 Kung ginagawa ng iba ang karapatang ito
mula sa inyo, hindi ba mas lalo na kami? Gayunman,
hindi namin inangkin ang karapatang ito. Sa halip,
tiniis namin ang lahat kaysa maging hadlang sa
ebanghelyo ni Cristo. 13 Hindi ba ninyo alam na ang
mga naglilingkod sa templo ay kumukuha ng pagkain
mula sa templo? Hindi ba ninyo alam na ang mga
naglilingkod sa altar ay nakikibahagi sa kung ano
ang naihandog sa altar? 14 Sa ganoon ding paraan,
iniutos ng Panginoon na ang mga nagpapahayag ng
ebanghelyo ay dapat kunin ang kanilang kabuhayan
mula sa ebanghelyo. 15 Ngunit hindi ko inangkin
ang kahit anuman sa mga karapatang ito. At hindi
ako nagsusulat upang maganap ito sa akin. Mas
gugustuhin ko pa ang mamatay kaysa bawian ako
ng sinuman ng maipagmamalaki. 16 Sapagkat kung
ipinangangaral ko ang ebanghelyo, wala akong
dahilan para magmayabang dahil dapat ko itong
gawin. At kaawa-awa ako kung hindi ko ipangangaral
ang ebanghelyo! 17 Sapagkat kung gagawin ko ito ng
maluwag sa kalooban, may gantimpala ako. Ngunit
kung hindi maluwag sa kalooban, may responsibilidad
pa rin ako sa ipinagkatiwala sa akin. 18 At ano ang
aking gantimpala? Na kung ako ay nangangaral,
maiaalok ko ang ebanghelyo nang walang bayad at
hindi ko lubos na gagamitin ang aking karapatan sa
ebanghelyo. 19 Sapagkat kahit malaya ako sa lahat,
naging alipin ako sa lahat upang makahikayat pa ako
ng mas marami. 20 Sa mga Judio, naging katulad ako
ng isang Judio upang makahikayat ng mga Judio.
Sa mga nasa ilalim ng kautuan, naging katulad ako
ng isang nasa ilalim ng batas upang makahikayat
ng mga nasa ilalim ng batas. Ginawa ko ito kahit na
wala ako sa ilalim ng batas. 21 Sa mga nasa labas
ng kautusan, naging katulad ako ng nasa labas ng
kautusan, kahit na ako mismo ay wala sa labas ng
kautusan ng Diyos ngunit sa ilalim ng kautusan ni
Cristo. Ginawa ko ito upang aking mahikayat ang
mga nasa labas ng kautusan. 22 Sa mga mahihina
ako ay naging mahina, upang aking mahikayat ang
mga mahihina. Naging kagaya ako ng lahat ng mga
bagay upang sa lahat ng paraan ay maligtas ko
ang ilan. 23 Ginawa ko ang lahat ng bagay para sa
kapakanan ng ebanghelyo, upang makalahok ako
sa lahat ng pagpapala nito. 24 Hindi ba ninyo alam
na sa isang takbuhan, ang lahat ng mananakbo ay
tumatakbo, ngunit iisa lamang ang makatatanggap
ng gantimpala? Kaya tumakbo ka upang makamit
ang gantimpala. 25 Ginagawa ng manlalaro ang
pagpipigil sa sarili sa lahat ng kaniyang pagsasanay.
Ginagawa nila ito upang makatanggap ng koronang
nasisira, ngunit tumatakbo tayo upang makatanggap

ng koronang hindi nasisira. 26 Samakatwid hindi
ako tumatakbo ng walang layunin o sumusuntok sa
hangin. 27 Ngunit sinusupil ko ang aking katawan
at ginagawa itong alipin upang pagkatapos kong
mangaral sa iba ay hindi ako maalisan ng karapatan.

10 Gusto kong malaman ninyo, mga kapatid,
na ang ating mga ninuno ay napasailalim sa
ulap at tumawid silang lahat sa dagat. 2 Lahat ay
nabautismuhan kay Moises sa ulap at sa dagat, 3 at
lahat ay kumain ng parehong espiritwal na pagkain.
4 Lahat ay nakainom ng parehong espirituwal na
inumin. Sapagkat sila ay nakainom mula sa parehong
espirituwal na bato na sumunod sa kanila, at ang
batong ito ay si Cristo. 5 Ngunit hindi lubusang
nalugod ang Diyos sa karamihan sa kanila, at ang
kanilang mga bangkay ay nagkalat sa ilang. 6
Ngayon ang mga bagay na ito ay mga halimbawa
para sa atin, upang tayo ay hindi manabik sa mga
masasamang bagay na gaya ng kanilang ginawa. 7
Huwag kayong maging mapagsamba sa mga diyus-
diyosan, na tulad ng ilan sa kanila. Ito ay gaya ng
nasusulat, “Ang mga tao ay umupo upang kumain at
uminom, at tumayo upang sumayaw ng may sekswal
na pagnanasa.” 8 Huwag tayong gumawa ng sekswal
na imoralidad, na gaya ng ginawa ng karamihan sa
kanila. Dalawampu't tatlong libo ang namatay sa
isang araw dahil dito. 9 Ni susubukin natin si Cristo,
gaya ng ginawa ng karamihan sa kanila at pinatay
sila sa pamamagitan ng mga ahas. 10 Gayon din
huwag kayong magreklamo na katulad ng ginawa ng
karamihan sa kanila, at pinatay sa pamamagitan ng
isang anghel nang kamatayan. 11 Ngayon nangyari
ang mga ito sa kanila upang maging halimbawa para
sa atin. Ito ay mga alituntunin na naisulat-para sa atin
sa mga huling panahon. **(aiōn g165)** 12 Samakatuwid
ang sinumang nag-aakalang nakatayo ay dapat mag-
ingat na hindi siya babagsak. 13 Walang tukso
ang dumating sa inyo na hindi pangkaraniwan sa
lahat ng tao. Sa halip, tapat ang Diyos. Hindi kayo
hahayaan ng Diyos na matukso ng higit sa inyong
kakayanan. Sa pamamagitan ng tukso ay siya din ang
magbibigay ng paraan para makatakas, upang inyo
ngang makayanan ang mga ito. 14 Samakatuwid,
aking mga minamahal, lumayo kayo sa pagsamba ng
diyus-diyosan. 15 Kinakausap ko kayo bilang mga
maalalahaning tao, upang inyo ngang hatulan kung
ano ang aking sinasabi. 16 Ang tasa ng biyaya na
ating pinagpala, hindi ba't ito ang pakikibahagi ng
dugo ni Cristo? Ang tinapay na ating pinagpira-piraso,
hindi ba't ito ang pakikibahagi ng katawan ni Cristo?
17 Sapagkat mayroong iisang tinapay, tayo na marami
ay iisang katawan. Magsalu-salo tayong lahat sa
iisang tinapay. 18 Tingnan ninyo ang mga tao ng
Israel: hindi ba't ang mga kumakain ng mga handog ay
kabilang sa altar? 19 Ano nga ba ang aking sinasabi
dito? Na ang diyus-diyosan ay may kabuluhan? O
ang pagkain na naialay sa diyus-diyosan ay may
kabuluhan? 20 Ngunit ang sinasabi ko ay tungkol
sa mga bagay na handog ng mga paganong Hentil,
na kanilang inihahandog ang mga bagay na ito sa
mga demonyo at hindi sa Diyos. Ayaw ko kayong
maging kabahagi ng mga demonyo! 21 Hindi kayo
maaring uminom sa tasa ng Panginoon at sa tasa ng
demonyo. Hindi kayo maaaring makisalo sa mesa
ng Panginoon at sa mesa ng mga demonyo. 22 O
galitin ba natin ang Panginoon upang manibugho?
Tayo ba ay mas malakas kaysa sa kaniya? 23 Ang
lahat ay pinapahintulutan ng batas, ngunit hindi lahat
ay kapakipakinabang. Ang lahat ay pinapahintulutan
ng batas,” ngunit hindi lahat ay makakapagpatibay sa
tao. 24 Walang sinuman ang dapat na maghahanap
sa sarili niyang kabutihan. Sa halip, hanapin ng bawat
isa ang ikabubuti ng kaniyang kapwa. 25 Maaari
niyong kainin ang lahat ng nabibili sa pamilihan,
na walang katanungan sa budhi. 26 Sapagkat “Ang
mundo ay sa Diyos at ang kabuuan nito.” 27 Kung
ang isang hindi mananampalataya ay inanyayahan
kayong kumain, at gusto ninyong pumunta, kainin
ninyo ang anumang inihanda sa inyong harapan na
walang katanungan sa budhi. 28 Ngunit kung ang
isang tao ay nagsabi sa inyo, “Ang pagkain na ito ay
mula sa handog ng pagano,” huwag ninyong kainin.
Ito ay para sa kapakanan ng isang nagsabi sa inyo,
at para sa kapakanan ng budhi. 29 Hindi ko tinutukoy
ang inyong sariling budhi kundi ang budhi ng ibang
tao. Sapagkat bakit hinuhusgahan ang aking kalayaan
sa pamamagitan ng ibang budhi? 30 Kung kakain ako
ng pagkain ng may pasasalamat, bakit ako iinsultuhin
sa pinagpasalamatan ko? 31 Samakatwid, kumakain o
umiinom man kayo, o anuman ang inyong ginagawa,
gawin ninyo ito sa kaluwalhatian ng Diyos. 32 Huwag
kayong maging sanhi ng ikagagalit ng mga Judio
at mga Griyego, o sa iglesia ng Diyos. 33 Subukan
ninyo na gaya ko na nagbibigay lugod ako sa mga
tao sa lahat ng bagay. Hindi ko hinanap ang aking

kapakinabangan, kundi sa karamihan. Ginagawa ko
ito upang sila ay maligtas.

11 Tularan ninyo ako, gaya ng pagtulad ko kay
Cristo. 2 Ngayon pinupuri ko kayo dahil naalala
ninyo ako sa lahat ng bagay. Pinupuri ko kayo
dahil pinanghawakan ninyo ng mahigpit ang mga
tradisyong gaya ng pagturo ko sa inyo. 3 Ngayon,
gusto kong maintindihan ninyo na si Cristo ang ulo
ng bawat lalaki, at ang lalaki ang ulo ng babae, at
ang Diyos ang ulo ni Cristo. 4 Sinumang lalaki ang
mananalangin at magpapahayag ng propesiya na may
takip ang kaniyang ulo ay hindi niya ginagalang ang
kaniyang ulo. 5 Ngunit hindi ginagalang ng sinumang
babae ang kaniyang ulo kapag nananalangin at
nagpapahayag ng propesiya nang walang takip ang
kaniyang ulo. Sapagkat iisa at parehong bagay na
parang ang kaniyang ulo ay inahitan. 6 Sapagkat
kung hindi magtatakip ng kaniyang ulo ang babae,
dapat niyang gupitan ang kaniyang buhok ng maiksi.
Kung kahihiyan ito sa isang babae na magpagupit
ng maiksi o magpaahit ng kaniyang ulo, takpan niya
ang kaniyang ulo. 7 Sapagkat hindi dapat magtakip
ng kaniyang ulo ang lalaki, dahil siya ang larawan
at kaluwalhatian ng Diyos. Ngunit ang babae ang
kaluwalhatian ng lalaki. 8 Sapagkat hindi ginawa ang
lalaki mula sa babae. Sa halip, ang babae ang ginawa
mula sa lalaki. 9 Sapagkat, hindi rin nilikha ang
lalaki para sa babae, kundi nilikha ang babae para
sa lalaki. 10 Ito ang dahilan kung bakit ang babae
ay dapat magkaroon ng tanda ng kapamahalaan sa
kaniyang ulo, dahil sa mga anghel. 11 Gayon pa man,
sa Panginoon, hindi malaya ang babae sa lalaki, ni
hindi rin malaya ang lalaki sa babae. 12 Sapagkat
nagmula sa lalaki ang babae, gayon din ang lalaki
ay nagmula sa babae. At nagmula sa Diyos ang
lahat ng bagay. 13 Kayo na ang humatol: Angkop
ba ito sa isang babae na manalangin sa Diyos nang
walang takip ang kaniyang ulo? 14 Hindi ba't kahit
ang kalikasan mismo ay tinuturuan kayo na kapag
may mahabang buhok ang lalaki, kahihiyan ito sa
kaniya? 15 Hindi ba't tinuturo din ng kalikasan sa inyo
na kapag may mahabang buhok ang babae, ito ay
kaniyang kaluwalhatian? Sapagkat ibinigay sa kaniya
ang kaniyang buhok bilang pantakip. 16 Ngunit, kung
may sinumang gustong makipagtalo sa bagay na ito,
wala kaming ibang kaugalian, gayon din ang mga
iglesiya ng Diyos. 17 Sa mga sumusunod na mga
tagubilin, hindi ko kayo pupurihin. Sapagkat kung
kayo ay nagtitipun-tipon, hindi ito para sa ikabubuti
subalit sa ikasasama. 18 Sapagkat sa simula pa
lang, narinig kong kapag kayo ay nagtitipun-tipon sa
iglesiya, ay may mga pagkakabaha-bahagi sa inyo,
at bahagya ako ay naniniwala. 19 Sapagkat dapat
may mga pangkat rin kayo, upang makilala sa inyong
kalagitnaan ang mga karapat-dapat. 20 Sapagkat
kung kayo ay nagtitipun-tipon, hindi ang Banal na
Hapunan ng Panginoon ang inyong pinagsasaluhan.
21 Kapag kumakain kayo, kinakain ng bawat isa
ang kaniyang sariling pagkain bago kumain ang iba.
Ang iba ay nagugutom, at ang iba ay nalalasing
na. 22 Wala ba kayong mga bahay upang doon
kayo kumain at uminom? Hinahamak ba ninyo ang
iglesiya ng Diyos at ibinababa ang mga walang-
wala? Ano ang kailangan kong sabihin sa inyo?
Pupurihin ko ba kayo? Hindi ko kayo pupurihin para
dito! 23 Sapagkat tinanggap ko mula sa Panginoon
ang ibinibigay ko sa inyo na ang Panginoong Jesus,
sa gabing siya ay ipagkanulo, humuha ng tinapay. 24
Pagkatapos niyang magpasalamat, pinagpira-piraso
niya ito at sinabi: “Ito ang aking katawan, na para
sa inyo. Gawin ninyo ito upang alalahanin ako.” 25
Sa ganoon ding paraan, matapos ang Hapunan,
kinuha niya ang tasa at kaniyang sinabi, “Ito ang
tasa ng bagong tipan sa aking dugo. Gawin ninyo
itong madalas na pag-inom, upang alalahanin ako.”
26 Sapagkat sa tuwing kumakain kayo ng tinapay
na ito at umiinom sa tasang ito, ipinahahayag ninyo
ang kamatayan ng Panginoon hanggang sa kaniyang
pagbabalik. 27 Sinuman ang kakain ng tinapay o
iinom sa tasa ng Panginoon sa hindi karapat-dapat
na pamamaraan, magkakasala siya sa katawan at
sa dugo ng Panginoon. 28 Siyasatin muna ng isang
tao ang kaniyang sarili, at sa paraang ito hayaan
siyang kumain ng tinapay at uminom sa kopa. 29
Sapagkat ang sinumang kumakain at umiinom nang
hindi kinikilala ang katawan, ay kumakain at umiinom
ng hatol sa kaniyang sarili. 30 Iyan ang dahilan
kung bakit marami ang may karamdaman at may
sakit sa inyo, at ang ilan sa inyo ay namatay na. 31
Ngunit kung sinisiyasat natin ang ating mga sarili
hindi tayo mahahatulan. 32 Ngunit kapag hinatulan
tayo ng Panginoon, dinisiplina tayo, upang hindi
na tayo mahatulan pa kasama ang mundo. 33
Kaya, mga kapatid, kung nagtitipun-tipon kayo upang
kumain, hintayin ninyo ang isa't isa. 34 Kung sinuman
ang nagugutom, kumain siya sa tahanan, nang sa

gayon, kapag nagtitipun-tipon kayo, hindi ito para
sa kahatulan. At tungkol sa ibang mga bagay na
inyong isinulat, bibigyan ko kayo ng mga panuto
kapag dumating ako diyan.

12 Patungkol sa mga kaloob ng espiritu, mga
kapatid, ayaw kong hindi ninyo malaman. 2
Alam naman ninyo na noong kayo ay mga pagano pa,
naligaw kayo sa mga diyus-diyosang hindi nagsasalita
at kahit sa anong paraan ay naakay kayo ng mga ito.
3 Kaya nga gusto kong malaman ninyo na walang
sinuman ang nagsasalita sa pamamagitan ng Espiritu
ng Diyos na magsasabi, "Isinumpa si Jesus." Wala
ring magsasabi, "Si Jesus ay Panginoon," maliban
sa pamamagitan ng Banal na Espiritu. 4 Ngayon ay
may iba't ibang mga kaloob, ngunit iisang Espiritu. 5
At may iba't ibang mga ministeryo ngunit parehong
Panginoon. 6 At may iba't ibang uri ng mga gawain
ngunit iisa ang Diyos na gumagawa upang mangyari
ito sa bawat isa. 7 Ngayon naibigay sa bawat isa
ang panlabas na paghahayag ng Espiritu na kapaki-
pakinabang sa lahat. 8 Sapagkat nabigyan ang iba ng
Espiritu na makapagsalita ng karunungan, at sa iba
ay makapagsalita ng may kaalaman sa pamamagitan
ng iisang Espiritu. 9 Sa iba naman ay binibigay niya
ang pananampalataya sa pamamagitan ng iisang
Espiritu at sa iba naman ay kaloob na magpagaling sa
pamamagitan ng iisang Espiritu. 10 Binibigay niya sa
iba ang paggawa ng may kapangyarihan, at propesiya
sa iba. Binibigay niya sa iba ang kakayahang masuri
ang mga espiritu, sa iba ay iba't ibang uri ng mga
wika at sa iba ay pagbibigay-kahulugan ng mga
wika. 11 Ngunit iisang Espiritu ang gumagawa sa
lahat ng mga ito, binibigay ang mga kaloob sa bawat
isa, ayon sa pinili niya. 12 Sapagkat ang katawan
ay isa at mayroong maraming bahagi at lahat ng
bahagi ay nasa iisang katawan, at kay Cristo ito. 13
Sapagkat nabautismuhan tayo sa isang Espiritu sa
iisang katawan, maging mga Judio o mga Griego man,
maging nakagapos o malaya, at pinainom ang lahat
sa iisang Espiritu. 14 Sapagkat hindi iisang bahagi ang
katawan kundi marami. 15 Kung sasabihin ng paa,
"Yamang hindi naman ako kamay, hindi ako bahagi
ng katawan," hindi na nga ba ito bahagi ng katawan.
16 At kung sasabihin ng tainga, "Yamang hindi naman
ako mata, hindi na ako bahagi ng katawan", hindi
na nga ba ito bahagi ng katawan. 17 Kung ang
buong katawan ay mata, nasaan ang pakiramdam
nang pandinig? Kung ang buong katawan ay tainga,
nasaan ang pakiramdam nang pang-amoy? 18 Ngunit
isinaayos ng Diyos ang bawat bahagi ng katawan sa
kaniyang pagkahugis nito. 19 At kung silang lahat ay
pawang iisang bahagi, nasaan na ang katawan? 20
Kaya ngayon sila ay maraming mga bahagi, ngunit
iisang katawan. 21 Hindi sasabihin ng mata sa kamay,
"Hindi kita kailangan." Ni sasabihin ng ulo sa paa,
"Hindi kita kailangan.". 22 Ngunit ang mga bahagi
ng katawan na parang hindi masyadong marangal
ay mahalaga. 23 At ang mga bahagi ng katawan na
iniisip nating hindi masyadong marangal ay binibigyan
natin ng mas malaking karangalan, at ang ating
mga bahagi na inaakala nating hindi maganda ay
mayroong higit na karangalan. 24 Ngayon, ang ating
mga magandang bahagi ay hindi kailangang ituring
ng may karangalan sapagkat mayroon na silang
halaga. Ngunit pinagsama-sama ng Diyos ang lahat
ng bahagi at binigyan niya ng higit na karangalan
ang mga nagkukulang nito. 25 Ginawa niya ito upang
walang maging pagkakabaha-bahagi sa loob ng
katawan, ngunit upang pangalagaan ng mga bahagi
ang bawat isa na may parehong pagmamahal. 26
At kung ang isang bahagi ay nagdurusa, ang lahat
ng mga bahagi ay sama-samang magdurusa. O
kung ang isa namang bahagi ay naparangalan, ang
lahat ng bahagi ay sama-samang magsasaya. 27
Ngayon, kayo ang katawan ni Cristo at ang bawat
isa ay bahagi nito. 28 At hinirang ng Diyos sa
iglesya, una ay ang mga apostol, pangalawa ay mga
propeta, pangatlo ay mga guro, ang mga gumagawa
ng mga makapangyarihang gawa, mga kaloob ng
pagpapagaling, mga nagbibigay ng tulong, mga
gumagawa sa gawain ng pamamahala, at ang mga
may iba't ibang uri ng wika. 29 Tayong lahat ba ay
mga apostol? Tayong lahat ba ay mga propeta?
Tayong lahat ba ay mga guro? Tayong lahat ba ay
gumagawa ng mga makapangyarihang gawa? 30
May mga kaloob ba tayong lahat ng pagpapagaling?
Nagsasalita ba tayong lahat sa iba't ibang wika?
Nagpapaliwanag ba tayong lahat ng mga iba't ibang
wika? 31 Masigasig ninyong hanapin ang mas higit na
mga kaloob. At ipapakita ko sa inyo ang napakahusay
na paraan.

13 Ipagpalagay na nakapagsasalita ako ng mga
wika ng mga tao at ng mga anghel. Ngunit
kung wala akong pag-ibig, ako ay gaya lang ng
isang batingaw na maingay o ng isang pompiyang
na umaalingawngaw. 2 Ipagpalagay na mayroon

akong kaloob ng propesiya at nauunawaan ang lahat
ng lihim na katotohanan at kaalaman, at mayroon
ako ng lahat ng pananampalataya sa ganoon ay
napapalipat ko ang mga bundok. Ngunit kung ako
ay walang pag-ibig, ako ay walang kabuluhan. 3
At ipagpalagay na naibibigay ko ang lahat ng nasa
akin upang maipakain sa mga mahihirap, at ibigay
ko ang aking katawan upang sunugin. Ngunit kung
wala akong pag-ibig, ako ay walang pakinabang. 4
Ang pag-ibig ay mapagpasensya at magandang loob.
Ang pag-ibig ay hindi naiinggit o nagyayabang. Hindi
mapagmataas, 5 o hindi marahas. Hindi makasarili,
hindi madaling magalit, ni nagkikimkim ng bilang na
mga kamalian. 6 Hindi nagsasaya sa kalikuan. Sa
halip, nagsasaya sa katotohanan. 7 Ang pag-ibig ay
kinakaya ang lahat ng mga bagay, pinaniniwalaan
ang lahat, at nagtitiwala sa lahat ng mga bagay,
at tinitiis ang lahat ng mga bagay. 8 Ang pag-ibig
ay hindi nagwawakas. Kung mayroon mang mga
propesiya, ang mga ito ay lilipas. Kung mayroon
mang pagsasalita ng wika, ang mga ito ay hihinto,
at kung may kaalaman ito ay lilipas. 9 Sapagkat
nalalaman natin ng bahagya at nakapagpapahayag
din tayo ng ng propesiya ng bahagya. 10 Ngunit
kapag ang kaganapan ay dumating na, ang alin mang
hindi ganap ay lilipas. 11 Noong ako ay bata pa, ang
salita ko ay tulad ng isang bata. Ang isip ko ay tulad
ng isang bata, nagdadahilan ako na tulad ng isang
bata. Ngunit ng ako ay nasa hustong gulang na,
iniwan ko na ang mga bagay ng pagiging isip-bata.
12 Sa ngayon ang nakikita natin sa salamin ay tila
madilim na larawan, ngunit pagkatapos ay mukhaan
na. Ngayon ay nalalaman ko ang bahagya, ngunit sa
pang-hinaharap lubusan ko ng malalaman na gaya
ng lubos na pagkakilala sa akin. 13 Ngunit ngayon
ang tatlong ito ay mananatili, ang pananampalataya,
pag-asa sa hinaharap, at pag-ibig. Ngunit ang higit sa
lahat ng mga ito ay ang pag-ibig.

14 Magsumikap na matamo ang pag-ibig at maging
masigasig sa mga kaloob ng Espiritu, lalung-
lalo na upang maaari kayong makapagpahayag ng
propesiya. 2 Sapagkat ang sinumang nagsasalita
ng ibang wika ay hindi nakikipag-usap sa mga tao
kundi sa Diyos. Sapagkat walang sinuman ang
nakakaunawa sa kaniya dahil siya ay nagsasalita
ng mga lihim na bagay sa Espiritu. 3 Ngunit ang
sinumang nagpapahayag ng propesiya ay nagsasalita
sa mga tao upang patibayin sila, upang palakasin ang
kanilang loob, at upang sila ay aliwin. 4 Pinalalakas
ng sinumang nagsasalita ng ibang wika ang kaniyang
sarili, ngunit pinalalakas ng sinumang nagpapahayag
ng propesiya ang iglesiya. 5 Ngayon nais kong
magsalita kayong lahat sa iba't ibang mga wika. Ngunit
mas higit pa riyan, nais kong makapagpapahayag
kayo ng propesiya. Higit na dakila ang sinumang
nagpapahayag ng propesiya kaysa sa sinumang
nagsasalita ng iba't ibang mga wika (maliban kung
may magbibigay ng kahulugan), upang mapalakas
ang iglesiya. 6 Ngunit ngayon, mga kapatid, kung
papariyan ako sa inyo na nagsasalita ng iba't ibang
mga wika, paano ako makapagbibigay ng pakinabang
sa inyo? Hindi ko kaya, maliban kung magsasalita
ako sa inyo nang may pagpapahayag, o kaalaman, o
propesiya, o pagtuturo. 7 Kung ang mga instrumento
na walang buhay gaya ng plauta o ng alpa ay walang
tunog na pagkakakilanlan, paano malalaman ng
sinuman kung anong instrumento ang tinutugtog? 8
Sapagkat kung hinihipan ang trumpeta sa hindi tiyak
na tunog, paano malalaman ng sinuman kung kailan
ang oras para humanda sa pakikipaglaban? 9 Kagaya
din ito sa inyo. Kung magwiwika kayo ng salitang
hindi naiintindihan, paano mauunawaan ng sinuman
ang inyong sinabi? Magsasalita kayo at walang
sinuman ang makakaunawa sa inyo. 10 Walang
dudang maraming magkakaibang wika sa mundo, at
lahat ay may kahulugan. 11 Ngunit kung hindi ko alam
ang kahulugan ng wika, magiging dayuhan ako sa
tagapagsalita, at magiging dayuhan din sa akin ang
tagapagsalita. 12 Gayon din naman sa inyo. Yamang
sabik kayo para sa mga pagpapahayag ng Espiritu,
maging masigasig upang sumagana sa pagpapalakas
ng iglesiya. 13 Kaya kailangang manalangin ang
sinumang nagsasalita ng ibang wika na maaari niyang
ipaliwanag ito. 14 Sapagkat kung mananalangin ako
sa ibang wika, nananalangin din ang aking espiritu,
ngunit walang pakinabang ang aking pag-iisip. 15
Ano ang dapat kong gawin? Mananalangin ako sa
pamamagitan ng aking espiritu, ngunit mananalangin
din ako sa pamamagitan ng aking pag-iisip. Ako ay
aawit sa pamamagitan ng aking espiritu, at aawit
din ako sa pamamagitan ng aking pag-iisip. 16 O
kaya'y pinupuri ninyo ang Diyos sa pamamagitan ng
espiritu, paano magsasabi ng “Amen” ang tagalabas
kapag kayo ay nagpapasalamat, kung hindi niya
alam kung ano ang inyong sinasabi? 17 Sapagkat
tiyak na kayo ay nagpasalamat ng sapat, ngunit

hindi napalakas ang ibang tao. 18 Nagpapasalamat
ako sa Diyos na ako ay nagsasalita ng iba't ibang
wika nang higit pa sa inyong lahat. 19 Ngunit sa
iglesiya mas gugustuhin kong magsalita ng limang
salita sa aking pang-unawa upang turuan ko ang iba,
kaysa sampung libong salita sa ibang wika. 20 Mga
kapatid, huwag maging mga bata sa inyong pag-
iisip. Sa halip, kung tungkol sa kasamaan, maging
gaya ng mga sanggol. Ngunit maging ganap sa
inyong pag-iisip. 21 Sa kautusan ito ay nasusulat, "Sa
pamamagitan ng mga taong may ibang wika at sa
pamamagitan ng mga bibig ng mga dayuhan ako ay
magsasalita sa mga taong ito. Kahit hindi nila ako
pakikinggan," sabi ng Panginoon. 22 Samakatwid
ang pagsasalita sa iba't ibang wika ay isang
palatandaan, hindi sa mga mananampalataya, kundi
sa mga mananampalataya. Ngunit ang pagpapahayag
ng ppropesiya ay isang palatandaan, hindi para
sa mga hindi mananampalataya kundi sa mga
mananampalataya. 23 Samakatuwid, kung ang
buong iglesya ay magsasama-sama at magsasalitang
lahat ng iba't ibang wika, at may mga tagalabas
at hindi manananampalatayang pumasok, hindi ba
nila sasabihin na kayo ay nababaliw? 24 Ngunit
kung kayong lahat ay nagpapahayag at may isang
hindi mananampalataya o tagalabas na pumasok,
mahihikayat siya sa pamamagitan ng lahat ng
kaniyang maririnig. Masisiyasat siya sa pamamagitan
ng lahat ng nasabi. 25 Mailalantad ang mga lihim ng
kaniyang puso. Bilang kalalabasan, magpapatirapa
siya at sasamba sa Diyos. Kaniyang ihahayag na ang
Diyos ay tunay na nasa inyong kalagitnaan. 26 Ano
nga ang susunod mga kapatid? Kung magsasama-
sama kayo, ang bawat isa ay may salmo, may
katuruan, may pahayag, may pagsasalita sa wika, o
may pagpapaliwanag. Gawin ninyo ang lahat ng bagay
upang mapatatag ang iglesya. 27 Kung mayroon
mang nagsasalita sa iba't ibang wika, hayaan na
may dalawa o tatlo, at magsalitan ang bawat isa.
At dapat na mayroong magpaliwanag sa kung ano
ang nasabi. 28 Ngunit kung walang magpapaliwanag,
manahimik na lamang ang bawat isa sa iglesya.
Hayaang magsalita ang bawat isa sa kaniyang sarili
at sa Diyos. 29 Hayaang magsalita ang dalawa
o tatlong propeta at ang iba na makinig ng may
pagkaalam sa kung ano ang nasabi. 30 Ngunit kung
may kaalaman na naibigay sa isa sa mga nakaupo sa
pagtitipon, manahimik ang nagsasalita. 31 Sapagkat
ang bawat isa sa inyo ay maaring magpahayag ng
isa-isa upang matuto ang bawat isa at ang lahat ay
mapalakas. 32 Sapagkat ang mga espiritu ng mga
propeta ay napapasailalim sa pamamahala ng mga
propeta. 33 Sapagkat ang Diyos ay hindi Diyos ng
kalituhan kundi ng kapayapaan. Gaya ng lahat ng
nasa iglesya ng mga mananampalataya, 34 dapat
manahimik ang mga kababaihan sa mga iglesya.
Sapagkat hindi sila pinahihintulutang magsalita. Sa
halip, dapat silang magpasakop tulad ng sinasabi
sa kautusan. 35 Kung mayroon man silang nais
matutuhan, hayaan silang magtanong sa kanilang
mga asawa sa tahanan. Sapagkat nakakahiya para
sa isang babae ang magsalita sa iglesya. 36 Nagmula
ba sa inyo ang salita ng Diyos? Kayo lamang ba ang
naabot nito? 37 Kung mayroon man ang nag-iisip sa
sarili niya na isa siyang propeta o espiritwal, dapat
niyang kilalanin na ang mga bagay na isinulat ko sa
inyo ay ang mga kautusan ng Panginoon. 38 Ngunit
kung may sinumang hindi kumikilala nito, huwag
siyang kilalanin. 39 Kaya mga kapatid, masigasig
ninyong mithiin ang magpahayag ng propesiya at
huwag pagbawalan ang sinuman sa pagsasalita sa
iba't ibang mga wika. 40 Ngunit gawin ang lahat na
may angkop at kaayusan.

15 Ngayon aking pina-aalala sa inyo, mga kapatid,
ang ebanghelyo na aking ipinangaral sa inyo,
na inyong tinanggap at tinatayuan. 2 Sa pamamagitan
ng ebanghelyong ito kayo ay naligtas, kung kayo ay
hahawak na mabuti sa mga salita na aking ipinangaral
sa inyo, maliban lang kung kayo ay naniwala ng
walang kabuluhan. 3 Sapagkat binigay ko sa inyo
ang pinakamahalaga na aking tinanggap: na si Cristo
ay namatay alang-alang sa ating mga kasalanan
ayon sa mga kasulatan, 4 na siya ay inilibing, at
siya ay nabuhay noong ikatlong araw ayon sa mga
kasulatan. 5 At na siya ay nagpakita kay Cefas, at
pagkatapos sa Labindalawa. 6 Pagkatapos siya ay
nagpakita sa mahigit limandaan na mga kapatid ng
paminsan. Karamihan sa kanila ay buhay pa, ngunit
ang ilan ay natulog na. 7 At pagkatapos siya ay
nagpakita kay Santiago, at sa lahat ng mga apostol.
8 Kahulihulihan sa lahat, siya ay nagpakita sa akin,
katulad ng isang sanggol na ipinanganak na hindi pa
napapanahon. Sapagkat ako ang pinakahamak sa
lahat ng mga apostol. Ako ay hindi karapat-dapat na
tawaging apostol, 9 sapagkat inusig ko ang iglesya ng
Diyos. 10 Ngunit sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos

ako ay naging ako, at ang kaniyang biyaya sa akin ay
hindi nawalan ng kabuluhan. Sa halip, ako ay mas
nagtrabaho ng higit sa kanila. Ngunit hindi ako iyon,
kundi ang biyaya ng Diyos na nasa akin. **11** Kaya
kahit na ako o sila man, kami ay nangaral at naniwala
kayo. **12** Ngayon kung si Cristo ay naipahayag na
nabuhay mula sa mga patay, paanong sinasabi ng
ilan sa inyo na walang pagkabuhay muli sa mga
patay? **13** Ngunit kung walang pagkabuhay muli sa
mga patay, maging si Cristo ay hindi muling nabuhay.
14 At kung si Cristo ay hindi muling nabuhay, ang
aming pangangaral ay walang kabuluhan at ang
pananampalataya rin ninyo ay walang kabuluhan. **15**
At kami ay makikitang hindi tunay na saksi patungkol
sa Diyos, sapagkat kami ay nagpatotoo ng laban
sa Diyos, sinasabing nabuhay muli si Cristo, ngunit
hindi naman. **16** Sapagkat kung ang mga patay ay
hindi bubuhayin, kahit si Cristo hindi na rin sana
binuhay. **17** At kung hindi nabuhay muli si Cristo, ang
inyong pananampalataya ay walang kabuluhan at
kayo ay nanatili pa rin sa inyong mga kasalanan. **18**
At kung magkaganun ang mga namatay kay Cristo
ay napahamak rin. **19** Kung sa buhay lang na ito tayo
umaasa para sa pang-hinaharap kay Cristo, sa lahat
ng mga tao, tayo na ang pinakakawawa. **20** Ngunit
ngayon si Cristo ay binuhay mula sa mga patay, ang
unang bunga ng mga namatay na. **21** Sapagkat ang
kamatayan ay dumating sa pamamagitan ng isang
tao, at sa pamamagitan rin ng isang tao dumating
ang pagkabuhay sa mga patay. **22** Sapagkat gaya
kay Adan ang lahat ay mamamatay, gaya din kay
Cristo ang lahat ay mabubuhay. **23** Ngunit ayon
sa pagkakasunod-sunod ng bawat isa: Si Cristo,
ang pangunahin sa mga bunga, at pagkatapos ang
mga nakabilang kay Cristo ay bubuhaying muli sa
kaniyang pagdating. **24** Pagkatapos darating ang
wakas, kapag nailipat na ni Cristo ang kaharian
sa Diyos Ama. Ito ay kapag kaniyang binuwag na
ang lahat ng paghahari at lahat ng kapamahalaan
at kapangyarihan. **25** Sapagkat dapat na Siya ay
maghari hanggang maipasakop ang lahat ng mga
kaaway sa ilalim ng kaniyang mga paa. **26** Ang huling
kaaway na sisirain ay ang kamatayan. **27** Sapagkat
“inilagay niya ang lahat sa ilalim ng kaniyang mga
paa.” Ngunit kapag sinasabi, “inilagay niya ang lahat,”
ito ay maliwanag na hindi kasama ang naglagay
ng lahat na ipinasakop sa kaniya. **28** Kapag ang
lahat ay naipasakop na sa kaniya, ang Anak mismo
ay magpapasakop doon sa nagpailalim ng lahat sa
kaniya. Ito ay mangyayari upang ang Diyos Ama ay
maging lahat sa lahat. **29** Kung hindi nga, anong
gagawin ng mga nabautismuhan para sa mga patay?
Kung ang mga patay ay hindi na talaga bubuhayin,
bakit nagpapabautismo para sa kanila? **30** At bakit
kami ay nanganganib bawat oras? **31** Mga kapatid, sa
aking pagmamalaki sa inyo, na kung anong mayroon
ako kay Cristo Jesus na ating Panginoon, aking
ipinahahayag ito: araw araw ako ay namamatay. **32**
Ano ang aking pakinabang, mula sa isang makataong
pananaw, kung ako ay nakikipaglaban sa mga
mababangis sa Efeso, kung ang mga patay ba ay
hindi na bubuhayin? “Kumain na lang tayo at uminom
sapagkat kinabukasan tayo ay mamamatay.” **33**
Huwag kayong padaya: “Ang masasamang kasama
ay sumisira ng mabubuting ugali.” **34** Magpakahinahon
kayo! Mamuhay ng matuwid! Huwag ng magpatuloy
na magkasala. Sapagkat ang ilan sa inyo ay walang
kaalaman sa Diyos. Sinasabi ko ito upang mahiya
kayo. **35** Ngunit may magsasabi, “Paano bubuhayin
ang mga patay? At anong klaseng katawan mayroon
sila sa pagparito nila?” **36** Kayo ay mga mangmang!
Anumang inyong itinanim ay hindi ito lalago maliban
sa ito ay mamamatay. **37** At anumang inyong itinanim
ay hindi gaya ng puno ng katawang kalalabasan,
kundi binhi pa lang. Ito ay maaring trigo o ibang tanim.
38 Ngunit ang Diyos ang magbibigay ng katawan
nito ayon sa pagpili niya, at ang bawat binhi ay
may sariling katawan. **39** Hindi lahat ng laman ay
magkakatulad. Sa halip, mayroong isang laman ang
taong mga nilalang, at ibang laman naman para sa
mga hayop, at ibang laman naman para sa mga ibon,
at iba rin para sa mga isda. **40** Mayroon din namang
mga katawang panlangit at mga katawang panlupa.
Ngunit ang kaluwalhatian ng katawang panlangit
ay natatangi at ang kaluwalhatian ng panlupa ay
naiiba. **41** Mayroong iisang kaluwalhatian ang araw,
at may ibang kaluwalhatian ang buwan, at may ibang
kaluwalhatian ang mga bituin. Sapagkat naiiba ang
isang bituin sa kaluwalhatian ng ibang bituin. **42** Kaya
gayundin, ang muling pagkabuhay ng mga patay.
Ang nailibing ay nasisira at ang muling binuhay ay
hindi nasisira. **43** Inilibing ito sa kalapastanganan at
binuhay sa kaluwalhatian. Inilibing ito sa kahinaan
at naibangon sa kapangyarihan. **44** Inilibing ito sa
likas na katawan at binuhay sa espiritwal na katawan.
Kung mayroong likas na katawan, mayroon ding

espiritwal na katawan. 45 Kaya ito din ay naisulat,
“Naging buhay na kaluluwa ang unang tao na si
Adan.” Naging espiritu na nagbibigay-buhay ang
huling Adan. 46 Ngunit hindi unang dumating ang
espiritwal kundi ang likas, pagkatapos niyon ay ang
espiritwal. 47 Ang unang tao ay sa mundo na gawa
sa alabok. Ang pangalawang tao ay mula sa langit.
48 Gaya ng isang taong gawa mula sa alabok, ganoon
din ang mga gawa mula sa alabok. Gaya ng taong
mula sa langit, ganoon din ang mga taong mula sa
langit. 49 Gaya natin na isinilang sa larawan ng tao
na mula sa alabok, atin ding madadala ang larawan
ng taong mula sa langit. 50 Ngayon sinasabi ko ito,
mga kapatid, na ang laman at dugo ay hindi maaring
magmana ng kaharian ng Diyos. Ni ang mga nasisira
ay hindi magmamana ng hindi nasisira. 51 Tingnan
ninyo! Sinasabi ko sa inyo ang lihim na katotohanan:
Tayong lahat ay hindi mamamatay ngunit tayong lahat
ay mababago. 52 Tayong ay mababago sa isang iglap,
sa isang kisap-mata, sa huling trumpeta. Sapagkat
tutunog ang trumpeta at babangon ang lahat ng
namatay na hindi na nasisira at tayo ay mababago.
53 Sapagkat itong nasisira ay dapat mailagay sa hindi
nasisira at ang namamatay na ito ay dapat mailagay
sa hindi namamatay. 54 Ngunit kung itong nasisira
ay nailagay sa hindi nasisira at ang namamatay na
ito ay mailalagay sa hindi namamatay, mangyayari
ang tungkol sa kasabihang naisulat, “Nilamon ang
kamatayan ng pagtatagumpay.” 55 “Kamatayan,
nasaan ang iyong tagumpay? Kamatayan, nasaan
ang iyong kamandag?” **(Hadēs g86)** 56 Ang kamandag
ng kamatayan ay kasalanan at ang kapangyarihan
ng kasalanan ay ang kautusan. 57 Ngunit salamat
sa Diyos, na siyang nagbibigay sa atin ng tagumpay
sa pamamagitan ng ating Panginoong Jesu-Cristo!
58 Kaya nga, aking mga minamahal na kapatid,
maging matatag kayo at huwag patitinag. Lagi kayong
managana sa gawain ng Panginoon, dahil alam
ninyong ang inyong gawain sa Panginoon ay hindi
mawawalan ng kabuluhan.

16 Ngayon tungkol sa koleksiyon para sa mga
mananampalataya, gaya ng iniutos ko sa mga
iglesia sa Galacia, ay inyo ding gawin. 2 Sa unang
araw ng linggo, ang bawat isa sa inyo ay magtabi
ng anumang bagay at ipunin ninyo, ayon sa inyong
makakaya. Gawin ninyo ito upang pagpunta ko diyan
ay wala ng kokolektahin. 3 At kung ako ay makarating,
ang sinuman ang inyong pahintulutan, ay aking
ipapadala na kasama ng mga liham upang dalhin
ang inyong mga handog sa Jerusalem. 4 At kung ito
ay nararapat para sa akin na pumunta doon, sila'y
pupuntang kasama ko. 5 Ngunit ako ay pupunta sa
inyo, kapag dumaan ako sa Macedonia. Sapagkat
dadaan ako sa Macedonia. 6 Marahil ako ay mananatili
na kasama ninyo o kahit magpalipas ako hanggang sa
taglamig, upang ako ay inyong matulungan sa aking
paglalakbay, saan man ako pumunta. 7 Sapagkat
hindi ko nais makita kayo ngayon sa maikling
panahon. Ngunit umaasa akong makakagugol ako sa
inyo ng mahabang panahon, kung papahintulutan
ng Panginoon. 8 Ngunit mananatili ako sa Efeso
hanggang sa Pentecostes, 9 sapagkat may isang
maluwang na pintuan ang nabuksan para sa akin, at
doon ay maraming kaaway. 10 Ngayon kung darating
si Timoteo, tingnan ninyo siya na wala siyang dahilang
matakot habang kasama ninyo, sapagkat ginagawa
niya ang gawain ng Panginoon, na gaya ng aking
ginagawa. 11 Huwag hayaang hamakin siya ninuman.
Tulungan ninyo siyang maging mapayapa sa kaniyang
daan, upang siya ay makapunta sa akin. Sapagkat
inaasahan kong pagpunta niya dito kasama niya ang
mga kapatid. 12 Ngayon tungkol sa ating kapatid
na si Apolos. Matindi kong hinihimok na bisitahin
niya kayo na kasama ang mga kapatid. Ngunit
nakapagpasiya siyang hindi makakapunta ngayon.
Gayunman, siya ay pupunta kapag magkaroon siya
ng pagkakataon. 13 Maging mapagmatiyag, at maging
matatag sa pananampalataya, kumilos gaya ng mga
lalaki, maging malakas. 14 Ang lahat na inyong
ginagawa ay gawin sa pag-ibig. 15 Alam ninyo ang
sambahayan ni Estefanas. Alam ninyo na sila ang
mga unang sumampalataya sa Acaya, at kanilang
itinalaga ang kanilang mga sarili sa paglilingkod sa
mga mananampalataya. Ngayon, hinihikayat ko kayo,
mga kapatid, 16 na magpasakop sa mga taong tulad
nila, at sa bawat isa na tumutulong sa gawain at
gumagawa kasama namin. 17 At nagagalak ako
sa pagdating nina Estefanas, Fortunato at Acaico.
Sila ang nagpuno sa inyong kawalan. 18 Sapagkat
pinalakas nila ang aking espiritu at pati ang sa inyo.
Kaya, kilalanin ninyo ang mga taong kagaya nito. 19
Binabati kayo ng mga iglesiya sa Asya. Binabati rin
kayo nina Aquila at Prisca sa Panginoon, kasama
ang iglesiya na nasa kanilang tahanan. 20 Binabati
kayo ng lahat na mga kapatid. Batiin ninyo ang bawat
isa ng banal na halik. 21 Ako, si Pablo, ang nagsulat

nito sa aking sariling kamay. **22** Kung sinuman ang
hindi umiibig sa Panginoon, sumakaniya ang sumpa.
Aming Panginoon, pumarito ka na! **23** Ang biyaya ng
Panginoong Jesus ang sumainyo. **24** Ang aking pag-
ibig nawa ang sumainyong lahat kay Cristo Jesus.

2 Mga Corinto

1 Ako si Pablo na apostol ni Jesu-Cristo dahil sa
kalooban ng Diyos, at si Timoteo na ating kapatid,
para sa iglesya ng Diyos na nasa Corinto at sa
lahat ng mga mananampalataya sa buong rehiyon ng
Acaya. 2 Sumainyo nawa ang biyaya at kapayapaan
mula sa Diyos na ating Ama at ng Panginoong Jesu-
Cristo. 3 Nawa ang Diyos at Ama ng ating Panginoong
Jesu-Cristo ay mapapurihan. Siya ang Ama ng mga
awa at ang Diyos ng lahat ng kaalliwan. 4 Ang Diyos
ang nagbibigay ng kaginhawaan sa atin sa lahat
ng ating mga pagdurusa, upang mabigyan natin ng
kaaliwan ang lahat ng nagdurusa. Makakapagbigay
tayo ng aliw sa iba kung paano tayo binigyang aliw
ng Diyos. 5 Sapagkat kung paano nananagana
ang paghihirap ni Cristo para sa atin, ganoon din
nananagana ang kaaliwan na aming nararanasan
mula kay Cristo. 6 Ngunit kung kami ay nagdurusa,
ito ay para sa inyong kaaliwan at kaligtasan. At kung
kami ay naaaliw, ito ay parasa inyong kaaliwan. Ang
inyong kaaliwan ay mabisa kung ibabahagi ninyo
nang may tiyaga ang mga paghihirap na atin ding
naranasan. 7 At ang aming pagtitiwala para sa inyo
ay tiyak. Alam namin na habang nakikihati kayo sa
paghihirap, nakikihati din kayo sa kaaliwan. 8 Dahil
ayaw namin na hindi ninyo malaman, mga kapatid,
ang tungkol sa kaguluhang naranasan namin sa
Asya. Kami ay labis na nabigatan nang higit sa aming
makakaya, na halos hindi na kami umasang mabuhay
pa. 9 Sa katunayan, hinatulan na kami ng kamatayan.
Ngunit iyon ay upang hindi kami magtiwala sa aming
mga sarili, kundi sa Diyos na bumubuhay sa mga
patay. 10 Siya ang nagligtas sa amin sa malagim na
kamatayan, at ililigtas niya kaming muli. Inilagay na
namin ang aming pagtitiwala sa kaniya na ililigtas niya
kaming muli. 11 Gagawin niya ito habang tinutulungan
ninyo kami sa pamamagitan ng inyong panalangin.
At marami ang magpapasalamat para sa amin para
sa pagpapala na ibinigay sa amin sa pamamagitan
ng panalangin ng marami. 12 Ipinagmamalaki namin
ito: ang patotoo ng aming budhi. Dahil sa malinis na
hangarin at katapatan sa Diyos kaya kami namuhay
sa mundo. Ginawa namin ito lalong lalo na sa inyo, at
hindi sa karunungan ng mundo, ngunit sa halip sa
biyaya ng Diyos. 13 Hindi kami sumulat sa inyo ng ano
mang bagay na hindi niyo mababasa o maiintindihan.
Ako ay nagtitiwala 14 na naintindihan na ninyo kami
ng bahagya. At nagtitiwala ako na sa araw ng ating
Panginoong Jesus, kami ay inyong ipagmamalaki,
katulad ng pagmamalaki namin sa inyo. 15 Dahil
nagtitiwala ako tungkol dito, nais kong una kayong
puntahan, upang matanggap ninyo ang pakinabang
ng dalawang pagbisita. 16 Balak kong bumisita sa
inyo sa pagpunta ko sa Macedonia. Pagkatapos nais
kong bumisita muli sa inyo sa aking paglalakbay
galing Macedonia at upang matulungan ninyo ako
sa pagpunta ko sa Judea. 17 Nang nag-iisip ako
ng ganito, nag-aalinlangan ba ako? Binalak ko ba
ang mga bagay ayon sa pamantayan ng mga tao,
upang masabi ko ang “Oo, oo” at “Hindi, hindi” ng
sabay? 18 Ngunit kung paanong ang Diyos ay tapat,
hindi natin sasabihin ng sabay ang “Oo” at “Hindi.” 19
Dahil si Jesu-Cristo na Anak ng Diyos na ipinahayag
namin nina Silvanus at Timoteo sa inyo, ay hindi “Oo”
at “Hindi.” Kundi laging “Oo”. 20 Dahil ang lahat ng
mga pangako ng Diyos ay “Oo” sa kaniya. Kaya sa
pamamagitan din niya, magsasabi tayo ng “Amen”
sa kaluwalhatian ng Diyos. 21 Ngayon ang Diyos na
nagpatibay sa amin at sa inyo kay Cristo, at kaniya
tayong sinugo. 22 Nilagay niya ang kaniyang tatak
sa atin at ibinigay ang Espiritu sa ating mga puso
bilang katiyakan sa kung ano ang ibibigay niya sa
atin pagkatapos. 23 Sa halip, tumawag ako sa Diyos
upang maging saksi para sa akin na ang dahilan ng
hindi ko pagpunta sa Corinto ay upang matulungan
ko kayo. 24 Ito ay hindi dahil sa sinusubukan namin
kayong pangunahan kung ano ang dapat sa inyong
paniniwala. Sa halip, kami ay gumagawa kasama
ninyo para sa inyong kagalakan, habang kayo ay
naninindigan sa inyong pananampalataya.

2 Kaya pinasya ko sa aking sarili na huwag na
muling pumunta sa inyo nang nakakasakit. 2
Kung nagdulot ako sa inyo ng sakit, sino pa ba
ang makapagpapasaya sa akin kundi ang mga
nasaktan ko? 3 Sumulat ako gaya ng aking ginawa
upang sa aking pagpunta sa inyo ay maaaring hindi
na ako masaktan ng mga dapat ay nagbigay ng
kagalakan sa akin. Naniniwala ako sa inyo na ang
kagalakan na aking nararanasan ay tulad din ng
kagalakang mayroon kayo. 4 Dahil sumulat ako sa
inyo ng may matinding kapighatian, at may pusong
nagdadalamhati, at maraming pagluha. Ayaw kong
magdulot sa inyo ng sakit. Sa halip, nais kong
malaman ninyo kung gaano kalalim ang pag-ibig na
mayroon ako para sa inyo. 5 Kung sino man ang

nagdulot ng sakit, hindi niya lamang ito ginawa sa
akin, ngunit sa halip—hindi sa nagiging mahigpit
ako—ay sa inyong lahat. 6 Ang parusang ito ng
nakararami sa taong iyon ay sapat na. 7 Kaya ngayon,
sa halip na parusahan, dapat ninyo siyang patawarin
at bigyan ng kaaliwan. Gawin ninyo ito upang hindi
siya manghina dahil sa labis na kalungkutan. 8 Kaya
hinihikayat ko kayo na pagtibayin ninyo ang pag-
ibig ninyo para sa kaniya sa harapan ng marami. 9
Ito ang dahilan kaya ako sumulat, upang masubok
ko at malaman kung masunurin kayo sa lahat ng
bagay. 10 Kung pinatawad ninyo ang sino man,
patatawarin ko rin ang taong iyon. Ano man ang
aking pinatawad—kung pinatawad ko ang anumang
bagay— pinatawad ko ito para sa inyong kapakanan
sa harap ni Cristo. Ito ay upang hindi tayo malinlang
ni Satanas. 11 Dahil hindi tayo mga mangmang sa
kaniyang mga balak. 12 Isang pinto ang binuksan
para sa akin ng Panginoon nang ako ay pumunta sa
lungsod ng Troas upang maipangaral ang ebanghelyo
ni Cristo doon. 13 Kahit pa walang kapayapaan
sa aking isipan, dahil hindi ko nahanap doon si
Tito na aking kapatid. Kaya iniwan ko sila doon
at bumalik sa Macedonia. 14 Ngunit, salamat sa
Diyos na laging nagdadala sa atin sa tagumpay kay
Cristo. Sa pamamagitan natin, ipinalaganap niya ang
mabangong samyo ng kaalaman sa kaniya sa lahat
ng dako. 15 Dahil para sa Diyos, tayo ay mabangong
samyo kay Cristo, maging sa mga nailigtas at sa mga
napapahamak. 16 Sa mga taong napapahamak, ito ay
isang samyo mula sa kamatayan para sa kamatayan.
Sa mga nailigtas, ito ay isang samyo mula sa buhay
para sa buhay. Sino ang karapat-dapat sa mga bagay
na ito? 17 Dahil hindi kami tulad ng maraming tao na
ipinagbibili ang salita ng Diyos para sa kita. Kundi, sa
malinis na layunin, nagsasalita kami kay Cristo, dahil
kami ay mga sinugo mula sa Diyos, sa paningin ng
Diyos.

3 Sinisimulan ba naming papurihang muli ang aming
mga sarili? Hindi namin kailangan ng mga liham
ng rekomendasyon para sa inyo o mula sa inyo, tulad
ng ibang tao, hindi ba? 2 Kayo mismo, ang aming
liham ng rekomendasyon, nasusulat sa aming mga
puso, alam at nababasa sa pamamagitan ng lahat
ng tao. 3 At pinakita ninyo na kayo ay liham mula
kay Cristo, na ipinadala sa pamamagitan namin. Ito
ay naisulat hindi sa tinta kundi sa pamamagitan ng
Espiritu ng Diyos na buhay. Hindi ito nasusulat sa
tapyas ng bato, kundi sa mga tapyas ng puso ng mga
tao. 4 At ito ang tiwala na mayroon kami sa Diyos sa
pamamagitan ni Cristo. 5 Wala kaming kakayahan
sa aming mga sarili upang angkinin ang anumang
bagay na galing mula sa amin. Sa halip, ang aming
kakayahan ay mula sa Diyos. 6 ito ang Diyos na
siyang gumawa na makaya naming kami ay maging
mga lingkod ng isang bagong tipan. Ito ang tipan na
hindi isang sulat ngunit ng Espiritu. Dahil ang sulat
ay nakamamatay, ngunit ang Espiritu ay nagbibigay
ng buhay. 7 Ngayon ang gawa ng kamatayan na
nakaukit sa mga salita sa ibabaw ng bato ay dumating
ng may kaluwalhatian na ang mga tao sa Israel ay
hindi makatingin ng diretso sa mukha ni Moises. Dahil
ito sa kaluwalhatiang mayroon sa kaniyang mukha,
isang kaluwalhatian na naglalaho. 8 Hindi ba't ang
mga gawa ng Espiritu ay siyang higit na maluwalhati?
9 Dahil kung ang paglilingkod ng kahatulan ay may
kaluwalhatian, gaano pa kaya nananagana ang
paglilingkod ng katuwiran sa kaluwalhatian! 10 Dahil
sa katunayan, ang minsang naging maluwalhati ay
hindi na naging maluwalhati sa paraang ito, dahil
sa kaluwalhatian na humigit dito. 11 Dahil kung
ang lumilipas ay may kaluwalhatian, gaano pa ang
nananatili sa kaluwalhatian! 12 Dahil mayroon tayong
pag-asa, napakatapang natin. 13 Hindi tayo tulad ni
Moises, na naglagay ng takip sa kaniyang mukha,
upang ang mga tao sa Israel ay hindi makatingin
ng tuwid sa katapusan ng isang kaluwalhatian na
naglalaho. 14 Ngunit ang kanilang mga isipan ay
sarado. Kahit hanggang ngayon sa araw na ito,
ang parehong takip sa mukha ay nanatili parin sa
pagbasa ng lumang tipan. Hindi ito nabuksan, dahil
tanging si Cristo lamang ang nakagawa nito. 15
Ngunit hanggang ngayon, sa tuwing si Moises ay
mababasa isang takip ang tinataglay nila sa kanilang
mga puso. 16 Ngunit kapag ang isang tao ay bumalik
sa Panginoon, ang takip sa mukha ay matatanggal. 17
Ngayon ang Panginoon ay ang Espiritu. Kung nasaan
ang Espiritu ng Panginoon, naroon ang kalayaan. 18
Ngayon tayong lahat na walang takip sa mga mukha
ay makikita ang kaluwalhatian ng Panginoon. Binago
tayo sa parehong larawan ng kaluwalhatian mula sa
isang uri ng antas ng kaluwalhatian tungo sa isa pa,
tulad ng mula sa Panginoon, na Espiritu.

4 Samakatuwid, dahil kami ay mayroong ganitong
ministeryo, at dahil nakatanggap kami ng awa,
hindi kami pinanghinaan ng loob. 2 Sa halip, itinakwil

pa namin ang mga kaparaanan na kahiya-hiya at
nakatago. Hindi kami namumuhay sa pandaraya,
at hindi namin ginagamit sa maling paraan ang
salita ng Diyos. Sa pamamagitan ng paghahayag
ng katotohanan, iminumungkahi namin ang aming
sarili para sa budhi ng lahat sa paningin ng Diyos. **3**
Ngunit kung ang ating ebanghelyo ay nakatalukbong,
nakatalukbong lamang ito sa mga nawawala. **4** Sa
kanilang kalagayan, ang kanilang mga isip na walang
pananampalataya ay binulag ng diyos ng mundong
ito. Bilang resulta nito, wala silang kakayanang
makita ang liwanag ng kaluwalhatian ni Cristo, na
kalarawan ng Diyos. **(aiōn g165)** **5** Sapagkat hindi namin
ipinapangaral ang aming mga sarili, kundi si Cristo
Jesus bilang Panginoon, at kami bilang inyong mga
lingkod alang-alang kay Jesus. **6** Sapagkat ang Diyos
ang siyang nagsabi, “Ang liwanag ay magniningning
mula sa kadiliman.” Siya ay nagliwanag sa aming
mga puso, upang ibigay ang liwanag ng kaalaman sa
kaluwalhatian ng Diyos sa presensiya ni Jesu-Cristo.
7 Ngunit mayroon kaming kayamanan sa loob ng
isang sisidlang gawa sa putik, upang maging malinaw
na ang lubhang dakilang kapangyarihan ay nararapat
para sa Diyos at hindi sa amin. **8** Nagdurusa kami sa
lahat ng bagay, ngunit hindi nagapi. Naguguluhan,
ngunit hindi kami nawalan ng pag-asa. **9** Inuusig
kami ngunit hindi pinabayaan. Hinahampas kami
ngunit hindi nasira. **10** Palagi naming dinadala sa
aming mga katawan ang kamatayan ni Jesus, nang
sa gayon ang buhay ni Jesus ay maihayag din sa
aming mga katawan. **11** Kaming mga nabubuhay
ay laging nahaharap sa kamatayan alang-alang kay
Jesus, upang ang buhay ni Jesus ay maihayag sa
aming mga katawang tao. **12** Sa kadahilanang ito,
ang kamatayan ay kumikilos sa amin, ngunit ang
buhay ay kumikilos sa inyo. **13** Ngunit mayroon
tayong parehong espiritu ng pananampalataya na
ayon sa nasusulat: “Nanampalataya ako, kaya ako ay
nagpahayag.” Tayo rin ay nananampalataya, kaya't
tayo rin ay nagpapahayag. **14** Alam namin na ang
muling bumuhay sa Panginoong Jesus ay bubuhayin
din kaming muli kasama niya. Alam namin na dadalhin
niya kami kasama ninyo sa kaniyang presensya. **15**
Ang lahat ay para sa kapakanan ninyo nang sa gayon,
habang lumalaganap ang habag sa maraming tao,
ang pasasalamat ay lalong madaragdagan para sa
kaluwalhatian ng Diyos. **16** Kaya hindi kami nasiraan
ng loob. Kahit na pinanghihinaan kami sa aming
panlabas na katawan, patuloy na pinalalakas ang
amig kalooban sa araw-araw. **17** Sapagkat, ang
panandalian at bahagyang pagdadalamhati na ito ay
naghanda sa amin para sa walang hanggang bigat
ng kaluwalhatian na hindi masukat. **(aiōnios g166)** **18**
Sapagkat hindi kami tumitingin sa mga bagay na
nakikita, kundi sa mga bagay na hindi nakikita. Ang
mga bagay na nakikita ay panandalian, ngunit ang
mga bagay na hindi nakikita ay walang hanggan.
(aiōnios g166)

5 Alam natin na kung nasira ang ating lupang
tahanan na tinitirahan, mayroon tayong tahanan
sa langit na ginawa ng Diyos. Ito ay tirahan na hindi
ginawa ng kamay ng tao, kundi walang hanggang
tahanan, sa langit. **(aiōnios g166)** **2** Sapagkat dumaraing
tayo sa katawang lupa na ito, na naghahangad
na madamitan ng ating makalangit na tahanan. **3**
Hinahangad natin ito sapagkat sa pamamagitan ng
ating pagsuot dito hindi tayo madaratnang hubad.
4 Sapagkat habang nakatira pa tayo sa toldang
ito, tayo ay dumaraing dahil nabibigatan. Ayaw
nating matanggalan ng damit. Sa halip, nais nating
madamitan, upang ang katawang namamatay ay
mapalitan ng buhay. **5** Ang naghanda sa atin para
sa ganitong pagbabago ay ang Diyos mismo, na
nagbigay sa atin ng Espiritu bilang katibayan sa kung
ano ang darating. **6** Kaya maging laging malakas
ang loob. Dapat nating malaman na habang tayo
ay nasa katawang-lupa, malayo tayo sa Panginoon.
7 Sapagkat lumalakad tayo sa pamamagitan ng
pananampalataya at hindi sa mga bagay na nakikita.
8 Kaya mayroon tayong lakas ng loob. Mas pipiliin pa
nating iwanan ang katawang ito at manirahan kasama
ng Panginoon. **9** Kaya gawin natin itong layunin, kung
tayo man ay nasa ating katawang lupa dito sa mundo
o sa langit man, upang malugod siya. **10** Sapagkat
tayo ay haharap sa hukuman ni Cristo, upang ang
bawat isa ay makatanggap ng nararapat sa lahat
ng bagay na kaniyang ginawa sa katawan, maging
sa mabuti man o masama. **11** Samakatuwid, sa
pagkaalam ng takot sa Panginoon, hinihikayat namin
ang mga tao. Malinaw na nakikita ng Diyos kung sino
tayo. Sana ay malinaw din ito sa inyong budhi. **12**
Hindi namin kayo hinihikayat muli upang ipakita na
kami ay tapat. Sa halip, ay binibigyan namin kayo
ng dahilan upang maipagmalaki ninyo kami, upang
may maisasagot kayo sa mga taong nagmamalaki sa
mga panlabas na anyo ngunit hindi sa mga nilalaman

ng puso. 13 Dahil kung kami ay parang wala sa
sarili naming kaisipan, para ito sa Diyos. At kung
kami ay nasa tamang kaisipan, ito ay para sa inyong
kapakanan. 14 Dahil ang pagmamahal ni Cristo ang
nag-uudyok sa amin, sapagkat kami ay sigurado dito:
na mayroong isang tao na namatay para sa lahat,
kaya ang lahat ay namatay. 15 At namatay si Cristo
para sa lahat, upang ang mga nabubuhay ay hindi na
mamuhay para sa kanilang mga sarili. Sa halip dapat
silang mamuhay para sa kaniya na namatay at muling
nabuhay. 16 At dahil dito, mula ngayon, hindi na natin
hahatulan ang sinuman ayon sa batayan ng tao, kahit
na noong simula ay ganoon din ang ating pagtingin
kay Cristo. Ngunit ngayon hindi na tayo tumitingin
sa kanino man sa ganitong paraan. 17 Sapagkat
kung sinuman ang kay Cristo, siya ay isang bagong
nilalang. Ang luma ay lumipas na. Tingnan, sila ay
naging bago na. 18 Ang lahat ng mga bagay na ito ay
nagmula sa Diyos. Nakipagkasundo siya sa atin dahil
kay Cristo, at binigyan niya tayo ng ministeryo sa
pagkakasundo. 19 Ang ibig sabihin, dahil kay Cristo,
ipinagkakasundo ng Diyos ang mundo sa kaniya, at
hindi binilang ang kanilang mga pagkakasala laban sa
kanila. Ipinagkakatiwala niya sa atin ang mensahe ng
pakikipagkasundo. 20 Kaya kami ay itinalaga bilang
mga kinatawan ni Cristo, na para bang ang Diyos
mismo ang nakikipag-usap sa inyo sa pamamagitan
namin. Ipinakikiusap namin sa inyo, alang-alang
kay Cristo: “Makipagkasundo kayo sa Diyos!” 21 Si
Jesus ay ginawa niyang handog para sa ating mga
kasalanan. Siya na hindi kailan man nagkaroon ng
kasalanan. Ginawa niya ito upang tayo ay maging
katuwiran ng Diyos sa kaniya.

6 At kaya, sa sama-samang paggawa, nakikiusap
kami sa inyo na huwag tanggapin ang biyaya ng
Diyos ng walang katuturan. 2 Sapagkat sinabi niya,
“Sa tamang panahon, ikaw ay aking pinansin, at sa
araw ng pagliligtas, ikaw ay aking tinulungan.” Tingnan
ninyo, ngayon ang tamang panahon. Ngayon ang araw
ng kaligtasan. 3 Hindi kami maglalagay ng katitisurang
bato sa harap ng sino man, sapagkat hindi namin
hinahangad na ang aming minesteryo ay humantong
sa pagkasira ng pangalan. 4 Sa halip, pinatutunayan
namin ang aming mga sarili sa pamamagitan ng aming
mga ginagawa, na kami ay mga lingkod ng Diyos.
Kami ay mga lingkod niya sa maraming pagtitiis,
kapighatian, kagipitan, kahirapan 5 sa panghahagupit,
pagkabilanggo, pagkakagulo, pagtatrabaho ng sobra,
mga gabing walang tulog, gutom, 6 sa kalinisan, sa
kaalaman, pagtityaga, kabutihan, sa Espiritu Santo,
sa tunay na pag-ibig. 7 Kami ay kanyang mga
lingkod sa salita ng katotohanan, sa kapangyarihan
ng Diyos. Mayroon kaming baluti ng katuwiran sa
kanan at sa kaliwang kamay. 8 Gumagawa kami sa
karangalan at kahihiyan, sa panlalait at papuri. Kami
ay napagbintangan na sinungaling ngunit kami ay
matapat. 9 Kami ay gumagawa na parang mga hindi
kilala ngunit kami ay mga kilala pa rin. Gumagawa
kami na parang mamamatay na— at tingnan ninyo!
— nabubuhay pa rin kami. Gumagawa kami na
parang pinarurusahan sa aming mga gawa, ngunit
hindi para hatulan ng kamatayan. 10 Gumagawa
kami na parang malulungkot, ngunit kami ay laging
nagagalak. Gumagawa kami na parang naghihirap,
ngunit ginagawa naming mayaman ang marami.
Gumagawa kami na parang walang-wala, ngunit
mayroon ng lahat ng bagay. 11 Sinabi na namin ang
buong katotohanan sa inyo, mga taga-Corinto, at
ang aming puso ay nakabukas. 12 Hindi kami ang
pumigil sa inyong mga puso, ngunit pinigilan kayo
ng inyong mga sariling damdamin. 13 Ngayon sa
makatarungang pagpapalitan—nagsasalita ako na
parang kayo ay mga anak ko—malawak ninyong
buksan ang inyong mga puso. 14 Huwag kayong
makikipag-isa sa mga hindi mananampalataya. Ano
ang kaugnayan ng katuwiran sa kasamaan? At anong
kaugnayan mayroon ang ilaw sa kadiliman? 15 Anong
kasunduan mayroon si Cristo kay Belial? O anong
kabahagi mayroon ang mga mananampalataya sa
mga hindi mananampalataya? 16 At anong kasunduan
mayroon sa pagitan ng templo ng Diyos at sa
mga diyus-diyosan? Sapagkat tayo ang templo ng
buhay na Diyos, katulad ng sinabi ng Diyos: “Ako
ay mananahan sa kanila at lalakad kasama nila.
Ako ang magiging Diyos nila at sila ay magiging
bayan ko.” 17 Kaya, “Lumabas kayo mula sa kanilang
kalagitnaan, at maihiwalay kayo,” sabi ng Panginoon.
“Huwag humawak ng anumang maruming bagay, at
tatanggapin ko kayo. 18 Ako ay magiging Ama sa
inyo, at kayo ay magiging aking mga anak na lalaki at
babae,” sabi ng Panginoong Makapangyarihan.

7 Mga minamahal, dahil mayroon tayo ng mga
pangakong ito, linisin natin ang ating mga sarili
mula sa lahat ng bagay na nagpaparumi sa ating
katawan at espiritu. Sikapin nating maging banal
sa pagkatakot sa Diyos. 2 Gumawa kayo ng lugar

para sa amin! Wala kaming ginawan ng mali. Wala
kaming sinaktan na kahit sino man o nagsamantala
sa kung sino man. **3** Hindi para husgahan kayo
kaya sinabi ko ito. Sapagkat sinabi ko na sa
inyo na kayo ay nasa aming mga puso, para
mamatay tayo nang magkasama at mabuhay nang
magkasama. **4** Mayroon akong malaking tiwala sa
inyo, at ipinagmamalaki ko kayo. Napuno ako ng
kaginhawaan. Nag-uumapaw ang aking kagalakan
sa kabila ng kapighatian. **5** Nang makarating kami
sa Macedonia, walang pahinga ang aming mga
katawan. Sa halip, nabagabag kami sa lahat ng
paraan sa maraming kaguluhan sa labas at takot
sa kalooban. **6** Ngunit ang Diyos, na nagbibigay
kaaliwan sa mga pinanghihinaan ng loob, ay nagbigay
kaaliwan sa amin sa pamamagitan ng pagdating
ni Tito. **7** Ito ay hindi lamang sa pamamagitan ng
kaniyang pag dating na inaliw tayo ng Diyos. Ito
ay dahil na rin sa kaginhawaang tinanggap ni Tito
mula sa inyo. Sinabi niya sa amin ang lubos ninyong
pagmamahal, ang inyong pighati, at ang inyong labis
na pag-aalala sa akin. Kaya lalo akong nagagalak.
8 Kahit na naging malungkot kayo dahil sa aking
sulat, hindi ko ito pinagsisihan. Ngunit pinagsisihan
ko ito nang makita ko na ginawa kayong malungkot
ng aking sulat. Ngunit naging malungkot kayo ng
sandali lamang. **9** Ngayon, masaya ako, hindi dahil sa
kayo ay nagdadalamhati, ngunit dahil sa ang inyong
kalungkutan ang naging daan sa inyong pagsisisi.
Nakaranas kayo ng kalungkutan mula sa Diyos,
kaya hindi nasayang ang inyong pagdurusa dahil
sa amin. **10** Sapagkat ang kalungkutan mula sa
Diyos ay nagdudulot ng pagsisisi na kumukumpleto
sa kaligtasan ng walang panghihinayang. Gayon
man, ang kalungkutan sa mundo ay nagdadala
ng kamatayan. **11** Tingnan kung anong matinding
determinasyon ang naidulot sa inyo ng kalungkutang
mula sa Diyos na ito. Higit na matindi ang matibay na
hangad sa inyo para patunayan na kayo ay walang
sala. Namuhi kayo sa inyong sarili, natakot kayo,
nanabik, nagsikap, at ninais ninyong makita na ang
katarungan ay kailangan mangyari! Sa lahat ng bagay
pinatunayan niyo ang inyong mga sarili na walang
sala sa bagay na ito. **12** Kahit pa sumulat ako sa inyo,
hindi ako sumulat para lang sa kapakanan ng mga
gumagawa ng mali, ni para sa mga nagdusa sa mali.
Sumulat ako para ang inyong pagkamasigasig para
sa amin ay maipaalam sa inyo sa paningin ng Diyos.
13 Ito ay sa pamamagitan nito kaya malakas ang
ating loob. Dagdag sa ating sariling kaginhawaan,
nagdiriwang rin kami dahil sa kagalakan ni Tito, dahil
ang kaniyang espiritu ay lumakas sa pamamagitan
ninyong lahat. **14** Dahil kung ipinagmalaki ko sa
kaniya ang tungkol sa inyo, hindi ako nahiya. Sa
kabilang dako, tulad ng lahat ng bagay na sinabi
namin sa inyo ay totoo, ang aming pagmamalaki
tungkol sa inyo kay Tito ay napatunayang totoo.
15 Ang kaniyang pag-ibig sa inyo ay mas higit pa,
habang inaalala niya ang pagiging masunurin ninyong
lahat, kung paano ninyo siya tinanggap ng may takot
at panginginig. **16** Ako ay nagagalak dahil lubos ang
aking pagtitiwala sa inyo.

8 Nais naming malaman ninyo, mga kapatid, tungkol
sa biyaya ng Diyos na naibigay sa mga iglesiya sa
Macedonia. **2** Sa panahon ng matinding pagsubok
sa pagdadalamhati, ang kasaganahan ng kanilang
kagalakan at ang mahigpit na pangangailangan
sa kanilang kahirapan ay nagbunga ng matinding
kasaganahan ng kagandahang loob. **3** Sapagkat
nagpapatotoo ako na nagbigay sila hanggang
sa kanilang makakaya, at labis pa sa kung
ano ang kanilang makakaya. At naaayon sa
kanilang sariling kalooban **4** nang may matinding
pagmamakaawa, sumasamo sila sa amin para sa
pagkakataon ng pagbabahagi sa paglilingkod sa
mga mananampalataya. **5** Hindi ito nangyari nang
gaya sa aming inaasahan. Sa halip, una nilang
ibinigay ang kanilang mga sarili sa Panginoon. At
ibinigay nila ang kanilang mga sarili sa amin ayon sa
kalooban ng Diyos. **6** Kaya hinimok namin si Tito, na
nagsimula ng gawaing ito, upang maisakatuparan
ang gawaing ito ng kagandahang loob para sa inyo.
7 Ngunit nanagana kayo sa lahat ng bagay—sa
pananampalataya, sa pananalita, sa kaalaman, sa
lahat ng kasipagan, at sa inyong pag-ibig para sa
amin. Kaya siguraduhin niyo na managana kayo sa
mga gawain ng kagandahang loob. **8** SInasabi ko ito
hindi bilang isang utos. Sa halip, sinasabi ko ito upang
subukan ang katapatan ng inyong pagmamahal sa
pamamagitan ng pagkukumpara nito sa pananabik
ng ibang tao. **9** Sapagkat nalalaman ninyo ang
biyaya ng ating Panginoong Jesu-Cristo. Kahit na
siya ay mayaman, para sa inyong kapakanan siya ay
naging mahirap, upang sa pamamagitan ng kaniyang
kahirapan kayo ay maaaring maging mayaman.
10 Sa bagay na ito bibigyan ko kayo ng payo na

makakatulong sa inyo. Isang taon ang nakakaraan,
hindi lang kayo nagsimulang gumawa ng isang bagay,
kundi ninais ninyong gawin ito. 11 Ngayon tapusin
ninyo ito. Katulad ng pagsisikap at kagustuhan na
gawin ito noon, matapos ninyo rin sana ito, hanggang
kaya ninyo. 12 Sapagkat kung kayo ay may pagsisikap
na gawin ang gawaing ito, ito ay mabuti at katanggap-
tanggap. Nakabatay ito sa kung ano ang mayroon ang
isang tao, hindi sa kung ano ang wala sa kaniya. 13
Sapagkat ang gawaing ito ay hindi upang ang iba ay
magaanan at ang iba ay mabigatan. Sa halip, dapat
magkaroon ng pagkakapantay-pantay. 14 Ang iyong
kasaganaan sa panahong ito ay makapagbibigay sa
kung anuman ang kanilang pangangailangan. Ito ay
dahil din sa ang kanilang kasaganaan ay maaaring
makapagbigay ng iyong pangangailangan, at nang
magkaroon ng pagkakapantay-pantay. 15 Katulad ito
ng nasusulat: “Ang nananagana ay nawalan ng labis,
at ang may kaunti ay hindi nagkulang.” 16 Ngunit
salamat sa Diyos, na naglagay sa puso ni Tito nang
katulad ng pagmamalasakit na mayroon ako para
sa inyo. 17 Sapagkat hindi niya lamang tinanggap
ang aming panawagan, ngunit siya rin ay naging
napaka-masikap tungkol dito. Dumating siya sa inyo
sa kaniyang sariling kagustuhan. 18 Siya ay ipinadala
namin kasama ang kapatid na pinupuri sa lahat ng
mga iglesiya sa kaniyang gawa sa pagpapahayag
ng ebanghelyo. 19 Hindi lamang ito, ngunit siya rin
ang inihalal ng mga simbahan na maglakbay kasama
namin sa aming pagangasiwa ng kagandahang
loob. Ito ay para sa karangalan ng Panginoon at
sa ating pagsusumikap na makatulong. 20 Kami ay
umiiwas na magkaroon ng sino mang magreresklamo
tungkol sa amin hinggil sa kagandahang loob na ito
na ating pinangangasiwaan. 21 Iniingatan naming
gawin kung ano ang kagalang-galang, hindi lamang
sa harap ng Panginoon, ngunit sa harap din ng
mga tao. 22 Ipinapadala rin namin kasama nila
ang isa pang kapatid. Siya ay madalas naming
nasubok, at napatunayan naming siya ay masigasig
sa maraming gawain. Siya ay higit na masipag na
ngayon dahil sa matibay na paniniwala niya sa inyo.
23 Patungkol naman kay Tito, siya ang aking kasama
at kamanggagawa sa inyo. Gayon din naman sa
aming mga kapatid, sila ay ipinadala ng mga iglesia.
Sila ay karangalan kay Cristo. 24 Kaya ipakita niyo sa
kanila ang inyong pag-ibig, at ipakita sa mga iglesia
ang dahilan ng aming pagmamalaki tungkol sa inyo.

9 Tungkol naman sa ministeryo para sa mga
mananampalataya, para sa akin ay kalabisan na
ang sumulat pa sa inyo. 2 Alam ko ang tungkol
sa inyong hangarin, na ipinagmalaki ko sa mga
taga-Macedonia. Sinabihan ko sila na ang Acaya ay
naghahanda na mula pa nang nakalipas na taon.
Ang inyong pagiging masigasig ay nag-udyok sa
karamihan sa kanila na kumilos. 3 Ngayon ipinadala
ko ang mga kapatid upang ang pagmamalaki namin
tungkol sa inyo ay hindi mawalan ng kabuluhan, at
upang kayo ay maging handa, gaya ng aking sinabi. 4
Sa halip, kung sino man sa mga taga-Macedonia ang
sumama sa akin at madatnan kayong hindi handa,
mapapahiya tayo—wala akong sinabi tungkol sa
inyo—dahil sa lubos na tiwala sa inyo. 5 Kaya naisip
ko na kinakailangan na himukin ang mga kapatid
na pumunta sa inyo at maunang gumawa ng mga
kasunduan para sa kaloob na ipinangako ninyo. Ito
ay para maging handa bilang isang biyaya, at hindi
sapilitan. 6 Tandaan ninyo ito: kung sino man ang
nagtatanim ng kaunti ay mag aani ng kaunti, at kung
sino man ang nagtatanim sa layunin ng pagpapala ay
aani ng pagpapala. 7 Bawat isa ay magbigay ayon sa
pasiya ng kaniyang puso. Huwag siyang hayaang
magbigay na may kalungkutan o napilitan. Sapagkat
minamahal ng Diyos ang masayang nagbibigay. 8
At may kakayahan ang Diyos na paramihin ang
bawat pagpapala para sa inyo, upang, palagi, sa
lahat ng bagay, magkakaroon kayo ng lahat ng
kailangan ninyo. Nang sa gayon maaari kayong
gumawa ng mas maraming mabubuting bagay. 9 Ito
ay gaya ng nasusulat: “Ipinamahagi niya ang kaniyang
kasaganaan at ibinigay sa mahihirap. Ang kaniyang
katuwiran ay magpakailanman.” **(aiōn g165)** 10 Ang
nagbibigay ng binhi sa nagtatanim at tinapay para sa
pagkain, ay magbibigay din at pararamihin ang inyong
binhi para sa pagtatanim. Pararamihin niya ang ani
ng inyong katuwiran. 11 Pasasaganahin niya kayo sa
lahat ng paraan upang maging mapagbigay kayo.
Magdadala ito ng pasasalamat sa Diyos mula sa
amin. 12 Sapagkat ang pangangasiwa sa gawaing ito
ay hindi lang makakatugon sa mga pangangailangan
ng mga mananampalataya. Ito rin ay nagpaparami
sa maraming gawaing ng pasasalamat sa Diyos. 13
Dahil sa nasubok na kayo at napatunayan ng gawaing
ito, luluwalhatiin rin ninyo ang Diyos sa pagsunod
sa inyong pagpapahayag sa ebanghelyo ni Cristo.
Luluwalhatiin rin ninyo ang Diyos sa kasaganaan ng

inyong mayamang handog sa kanila at sa bawat isa.
14 Nananabik sila sa inyo, at ipinapanalangin nila
kayo. Ginagawa nila ito dahil sa napaka dakilang
biyaya ng Diyos na nasa inyo. **15** Sa Diyos nawa ang
lahat ng pasasalamat sa kaniyang hindi maipaliwanag
na kaloob!

10 Akong si Pablo, ay nananawagan sa inyo, sa
kababaang loob at kahinahunan ni Cristo. Ako
ay mapagpakumbaba kapag ako ay nasa harap
ninyo, ngunit matapang ako sa inyo kapag nasa
malayo ako. **2** Nakikiusap ako sa inyo na, kapag ako
ay nasa harapan ninyo, hindi ko kailangang maging
matapang at malakas ang loob. Ngunit naisip ko
na kailangan kong maging matapang kapag sinagot
ko ang mga nag-aakala na namumuhay kami ng
naaayon sa laman. **3** Bagaman kami ay namumuhay
sa laman, hindi kami nakikipaglaban ayon sa laman. **4**
Dahil ang aming sandata sa aming pakikipaglaban ay
hindi makalaman. Sa halip, mayroon silang dakilang
kapangyarihan para wasakin ang mga kuta. Dinadala
nila sa wala ang mga maling pangangatuwiran. **5**
Winawasak din namin ang bawat pagmamataas laban
sa kaalaman tungkol sa Diyos. Binibihag namin ang
lahat ng kaisipan para sa pagsunod kay Cristo. **6**
At naghahanda kami upang parusahan ang bawat
gawain ng pagsuway, hanggang sa ang inyong
pagsunod ay maging ganap. **7** Tingnan ninyo kung
ano ang maliwanag na nasa inyong harapan. Kung
sino man ang naniwala na siya ay kay Cristo, sana ay
paalalahanan niya ang kaniyang sarili na kung siya
ay kay Cristo, ganoon din kami. **8** Dahil kahit na ako
ay para bang nagmamalaki ng labis tungkol sa aming
kapangyarihan, na ibinigay ng Panginoon sa amin
upang kayo ay pagtibayin at hindi upang kayo ay
wasakin, hindi ako mahihiya. **9** Ayaw kong ipakita na
tinatakot ko kayo sa aking mga sulat. **10** Dahil sinasabi
ng ibang tao, “Ang kaniyang mga sulat ay mahalaga
at makapangyarihan, ngunit ang kaniyang katawan
ay mahina. Ang kaniyang mga salita ay hindi karapat-
dapat na pakinggan.” **11** Hayaan nating malamanng
mga taong ito na kung ano ang sinasabi namin sa
sulat kung kami ay nasa malayo, ay gagawin rin
namin kung kami ay nariyan. **12** Hindi namin gustong
ibukod ang aming mga sarili o ikumpara ang aming
mga sarili sa mga pumupuri sa kanilang mga sarili.
Ngunit kung susukatin man nila ang kanilang mga
sarili sa pamamagitan ng bawat isa at ikumpara ang
kanilang mga sarili sa bawat isa, wala silang mga
alam. **13** Gayon man, kami ay hindi magmamalaki ng
higit sa nararapat. Sa halip, gagawin lang namin sa
hangganan na itinakda sa amin ng Diyos, na umabot
hanggang sa inyo. **14** Sapagkat hindi kami naging
palalo sa aming mga sarili nang kami ay pumunta sa
inyo. Kami ang naunang pumunta sa inyo para sa
ebanghelyo ni Cristo. **15** Hindi kami nagmamalaki
ng labis tungkol sa mga gawain ng iba. Sa halip,
umaasa kami na kasabay ng paglago ng inyong
pananampalataya ay mas lalo pang lalawak ang
lugar ng ating gawain, at nananatili sa dapat nitong
hangganan. **16** Umaasa kami para dito, upang maaari
naming ipangaral ang ebanghelyo kahit na sa mga
rehiyon na lampas sa inyo. Hindi namin ipagmamalaki
ang tungkol sa gawain na ginagawa sa lugar ng iba.
17 “Ngunit hayaan ang nagmamalaki, na magmalaki
sa Panginoon.” **18** Sapagkat hindi ang sinasang-
ayunan ng kanyang sarili ang sasang-ayunan. Sa
halip, siya na sinasang-ayunan ng Panginoon.

11 Ninanais ko na pagtiyagaan ninyo ako sa ilan sa
aking kamangmangan. Ngunit ako nga ay inyong
pinagtitiyagaan! **2** Sapagkat ako ay naninibugho sa
inyo. Ako ay may maka-diyos na panibugho sa inyo
sapagkat ipinangako ko kayo na mapangasawa ng
isang lalaki. Ako ay nangako na ihaharap kayong
dalisay na birhen kay Cristo. **3** Ngunit ako ay natatakot
na baka katulad ni Eba, kayo ay malinlang ng ahas
sa kaniyang pagiging tuso, at ang inyong kaisipan ay
maaring mailayo sa tapat at dalisay na pananalig kay
Cristo. **4** Sapagkat ipagpalagay na may dumating at
ipahayag ang ibang Jesus liban sa aming ipinangaral.
O ipagpalagay na kayo ay tumanggap ng ibang
espiritu liban sa inyong tinanggap. O ipagpalagay
na kayo ay tumanggap ng ibang ebanghelyo liban
sa inyong tinanggap. Labis na ninyong pinapayagan
ang mga ganitong bagay! **5** Sapagkat sa tingin ko,
hindi ako ang pinakamababa sa mga tinatawag na
pinakamagagaling na mga apostol. **6** Ngunit kahit na
ako ay hindi nagsanay sa pananalita, ako ay hindi
kapos sa kaalaman. Sa bawat pagkakataon at sa
lahat ng bagay pinaalam namin ito sa inyo. **7** Ako
ba ay nagkasala sa pagpapakababa ko sa aking
sarili upang kayo ay maitaas? Sapagkat itinuro ko
sa inyo ang mabuting balita ng Diyos ng walang
bayad. **8** Ninakawan ko ang ibang mga iglesia sa
pamamagitan ng pagtanggap ko ng kanilang tulong
upang kayo ay aking mapaglingkuran. **9** Noong ako
ay na sa inyo at nangangailangan, hindi ako naging

pabigat sa kahit na sino. Sapagkat ang aking mga
pangangailangan ay tinugunan ng mga kapatid na
galing sa Macedonia. Sa lahat ng bagay iniwasan
ko na maging pabigat sa inyo at ipagpapatuloy kong
gawin iyon. **10** Gaya ng katotohanan ni Cristo na
nasa akin, ang pagmamayabang kong ito ay hindi
mapatatahimik sa mga bahagi ng Acaya. **11** Bakit?
Dahil ba hindi ko kayo mahal? Alam ng Diyos na
kayo ay aking minamahal. **12** Ngunit ang aking
ginagawa, ay gagawin ko rin. Gagawin ko ito upang
maputol ang pagkakataon ng mga nagnanais ng
pagkakataon na maging katulad namin sa kanilang
mga pinagmamayabang. **13** Sapagkat ang mga
ganoong tao ay hindi totoong apostol at mapanlinlang
na mga manggagawa. Sila ay nagpapanggap na mga
apostol ni Cristo. **14** At ito ay hindi na nakakagulat
sapagkat kahit si Satanas ay nagpanggap na isang
anghel ng liwanag. **15** Ito ay hindi labis na nakagugulat
kung ang kaniyang mga alagad ay nagbabalat kayo rin
na mga alagad ng katuwiran. Ang kanilang kapalaran
ay kung ano ang nararapat sa kanilang mga gawa.
16 Sinasabi ko ulit: Huwag isipin ng kahit na sino
man na ako ay mangmang. Ngunit kung ganoon
nga ang inyong iniisip, tanggapin ninyo ako tulad ng
isang mangmang upang ako ay makapagyabang ng
kaunti. **17** Ang aking sinasabi tungkol sa mayabang
na lakas ng loob na ito ay hindi pinapayagan ng
Panginoon ngunit ako ay nagsasalita tulad ng isang
mangmang. **18** Dahil maraming tao ang nagyayabang
na naaayon sa laman, ako rin ay magyayabang. **19**
Sapagkat masaya ninyong pinagtitiyagaan ang mga
mangmang. Kayo mismo ay matatalino! **20** Sapagkat
pinagtityagaan ninyo ang umaalipin sa inyo, kung
siya ay nagdudulot ng pagkakabaha-bahagi sa inyo,
kung siya ay nanlalamang sa inyo, kung siya ay
nagyayabang, o sinampal niya kayo sa mukha. **21**
Nahihiya kong sasabin na kami ay labis na mahihina
para gawin iyon. Ngunit kung magyayabang—ang iba
ako ay nagsasalita na tulad ng isang mangmang—ako
rin ay magyayabang. **22** Sila ba ay mga Hebreo? Ako
rin. Sila ba ay mga Israelita? Ako rin. Sila ba ay mula
sa kaapu-apuhan ni Abraham? Ako rin. **23** Sila ba ay
mga alagad ni Cristo? (Ako ay nagsasalita na para
bang ako ay wala sa aking tamang pag-iisip.) Lalong
lalo na ako. Ako ay higit na nakaranas ng mabigat na
trabaho, sa mas maraming bilangguan, nakaranas ng
hindi mabilang na pamamalo, humarap sa panganib
ng kamatayan. **24** Mula sa mga Judio nakatanggap
ako ng limang “apatnapung latigo binawasan ng isa”.
25 Tatlong beses akong pinalo ng tungkod. Minsang
binato. Tatlong beses na nawasak ang barko na aking
sinasakyan. nakaranas akong magdamag at buong
araw na nasa karagatan. **26** Ako ay madalas na nasa
paglalakbay, nanganib mula sa mga ilog, nanganib
mula sa mga magnanakaw, nanganib mula sa aking
mga kababayan, nanganib mula sa mga Gentil,
nanganib sa lungsod, nanganib sa ilang, nanganib sa
karagatan, nanganib mula sa mapagpanggap na mga
kapatid. **27** Ako ay nakaranas ng matinding trabaho
at paghihirap, mga gabi na walang tulog, madalas na
nagugutom at nauuhaw, madalas na nag-aayuno,
giniginaw at walang maisuot. **28** Bukod pa sa lahat
ng ito, araw-araw ang panggigipit sa akin ng aking
pag-aalala sa lahat ng mga iglesiya. Kung sinuman
ang nanghihina, ako rin ay nanghihina? **29** Sino ang
naging dahilan ng pagkahulog ng isa sa kasalan, na
hindi ako nagalit? **30** Kung ako ay magyayabang.
Ako ay magyayabang tungkol sa mga nagpapakita
ng aking kahinaan. **31** Ang Diyos at ang Ama ng
Panginoong Jesus, siya na pinupuri magpakailanman,
alam niya na hindi ako nagsisinungaling! **(aiōn g165)** **32**
Sa Damascus, ang gobernador sa ilalim ni haring
Aretas ay binabantayan ang lungsod ng Damasco
upang ako ay huliin. **33** Ngunit ako ay ibinaba
sa bintana sa pader gamit ang basket at ako ay
nakatakas mula sa kaniyang mga kamay.

12 Dapat akong magyabang, ngunit walang
mapapala dito. Ngunit ako ay magpapatuloy sa
mga pangitain at mga pahayag na mula sa Panginoon.
2 Ako ay may kilalang tao kay Cristo, labing apat
na taon na ang nakararaan—kung sa katawan o
hindi sa katawan, hindi ko alam, alam ng Diyos—
na dinala sa ikatlong langit. **3** At alam ko na ang
taong ito—kung sa katawan o hindi sa katawan, hindi
ko alam, alam ng Diyos— **4** na dinala sa paraiso
at narinig ang mga bagay na labis na sagrado na
sabihin ng kahit na sino. **5** Para sa tulad ng tao na
iyon ako ay magyayabang. Ngunit para sa akin hindi
ako magyayabang, maliban sa aking mga kahinaan.
6 Kung gusto kong magyabang, hindi ako magiging
mangmang sapagkat sasabihin ko ang katotohanan.
Ngunit pipigilan kong magmayabang upang walang
mag-isip na ako ay higit sa kung anong nakikita
sa akin o naririnig mula sa akin. **7** Pipigilan ko rin
na magmayabang dahil sa hindi pangkaraniwang
uri na mga pahayag na iyon. Kung kaya, upang

ako ay hindi mapuno ng pagmamalaki, isang tinik
sa laman ang ibinigay sa akin, isang mensahero
mula kay Satanas upang ako ay guluhin at ng ako
ay hindi labis na maging mapagmataas. 8 Tatlong
beses akong nagmakaawa sa Panginoon tungkol
dito, para tanggalin ito sa akin. 9 At sinabi niya sa
akin, "Ang aking biyaya ay sapat sa iyo, sapagkat
ang kapangyarihan ay nagiging ganap sa kahinaan."
Kung kaya mas mabuti pang ipagmayabang ko ang
tungkol sa aking kahinaan, upang ang kapangyarihan
ni Cristo ay manahan sa akin. 10 Kung kaya ako
ay nasisiyahan alang-alang kay Cristo, sa kahinaan
man, sa panglalait man, sa kaguluhan man, sa
pagmamalupit man, sa mga pangyayari man na
nakapagbibigay ng kapighatian. Sa tuwing ako ay
mahina, saka ako malakas. 11 Ako ay naging isang
mangmang! Pinilit ninyo ako na gawin ito, kahit kayo
sana ang dapat pumuri sa akin. Sapagkat hindi ako
mababa kaysa sa mga tinatawag na matatalinong
apostol na iyan, kahit na ako ay walang silbi. 12
Ang tunay na palatandaan ng isang apostol ay
ginawa sa inyo ng buong pagtitiyaga, ang mga
palatandaan at mga kamangha-manghang bagay at
mga dakilang gawa. 13 Kaya paanong kayo ay mas
hindi pinapahalagahan kaysa sa ibang mga iglesiya,
maliban na lang na ako ay hindi naging pabigat sa
inyo? Patawarin ninyo ako sa ganitong kamalian! 14
Tingnan niyo! Ako ay handang pumunta sa inyo sa
ikatlong pagkakataon. Ako ay hindi magiging pabigat
sa inyo sapagkat hindi ko gusto ang anumang nasa
inyo. Kayo ang gusto ko. Sapagkat ang mga anak
ay hindi dapat mag-ipon para sa mga magulang. Sa
halip, ang mga magulang ang dapat mag-ipon para sa
mga anak. 15 Ako ay labis na matutuwa na gumugol at
mapagod para sa inyong mga kaluluwa. Kung mahal
ko kayo ng labis, dapat ba akong mahalin ng kakaunti?
16 Ngunit ganoon nga, hindi ako naging pabigat
sa inyo. Ngunit dahil ako ay tuso, kayo ay aking
nahuli sa pamamagitan ng panlinlang. 17 Kayo ba ay
nilamangan ko sa pamamagitan ng aking mga isinugo
sa inyo? 18 Pinakiusapan ko si Tito na pumunta sa
inyo, at pinasama ko sa kaniya ang isang kapatid.
Nilamangan ba kayo ni Tito? Hindi ba tayo lumakad
sa parehong paraan? 19 Sa tingin niyo ba sa buong
panahon ay ipinagtatanggol namin ang aming mga
sarili sa inyo? Sa paningin ng Diyos, ayon sa kalooban
ni Cristo ipinagsasabi namin ang lahat para sa inyong
kalakasan. 20 Sapagkat ako ay nangangamba na
baka hindi ko makita sa inyo ang aking inaasahan. Ako
ay nangangamba na baka hindi niyo makita sa akin
ang inyong inaasahan. Ako ay nangangamba na baka
mayroong pagtatalo, pagkainggit, pagsilakbo ng galit,
makasariling hangarin, usap-usapan, pagmamataas
at kaguluhan. 21 Ako ay nangangamba na sa aking
pagbalik, ibaba ako ng aking Diyos sa inyong harapan.
Ako ay nangangamba na baka ako ay magdalamhati
dahil sa maraming nagkasala noon, at sa mga hindi
nagsisi mula sa karumihan at pangangalunya at
kahalayan na kanilang nakaugalian.

13 Ito na ang pangatlong pagkakataon na ako ay
pupunta sa inyo. "Ang bawat paratang ay dapat
pagtibayin ng patotoo ng dalawa o tatlong saksi." 2
Sinabi ko na sa mga nagkasala noon at sa lahat,
noong ikalawang pagpunta ko riyan, at sasabihin
kong muli: Sa aking pagbabalik, hindi ko na sila
patatawarin. 3 Sinasabi ko ito sa inyo dahil kayo ay
naghahanap ng katibayan na si Cristo ay nagsasalita
sa pamamagitan ko. Hindi siya mahina patungkol sa
inyo. Sa halip, siya ay makapangyarihan sa inyo. 4
Sapagkat siya ay naipako sa kahinaan ngunit siya
ay buhay sa pamamagitan ng kapangyarihan ng
Diyos. Sapagka't kami rin ay mahina ngunit kami
ay mabubuhay kasama niya sa pamamagitan ng
kapangyarihan ng Diyos na nasa inyo. 5 Suriin ninyo
ang inyong sarili upang makita ninyo kung kayo ay
namumuhay sa pananampalataya. Subukin ninyo
ang inyong mga sarili. Hindi ba ninyo napagtanto
na si Jesu-Cristo ay nasa inyo? Siya ay nasa inyo
maliban kung kayo ay hindi pinagtibay. 6 At ako ay
nakatitiyak na kami ay makikita ninyong pinagtibay.
7 Ngayon kami ay nananalangin sa Diyos na sana
kayo ay hindi gumawa ng kahit anong mali. Hindi
ko pinapanalangin na kami ay lumabas na parang
nakapasa sa pagsubok, sa halip, dalangin ko na sana
gawin ninyo kung ano ang tama, kahit na parang hindi
kami pumasa sa pagsubok. 8 Sapagka't hindi namin
maaring gawin ang kahit anong laban sa katotohanan,
ngunit para lamang sa katotohanan. 9 Sapagkat
kami ay nagagalak kung kami ay mahina at kayo
ay malakas. Dalangin din namin na kayo ay maging
ganap. 10 Sinulat ko ang mga bagay na ito habang
ako ay malayo sa inyo upang kung ako ay kasama na
ninyo hindi ko na kailangang maging malupit sa inyo.
Ayaw kong gamitin ang kapangyarihan na ibinigay sa
akin ng Panginoon upang pagtibayin kayo at hindi
upang kayo ay sirain. 11 Sa wakas, mga kapatid,

kayo ay magalak! Gumawa para sa panunumbalik,
maging masigla, magkaisa kayo, mamuhay ng may
kapayapaan. At ang Diyos ng pag-ibig at kapayapaan
ay mapapasainyo. 12 Batiin ninyo ang isa't isa ng
banal na halik. 13 Lahat ng mananampalataya ay
binabati kayo. 14 Nawa ang biyaya ng Panginoong
Jesu-Cristo, ang pag-ibig ng Diyos at ang pakikisama
ng Banal na Espiritu ay sumainyo.

Mga Galacia

1 Ako si Pablo na apostol. Hindi ako apostol na
mula sa mga tao o sa pamamagitan ng tao, ngunit
sa pamamagitan ni Jesu Cristo at ng Diyos Ama,
na muling bumuhay sa kaniya mula sa mga patay.
2 Kasama lahat ng mga kapatiran, sumusulat ako
sa mga iglesya ng Galacia. 3 Sumainyo ang biyaya
at kapayapaan mula sa Diyos na ating Ama at sa
Panginoong Jesu-Cristo, 4 na nagbigay ng kaniyang
sarili alang-alang sa ating mga kasalanan upang
mailigtas niya tayo sa kasalukuyang makasalanang
panahon, ayon sa kalooban ng ating Diyos at
Ama. **(aiōn g165)** 5 Sa kaniya ang kaluwalhatian
magpakailanman. **(aiōn g165)** 6 Nagtataka ako na
kayo ay mabilis na bumabaling sa ibang ebanghelyo.
Nagtataka ako na tumatalikod kayo sa kaniya na
tumawag sa inyo sa pamamagitan ng biyaya ni
Cristo. 7 Walang ibang ebanghelyo, ngunit may ilang
mga tao na ginugulo kayo at gustong ibahin ang
ebanghelyo ni Cristo. 8 Ngunit kahit kami o isang
anghel mula sa langit ang magpahayag sa inyo ng
ebanghelyo na iba sa ipinahayag namin sa inyo, dapat
siyang sumpain. 9 Katulad ng sinabi namin noon,
ngayon sasabihin ko muli, “Kung may magpahayag sa
inyo ng ibang ebanghelyo maliban sa ebanghelyong
tinanggap ninyo, dapat siyang sumpain.” 10 Sapagkat
hinahangad ko ba ngayon ang pagsang-ayon ng mga
tao o ng Diyos? Hinahangad ko ba na magbigay-lugod
sa mga tao? Kung sinisikap ko paring magbigay-
lugod sa mga tao, kung gayon hindi ako isang lingkod
ni Cristo. 11 Sapagkat nais kong malaman ninyo, mga
kapatid, na ang ebanghelyo na aking ipinahayag ay
hindi nanggaling sa mga tao lamang. 12 Hindi ko ito
tinanggap mula sa tao, hindi rin ito itinuro sa akin. Sa
halip, sa pamamagitan ng pahayag ni Jesu-Cristo sa
akin. 13 Narinig ninyo ang tungkol sa dati kong buhay
sa Judaismo, kung paano ko marahas na inuusig ang
iglesiya ng Diyos ng walang kapantay at winawasak
ito. 14 Ako ay nangunguna sa Judaismo nang higit sa
maraming kapwa ko Judio. Labis akong masigasig
para sa mga kaugalian ng aking mga ninuno. 15
Ngunit ikinalugod ng Diyos na piliin ako mula pa
sa sinapupunan ng aking ina. Tinawag niya ako sa
pamamagitan ng kaniyang biyaya 16 upang ihayag
ang kaniyang Anak sa akin, upang ipahayag ko siya
sa mga Gentil. Hindi ako kaagad sumangguni sa
laman at dugo at 17 hindi ako pumunta sa Jerusalem
sa mga naunang naging apostol kaysa sa akin.
Sa halip pumunta ako sa Arabia at pagkatapos ay
bumalik ako sa Damasco. 18 At pagkatapos ng tatlong
taon pumunta ako sa Jerusalem upang dalawin si
Cefas at nananatili ako sa kaniya ng labing limang
araw. 19 Ngunit wala akong nakitang ibang apostol
maliban kay Santiago na kapatid ng Panginoon.
20 Makinig kayo, sa harapan ng Diyos, hindi ako
nagsisinungaling sa mga sinusulat ko sa inyo. 21
Pagkatapos, pumunta ako sa rehiyon ng Siria at
Cilicia. 22 Hindi pa ako nakikita ng mga iglesiya sa
Judea na nakay Cristo, 23 ngunit naririnig lang nila
na, “Ang taong umuusig sa atin noon, ngayon ay
nagpapahayag ng pananampalatayang winawasak
niya noon.” 24 Niluluwalhati nila ang Diyos dahil sa
akin.

2 At pagkatapos ng labing-apat na taon muli akong
pumunta sa Jerusalem na kasama si Bernabe.
Isinama ko din si Tito. 2 Pumunta ako dahil ipinakita
sa akin ng Diyos na dapat akong pumunta. Inilahad ko
sa kanila ang ebanghelyo na aking ipinapahayag sa
mga Gentil. (Ngunit nakipag-usap ako nang sarilinan
sa mga waring mga mahahalagang mga pinuno).
Ginawa ko ito upang tiyakin na hindi ako tumatakbo,
o tumakbo, ng walang kabuluhan. 3 Ngunit kahit
si Tito, na kasama ko, na isang Griego, ay hindi
napilit na patuli. 4 Ang mga bagay na ito ay lumitaw
dahil sa nagpapanggap na mga kapatid na patagong
dumating upang manmanan ang kalayaang mayroon
tayo kay Cristo Jesus. Nais nilang maging alipin tayo
sa kautusan. 5 Hindi kami nagpasakop sa kanila
ng kahit isang oras, upang ang katotohanan ng
ebanghelyo ay manatiling walang pababago para sa
inyo. 6 Ngunit walang naiambag sa akin iyong mga
sinasabi ng iba na mga pinuno. Kung ano man sila ay
hindi mahalaga sa akin. Hindi tinatanggap ng Diyos
ang itinatangi ng mga tao. 7 Sa halip, nakita nila na
ako ay pinagkatiwalaan na ipahayag ang ebanghelyo
sa mga hindi pa tuli. Tulad ni Pedro na nagpapahayag
ng ebanghelyo sa mga tuli. 8 Dahil ang Diyos, na
kumikilos kay Pedro sa pagiging apostol sa mga tuli,
ay kumilos din sa akin para sa mga Gentil. 9 Nang si
Santiago, Cepas, at Juan, na kinikilalang nagtayo
ng iglesia, ay naunawaan ang biyaya na ibinigay sa
akin, ibinigay nila kay Bernabe at sa akin ang kanang
kamay ng pakikisama. Ginawa nila ito upang kami ay
pumunta sa mga Gentil, at upang pumunta sila sa
mga tuli. 10 Nais din nilang alalahanin namin ang

mga mahihirap. Ako din ay nananabik na gawin ang
bagay na ito. **11** Ngayon noong dumating si Cepas
sa Antioquia, tinutulan ko siya ng harapan dahil mali
siya. **12** Bago pa dumating ang mga taong galing kay
Santiago, nakikisalo si Cefas sa mga Gentil. Ngunit
nang dumating ang mga taong ito, huminto siya at
lumayo mula sa mga Gentil. Natakot siya sa mga
taong ito na nag-uutos ng pagtutuli. **13** Ganoon din,
ang ilang mga Judio ay nakisama sa pagkukunwaring
ito ni Cefas. Ang kinahinatnan, kahit si Bernabe din
ay nadala sa kanilang pagkukunwari. **14** Ngunit noong
nakita ko na hindi na sila sumusunod sa katotohanan
ng ebanghelyo, sinabi ko kay Cefas sa harapan nilang
lahat, "Kung ikaw ay Judio ngunit namumuhay sa
paraan ng mga Gentil sa halip na sa paraan ng Judio,
paano mo mapipilit ang mga Gentil na mamuhay
tulad ng mga Judio?" **15** Kami na ipinanganak na
Judio at hindi "makasalanang mga Gentil", **16** alam
namin na walang sinuman ang pinawalang-sala sa
pamamagitan ng paggawa ng kautusan. Sa halip,
pinawalang-sala sila sa pamamagitan ng paniniwala
kay Cristo Jesus. Tayo ay nanampalataya kay Cristo
Jesus upang maaari tayong mapawalang-sala sa
pamamagitan ng paniniwala kay Cristo at hindi sa
pamamagitan ng paggawa ng kautusan. Sapagkat sa
pammamagitan ng paggawa ng kautusan, walang
laman ang mapapawalang-sala. **17** Ngunit kung
hangarin natin na ipawalang-sala tayo ng Diyos sa
pamamagitan ni Cristo, makikita din natin ang ating
mga sarili na makasalanan, naging alipin ba si Cristo
ng kasalanan? Huwag nawa itong mangyari! **18**
Sapagkat kung itatayo ko muli ang aking pagtitiwala
sa pagsunod ng kautusan, ang pagtitiwala na aking
sinira, ipinapakita ko ang aking sarili na sumusuway sa
kautusan. **19** Sa pamamagitan ng kautusan, namatay
ako sa kautusan, upang maaari akong mabuhay para
sa Diyos. **20** Naipako na ako sa krus kasama ni
Cristo. Hindi na ako ang nabubuhay, ngunit si Cristo
na ang nabubuhay sa akin, at ang buhay ngayon na
aking ikinabubuhay sa laman, ay ikinabubuhay ko sa
pamamagitan ng pananampalataya sa Anak ng Diyos,
na nagmamahal sa akin at nagbigay ng kaniyang
sarili para sa akin. **21** Hindi ko ipinagwawalang-
halaga ang biyaya ng Diyos, sapagkat kung ang
pagkamakatuwiran ay umiiral sa pamamagitan ng
kautusan, kung gayon si Cristo ay namatay nang
walang kabuluhan.

3 Mga hangal na taga-Galacia, kaninong masamang
mata ang sumira sa inyo? Hindi ba inilarawan si
Cristo na napako sa krus sa inyong mga mata? **2**
Gusto ko lang malaman ito mula sa inyo. Natanggap
ba ninyo ang Espiritu sa pamamagitan ng pagsunod
sa kautusan o sa pamamagitan ng paniniwala sa
inyong napakinggan? **3** Napakahangal ba ninyo?
Nagsimula ba kayo sa Espiritu upang magtapos
lamang sa laman? **4** Kayo ba ay nagdusa ng
napakaraming bagay ng walang kabuluhan, kung
totoong ngang ang mga ito ay walang kabuluhan?
5 Kung gayon, siya ba na nagbigay ng Espiritu sa
inyo at gumawa ng mga makapangyarihang gawa sa
inyo ginawa niya ba ito sa pamamagitan ng paggawa
sa kautusan o sa pamamagitan ng pakikinig na may
pananampalataya? **6** "Nanampalataya si Abraham
sa Diyos at ito'y ibinilang sa kaniya na katuwiran."
7 Sa gayon ding paraan, unawain ito, na ang mga
nananampalataya ay mga anak ni Abraham. **8** Noon
pa man ay nakita na ng kasulatan na ipapawalang-
sala ng Diyos ang mga Gentil sa pamamagitan ng
pananampalataya. Ang ebangelyo noon pa man
ay ipinahayag na kay Abraham: "Dahil sa iyo ang
lahat ng bansa ay pagpapalain." **9** Kaya nga, ang
mga may pananampalataya ay pinagpala kasama
ni Abraham, sila na may pananampalataya. **10**
Sila na umasa sa mga gawa ng kautusan ay nasa
ilalim ng sumpa. Sapagkat nasusulat, "Sinumpa ang
sinumang hindi sumusunod sa lahat ng nakasulat sa
kautusan, upang gawin ang lahat ng ito." **11** Ngayon
malinaw na walang sinuman ang pinapawalang-sala
ng Diyos sa pamamagitan ng kautusan, sapagkat
"Ang matuwid ay mabubuhay sa pamamagitan
ng pananampalataya." **12** Ang kautusan ay hindi
galing sa pananampalataya, sa halip, "Ang mga
gumagawa sa mga bagay na ito na nasa kautusan ay
mabubuhay sa pamamagitan ng mga kautusan." **13**
Tinubos tayo ni Cristo mula sa sumpa ng kautusan
noong siya ay naging sumpa para sa atin. Sapagkat
nasusulat, "Sinumpa ang sinumang ibinitin sa isang
puno." **14** Ang layunin ay upang ang pagpapala na
nakay Abraham ay dumating sa mga Gentil dahil
kay Cristo Jesus, upang sa ganoon ay matanggap
natin ang pangako ng Espiritu sa pamamagitan
ng pananampalataya. **15** Mga kapatid, magsasalita
ako ayon sa pang-taong mga salita. Maging ang
pang-taong kasunduan na napagtibay na ay walang
makapagpapawalang-bisa nito o makapagdagdag

nito. 16 Ngayon, ang mga pangako ay sinabi kay
Abraham at sa kaniyang kaapu-apuhan. Hindi nito
sinabi, “Sa mga kaapu-apuhan,” na tumutukoy sa
marami, kung hindi sa iisa lang. “Sa iyong kaapu-
apuhan,” na si Cristo. 17 At ngayon sinasabi ko ito.
Ang kautusan, na dumating pagkaraan ng 430 na
taon, ay hindi pinawalang-bisa ang kasunduan na
noon ay pinagtibay ng Diyos. 18 Sapagkat kung ang
pamana ay dumating sa pamamagitan ng kautusan,
hindi sana ito dumating sa pamamagitan ng pangako.
Ngunit malaya itong ibinigay ng Diyos kay Abraham
sa pamamagitan ng pangako. 19 Kung ganoon, bakit
ibinigay ang kautusan? Ito ay idinagdag dahil sa mga
paglabag, hanggang sa dumating ang kaapu-apuhan
ni Abraham sa mga taong pinangakuan. Ang kautusan
ay ipinatupad sa pamamagitan ng mga anghel sa
kamay ng tagapamagitan. 20 Ngayon ipinapahiwatig
ng tagapamagitan na may higit sa isang tao, subalit
ang Diyos ay iisa lamang. 21 Kung gayon ang kautusan
ba ay laban sa mga pangako ng Diyos? Hinding-
hindi! Sapagkat kung ang kautusan ay ibinigay at
may kakayahang magbigay ng buhay, tiyak na ang
katuwiran ay dumating sa pamamagitan ng kautusan.
22 Ngunit sa halip, ibinilanggo ng kasulatan ang lahat
ng bagay na nasa ilalim ng kasalanan. Ginawa ito ng
Diyos upang ang kaniyang pangako na iligtas tayo sa
pamamagitan ng pananampalataya kay Jesu-Cristo
ay maibigay sa kanila na sumampalataya. 23 Subalit
bago ang dumating ang pananampalataya kay Cristo,
ibinilanggo tayo at ikinulong ng kautusan hanggang
sa kapahayagan ng pananampalataya. 24 Kaya ang
kautusan ay naging taga-gabay natin hanggang si
Cristo ay dumating, upang tayo ay mapawalang-sala
sa pamamagitan ng pananampalataya. 25 Ngayon
na dumating na ang pananampalataya, wala na
tayo sa ilalim ng taga-gabay. 26 Sapagkat kayong
lahat ay mga anak ng Diyos sa pamamagitan ng
pananampalataya kay Cristo Jesus. 27 Lahat kayo na
nabautismuhan kay Cristo, isinuot ninyo ang buhay ni
Cristo na parang damit. 28 Walang Judio o Griego,
alipin o malaya, lalaki o babae, sapagkat kayong
lahat ay iisa kay Cristo Jesus. 29 Kung kayo ay kay
Cristo, kayo rin ay mga kaapu-apuhan ni Abraham,
tagapagmana ayon sa pangako.

4 Sinasabi ko na hanggang ang tagapagmana
ay bata pa, wala siyang pinagkaiba sa isang
alipin, kahit na siya pa ang nagmamay-ari ng buong
lupain. 2 Sa halip, nasa ilalim pa siya ng kaniyang
mga tagapangalaga at mga katiwala hanggang sa
dumating ang panahon na itinakda ng kaniyang ama.
3 Kaya ganoon din tayo, noong tayo ay mga bata
pa, sakop tayo ng pagkaalipin sa mga alituntunin
ng daigdig. 4 Ngunit nang dumating ang takdang
panahon, ipinadala ng Diyos ang kaniyang Anak,
ipinanganak ng isang babae, ipinanganak sa ilalim
ng kautusan. 5 Ginawa niya ito upang tubusin ang
mga nasa ilalim ng kautusan, upang matanggap natin
ang pagkukupkop bilang mga anak. 6 Dahil kayo
ay mga anak, ipinadala ng Diyos ang Espiritu ng
kaniyang Anak sa ating mga puso, ang Espiritu na
tumatawag ng, “Abba, Ama.” 7 Sa kadahilanang ito,
hindi na kayo mga alipin kundi mga anak. Kung kayo
ay mga anak, kaya kayo rin ay tagapagmana sa
pamamagitan ng Diyos. 8 Bago pa, nang hindi pa
ninyo kilala ang Diyos, kayo ay mga alipin sa mga
bagay na likas na hindi talaga diyos. 9 Ngunit ngayon
na kilala na ninyo ang Diyos, o higit na mabuting
sabihin, ngayon na kilala na kayo ng Diyos, bakit kayo
muling bumabalik sa mahina at walang silbing mga
pasimulang tuntunin? Gusto niyo bang maging mga
alipi muli? 10 Mahigpit ninyo ipinagdiriwang ang mga
natatanging araw, mga bagong buwan, mga panahon,
at mga taon. 11 Natatakot ako para sa inyo. Natatakot
ako na anumang paraan ay naghirap ako sa inyo ng
walang kabuluhan. 12 Nakikiusap ako sa inyo, mga
kapatid, maging katulad ninyo ako, sapagkat ako ay
naging katulad rin ninyo. Wala kayong ginawang mali
sa akin. 13 Ngunit alam ninyo na dahil sa sakit na
pisikal kaya ko ipinahayag ang ebanghelyo sa inyo
sa unang pagkakataon. 14 Kahit na inilagay kayo
ng aking pisikal na kalagayan sa pagsubok, hindi
ninyo ako hinamak o tinanggihan. Sa halip tinanggap
ninyo ako tulad ng anghel ng Diyos, na para bang
ako mismo si Cristo Jesus. 15 Saan, samakatuwid,
na ngayon ang inyong kaligayahan? Sapagkat aking
pinatotohanan sa inyo na, kung maaari, dinukot na
ninyo ang inyong mga sariling mga mata at ibinigay
ang mga ito sa akin. 16 Kaya noon, naging kaaway
na ba ninyo ako dahil sinasabi ko ang katotohanan
sa inyo? 17 Nagmamalasakit sila inyo, ngunit hindi
sa ikabubuti. Gusto nila kayong ihiwalay sa akin
para sumunod kayo sa kanila. 18 Laging mabuti ang
magmalasakit para sa mga mabubuting dahilan, at
hindi lang kung ako ay nariyan na kasama ninyo. 19
Maliliit kong mga Anak, ako ay nagdaranas muli ng
sakit tulad ng babaing nanganganak para sa inyo

hanggang si Cristo ay mabuo sa inyo. **20** Gusto
kong nariyan ako ngayon kasama ninyo at baguhin
ang aking tono, dahil ako ay naguguluhan tungkol
sa inyo. **21** Sabihin ninyo sa akin, kayo na gustong
magpasailalim sa kautusan, hindi ba ninyo narinig
kung ano ang sinasabi ng kautusan? **22** Sapagkat
nasusulat na si Abraham ay nagkaroon ng dalawang
anak, ang isa ay sa aliping babae at ang isa ay sa
malayang babae. **23** Gayunpaman, ang anak ng alipin
ay ipinanganak sa laman, ngunit ang ipinanganak ng
malayang babae ay ipinanganak sa pamamagitan
ng isang pangako. **24** Ang mga bagay na ito ay
maipapaliwanag gamit ang talinghaga, sapagkat
ang dalawang babaeng ito ay katulad ng dalawang
kasunduan. Ang isa sa kanila ay mula sa Bundok ng
Sinai. Ipinanganak niya ang kaniyang mga anak na
mga alipin. Ito ay si Hagar. **25** Ngayon ang Hagar
ay Bundok ng Sinai sa Arabia. Isinisimbolo niya ang
kasalukuyang Jerusalem, sapagkat siya ay nasa
pagkaalipin kasama ng kaniyang mga anak. **26** Ngunit
ang Jerusalem na nasa taas ay malaya, iyon ay,
ang ating ina. **27** Sapagkat nasusulat, "Magalak ka,
ikaw na babaeng baog, ikaw na hindi nanganganak.
Humiyaw ka at sumigaw sa kagalakan, ikaw na
hindi pa nakakaranas ng panganganak. Sapagkat
marami ang mga anak ng baog na babae, higit pa
sa kaniya na may asawa." **28** Ngayon, mga kapatid,
katulad ni Isaac, ay mga anak ng pangako. **29** Sa
panahong iyon, siyang ipinanganak ayon sa laman ay
inuusig siyang ipinanganak ayon sa Espiritu. Ganoon
din ito ngayon. **30** Ano ang sinasabi ng kasulatan?
"Palayasin mo ang aliping babae at ang kaniyang
anak. Sapagkat ang anak ng aliping babae ay hindi
kasamang magmamana sa anak ng malayang babae."
31 Samakatuwid, mga kapatid, tayo ay hindi mga
anak ng isang aliping babae, ngunit, sa halip ng isang
malayang babae.

5 Para sa kalayaan kaya pinalaya tayo ni Cristo. Kaya
magpakatatag kayo at huwag kayong magpabitag
muli sa ilalim ng kapangyarihan ng pagkabihag. **2**
Makinig kayo, ako si Pablo, ay nagsasabi sa inyo
na kung kayo ay magiging tuli, walang kayong
mapapakinabangan na anuman kay Cristo. **3** Muli,
pinatotohanan ko sa bawat tao na tuli, na mapipilitan
kayong sundin ang buong kautusan. **4** Nahiwalay
kayo kay Cristo, kayong lahat na "pinawalang sala"
sa pamamagitan ng kautusan. Lamayo kayo mula sa
biyaya. **5** Sapagkat sa pamamagitan ng Espiritu, sa
pananampalataya, naghihintay tayo sa pag-asang
tayo ay magiging matuwid. **6** Hindi mahalaga kay
Cristo ang pagtutuli. Ang pananampalataya lamang
na gumagawa sa pamamagitan pag-ibig ang may
halaga. **7** Maganda ang pagtakbo ninyo noon. Sino
ang pumipigil sa inyo sa pagtupad sa katotohanan?
8 Ang paghikayat na gawin iyan ay hindi galing sa
kaniya na tumawag sa inyo. **9** Ang kaunting lebadura
ay nakakaapekto sa buong minasang harina. **10** May
pananalig ako sa inyo sa Panginoon na hindi kayo
mag-iisip ng kung ano pa man. Siya na nagdudulot
ng kalituhan sa inyo ay magdadala ng kaniyang
sariling hatol, sinuman siya. **11** Mga kapatid, kung
ipinahahayag ko parin ang pagtutuli, bakit inuusig
parin ako? Kung ganoon nawasak na ang katitisuran
ng krus. **12** Nais ko sana na ang mga nangligaw
sa inyo ay kapunin nila ang mga sarili nila. **13**
Sapagkat tinawag kayo ng Diyos, mga kapatid, sa
kalayaan. Lamang ay huwag ninyong gamitin ang
iyong kalayaan bilang pagkakataon para sa laman. Sa
halip sa pamamagitan ng pag-ibig paglingkuran ninyo
ang bawat isa. **14** Sapagkat ang buong kautusan ay
natupad sa isang utos; na "Dapat mong mahalin ang
iyong kapwa gaya ng iyong sarili." **15** Ngunit kung
magkakagatan at magsasakmalan kayo, tingnan ninyo
na hindi ninyo sinisira ang isa't isa. **16** Sinasabi ko na,
lumakad kayo sa Espiritu, at hindi ninyo matutupad
ang hilig ng laman. **17** Sapagkat malakas ang nasa
ng laman laban sa Espiritu, at ang Espiritu ay may
malakas na nasa laban sa laman. Sapagkat ang mga
ito ay laban sa isa't isa. Ang kinahinatnan ay hindi
ninyo ginawa ang mga bagay ninais ninyong gawin.
18 Ngunit kung ang Espiritu ang nangunguna sa inyo,
wala na kayo sa ilalim ng kautusan. **19** Ngayon ang
mga gawa ng laman ay nakikita. Ang mga ito ay
ang sekswal na imoralidad, kalaswaan, kahalayan,
20 pagsamba sa mga diyus- diyosan, pangkukulam,
pagkapoot, pag-aalitan, paninibugho, silkbo ng galit,
pagkakatunggali, pagtatalo, pagkakahiwahiwalay sa
mga sekta, **21** pagka-inggit, paglalasing, kaguluhan
ng dahil sa paglalasing, at iba pang mga katulad
nito. Binabalaan ko kayo, tulad ng pagbabala ko sa
inyo noon, na ang gumagawa ng mga ito ay hindi
magmamana ng kaharian ng Diyos. **22** Subalit ang
bunga ng Espiritu ay pag-ibig, kagalakan, kapayapaan,
katiyagaan, kabutihan, kabaitan, pananampalataya,
23 pagkamahinahon, at pagpipigil sa sarili. Walang
batas laban sa mga ito. **24** Sila na nakay Cristo

Jesus ay ipinako ang laman na kasama ang silakbo
nito at masamang mga pagnanasa. 25 Kung tayo
ay nabubuhay sa pamamagitan ng Espiritu, tayo rin
naman ay lumakad sa pamamagitan ng Espiritu.
26 Huwag tayong maging mapagpahalaga sa sarili,
galitin ang isa't isa o mainggit sa isa't isa.

6 Mga kapatid, kung ang isang tao ay nahuli
sa ilang pagkakasala, kayo na espiritwal ang
dapat magpanumbalik sa taong iyon sa espiritu ng
kahinahunan. Bantayan ninyo ang inyong sarili, upang
hindi kayo matukso. 2 Buhatin ninyo ang pasanin ng
bawat isa, at nang sa gayon ay matupad ninyo ang
kautusan ni Cristo. 3 Sapagkat kung sinuman ang
nag-iisip na siya ay mahalaga gayong wala siyang
halaga, nililinlang niya ang kaniyang sarili. 4 Dapat
suriin ng bawat isa ang kaniyang sariling gawa. At
sa ganun mayroon na siyang maipagmayabang sa
kaniyang sarili, na hindi kailangang ihambing pa
ang kaniyang sarili sa iba. 5 Sapagkat bubuhatin
ng bawat isa ang kaniyang sariling pasanin. 6 Ang
taong tinuruan ng salita ay dapat ibahagi ang lahat
na mabuting bagay sa guro. 7 Huwag magpalinlang.
Hindi madadaya ang Diyos. Anuman ang itinanim ng
tao, iyon din ang kaniyang aanihin. 8 Sapagkat siya
na nagtanim ng butil sa kaniyang likas na kasamaan
ay aani din ng kapahamakan, ngunit siya na nagtanim
ng butil ng Espiritu, ay aani ng buhay na walang
hanggan na galing sa Espiritu. **(aiōnios g166)** 9 Hindi
tayo dapat mapagod sa paggawa ng mabuti, dahil
sa takdang panahon magkakaroon tayo ng ani kung
hindi tayo susuko. 10 Kaya nga, kung magroon
tayong pagkakataon, gumawa tayo ng mabuti sa
bawat isa. Magsigawa tayo ng mabuti lalo na sa mga
nasa sambahayan ng pananampalataya. 11 Tingnan
ninyo kung gaano kalalaking mga titik ang isinulat
ko sa inyo sa aking sariling sulat-kamay. 12 Silang
naghahangad na makapagbigay kaluguran sa laman
ang pumipilit sa inyo na magpatuli. Ginagawa lang nila
ito upang hindi sila usigin tungkol sa krus ni Cristo.
13 Sapagkat maging ang mga tuli ay hindi sinusunod
ang kautusan. Sa halip, nais nila kayong matuli upang
maipagmalaki nila ang patungkol sa inyong laman. 14
Hindi sana mangyari na ako ay magmalaki maliban
lang sa krus ng ating Panginoong Jesu- Cristo. Sa
pamamagitan niya ang sanlibutan ay napako sa krus
sa akin at ako ay sa sanlibutan. 15 Sapagkat hindi
mahalaga ang pagtutuli o hindi pagtutuli. Sa halip,
ang bagong nilalang ang mahalaga. 16 Sa lahat ng
mga nabubuhay sa ganitong patakaran, sumakanila
nawa ang biyaya at awa, at ganun din sa Israel
ng Diyos. 17 Mula ngayon wala ng manggugulo sa
akin, sapagkat dala-dala ko ang mga marka ni Cristo
sa aking katawan. 18 Nawa ang biyaya ng ating
Panginoong Jesu-Cristo ay sumainyo, mga kapatid.
Amen.

Mga Efeso

1 Ako si Pablo na Apostol ni Cristo ayon sa kalooban
ng Diyos, para sa mga binukod sa Diyos na
mga nasa Efeso at mga tapat kay Cristo Jesus. 2
Sumainyo nawa ang biyaya at kapayapaan mula sa
Diyos na ating Ama at sa Panginoong Jesu-Cristo.
3 Mapapurihan nawa ang Diyos at Ama ng ating
Panginoong Jesu-Cristo. Pinagpala niya tayo ng bawat
pagpapalang espirituwal kay Cristo sa kalangitan. 4
Bago likhain ang sanlibutan, pinili na tayo ng Diyos
na mga mananampalataya kay Cristo. Pinili niya tayo
upang tayo ay maging banal at walang kapintasan sa
kaniyang paningin. 5 Dahil sa pag-ibig itinalaga tayo
ng Diyos upang ampunin bilang kaniyang sariling mga
anak sa pamamagitan ni Jesu-Cristo. Ginawa niya
ito sapagkat nasiyahan siyang gawin ang kaniyang
nais. 6 Ang naging resulta ay napapurihan ang Diyos
sa kaniyang kamangha-manghang biyaya. Kusang
loob niya itong ibinigay sa atin sa pamamagitan ng
kaniyang pinakamamahal na anak. 7 Sapagkat sa
kaniyang pinakamamahal na anak, nagkaroon tayo ng
katubusan sa pamamagitan ng kaniyang dugo, ang
kapatawaran ng mga kasalanan. Nagkaroon tayo nito
dahil sa yaman ng kaniyang biyaya. 8 Ginawa niyang
masagana ang kaniyang biyaya para sa atin nang
buong karunungan at kaalamann. 9 Ipinaalam sa atin
ng Diyos ang hiwaga ng kaniyang kalooban, ayon sa
kaniyang nais na kaniyang ipinakita kay Cristo. 10
Kapag naganap na ang panahon para sa kaniyang
kalooban, sama-samang dadalhin ng Diyos ang lahat
ng mga bagay sa langit at sa lupa kay Cristo. 11 Pinili
tayo kay Cristo at napagpasyahan noon pa man. Ito
ay ayon sa kalooban ng gumawa ng lahat ng bagay
sa pamamagitan ng layunin ng kaniyang kalooban.
12 Ginawa ito ng Diyos upang tayo ay mamuhay sa
pagpuri ng kaniyang kaluwalhatian. Tayo ang nauna
na nagkaroon ng tiwala kay Cristo. 13 Dahil kay
Cristo kaya napakinggan din ninyo ang salita ng
katotohanan, ang ebanghelyo ng inyong kaligtasan
sa pamamagitan ni Cristo. Dahil sa kaniya kayo
rin ay nanampalataya at tinatakan sa pinangakong
Banal na Espiritu. 14 Ang Espiritu ang katibayan ng
ating pamana hanggang sa makamtan ang pangako.
Para ito sa ikapupuri ng kaniyang kaluwalhatian. 15
Dahil dito, mula noong panahon na napakinggan
ko ang tungkol sa inyong pananampalataya sa
Panginoong Jesus at tungkol sa inyong pag-ibig sa
mga binukod para sa kaniya, 16 Hindi ako tumigil
sa pagpapasalamat sa Diyos tungkol sa inyo at
pagbanggit sa inyo sa aking mga panalangin. 17
Ipinapanalangin ko na ang Diyos ng ating Panginoong
Jesu-Cristo, ang Ama ng kaluwalhatian, ay magbigay
sa inyo ng espiritu ng karunungan at kapahayagan
ng kaniyang kaalaman. 18 Ipinapanalangin ko na
ang mga mata ng inyong puso ay maliwanagan
upang malaman ninyo kung ano ang inaasahan
ng ating pagkakatawag. Ipinapanalangin ko na
malaman ninyo ang yaman ng kaluwalhatian ng
kaniyang pamana sa kanila na binukod para sa
kaniya. 19 Ipinapanalangin ko na malaman ninyo
ang hindi masukat na kadakilaan ng kaniyang
kapangyarihan sa atin na mga nanampalataya. Ang
kadakilaang ito ay ayon sa pagkilos sa kalakasan ng
kaniyang kapangyarihan. 20 Ito ang kapangyarihan
na kumilos kay Cristo noong siya ay binuhay ng
Diyos mula sa mga patay at pinaupo siya sa kaniyang
kanang kamay sa kalangitan. 21 Pinaupo niya si
Cristo na pinakamataas sa lahat ng kapamahalaan,
kapangyarihan, pamunuan, at bawat pangalan na
pinangalanan. Pinaupo niya si Cristo hindi lamang sa
panahong ito, kundi maging sa panahong darating.
(aiōn g165) 22 Pinailalim ng Dios ang lahat sa paanan
ni Cristo. Ginawa niya siyang ulo sa lahat ng nasa
iglesia. 23 Ang iglesiya ay ang kaniyang katawan,
ang kapuspusan niya na pumupuno sa lahat ng mga
bagay sa lahat ng mga kaparaanan.

2 Para sa inyo, kayo ay mga patay sa inyong mga
pagkakasala at mga kasalanan. 2 Sa ganito
rin kayo minsang lumakad ayon sa panahon ng
mundong ito. Lumalakad kayo ayon sa kapangyarihan
ng namumuno sa hangin. Ito ang kaniyang espiritu
na gumagawa sa mga anak ng pagsuway. **(aiōn
g165)** 3 Tayong lahat ay minsan ding naging katulad
ng mga hindi mananampalataya. Gumagawa tayo
ayon sa mga masasamang nasa ng ating laman.
Ginagawa natin ang kagustuhan ng laman at ng isip.
Likas tayong mga anak ng poot katulad ng iba. 4
Ngunit sagana ang Diyos sa habag dahil sa kaniyang
dakilang pagmamahal kung saan minahal niya tayo.
5 Habang tayo ay patay sa pagkakasala, dinala niya
tayo sa bagong buhay kay Cristo. Naligtas tayo sa
pamamagitan ng biyaya ng Diyos. 6 Magkakasama
tayong binuhay ng Diyos at magkakasama tayong
pinaupo ni Cristo Jesus sa kalangitan. 7 Ginawa
niya ito upang sa darating na panahon, maipakita

niya sa atin ang kaniyang dakila at masaganang
biyaya. Ipinakita niya ito sa atin sa pamamagitan ng
kaniyang kabutihan kay Cristo Jesus. **(aiōn g165)** **8**
Sapagkat sa biyaya kayo ay naligtas sa pamamagitan
ng pananampalataya. At hindi ito nagmula sa amin,
kaloob ito ng Diyos. **9** Hindi ito dahil sa mga
gawa. Bilang resulta, walang sinuman ang maaaring
magmalaki. **10** Sapagkat tayo ay ginawa ng Diyos,
nilikha kay Cristo Jesus upang gumawa ng mga
mabubuting gawa. Ito ang mga gawa na matagal ng
binalak ng Diyos para sa atin, upang makalakad tayo
sa mga ito. **11** Kaya tandaan ninyo na minsan kayo
ay naging mga Gentil sa laman. Tinawag kayong “di
tuli” sa tinatawag na pagtutuli sa laman na ginawa sa
pamamagitan ng kamay ng mga tao. **12** Sapagkat
hiwalay kayo kay Cristo sa panahong iyon. Kayo
ay mga dayuhan sa mga taga-Israel. Hindi kayo
kilala sa tipan ng pangako. Wala kayong katiyakan
tungkol sa hinaharap. Wala kayong Diyos sa mundo.
13 Ngunit ngayon kay Cristo Jesus, kayong minsan
na napalayo mula sa Diyos ay nailapit sa Diyos
sa pamamagitan ng dugo ni Cristo. **14** Sapagkat
siya ang ating kapayapaan. Ginawa niyang isa ang
dalawa. Sa pamamagitan ng kaniyang laman sinira
niya ang pader ng pagkakabaha-bahagi na humati
sa atin, ang poot. **15** Binuwag niya ang mga batas
ng kautusan at mga alituntunin upang maaari siyang
makalikha sa kaniyang sarili ng isang bagong tao.
Gumawa siya ng kapayapaan. **16** Ginawa niya ito
upang ipagkasundo ang dalawa sa iisang katawan
sa Diyos sa pamamagitan ng krus. Sa krus inilagay
niya sa kamatayan ang poot. **17** Dumating si Jesus at
nagpahayag ng kapayapaan sa inyo na mga nasa
malayo at kapayapaan sa mga nasa malapit. **18**
Sapagkat sa pamamagitan ni Jesus mayroon tayo
parehong daan sa iisang Espiritu patungo sa Ama.
19 Kaya ngayon kayong mga Gentil hindi na kayo
mga dayuhan at hindi kilala. Sa halip kayo ay mga
kapwa mamamayan kasama ng mga pinili para sa
Diyos at mga kasapi ng sambahayan ng Diyos. **20**
Itinayo kayo sa pundasyon ng mga apostol at mga
propeta. Si Cristo Jesus ang batong panulukan. **21**
Sa kaniya nagkakaugnay-ugnay ang buong gusali at
lumalago bilang isang templo sa Panginoon. **22** Dahil
sa kaniya kaya kayo din ay magkakasamang itinayo
bilang isang tahanan para sa Diyos sa Espiritu.

3 Dahil dito, akong si Pablo ay bilanggo ni Cristo
Jesus alang-alang sa inyo mga Gentil. **2** Marahil
narinig na ninyo ang gawain tungkol sa biyaya ng
Diyos na binigay niya sa akin para sa inyo. **3**
Nagsusulat ako ayon sa pahayag na ipinaalam sa
akin. Ito ang nakatagong katotohanan na sinulat ko
ng bahagya sa isa ko pang sulat. **4** Kung mababasa
ninyo ang tungkol dito, maiintindihan ninyo ang aking
pagkaunawa sa nakatagong katotohanan patungkol
kay Cristo. **5** Sa ibang mga salinlahi hindi ipinaalam
ang katotohanang ito sa sangkatauhan. Ngunit ngayon
ipinahayag ito ng Espiritu sa kaniyang mga banal
na mga apostol at propeta. **6** Ang nakatagong
katotohanang ito ay ang mga Gentil ay kabahagi at
kaanib ng katawan. Kabahagi sila sa pangako kay
Cristo Jesus sa pamamagitan ng ebanghelyo. **7** Dahil
dito naging lingkod ako sa pamamagitan ng biyayang
kaloob ng Diyos na ibinigay sa akin sa pamamagitan
ng pagkilos ng kaniyang kapangyarihan. **8** Ibinigay
ng Diyos ang kaloob na ito sa akin, kahit na ako ang
pinakahamak sa mga pinili ng Diyos. Ang kaloob
na ito ay dapat kong ipahayag sa mga Gentil ang
ebanghelyo ng hindi masukat na kayamanan ni
Cristo. **9** Kailangan kong paliwanagan ang lahat ng
mga tao patungkol sa lihim na plano ng Diyos. Ito
ang plano na nilihim ng Diyos na lumikha ng lahat
ng bagay noong una pang panahon. **(aiōn g165)** **10**
Ito ay upang sa pamamagitan ng iglesia, ang mga
tagapamuno at mga may kapangyarihan sa kalangitan
ay malaman ang maraming panig ng katangian ng
karunungan ng Diyos. **11** Mangyayari ito ayon sa
walang hanggang plano na tinupad niya kay Cristo
Jesus na ating Panginoon. **(aiōn g165)** **12** Sapagkat
dahil kay Cristo mayroon tayong lakas ng loob at
kakayahang makalapit sa kaniya nang may tiwala
dahil sa ating pananampalataya sa kanya. **13** Kaya
hinihingi ko sa inyo na huwag kayong panghinaan
ng loob dahil sa aking mga pagdurusa para sa inyo.
Ito ang inyong karangalan. **14** Dahil dito lumuluhod
ako sa Ama, **15** kung saan nagmula ang bawat
pamilya sa langit at sa lupa. **16** Ipinapanalangin
ko na pagkalooban kayo ayon sa kayamanan ng
kaniyang kaluwalhatian, na mapalakas kayo ng
kapangyarihan sa pamamagitan ng kaniyang Espiritu
na nasa inyo. **17** Ipinapanalangin ko na manahan
si Cristo sa mga puso ninyo sa pamamagitan ng
pananampalataya. Ipinapanalangin ko na mag-ugat
at maging matatag kayo sa kaniyang pag-ibig. **18**
Nawa nasa pag-ibig niya kayo upang maunawaan
ninyo, kasama ng lahat ng nananampalataya, kung

gaano kalawak, kahaba, kataas at kalalim ang pag-
ibig ni Cristo. **19** Ipinapanalangin ko na malaman niyo
kung gaano kalaki ang pag-ibig ni Cristo na higit sa
kaalaman. Nawa gawin ninyo ito upang mapuno kayo
ng kapuspusan ng Diyos. **20** Ngayon sa kaniya na
kayang gumawa ng lahat, higit pa sa lahat ng ating
hinihingi o iniisip, ayon sa kaniyang kapangyarihan na
kumikilos sa atin, **21** sa kaniya ang kaluwalhatian sa
iglesia at kay Cristo Jesus sa lahat ng mga salinlahi
magpakailan man. Amen. **(aiōn g165)**

4 Kaya, bilang bilanggo sa Panginoon, nakikiusap
ako sa inyo na lumakad kayo ng karapat-dapat sa
pagkatawag sa inyo ng Diyos. **2** Mamuhay kayo nang
may buong pagpapakumbaba at pagkamahinahon at
katiyagaan. Tanggapin ninyo nang may pagmamahal
ang bawat isa. **3** Pagsikapan ninyong manatili ang
pagkakaisa sa Espiritu sa bigkis ng kapayapaan.
4 May iisang katawan at iisang Espiritu, katulad
din nang pagtawag sa inyo sa iisang pananalig na
inaasahan ng iyong pagkatawag. **5** At may iisang
Panginoon, iisang pananampalataya, iisang bautismo,
6 at iisang Diyos at Ama ng lahat. Siya ay higit sa
lahat at kumikilos sa lahat at nananatili sa lahat. **7**
Binigyan ang bawat-isa sa atin ng kaloob ayon sa
sukat ng kaloob ni Cristo. **8** Katulad ng sinabi sa
kasulatan: “Noong umakyat siya sa itaas, dinala niya
ang mga bihag sa pagkabihag. Nagbigay siya ng
mga kaloob sa mga tao.” **9** Ano ang kahulugan ng
“Umakyat siya,” maliban nalang kung bumaba rin
siya sa kailaliman ng mundo? **10** Siya na bumaba ay
siya ring umakyat sa ibabaw ng buong kalangitan.
Ginawa niya ito upang maaari niyang punuin ang
lahat ng mga bagay. **11** Nagbigay si Cristo ng mga
kaloob katulad ng mga ito: pagka- apostol, pagka-
propeta, pagka-ebanghelista, pagka-pastor at pagka-
guro. **12** Ginawa niya ito upang ihanda ang mga
mananampalataya sa paglilingkod at sa ikatitibay ng
katawan ni Cristo. Ginagawa niya ito hanggang sa
maabot natin ang pagkakaisa sa pananampalataya
at kaalaman sa Anak ng Diyos. **13** Ginagawa niya
ito hanggang sa maging ganap tayo na katulad ni
Cristo. **14** Upang hindi na tayo maging tulad ng mga
bata. Upang hindi na tayo maligaw. Upang hindi na
tayo madala palayo sa bawat hangin ng katuruan, sa
pandaraya ng mga tao sa pamamagitan ng matalas
na pag-iisip ng kamalian at panlilinlang. **15** Sa halip,
sabihin natin ang katotohanan na may pag-ibig at
lumago sa lahat ng paraan sa kaniya na ulo, si Cristo.
16 Pinag-ugnay ni Cristo ang buong katawan ng
mananampalataya. Hinahawakan ito sa pamamagitan
ng umaalalay na litid upang ang buong katawan ay
lumago at tumibay sa pag-ibig. **17** Kaya, sinasabi ko
ito, at pinapayuhan ko kayo sa Panginoon: huwag
na kayong lumakad na katulad ng mga Gentil na
lumalakad sa karumihan ng kanilang mga isipan. **18**
Masama ang kanilang pag-iisip. Napalayo sila sa
buhay na nasa Diyos dahil sa kamangmangan na
nasa kanila dahil sa pagmamatigas ng kanilang mga
puso. **19** Hindi sila nakakaramdam ng kahihiyan.
Ibinigay nila ang kanilang mga sarili sa kahalayan
sa malalaswang mga gawa, sa lahat ng uri ng
kalabisan. **20** Ngunit hindi ganito ang natutunan
ninyo patungkol kay Cristo. **21** Iniisip kong narinig na
ninyo ang patungkol sa kaniya. Iniisip kong naturuan
na kayo patungkol sa kaniya, dahil na kay Jesus
ang katotohanan. **22** Dapat ninyong hubarin ang
naaayon sa dati ninyong gawain, ang dating pagkatao.
Ito ay ang dating pagkatao na nabubulok dahil sa
mapanlinlang na pagnanasa. **23** Hubarin ninyo ang
dating pagkatao upang mabago ang espiritu ng inyong
pag-iisip. **24** Gawin ninyo ito upang maisuot ninyo ang
bagong pagkatao, na naaayon sa Diyos. Nilikha ito
sa katuwiran at kabanalan ng katotohanan. **25** Kaya
nga alisin ninyo ang kasinungalingan. “Magsalita ng
katotohanan, ang bawat isa sa kaniyang kapwa,”
sapagkat kabahagi tayo ng bawat isa. **26** “Magalit
kayo, ngunit huwag kayong magkasala.” Huwag
ninyong hayaan na lumubog ang araw sa inyong
galit. **27** Huwag mong bigyan ng pagkakataon ang
diyablo. **28** Sino man ang nagnanakaw ay hindi
na dapat magnakaw. Sa halip, kailangan niyang
magpagal. Kailangan niyang magtrabaho gamit ang
kaniyang mga kamay, upang makatulong sa tao
na nangangailangan. **29** Dapat walang lalabas na
masamang salita sa inyong bibig. Sa halip, dapat mga
salitang may pakinabang ang lalabas sa inyong bibig,
upang magbigay ng pakinabang sa mga nakikinig.
30 At huwag ninyong bigyan ng kalungkutan ang
Banal na Espiritu ng Diyos. Dahil sa kaniya kayo
ay tinatakan para sa araw ng katubusan. **31** Dapat
ninyong alisin ang lahat ng sama ng loob, poot,
galit, pagtatalo, at pang-iinsulto, kasama ang lahat
ng uri ng kasamaan. **32** Maging mabuti sa isa't-isa.
Maging mahabagin. Patawarin ang isa't-isa, katulad
ng pagpapatawad sa inyo ng Diyos sa pamamagitan
ni Cristo.

5 Kaya tularan ninyo ang Diyos, bilang kaniyang mga minamahal na anak. 2 At lumakad sa pag-ibig, katulad ng pagmamahal ni Cristo sa atin at pagbigay ng kaniyang sarili sa atin. Siya ay naging alay at handog na naging kalugod-lugod sa Diyos. 3 Ang sekswal na imoralidad o ano mang karumihan o mapag-imbot na kaisipan ay hindi dapat nababanggit sa inyo, gaya ng nararapat sa mga mananampalataya. 4 Hindi rin dapat mabangit ang kalaswaan, walang kabuluhang pananalita, o mga pagbibirong nakakainsulto. Sa halip pagpapasalamat. 5 Sapagkat matitiyak ninyo na walang nakikiapid, marumi, o sakim na tao, na sumasamba sa diyus-diyosan ang magkaroon ng kahit na anong mamanahin sa kaharian ni Cristo at ng Dios. 6 Huwag hayaang may tao na manlinlang sa inyo ng mga salitang walang laman. Dahil sa mga bagay na ito ang galit ng Diyos ay darating sa mga anak ng pagsuway. 7 Kaya huwag kayong makibahagi sa kanila. 8 Sapagkat noon kayo ay kadiliman, ngunit ngayon kayo ay kaliwanagan sa Panginoon. Kaya lumakad kayo bilang mga anak ng liwanag. 9 Sapagkat ang bunga ng liwanag ay napapalooban ng lahat ng kabutihan, katuwiran, at katotohanan. 10 Pag-aralan ninyo kung ano ang kalugod-lugod sa Panginoon. 11 Huwag makibahagi sa mga walang kabuluhang gawain ng kadiliman. Sa halip, ihayag iyon. 12 Sapagkat ang mga ginagawa nila ng lihim ay labis na kahiya-hiya maging ang paglalarawan nito. 13 Lahat ng mga bagay, kapag ito ay naihayag sa liwanag ay nabubunyag. 14 Sapagkat ang lahat na naihayag ay nagiging liwanag. Kaya sinasabi, “Gumising, kayo mga natutulog at bumangon mula sa mga patay at magliliwanag sa inyo si Cristo.” 15 Kaya mag-ingat kayo kung paano kayo lumakad, hindi tulad ng mangmang na mga tao kundi katulad ng matalino. 16 Samantalahin ninyo ang panahon sapagkat ang mga araw ay masama. 17 Huwag kayong maging hangal. Sa halip, unawain kung ano ang kalooban ng Panginoon. 18 At huwag magpakalasing sa alak, sapagkat hahantong ito sa pagkasira. Sa halip, mapuspos kayo ng Banal na Espiritu. 19 Mangusap kayo sa isat-isa sa mga salmo at mga himno at mga espiritwal na mga awitin. Umawit at magpuri sa inyong mga puso sa Panginoon. 20 Magpasalamat lagi sa Diyos Ama sa lahat ng bagay sa pangalan ng ating Panginoong Jesu-Cristo. 21 Magpasakop kayo sa isa't isa tanda ng paggalang kay Cristo. 22 Mga asawang babae, magpasakop kayo sa inyong mga asawa, gaya sa Panginoon. 23 Sapagkat ang asawang lalaki ang ulo ng babae, tulad ni Cristo na siyang ulo ng Iglesia. Siya ang tagapagligtas ng katawan. 24 Ngunit kung papaanong ang Iglesia ay nagpapasakop kay Cristo, gayon din naman ang mga asawang babae sa kanilang mga asawa sa lahat ng bagay. 25 Mga asawang lalaki ibigin ninyo ang inyong mga asawa katulad din ng pagmamahal ni Cristo sa Iglesia at ibinigay ang kaniyang sarili sa kanya. 26 Ginawa niya ito upang gawin siyang banal. Nilinis niya ito sa pamamagitan ng paghugas ng tubig sa salita. 27 Ginawa niya ito upang maiharap sa kaniya ang isang maluwalhati na Iglesia na walang dungis o kulubot o ano mang katulad nito, ngunit sa halip banal at walang kamalian. 28 Gayon din naman, ang mga asawang lalaki ay kailangang mahalin ang kanilang sariling asawa katulad ng sarili nilang katawan. Ang nagmamahal sa kaniyang sariling asawa ay nagmamahal din sa Kaniyang sarili. 29 Walang tao ang nagagalit sa kaniyang sariling katawan. Sa halip, inaalagaan niya ito at minamahal katulad ng pagmamahal ni Cristo sa iglesia. 30 Sapagkat tayo ay mga bahagi ng kaniyang katawan. 31 Dahil dito iiwan ng lalaki ang kaniyang ama at ina at makikiisa sa kaniyang asawa at ang dalawa ay magiging isang laman.” 32 Ito ay nakatagong dakilang katotohanan, subalit ako ay nagsasalita patungkol kay Cristo at sa iglesia. 33 Gayon pa man, ang bawat isa sa inyo ay kinakailangang mahalin ang kaniyang sariling asawa tulad ng kaniyang sarili, at ang asawang babae ay kinakailangang igalang ang kaniyang asawa.

6 Mga anak, sundin ninyo ang inyong mga magulang sa Panginoon, sapagkat ito ang tama. 2 “Igalang mo ang inyong ama at ina” (na siyang unang kautusan na may pangako), 3 “upang maaari itong maging mabuti sa inyo at maaaring mabuhay kayo ng mahaba dito sa mundo.” 4 At kayo mga ama, huwag ninyong sulsulan ang inyong mga anak sa galit. Sa halip, palakihin sila na may disiplina at katuruan ng Panginoon. 5 Mga alipin, maging masunurin kayo sa inyong mga panginoon sa lupa na may kasamang malalim na paggalang at pagkatakot, sa katapatan ng inyong mga puso. Maging masunurin sa kanila katulad ng pagsunod ninyo kay Cristo. 6 Maging masunurin hindi lamang tuwing nakatingin ang inyong mga panginoon para lang malugod sila. Sa halip, maging masunurin kayo gaya ng alipin ni Cristo. Gawin ninyo ang kalooban ng Diyos mula sa inyong

puso. 7 Maglingkod kayo ng buong puso, na parang
sa Panginoon kayo naglilingkod at hindi sa mga tao.
8 Dapat ninyong malaman na anumang mabuting
gawa ang ginagawa ng bawat tao, makakatanggap
siya ng gantimpala mula sa Panginoon, alipin man
siya o malaya. 9 At kayo mga amo, gawin ninyo rin
ang ganoong bagay sa inyong mga alipin. Huwag
ninyo silang pagbantaan. Alam ninyo na ang Amo
nila at ninyo ay parehong nasa langit. Alam ninyo na
wala siyang tinatangi. 10 Sa wakas, magpakatatag
kayo sa Panginoon at sa kalakasan ng kaniyang
kapangyarihan. 11 Isuot ninyo ang buong baluti ng
Diyos, upang sa ganoon maaari ninyong malabanan
ang mga mapanlinlang na mga balak ng diablo. 12
Sapagkat ang ating pakikibaka ay hindi laban sa
laman at dugo. Sa halip, ito ay laban sa pamahalaan
at kapangyarihang espiritwal at mga tagapamahala
ng kaharian ng masamang kadiliman, laban sa mga
masasamang espiritu sa kalangitan. (aiōn g165) 13 Kaya
isuot ninyo ang buong baluti ng Diyos upang manatili
kayong matatag laban sa masama sa panahong
ito ng kasamaan. Pagkatapos ninyong gawin ang
lahat ng bagay, magiging matatag kayo. 14 Kaya
nga magpakatatag kayo. Gawin ninyo ito pagkatapos
ninyong maisuot ang sinturon ng katotohanan at
maisuot sa dibdib ang baluti ng katuwiran. 15 Gawin
ninyo ito pagkatapos ninyong mailagay sa inyong
mga paa ang kahandaan sa pagpapahayag ng
ebanghelyo ng kapayapaan. 16 Sa lahat ng kalagayan
kunin ang kalasag ng pananampalataya, kung saan
tutupukin ang lahat ng naglalagablab na pana ng
masama. 17 At kunin ninyo ang helmet ng kaligtasan
at ang espada ng Espiritu, ang salita ng Diyos. 18
Manalangin kayo sa lahat ng oras ng may panalangin
at paghingi. Magbantay kayong lagi ng may buong
pagtitiyaga at panalangin para sa lahat ng mga
mananampalataya. 19 At ipanalangin ninyo ako na
maibigay sa akin ang mensahe kapag binukas ko
ang aking bibig. Ipanalangin ninyo na maipaalam ko
nang may katapangan ang nakatagong katotohanan
tungkol sa ebanghelyo. 20 Para ito sa ebanghelyo
kaya ako kinatawan na naka-tanikala, upang sa ganito
makapagsalita ako nang may katapangan kung ano
ang nararapat kong sabihin. 21 Ngunit upang inyo
ding malaman ang aking mga ginagawa at kung
ano ang kalagayan ko, si Tiquico, ang minamahal
na kapatid at tapat na alipin sa Panginoon ang
magpapaunawa sa inyo ng lahat. 22 Pinadala ko siya
sa inyo para sa layuning ito, upang malaman ninyo
ang mga bagay tungkol sa amin, at upang maaliw
niya ang inyong mga puso. 23 Mapasainyo nawa
mga kapatid ang kapayapaan, at pag-ibig na may
kasamang pananampalataya mula sa Diyos Ama at
sa Panginoong Jesu-Cristo. 24 Mapasainyo nawa
ang biyaya sa mga nagmamahal sa ating Panginoong
Jesu-Cristo na may pag-ibig na hindi kumukupas.

Mga Filipos

1 Mula kina Pablo at Timoteo, mga lingkod ni Cristo
Jesus, sa lahat ng mga nailaan kay Cristo Jesus na
nasa Filipos, kasama ang mga tagapangasiwa at mga
diakono. 2 Sumainyo nawa ang biyaya at kapayapaan
mula sa Diyos na ating Ama at sa Panginoong Jesu-
Cristo. 3 Nagpapasalamat ako sa aking Diyos sa
bawat ala-ala ninyo. 4 Sa bawat panalangin ko
para sa inyong lahat, palagi akong nananalangin
nang may kagalakan. 5 Nagpapasalamat ako sa
inyong pakikiisa sa ebanghelyo mula sa unang araw
hanggang sa ngayon. 6 Nagtitiwala ako sa bagay na
ito, na ang nagsimula ng mabuting gawain sa inyo ay
ipagpapatuloy na tapusin ito hanggang sa araw ni
Jesu-Cristo. 7 Tama para sa akin na maramdaman
ang ganito tungkol sa inyong lahat dahil kayo ay nasa
puso ko. Naging kasama ko kayong lahat sa biyaya
pati sa aking pagkakakulong at sa aking pagtatanggol
at pagpapatunay ng ebanghelyo. 8 Sapagkat ang
Diyos ang aking saksi, kung paano ko pinananabikan
na makasama kayong lahat sa kalaliman ng pag-ibig
ni Cristo Jesus. 9 At ipinapanalangin ko ito: na ang
inyong pag-ibig ay lalo pang sumagana sa kaalaman
at sa lahat ng pang-unawa. 10 Ipinapanalangin ko ito
upang masubukan ninyo at mapili ang mga bagay
na mahusay. Ipinapanalangin ko ito upang kayo ay
maging tapat at walang sala sa araw ni Cristo. 11 Ito
rin ay upang mapuno kayo ng bunga ng katuwiran
na dumarating sa pamamagitan ni Jesu-Cristo, sa
kaluwalhatian at kapurihan ng Diyos. 12 Ngayon,
nais kong malaman ninyo mga kapatid, na ang mga
bagay na nangyari sa akin ay nagbunga ng mabilis
na paglaganap ng ebanghelyo. 13 Dahil ang aking
pagkabilanggo dahil kay Cristo ay nalaman ng mga
bantay sa buong palasyo at ng lahat. 14 At nahimok
ang halos lahat ng mga kapatid sa Panginoon dahil sa
aking pagkabilanggo na maglakas-loob na ipahayag
ang salita nang walang takot. 15 Tunay na inihahayag
ng iba si Cristo dahil sa inggit at alitan, at ang
iba naman ay dahil sa mabuting kalooban. 16 Ang
mga naghahayag kay Cristo dahil sa pag-ibig ay
nalalaman na inilagay ako dito upang ipagtanggol ang
ebanghelyo. 17 Ngunit ipinapahayag ng iba si Cristo
dahil sa makasarili at hindi tapat na mga dahilan.
Iniisip nilang mapapahirapan nila ako habang nasa
kulungan. 18 Ano naman? Sa alinmang paraan maging
sa pagkukunwari o sa katotohanan, naihahayag
si Cristo, at dahil dito nagagalak ako! Oo, ako ay
magagalak. 19 Sapagkat alam kong magdudulot ito
sa akin ng paglaya. Mangyayari ito dahil sa inyong
mga panalangin at sa tulong ng Espiritu ni Jesu-
Cristo. 20 Naaayon ito sa aking matibay na inaasahan
at kasiguraduhan na hindi ako mapapahiya. Sa halip,
inaasahan kong maitataas si Cristo sa aking katawan,
sa buhay man o sa kamatayan nang may buong
tapang, na lagi naman at maging sa ngayon. 21
Sapagkat para sa akin, ang mabuhay ay kay Cristo
at ang mamatay ay kapakinabangan. 22 Ngunit
kung ang mabuhay sa laman ay magdudulot ng
bunga sa aking paghihirap, kung gayon hindi ko alam
kung ano ang pipiliin. 23 Sapagkat naguguluhan
ako sa dalawang pagpipilian na ito. Gusto ko nang
mamatay at makasama si Cristo, kung saan iyon ang
pinakamabuti! 24 Ngunit ang manatili sa laman ay mas
kinakailangan para sa inyong kapakanan. 25 Dahil
nakatitiyak ako tungkol dito, alam kong mananatili ako
at magpapatuloy na kasama ninyong lahat, para sa
inyong paglago at kagalakan sa pananampalataya.
26 Bilang resulta, ang pagluluwalhati ninyo kay Cristo
Jesus dahil sa akin ay mananagana, dahil sa muli
kong presensya sa inyo. 27 Mamuhay lamang kayo
na karapat-dapat sa ebanghelyo ni Cristo. Gawin
ninyo ito upang kahit darating ako para makita kayo
o kung wala ako, marinig ko sana ang tungkol sa
kung paano kayo tumatayong matibay sa iisang
espiritu. Ninanais kong marinig na kayo ay nasa
iisang kaluluwa na magkakasamang nagsisikap para
sa pananampalataya ng ebanghelyo. 28 At huwag
kayong matakot sa anumang ginawa ng inyong
mga kaaway. Para sa kanila, tanda ito ng kanilang
pagkawasak. Ngunit para sa inyo, tanda ito ng inyong
kaligtasan, at ito ay nagmula sa Diyos. 29 Sapagkat
ipinagkaloob na ito para sa inyo, alang-alang kay
Cristo, hindi lamang para maniwala sa kaniya, ngunit
para magdusa rin para sa kaniya. 30 Sapagkat kayo
ay may laban na gaya ng nakita ninyo sa akin, at
naririnig ninyo na mayroon ako ngayon.

2 Kung gayon, kung mayroon man kasiglahan kay
Cristo. Kung mayroon man kaginhawahan mula sa
kaniyang pagmamahal. Kung mayroon man pakikiisa
sa Espiritu. Kung mayroon man mga mahinahong
awa at habag. 2 Gawing ganap ang aking kasiyahan
sa pamamagitan ng pagkakaroon ng iisang pag-iisip,
pagkakaroon ng parehong pagmamahal, nagkakaisa
sa espiritu, at sa pagkakaroon ng parehong layunin.

3 Huwag kayong gumawa ng kahit na ano dahil sa
kasakiman o walang saysay na pagmamataas. Sa
halip ay ituring ninyo nang may kababaang-loob ang
iba na higit kaysa sa inyong sarili. 4 Huwag ninyong
tingnan ang pansarili ninyong pangangailangan,
ngunit pati na rin ang pangangailangan ng iba. 5 Mag-
isip kayo tulad ng kay Cristo Jesus. 6 Nabuhay siya sa
anyo ng Diyos, ngunit hindi niya itinuring ang kaniyang
pagkakapantay sa Diyos bilang isang bagay na dapat
niyang panghawakan. 7 Sa halip, tinanggalan niya ng
kapakanan ang kaniyang sarili. Nag-anyo siya bilang
isang tagapaglingkod. Nagpakita siyang kawangis ng
mga tao. Nakita siya bilang anyong tao. 8 Ibinaba niya
ang kaniyang sarili at naging masunurin hanggang sa
kamatayan, ang kamatayan sa krus. 9 Kung kaya't
lubos siyang itinaas ng Diyos. Siya ay binigyan niya
ng pangalan na nakahihigit sa lahat ng pangalan.
10 Ginawa niya ito upang ang lahat ay luluhod sa
pangalan ni Jesus, ang mga nasa langit at sa lupa,
at ang mga nasa ilalim ng lupa. 11 Ginawa niya ito
upang ang lahat ng labi ay magsasabing si Jesu-
Cristo ay Panginoon, sa kaluwalhatian ng Diyos Ama.
12 Kaya, mga minamahal ko, tulad ng inyong palaging
pagsunod, hindi lamang sa panahong kasama ninyo
ako, ngunit mas higit pa ngayong hindi ninyo ako
kasama, pagsikapan ninyo ang inyong kaligtasan
nang may takot at panginginig. 13 Sapagkat ang
Diyos na parehong kumikilos sa inyo upang naisin
at gawin ninyo ang ipinagagawa niya alang-alang
sa kaniyang ikasisiya. 14 Gawin ninyo ang lahat ng
bagay nang walang pagrereklamo at pagtatalo. 15
Kumilos kayo sa ganitong paraan upang kayo ay
maging walang kapintasan at tapat na mga anak ng
Diyos na walang dungis. Kumilos kayo sa ganitong
paraan upang kayo ay magningning tulad ng mga
liwanag sa mundo, sa gitna ng baluktot at bulok na
salinlahi. 16 Ipahayag ninyo ang salita ng buhay nang
sa gayon ay may dahilan ako upang magluwalhati
sa araw ni Cristo. Doon ko malalaman na hindi ako
tumatakbo ng walang kabuluhan o gumagawa ng
walang kabuluhan. 17 Ngunit kahit na ibinuhos ako
bilang isang alay sa paghahandog at paglilingkod
ng inyong pananampalataya, nagagalak ako, at
nagagalak ako kasama ninyong lahat. 18 Sa ganitong
paraan nagagalak din kayo, at nagagalak kasama ko.
19 Ngunit umaasa ako sa Panginoong Jesus na agad
niyang ipadala si Timoteo sa inyo, nang sa gayon
ay mapalakas din ang aking loob kapag nalaman
ko ang mga bagay tungkol sa inyo. 20 Sapagkat
walang ibang taong may katulad ng ugali niya, na
tunay na sabik sa inyo. 21 Sapagkat lahat sila ay
naghahanap ng kani-kaniyang kapakinabangan, hindi
ang mga bagay na kay Jesu-Cristo. 22 Ngunit alam
ninyo ang kaniyang halaga, dahil tulad ng isang anak
na naglilingkod sa kaniyang ama, kaya naglingkod
din siya kasama ko sa ebanghelyo. 23 Kaya umaasa
akong ipadadala siya sa oras na makita ko kung
paano magaganap ang mga bagay sa akin. 24 Ngunit
nagtitiwala ako sa Panginoon na ako, sa aking sarili
ay nalalapit na ring makarating. 25 Ngunit sa tingin ko
ay kinakailangang ipadala muli si Epafrodito pabalik
sa inyo. Kapatid ko siya, kapwa manggagawa, at
kapwa kawal, at inyong mensahero at lingkod para
sa aking mga pangangailangan. 26 Sapagkat labis
siyang nabalisa, at ninais niyang makasama kayong
lahat, dahil nalaman ninyo na siya ay may sakit. 27
Sa katunayan, malubha ang kaniyang karamdaman
na halos ikamatay niya. Ngunit naawa ang Diyos sa
kaniya, at hindi lamang sa kaniya, ngunit pati na rin sa
akin, nang sa gayon ay hindi na madagdagan pa ang
aking kalungkutan ng isa pang kalungkutan. 28 Kung
kaya mas nakasasabik na ipadadala ko siya, nang
sa gayon kung makita ninyo siyang muli ay maaari
kayong magalak at ako ay higit na makakalaya sa
pagkabalisa. 29 Tanggapin ninyo si Epafrodito sa
Panginoon ng may buong galak. Parangalan ninyo
ang mga taong katulad niya. 30 Sapagkat dahil sa
gawain para kay Cristo kaya siya nalapit sa bingit ng
kamatayan. Itinaya niya ang kaniyang buhay upang
mapaglingkuran ako at mapunuan ang hindi ninyo
kayang gawin sa paglilingkod sa akin.

3 Sa wakas, mga kapatid, magalak kayo sa
Panginoon. Para sa akin, hindi kaabalahan ang
isulat muli ang parehong mga bagay na ito sa inyo.
Pananatilihin kayong ligtas ng mga bagay na ito. 2
Mag-ingat kayo sa mga asal aso. Mag-ingat kayo
sa mga gumagawa ng masama. Mag-ingat kayo sa
mga paninira. 3 Sapagkat tayo ang pagtutuli. Tayo na
sumasamba sa pamamagitan ng Espiritu ng Diyos.
Tayo na ipinagmamalaki si Cristo Jesus at walang
anumang pagtitiwala sa laman. 4 Gayunpaman, ako
sa aking sarili ay maaaring magkaroon ng pagtitiwala
sa laman. Kung iniisip ninuman na siya ay may
pagtitiwala sa laman, maaari akong magkaroon
ng higit pa. 5 Tinuli ako noong ika-walong araw.
Ipinanganak ako sa lahi ng Israel, sa lipi ni Benjamin.

Ipinanganak akong isang Hebreo ng mga Hebreo.
Bilang paggalang sa kautusan, ipinanganak akong
isang Pariseo. 6 Masigasig kong inusig ang iglesiya.
Bilang paggalang sa katuwiran ng batas, wala akong
sala. 7 Ngunit anumang mga bagay na nagbigay
karangalan sa akin, itinuring kong gaya ng mga basura
dahil kay Cristo. 8 Sa katunayan, ngayon ay itinuring
ko ang lahat ng bagay na walang kabuluhan dahil
sa kahusayan ng kaalaman ni Cristo Jesus na aking
Panginoon. Binalewala ko ang lahat ng bagay para
sa kaniya. Itinuring kong gaya ng mga basura ang
mga ito upang makamtan ko si Cristo 9 at matagpuan
ako sa kaniya. Wala akong katuwiran sa aking
sarili mula sa kautusan. Sa halip, mayroon akong
katuwiran sa pamamagitan ng pananampalataya
kay Cristo, ang katuwirang mula sa Diyos ayon
sa pananampalataya. 10 Kaya ngayon, nais kong
makilala siya at ang kapangyarihan ng kaniyang
muling pagkabuhay at maging kabahagi sa kaniyang
mga pagdurusa. Nais kong mabago sa pamamagitan
ni Cristo tungo sa larawan ng kaniyang kamatayan,
11 upang kahit papaano maaari kong maranasan ang
muling pagkabuhay sa mga patay. 12 Hindi totoo na
natanggap ko na ang mga bagay na ito, o ako ay
naging isang ganap. Ngunit nagsumikap ako upang
aking matanggap ang anumang natanggap ko sa
pamamagitan ni Cristo Jesus. 13 Mga kapatid, hindi ko
iniisip na natanggap ko na ito. Ngunit mayroong isang
bagay, kinakalimutan ko kung ano ang nakalipas at
pinagsisikapan ko kung ano ang nasa hinaharap.
14 Nagpatuloy ako sa layunin upang makamit ang
gantimpala ng pagkatawag ng Diyos, kay Cristo
Jesus. 15 Lahat tayong mga matatag na, mag-isip tayo
sa ganitong paraan. At kung iba ang paraan ng inyong
pag-iisip tungkol sa anumang bagay, ipahahayag din
iyon ng Diyos sa inyo. 16 Gayunpaman, anuman
ang ating nakamit, lumakad tayo sa maayos na
paraang naaayon dito. 17 Tularan ninyo ako, mga
kapatid. Tingnan ninyong mabuti ang mga lumalakad
sa pamamagitan ng mga halimbawang mayroon kayo
sa amin. 18 Marami ang lumalakad, sila ang mga
madalas kong sinasabi sa inyo, at ngayon sinasabi
ko sa inyo na may kasamang pagluha—marami ang
lumalakad bilang mga kaaway ng krus ni Cristo. 19
Kapahamakan ang kanilang patutunguhan. Sapagkat
ang diyos nila ay ang kanilang sikmura, at ang
kanilang pagmamalaki ay nasa kanilang kahihiyan.
Iniisip nila ang tungkol sa mga makamundong bagay.
20 Ngunit ang ating pagkamamamayan ay sa langit,
kung saan naghihintay rin tayo sa isang tagapagligtas
na ang Panginoong Jesu-Cristo. 21 Babaguhin niya
ang ating mga katawang lupa upang maging mga
katawang binuo gaya ng kaniyang maluwalhating
katawan, binuo sa pamamagitan ng lakas ng kaniyang
kapangyarihan upang mapasailalim sa kaniya ang
lahat ng bagay.

4 Kaya nga, minamahal kong mga kapatid na aking
kinasasabikan, aking kagalakan at korona. Sa
paraang ito, manatili kayong matatag sa Panginoon,
mga minamahal kong kaibigan. 2 Nagsusumamo
ako kay Euodia, at kay Sintique na magkaroon ng
parehong pag-iisip sa Panginoon. 3 Katunayan,
hinihiling ko rin sa iyo, tunay kong kamanggagawa,
tulungan mo ang mga babaeng ito. Sapagkat sila
ang kasama kong nagsikap sa pagpapalaganap
ng ebanghelyo kasama si Clemente at iba pang
mga kapwa ko manggagawa, kung saan ang mga
pangalan ay nasa aklat ng buhay. 4 Magalak lagi
sa Panginoon. Muli kong sasabihin, magalak. 5
Hayaan ninyong makita ng lahat ng tao ang inyong
kahinahunan. Malapit lamang ang Panginoon. 6
Huwag mabalisa tungkol sa anumang bagay. Sa halip,
hayaan ninyong malaman ng Panginoon ang inyong
mga kahilingan sa lahat ng bagay sa pamamagitan ng
panalanging may pasasalamat. 7 At ang kapayapaan
ng Diyos na humihigit sa lahat ng pang-unawa, ang
mag-iingat sa inyong mga puso at isipan kay Cristo
Jesus. 8 Sa wakas, mga kapatid, anumang mga
bagay na totoo, marangal, makatarungan, dalisay,
kaibig-ibig, may mabuting ulat, kung may mga bagay
na mahusay at dapat papurihan, isipin ang mga bagay
na ito. 9 Ang mga bagay na natutunan at natanggap
ninyo, narinig at nakita ninyo sa akin, gawin ang
mga bagay na ito. Gawin ninyo ang mga bagay na
inyong natutunan, natanggap, narinig at nakita sa
akin. At sasainyo ang Diyos ng kapayapaan. 10
Lubos akong nagagalak sa Panginoon dahil sa wakas
ay binago ninyo ang inyong pagpapahalaga para
sa akin. Bagama't pinahalagahan ninyo ako noon
ngunit wala kayong pagkakataon para tumulong.
11 Hindi ko sinasabi ang mga ito para sa aking
mga pangangailangan. Sapagkat natutunan ko ang
masiyahan sa lahat ng pangyayari. 12 Alam ko kung
paano mangailangan at alam ko rin kung paano
magkaroon ng kasaganaan. Sa lahat ng paraan at sa
lahat ng bagay, natutunan ko ang lihim kung paano

parehong kumain ng marami at magutom, paano
parehong managana at mangailangan. 13 Magagawa
ko ang lahat ng mga bagay sa pamamagitan niya
na nagpapalakas sa akin. 14 Gayunpaman, ginawa
ninyo ang mabuti sa pakikibahagi sa aking mga
paghihirap. 15 At alam ninyo, kayong mga taga-
Filipos, na sa simula ng ebanghelyo, nang umalis
ako sa Macedonia, walang iglesya ang tumulong
sa akin sa bagay ng pagbibigay at pagtatanggap
maliban sa inyo lamang. 16 Kahit nang ako ay
nasa Tesalonica, nagpadala kayo ng tulong para
sa aking mga pangangailangan ng higit sa isang
beses. 17 Hindi sa hinahanap ko ang kaloob. Sa
halip, hinahanap ko ang bunga na nagpapataas ng
inyong halaga. 18 Nakatanggap at nagkaroon ako
ng lahat bagay. Napuno ako. Natanggap ko mula
kay Epafroditus ang mga bagay na galing sa inyo.
Ang mga ito ay mababangong samyo, katanggap-
tanggap at kalugod-lugod na handog sa Diyos. 19
At ang aking Diyos ang magpupuno ng inyong mga
pangangailangan ayon sa kaniyang mga kayamanan
at kaluwalhatian kay Cristo Jesus. 20 Ngayon,
nawa'y sa ating Diyos at Ama ang kaluwalhatian
magpakailanman. Amen. **(aiōn g165)** 21 Batiin ninyo ang
bawat mananampalataya kay Cristo Jesus. Binabati
kayo ng mga kasamahan kong mananampalataya. 22
Binabati kayo ng lahat ng mananampalataya dito,
lalo na ang mga nasa sambahayan ni Ceasar. 23
Sumainyo nawa ang biyaya ng Panginoong Jesu-
Cristo.

Mga Colosas

1 Ako si Pablo, isang apostol ni Cristo Jesus sa
pamamagitan ng kalooban ng Diyos, at si Timoteo
na ating kapatid, **2** sa mga mananampalataya at
tapat na mga kapatid kay Cristo na nasa Colosas.
Sumainyo nawa ang biyaya at kapayapaan mula sa
ating Diyos Ama. **3** Kami ay nagpapasalamat sa
Diyos, ang Ama ng ating Panginoong Jesu-Cristo,
at kami ay laging nananalangin para sa inyo. **4**
Nabalitaan namin ang inyong pananampalataya kay
Cristo Jesus at ang pag-ibig na mayroon kayo para
sa lahat ng mga inilaan sa Diyos. **5** Taglay ninyo ang
pag-ibig na ito dahil sa tiyak na pag-asang nakalaan
para sa inyo sa kalangitan. Narinig ninyo ang tiyak na
pag-asang ito noon sa salita ng katotohanan, ang
ebanghelyo **6** na nakarating sa inyo. Ang ebanghelyo
na ito ay namumunga at lumalago sa buong mundo.
Ginagawa rin ito sa inyo mula sa araw na narinig
ninyo ito at natutunan ang tungkol sa biyaya ng
Diyos sa katotohanan. **7** Ito ang ebanghelyo na
natutunan ninyo kay Epafras, ang ating minamahal
na kapwa-lingkod, na isang tapat na lingkod ni
Cristo sa ngalan namin. **8** Ipinaalam sa amin ni
Epafras ang inyong pag-ibig sa Espiritu. **9** Dahil
sa pag-ibig na ito, mula sa araw na narinig namin
ito, hindi kami tumigil na manalangin para sa inyo.
Hinihiling namin na kayo ay mapuspos ng kaalaman
ng kaniyang kalooban sa lahat ng karunungan at
pang-unawang espirituwal. **10** Ipinapanalangin namin
na lumakad kayo na karapat- dapat sa Panginoon
sa mga kalugod-lugod na paraan. Ipinapanalangin
namin na mamunga kayo sa bawat mabubuting gawa
at ng lumago kayo sa inyong kaalaman sa Diyos.
11 Ipinapanalangin namin na mapalakas kayo sa
bawat kakayahang naaayon sa kapangyarihan ng
kaniyang kaluwalhatian tungo sa lahat ng pagtitiyaga
at pagtitiis. **12** Ipinapanalangin namin na kayo ay
magpapasalamat ng may galak sa Ama, na siyang
nagkaloob sa inyo na makibahagi sa mga kayamanan
ng mga mananampalataya sa liwanag. **13** Sinagip
niya tayo mula sa pamamahala ng kadiliman at
inilipat tayo sa kaharian ng kaniyang minamahal
na Anak. **14** Sa kaniyang Anak mayroong tayong
katubusan, ang kapatawaran ng mga kasalanan. **15**
Ang anak ay ang larawan ng hindi nakikitang Diyos.
Siya ang unang anak sa lahat ng mga nilikha. **16**
Sapagkat sa pamamagitan niya nilikha ang lahat
ng bagay, ang mga nasa langit at ang mga nasa
lupa, ang mga nakikita at ang mga hindi nakikita.
Maging mga trono o pamahalaan o pamunuan o
kapangyarihan, ang lahat ng bagay ay nilikha sa
pamamagitan niya at para sa kaniya. **17** Siya ang
una sa lahat ng mga bagay, at sa kaniya ang lahat
ng bagay ay nagkakaugnay. **18** At siya ang ulo ng
katawan, ang iglesiya. Siya ang simula at ang unang
anak mula sa mga patay, kaya siya ang pangunahin
sa lahat ng mga bagay. **19** Sapagkat ang Diyos ay
nalugod na ang kaniyang kaganapan ay nararapat na
mamuhay sa kaniya, **20** at upang ipagkasundo sa
kaniya ang lahat ng bagay sa pamamagitan ng Anak.
Gumawa ang Diyos ng kapayapaan sa pamamagitan
ng kaniyang dugo sa krus. Ipinagkasundo ng Diyos
ang lahat ng bagay sa kaniyang sarili, maging ang
mga bagay sa lupa o ang mga bagay sa kalangitan.
21 At kayo rin, sa isang pagkakataon ay mga taong
hindi kilala ng Diyos, at mga kaaway niya sa kaisipan
at masasamang mga gawa. **22** Ngunit pinagkasundo
niya kayo ngayon sa kaniyang lupang katawan
sa pamamagitan ng kamatayan. Ginawa niya ito
upang iharap kayong banal, walang kapintasan at
walang dungis sa kaniyang harapan, **23** kung kayo
ay nagpapatuloy sa pananampalataya, matatag at
matibay, hindi napapakilos palayo mula sa tiyak na
inaasahan ng ebanghelyo na inyong narinig. Ito ang
ebanghelyo na naipahayag sa bawat tao sa ilalim ng
langit. Ito ang ebanghelyo kung saan, akong si Pablo
ay naging isang lingkod. **24** Ngayon nagagalak ako
sa aking mga paghihirap para sa inyo. At pinupunan
ko sa aking laman anuman ang kakulangan sa mga
paghihirap ni Cristo para sa kapakanan ng kaniyang
katawan, na ang iglesiya. **25** Dahil sa iglesiyang ito
kaya ako naging lingkod, ayon sa tungkulin mula sa
Diyos na ibinigay sa akin para sa inyo upang punuin
ang salita ng Diyos. **26** Ito ang lihim na katotohanan
na itinago sa panahon at sa mga salinlahi. Ngunit
nahayag ito ngayon sa mga naniniwala sa kaniya.
(aiōn g165) **27** Ito ay para sa kanila na nais ng Diyos
na makaalam kung ano ang mga kayamanan ng
maluwalhating lihim na ito ng katotohanan sa mga
Gentil. Ito ay si Cristo na nasa inyo, ang pagtitiwala
ng kaluwalhatian sa hinaharap. **28** Siya ito na ating
ipinapahayag. Pinagsasabihan natin ang bawat isa,
at tinuturuan natin ang bawat isa ng may buong
karunungan, upang maiharap natin ang bawat tao na
ganap kay Cristo. **29** Dahil dito, ako ay gumagawa

at nagpapakahirap ayon sa kaniyang kalakasan na
kumikilos sa akin sa kapangyarihan.

2 Sapagkat gusto kong malaman ninyo kung gaano
kalaki ang paghihirap ko para sa inyo, para
sa mga nasa Laodicea, at para sa marami pang
hindi pa nakikita ang aking mukha ng harapan. 2
Gumagawa ako upang mapalakas ko ang kanilang
kalooban sa pamamagitan ng pagsasama-sama sa
pagmamahal at sa lahat ng kayamanan ng buong
katiyakan ng pang-unawa, sa kaalaman tungkol
sa lihim na katotohanan ng Diyos, na si Cristo. 3
Sa kaniya ay nakatago ang lahat ng kayamanan
ng karunungan at kaalaman. 4 Sinasabi ko ito
nang sa gayon ay walang manloko sa inyo sa
pamamagitan ng mapanghikayat na pananalita. 5 At
bagaman hindi niyo ako pisikal na kasama, kasama
ninyo naman ako sa espiritu. Nagagalak akong
makita ang inyong mahusay na kaayusan at ang
kalakasan ng inyong pananampalataya kay Cristo. 6
Yamang tinanggap ninyo si Cristo ang Panginoon,
lumakad kayong kasama niya. 7 Maging matatag
kayong nakatanim sa kaniya, mabuo kayo sa kaniya.
Magpakatibay kayo sa inyong pananampalataya
tulad ng naituro sa inyo, at maging sagana kayo sa
pagpapasalamat. 8 Tiyakin ninyong walang huhuli sa
inyo sa pamamagitan ng pilosopiya at ang walang
kabuluhang pagmamayabang ayon sa tradisyon ng
mga tao, ayon sa mga elemento ng mundo, at
hindi naaayon kay Cristo. 9 Sapagkat sa kaniyang
katawan nabubuhay ang lahat ng kaganapan ng
Diyos. 10 At napuno kayo sa kaniya. Siya ang ulo
ng bawat kapangyarihan at kapamahalaan. 11 Sa
kaniya, tinuli rin kayo sa pamamagitan ng pagtutuli
na hindi ginagawa ng mga tao, ang pagtatanggal
sa katawan ng laman, ngunit sa pagtutuli ni Cristo.
12 Inilibing kayong kasama niya sa bautismo. At
sa kaniya ay ibinangon kayo sa pamamagitan ng
pananampalataya sa kapangyarihan ng Diyos, na
siyang nagbangon sa kaniya mula sa mga namatay.
13 noong kayo ay patay sa inyong mga pagkakasala
at sa hindi pagkakatuli ng inyong laman, binuhay niya
kayong kasama niya at pinatawad tayong lahat sa
ating mga paglabag. 14 Binura niya ang nakasulat na
tala ng mga pagkaka-utang at ang mga tuntunin na
laban sa atin. Tinanggal niya ang lahat ng mga ito
at ipinako ito sa krus. 15 Tinanggal niya ang mga
kapangyarihan at mga kapamahalaan. Lantaran niya
silang ibinunyag at dinala sila sa matagumpay na
pagdiriwang sa pamamagitan ng kaniyang krus. 16
Kaya, huwag ninyong hayaang husgahan kayo ng
iba sa pagkain o sa pag-inom, o tungkol sa araw
ng pista o bagong buwan, o tungkol sa mga Araw
ng Pamamahinga. 17 Ang mga ito ay anino ng mga
bagay na darating, ngunit ang nilalaman ay si Cristo.
18 Huwag hayaang manakawan ang sinuman ng
gantimpala dahil sa pagnanais ng kababaang-loob at
sa pamamagitan ng pagsamba sa mga anghel. Ang
taong katulad nito ay nananatili sa mga bagay na
nakita niya at nagiging mapagmalaki sa pamamagitan
ng kaniyang makalamang pag-iisip. 19 Hindi siya
kumakapit sa ulo. Nagmumula sa ulo ang pagtutustos
at pagsasama ng buong katawan, hanggang sa
kaniyang mga kasu-kasuan at mga litid nito; lumalago
ito kasama ang paglagong ibinigay ng Diyos. 20 Kung
namatay kayo kasama ni Cristo sa mga elemento ng
mundo, bakit kayo nabubuhay na parang obligado
sa mundo: 21 “Huwag hawakan, o tikman, o kahit
humipo”? 22 Nakalaan ang mga bagay na ito para
sa masamang paggamit, ayon sa mga tagubilin at
mga itinuro ng mga tao. 23 Ang mga patakarang ito
ay may karunungan sa sariling-gawang relihiyon at
pagpapakumbaba at kalupitan ng katawan. Ngunit
wala itong halaga laban sa kalayawan ng laman.

3 Kung itinaas kayo ng Diyos na kasama ni Cristo,
hanapin ninyo ang mga bagay na nasa itaas, kung
saan nakaupo si Cristo sa kanang kamay ng Diyos. 2
Isipin ninyo ang tungkol sa mga bagay na nasa itaas,
at hindi tungkol sa mga bagay sa lupa. 3 Sapagkat
namatay kayo at itinago ang inyong buhay kasama
ni Cristo sa Diyos. 4 Kapag nagpakita si Cristo na
siya ninyong buhay, makikita rin kayong kasama niya
sa kaluwalhatian. 5 patayin ninyo ang mga bahagi
na nasa mundo—pagnanasa sa laman, karumihan,
matinding damdamin, masamang pagnanasa, at
kasakiman, na pawang pagsamba sa diyus-diyosan.
6 Para sa mga bagay na ito kaya ang poot ng Diyos
ay darating sa mga anak ng pagsuway. 7 Sa mga
bagay na ito na minsan rin ninyong nilakaran ng
namuhay kayo sa mga ito. 8 Ngunit ngayon dapat
ninyong alisin ang lahat ng mga bagay na ito—poot,
galit, mga masasamang layunin, mga pang-aalipusta
at malaswang pananalita mula sa inyong bibig. 9
Huwag kayong magsinungaling sa isa't isa, sapagkat
hinubad na ninyo ang lumang pagkatao kasama
ang mga kaugalian nito. 10 Isinuot na ninyo ang
bagong pagkatao na binago sa kaalamang naaayon

sa larawan ng lumikha sa kaniya. 11 Sa kaalamang
ito, walang Griyego at Judio, tuli at di-tuli, barbaro,
Scythian, alipin, malayang tao, ngunit sa halip si
Cristo ang lahat ng mga bagay at sa lahat ng mga
bagay. 12 Kaya nga, taglayin ninyo, bilang mga pinili
ng Diyos, banal at minamahal, mga daluyan ng awa,
kabaitan, kapakumbabaan, kaamuhan at katiyagaan.
13 Magtiyaga sa bawat isa. Maging maawain sa bawat
isa. Kung ang isa ay may hinaing laban sa isa pa,
magpatawad kayo gaya ng pagpapatawad sa inyo
ng Panginoon. 14 Higit sa lahat ng mga bagay na
ito, magkaroon kayo ng pag-ibig na siyang bigkis
ng pagiging isang ganap. 15 Hayaang maghari sa
inyong mga puso ang kapayapaan ni Cristo. Para
sa kapayapaang ito kaya tinawag kayo sa iisang
katawan. Maging mapagpasalamat kayo. 16 Hayaang
mamuhay ang salita ni Cristo ng masagana sa inyo.
Buong karunungang turuan at pagsabihan ninyo ang
isa't isa sa pamamagitan ng salmo at himno, at mga
awiting espiritwal. Umawit kayo ng may pasasalamat
sa inyong mga puso para sa Diyos. 17 At anuman
ang inyong ginagawa sa salita man o sa gawa, gawin
ninyo ang lahat sa pangalan ng Panginoong Jesus.
Magpasalamat sa Diyos Ama sa pamamagitan niya.
18 Mga asawang babae, magpasakop kayo sa inyong
mga asawa, dahil ito ang nararapat sa Panginoon. 19
Mga asawang lalaki, mahalin ninyo ang inyong mga
asawa at huwag maging malupit laban sa kanila. 20
Mga anak, sundin ninyo ang inyong mga magulang
sa lahat ng mga bagay, sapagkat nakalulugod ito
sa Panginoon. 21 Mga ama, huwag ninyong labis
na pagalitan ang inyong mga anak, upang hindi sila
panghinaan ng loob. 22 Mga alipin, sundin ninyo ang
inyong mga amo ayon sa laman sa lahat ng mga
bagay, hindi lamang kapag may nakakakita upang
magbigay lugod sa mga tao, ngunit nang may tapat
na puso. Matakot kayo sa Panginoon. 23 Anuman ang
inyong ginagawa, gumawa kayo mula sa kaluluwa
na para sa Panginoon at hindi para sa mga tao. 24
Nalalaman ninyong tatangap kayo mula sa Panginoon
ng gantimpala ng pagkamit nito. Ito ay ang Cristong
Panginoon na inyong pinaglilingkuran. 25 Sapagkat
sinumang gumawa ng hindi matuwid ay tatanggap ng
kabayaran para sa hindi matuwid na kaniyang ginawa
at wala ditong pinapanigan.

4 Mga panginoon, ibigay ninyo sa mga alipin kung
ano ang nararapat at makatarungan. Alam ninyo
na mayroon din kayong Panginoon sa langit. 2 Taimtim
na magpatuloy sa panalangin. Manatiling handa sa
pasasalamat. 3 Manalangin kayo ng sama-sama para
sa amin, na magbukas ang Diyos ng pagkakataon
para sa kaniyang salita upang sabihin ang lihim na
katotohanan ni Cristo. Dahil dito, iginapos ako. 4 At
manalangin na magawa ko ito ng malinaw gaya ng
nararapat kong sabihin. 5 Lumakad sa karunungan
para sa mga hindi mananampalataya at pahalagahan
ang pagkakataon. 6 Ang inyong pananalita nawa
ay laging may biyaya, na magkalasang asin, upang
malaman ninyo kung paano dapat sumagot sa bawat
tao. 7 Para sa mga bagay na may kinalaman sa
akin, si Tiquico ang magpapaalam ng mga ito sa
inyo. Siya ay isang minamahal na kapatid, tapat na
lingkod at kapwa alipin sa Panginoon. 8 Pinapunta
ko siya sa inyo para rito, upang malaman ninyo ang
mga bagay tungkol sa amin at upang mapalakas
niya ang inyong mga puso. 9 Pinapunta ko siya
kasama ni Onesimo, ang tapat at minamahal na
kapatid, na isa sa inyo. Sasabihin nila sa inyo ang
lahat ng nangyari dito. 10 Binabati kayo ni Aristarco
na aking kapwa bilanggo, pati na rin si Marcos, ang
pinsan ni Barnabas tungkol sa kung saan natanggap
ninyo ang mga kautusan, “Kung pupunta siya sa inyo
tanggapin ninyo siya,” 11 at si Jesus na tinatawag din
nilang Justu. Sila lamang sa pagtutuli ang kapwa ko
manggagawa para sa kaharian ng Diyos. Sila ang
nakapagbigay ng kaginhawaan sa akin. 12 Binabati
kayo ni Epafras. Isa siya sa inyo at isang alipin ni
Cristo Jesus. Lagi siyang nagsisikap na manalangin
para sa inyo, upang tumayo kayong ganap at punong-
puno ng katiyakan sa lahat ng kalooban ng Diyos. 13
Sapagkat naging saksi ako sa kaniya, nagpakahirap
siyang gumagawa para sa inyo, para sa mga nasa
Laodicea at Hierapolis. 14 Bumabati sa inyo si Demas
at si Lucas na minamahal na manggagamot. 15 Batiin
mo ang mga kapatid sa Laodicea, si Nimfas at sa
iglesiya na nasa kaniyang bahay. 16 Kapag nabasa
na ang sulat na ito sa inyo, basahin din ninyo ito
sa iglesia ng mga taga-Laodicea at siguraduhin din
ninyong nabasa ang liham mula sa Laodicea. 17
Sabihin ninyo kay Archipus, “Tingnan mo ang gawain
na iyong natanggap sa Panginoon, na dapat mong
tapusin ito.” 18 Ang pagbating ito ay sa pamamagitan
ng aking sariling kamay—Pablo. Alalahanin ninyo
ang aking mga kadena. Sumainyo nawa ang biyaya.

1 Mga Tesalonica

1 Mula kina Pablo, Silas, at Timoteo para sa iglesiya
ng mga taga-Tesalonica sa Diyos Ama at sa
Panginoong Jesu-Cristo. Sumainyo nawa ang biyaya
at kapayapaan. 2 Lagi kaming nagpapasalamat sa
Diyos para sa inyong lahat, habang binabanggit namin
kayo sa aming mga panalangin. 3 Inaalala namin
ng walang tigil sa harapan ng Diyos at Ama ang
inyong mga gawa ng pananampalataya, pagpapagal
sa pag-ibig, at pagtitiyagang may pagtitiwala para sa
hinaharap sa ating Panginoong Jesu-Cristo. 4 Mga
kapatid na iniibig ng Diyos, alam namin ang inyong
pagkatawag, 5 kung paanong ang ating ebanghelyo
ay dumating sa inyo na hindi lamang sa salita,
ngunit gayon din sa kapangyarihan, sa Banal na
Espiritu, at sa lubos na katiyakan. Gayon din naman,
inyong nalalaman kung anong uri ng tao kami sa
inyo para sa inyong kapakanan. 6 ninyo kami at
ang Panginoon, gaya nga ng pagtanggap ninyo sa
salita sa matinding paghihirap na may kagalakan
mula sa Banal na Espiritu. 7 Bilang resulta, kayo ay
naging halimbawa sa lahat ng mananampalataya sa
Macedonia at Acaya. 8 Sapagkat mula sa inyo ang
salita ng Panginoon ay lumaganap, at hindi lamang
sa Macedonia at Acaya. Kundi, sa lahat ng dako
kung saan ang inyong pananampalataya sa Diyos ay
naibalita. Bilang resulta, hindi na namin kailangang
magsalita ng ano pa man. 9 Sapagkat sila mismo
ang nagbalita kung paano kami dumating sa inyo.
Kanilang sasabihin kung paano kayo nanumbalik sa
Diyos mula sa mga diyus-diyosan upang maglingkod
sa buhay at tunay na Diyos. 10 Ibinalita nila na kayo
ay naghihintay sa kaniyang Anak mula sa langit,
na kaniyang ibinangon mula sa mga patay. Ito ay
si Jesus, na nagpalaya sa atin mula sa poot na
darating.

2 Kayo mismo ang nakakaalam mga kapatid, na
ang aming pagpunta sa inyo ay hindi nawalan
ng kabuluhan. 2 Alam naman ninyo na kami ay
naghirap noon at inalipusta ng kahiya-hiya sa Filipos,
gaya ng inyong alam. Malakas ang loob namin sa
ating Diyos na ipahayag sa inyo ang ebanghelyo ng
Diyos na may labis na pagsisikap. 3 Sapagkat ang
aming panghihikayat ay hindi galing sa kamalian,
ni sa karumihan, ni sa panlilinlang. 4 Sa halip,
kami ay pinagtibay ng Diyos na napagkatiwalaan ng
ebanghelyo, kaya ito ay aming sinasabi. Kami ay
nagsasalita, hindi upang magbigay lugod sa mga
tao, kundi upang magbigay lugod sa Diyos. Siya
ang nakakasiyasat sa aming mga puso. 5 Sapagkat
hindi kami kailanman gumamit ng mga matatamis
na salita, gaya ng alam ninyo, ni ng pagdadahilan
sa kasakiman, ang Diyos ang aming saksi. 6 Ni
hindi namin hinahanap ang kaluwalhatian mula sa
mga tao, ni sa inyo at sa iba. Nararapat sana
naming tanggapin ang aming mga karapatan bilang
mga apostol ni Cristo. 7 Sa halip, kami ay naging
mahinahon sa inyo na gaya ng ina na inaaliw ang
kaniyang mga anak. 8 Sa ganitong paraan kami
ay nagmamalasakit sa inyo. Kami ay nalulugod na
ibahagi sa inyo hindi lamang ang ebanghelyo ng
Diyos kundi maging ang aming buhay. Sapagkat
kayo ay labis na napamahal na sa amin. 9 Sapagkat
inyong naaalala, mga kapatid, ang aming trabaho at
pagpapakahirap. Sa araw at gabi kami ay gumagawa
upang hindi maging pabigat kaninuman sa inyo.
Sa panahong iyon, ipinangaral namin sa inyo ang
ebanghelyo ng Diyos. 10 Kayo ay mga saksi, at
ang Diyos rin, kung gaano kabanal, makatuwiran,
at walang dungis na kami ay nagpakahinahon sa
inyo na sumasampalataya. 11 Sa gayon ding paraan,
alam ninyo kung papaano ang bawat isa sa inyo,
katulad ng ama sa kaniyang mga anak, kayo ay aming
hinimok at hinikayat. Pinatotohanan namin 12 na
dapat kayong lumakad sa paraan na karapat-dapat sa
Diyos na siyang tumawag sa inyo tungo sa kaniyang
sariling kaharian at kaluwalhatian. 13 Sa dahilang
ito kami rin ay walang tigil na nagpapasalamat sa
Diyos. Sapagkat nang inyong natanggap mula sa
amin ang mensahe ng Diyos na inyong napakinggan,
ito ay inyong tinanggap hindi bilang salita ng tao.
Sa halip, tinanggap ninyo itong totoo, ang salita ng
Diyos. Ito rin ang salita na gumagawa sa inyo na
sumasampalataya. 14 Sapagkat kayo, mga kapatid,
ay naging katulad din ng mga iglesiya ng Diyos na
nasa Judea kay Cristo Jesus. Sapagkat kayo ay
nagdusa din ng gayong mga bagay sa inyong mga
kababayan, katulad ng ginawa sa kanila ng mga
Judio. 15 Ang mga Judio rin ang pumatay sa ating
Panginoong Jesu-Cristo at sa mga propeta. Ang mga
Judio rin ang nagpalayas sa atin. Sila ay hindi naging
kalugod-lugod sa Diyos. Sa halip, naging kaaway ng
lahat ng tao. 16 Pinagbabawalan nila kaming makipag-
usap sa mga Gentil upang sila ay maligtas. Ang
naging resulta ay lagi nilang pinupunuan ang kanilang

mga kasalanan. Ang poot ay darating sa kanila sa
katapusan. 17 Kami, mga kapatid, ay nahiwalay sa
inyo ng maikling panahon, sa presensya, hindi sa
puso. Ginawa namin ang aming makakaya na may
malaking pagnanais upang makita ang mukha ninyo.
18 Sapagkat ninais naming makapunta sa inyo, ako, si
Pablo, na minsan at muli, ngunit hinadlangan kami ni
Satanas. 19 Sapagkat ano ba ang aming inaasahan
sa hinaharap, o kagalakan, o korona ng pagmamalaki
sa harapan ng ating Panginoong Jesus sa kaniyang
pagdating? Hindi ba't kayo at ang iba? 20 Sapagkat
kayo ang aming kaluwalhatian at kagalakan.

3 Kaya naman, nang hindi na namin kayang tiisin
pa ito, inakala naming mabuti ang maiwan sa
Atenas ng mag-isa. 2 Pinapunta namin si Timoteo,
ang ating kapatid at lingkod ng Diyos sa ebanghelyo
ni Cristo upang palakasin at aliwin kayo tungkol sa
inyong pananampalataya. 3 Ginawa namin ang mga
ito upang walang isa man ang mayanig sa mga
pagdurusang ito. Sapagkat inyong nalalaman na sa
bagay na ito kami ay hinirang. 4 Katunayan, nang
kami ay kasama ninyo, sinabi na namin sa inyo na
kami ay magdurusa sa kapighatian at nagkatotoo ito
gaya ng inyong nalalaman. 5 Sa kadahilanang ito,
nang hindi ko na kayang tiisin pa, nagsugo ako upang
malaman ang tungkol sa inyong pananampalataya.
Maaaring ang manunukso ay tinukso kayo, at ang
aming pagtatrabaho ay nawalan ng kabuluhan. 6
Ngunit pumarito si Timoteo sa amin galing sa inyo
at dinala sa amin ang mabuting balita ng inyong
pananampalataya at pag-ibig. Sinabi niya sa amin na
laging nasa inyo ang aming mga mabubuting alaala,
na nasasabik kayong makita kami gaya ng aming
pananabik na makita kayo. 7 Dahil dito, mga kapatid,
naaliw kami dahil sa inyong pananampalataya, sa
lahat ng aming pagkabalisa at pagdadalamhati. 8
Sapagkat ngayon, nabubuhay kami kung mananatili
kayong matatag sa Panginoon. 9 Sapagkat anong
pasasalamat ang maibibigay namin sa Diyos dahil sa
inyo, para sa lahat ng kagalakan na mayroon kami sa
harap ng ating Diyos dahil sa inyo? 10 Gabi at araw
nananalangin kami ng buong tiyaga upang makita
namin kayo ng harapan at maipagkaloob kung ano
ang kulang sa inyong pananampalataya. 11 Nawa ang
ating Diyos Ama, at ang ating Panginoong Jesus ang
manguna sa amin sa inyo. 12 Nawa palaguin kayo at
pasaganahin ng Panginoon sa pag-ibig sa isa't-isa
at sa lahat ng tao, na gaya ng ginagawa namin sa
inyo. 13 Nawa ay gawin niya ito upang palakasin ang
inyong mga puso na walang kapintasan sa kabanalan
sa harap ng ating Diyos at Ama sa pagdating ng ating
Panginoong Jesus kasama ang lahat ng kaniyang
mga banal.

4 Sa wakas, mga kapatid, pinapalakas namin kayo
at hinihikayat sa Panginoong Jesus. Gaya sa
inyong pagtanggap ng mga tagubilin mula sa amin
tungkol sa kung paano kayo dapat lumakad at
nagbibigay lugod sa Diyos, sa ganitong paraan kayo
lumakad, upang magawa ninyo ito ng higit pa. 2
Sapagkat alam ninyo kung anong mga tagubilin sa
Panginoong Jesus ang aming naibigay sa inyo. 3
Sapagkat ito ang kalooban ng Diyos: ang inyong
pagpapakabanal—umiwas kayo sa kahalayan, 4 na
bawat isa sa inyo ay alam kung paano makitungo sa
kaniyang asawa ng may kabanalan at karangalan. 5
Huwag kayong mag-asawa sa kahalayan ng laman
(gaya ng mga Gentil na di nakakakilala sa Diyos). 6
Huwag hayaan ang sinuman na pagsamantalahan
at dayain ang kaniyang kapatid sa bagay na ito.
Sapagkat ang Panginoon ang gaganti sa lahat ng
mga bagay na ito, gaya sa aming babala sa inyo at
pinatotohanan. 7 Sapagkat hindi tayo tinawag ng
Diyos sa karumihan, kundi sa kabanalan. 8 Kaya,
ang sinumang magtanggi nito ay hindi ang tao ang
tinanggi niya, kundi ang Diyos, na nagkaloob ng
Banal na Espiritu sa inyo. 9 Tungkol sa pag-iibigang
magkakapatid, hindi kailangan may sumulat pa sa
inyo, sapagkat kayo sa inyong sarili ay naturuan na
ng Diyos na umibig sa isat-isa. 10 Sa katunayan,
ginagawa ninyo ito sa lahat ng mga kapatid na nasa
Macedonia. Ngunit hinihikayat namin kayo, mga
kapatid, na gawin ninyo ito ng higit pa. 11 Hinihikayat
rin namin kayo na pagsumikapan ninyong mamuhay
ng tahimik, gawin ninyo ang inyong sariling gawain, at
magtrabaho kayo sa inyong sariling mga kamay, gaya
ng inutos namin sa inyo. 12 Gawin ninyo ito upang
makalakad kayo ng maayos na may paggalang sa
mga taong nasa labas ng pananampalataya, at upang
hindi na kayo mangailangan ng anuman. 13 Nais
naming maintindihan ninyo, mga kapatid, ang tungkol
sa mga natutulog, upang hindi kayo magdalamhati
gaya ng marami na hindi nakakatiyak tungkol sa
kinabukasan. 14 Dahil kung tayo ay naniniwala na
si Jesus ay namatay at nabuhay na muli, ganoon
din dadalhin ng Diyos kasama ni Jesus ang mga
natutulog sa kaniya. 15 Sinasabi namin ito sa inyo

sa pamamagitan ng salita ng Panginoon, na tayong
mga buhay, na naiwan sa pagparito ng Panginoon,
ay tiyak na hindi mauuna sa mga natutulog. 16
Sapagkat ang Panginoon mismo ay bababa mula
sa langit. Siya ay paparito na may isang sigaw,
na may tinig ng arkanghel, at may trumpeta ng
Diyos, at ang mga namatay kay Cristo ang unang
bubuhayin. 17 At tayong mga buhay, na naiwan, ay
makakasama nila sa alapaap upang salubungin ang
Panginoon sa himpapawid. Sa ganitong paraan tayo
ay makakapiling natin ang Panginoon. 18 Kaya, aliwin
ang bawat isa ng mga salitang ito.

5 Ngayon, tungkol sa mga oras at panahon, mga
kapatid, hindi kailangang maisulat pa sa inyo ang
mga bagay na ito. 2 Sapagkat alam na ninyo ng
lubusan na ang araw ng Panginoon ay darating tulad
ng isang magnanakaw sa gabi. 3 Kapag sinabi nilang
“Kapayapaan at kaligtasan,” at biglang darating sa
kanila ang pagkawasak. Ito ay magiging katulad
ng sakit sa panganganak ng isang babaeng buntis.
Hindi sila makakatakas dito sa anumang paraan. 4
Ngunit kayo, mga kapatid, wala na kayo sa kadiliman
kaya aabutan kayo ng araw na iyon gaya ng isang
magnanakaw. 5 Sapagkat kayong lahat ay mga
anak ng liwanag at mga anak ng umaga. Hindi
tayo mga anak ng gabi o ng kadiliman. 6 Kaya
nga, huwag tayong matulog gaya ng ginagawa ng
karamihan. Sa halip, magbantay tayo at maging
malinaw ang ating pag-iisip. 7 Sapagkat ang mga
natutulog, sa gabi natutulog, at ang mga naglalasing,
sa gabi naglalasing. 8 Ngunit dahil tayo ay mga
anak ng umaga, manatili tayong malinaw ang pag-
iisip. Isuot natin ang baluti ng pananampalataya
at pag-ibig, at ang helmet, na siyang katiyakan sa
hinaharap na kaligtasan. 9 Sapagkat hindi tayo
itinalaga ng Diyos para sa poot, kundi upang matamo
ang kaligtasan sa pamamagitan ng ating Panginoong
Jesu-Cristo. 10 Siya ang namatay para sa atin, nang
sa gayon, gising man tayo o natutulog, mabubuhay
tayong kasama niya. 11 Kaya nga aliwin ninyo ang
isa't isa at magpalakasan kayo, gaya ng inyong
ginagawa. 12 Hinihiling namin sa inyo, mga kapatid,
na kilalanin ninyo ang mga gumagawang kasama
ninyo at ang mga nakatataas sa inyo sa Panginoon
at ang nagbibigay ng payo sa inyo. 13 Hinihiling din
namin na pag-ukulan ninyo sila ng lubos na pag-ibig
dahil sa kanilang gawain. Maging payapa kayo sa
bawat isa. 14 Hinihikayat namin kayo, mga kapatid:
pagsabihan ninyo ang mga magugulo, palakasin ang
mga pinanghinaan ng loob, tulungan ang mahina at
maging matiyaga para sa lahat. 15 Siguraduhin ninyo
na walang sinuman ang gaganti ng masama para sa
masama sa sino man. Sa halip, pagsikapang matamo
ang makakabuti sa bawat isa at para sa lahat. 16
Magalak kayo lagi. 17 Manalangin ng walang patid.
18 Magpasalamat kayo sa lahat ng bagay. Sapagkat
ito ang kalooban ng Diyos para sa inyo kay Cristo
Jesus. 19 Huwag hadlangan ang Espiritu. 20 Huwag
hamakin ang mga propesiya. 21 Suriin ang lahat
ng bagay. Panghawakan kung ano ang mabuti. 22
Iwasan ang bawat anyo ng masama. 23 Nawa ang
Diyos ng kapayapaan ay gawin kayong ganap na
banal. Nawa ang buo ninyong espiritu, kaluluwa, at
katawan ay mailaan na walang bahid sa pagdating ng
ating Panginoong Jesu-Cristo. 24 Tapat ang tumawag
sa inyo, at siya rin ang gagawa ng mga ito. 25 Mga
kapatid, ipanalangin ninyo rin kami. 26 Batiin ninyo
ang mga kapatid ng banal na halik. 27 Hinihiling ko
sa inyo sa ngalan ng Panginoon na ang sulat na ito
ay mabasa sa lahat ng kapatid. 28 Nawa ang biyaya
ng ating Panginoong Jesu-Cristo ay sumainyo.

2 Mga Tesalonica

1 Mula kina Pablo, Silas, at Timoteo, para sa
iglesya ng mga taga-Tesalonica sa Diyos na
ating Ama at sa ating Paginoong Jesu-Cristo. 2
Sumainyo nawa ang biyaya at kapayapaan mula
sa Diyos na ating Ama at sa ating Panginoong
Jesu-Cristo. 3 Kami ay dapat magpasalamat lagi
sa Diyos para sa inyo, mga kapatid. Sapagkat ito
ang nararapat, dahil ang inyong pananampalataya ay
lumalago, at ang pag-ibig ng bawat isa sa inyo ay
nananagana sa isa't isa. 4 Kaya sa aming mga sarili
ay pinagmamalaki namin kayo sa mga iglesya ng
Diyos. Pinag-uusapan namin ang tungkol sa inyong
pagtitiyaga at pananampalataya sa kabila ng mga
pag-uusig sa inyo. Pinag-uusapan namin ang tungkol
sa mga pagdadalamhiti na inyong tiniis. 5 Ito ay
tanda ng matuwid na paghahatol ng Diyos. Ang
resulta ay ibibilang kayong karapat-dapat sa kaharian
ng Diyos kung saan kayo ay nagdusa. 6 Matuwid
para sa Diyos na ibalik ang pagdadalamhati sa mga
nagdulot ng dalamhati sa inyo, 7 at kaginhawaan
sa inyong mga nagdalamhati na kasama namin.
Gagawin niya ito sa pagpapakita ng Panginoong
Jesus mula sa langit kasama ng mga anghel ng
kaniyang kapangyarihan. 8 Sa naglalagablab na apoy
siya ay maghihiganti sa mga hindi kumikilala sa Diyos
at sa mga hindi tumugon sa ebanghelyo ng ating
Panginoong Jesus. 9 Sila ay daranas ng kaparusahan
sa walang hanggang pagkawasak na malayo mula sa
presensiya ng Panginoon at mula sa kaluwalhatian
ng kaniyang kapangyarihan. (aiōnios g166) 10 Gagawin
niya ito sa kaniyang pagbabalik sa araw na iyon
para maluwalhati sa pamamagitan ng kaniyang mga
tao at para mamangha sa pamamagitan ng lahat
na naniwala. Sapagkat ang aming mga patotoo
sa inyo ay pinaniwalaan. 11 Dahil dito lagi namin
kayong ipapanalangin. Pinapanalangin namin na
ibilang kayo ng ating Diyos na karapat-dapat sa
inyong pagkatawag. Pinapanalangin namin na tuparin
niya ang bawat pagnanais ng kabutihan at bawat
gawa ng pananampalataya na may kapangyarihan.
12 Pinapanalangin namin ang mga bagay na ito
upang ang pangalan ng ating Panginoong Jesus ay
maluwalhati sa pamamagitan ninyo. Pinapanalangin
namin na maluwalhati kayo sa pamamagitan niya,
dahil sa biyaya ng ating Diyos at ng ating Panginoong
Jesu-Cristo.

2 Ngayon tungkol sa pagdating ng ating Panginoong
Jesu-Cristo at sa ating pagtitipon nang sama-
sama upang makasama niya: hinihiling namin sa inyo,
mga kapatid, 2 na huwag kaagad kayong mabalisa o
mabahala, maging sa pamamagitan ng espiritu, ng
mensahe, o ng sulat na parang nagmula sa amin, na
para bang ang araw ng Panginoon ay dumating na.
3 Huwag ninyong hayaan na kayo ay malinlang sa
kahit na anong paraan. Sapagkat hindi ito darating
hanggang sa mangyari ang pagbagsak at ang taong
suwail ay maihayag, ang anak ng pagkawasak. 4 Siya
ang kakalaban at itataas ang kaniyang sarili laban sa
lahat ng tinatawag na Diyos o sa mga sinasamba.
Bilang resulta, siya ay uupo sa templo ng Diyos at
itatanghal ang sarili bilang Diyos. 5 Hindi ba ninyo
naalala na noong kasama ninyo ako ay sinabi ko
ang mga bagay na ito? 6 Ngayon alam na ninyo
kung ano ang pumipigil sa kaniya, upang siya ay
maihayag sa tamang panahon lamang. 7 Sapagkat
ang hiwaga ng kawalan ng batas ay kumikilos na,
may isa lamang na pumipigil sa kaniya ngayon
hanggang sa siya ay maalis. 8 Pagkatapos ang
taong suwail ay maihahayag, na siyang papatayin ng
ating Panginoong Jesus sa pamamagitan ng hininga
ng kaniyang bibig. Dadalhin siya sa kawalan ng
ating Panginoon sa pamamagitan ng pagkahayag
ng kaniyang pagdating. 9 Ang pagdating ng isang
Suwail ay dahil sa gawain ni Satanas ng may buong
kapangyarihan, tanda, at mga maling himala, 10 at
panloloko ng kasamaan. Ang mga bagay na ito ay
para sa mga napapahamak, dahil hindi nila tinanggap
ang pag-ibig ng katotohanan para sila ay maligtas. 11
dito, ipinapadala ng Diyos sa kanila ang gawa ng
kamalian upang sila ay maniwala sa kasinungalingan.
12 Ang resulta nito ay mahahatulan silang lahat,
ang mga hindi naniwala sa katotohanan sa halip ay
nahumaling sa kasamaan. 13 Ngunit dapat kami laging
magpasalamat sa Diyos para sa inyo, mga kapatid na
iniibig ng Panginoon. Sapagkat pinili kayo ng Diyos
bilang unang bunga ng kaligtasan sa pagpapabanal
ng Espiritu at paniniwala sa katotohanan. 14 Ito ang
dahilan kung bakit niya kayo tinawag sa pamamagitan
ng ating ebanghelyo upang matamo ang kaluwalhatian
ng ating Panginoong Jesu Cristo. 15 Kaya nga, mga
kapatid, maging matatag kayo. Hawakang mahigpit
ang mga tradisyon na naituro sa inyo, kahit na sa
pamamagitan ng salita o ng aming sulat. 16 Ngayon,
nawa ang ating Panginoong Jesu-Cristo mismo, at

ang ating Diyos Ama na nagmamahal sa atin at
nagbigay sa atin ng walang hanggang kaaliwan at
mabuting pag-asa sa hinaharap sa pamamagitan ng
biyaya, **(aiōnios g166)** **17** ang mag-aliw at magpatatag
ng inyong mga puso para sa mabuting gawa at salita.

3 At ngayon, mga kapatid, manalangin kayo para sa
amin, na ang salita ng Panginoon ay mapadali at
maluwalhati, gaya ng ginagawa ninyo. **2** Ipanalangin
ninyo na mailigtas kami mula sa mga makasalanan
at masasamang tao, dahil hindi lahat ay may
pananampalataya **3** Ngunit tapat ang Panginoon,
na magpapatatag at magbabantay sa inyo mula sa
masama. **4** Mayroon kaming tiwala sa Panginoon
tungkol sa inyo, na pareho ninyong gagawin at
ipagpapatuloy ang mga bagay na iniutos namin sa
inyo. **5** Nawa ang Panginoon ang magpatnubay sa
inyong mga puso sa pag-ibig ng Diyos at sa pagtitiis ni
Cristo. **6** Ngayon inuutusan namin kayo, mga kapatid,
sa pangalan ng ating Panginoong Jesu-Cristo, na
lumayo kayo sa mga taong tamad sa pamumuhay at
hindi ayon sa mga kaugalian na inyong tinanggap
mula sa amin. **7** Sapagkat inyong nalalaman sa
inyong mga sarili na nararapat ninyo kaming gayahin.
Hindi kami namuhay na nakasama ninyo na katulad
ng mga taong ito na walang disiplina. **8** At hindi kami
kumakain ng pagkain ng iba nang hindi nagbayad
para dito. Sa halip, gumagawa kami sa gabi at araw
ng mabibigat na gawain at paghihirap, dahil ayaw
namin na maging pabigat sa inyo. **9** Ginagawa namin
ito hindi dahil sa wala kaming kapangyarihan. Sa
halip, ginagawa namin ito ng maayos upang maging
halimbawa sa inyo, upang kami ay inyong tularan. **10**
Nang kami ay kasama ninyo, iniutos namin sa inyo na,
“Kung may isang ayaw magtrabaho, huwag siyang
pakainin.” **11** Sapagkat naririnig namin na ang ilan
sa inyo ay tamad. Hindi sila gumagawa sa halip sila
ay nakikialam sa buhay ng iba. **12** Ngayon inutusan
namin sila at hinikayat sa Panginoong Jesu-Cristo, na
sila nga ay gumawa ng may katahimikan at kainin nila
ang kanilang sariling pagkain. **13** Ngunit kayo, mga
kapatid, huwag kayong mapanghinaan ng loob na
gawin kung ano ang tama. **14** Kung mayroon mang
hindi sumusunod sa mga salita na aming isinulat,
tandaan ninyo siya at huwag kayong makisama sa
kaniya upang siya ay mahiya. **15** Huwag ninyo siyang
ituring na kaaway, ngunit pagsabihan ninyo siya
bilang isang kapatid. **16** Nawa ang Panginoon ng
kapayapaan aymagbigay sa inyo ng kapayapaan sa
lahat ng pagkakataon at sa lahat ng paraan. Nawa
ang Panginoon ay sumainyong lahat. **17** Ito ang aking
pagbati, akong si Pablo, sa aking sariling kamay, kung
saan ay tanda sa bawat sulat. Ganito ako sumulat.
18 Nawa ang biyaya ng Panginoong Jesu-Cristo ay
sumainyong lahat.

1 Timoteo

1 Mula kay Pablo, apostol ni Cristo Jesus ayon sa
kautusan ng Diyos na ating tagapagligtas at Cristo
Jesus na ating inaasahan, 2 para kay Timoteo, isang
tunay na anak sa pananampalataya: Biyaya, habag,
at kapayapaan mula sa Diyos Ama at kay Cristo Jesus
na ating Panginoon. 3 Katulad ng pinakiusap ko saiyo
na gawin mo nang ako ay papuntang Macedonia,
manatili ka sa Efeso upang mautusan mo ang ilang
mga tao na huwag magturo ng ibang doktrina. 4
Ni pansinin ang mga kwento at mga kasaysayan
ng lahi. Nagdudulot ito ng mga pagtatalo sa halip
na makatulong sa plano ng Diyos, kung saan sa
pamamagitan ng pananampalataya. 5 Ngayon ang
layunin ng kautusan ay pag-ibig mula sa isang dalisay
na puso, mula sa isang mabuting budhi, at mula sa
tapat na pananampalataya. 6 May ilang mga tao
na hindi naabot ang layunin at tumalikod sa mga
bagay na ito at napunta sa mga walang kabuluhan
na pananalita. 7 Nais nilang maging tagapagturo
ng kautusan, ngunit hindi nila nauunawaan kung
ano ang kanilang sinasabi o kung ano ang kanilang
ipinipilit. 8 Ngunit alam natin na ang kautusan ay
mabuti kung ginagamit ito ng ayon sa batas. 9 At
nalalaman natin ito, na ang kautusan ay hindi ginawa
para sa matuwid na tao, kundi sa walang kinikilalang
batas at rebeldeng mga tao, para sa mga hindi
makadiyos, at makasalanan, at sa mga taong walang
Diyos at lapastangan. Ito ay ginawa para sa mga
pumapatay ng kanilang ama at ina, para sa mga
mamamatay tao, 10 para sa mga taong mahahalay,
at sa mga nakikipagtalik sa parehong kasarian, at
sa mga nangunguha ng mga tao para gawing mga
alipin, para sa mga sinungaling, para sa mga huwad
na saksi, at para sa anumang salungat sa mabuting
alituntunin. 11 Ang mga alituntuning ito ay ayon
sa dakilang ebanghelyo ng mapagpalang Diyos na
ipinagkatiwala sa akin. 12 Nagpapasalamat ako kay
Cristo Jesus na ating Panginoon. Pinapalakas niya
ako, sapagkat itinuturing niya akong tapat, at inilagay
niya ako sa paglilingkod. 13 Isa akong lapastangan sa
Diyos, umuusig, at marahas na tao. Ngunit tumanggap
ako ng habag dahil sa hindi ko alam ang aking
ginagawa sa kawalan ng pananampalataya. 14 Ngunit
ang biyaya ng ating Panginoon ay nag-uumapaw
sa pananampalataya at pag-ibig na nakay Cristo
Jesus. 15 Ang mensaheng ito ay mapagkakatiwalaan
at karapat-dapat na tanggapin ng lahat, na si Cristo
Jesus ay naparito sa mundo para iligtas ang mga
makasalanan. Ako ang pinakamasama sa mga ito. 16
Ngunit sa dahilang ito nabigyan ako ng habag, kaya't
sa pamamagitan ko, bilang pangunahin, ay ipapakita
ni Cristo Jesus ang buong pagtitiyaga. Ginawa niya
ito bilang isang halimbawa sa mga magtitiwala sa
kaniya para sa buhay na walang hanggan. **(aiōnios
g166)** 17 Ngayon sa hari ng walang hanggang
panahon, ang walang kamatayan, hindi nakikita,
at nag-iisang Diyos, sa kaniya ang karangalan at
luwalhati magpakailanpaman. Amen. **(aiōn g165)** 18
Ibinibigay ko ang utos na ito sa iyo, Timoteo, na
aking anak. Ginagawa ko ito ayon sa propesiya
na nasabi tungkol sa iyo noon, upang ikaw ay
makipaglaban sa mabuting pakikipaglaban. 19 Gawin
mo ito para magkaroon ka ng pananampalataya
at isang mabuting budhi. Binalewala ito ng ilang
mga tao at natulad sa pagkawasak ng barko ang
kanilang pananampalataya. 20 Tulad nina Himeneo at
Alejandro, na ibinigay ko kay Satanas upang matuto
silang hindi lumapastangan.

2 Kaya una sa lahat, ipinakikiusap ko na ang mga
kahilingan, mga panalangin, mga panalangin
para sa iba at mga pasasalamat ay maipaabot
para sa lahat ng tao, 2 para sa mga hari at sa
lahat ng mga nasa kapangyarihan, upang tayo ay
makapamuhay ng mapayapa at tahimik na may
buong kabanalan at karangalan. 3 Ito ay mabuti
at katanggap-tanggap sa harap ng ating Diyos na
tagapagligtas. 4 Ninanais niya na ang lahat ng tao
ay maligtas at magkaroon ng kaalaman tungkol sa
katotohanan. 5 Sapagkat may iisang Diyos at iisang
tagapamagitan sa Diyos at sa tao, ang taong si
Cristo Jesus. 6 Ibinigay niya ang kaniyang sarili
bilang katubusan sa lahat, bilang patotoo sa tamang
panahon. 7 Sa kadahilanang ito, ako, si Pablo, ay
naging tagapagturo at apostol. Nagsasabi ako ng
katotohanan. Hindi ako nagsisinungaling. Ako ang
tagapagturo ng mga Gentil sa pananampalataya
at katotohanan. 8 Kaya, nais ko na ang lahat ng
kalalakihan sa bawat lugar na manalangin at itaas
ang kanilang mga banal na kamay ng walang galit at
mga pag-aalinlangan. 9 Gayundin, nais ko ang mga
kababaihan na magsuot ng nararapat na kasuotan
ng may kahinhinan at pagpipigil sa sarili. Hindi sila
dapat magtirintas ng buhok, o maglagay ng ginto,
o perlas, o magsuot ng mamahaling damit. 10 Nais

ko silang magsuot ng kung ano ang angkop sa mga
kababaihan na nagpapahayag ng pagiging maka-
diyos sa pamamagitan ng mga mabubuting gawa. 11
Dapat matuto ang babae ng may pananahimik at nang
buong pagpapasakop. 12 Hindi ko pinahihintulutan
ang isang babae na magturo o pamahalaan ang
isang lalaki ngunit mamuhay sa katahimikan. 13
Sapagkat unang nilikha si Adan bago si Eba. 14 At
si Adan ay hindi nalinlang, ngunit lubos na nadaya
ang babae sa pagsuway. 15 Gayunman, maliligtas
siya sa pamamagitan ng panganganak, kung sila ay
magpapatuloy sa pananampalataya, sa pag-ibig at
kabanalan na may mahinahon na kaisipan.

3 Ang pahayag na ito ay mapagkakatiwalaan: Kung
sinuman ang nagnanais na maging tagapangasiwa,
nagnanais siya ng mabuting gawa. 2 Kaya ang
tagapangasiwa ay dapat walang kapintasan. Dapat
maging asawa siya ng isang babae. Dapat siya ay
mahinahon, matalino, matino, at magiliw sa mga
panauhin. Dapat may kakayahan siyang magturo.
3 Dapat hindi sugapa sa alak, hindi marahas,
kundi marahan, payapa. Hindi maibigin sa pera. 4
Kailangang maayos niyang pinamamahalaan ang
kaniyang sambahayan, at kailangang sinusunod siya
ng kaniyang mga anak nang may buong paggalang.
5 Sapagkat kung ang lalaki ay hindi alam kung paano
niya pamahalaan ang kaniyang sariling sambahayan,
paano niya mapangangalagaan ang iglesiya ng Diyos?
6 Dapat hindi siya baguhang mananampalataya,
upang hindi siya maging mapagmataas at mahulog sa
paghahatol kagaya ng diyablo. 7 Kailangang mabuti
rin ang kaniyang reputasyon sa mga nasa labas,
upang hindi siya mahulog sa kahihiyan at sa bitag
ng diyablo. 8 Gayon din, dapat marangal ang mga
diakono, hindi dalawa ang salita. Dapat hindi sila
umiinom ng sobrang alak o maging sakim. 9 Dapat
nilang ingatan ang naipahayag na katotohanan ng
pananampalataya na may malinis na budhi. 10 Dapat
mapatunayan muna silang karapat-dapat, pagkatapos
dapat silang maglingkod dahil sila ay walang sala. 11
Gayun din ang mga babae, dapat maging marangal.
Dapat hindi sila mapanirang-puri. Dapat mahinahon
at tapat sila sa lahat ng bagay. 12 Ang mga diakono
ay dapat maging mga asawa ng isang babae. Dapat
mahusay nilang pinamamahalaan ang kanilang mga
anak at sambahayan. 13 Para sa mga naglingkod
ng mahusay ay nakamit na nila para sa kanilang
sarili ang mabuting katayuan at malaking tiwala sa
pananampalataya na nakay Cristo Jesus. 14 Sinusulat
ko ang mga bagay na ito sa iyo, at umaasa akong
makapunta sa iyo sa lalong madaling panahon. 15
Ngunit kung maaantala ako, sumusulat ako upang
iyong malaman kung paano kumilos ng wasto sa
sambahayan ng Diyos, na siyang iglesiya ng buhay
na Diyos, ang haligi at saligan ng katotohanan. 16
At hindi maikakaila na ang katotohanang inihayag
ng pagkamaka-diyos ay dakila: “Nagpakita siya sa
laman, pinatunayang matuwid ng Espiritu, nakita ng
mga anghel, ipinahayag sa mga bansa, pinaniwalaan
sa mundo, at itinaas sa kaluwalhatian.”

4 Ngayon maliwanag na sinasabi ng Espiritu na
sa mga huling panahon may mga taong tatalikod
sa pananampalataya at sila ay makikinig sa mga
mandarayang espiritu at sa mga katuruan ng mga
demonyo 2 sa kasinungalingan at pagpapaimbabaw.
Ang kanilang mga budhi ay mamarkahan. 3
Ipagbabawal nila ang pag-aasawa at pagtanggap
ng mga pagkaing nilikha ng Diyos upang ipamahagi
ng mga mananampalataya at nakakaalam ng
katotohanan. 4 Sapagkat lahat ng mga bagay
na nilikha ng Diyos ay mabuti. Walang anuman
na tinatanggap natin nang may pasasalamat ang
dapat na tanggihan. 5 Sapagkat inihahandog ito
sa pamamagitan ng salita ng Diyos at panalangin.
6 Kung iyong ilalagay ang mga bagay na ito sa
harapan ng mga kapatid, ikaw ay magiging mabuting
lingkod ni Jesu-Cristo. Sapagkat ikaw ay pinalakas sa
pamamagitan ng mga salita ng pananampalataya at sa
pamamagitan ng mabuting katuruan na iyong sinunod.
7 Ngunit tanggihan mo ang mga maka-mundong
kuwento na gustong-gusto ng mga matatandang
babae. Sa halip, sanayin mo ang iyong sarili sa
pagiging maka-diyos. 8 Sapagkat ang pagsasanay
ng katawan ay may kaunting pakinabang, ngunit ang
pagiging maka-diyos ay mapapakinabangan sa lahat
ng bagay. Ito ay may pinanghahawakang pangako
ngayon at sa buhay na darating. 9 Ang mensaheng
ito ay mapagkakatiwalaan at lubos na katanggap-
tanggap. 10 Sapagkat dahil dito tayo ay nagsusumikap
at gumagawang mainam. Sapagkat may pagtitiwala
tayo sa buhay na Diyos, na siyang Tagapagligtas
ng lahat ng tao, lalo na sa mga mananampalataya.
11 Ipahayag mo at ituro ang mga bagay na ito. 12
Huwag hayaan ang sinuman na maliitin ang iyong
kabataan. Sa halip, maging halimbawa ka sa mga
sumasampalataya, sa pananalita, pag-uugali, pag-

ibig, katapatan, at sa kalinisan. 13 Hanggang sa
ako ay dumating, manatili ka sa pagbabasa, sa
pagpapaliwanag, at sa pagtuturo. 14 Huwag mong
pabayaan ang kaloob na nasa iyo, na ipinagkaloob
sa iyo sa pamamagitan ng propesiya, kasama ang
pagpapatong ng mga kamay ng mga nakakatanda.
15 Ingatan mo ang mga bagay na ito. manatili ka sa
mga ito, upang makita ang iyong pag-unlad ng lahat
ng mga tao. 16 Ingatan mo ang iyong sarili at ang
iyong pagtuturo. Magpatuloy ka sa mga bagay na ito.
Sapagkat kung gagawin mo ito, maililigtas mo ang
iyong sarili at sila na nakikinig sa iyo.

5 Huwag mong pagsalitaan nang masama ang
lalaking nakakatanda sa iyo. Sa halip, pangaralan
mo siya na tulad sa ama. Pangaralan mo ang mga
nakakabatang lalaki na parang mga kapatid. 2
Pangaralan mo ang mga nakatatandang babae na
parang ina at mga nakakabatang babae na parang
mga kapatid nang buong kalinisan. 3 Parangalan
mo ang mga balo, ang mga tunay na balo. 4 Ngunit
kung ang balo ay may mga anak o di kaya mga
apo, matuto muna silang ipakita ang paggalang
sa kanilang sariling sambahayan. Suklian muna
nila ang kanilang mga magulang, sapagkat ito ay
kalugod-lugod sa Panginoon. 5 Ngunit ang tunay
na balo ay naiwang nag-iisa. Nagtitiwala siya sa
Diyos. Lagi siyang nananatili na may mga kahilingan
at mga panalangin araw at gabi. 6 Gayunman,
ang babaeng namumuhay sa kalayawan ay patay
na, kahit na siya ay nabubuhay pa. 7 At ipangaral
mo ang mga bagay na ito upang sila ay maging
walang kapintasan. 8 Ngunit kung mayroong hindi
nagbibigay sa kaniyang sariling kamag-anak, lalo
na sa kaniyang sariling sambahayan, itinanggi niya
ang pananampalataya at mas masahol pa sa hindi
mananampalataya. 9 Itala bilang isang balo ang
babaeng hindi bababa sa animnapu ang edad, asawa
ng isang lalaki. 10 Dapat siyang makilala sa kaniyang
mabubuting gawa, maging sa pag-aalaga ng mga
bata, o sa pagpapatuloy ng mga taga-ibang bayan, o
sa paghuhugas ng paa ng mga mananampalataya, o
sa pagtulong sa mga nagdurusa, o sa pagiging tapat
sa bawat mabubuting gawain. 11 Ngunit sa mga mas
batang balo, tanggihan mo silang itala sa listahan.
Dahil kapag sila ay bumigay sa pagnanasa ng laman
laban kay Cristo ay nais nilang mag-asawa. 12 Sa
pamamagitan nito, pinahihintulutan nila ang kasalanan
dahil tinalikuran nila ang una nilang pangako. 13
Nasanay din silang maging tamad. Pumupunta din
sila sa mga bahay-bahay. Hindi lang sila naging
tamad, ngunit sila din ay naging mga mapanirang-puri
at naging mapanghimasok. Sinasabi nila ang mga
bagay na hindi nila dapat sabihin. 14 Kaya naman
gusto ko ang mga mas batang babae na mag-asawa,
manganak, upang mamahala sa tahanan, upang
hindi mabigyan ng pagkakataon ang kaaway na tayo
ay paratangan sa paggawa ng masama. 15 Dahil
may mga ilan na tuluyan nang tumalikod at napunta
na kay Satanas. 16 Kung ang mananampalatayang
babae ay may kamag-anak na mga balo, tulungan
niya sila upang ang iglesiya ay hindi mabigatan at
matulungan nito ang tunay na mga balo. 17 Hayaan
ang mga nakatatanda na namumuno ng maayos ay
ituring na karapat-dapat sa mas mataas na parangal,
lalo na ang mga gumagawa sa salita at sa pagtuturo.
18 Sapagkat sinasabi sa kasulatan, “Huwag mong
bubusalan ang baka habang gumigiik ng butil,” at
“Ang manggagawa ay karapat-dapat sa kaniyang
kabayaran.” 19 Huwag kang tatanggap ng paratang
laban sa nakatatanda maliban na lang kung may
dalawa o tatlong saksi. 20 pagsabihan mo ang mga
makasalanan sa harapan ng lahat upang matakot ang
iba. 21 Taimtim kong inuutos sa iyo sa harap ng Diyos,
ni Cristo Jesus, at ng mga piling anghel na ingatan
mo ang mga kautusang ito ng walang kinikilingan,
at gawin mo ito ng walang tinatangi. 22 Huwag mo
kaagad ipatong ang iyong kamay kaninuman. Huwag
kang makibahagi sa mga kasalanan ng ibang tao.
Panatilihin mong dalisay ang iyong sarili. 23 Huwag
lamang tubig ang iyong inumin. Sa halip uminom ka
ng konting alak para sa iyong sikmura at sa iyong
madalas na pagkakasakit. 24 Ang mga kasalanan ng
ibang tao ay lantaran at nauuna ito sa kanila bago pa
sa hukuman. Ngunit ang ibang mga kasalanan ay
sumusunod pagkatapos na. 25 Gayon din naman,
ang ibang mabubuting gawa ay lantaran, ngunit may
mga ilan na hindi maitatago.

6 Hayaan ang lahat ng nasa ilalim ng pamatok ng
pagiging mga alipin na kilalanin nila ang kanilang
mga amo ng karapat-dapat sa buong paggalang.
Dapat nilang gawin ito upang ang pangalan ng Diyos
at ang katuruan ay hindi malapastangan. 2 Ang mga
alipin na may among mananampalataya ay huwag
silang lapastanganin dahil sila ay magkapatid. Sa
halip, sila ay dapat paglingkurang mabuti. Sapagkat
ang mga amo na natutulungan nila sa kanilang gawain

ay mga mananampalataya at minamahal. Ituro mo at
ipahayag ang mga bagay na ito. 3 Kung mayroong
magtuturo ng kakaiba at hindi tinanggap ang ating
tapat na tagubilin, na ang mga Salita ng ating
Panginoong Jesu-Cristo. Kung hindi nila tanggapin
ang katuruan na nagdadala sa pagiging maka-diyos. 4
Ang taong ito ay mapagmataas at walang nalalaman.
Sa halip, sakit na niya ang manuligsa at makipagtalo
tungkol sa mga salita. Ang mga salitang ito ay
humahantong sa pagkainggit, pagtatalo, mga insulto,
mga masamang akala, at 5 patuloy na pag-aawayan
sa pagitan ng mga taong baluktot ang mga pag-
iisip. Tumalikod sila sa katotohanan. Iniisip nila na
ang pagiging maka-diyos ay isang paraan upang
yumaman." 6 Ngayon ang pagiging maka-diyos na
may kapanatagan ay may malaking pakinabang.
7 Sapagkat wala tayong dinalang anuman dito sa
mundo. wala rin tayong madadala na anumang bagay.
8 Sa halip, masiyahan tayo sa pagkain at pananamit.
9 Ngayon sa mga gustong yumaman mahuhulog
sila sa tukso, sa isang bitag. Sila ay mahuhulog
sa kamangmangan at masamang pagnanasa, at
sa anumang sisira at wawasak sa mga tao. 10
Sapagkat ang pag-ibig sa pera ay ugat ng lahat
ng uri ng kasamaan. Ang ilang mga taong nagnais
nito ay nailigaw sa kanilang pananampalataya at
tinutusok nila ang kanilang sarili nang labis na
kapighatian. 11 Ngunit ikaw, na lingkod ng Diyos,
layuan mo ang mga bagay na ito. Sikapin mo ang
katuwiran, pagiging maka-diyos, katapatan, pag-ibig,
pagtitiis, at kahinahunan, 12 Lumaban ka ng mabuting
pakikipaglaban sa pananampalataya. Panghawakan
mo ang buhay na walang hanggan kung saan ka
tinawag. Tungkol dito nagpatotoo ka sa harap ng
maraming mga saksi kung ano ang mabuti. **(aiōnios
g166)** 13 Ibinibigay ko sa iyo ang utos na ito sa harap
ng Diyos, na siyang dahilan nang lahat ng bagay
para mabuhay, at sa harapan ni Cristo-Jesus, na
siyang nagsabi ng katotohanan kay Poncio Pilato:
14 ingatan mong mabuti ang mga kautusan, ng
walang kapintasan, hanggang sa pagpapakita ng ating
Panginoong Jesu- Cristo. 15 Ipapahayag ng Diyos
ang kaniyang pagpapakita sa tamang panahon—ang
Diyos, ang Pinagpala, ang nag-iisang kapangyarihan,
ang Hari na siyang naghahari, ang Panginoong
namumuno. 16 Siya lamang ang walang kamatayan
at nananahan sa hindi malapitang liwanag. Walang
sinumang tao na nakakita sa kaniya o kaya ay may
kakayahang makita siya. Sa kaniya ang karangalan at
walang hanggang kapangyarihan. Amen. **(aiōnios g166)**
17 Sabihin mo sa mayayaman sa mundong ito na
huwag magmataas, at huwag umasa sa kayamanan,
na walang katiyakan. Sa halip, dapat silang umasa
sa Diyos. Na nagkakaloob sa atin ng tunay na
kayamanan upang ikagalak. **(aiōn g165)** 18 Sabihin mo
sa kanila na gumawa ng mabuti, at magpakayaman
sa mabubuting mga gawa, maging mapagbigay, at
handang mamahagi. 19 Sa paraang iyan, sila ay mag-
iipon para sa kanilang sarili ng mabuting pundasyon
sa kung anong darating, upang makamit nila ang
tunay na buhay. 20 Timoteo, pangalagaan mo kung
ano ang mga naibigay sa iyo. Umiwas ka sa mga
walang kabuluhang mga usapan at mga pagtutuligsa
na sinasabing maling kaalaman. 21 May ibang mga
tao na nagpapahayag ng mga bagay na ito kaya
marami sa kanila ang nailihis sa pananampalataya.
Sumasaiyo nawa ang biyaya.

2 Timoteo

1 Mula kay Pablo, na isang apostol ni Cristo Jesus
sa pamamagitan ng kalooban ng Diyos, ayon sa
pangako ng buhay na nakay Cristo Jesus, 2 para kay
Timoteo, pinakamamahal na anak: Biyaya, habag,
at kapayapaan mula sa Diyos Ama at kay Cristo
Jesus na ating Panginoon. 3 Nagpapasalamat ako sa
Diyos, na aking pinaglilingkuran mula pa sa aking
mga ninuno, na may malinis na budhi, habang patuloy
kitang inaalala sa aking mga panalangin. Gabi at
araw, 4 nananabik akong makita ka, upang maaari
akong mapuno ng kagalakan. Naaalala ko ang iyong
mga pagluha. 5 Napaalalahanan ako sa tapat mong
pananampalataya na unang ipinamuhay ng iyong
lola na si Loida at ng iyong ina na si Eunice. At
natitiyak ko na ipinapamuhay mo rin ito. 6 Ito ang
dahilan na pinapaalalahanan kita na pagningasin
muli ang kaloob ng Diyos sa iyo sa pamamagitan ng
pagpatong ko ng aking mga kamay. 7 Sapagkat hindi
tayo binigyan ng Diyos ng espiritu ng pagkatakot,
kundi ng kapangyarihan, pag-ibig at disiplina. 8 Kaya
huwag mong ikakahiya ang magpatotoo tungkol sa
ating Panginoon, maging ako, si Pablo, na kaniyang
bilanggo. Sa halip, makibahagi sa pagdurusa para sa
ebanghelyo ayon sa kapangyarihan ng Diyos. 9 Ang
Diyos ang nagligtas sa atin at tumawag sa atin sa
banal na pagkatawag. Ginawa niya ito, hindi ayon sa
ating mga gawa, ngunit ayon sa kaniyang layunin at
biyaya. Ibinigay niya ang mga bagay na ito sa atin
kay Cristo Jesus bago pa ang pasimula ng panahon.
(aiōnios g166) 10 Ngunit ngayon naihayag na ang
pagliligtas ng Diyos sa pamamagitan ng pagpapakita
ng ating Panginoong Jesu-Cristo. Si Cristo ang
siyang naglagay ng hangganan sa kamatayan at
nagdala ng buhay na walang hangganan upang
magliwanag sa pamamagitan ng ebanghelyo. 11 Dahil
dito, ako ay hinirang na tagapangaral, isang apostol,
at tagapagturo. 12 Dahil dito ako din ay nagdurusa sa
mga bagay na ito. Ngunit hindi ako nahiya, sapagkat
kilala ko ang aking pinaniwalaan. Natitiyak ko na kaya
niyang ingatan ang anumang bagay na ipinagkatiwala
ko sa kaniya hanggang sa araw na iyon. 13 Ingatan
mo ang mga halimbawa ng mga tapat na mensaheng
narinig mo sa akin, kasama ang pananampalataya
at pag-ibig na nakay Cristo Jesus. 14 Ang mabuting
bagay na ipinagkatiwala ng Diyos sa iyo, bantayan
mo ito sa pamamagitan ng Banal na Espiritu, na
namumuhay sa atin. 15 Alam mo ito, na lahat ng
nakatira sa Asya ay tumalikod sa akin. Sa grupong
ito ay sina Figelo at Hermogenes. 16 Kahabagan
nawa ng Panginoon ang sambahayan ni Onesiforo,
sapagkat madalas niya akong pinalalakas at hindi
niya ikinahiya ang aking kadena. 17 Sa halip, noong
nasa Roma siya, masigasig niya akong hinanap, at
natagpuan niya ako. 18 Ang Panginoon nawa ang
magkaloob sa kaniya upang kaniyang masumpungan
ang habag sa araw na iyon. At alam mo ng lubusan
ang lahat ng paraan ng pagtulong niya sa akin sa
Efeso.

2 Kaya ikaw, anak ko, maging matatag ka sa
biyayang nakay Cristo Jesus. 2 At ang mga
bagay na narinig mo sa akin kasama ng maraming
saksi, ipagkatiwala mo ang mga ito sa mga tapat
na tao na kaya ring magturo sa iba. 3 Samahan
mo ako sa pagdurusa at paghihirap, tulad ng isang
mabuting sundalo ni Cristo Jesus. 4 Walang sundalo
ang naglilingkod habang nakatali sa mga bagay ng
buhay na ito, upang sa ganoon kalugdan siya ng
kaniyang mataas na opisyal. 5 Gayundin naman,
kung sinuman ang makipagpaligsahan tulad ng isang
manlalaro, hindi siya kokoronahan maliban kung siya
ay makipagpaligsahan ayon sa mga alituntunin. 6
Kinakailangang ang isang masipag na magsasaka ay
maunang tatanggap ng kaniyang bahagi sa ani. 7
Isipin mo ang tungkol sa aking sinasabi, sapagkat ang
Panginoon ang magbibigay sa iyo ng pang-unawa sa
lahat ng bagay. 8 Alalahanin mo si Jesu-Cristo, mula
sa binhi ni David, na binuhay mula sa mga patay. Ayon
ito sa aking mensahe ng ebanghelyo, 9 kung saan
ako ay nagdurusa na humantong sa pagkakadena sa
akin na parang isang kriminal. Ngunit ang salita ng
Diyos ay hindi nakatanikala. 10 Kaya tinitiis ko ang
lahat ng bagay para sa mga pinili, upang matamo din
nila ang kaligtasan na nakay Cristo Jesus, na may
kaluwalhatian na walang hanggan. **(aiōnios g166)** 11
Ang kasabihang ito ay mapagkakatiwalaan, “Kung
namatay tayong kasama niya, mabubuhay din tayo
kasama niya. 12 Kung magtitiis tayo, maghahari din
tayong kasama niya. Kung ikakaila natin siya, ikakaila
din niya tayo. 13 Kung hindi tayo tapat, nananatili
siyang tapat, sapagkat hindi niya maaaring ipagkaila
ang kaniyang sarili.” 14 Palagi mo silang paalalahanan
ng mga bagay na ito. Pagsabihan mo sila sa harap ng
Diyos na huwag makipag-away tungkol sa mga salita.
Dahil, walang mapapakinabangan dito. Dahil dito may

pagkawasak para sa mga nakikinig. **15** Gawin mo ang
lahat mong makakaya upang iharap ang iyong sarili na
karapat-dapat sa Diyos bilang isang manggagawang
walang dapat ikahiya. Panghawakan mo ng tama
ang salita ng katotohanan. **16** Iwasan ang usapang
malaswa, na siyang nagiging daan sa higit pang
kawalan ng pagkilala sa Diyos. **17** Ang kanilang salita
ay kakalat tulad ng ganggrena. Kabilang dito sina
Himeneo at Fileto. **18** Sila ang mga lalaking nalihis sa
katotohanan. Sinasabi nila na ang muling pagkabuhay
ay nangyari na. Ginugulo nila ang pananampalataya
ng ilan. **19** Gayunman, nakatayo ang matibay na
pundasyong itinatag ng Diyos. Mayroon itong tatak
na ganito: "Nakikilala ng Panginoon kung sino ang
mga kaniya" at "Bawat isang tumatawag sa pangalan
ng Panginoon ay dapat lumayo sa kasamaan" **20**
Sa mayamang tahanan, hindi lamang lalagyang yari
sa ginto at pilak ang naroon. May mga lalagyan
ding yari sa kahoy at putik. Ang ilan sa mga ito ay
ginagamit sa marangal ngunit ang ilan ay sa hindi
marangal. **21** Kung sinuman ang maglinis ng kaniyang
sarili mula sa hindi marangal na pagkakagamit, siya
ay isang marangal na lalagyan. Siya ay ibinukod,
kagamit-gamit sa kaniyang Panginoon, at inihanda
para sa bawat mabuting gawain. **22** Lumayo sa mga
makalamang pagnanasa ng kabataan. Pagsikapan
na matamo ang katuwiran, pananampalataya, pag-
ibig, at kapayapaan kasama ang mga tumatawag
sa Panginoon mula sa malinis na puso. **23** Ngunit
tanggihan ang mga walang kabuluhan at mangmang
na mga katanungan. Alam mo na hahantong ang
mga ito sa pagtatalo. **24** Hindi dapat nakikipag-
away ang lingkod ng Panginoon. Sa halip dapat
siyang maging marahan sa lahat, may kakayahang
magturo, at matiyaga. **25** Dapat niyang turuan ang
mga sumasalungat sa kaniya ng may kababaang-
loob. Baka sakaling pagkalooban sila ng Diyos ng
pagsisisi para sa pagkaalam sa katotohanan. **26**
Maliliwanagan muli ang kanilang isip at makakawala
sa bitag ng diyablo, pagkatapos na sila ay kaniyang
bihagin para sa kaniyang kalooban.

3 Ngunit alamin ito: na sa mga huling araw ay
magkakaroon ng kahirapan. **2** Sapagkat ang
mga tao ay magiging makasarili, maibigin sa pera,
mayabang, hambog, mga lapastangan, suwail sa mga
magulang, walang utang na loob, at hindi banal. **3** Sila
ay mawawalan ng likas na pag-ibig, hindi mapayapa,
mga mapanira, walang pagpipigil sa sarili, marahas,
hindi maibigin sa mabuti. **4** Sila ay magiging mga
taksil, matigas ang ulo, palalo, maibigin sa kalayawan
sa halip na maibigin sa Diyos. **5** Magkukunwari
silang mga maka-diyos ngunit itatanggi nila ang
kapangyarihan nito. Layuan mo ang mga taong ito. **6**
Sapagkat ilan sa kanila ay pumapasok sa mga bahay
at nang-aakit ng mga mangmang na babae. Ang mga
babaeng ito ay patong-patong ang mga kasalanan at
natatangay ng iba't-ibang pagnanasa. **7** Ang mga
babaeng ito ay palaging nag-aaral, ngunit kahit kailan
wala silang kakayahang magkaroon ng pang-unawa
sa katotohanan. **8** Sa ganoon ding paraan na tulad
ni Janes at Jambres na sumalungat kay Moises.
Sa paraang ito ang mga bulaang tagapagturo ay
sumalungat din sa katotototohanan. Sila ang mga
kalalakihan na nasira ang kaisipan, hindi sang-ayon
sa pananampalataya. **9** Ngunit hindi sila uunlad.
Sapagkat mahahayag ang kanilang kahangalan sa
lahat, tulad ng mga kalalakihang ito. **10** Ngunit para sa
iyo, sinunod mo ang aking mga katuruan, pag-uugali,
layunin, pananampalataya, mahabang pagtitiis, pag-
ibig, pagtitiyaga, **11** pag-uusig, pagtitiis, at kung ano
ang nangyari sa akin sa Antioquia, Iconio, at Listra.
Tiniis ko ang mga pag-uusig. Sa lahat ng mga ito, ay
sinagip ako ng Panginoon. **12** Ang lahat ng gustong
mamuhay ng matuwid kay Cristo Jesus ay uusigin.
13 Ang masasamang tao at ang mga mapagpanggap
ay mas lalong lalala. Ililigaw nila ang iba. Sila mismo
ay maililigaw. **14** Ngunit para sa iyo, manatili ka sa
mga bagay na iyong natutunan at matibay mong
pinaniniwalaan. Alam mo kung kanino ka natuto.
15 Alam mo na mula sa iyong kabataan nalaman
mo na ang sagradong kasulatan. Ang mga ito ang
nagbibigay karunungan sa iyo para sa kaligtasan sa
pamamagitan ng pananampalataya kay Cristo Jesus.
16 Lahat ng kasulatan ay kinasihan ng Diyos. Ito ay
mapapakinabangan sa pangangaral, sa pagsaway,
pagtatama sa mali, at pagsasanay sa katuwiran. **17**
Ito ay upang ang lingkod ng Diyos ay magkaroon ng
kakayahan, at mabigyan ng kasangkapan sa lahat ng
mabuting gawa.

4 Ibinibigay ko ang taimtim na kautusang ito sa harap
ng Diyos at ni Cristo Jesus, na siyang hahatol sa
mga buhay at sa mga patay, at dahil sa kaniyang
pagpapakita at sa kaniyang kaharian. **2** Ipangaral mo
ang Salita. Maging handa kung ito ay napapanahon
at kung hindi napapanahon. Pagwikaan, pagsalitaan,
at pangaralan mo sila ng may buong pagtitiyaga at

pagtuturo. 3 Sapagkat darating ang panahon kung
saan hindi na matitiis ng mga tao ang mga totoong
aral. Sa halip, tatambakan nila ang kanilang mga
sarili ng mga guro na naayon sa kanilang mga nais.
Makikiliti sila sa kanilang pakikinig. 4 Tatalikod sila
sa pakikinig sa katotohanan, at makikinig sila sa
mga alamat. 5 Ngunit ikaw, maging mahinahon ka
sa lahat ng bagay, pagtiisan mo ang paghihirap,
gawin mo ang gawain ng isang ebanghelista, tuparin
mo ang iyong paglilingkod. 6 Sapagkat ako ay
ibinubuhos na. Dumating na ang araw ng aking pag-
alis. 7 Nakipaglaban ako ng mabuti sa paligsahan,
natapos ko ang aking takbuhin, napanatili ko ang
pananampalataya. 8 Ang korona ng katuwiran ay
nakalaan na para sa akin, na ibibigay sa akin ng
Panginoon, ang matuwid na hukom, sa araw na
iyon. At hindi lamang sa akin ngunit sa lahat din ng
umiibig sa kaniyang pagpapakita. 9 Gawin mo ang
iyong makakaya upang makarating agad sa akin.
10 Sapagkat iniwan ako ni Demas. Iniibig niya ang
kasalukuyang mundong ito at pumunta sa Tesalonica.
Pumunta si Cresente sa Galacia, at pumunta si Tito sa
Dalmacia. **(aiōn g165)** 11 Si Lucas lamang ang kasama
ko. Dalhin mo si Marcos at isama mo dahil malaki
ang naitutulong niya sa akin sa gawain. 12 Pinapunta
ko si Tiquico sa Efeso. 13 Dalhin mo kapag pupunta
ka dito ang balabal na iniwan ko sa Troas kasama si
Carpus at ang mga aklat, lalo na ang mga sulatan. 14
Si Alejandro na panday ay nagpakita ng maraming
masasamang gawa laban sa akin. Ang Panginoon
ang maniningil sa kaniya ayon sa kaniyang mga
gawa. 15 Bantayan mo din ang iyong sarili laban sa
kaniya, sapagkat labis niyang sinasalungat ang ating
mga salita. 16 Sa una kong pagtatanggol ay walang
nanatili sa akin. Sa halip, iniwan ako ng lahat. Hindi
sana ito maibilang laban sa kanila. 17 Ngunit nanatili
ang Panginoon sa akin at ako ay pinalakas upang sa
pamamagitan ko, ang pagpapahayag ay ganap na
matupad at upang marinig ng lahat ng mga Gentil.
Sinagip ako mula sa bibig ng leon. 18 Sasagipin ako
ng Panginoon sa bawat masasamang gawa at ililigtas
ako para sa kaniyang kaharian sa langit. Sa kaniya
ang kaluwalhatian magpakailanman. Amen. **(aiōn g165)**
19 Batiin mo si Priscila, si Aquila at ang sambahayan
ni Onesiforo. 20 Nanatili si Erasto sa Corinto ngunit
iniwan ko si Tropimo na may sakit sa Mileto. 21
Gawin mo ang iyong makakaya na makarating bago
ang taglamig. Binabati kayo ni Eubulo, gayundin si
Pudente, Lino, Claudia at lahat ng mga kapatid. 22
Sumainyo nawa ang Panginoon sa Espiritu. Ang
biyaya nawa ay sumainyo.

Tito

1 Pablo, isang lingkod ng Diyos at isang apostol ni
Jesu- Cristo, para sa pananalig ng mga pinili ng
Diyos at sa kaalaman ng katotohanang naaayon sa
kabanalan. 2 Ang mga ito ay nasa pagtitiwala sa buhay
na walang hanggan na ang Diyos, siyang walang
pagsisinungaling, ay ipinangako bago ang lahat ng
panahon. **(aiōnios g166)** 3 At sa takdang panahon,
ipinahayag niya ang kanyang salita sa mensahe na
ipinagkatiwala sa akin upang isalaysay. Ginawa ko ito
dahil sa utos ng Diyos na ating tagapagligtas. 4 Kay
Tito, isang tunay na anak sa ating pangkalahatang
pananampalataya. Biyaya, awa at kapayapaan mula
sa Diyos Ama at tagapagligtas na si Cristo Jesus. 5
Para sa ganitong layunin iniwan kita sa Creta, upang
ikaw ang maaaring mag-ayos ng mga bagay na hindi
pa natapos at magtalaga ng mga nakatatanda sa
bawat lungsod gaya ng iniutos ko sa iyo. 6 Ang isang
nakatatanda ay dapat walang kapintasan, may iisang
asawa, mayroong masunurin na mga anak hindi
naparatangan ng pagiging masama o matigas ang
ulo. 7 Kinakailangan para sa tagapangasiwa, bilang
tagapamahala ng sambahayan ng Diyos, ay walang
kapintasan. Hindi dapat matabil at walang pagpipigil
sa sarili. Hindi madaling magalit, hindi lulon sa alak,
hindi isang palaaway, at hindi isang taong sakim. 8
Subalit dapat bukas ang kaniyang tahanan sa mga
panauhin at isang kaibigan ng mabuti. Dapat siya
ay matino, matuwid, makadiyos, at may pagpipigil
sa sarili. 9 Dapat siya ay matibay na nananangan
sa naiturong mapakakatiwalaang mensahe, upang
yaon siya ay maaaring magpalakas sa mga iba pa
sa pamamagitan ng mabuting katuruan, at maituwid
yaong mga sumasalungat sa kanya. 10 Dahil marami
ang taong naghihimagsik, lalo na sa yaong mga tuli.
Walang silbi ang kanilang mga salita. Nililinlang nila
at pinamumunuan ang mga tao sa maling dako. 11
Kinakailangan pigilan ang kanilang mga labi. Sila ay
nagtuturo ng hindi dapat ituro para sa kahiya-hiyang
kapakinabangan at winawasak ang mga pamilya. 12
Isa sa kanila, isang matalinong tao mula sa kanila,
ang nagsabi “Ang mga Creto ay walang tigil sa
pagsisinungaling, masama at mapanganib na mga
hayop, tamad ang mga sikmura.” 13 Ang pahayag na
ito ay totoo, kaya mahigpit mo silang iwasto sa gayon
sila ay maaaring maayos sa pananampalataya. 14
Huwag paglaanan ng pansin ang mga kathang isip
ng Judio o sa mga kautusan ng mga taong tumalikod
sa katotohan. 15 Sa yaong mga dalisay, lahat ng mga
bagay ay dalisay. Ngunit sa yaong mga marumi at
hindi naniniwala ay walang kadalisayan. Sapagkat
ang kanilang mga pag-iisip at mga budhi ay madumi.
16 Sinasabi nila na kilala ang Diyos, ngunit kanilang
itinatatwa siya sa pamamagitan ng kanilang mga
gawa. Sila ay kasuklam-suklam at masuwayin. Sila
ay tumututol sa anumang mabuting gawa.

2 Ngunit ikaw, sabihin ang tama kasama ng tapat
na pagtuturo. 2 Ang mga nakatatandang lalake
ay dapat maging mahinahon, marangal, matino,
nasa tamang pananampalataya, sa pag-ibig, at sa
katiyagaan. 3 Ang mga nakatatandang babae gayon
din dapat laging ipakilalang sila rin ay kagalang-
galang at hindi mga tsismosa. Sila ay hindi dapat
inalipin ng sobrang alak. Sila ay dapat nagtuturo ng
kung ano ang mabuti 4 upang masanay ang mga
nakababatang babae sa matinong pagmamahal sa
kanilang sariling mga asawa at mga anak. 5 Sila
ang dapat magsanay sa kanila na maging matino,
dalisay, mga mabuting tagapangalaga ng tahanan at
masunurin sa kanilang sariling mga asawa. Dapat
nilang gawin ang mga bagay na ito upang ang Salita
ng Diyos ay hindi maalipusta. 6 Sa parehong paraan,
himukin ninyo ang mga nakababatang lalake upang
maging matino. 7 Sa lahat ng paraan, ihayag ang
inyong sarili bilang isang huwaran ng mabubuting
gawa; at kapag nagtuturo kayo, ipakita ang katapatan
at karangalan. 8 Magpahayag ng isang mensahe
na nakapagpapalakas at walang kapintasan, kaya
yaong sinuman ang sumasalungat ay mapahiya, dahil
wala siyang masamang masasabi tungkol sa atin. 9
Ang mga alipin ay dapat sumunod sa kanilang amo
sa lahat ng bagay. Sila ay dapat magbigay-lugod
at hindi mangatwiran sa kanila. 10 Hindi sila dapat
mangupit. Sa halip, dapat silang magpakita ng lahat
ng mabuting pananalig, upang sa lahat ng paraan, sila
ay magpaganda sa ating katuruan tungkol sa Diyos na
ating tagapagligtas. 11 Pagkat ang biyaya ng Diyos ay
nahayag sa lahat ng tao. 12 Ito ay nagsasanay sa atin
na tumanggi sa walang kabanalan at makamundong
pagkahumaling. Ito ang nagsanay sa ating mamuhay
ng matino, makatarungan at sa makadiyos na paraan
sa kapanahunan ngayon **(aiōn g165)** 13 habang tayo
ay nag-aabang sa pagtanggap ng ating pinagpalang
pag-asa, ang kahayagan ng kaluwalhatian ng ating
dakilang Diyos at Tagapagligtas na si Jesu-Cristo. 14

Ibinigay ni Jesus ang kanyang sarili para sa atin upang
tubusin tayo sa lahat ng kawalan ng batas at gawing
dalisay, para sa kanyang sarili, isang natatanging
mga tao na sabik sa paggawa ng mabubuti. **15**
Ipahayag mo at ang lahat ng mga ito sa pagpalakas
ng loob. Magbigay ng pag-aayos kasama lahat ng
kapangyarihan. Huwag mong hayaang may isang
magpasawalang bahala sa iyo.

3 Ipaalala sa kanila na magpasakop sa mga
namumuno at may kapangyarihan, upang sundin
sila, para maging handa sa lahat ng mabuting gawa.
2 Paalalahanan sila wag manglait nang sinuman,
iwasan ang pagtalo-talo, hayaan ang ibang mga
tao sa kanilang pamamaraan, at magpakita ng
kababaan ng loob sa lahat ng tao. **3** Minsan tayo
ay naging pabaya at suwail. Dati tayo ay naligaw
at inalipin sa iba't ibang mga pagkahumaling at
kasiyahan. Namuhay tayo sa kasamaan at inggit.
Tayo ay kasuklam-suklam at kinamuhian ang isa't-
isa. **4** Ngunit kapag ang kabutihan at pagmamahal
ng ating Diyos na tagapagligtas ay nalantad sa
sangkatauhan, **5** eto ay hindi sa pamamagitan na
ating makatuwirang mga nagawa, kundi dahil sa
kanyang habag kaya tayo ay naligtas. Niligtas nya
tayo sa pamamagitan ng paghuhugas ng bagong
kapanganakan at pagpapabago sa pamamagitan
ng Banal na Espirito. **6** Masaganang binuhos
ng Panginoon sa atin ang Banal na Espirito sa
pamamagitan ng ating Tagapagligtas na si Jesu
Cristo. **7** Ginawa Nya ito, upang, ang mga pinawalang
sala sa pamamagitan ng kanyang biyaya, tayo'y
maaring maging kabahagi sa kasiguraduhan ng buhay
na walang hanggan. **(aiōnios g166)** **8** Itong mensahe
na ito ay mapagkakatiwalaan. Gusto ko kayong
magsalita ng may kalakasan ng loob tungkol sa mga
bagay na ito, Nang sa gayon ang mga nagtitiwala
sa Diyos ay maghangad ng mabubuting gawa na
nilagay Niya bago sa kanila. Ang mga bagay na ito
ay maganda at kapakipakinabang para sa lahat ng
tao. **9** Ngunit iwasan ang kawalang katuturan na
pagtatalo at mga pagkakasunod-sunod ng lahi at
pagkakagalit-galit at hindi pagkakasundo tungkol sa
mga batas. Ang mga bagay na iyon ay walang halaga
at hindi kapakipakinabang. **10** Itanggi ang sinumang
nagdudulot ng pagkahati-hati sa inyo, pagkatapos ng
isa o dalawang babala, **11** at ipaalam na ang taong
ito ay tumalikod sa tamang daan at nagkakasala
at sinumpa ang kanyang sarili. **12** Nang pinapunta
ko sa inyo sila Artemas at Tychicus, magmadali at
sumama kayo sa akin sa Nicopolis, kung saan ako
nagpasyang magpalipas ng tag-lamig. **13** Magmadali
at papuntahin si Zenas, ang dalubhasa sa batas, at
si Apollos, nang sa gayon wala ng kakulangan. **14**
Ang ating mga tao dapat matutunan ang makisali sa
paggawa ng mabuti na tumutugon sa mga agarang
pangangailangan upang sila ay maging mabunga.
15 lahat ng mga kasama ko ay bumabati sa inyo.
Batiin ninyo ang lahat ng nagmamahal sa atin dahil
sa pananampalataya. Sumainyo lahat ang biyaya.

Filemon

1 Si Pablo, isang bilanggo kay Jesu-Cristo, at kapatid
na Timoteo, kay Filemon, aming minamahal na
kaibigan at kamanggagawa, 2 at kay Apia aming
kapatid na babae, at kay Arquipo aming kapwa
kawal, at sa mga mananampalataya na nagtitipon
sa iyong tahanan: 3 Biyaya sa inyo at kapayapaan
mula sa Diyos ating Ama at sa Panginoong Jesu-
Cristo. 4 Lagi kong pinasasalamatan ang aking
Diyos. Binabanggit kita sa aking mga panalangin.
5 Narinig ko ang pagmamahal at pananampalataya
na mayroon ka sa Panginoong Jesus at sa lahat
ng mananampalataya. 6 Ipinapanalangin ko na ang
pakikisama ng iyong pananampalataya ay maging
mabisa para sa kaalaman ng lahat ng mabuting
bagay na sumasa-atin kay Cristo. 7 Sapagkat ako'y
lubhang nagagalak at nagiginhawaan sa iyong pag-
ibig, dahil ang mga puso ng mga mananampalataya
ay pumayapa sa pamamagitan mo, kapatid. 8 Kaya
kahit na mayroon akong lahat ng katapangan kay
Cristo na utusan ka kung ano ang dapat mong gawin,
9 sa halip dahil sa pag-ibig, ako ay nakikiusap sa iyo-
ako, si Pablo, isang matandang lalaki, at ngayon isang
bilanggo para kay Cristo Jesus. 10 Ako ay nakikiusap
sa iyo tungkol sa aking anak na si Onesimo, ako'y
naging ama niya sa aking pagkakagapos. 11 Dahil
minsan siyang walang pakinabang sa iyo, pero
ngayon ay kapaki-pakinabang na sa iyo at sa akin.
12 Pinadala ko siya—ang aking puso—muli sa iyo. 13
Nais ko sanang manatili siya sa aking piling, upang
siya ang maglingkod sa akin kahalili mo, habang
ako ay naka-tanikala alang-alang sa ebanghelyo.
14 Ngunit ayaw kong gumawa ng anumang bagay
na wala ang iyong pahintulot. Ginawa ko ito para
anumang mabuting gawain ay mula sa sarili mong
kagustuhan at hindi dahil pinilit kita. 15 Marahil ang
dahilan kaya siya nahiwalay sa iyo sandali, ay upang
siya ay matanggap mong muli magpakailanman.
(aiōnios g166) 16 Hindi bilang isang alipin, ngunit
higit sa pagiging isang alipin, bilang minamahal na
kapatid—lalo na sa akin, at lalo pa para sa iyo, kapwa
sa laman at sa Panginoon. 17 At sa gayon kung ako
ay tinuturing mong katuwang, tatanggapin mo siya
katulad ng pangtanggap mo sa akin. 18 Pero kung
siya man ay nagkamali sa iyo sa anumang paraan o
anuman ang utang sa iyo, sa akin mo iyon singillin.
19 Ako, si Pablo, sinulat ko ito sa pamamagitan ng
aking sariling kamay: ako ang magbabayad sa iyo.
Hindi ko na binabanggit sa iyo na utang mo sa akin
ang iyong buhay. 20 Oo, kapatid, hayaan mo akong
magkaroon ng ilang kagalakan sa Panginoon mula
sa iyo; pasiglahin mo ang aking puso kay Kristo. 21
Dahil nagtitiwala sa iyong pagsunod, sumulat ako sa
iyo na alam kong magagawa mo ang higit pa sa aking
hinihiling. 22 Gayun din, maghanda ng silid panauhin
para sa akin, umaasa ako na sa pamamagitan ng
inyong mga panalangin ako ay makakadalaw sa inyo
agad. 23 Si Epafras, aking kapwa bilanggo kay Kristo
Jesus, ay bumabati sa inyo, 24 gayun din sina Marcos,
Aristarco, Demas, Lucas, mga kamanggagawa ko. 25
Nawa ang pagpapala ng Panginoong Jesu Cristo ay
mapasa-inyong espiritu. Amen.

Mga Hebreo

1 Noon unang panahon, nakipag-usap ang Diyos
sa ating mga ninuno sa pamamagitan ng mga
propeta ng maraming beses at sa iba't-ibang paraan.
2 Ngunit sa mga araw na ito, nakikipag-usap ang
Diyos sa atin sa pamamagitan ng Anak na siyang
hinirang na tagapagmana ng lahat ng bagay, at sa
pamamagitan niya ginawa ang mundo. **(aiōn g165)**
3 Ang kaniyang Anak ang ningning ng kaniyang
kaluwalhatian, ang totoong katangian ng kaniyang
diwa, at pinapanatili niya ang lahat sa pamamagitan
ng salita ng kaniyang kapangyarihan. Pagkatapos
niyang nakamit ang paglilinis ng mga kasalanan,
umupo siya sa kanang kamay ng kataas-taasang
kamahalan. 4 Siya ay naging higit na mataas sa mga
anghel, sapagkat ang pangalan na kaniyang minana
ay mas mahusay kaysa sa kanilang pangalan. 5
Sapagkat sino sa mga anghel ang pinagsabihan
niya kailanman ng, “Ikaw ay aking anak, ngayon
ako ay naging iyong ama?” At muli, “Ako'y magiging
ama sa kaniya, at siya ay magiging anak sa akin”?
6 Muli, nang isinugo ng Diyos ang panganay sa
mundo, sinasabi niya, “Lahat ng anghel ng Diyos ay
kinakailangang sumamba sa kaniya.” 7 Tungkol sa
mga anghel sinasabi niya, “Siya na ginagawang mga
anghel niya na mga espiritu at ang kaniyang mga
lingkod na mga lagablab ng apoy.” 8 Ngunit tungkol
sa Anak sinasabi niya, “Ang iyong trono, O Diyos, ay
walang hanggan. Ang setro ng iyong kaharian ay setro
ng katarungan. **(aiōn g165)** 9 Minahal mo ang katuwiran
at kinasusuklaman ang kawalan ng pagsunod sa
batas, kaya ang Diyos, na iyong Diyos ay nagbuhos
sa iyo ng langis ng kagalakan nang higit sa iyong
mga kasamahan. 10 Noong simula, O Panginoon,
inilagay mo ang pundasyon ng mundo. Ang kalangitan
ay gawa ng iyong mga kamay. 11 Ang mga ito ay
mawawala, ngunit ikaw ay magpapatuloy. Silang lahat
ay maluluma na parang kasuotan. 12 Iiligpitin mo sila
katulad ng isang balabal, at mapapalitan sila katulad
ng isang kasuotan. Ngunit ikaw ay mananatili ikaw at
ang iyong mga taon ay hindi titigil.” 13 Ngunit wala
isa man sa mga anghel ang kaniyang pinagsabihan
ng nito kahit kailan, “Maupo ka sa aking kanang
kamay hanggang ang iyong mga kaaway ay gawin
kong tuntungan ng iyong mga paa”? 14 Hindi ba't
ang lahat ng mga anghel ay espiritu na ipinadala
upang maglingkod at pangalagaan ang mga taong
magmamana ng kaligtasan?”

2 Kaya nararapat na pagtuunan natin ng pansin
kung ano ang ating mga narinig, upang hindi
tayo matangay palayo dito. 2 Sapagkat kung ang
mensahe na sinabi sa pamamagitan ng mga anghel
ay totoo, at ang bawat paglabag at pagsuway ay
tatanggap ng nararapat na kaparusahan, 3 paano tayo
makakatakas kung ating babalewalain ang dakilang
kaligtasan? —kaligtasan na unang ipinahayag ng
Panginoon at pinatunayan sa atin ng mga nakarinig
nito. 4 Pinatunayan din ito ng Diyos sa pamamagitan
ng mga tanda, mga kamangha-manghang gawa, at sa
pamamagitan ng iba't- ibang mga makapangyarihang
gawa, at sa pamamagitan ng kaloob ng Banal na
Espiritu na kaniyang ipinamahagi ayon sa kaniyang
kalooban. 5 Hindi ipinamahala ng Diyos sa mga
anghel ang sanlibutang darating na aming tinutukoy.
6 Sa halip, may nagpatunay mula sa isang dako at
nagsabing, “Ano ba ang tao, na iyong inaalala? O ang
anak ng tao, na iyong pinapahalagahan? 7 Ginawa
mo ang taong bahagyang mas mababa kaysa sa
mga anghel; kinoronahan mo siya ng kaluwalhatian
at karangalan. (Nilagay mo siya sa ilalim ng gawa
ng iyong mga kamay.) 8 Inilagay mo ang lahat
na mapasailalim sa kaniyang mga paa”. Sapagkat
ipinasailalim ng Diyos ang lahat sa sangkatauhan.
Wala siyang iniwan na anuman na hindi naipasailalim
sa kaniya. Ngunit ngayon, hindi pa natin makita ang
lahat na ipinasailalim sa kaniya. 9 Gayon pa man,
nakikita natin ang isa na ginawa sa maikling panahon,
na mababa kaysa mga anghel— si Jesus, dahil sa
kaniyang paghihirap at kamatayan ay kinoronahan
ng kaluwalhatian at karangalan. Kaya ngayon sa
pamamagitan ng biyaya ng Diyos, naranasan ni Jesus
ang kamatayan para sa bawat tao. 10 Sapagkat
nararapat na ang Diyos, dahil para sa kaniya at sa
pamamagitan niya ay nagkaroon ng lahat ng mga
bagay, sa pagdadala ng maraming mga anak tungo
sa kaluwalhatian, ay gawing sakdal ang nagtatag ng
kanilang kaligtasan sa pamamagitan ng pagdurusa.
11 Sapagkat parehong ang tagapaghandog at mga
ihinahandog ay iisa lang ang pinanggalingan, ang
Diyos. Dahil dito, ang tagapaghandog nila sa Diyos
ay hindi nahihiyang tawagin silang mga kapatid. 12
Sinasabi niya, “Ipapahayag ko ang iyong pangalan sa
aking mga kapatid, aawitin ko ang tungkol saiyo sa
loob ng pagpupulong.” 13 At sinasabi niyang muli,

“Magtitiwala ako sa kaniya.” At muli, “Masdan ninyo, heto ako at ang mga anak na ibinigay sa akin ng Diyos.” **14** Kaya, dahil lahat ng mga anak ng Diyos ay kabahagi ng laman at dugo, nakibahagi rin si Jesus sa mga bagay na ito, upang sa pamamagitan ng kamatayan ay maaari niyang mapawalang bisa ang may kapangyarihan ng kamatayan, na ibig sabihin, ay ang diyablo. **15** Ito ay upang mapalaya niya ang lahat na sa pamamagitan ng pagkatakot sa kamatayan ay napasailalim sa pagkaalipin sa buong buhay nila. **16** Sapagkat tunay nga na hindi ang mga anghel ang tinutulungan niya. Sa halip, tinutulungan niya ang mga kaapu-apuhan ni Abraham. **17** Kaya kinakailangan niyang maging katulad ng kaniyang mga kapatid sa lahat ng paraan, upang siya ay maging maawain at tapat na pinakapunong pari sa mga bagay para sa Diyos, at upang maaari niyang makamit ang kapatawaran para sa kasalanan ng mga tao. **18** Dahil si Jesus mismo ay naghirap, noong siya ay tinukso, kaya niyang tulungan ang mga natukso.

3 Kaya, mga banal na kapatid, mga kasama sa makalangit na pagtawag, alalahanin ninyo si Jesus na Apostol at Pinakapunong Pari na aming ipinapahayag. **2** Siya ay tapat sa Diyos, na naghirang sa kaniya, katulad ng pagiging tapat ni Moises sa lahat ng sambahayan ng Diyos. **3** Sapagkat si Jesus ay itinuring na higit na karapat-dapat na maluwalhati kaysa kay Moises, dahil ang gumawa ng bahay ay higit na may karangalan kaysa sa bahay mismo. **4** Sapagkat ang bawat bahay ay itinayo ng isang tao, ngunit ang nagtayo ng lahat ng bagay ay ang Diyos. **5** Sa katunayan, si Moses ay isang tapat na lingkod sa lahat ng sambahayan ng Diyos, nagbibigay patotoo tungkol sa mga bagay na sinasabing magaganap sa hinaharap. **6** Ngunit si Cristo ang Anak na pinagkatiwalaan sa sambahayan ng Diyos. Tayo ang kaniyang bahay kung ating mahigpit na panghahawakan ang ating pananalig at kapurihan ng pananalig. **7** Kaya, gaya ng sinasabi ng Banal na Espiritu, “Sa araw na ito, kung marinig ninyo ang kaniyang tinig, **8** Huwag patigasin ang inyong mga puso gaya ng panghihimagsik na ginawa ng mga Israelita sa panahon ng pagsubok sa ilang. **9** Ito ay nang naghimagsik ang inyong mga ninuno sa pagsubok sa akin, at nang apatnapung taon na, nakita nila ang aking mga gawa. **10** Kaya hindi ako nalugod sa lahing ito. Sinabi ko, “Sila ay palaging naliligaw sa kanilang mga puso at hindi nila alam ang aking mga paraan. **11** Kaya sa galit ko sila ay aking isinumpa: sila ay hindi makapapasok sa aking pahingahan.” **12** Mag-ingat kayo mga kapatid, upang hindi magkaroon ng isang masamang puso na walang pananampalataya sa sinuman sa inyo, isang puso na tatalikod mula sa buhay na Diyos. **13** Sa halip, palakasin ang loob ng bawat isa araw-araw, habang ang panahon ay matatawag pang ngayon, upang walang sinuman sa inyo ang maaaring mapatigas sa pamamagitan ng pandaraya ng kasalanan. **14** Sapagkat tayo ay naging kasama ni Cristo kung patuloy nating panghahawakan ang ating pananalig sa kaniya mula sa simula hanggang sa katapusan. **15** Tungkol dito ito sinabing, “Ngayong araw, kung makikinig kayo sa kaniyang tinig, huwag ninyong patigasin ang inyong mga puso gaya ng ginawa ng mga Israelita sa kanilang paghihimagsik.” **16** Sino ang nakarinig sa Diyos at naghimagsik? Hindi ba't ang lahat na pinangunahan ni Moses na lumabas sa Egipto? **17** At kanino nagalit ang Diyos sa apatnapung taon? Hindi ba't sa mga nagkasala, na ang mga patay na katawan ay nakaratay sa ilang? **18** Kanino sumumpa ang Diyos na hindi na sila makapapasok sa kaniyang kapahingahan, hindi ba ang mga sumuway sa kaniya? **19** Nakita natin na hindi sila nakapasok sa kaniyang kapahingahan dahil sa kawalan ng pananampalataya.

4 Kaya, kailangan nating maging maingat upang walang sinuman sa inyo ang mabigo upang maabot ang patuloy na pangako na pagpasok sa kapahingahan ng Diyos. **2** Sapagkat nasa atin ang magandang balita tungkol sa kapahingahan ng Diyos na ipinahayag sa atin gaya katulad ng mga Israelita, ngunit walang pakinabang ang mensahe sa mga nakarinig nito na walang kalakip na pananampalataya. **3** Sapagkat tayo, ang naniwala— tayo rin ang makakapasok sa kapahingahan, gaya ng sinabi, “Katulad ng aking isinumpa sa poot, Hindi sila makapapasok sa aking kapahingahan.” Sinabi niya ito, bagama't ang kaniyang mga nilikhang gawain ay natapos na mula sa simula pa ng mundo. **4** Sapagkat nasabi niya sa isang dako hinggil sa ikapitong araw, “Ang Diyos ay nagpahinga sa ikapitong araw mula sa lahat ng kanyang mga nilikha.” **5** Muli ay sinabi niya, “Hindi sila makakapasok sa aking kapahingahan.” **6** Kaya, dahil ang kapahingahan ng Diyos ay nakalaan hanggang ngayon para sa ilan upang makapasok, at dahil maraming mga Israelita na nakarinig ng

magandang balita tungkol sa kaniyang kapahingahan
ay hindi nakapasok dahil sa pagsuway. 7 Muli ang
Diyos ay nagtakda ng tiyak na araw, na tinatawag na
“Ngayon”. Itinakda niya ang araw na ito nang nakipag-
usap siya sa pamamagitan ni David, na sinabi noon
pa pagkatapos ng unang pagsasabi nito, “Ngayon,
kung pakikinggan ninyo ang kaniyang tinig, huwag
ninyong patigasin ang inyong mga puso.” 8 Kung
naibigay na ni Joshua sa kanila ang kapahingahan,
hindi na magsasalita ang Diyos tungkol sa ibang araw.
9 Kaya, mayroon pa ring isang Araw ng Pamamahinga
na nakalaan sa mga tao ng Diyos. 10 Sapagkat
sinuman ang makapapasok sa kapahingahan ng
Diyos kailangan siya mismo din ay nagpahinga mula
sa kaniyang mga ginagawa, katulad ng ginawa ng
Diyos. 11 Kaya manabik tayo na makapasok sa
kapahingahan na iyon, upang walang sinuman ang
mahulog sa uri ng pagsuway na kanilang ginawa. 12
Dahil ang salita ng Diyos ay buhay, mabisa at mas
matalim pa kaysa sa espada na may dalawang talim.
Tumatagos ito kahit na sa paghahati ng kaluluwa
mula sa espiritu, at sa kasu-kasuan mula sa utak ng
buto. May kakayahan itong makunawa sa mga isip
at mga layunin ng puso. 13 Walang bagay nanilikha
ang makakatago sa paningin ng Diyos. Sa halip,
lahat ng bagay ay lantad at hayag sa mga mata
ng dapat nating panagutan. 14 Yamang mayroon
tayong dakilang pinakapunong pari na dumaan sa
pamamagitan ng kalangitan, na si Jesus na Anak ng
Diyos, dapat tayong kumapit na mahigpit sa ating
mga paniniwala. 15 Sapagkat wala tayong pinaka-
punong pari na hindi makakaramdam ng pagkahabag
sa ating mga kahinaan, ngunit siya ay tinukso sa lahat
ng paraan tulad natin, maliban lang na wala siyang
kasalanan. 16 Kaya magsilapit tayo na may pananalig
sa trono ng biyaya, ng sa gayon makatanggap tayo
ng awa at makahanap ng biyaya na makakatulong sa
oras ng pangangailangan.

5 Sapagkat bawat pinaka-punong pari, na pinili mula
sa mga tao, ay itinalaga upang gumanap para sa
kanila sa mga bagay na nauukol sa Diyos, upang
siya ay maaaring makapag-alay ng mga kaloob at
mga handog para sa mga kasalanan. 2 Kaya niyang
makitungo nang malumanay sa mga walang alam at
sa naliligaw sapagkat siya mismo ay napapaligiran
rin ng kahinaan. 3 Dahil dito, siya ay kinakakailangan
rin na magdala ng mga handog para sa kaniyang
mga kasalanan katulad ng ginagawa niya para sa
mga kasalanan ng mga tao. 4 At walang sino man
ang makakapagparangal sa kaniyang sarili, sa halip,
kinakailangang siya ay tinawag ng Diyos, katulad
ni Aaron. 5 Maging si Cristo ay hindi pinarangalan
ang kaniyang sarili sa pamamagitan ng paglalagay
sa kaniyang sarili bilang pinakapunong- pari. Sa
halip ay sinabi ng Diyos sa kaniya, "Ikaw ay aking
Anak, ngayong araw na ito ako ay naging iyong
Ama.” 6 Ito ay katulad lang din ng kaniyang sinabi sa
ibang lugar, "Ikaw ay pari magpakailanman ayon sa
pagkapari ni Melquisedec.” **(aiōn g165)** 7 Sa panahon
ng kaniyang laman, nag-alay siya ng mga panalangin
at mga kahilingan, nakikiusap ng may pagluha sa
Diyos, na may kakayahang makapagliligtas sa kaniya
mula sa kamatayan. Dahil sa kaniyang paggalang
sa Diyos, siya ay pinakinggan. 8 Bagama't siya
ay anak, natutunan niya ang pagsunod mula sa
mga bagay na kaniyang tiniis. 9 Siya ay ginawang
ganap at sa pamamaraang ito, siya ang dahilan ng
walang hanggang kaligtasan para sa bawat isang
sumusunod sa kaniya, **(aiōnios g166)** 10 na itinalaga ng
Diyos bilang pinaka-punong pari ayon sa pagkapari
ni Melquisedec. 11 Marami kaming masasabi tungkol
kay Jesus, ngunit mahirap itong ipaliwanag sapagkat
kayo ay mapurol sa pakikinig. 12 Kahit sa oras na
ito ay marapat na sana kayong maging tagapagturo,
ngunit kinakailangan pa rin na may magturo sa inyo
ng mga pangunahing alituntunin ng mga salita ng
Diyos. Nangangailangan kayo ng gatas, hindi nang
matigas na pagkain. 13 Sapagkat sinuman na gatas
pa lamang ang iniinom ay walang karanasan sa
mensahe ng katuwiran, sapagkat siya ay sanggol pa
lang. 14 Sa ibang banda, ang matigas na pagkain ay
para sa mga may ganap nang gulang, sila na dahil
sa kanilang karanasang kumilala ng tama sa mali, ay
sinanay upang maunawaan ang mabuti at masama.

6 Kung gayon, iwan na natin ang mga unang
natutunan tungkol sa mensahe ni Cristo, kailangan
nating magpatuloy sa pagiging ganap, at huwag
na muling ilagay ang saligan ng pagsisisi mula sa
mga patay na gawa at ng pananampalataya sa
Diyos, 2 ni ang saligan ng katuruan tungkol sa
mga pagbabautismo, pagpapatong ng mga kamay,
ang muling pagkabuhay ng mga patay, at sa hatol
na walang hanggan. **(aiōnios g166)** 3 Gagawin din
natin ito kung papahintulutan ng Diyos. 4 Sapagkat
imposible para sa kanila na minsan nang naliwanagan,
na nakalasap na ng kaloob ng kalangitan, na

naging kabahagi ng Banal na Espiritu, 5 at sila na
nakalasap na ng mabuting salita ng Diyos at ng
mga kapangyarihan ng kapanahunang darating, (aiōn
g165) 6 at sila nga na nahulog na—ito ay imposible
nang ibalik silang muli sa pagsisisi. Ito ay dahil sa
ipinako nilang muli para sa kanilang mga sarili ang
nag-iisang Anak ng Diyos, ginawa siyang dahilan
ng lantarang kahihiyan. 7 Sapagkat ang lupang
tumanggap ng ulan na madalas bumuhos dito at
nagbibigay ng pananim na kapaki-pakinabang para
sa kanila na nagtrabaho ng lupa, ay tumanggap ng
pagpapalang galing sa Diyos. 8 Ngunit kung tubuan
ito ng tinik at dawag, ito ay walang pakinabang at
nanganganib na maisumpa. At ang kahahantungan
nito ay pagkasunog. 9 Kahit na kami ay nagsasalita
na gaya nito, minamahal kong mga kaibigan, kami
ay naniniwala sa mas mabuting mga bagay ukol sa
inyo at sa mga bagay na tungkol sa kaligtasan. 10
Sapagkat ang Diyos ay hindi liko upang limutin ang
inyong gawa at ang pag-ibig na inyong ipinakita para
sa kaniyang pangalan, sa ganoon naglingkod kayo
sa mga mananampalataya at patuloy na naglingkod
sa kanila. 11 At labis naming ninanais na ang bawat
isa sa inyo ay magpakita ng parehong kasipagan
hanggang sa wakas na may buong katiyakan ng
pagtitiwala. 12 Ayaw namin na maging mabigat
ang inyong katawan, sa halip maging katulad kayo
ng mga magmamana ng mga pangako dahil sa
pananampalataya at pagtitiis. 13 Sapagkat nang
ginawa ng Diyos ang kaniyang pangako kay Abraham,
siya ay nanumpa sa kaniyang sarili, sapagkat hindi
siya makapanumpa sa mas higit sa kaniya. 14 Sinabi
niya, "Tunay na ikaw ay aking pagpapalain, at labis
kong dadagdagan ang iyong mga kaapu-apuhan." 15
Sa ganitong paraan, natanggap ni Abraham kung
ano ang ipinangako pagkatapos niyang maghintay
ng may pagtitiis. 16 Sapagkat ang mga tao ay
nanunumpa sa mas mataas sa kanilang mga sarili, at
sa bawat pagtatalo nila, ang sinumpaan ang siyang
pangwakas bilang pagpapatunay. 17 Nang nagpasya
ang Diyos na ipakita ng mas malinaw sa mga
tagapagmana ng pangako ang hindi nagbabagong
katangian ng kaniyang layunin, tiniyak niya ito ng
may panunumpa. 18 Ginawa niya ito upang sa
pamamagitan ng dalawang bagay na hindi nababago,
na kung saan hindi maaaring magsinungaling ang
Diyos, tayo na nagsitakas para magpakupkop ay
magkaroon ng matatag na lakas ng loob upang
matibay na panghawakan ang pagtitiwala na inilagay
sa ating harapan. 19 Mayroon tayo nitong pagtitiwala
bilang matatag at maaasahan na angkla ng ating
mga kaluluwa, ang pagtitiwala na pumapasok sa
dakong loob sa likod ng tabing. 20 Pumasok si Jesus
sa dakong iyon bilang tagapanguna para sa atin, at
naging pinaka-punongpari magpakailanman ayon sa
pagkapari ni Melquisedec. (aiōn g165)

7 Melquisedec na ito, ang hari ng Salem, ang pari
ng Kataas-taasang Diyos, na sumalubong kay
Abraham nang siya ay bumalik mula sa malupit na
pagpatay ng mga hari, at pinagpala siya. 2 Binigyan
siya ni Abraham ng ikamsampung bahagi ng lahat ng
kaniyang nasamsam. Ang pangalan na "Melquisedec"
ay nangangahulugang "hari ng katuwiran" at "hari
ng Salem" ito ay "hari ng kapayapaan." 3 Siya ay
walang ama, walang ina, walang mga ninuno, walang
anumang pasimula ng mga araw ni katapusan ng
buhay. Sa halip nanatili siyang pari magpakailanman,
katulad ng Anak ng Diyos. 4 Ngayon isaalang-alang
kung gaano kadakila ang taong ito. Ang ating ninuno
na si Abraham ay nagbigay ng ikasampung bahagi
mula sa pinakamahalagang mga bagay na nakuha
niya mula sa labanan. 5 At sa katunayan, ang mga
kaapu-apuhan ni Levi na tumanggap ng gawaing
pagkapari ay may utos mula sa kautusan na tipunin
ang mga ikasampung bahagi mula sa mga tao, iyon
ay mula sa kanilang mga kababayang Israelita, kahit
na sila rin ay nagmula kay Abraham. 6 Ngunit si
Melquisedec, na hindi mula sa kaapu-apuhan ni
Levi, ay tumanggap ng ikasampung bahagi mula kay
Abraham, at siya ay pinagpala, siya na tumanggap
ng mga pangako. 7 Hindi maitatanggi na ang mas
mababang tao ay pinagpapala ng mas mataas na
tao. 8 Sa ganitong kalagayan, ang taong tumanggap
ng ikasampung bahagi ay mamamatay balang araw.
ngunit sa isang banda, ang tumanggap ng ikasampung
bahagi ni Abraham ay inilarawan bilang patuloy na
nabubuhay. 9 At samakatuwid, masasabi na si Levi
na tumanggap ng ikapu, ay nakapagbigay din ng
ikapu sa pamamagitan ni Abraham, 10 dahil si Levi
ay nasa pribadong bahagi pa lamang ng kaniyang
ninuno na si Abraham nang makilala ni Abraham si
Melquisedec. 11 Ngayon kung ang pagiging ganap ay
maaari nang makamtan sa pamamagitan ng pagiging
pari ng mga Levita (sapagkat sa ilalim nito ang
mga tao ay tumanggap ng kautusan), ano pa ang
kailangan para sa isang pari na lumitaw ayon sa

pagkapari ni Melquisedec, at hindi mapangalanan
ayon sa pagkapari ni Aaron? 12 Dahil kapag ang
pagkapari ay nabago, ang kautusan ay kailangan
ding mabago. 13 Sapagkat ang pinagsabihan ng
mga bagay na ito ay kabilang sa ibang lahi, kung
saan walang sinuman ang naglingkod sa altar. 14
Ngayon ito ang katunayan na ang ating Panginoon
ay nagmula kay Judah, ang lipi na hindi binanggit
ni Moises patungkol sa mga pari. 15 At ang aming
sinasabi ay mas malinaw pa kung may ibang paring
liliitaw ayon sa pagkakatulad ni Melquisedec. 16
Ang bagong pari na ito ay hindi naging pari ayon sa
batayan ng kautusan sa angkan ng tao sa halip ay
sa batayan ng kapangyarihan ng hindi nasisirang
buhay. 17 Dahil ang kasulatan ay sumasaksi tungkol
sa kaniya: "Ikaw ay isang pari magpakailanman ayon
sa pagkapari ni Melquisedec. **(aiōn g165)** 18 Sapagkat
pinawalang saysay ang dating kautusan dahil sa ito
ay mahina at walang pakinabang. 19 Sapagkat ang
kautusan ay walang ginawang ganap. Gayunpaman,
mayroong mas mabuting pag-asa para sa hinaharap
kung saan lumalapit tayo sa Diyos. 20 At itong mas
mabuting katiyakan ay hindi nangyari kung walang
panunumpa, sapagkat ang mga ibang pari ay hindi
gumawa ng anumang panunumpa. 21 Ngunit ang
Diyos ay gumawa ng isang panunumpa nang sinabi
niya ang tungkol kay Jesus, "Ang Panginoon ay
nangako at hindi na magbabago ang kaniyang isip:
"Ikaw ay isang pari magpakailanman."' **(aiōn g165)**
22 Sa pamamagitan din nito si Jesus ay naging
kayiyakan ng isang mas mabuting kasunduan. 23
Sa katunayan, ang kamatayan ang humahadlang sa
mga pari mula sa paglilingkod magpakailanman. Ito
ang dahilan kung bakit mayroong maraming pari,
isa pagkatapos ng isa. 24 Ngunit dahil nabubuhay si
Jesus magpakailanman, ang kaniyang pagkapari ay
hindi mapapalitan. **(aiōn g165)** 25 Samakatuwid, siya
rin ay lubos na makapagliligtas sa kanila na lalapit
sa Diyos sa pamamagitan niya, dahil siya ay laging
nabubuhay upang mamagitan para sa kanila. 26
Sapagkat ganito ang pinaka-punong pari na nararapat
para sa atin. Siya ay walang kasalanan, walang
dungis, dalisay, ibinukod mula sa mga makasalanan,
at naging lalong mataas kaysa sa kalangitan. 27
Hindi siya nangangailangan, di tulad ng mga pinaka-
punongpari, na mag-alay ng handog araw-araw, una
para sa kaniyang sariling kasalanan, at pagkatapos
para sa kasalanan ng mga tao. Ginawa niya ito
nang minsanan para sa lahat, nang inialay niya
ang kaniyang sarili. 28 Sapagkat ang kautusan ang
humirang ng mga tao na may kahinaan katulad
ng mga pinakapunong pari, ngunit ang salita ng
panunumpa, na dumating matapos ang kautusan, ay
naghirang ng isang Anak, na siyang ginawang ganap
magpakailanman. **(aiōn g165)**

8 Ngayon, ito ang paksa ng aming sinasabi, mayroon
tayong isang pinaka-punong pari na nakaupo sa
kanang kamay ng trono ng Kamahalan sa kalangitan.
2 Isa siyang lingkod sa lugar na banal, ang tunay
na tabernakulo na itinayo ng Panginoon, hindi ng
sinumang tao. 3 Sapagkat itinalaga ang bawat pinaka-
punong pari upang mag-alay ng mga kaloob at mga
handog, kaya kinakailangan na may isang bagay na
ialay. 4 Ngayon kung si Cristo ay nasa lupa, hindi
na siya magiging pari pa, yamang mayroon nang
mga nag-aalay ng mga handog ayon sa kautusan.
5 Naglilingkod sila sa isang bagay na huwaran at
anino ng mga bagay na makalangit, kagaya na
lamang ng babala ng Diyos kay Moises noong itatayo
na niya ang tabernakulo, “Tingnan mo,” sinabi ng
Diyos, na gagawin mo ang lahat ayon sa batayan na
ipinakita sa iyo doon sa bundok.” 6 Ngunit ngayon
tinanggap ni Cristo ang isang mas mataaas na
paglilingkod dahil siya din ang tagapamagitan ng mas
mainam na tipan, na itinatag sa mas mainam na mga
pangako. 7 Sapagkat kung ang unang tipan ay walang
pagkakamali, kung gayon hindi na kailangan pang
humanap ng pangalawang tipan. 8 Sapagkat nang
nakatagpo ang Diyos ng pagkakamali sa mga tao,
sinabi niya,"'Tingnan ninyo, darating ang mga araw,'
sabi ng Panginoon, 'na Ako ay gagawa ng bagong
tipan sa sambahayan ng Israel at sa sambahayan ng
Juda. 9 Hindi na ito katulad ng tipan na ginawa ko
sa kanilang mga ninuno noong araw na kinuha ko
sila sa pamamagitan ng kamay upang pangunahan
silang lumabas sa lupain ng Egipto. Sapagkat hindi
sila nagpatuloy sa aking tipan, at hindi ko na sila
bibigyang pansin,' sabi ng Panginoon. 10 'Sapagkat
ito ang tipan na aking gagawin sa sambahayan ng
Israel pagkatapos ng mga araw na iyon,' sabi ng
Panginoon. 'Ilalagay ko sa kanilang mga isipan ang
aking mga tipan, at isusulat ko rin ang mga ito sa
kanilang mga puso. Ako ang magiging Diyos nila,
at sila ay aking magiging mga tao. 11 Hindi nila
tuturuan ang bawat isa na kaniyang kapwa at ang
bawat isa na kaniyang kapatid, na sabihing, “Kilalanin

ninyo ang Diyos," sapagkat ako ay makikilala ng lahat mula sa pinakamababa hanggang sa pinakadakila sa kanila. 12 Sapagkat magpapakita ako ng habag sa kanilang mga gawaing hindi matuwid at hindi ko na aalalahanin pa ang kanilang mga kasalanan.'" 13 Sinasabing "bago," ginawa niyang luma ang unang tipan. At kaniya ngang inihayag na ang pagiging luma ay handa ng maglaho.

9 Ngayon kahit sa unang tipan ay may lugar para sa pagsamba dito sa lupa at mga alituntunin ukol sa pagsamba. 2 Sapagkat may silid na inihanda sa loob ng tabernakulo, ang panlabas na silid, ang tinatawag na banal na lugar. Nakalagay sa lugar na ito ang ilawan, ang mesa at ang tinapay na handog. 3 At sa likod ng pangalawang tabing ay isa pang silid na tinatawag na kabanal-banalang lugar. 4 Mayroon itong gintong altar para sa insenso. Nandito rin ang kaban ng tipan na nababalutan ng ginto. Sa loob nito ay sisidlang ginto na may lamang manna, ang namulaklak na tungkod ni Aaron at ang mga tapyas na bato ng tipan. 5 Sa itaas ng kaban ng tipan ay anyo ng kerubim ng kaluwalhatian na umaaligid sa takip ng pagsisisi, na hindi muna namin ngayon mailalarawan. 6 Pagkatapos na maihanda ang mga bagay na ito, palaging pumapasok ang mga pari sa panlabas na silid ng tabernakulo upang isagawa ang kanilang mga tungkulin. 7 Ngunit ang pinaka-punong pari ay pumapasok na nag-iisa sa pangalawang silid minsan sa isang taon, at may dalang maihahandog na dugo para sa kaniyang sarili at para sa hindi sinasadyang mga paglabag ng mga tao. 8 Ipinapakita ng Banal na Espiritu na ang daan patungo sa kabanal-banalang lugar ay hindi pa ipinapahayag habang nananatili pang nakatayo ang unang tabernakulo. 9 Isa itong paglalarawan sa kasalukuyang panahon. Parehong walang kakayahang gawing ganap ng mga kaloob at mga handog ang budhi ng mga sumasamba. 10 Mga pagkain at inumin lamang ang mga ito na kaugnay ng iba't-ibang uri ng seremonya ng paglilinis. Ang lahat ng ito ay alituntunin para sa laman na inilaan hanggang sa maganap ang bagong kaayusan. 11 Dumating si Cristo bilang pinaka-punong pari ng mabubuting bagay na darating, sa pamamagitan ng mas dakila at higit na ganap na sagradong tolda na hindi gawa sa mga kamay ng tao, na hindi kabilang sa mundong nilikha. 12 Hindi ito sa pamamagitan ng dugo ng mga kambing at mga guya, ngunit sa pamamagitan ng kaniyang sariling dugo kaya minsan lamang pumasok si Cristo sa kabanal-banalang lugar para sa lahat at tiyakin ang ating walang hanggang katubusan. **(aiōnios g166)** 13 Sapagkat kung ang dugo ng mga kambing at mga toro at ang pagwiwisik ng mga abo sa mga taong may dungis ay naghahandog sa kanila sa Diyos at ginagawang malinis ang kanilang katawan, 14 gaano pa kaya ang dugo ni Cristo, na sa pamamagitan ng walang hanggang Espiritu ay inialay ang kaniyang sarili na walang dungis sa Diyos, na luminis sa ating budhi mula sa mga gawang patay upang makapaglingkod sa Diyos na buhay? **(aiōnios g166)** 15 Sa kadahilanang ito, si Cristo ang tagapamagitan ng bagong tipan. Ito ay dahil may isang kamatayan na nangyari upang palayain ang mga napapasailalim sa lumang tipan mula sa kabayaran ng kanilang mga kasalanan, sa gayon ang lahat ng mga tinawag ng Diyos ay tatanggap ng walang hanggang pamana na kaniyang ipinangako. **(aiōnios g166)** 16 Sapagkat kung saan iniwan ng isang tao ang kaniyang testamento, kailangan na mapatunayan ang kamatayan ng taong gumawa nito. 17 Sapagkat nagkakabisa lamang ang testamento kung saan mayroong kamatayan dahil wala pang bisa ito habang buhay pa ang gumawa. 18 Kaya hindi naitatag ang lumang tipan nang walang dugo. 19 Sapagkat nang maibigay ni Moises ang bawat alituntunin ng kautusan sa lahat ng mga tao, kinuha niya ang dugo ng mga guya at mga kambing na may tubig, mapulang balahibo, hisopo at parehong winisikan ang balumbon ng kasulatan at ang lahat ng tao. 20 At sinabi niya, "Ito ang dugo ng tipan kung saan ibinigay ng Diyos sa inyo ang mga kautusan." 21 Sa ganito ring paraan, winisikan niya ng dugo ang tabernakulo at ang lahat ng sisidlan na ginagamit ng mga pari sa paglilingkod. 22 At ayon sa kautusan, halos lahat ay nilinis ng dugo. Walang kapatawaran kung walang pagbubuhos ng dugo. 23 Samakatwid kinakailangan nga na ang mga bagay na kahalintulad nang nasa langit ay dapat na malinis nitong mga hayop na handog. Gayunman, dapat na linisin ng mas mabuting handog ang mga bagay na panlangit. 24 Sapagkat hindi pumasok si Cristo sa kabanal-banalang lugar na gawa ng mga kamay, na kahalintulad lamang ng tunay. Sa halip, pumasok siya sa langit mismo, na ngayon ay nasa harapan ng Diyos para sa atin. 25 Hindi siya nagpunta doon upang madalas na ihandog ang kaniyang sarili, katulad ng ginagawa ng pinakapunong pari, na pumapasok sa kabanal-

banalang lugar taun-taon na may dalang dugo. 26
Kung iyan ay totoo, kakailanganin niyang maghirap
ng maraming ulit mula pa ng likhain ang mundo.
Ngunit ngayon minsan na lamang siyang naipahayag
hanggang sa katapusan ng panahon upang alisin ang
kasalanan sa pamamagitan ng pag-aalay ng kaniyang
sarili. **(aiōn g165)** 27 Tulad ng bawat tao ay itinakda na
mamatay minsan, at pagkatapos ay ang paghatol, 28
gayon din si Cristo, na minsang naihandog upang
alisin ang mga kasalanan ng marami, darating siya
sa pangalawang pagkakataon, hindi upang ihandog
muli sa kasalanan, kundi para sa kaligtasan ng mga
matiyagang naghihintay sa kaniya.

10 Sapagkat ang kautusan ay isang anino lamang
ng mga mabubuting bagay na darating, hindi
ng mga katotohanan. Hindi magagawang ganap ng
kautusan ang mga lumalapit sa Diyos batay sa paraan
ng parehong mga alay na inihahandog ng mga pari
taun-taon. 2 O kung hindi, ititigil kayang maihandog
ang mga alay na iyon? Sa ganiyang kalagayan, ang
mga sumasamba ay nilinis ng minsan, na wala ng
kamalayan sa kasalanan. 3 Ngunit sa mga handog
na iyon ay may pagpapa-alala sa mga nagawang
kasalanan taun-taon. 4 Sapagkat hindi maaaring
pawiin ng mga dugo ng toro at kambing ang mga
kasalanan. 5 Nang dumating si Cristo dito sa mundo,
sinabi niya, “Hindi mo nais ang mga handog o ang
mga hain. Sa halip, inihanda mo ang isang katawan
para sa akin. 6 Wala kang kasiyahan sa mga haing
sinusunog o mga handog para sa kasalanan.” 7 At
aking sinabi, “Masdan mo, narito ako upang gawin ang
iyong kalooban, o Diyos, gaya ng nasusulat tungkol sa
akin na nasa balumbon.” 8 Sinabi niya gaya ng nasabi
sa itaas, “Hindi mo nais ang mga handog at mga hain
o ang mga handog na sinusunog para sa kasalanan,
ni hindi ka nasisiyahan sa mga ito”— mga handog na
inialay ayon sa kautusan. 9 At sinabi niya, “masdan
mo, ako ay narito upang gawin ang iyong kalooban.”
Isinantabi niya ang unang kaugalian upang maitatag
ang pangalawa. 10 Sa pangalawang kaugalian, tayo
ay naihandog sa Diyos sa kaniyang kalooban at sa
pamamagitan ng pag-aalay ng katawan ni Jesu-Cristo
ng minsan para sa lahat. 11 Sa katunayan tumatayong
naglilingkod ang bawat pari araw-araw, iniaalay ang
parehong mga handog, kung saan, gayon pa man,
hindi makatatanggal ng mga kasalanan kailanman.
12 Ngunit pagkatapos na ialay ni Cristo ang isang
handog para sa kasalanan magpakailanman, umupo
siya sa kanang kamay ng Diyos, 13 naghihintay
hanggang ang kaniyang mga kaaway ay maibaba at
gawing isang patungan para sa kaniyang paanan. 14
Dahil sa pamamagitan ng isang handog ay kaniyang
ginawang ganap magpakailanman ang mga taong
inihandog sa Diyos. 15 At nagpapatotoo rin sa atin
ang Banal na Espiritu. Sapagkat unang sinabi niya, 16
" 'Ito ang tipan na aking gagawin sa kanila pagkatapos
ng mga araw na iyon,' ang sabi ng Panginoon,
'Ilalagay ko ang aking mga kautusan sa kanilang
mga puso at isusulat ko ang mga iyon sa kanilang
mga isip.”' 17 Pagkatapos sinabi niya, “Hindi ko
na aalalahanin pa ang kanilang mga kasalanan at
paglabag sa kautusan.” 18 Ngayon kung saan may
kapatawaran na para sa mga ito, wala ng pag-aalay
pa para sa kasalanan. 19 Kaya naman, mga kapatid,
may pananalig tayong makakapasok sa kabanal-
banalang lugar sa pamamagitan ng dugo ni Jesus. 20
Iyon ang paraan na kaniyang binuksan para sa atin
sa pamamagitan ng kaniyang katawan, isang bago at
buhay na daan sa pamamagitan ng tabing. 21 At dahil
mayroon tayong dakilang pari sa bahay ng Diyos, 22
Lumapit tayo na may totoong puso na may lubos na
katiyakan ng pananampalataya, na may mga pusong
nawisikan at nilinis mula sa masamang budhi at ang
ating katawan na nahugasan ng dalisay na tubig. 23
Panghawakan ding mabuti ang paghahayag ng ating
pananalig ng walang pag-aalinlangan, sapagkat ang
Diyos na siyang nangako ay tapat. 24 Kaya isaalang-
alang natin kung paano pasisiglahin ang isa't- isa
sa pag-ibig at sa mga mabubuting gawa. 25 Huwag
tayong tumigil sa pagtitipon-tipon ng magkakasama,
katulad ng ginawa ng ilan. Sa halip, palakasin pa
natin ng higit ang isa't isa, ngayong nakikita ninyo
na nalalapit na ang araw. 26 Sapagkat kung ating
sasadyain ang paggawa ng kasalanan pagkatapos
nating malaman ang kaalaman sa katotohanan,
ang handog para sa kasalanan ay hindi na umiiral.
27 Sa halip, mayroon lamang tiyak na inaasahang
nakakatakot na hatol at nagngangalit na apoy na
tutupok sa mga kaaway ng Diyos. 28 Sinuman na
lumabag sa kautusan ni Moises ay mamamatay ng
walang awa sa patunay ng dalawa o tatlong saksi. 29
Gaano pa kaya kabigat na parusa sa akala ninyo
ang nararapat sa taong yumurak sa Anak ng Diyos,
sinumang magturing sa dugo ng tipan na hindi banal,
ang dugo na kaniyang inihandog sa Diyos—sinuman
na humamak sa Biyaya ng Espiritu 30 Sapagkat kilala

natin ang nagsabi nito, “Akin ang paghihiganti at ako ang maniningil.” At muli, “Hahatulan ng Panginoon ang kaniyang mga tao.” **31** Nakakatakot nga ang mahulog sa mga kamay ng buhay na Diyos! **32** Ngunit alalahanin ninyo ang mga araw na nagdaan, pagkatapos na kayo ay maliwanagan kung papaanong kayo ay nagtiis ng matinding pagdurusa. **33** Nailantad kayo sa madla ng may pangungutya sa pamamagitan ng mga panlalait, pag-uusig at kayo ay kabilang sa mga nakaranas ng ganitong pagdurusa. **34** Sapagkat mayroon kayong habag sa mga bilanggo, at inyong tinanggap nang may kagalakan ang pagsamsam ng inyong mga ari-arian, na alam ninyo sa inyong mga sarili na mayroon kayong mas mabuti at walang hanggang pag-aari. **35** Kaya nga huwag ninyong isasawalang-bahala ang inyong pagtitiwala na may dakilang gantimpala. **36** Sapagkat kailangan ninyo ng pagtitiyaga upang inyong matanggap ang ipinangako ng Diyos pagkatapos ninyong magawa ang kaniyang kalooban. **37** “Sapagkat sa kaunting panahon, ang siyang paparating ay tiyak na darating at hindi ito maaantala. **38** Mabubuhay ang matuwid kong lingkod sa pamamagitan ng pananampalataya. Kung tatalikod siya, hindi ako masisiyahan sa kaniya.” **39** Ngunit hindi tayo katulad ng ilang tumalikod at napahamak. Sa halip, tayo ay ilan sa mga may pananampalataya upang mapanatili ang ating mga kaluluwa.

11 Ngayon ang pananampalataya ay ang katiyakan ng sino man kung siya ay nagtitiwalang naghihintay sa isang bagay. Ito ang katiyakan tungkol sa hindi pa nakita. **2** Sapagkat sa pamamagitan nito pinagtibay ang ating mga ninuno dahil sa kanilang pananampalataya. **3** Sa pamamagitan ng pananampalataya, nauunawaan natin na nilikha ang buong sanlibutan sa pamamagitan ng utos ng Diyos, upang kung ano man ang nakikita ay hindi nilikha mula sa mga bagay na nakikita. **(aiōn g165)** **4** Sa pamamagitan ito ng pananampalataya na si Abel ay nag-alay ng mas higit na kalugod-lugod na handog sa Diyos kaysa sa ginawa ni Cain. At dahil dito pinuri siya sa pagiging matuwid. Pinuri siya ng Diyos dahil sa mga handog na kaniyang inialay. Dahil diyan, si Abel ay nagsasalita pa rin kahit na siya ay patay na. **5** Sa pamamagitan ito ng pananampalataya na si Enoc ay kinuha pataas at hindi nakita ang kamatayan. “Hindi siya nahanap, dahil siya ay kinuha ng Diyos.” Sapagkat ito ay sinabi sa kaniya na ang Diyos ay nalugod sa kaniya bago siya kunin. **6** Kung walang pananampalataya hindi maaaring bigyan ng kaluguran ang Diyos, at ang sino man na lalapit sa Diyos ay kinakailangang manalig na siya ay umiiral at gagantimpalan niya ang sino man na humahanap sa kaniya. **7** Sa pamamagitan ito ng pananampalataya na si Noe, ay binalaan ng Diyos ukol sa mga bagay na hindi pa nakita, nang may maka-diyos na paggalang ay gumawa ng isang daong upang mailigtas ang kaniyang pamilya. Sa paggawa nito, hinatulan niya ang mundo at naging tagapagmana ng katuwiran na nanggagaling sa pananampalataya. **8** Sa pamamagitan ito ng pananampalataya na si Abraham nang siya ay tinawag, Siya ay sumunod at nagtungo sa lugar na kaniyang tatanggapin bilang isang tagapagmana. Pumunta siya na hindi niya nalalaman kung saan siya tutungo. **9** Sa pamamagitan ng pananampalataya siya ay nanirahan sa lupang ipinangako bilang isang dayuhan. Siya ay namuhay sa tolda na kasama sina Isaac at Jacob na parehong tagapagmana ng pangako. **10** Ito ay dahil sa tumingin siya sa hinaharap sa pagtatayo ng isang lungsod na ang arketekto at tagapagpatayo ay ang Diyos. **11** Sa pamamagitan ito ng pananampalataya na si Abraham, at kahit na si Sarah mismo ay tumanggap ng kakayahang magbuntis kahit sila ay matanda na, sapagkat itinuring nila ang Dios na tapat, ang nangako sa kanila ng isang anak. **12** Samakatuwid galing din sa lalaking ito na malapit ng mamatay ay maipapanganak ang hindi mabilang na salinlahi. Sila ay naging kasing dami ng mga bituin sa langit at nang hindi mabilang na mga butil ng buhangin sa tabing dagat. **13** Ang lahat ng ito ay namatay sa pananampalataya na hindi tinanggap ang mga pangako, sa halip kahit malayo pa nakita at tinanggap na nila, na sila ay mga dayuhan at banyaga dito sa lupa. **14** Kaya sa mga nagsasabi ng ganoong mga bagay ay nagbibigay linaw na sila ay naghahanap ng kanilang sariling bayan. **15** Sa katunanayan, kung ang iniwan nilang lupain ang kanilang iniisip, sila ay may pagkakataon pang bumalik, **16** Subalit naghahangad sila ng mas mabuting bayan, na isang makalangit. Kaya naman hindi nahihiya ang Diyos na tawaging kanilang Diyos sapagkat naghanda siya ng isang lungsod para sa kanila. **17** Sa pamamagitan ito ng pananampalataya na si Abraham pagkatapos subuking ialay si Isaac. Oo siya na masayang tumanggap ng mga pangako ay inialay ang kaniyang nag-iisang anak, **18** tungkol sa kaniya ang sinabi,

“Magmumula kay Isaac ang iyong mga salinlahi.” 19
Isinaalang- alang ni Abraham na bubuhayin ng Diyos
si Isaac mula sa mga patay, at sa matalinhagang
pagsasalita, natanggap niya siyang muli. 20 Sa
pamamagitan ito ng pananampalataya na pinagpala
ni Isaac sina Jacob at Esau tungkol sa mga bagay na
darating. 21 Sa pamamagitan ito ng pananampalataya
na si Jacob, nang siya ay mamamatay na, pinagpala
niya ang bawat isa sa mga anak ni Jose. Si Jacob ay
sumamba na nakahilig sa taas ng kaniyang tungkod.
22 Ito ay sa pamamagitan din ng pananamplataya na
si Jose, nang malapit na ang kaniyang katapusan,
ay nagsalita patungkol sa paglisan ng mga anak ng
Israel mula sa Egipto at inutos na dalhin kasama
nila ang kaniyang mga buto. 23 Sa pamamagitan
ito ng pananampalataya na si Moises, nang siya ay
ipanganak ay itinago siya ng kaniyang mga magulang
ng tatlong buwan dahil nakita nila na siya ay isang
magandang bata at hindi sila takot sa utos ng hari.
24 Sa pamamagitan ito ng pananampalataya na si
Moises, nang lumaki na ay tumangging tawagin na
anak ng anak na babae ni Faraon. 25 Sa halip, pinili
niyang makibahagi sa paghihirap ng mga tao ng
Diyos kaysa sa magpakasaya sa panandaliang aliw
ng kasalanan. 26 Itinuring niya na ang kahihiyan
sa pagsunod kay Cristo ay higit pa sa kayamanan
kaysa sa mga yaman ng mga Egipto, sapagkat
itinuon niya ang kaniyang paningin sa hinaharap na
darating na gantimpala. 27 Sa pamamagitan ito ng
pananampalataya na si Moises ay iniwan ang Egipto.
Hindi siya natakot sa galit ng hari, sapagkat tiniis
niya sa pamamagitan ng pagtingin sa isang hindi
pa nakikita. 28 Dahil sa kaniyang pananampalataya
sinunod niya ang “Paskua” at ang pagwisik ng dugo
upang ang mangwawasak sa bawat panganay ay
hindi makahawak sa mga panganay na anak na
lalaki ng mga Israelita. 29 Sa pamamagitan ito ng
pananampalataya na sila ay tumawid sa dagat ng
mga Tambo na parang nasa ibabaw ng tuyong
lupa. Nang sinubok ng mga taga Ehipto na gawin
ito, sila ay nilamon nito. 30 Sa pamamagitan ng
pananampalataya nawasak ang pader ng Jerico
matapos silang umikot sa palibot ng pitong araw.
31 Sa pamamagitan ito ng pananampalataya na si
Rahab, ang babaeng nagbebenta ng aliw ay hindi
namatay kasama ng mga suwail, dahil tinanggap niya
ng may pag-iingat ang mga ispiya. 32 At ano pa ba
ang aking sasabihin? Hindi na sapat ang aking oras
kung isasalaysay ko pa ang tungkol kina Gideon,
Barak, Samson, Jepta, David, Samuel, at ng mga
propeta, 33 na sa pamamagitan ng pananampalataya
ay sumakop ng mga kaharian, gumawa ng may
katarungan, at tumanggap ng mga pangako. Sila
ay nagpatikom ng bibig ng mga lion, 34 pinawi ang
kapangyarihan ng apoy, tumakas sa talim ng espada,
kung saan gumaling mula sa mga karamdaman,
naging tanyag sa pakikipaglaban, at naging dahilan ng
pagtakas ng mga sundalong dayuhan. 35 Tinanggap
ng mga kababaihan ang kanilang mga patay sa
pamamagitan ng muling pagkabuhay. Ang iba ay
pinahirapan, ng hindi tinatanggap ang kanilang
paglaya upang maranasan nila ang mas mainam
na muling pagkabuhay. 36 Ang iba ay nagdusa ng
pangaalipusta, at paghampas, oo, kahit ng mga
kadena at pagkakulong. 37 Kung saan binato sila.
Nilagari sila sa dalawa. Pinatay sila sa pamamagitan
ng espada. Sila ay namuhay na nakadamit ng balat ng
mga tupa at balat ng mga kambing na hirap na hirap,
nagpakasakit at pinagmalupitan, 38 (Sila na hindi
karapat-dapat sa mundo), naglibot sa ilang, sa mga
kabundukan, sa mga kuweba at sa mga butas sa lupa.
39 Bagamat ang lahat ng mga taong ito ay pinagtibay
ng Diyos dahil sa kanilang pananampalataya, hindi
nila natanggap ang anumang kaniyang ipinangako.
40 May inihanda ang Diyos sa simula pa na mas
mainam para sa atin, dahil kung wala tayo hindi sila
magiging ganap.

12 Samakatwid, sapagkat napapaligiran tayo ng
napakaraming mga saksi, itapon nating lahat
ang mga bagay na nagpapabigat sa atin at ang
kasalanan na madaling makagapos sa atin. Dapat
may katiyagaan tayong magpatuloy sa takbuhin na
inilagay sa ating harapan. 2 Dapat nating ituon
ang ating mga mata kay Jesus, ang may-akda at
nagpapaganap ng ating pananampalataya, dahil sa
kagalakan na inilaan sa kaniya, na nagdala sa kaniya
na nagtiis sa krus sa kabila ng kahihiyan, at umupo sa
kanang kamay ng trono ng Diyos. 3 Kaya isinaalang-
alang niya na tiisin ang mga masasakit na salita
mula sa mga makasalan laban sa kaniya upang
tayo ay hindi na mapapagod at manghihina. 4 Hindi
niyo pa tinanggihan o nilabanan ang kasalanan na
humantong sa pagkaubos ng dugo. 5 At nakalimutan
na ninyo ang ibinigay na lakas at pag-asa na itinuro
sa inyo bilang mga anak:” Aking anak, huwag mong
babaliwalain ang pagdidisiplina ng Panginoon, ni ilayo

ang iyong puso kung ikaw ay kanyang tinutuwid"
6 Sapagkat ang Panginoon ay nagdidisiplina sa
sinumang minamahal niya, at pinarurusahan niya
ang bawat anak na kanyang tinatanggap. 7 Tiisin
ang pagsubok bilang pagdisiplina. Nakikitungo ang
Diyos sa inyo bilang mga anak, sapagkat sino bang
anak ang hindi dinidisiplina ng kaniyang ama? 8
Ngunit kung kayo ay walang disiplina, kung saan
lahat tayo ay dapat kabahagi, kung gayon hindi
kayo mga tunay na anak at mga anak sa labas. 9
Bukod dito, mayroon tayong mga makamundong
amang nagdidisiplina sa atin, at iginagalang natin
sila. Hindi ba dapat nararapat na mas higit tayong
sumunod sa Ama ng mga espiritu at mabuhay? 10
Sapagkat ang ating mga ama nga ay nagdidisplina
sa atin ng ilang mga taon sa alam nilang tama
para sa kanila, subalit tayo ay dinidisiplina ng Diyos
upang tayo ay makibahagi sa kaniyang kabanalan.
11 Walang disiplina sa kasalukuyan na masaya kundi
masakit. Gayunpaman, sa ibang pagkakataon ito
ay magbibigay ng mapayapang bunga ng katuwiran
para sa sinumang nagsanay sa pamamagitan nito.
12 Samakatuwid itaas ninyo ang inyong mga kamay
na nakababa at palakasing muli ang nanghihinang
mga tuhod; 13 gawin mong matuwid ang mga daan
ng iyong mga paa, upang ang sinumang pilay ay
hindi maliligaw sa halip ay gagaling. 14 Sikapin
ang kapayapaan sa lahat ng mga tao, at gayundin
ang kabanalan na kung wala ito walang makakakita
sa Panginoon. 15 Maging maingat upang walang
sinuman ang hindi maisama mula sa biyaya ng
Diyos, at walang ugat ng kapaitan ang tumubo
upang maging dahilan ng hindi pagkakaunawaan
at mahawa ang marami. 16 Maging maingat na
walang maki-apid sa inyo, o hindi maka-diyos na tao
kagaya ni Esau na ipinagpalit sa isang pagkain ang
karapatan bilang panganay. 17 Sapagkat alam ninyo
na pagkatapos, nang kaniyang naising makamit ang
biyaya, siya ay tinanggihan dahil hindi siya nagkaroon
ng pagkakataong magsisisi sa kaniyang ama, kahit
na pilit niya itong hinangad nang may mga luha.
18 Sapagkat hindi kayo lumapit sa isang bundok
na nahahawakan, isang bundok na nag-aalab ng
apoy, kadiliman, kalungkutan at bagyo. 19 Hindi
kayo pumarito dahil sa ingay ng trumpeta, o sa mga
salitang galing sa isang tinig na ang mga nakarinig
nito ay nagmamaka-awang wala ng salitang sasabihin
sa kanila. 20 Sapagkat hindi nila kayang tanggapin
kung ano man ang iniutos: na kahit may isang hayop
na hahawak sa bundok, dapat itong batuhin," 21 Kaya
nakakatakot ang tanawin na sinabi ni Moises," Ako ay
sobrang nasindak na ako ay nanginginig. 22 Sa halip,
kayo ay lumapit sa Bundok ng Zion at sa lungsod
ng Diyos na buhay, ang makalangit na Jerusalem,
at sa hindi mabilang na hukbo ng mga anghel na
nagdiriwang. 23 Kayo ay lumalapit sa kapulungan ng
mga unang ipinanganak na inilista sa langit, sa Diyos
na hukom ng lahat, at sa mga espiritu ng katuwiran
na naging ganap. 24 Kayo ay lumapit kay Jesus na
tagapamagitan ng isang bagong tipan, at sa dugong
naikalat na higit na nagsasalita ng mabuti kaysa
sa dugo ni Abel. 25 Tiyakin ninyo na hindi ninyo
tinanggihan ang nagsasalita. Sapagkat kung hindi
sila nakatakas ng sila ay tumanggi sa isang nagbigay
babala sa kanila dito sa lupa, tiyak na hindi tayo
makakatakas, kung tatalikod tayo mula sa nagbabala
mula sa langit. 26 At sa mga oras na iyon ang
kaniyang tinig ang yayanig sa lupa. Subalit ngayon
nangako siya at sinabi, "Minsan ko pang yayanigin
hindi lamang ang lupa ngunit maging ang kalangitan."
27 Ang mga salitang ito na," Ngunit minsan pa," ay
nagpapahiwatig sa pagtanggal ng mga bagay na
nayayanig, iyon ay ang mga bagay na nilikha, upang
ang mga bagay na hindi nayayanig ay mananatili. 28
Samakatuwid, magpapasalamat tayo sa pagtanggap
ng isang kahariang hindi nayayanig, at sa ganitong
pagpupuri sa Diyos sa paraang katanggaptanggap na
may paggalang at paghanga 29 sapagkat ang ating
Diyos ay parang apoy na nakakatupok

13 Hayaang magpatuloy ang pag-ibig bilang mga
magkakapatid. 2 Huwag kalimutang malugod na
tanggapin ang mga dayuhan sapagkat sa paggawa
nito ay hindi ninyo alam na ang iba sa mga tinatanggap
ninyo ay mga anghel. 3 Alalahanin ninyo ang mga nasa
bilangguan, na parang kayo ay kasama rin nila doon
at ang inyong mga katawan ay pinagmamalupitan
ng kagaya nila. 4 Dapat igalang ng lahat ang pag-
aasawa at panatilihing dalisay ang pagtatalik ng mag-
asawa, sapagkat hahatulan ng Diyos ang mga nakiki-
apid at ang mga nangangalunya. 5 Dapat ang paraan
ng inyong pamumuhay ay maging malaya mula sa
labis na pagmamahal sa pera. Masiyahan sa mga
bagay na mayroon kayo, sapagkat sinabi mismo
ng Diyos," Hindi kita iiwan ni pababayaan man." 6
Dapat tayo ay masiyahan upang masabi natin ng may
katapangan," Ang Panginoon ang tutulong sa akin

hindi ako matatakot Ano ang magagawa ng sinuman
sa akin. 7 Alalahanin ninyo ang mga nangunguna
sa inyo, sa mga nagsasalita ng Salita ng Diyos sa
inyo, at alalahanin ninyo ang bunga ng kanilang
ugali; tularan ninyo ang kanilang pananampalataya.
8 Si Jesu- Cristo ay hindi nagbabago kahapon,
ngayon at magpakaylan man. (aiōn g165) 9 Huwag
kayong magpadala sa mga sari-sari at kakaibang
mga katuruan, sapagkat mas mabuti na ang ating
puso ay mahubog sa pamamagitan ng biyaya, hindi
sa mga tuntunin ng mga pagkain na hindi naman
nakakatulong upang sila ay mabuhay. 10 Mayroon
tayong altar na kung saan ang mga naglilingkod
sa tabernakulo ay walang karapatang kainin. 11
Sapagkat ang dugo ng mga hayop, na inialay para sa
ating mga kaslanan, ay dadalhin ng pinaka-punong
pari sa banal na lugar, ngunit ang kanilang katawan
ay susunugin sa labas ng kampo 12 Samakatuwid
si Jesus ay nagdusa rin sa labas ng tarangkahan
papasok ng lungsod upang ialay ang mga tao sa
Diyos sa pamamagitan ng kaniyang sariling dugo. 13
Kaya tayo ay dapat lumapit sa kaniya sa labas ng
kampo, dala ang kaniyang kahihiyan. 14 Dahil wala
tayong nanatiling lungsod dito, sa halip hinahanap
natin ang lungsod na darating. 15 Sa pamamagitan ni
Jesus dapat patuloy tayong mag-alay ng handog na
papuri sa Dios, papuri na bunga ng ating mga labi
na kumikilala sa kaniyang pangalan. 16 At huwag
ninyong kalilimutang gumawa ng mabuti at tumulong
sa bawat isa, sapagkat sa ganitong handog lubos na
nalulugod ang Diyos. 17 Sumunod at magpasakop sa
inyong mga pinuno, sapagkat sila ang nagbabantay
sa inyo alang-alang sa inyong mga kaluluwa, tulad
nilang may pananagutan. Sumunod upang kayo ay
ingatan ng inyong mga pinuno na may kagalakan at
hindi ng dalamhati, kung saan hindi ito makakatulong
sa inyo. 18 Ipanalangin ninyo kami, sapagkat kami ay
nakatitiyak na malilinis ang aming budhi, naghahangad
na mabuhay ng kagalang-galang sa lahat ng mga
bagay. 19 At hinihimok ko kayong lahat na gumawa pa
ng mas higit dito, upang ako ay maaaring makabalik
sa lalong madaling panahon. 20 Ngayon nawa ang
Diyos ng kapayapaan, na siyang nagbalik mula sa
kamatayan ang dakilang Pastol ng mga tupa, Ang
ating Panginoong Jesus, sa pamamagitan ng dugo ng
walang hanggang tipan, (aiōnios g166) 21 ay magbigay
sa inyo ng bawat mabubuting bagay upang gawin
ang kaniyang kalooban, kumikilos sa atin na mga
nakakalugod sa kaniyang paningin, sa pamamagitan
ni Jesu-Cristo, na nararapat tumanggap ng papuri
magpakailan man. Amen (aiōn g165) 22 Ngayon
hinihikayat ko kayo mga kapatid, na tanggapin ninyo
ang salitang nagpapalakas sa maiksing sulat ko sa
inyo. 23 Nais kong malaman ninyo na si Timoteo ay
napalaya na, kung saan isasama ko siya sa aking
pagdalaw kung darating siya kaagad. 24 Batiin ninyo
ang lahat ng inyong mga pinuno at ang lahat ng mga
mananampalataya. Ang mga taga- Italya ay bumabati
sa inyo. 25 Ang biyaya ng Diyos ang sumainyo
nawang lahat.

Santiago

1 Ako, si Santiago, isang alagad ng Diyos at
ng Panginoong Jesu-Cristo, ay bumabati sa
labindalawang tribu na nasa pangangalat. **2** Ituring
ninyong kagalakan ito mga kapatid, kung nakakaranas
kayo ng ibat-ibang kaguluhan, **3** dahil nalalaman
ninyo na ang pagsubok sa inyong pananampalataya
ay nagdudulot ng pagtitiis. **4** Hayaan ang pagtitiis na
tapusin ang kaniyang gawa, upang kayo ay ganap
na lumago, na walang kakulangan. **5** Ngunit kung
sinuman sa inyo ay nangangailangan ng karunungan,
hingin ninyo ito sa Diyos, ang mapagbigay at
walang panunumbat sa lahat ng humihingi, at
tutugunin niya ito. **6** Ngunit humingi nang may
pananampalataya, nang walang pag-aalinlangan,
sapagkat ang nagdadalawang isip ay katulad ng alon
sa dagat, na tinatangay ng hangin, kung saan. **7**
Sapagkat ang taong iyon ay hindi dapat mag-isip
na matatanggap niya ang kaniyang kahilingan sa
Panginoon, **8** ang ganitong tao ay dalawa ang pag-
iisip at pabagu-bago sa lahat ng kaniyang ginagawa.
9 Ang mahirap na kapatid ay dapat luwalhatiin sa
kaniyang mataas na kalagayan, **10** samantalang ang
mayaman na kapatid sa kaniyang kababaang loob,
sapagkat siya ay lilipas katulad ng mga bulaklak ng
damo sa bukid na lumilipas. **11** Sumisikat ang araw
na may nakakasunog na init at natutuyo ang halaman
at ang mga bulaklak ay nalalagas, at mawawala
ang kagandahan nito. Sa parehong paraan ang
mayamang mga tao ay mawawala sa kalagitnaan
ng kanilang mga gawain. **12** Pinagpala ang tao na
nagtitiis sa pagsubok, sapagkat pagkatapos niyang
mapagtagumpayan ang pagsubok, makakatanggap
siya ng korona ng buhay, na ipinangako sa mga
nagmamahal sa Diyos. **13** Huwag sabihin ng sinuman
kapag siya ay tinukso, “Ang pagsubok na ito ay galing
sa Diyos,” Sapagkat ang Diyos ay hindi tinukso ng
diyablo, at ang Diyos mismo ay hindi tinutukso ang
sino man. **14** Ang bawat tao ay natutukso ng kaniyang
masamang mga pagnanasa kung saan inaakit at
itinutulak siya palayo. **15** At pagkatapos na maglihi
ang makasalanang pagnanasa, ang kasalanan ay
maipapanganak at pagkatapos lumaki ng kasalanan
hahantong ito sa kamatayan. **16** Huwag kayong
magpalinlang, mga minamahal kong kapatid. **17** Ang
bawat mabuti at ganap na kaloob ay mula sa itaas,
bumaba mula sa Ama ng mga liwanag. Hindi siya
nagbabago katulad ng paglipat ng anino. **18** Pinili ng
Diyos na bigyan tayo ng buhay sa pamamagitan ng
salita ng katotohanan, upang maging katulad tayo
ng mga unang bunga sa kaniyang mga nilikha. **19**
Alam ninyo ito, mga minamahal kong kapatid. Bawat
tao ay dapat mabilis sa pakikinig, dahan-dahan sa
pananalita, at hindi agad nagagalit, **20** sapagkat ang
galit ng tao ay hindi gumagawa ng katuwiran ng
Diyos. **21** Kaya alisin ninyo ang lahat ng gawaing
makasalanan at ang kasamaan na nasa lahat ng
dako, at sa kababaang-loob tanggapin ang itinanim
na salita, na makakapagligtas sa inyong kaluluwa.
22 Sundin ninyo ang salita, huwag lamang itong
pakinggan, kung saan dinadaya ninyo lang ang inyong
mga sarili. **23** Sapagkat kung sinuman ang nakarinig
ng salita at hindi ito ginagawa, para siyang isang
taong humarap sa salamin at tiningnan ang kaniyang
likas na mukha sa salamin. **24** Tinignan ang kaniyang
mukha, at umalis, at hindi nagtagal nakalimutan niya
kung ano ang kaniyang itsura. **25** Ngunit ang taong
tumitingin ng maingat sa ganap na batas, ang batas na
nagbibigay ng kalayaan, at patuloy na sinusunod ito,
hindi lamang siya naging tagapakinig na nakakalimot,
ang taong ito ay pagpapalain habang ginagawa niya
ito. **26** Kung sinuman ang nag-iisip sa kaniyang sarili
na siya ay relihiyoso, ngunit hindi mapigilan ang
kaniyang dila, nililoko niya ang kaniyang sarili at
ang kaniyang relihiyon ay walang kabuluhan. **27**
Ito ay dalisay at walang karumihang relihiyon sa
harap ng ating Diyos at Ama: para tulungan ang
mga walang ama at balo sa kanilang kapighatian, at
para pangalagaan ang sarili mula sa katiwaliaan ng
mundo.

2 Mga kapatid ko huwag natin sundin ang
pananampalataya ng ating Panginoon Jesus-
Cristo, na Panginoon ng kadakilaan, na may
pagtatangi sa ilang mga tao, **2** Kung may taong
pumasok sa inyong pagpupulong na may suot na mga
gintong singsing at may mga marangyang kasuotan,
at mayroon ding pumasok na taong mahirap na may
maruming kasuotan, **3** at nagbigay lamang kayo
ng pansin sa taong may marangyang kasuotan,
at sinabing, “Maupo po kayo rito sa magandang
lugar,” ngunit sinabi mo sa taong mahirap, “Tumayo
ka sa banda roon,” o kaya ay, “maupo ka sa
aking paanan,” **4** hindi ba kayo gumagawa ng
paghatol sa inyong sarili, at nagiging hukom ng may
mga masasamang kaisipan? **5** Makinig kayo, mga

minamahal kong kapatid, hindi ba pinili ng Diyos
ang mga mahihirap sa mundong ito upang maging
mayaman sa pananampalataya at manahin ang
kaharian na ipinangako sa kanila na nagmamahal sa
kaniya? 6 Ngunit hindi ninyo binigyan ng karangalan
ang mahihirap! Hindi ba ang mayayaman, sila ay
ang ang nang-aapi sa inyo, at hindi ba sila ang
nagkakaladkad sa inyo sa mga hukuman? 7 Hindi ba
ang mayaman ang lumalait sa magandang pangalan
kung kanino kayo tinawag? 8 Gayunman, kung
tinutupad ninyo ang mga maharlikang kautusan, na
naisulat sa mga kasulatan, “Mahalin ninyo ang inyong
kapwa tulad ng inyong sarili,” maganda ang ginagawa
ninyo. 9 Ngunit kung nagbibigay kayo ng pagtatangi sa
ilang tao, kayo ay nagkakasala, nahatulan ng kautusan
bilang isang lumalabag sa batas. 10 Kung sinuman
ang sumusunod sa lahat ng kautusan, ngunit matisod
sa isa sa mga ito, magkakasala siya sa pagsuway
sa lahat ng kautusan! 11 Sapagkat ang Diyos na
nagsasabi ng,”Huwag kang mangangalunya,” nagsabi
ring, “Huwag papatay.” Kung hindi ka nangalunya,
ngunit ikaw ay pumatay, sinuway mo ang kautusan ng
Diyos. 12 Kaya't magsalita at sumunod katulad nila
na malapit ng hatulan sa pamamagitan ng batas ng
kalayaan. 13 Sapagkat darating ang paghahatol na
walang kahabagan sa kanila na nagpakita ng walang
kahabagan. Ang kahabagan ay nagtatagumpay laban
sa kahatulan! 14 Ano ang kabutihan nito, mga
kapatid, kung may magsasabi na mayroon siyang
pananampalataya, ngunit wala siyang mga gawa?
Kaya ba ng pananampalatayang iyon na iligtas siya?
15 Kung ang kapatid na lalaki o kapatid na babae
ang nangangailangan ng kasuotan at pagkain araw-
araw, 16 at ang isa sa inyo ay magsasabi sa kanila,
“Humayo kayong mapayapa, mangagpainit kayo at
magpakabusog kayo,”' subalit hindi ninyo sila binigyan
ng mga kinakailangan para sa katawan, anong
kabutihan iyon? 17 Sa ganuon ding pamamaraan ang
pananampalataya lang, kung hindi ito nagtataglay
ng mga gawa, ay patay. 18 Ngunit may isang
magsasabing, “Mayroon kang pananampalataya, at
mayroon akong gawa.” Ipakita mo sa akin ang iyong
pananampalataya na walang gawa, at ipapakita ko sa
iyo ang aking pananampalataya sa pamamagitan ng
aking mga gawa. 19 Naniniwala ka na ang Diyos ay
iisa; tama ka. Ngunit ang mga demonyo ay naniniwala
rin at nanginginig. 20 Gusto mo bang malaman, taong
mangmang, kung paano na ang pananampalataya
na walang gawa ay walang kabuluhan? 21 Hindi ba
si Abraham na ating patriyarka ay pinawalang-sala
ng Diyos sa pamamagitan ng mga gawa nang ihain
niya sa altar ang anak niyang si Isaac? 22 Nakita
ninyo na ang pananampalataya ay kumilos kasama
ang kaniyang gawa, at sa pamamagitan ng paggawa
nakamit ng kaniyang pananampalataya ang layunin
nito. 23 Natupad ang kasulatan na nagsasabing,
“Naniwala si Abraham sa Diyos, at ibinilang ito sa
kaniya na katuwiran.” Kaya't si Abraham ay tinawag na
kaibigan ng Diyos. 24 Nakita ninyo na sa pamamagitan
ng mga gawa ang tao ay mapapa-walang sala, at
hindi sa pananampalataya lamang. 25 Sa parehong
paraan din hindi ba't si Rahab na nagbebenta ng aliw
ay napawalang sala sa pamamagitan ng gawa, nang
tinanggap niya ang mga mensahero at pinaalis sila
sa pamamagitan ng ibang daan? 26 Kung paanong
ang katawan na hiwalay sa espiritu ay patay, gayon
din ang pananampalataya na hiwalay sa mga gawa
ay patay.

3 Hindi dapat maging guro ang marami sa inyo,
mga kapatid ko, alam nating matatanggap natin
ang mas higit na paghahatol. 2 Sapagkat natitisod
tayong lahat sa maraming paraan. Kung sinuman
ang hindi natitisod sa kaniyang pananalita, siya ay
taong ganap, na may kakayahang pigilan din ang
kaniyang buong katawan. 3 Ngayon kung lalagyan
natin ng busal ang bibig ng kabayo susundin nila
tayo, at mapapabaling natin ang kanilang buong
katawan. 4 Pansinin din ang mga barko, kahit na
napakalaki nila at tinutulak ng malalakas na hangin,
ay nababaling kahit saan nais ibaling ng piloto sa
pamamagitan ng napakaliit na timon. 5 Ganoon
din ang dila na isang maliit na bahagi ng katawan,
ngunit nagyayabang ng malalaking bagay. Pansinin
kung paano ang isang malawak na kagubatan ay
nasusunog ng isang maliit na apoy! 6 Ang dila ay isa
ring apoy, isang mundo ng makasalanan na inilagay
sa bahagi ng ating mga katawan, nagpaparumi sa
buong katawan at pinagniningas ang daan ng buhay,
at ito ay nakatakdang apoy mula sa impiyerno. **(Geenna
g1067)** 7 Bawat uri ng mga mababangis na hayop,
mga ibon, mga gumagapang at mga nilalang sa dagat
ay kayang paamuin at napaamo ng mga tao, 8 ngunit
walang kahit na sinuman ang makapagpapaamo ng
dila: walang tigil na kasamaan, puno ng nakamamatay
na lason. 9 Sa pamamagitan ng dila pinupuri natin
ang ating Panginoon at Ama, at sa pamamagitan nito

nagsusumpa tayo ng tao, na nilikhang kalarawan ng
Diyos. **10** Galing sa iisang bibig ang pagsasalita ng
pagpapala at pagsusumpa. Aking mga kapatid, hindi
dapat mangyari ang mga bagay na ito. **11** Lumalabas
ba sa bukal ang parehong sariwa at mapait na tubig?
12 Aking mga kapatid, maaari bang ang isang puno
ng igos ay mamunga ng mga olibo? o ang isang puno
ng ubas mamunga ng igos? Hindi rin lumalabas sa
iisang bukal ang tubig-tabang at tubig-alat **13** Sino
sa inyo ang marunong at nakakaunawa? Hayaan
ang taong iyan na ipakita ang kaniyang magandang
buhay sa pamamagitan ng kaniyang mga gawa sa
kapakumbabaan na nagmumula sa karunungan. **14**
Ngunit kung mayroon kayong mapait na paninibugho
at makasariling hangarin sa inyong puso, huwag
kayong magmayabang at magsinungaling laban
sa katotohanan. **15** Hindi ito ang karunungang
nagmumula sa itaas, sa halip ay makamundo, hindi
espiritwal, mula sa diyablo. **16** Sapagkat kung saan
may paninibugho at makasariling hangaring umiiral,
may pagkalito at masasamang pag-uugali. **17** Ngunit
ang karunungang mula sa itaas unang-una ay dalisay,
at maibigin sa kapayapaan, mahinahon, may nag-
aalab na puso, puno ng awa at mabuting bunga,
walang inaayunang ibang tao, at tapat. **18** At ang
bunga ng katuwiran ay naitanim sa kapayapaan
alang-alang sa mga gumagawa ng kapayapaan.

4 Saan nanggaling ang pag-aaway at alitan sa inyo?
Hindi ba nagmula ito sa inyong mga masamang
hangarin na lumalaban sa inyong mga miyembro? **2**
Hinahangad ninyo kung anong wala kayo. Pumatay
kayo at hinabol ninyo kung anong hindi mapapasainyo.
Nakipag-away kayo at nakipagtalo, subalit hindi ninyo
nakuha dahil hindi kayo humingi sa Diyos. **3** Humingi
kayo at hindi ninyo natanggap dahil humihingi kayo
ng mga masasamang bagay, upang gamitin ninyo
sa inyong mga masasamang hangarin. **4** Kayong
mga mangangalunya! Hindi ba ninyo alam na ang
pakikipagkaibigan sa mundo ay pakikipag-away laban
sa Diyos? Kaya, sinuman ang magpasiyang maging
kaibigan ng mundo ay ginawa niya mismo ang
kaniyang sarili na kaaway ng Diyos. **5** O inisip ninyo
ba na ang kasulatan ay walang kahulugan noong
sinabi nito na ang Espiritu na ipinagkaloob niya
sa atin ay labis na naninibugho para sa atin? **6**
Ngunit ang Diyos ay nagbibigay ng mas higit na
biyaya, kaya't sinasabi ng kasulatan na “Ang Diyos ay
sumasalungat sa mapagmataas, ngunit nagbibigay ng
biyaya sa mapagpakumbaba.” **7** Kaya, magpasakop
kayo sa Diyos. Labanan ninyo ang diyablo at lalayo
siya sa inyo. **8** Lumapit kayo sa Diyos, at siya
ay lalapit sa inyo. Linisin ang inyong mga kamay,
kayong mga makasalanan, at gawing dalisay ang
inyong mga puso, kayong mga nagdadalawang-isip.
9 Magdalamhati kayo, humagulgol kayo, at umiyak!
Ibaling ang inyong kasiyahan sa kapighatian at ang
inyong kagalakan sa kalungkutan. **10** Magpakumbaba
kayo sa harap ng Panginoon, at kayo ay kaniyang
itataas. **11** Huwag kayong magsalita laban sa isa't-
isa, mga kapatid. Ang taong nagsasalita laban sa
kaniyang kapatid o naghahatol sa kaniyang kapatid ay
nagsasalita laban sa kautusan at humahatol sa batas
ng Diyos. Kapag hinatulan ninyo ang kautusan, hindi
ninyo sinusunod ang batas, ngunit isang tagahatol
ng mga ito. **12** Iisa lamang ang nagbigay ng batas
at taga-hatol, ang Diyos, na kayang magligtas at
sumira. Sino kayo upang humatol sa inyong kapwa?
13 Makinig, kayo na mga nagsasabing, “Ngayon o
bukas ay pupunta tayo sa ganitong bayan, at titigil ng
isang taon doon, at mangangalakal, at kikita.” **14** Sino
ang nakakaalam kung ano ang mangyayari bukas, at
ano nga ba ang inyong buhay? Dahil katulad kayo ng
hamog na sandaling lumilitaw at biglang nawawala.
15 Sa halip ganito dapat ang sabihin ninyo, “Kung ito
ang kalooban ng Panginoon, at nabubuhay pa kami
gagawin namin ito o iyan.” **16** Ngunit ngayon, kayo
ay naghahambog patungkol sa inyong mga plano.
Ang lahat ng paghahambog na iyan ay masama. **17**
Kaya, para sa kaniya na nakakaalam gumawa ng
mabuti ngunit hindi ito ginagawa, para sa kaniya ito
ay kasalanan.

5 Ngayon, lumapit kayo mga mayayaman, umiyak
kayo ng malakas dahil sa kahirapan na darating
sa inyo. **2** Ang inyong mga kayamanan ay nabubulok
at ang inyong mga kasuotan ay kinakain ng anay. **3**
Ang inyong ginto at pilak ay wala nang kabuluhan,
at ang kanilang kalawang ang magpapatotoo laban
sa inyo at susunog ng inyong mga laman gaya ng
apoy. Nag-iipon kayo ng inyong kayaman sa huling
mga araw. **4** Tingnan ninyo, ang bayad ng mga
manggagawa—silang mga hindi ninyo binayaran para
sa pag-aani ng inyong mga bukid—sumigaw sila ng
malakas! At ang mga sigaw ng mga taong nag-aani
ng inyong mga pananim ay nakaabot sa tainga ng
Panginoon ng mga Hukbo. **5** Kayo ay nabuhay ng
marangya sa ibabaw ng lupa at nagpakasasa sa

inyong mga sarili. Pinataba ninyo ang inyong mga
puso sa isang araw ng pagkatay. 6 Hinatulan ninyo at
pinatay ang mga matuwid na hindi lumalaban sa inyo.
7 Kaya maging matiyaga, mga kapatid, hanggang sa
pagdating ng Panginoon, katulad ng magsasaka na
naghihintay ng mahalagang ani ng lupa, Matiyagang
naghihintay dito, hangang sa una at huling pagbuhos
ng ulan. 8 Kayo rin ay maging matiyaga; ayusin
ninyo ang inyong mga puso, dahil ang pagdating ng
Panginoon ay malapit na. 9 Huwag magreklamo,
mga kapatid, laban sa isa't-isa upang kayo ay hindi
mahatulan. Tingnan ninyo, ang hukom ay nakatayo
sa pintuan. 10 Bilang isang halimbawa, mga kapatid,
ituring ninyo ang mga pagdurusa at pagtitiyaga ng mga
propeta na nagsalita sa pangalan ng Panginoon. 11
Tingnan ninyo, tinatawag namin ang mga nagtitiyaga,
na “pinagpala.” Narinig ninyo ang pagtitiis ni Job, at
alam ninyo ang layunin ng Panginoon para kay Job,
kung paano ang Panginoon ay puno ng kahabagan
at awa. 12 Higit sa lahat, mga kapatid ko, huwag
kayong mangangako, maging sa langit o maging sa
lupa, o sa pamamgitan ng anumang panunumpa,
ngunit gawin ninyo ang “Oo” na “Oo” at ang inyong
“Hindi” na “Hindi,” upang hindi kayo mahatulan. 13
Mayroon bang nagdurusa sa inyo? Dapat siyang
manalangin. 14 Mayroon bang masaya sa inyo?
Hayaan siyang umawit ng papuri. Mayroon bang
may sakit sa inyo? Hayaan siyang tawagin ang mga
nakatatanda ng iglesya at hayaan siyang ipanalangin
ng mga nakatatanda, at pahiran siya ng langis sa
pangalan ng Panginoon, 15 at ang panalangin ng may
pananampalataya ang magpapagaling sa taong may
sakit, at ang Panginoon ang magtataas sa kaniya.
Kung nakagawa siya ng kasalanan, patatawarin siya
ng Diyos. 16 Kaya ihayag ninyo ang inyong mga
kasalanan sa bawat isa at ipanalangin ang bawat
isa upang kayo ay mapagaling. Ang panalangin ng
matuwid ay magdudulot ng malaking bunga. 17
Si Elias ay tao din na may pakiramdaman kagaya
natin. Siya ay taimtim na nanalangin na huwag
umulan at hindi nga umulan sa lupa ng tatlong
taon at anim na buwan. 18 At si Elias ay muling
nanalangin at ibinuhos ng langit ang ulan sa lupa at
ito ay nagbigay ng ani. 19 Aking mga kapatid, kung
sinuman sa inyo ang naliligaw mula sa katotohanan
ngunit mayroong umakay sa kaniya pabalik, 20
ipaalam sa kaniya na kung sinuman ang umakay sa
makasalanan na makalabas sa kaniyang maling daan,
maliligtas ang kaniyang kaluluwa mula sa kamatayan
at matatabunan ang maraming kasalanan.

1 Pedro

1 Si Pedro, na apostol ni Jesu Cristo, sa mga
dayuhang nasa iba't ibang dako, sa mga pinili
na nasa Ponto, Galacia, Capadocia, Asia, at Bitinia,
2 ayon sa kaalaman ng Diyos Ama sa simula pa
lang, sa pagpapabanal ng Banal na Espiritu, para sa
pagsunod kay Jesu Cristo, at para sa pagwiwisik ng
kaniyang dugo. Sumainyo ang biyaya, at sumagana
ang inyong kapayapaan. 3 Papurihan ang Diyos at
Ama ng ating Panginoong Jesu Cristo. Sa kaniyang
dakilang kahabagan, nagbigay siya sa atin ng bagong
kapanganakan para sa katiyakan ng pamana sa
pamamagitan ng pagkabuhay muli ni Jesu Cristo mula
sa kamatayan— 4 para sa pamanang hindi maglalaho,
hindi madudungisan, at hindi kukupas. Nakalaan ito sa
langit para sa inyo. 5 Sa kapangyarihan ng Diyos kayo
ay iniingatan sa pamamagitan ng pananampalataya
para sa kaligtasan na nakahandang maihayag sa
huling panahon. 6 Magagalak kayo dito, kahit na
ngayon, kinakailangan ninyong makaramdam ng
kapighatian dahil sa ibat-ibang mga pagsubok. 7 Ito
ay para ang inyong pananampalataya ay masubok,
pananampalataya na higit na mas mahalaga kaysa
sa ginto na naglalaho sa apoy na sumusubok sa
inyong pananampalataya. Nangyayari ito upang ang
inyong pananampalataya ay matagpuang nagbubunga
ng pagpupuri, kaluwalhatian, at karangalan sa
kapahayagan ni Jesu Cristo. 8 Hindi ninyo siya
nakita, pero mahal ninyo siya. Hindi ninyo siya
nakikita ngayon, ngunit naniniwala kayo sa kaniya at
lubos kayong nagagalak na may kaligayahang hindi
maipaliwanag na punong-puno ng kaluwalhatian. 9
Kayo mismo ang tumatanggap ng bunga ng inyong
pananampalataya, ang kaligtasan ng inyong mga
kaluluwa. 10 Maingat na sinaliksik at sinuri ng mga
propeta ang patungkol sa kaligtasang ito, tungkol
sa biyaya na mapapasa-inyo. 11 Nagsaliksik sila
upang malaman kung anong uri ng kaligtasan ang
darating. Nagsaliksik din sila upang malaman ang
patungkol sa panahon na sinasabi sa kanila ng
Espiritu ni Cristo na nasa kanila. Nangyayari ang
mga ito habang sinasabi niya sa kanila, bago pa
man mangyari, ang patungkol sa pagdurusa ni Cristo,
at ang mga kaluwalhatiang darating kasunod niya.
12 Naihayag sa mga propeta na naglilingkod sila
sa mga bagay na ito, hindi para sa kanilang sarili,
kung hindi para sa inyo— ang pagsasabi ng mga
bagay na ito sa pamamagitan ng mga nagdadala
ng ebanghelyo sa inyo sa pamamagitan ng Banal
na Espiritu na isinugo mula sa langit, mga bagay
na ninanais maipahayag maging ng mga anghel.
13 Kaya't bigkisan ninyo ang baywang ng inyong
kaisipan. Maging mahinahon kayo sa inyong pag-iisip.
Magkaroon kayo ng buong kapanatagan sa biyaya
na dadalhin sa inyo sa kapahayagan ni Jesu Cristo.
14 Tulad ng masunuring mga anak, huwag ninyong i-
ayon ang inyong mga sarili sa mga pagnanasa na
inyong sinunod noong wala pa kayong kaalaman. 15
Dahil gaya ng ang tumawag sa inyo ay banal, kayo
rin, at magpakabanal sa lahat ng inyong ginagawa
sa buhay. 16 Sapagkat nasusulat, “Magpakabanal
kayo, sapagkat ako ay banal.” 17 At kung tinatawag
ninyong “Ama” ang tagahatol na walang pagtatangi
ayon sa ginagawa ng bawat tao, bigyang panahon ng
inyong paglalakbay nang may mataas na pagtingin
sa kaniya. 18 Alam ninyo na hindi sa mga pilak o
ginto— mga bagay na naglalaho— na kayo ay tinubos
mula sa hangal na pamumuhay na inyong natutunan
sa inyong mga ninuno. 19 Pero kayo ay tinubos sa
marangal na dugo ni Cristo, tulad ng isang tupa na
walang kapintasan at walang karumihan. 20 Pinili
si Cristo bago pa ang pagkalikha ng mundo, pero
ngayon, sa mga huling panahon, naihayag siya sa
inyo. 21 Naniniwala kayo sa Diyos sa pamamagitan
niya, na binuhay ng Diyos mula sa mga patay at
sa kaniya na binigyan ng kaluwalhatian upang ang
inyong pananampalataya at pagtitiwala ay mailaan
sa Diyos. 22 Ginawa ninyong dalisay ang inyong
mga kaluluwa sa pamamagitan ng pagsunod sa
katotohanan para sa taos-pusong pagmamahal para
sa kapatiran, kaya masugid ninyong ibigin ang isa't
isa. 23 Ipinanganak kayong muli, hindi mula sa
naglalahong binhi, ngunit mula sa hindi naglalahong
binhi, sa pamamagitan ng buhay at nananatiling salita
ng Diyos. **(aiōn g165)** 24 Sapagkat “Ang lahat ng laman
ay tulad ng damo, at ang lahat ng kagandahan nito
ay tulad ng bulakalak. Ang damo ay malalanta, at
ang bulaklak ay malalaglag, 25 pero ang salita ng
Panginoon ay mananatili magpakailanman.” Ito ang
mensahe na ipinahayag bilang ebanghelyo sa inyo.
(aiōn g165)

2 Kaya isantabi ninyo ang lahat ng kasamaan,
panlilinlang, pagpapa-imbabaw, pagka-inggit, at
paninirang-puri. 2 Katulad ng bagong silang na
sanggol, naisin ninyo ang purong gatas na espiritwal,

upang kayo ay lumago sa kaligtasan sa pamamagitan
nito, **3** kung naranasan niyo na mabuti ang Panginoon.
4 Lumapit kayo sa kaniya na siyang buhay na bato
na tinanggihan ng mga tao, pero pinili ng Diyos
at natatangi sa kaniya. **5** Tulad kayo ng buhay na
mga bato na kasalukuyang binubuo upang maging
espiritwal na tahanan, upang maging banal na mga
pari na naghahandog ng espiritwal na mga alay na
katanggap-tanggap sa Diyos sa pamamagitan ni
Jesu Cristo. **6** Sinasabi ng kasulatan, "Masdan ninyo,
inilatag ko sa Sion ang isang panulukang bato, pinuno
at pinili at mahalaga. Sinumang sumampalataya sa
kaniya ay hindi mapapahiya." **7** Kaya ang karangalan
ay para sa inyo na nananampalataya. Pero, "ang
bato na tinanggihan ng mga manggagawa, ito ang
naging puno sa panulukan"— **8** at, "ang batong
katitisuran at ang batong kadarapaan." Madarapa sila
sa hindi pagsunod sa salita, kung saan sila rin ay
itinalaga. **9** Subalit kayo ay piniling lahi, isang grupo
ng maharlikang mga pari, isang banal na bayan,
mga taong pag-aari ng Diyos, upang maihayag ninyo
ang mga kamangha-manghang ginawa ng tumawag
sa inyo mula sa kadiliman patungo sa kaniyang
kamangha-manghang kaliwanagan. **10** Dati, hindi kayo
isang bayan, pero ngayon, kayo ay bayan na ng Diyos.
Hindi kayo tumanggap ng kahabagan, pero ngayon,
tumanggap kayo ng kahabagan. **11** Mga minamahal,
tinawag ko kayong mga dayuhan at manlalakbay
upang umiwas kayo sa masasamang pagnanasa na
nakikipagdigma sa inyong kaluluwa. **12** Dapat kayong
magkaroon ng mabuting pamumuhay sa gitna ng mga
Gentil, sa gayon, kung magsasalita sila patungkol
sa inyo bilang gumagawa ng masasamang bagay,
mapagmasdan nila ang inyong mabubuting ginagawa
at papurihan nila ang Diyos sa araw ng kaniyang
pagdating. **13** Sumunod kayo sa bawat pamahalaan,
alang-alang sa Panginoon, maging ang hari bilang
kataas-taasan, **14** maging ang gobernador na isinugo
upang parusahan ang mga mapaggawa ng masama
at puruhin silang mapaggawa ng mabuti. **15** Sapagkat
ito ang kalooban ng Diyos, na sa pamamagitan ng
paggawa ng mabuti mapatahimik ninyo ang walang
kabuluhang salita ng mga hangal. **16** Bilang mga taong
malaya, huwag ninyong angkinin ang inyong kalayaan
bilang panakip ng kasamaan, sa halip, maging tulad
kayo ng mga lingkod ng Diyos. **17** Igalang ninyo ang
lahat ng tao. Mahalin ninyo ang kapatiran. Magkaroon
kayo ng takot sa Diyos. Igalang ninyo ang hari. **18**
Mga alipin, magpasakop kayo sa inyong mga amo
nang may buong paggalang, hindi lang sa mabuti
at mahinahon na mga amo, pero pati narin sa mga
masama. **19** Sapagkat kapuri-puri ang sinumang
magtitiis ng pasakit habang nahihirapan sa kawalan
ng katarungan nang dahil sa kaniyang konsiyensya
sa Diyos. **20** Sapagkat gaano kataas na parangal ang
nakalaan sa paggawa ng kasamaan at magtiis habang
pinarurusahan? Pero kung gumawa kayo ng mabuti
at nagtiis kayo habang pinarurusahan, ito ay kapuri-
puri sa Diyos. **21** Dahil dito kayo tinawag, sapagkat
maging si Cristo ay naghirap para sa inyo, nag-
iwan ng halimbawa para sa inyo upang sundan ang
kaniyang mga dinaraanan. **22** Hindi siya nagkasala
at walang anumang pandaraya ang natagpuan sa
kaniyang bibig. **23** Nang nilait siya, hindi siya gumanti
ng panlalait. Nang naghirap siya, hindi siya nagbanta
ng ganti, pero ibinigay niya ang kaniyang sarili sa
humahatol nang matuwid. **24** Siya mismo ang nagdala
ng ating mga kasalanan sa kaniyang katawan sa
puno, upang hindi na tayo magkaroon ng bahagi sa
kasalanan, at upang makapamuhay tayo para sa
katuwiran. Sa pamamagitan ng kanyang mga sugat
kayo ay gumaling. **25** Kayong lahat ay naglalakbay
palayo tulad ng mga nawawalang tupa, ngunit ngayon,
bumalik kayo sa pastol at tagapagbantay ng inyong
mga kaluluwa.

3 Sa ganitong paraan, kayong mga asawang babae
ay dapat magpasakop sa inyong mga asawa,
sa gayon, kahit may ilang hindi sumusunod sa
salita, sa pamamagitan ng pag-uugali ng kanilang
asawang babae, mahikayat sila nang walang salita,
2 dahil makikita nila ang inyong dalisay na pag-
uugali na may karangalan sa kanilang sarili. **3** Huwag
ninyo itong gawin sa pamamagitan ng panlabas
na paggayak—pagtitirintas ng buhok, pagsusuot ng
alahas, o magagarang damit. **4** Sa halip, gawin niyo
ito sa pamamagitan ng panloob na pagkatao na nasa
puso, at nang walang kupas na kagandahan ng isang
mahinahon at mapayapang espiritu na natatangi
sa paningin ng Diyos. **5** Sapagkat ang banal na
mga kababaihan noon ay minsang naggayak ng
kanilang mga sarili sa ganitong paraan. Nagtiwala
sila sa Diyos at nagpasakop sila sa kanilang mga
asawa. **6** Sa ganitong paraan sumunod si Sara kay
Abraham at tinawag siyang kaniyang "panginoon."
Kayo ngayon ay kaniyang mga anak kung ginagawa
ninyo ang mabuti at kung hindi kayo natatakot sa

kaguluhan. 7 Gayun din, kayong mga asawang
lalaki ay dapat mamuhay kasama ang inyong asawa
nang nalalaman na sila ay mas mahinang kabiyak,
kinikilala sila na kapwa ninyong tatanggap ng kaloob
ng buhay. Gawin ninyo ito upang ang inyong mga
panalangin ay hindi mahadlangan. 8 Panghuli,
lahat kayo, magkaisa kayo sa pag-iisip, mahabagin,
mapagmahal bilang magkakapatid, maging maawain,
at mapagpakumbaba. 9 Huwag ninyong suklian ang
masama ng masama o ang panlalait ng panlalait. Sa
halip, patuloy kayong magpala, sapagkat dahil dito,
kayo ay tinawag nang sa gayun magmana kayo ng
pagpapala. 10 “Ang may gustong magmahal sa buhay
at makakakita ng mabubuting araw ay kailangang
pigilin ang kaniyang dila sa masama at ang kaniyang
bibig sa pagsasabi ng kasinungalingan. 11 Talikuran
niya ang masama at gawin ang mabuti. Hanapin niya
ang kapayapaan at ito'y sundan. 12 Ang mga mata
ng Panginoon ay nakikita ang matuwid at naririnig
ng kaniyang tainga ang kanilang mga kahilingan.
Pero ang mukha ng Panginoon ay laban sa mga
gumagawa ng masama.” 13 Sino ang mananakit sa
inyo kung hinahangad ninyo ang mabuti? 14 Pero
kung naghihirap kayo dahil sa katuwiran, kayo ay
pinagpala. Huwag niyong katakutan ang kanilang
kinatatakutan. Huwag kayong mabahala. 15 Sa halip,
ibukod-tangi niyo ang Panginoong Cristo sa inyong
mga puso bilang banal. Lagi kayong maging handa
na sagutin ang bawat nagtatanong sa inyo kung
bakit mayroon kayong pagtitiwala sa Diyos. Gawin
ninyo ito nang may kahinahunan at paggalang. 16
Magkaroon kayo ng malinis na budhi upang ang
mga taong umaalipusta sa inyong magandang buhay
kay Cristo ay mapahiya dahil nagsasalita sila laban
sa inyo na tila kayo ay masasamang tao. 17 Mas
mainam, kung nais ng Diyos, na kayo ay maghirap
sa paggawa ng kabutihan kaysa sa paggawa ng
kasamaan. 18 Nagdusa rin si Cristo para sa mga
kasalanan. Siya na matuwid ay nagdusa para sa
atin, na mga hindi matuwid, upang tayo ay madala
niya sa Diyos. Pinatay siya sa laman, pero muling
binuhay sa espiritu. 19 Sa espiritu, nagpunta siya
at nangaral sa mga espiritu na ngayon ay naka-
bilanggo. 20 Sila ay ayaw sumunod noong ang Diyos
ay matiyagang naghihintay sa panahon ni Noe, sa
mga araw ng ginagawa ang arko, at nagligtas ang
Diyos ng iilang tao—walong kaluluwa—sa baha. 21 Ito
ay sumisimbolo ng pagbabautismo na nagliligtas sa
inyo ngayon, hindi bilang paglilinis ng karumihan mula
sa katawan, pero bilang panawagan ng mabuting
budhi sa Diyos, sa pamamagitan ng pagkabuhay muli
ni Jesu-Cristo. 22 Siya ay nasa kanang kamay ng
Diyos. Nagpunta siya sa langit. Ang mga anghel, mga
pamahalaanan, at ang mga kapangyarihan ay dapat
magpasakop sa kaniya.

4 Kaya nga, dahil si Cristo ay naghirap sa laman,
armasan ninyo ang inyong mga sarili ng kaparehas
na hangarin. Sinuman ang naghirap sa laman
ay tumigil na sa kasalanan. 2 Ang taong ito ay
hindi na namumuhay para sa mga pansariling
pagnanasa, pero para sa kalooban ng Diyos—sa
kaniyang natitirang buhay. 3 Sapagkat sapat na
panahon na ang lumipas para gawin ng mga Gentil
ang nais nilang gawin—kahalayan, pagkahumaling,
paglalasing, panggugulo, labis na pagsasaya at
kasuklam-suklam na pagsamba sa diyus-diyosan. 4
Naisip nilang kakaiba na hindi ninyo ginagawa ang
mga bagay na ito kasama sila, kaya nagsasalita sila
ng masama patungkol sa inyo. 5 Magbibigay sila
ng pagsusulit sa kaniya na handang hatulan ang
lahat ng mga tao, patay man o buhay. 6 Sa layuning
ito, ipinangaral ang ebanghelyo sa mga namatay, sa
gayun, kahit na sila ay hinatulan sa kanilang mga
katawan bilang mga tao, sila ay makapapamuhay
ayon sa Diyos sa espiritu. 7 Ang katapusan ng lahat
ng mga bagay ay parating na. Kaya magkaroon kayo
ng matinong kaisipan at maliwanag na pag-iisip para
sa kapakanan ng inyong mga panalangin. 8 Higit
sa lahat ng bagay, magkaroon kayo ng taimtim na
pag-ibig para sa isa't isa, dahil ang pag-ibig ay hindi
naghahangad na matuklasan ang mga kasalanan
ng iba. 9 Magpakita kayo ng kagandahang-loob sa
isa't isa nang walang pagrereklamo. 10 Ang bawat
isa sa inyo ay tumanggap ng kaloob, gamitin niyo
ito para paglingkuran ang isa't isa, bilang mabuting
mga katiwala ng maraming kaloob ng Diyos. 11
Kung mayroong nangungusap, ituring niyo ito bilang
salita ng Diyos, at kung mayroong naglilingkod,
magmula ito sa lakas na ibinibigay ng Diyos, upang
sa lahat ng bagay, ang Diyos ay maluwalhati sa
pamamagitan ni Jesu- Cristo. Kaluwalhatian at
kapangyarihan ay sa kaniya magpakailanman. Amen
(aiōn g165) 12 Mga minamahal, huwag ninyong isiping
kataka-taka ang masidhing pagsubok na dumarating
sa inyo, na parang hindi ito pangkaraniwan sa
inyo. 13 Pero tulad ng pagdanas ninyo ng mga

pagdurusa ni Cristo, magalak kayo, upang kayo ay
magalak at matuwa sa pagpapahayag ng kaniyang
kaluwalhatian. **14** Kung kayo ay inaalipusta dahil
sa pangalan ni Cristo, kayo ay pinagpala, dahil ang
Espiritu ng kaluwalhatian at Espiritu ng Diyos ay
nasa inyo. **15** Nawa walang magdusa sa inyo bilang
isang mamamatay tao, magnanakaw, mapaggawa
ng masama, o pakialamero. **16** Pero, sinuman sa
inyo ang nagdurusa bilang isang Kristiyano, huwang
siyang mahiya, sa halip luwalhatiin niya ang Diyos
sa pangalan na ito. **17** Sapagkat panahon na para
ang paghuhukom ay magsimula sa sambahayan
ng Diyos. At kung magsisimula ito sa atin, ano pa
ang kalalabasan para sa mga hindi sumusunod sa
ebanghelyo ng Diyos? **18** At kung "ang matuwid
ay naligtas sa kabila ng mga pagdurusa, ano pa
ang mangyayari sa mga hindi maka-diyos at sa
makasalanan?" **19** Kaya ipagkatiwala nawa ng mga
nagdurusa ayon sa kalooban ng Diyos ang kanilang
mga kaluluwa sa tapat na Manlilikha habang sila ay
gumagawa ng kabutihan.

5 Hinihikayat ko ang mga nakatatanda sa inyo, ako,
na isang kapwa nakatatanda at isang saksi sa
pagdurusa ni Cristo, at kabahagi ng kaluwalhatian
na maihahayag. **2** Kaya nga, hinihikayat ko kayo,
mga nakatatanda, pangalagaan ninyo ang kawan
ng Diyos na nasa inyo. Pangalagaan niyo sila, hindi
dahil kailangan ninyo, pero dahil nais ninyo ito, ayon
sa Diyos. Pangalagaan niyo sila nang maluwag
sa inyong kalooban, hindi para sa pera. **3** Huwag
kayong umasta na tila mga amo sa mga taong nasa
inyong pangangalaga, sa halip maging halimbawa
kayo sa kawan. **4** Sa kapahayagan ng Punong
Pastol, kayo ay makatatanggap ng maluwalhating
korona na hindi kumukupas. **5** Gayon din, kayong
mga nakababatang kalalakihan, magpasakop kayo
sa mga nakatatandang kalalakihan. Kayong lahat,
damitan ninyo ang inyong sarili ng kababaang-
loob at maglingkod kayo sa isa't isa sapagkat
pinipigilan ng Diyos ang mga mapagmataas, pero
binibigyan niya ng biyaya ang mga mapagpakumbaba.
6 Kaya nga maging mapagpakumbaba kayo sa
ilalim ng makapangyarihang kamay ng Diyos upang
kayo ay itaas niya sa tamang panahon. **7** Ibigay
niyo ang lahat ng inyong pag-aalala sa kaniya,
dahil pinag-iingatan niya kayo. **8** Maging handa at
mapagmatyag kayo. Ang inyong kaaway, ang diyablo,
tulad ng isang umaatungal na leon, ay naglilibot at
naghahanap ng kaniyang sasakmalin. **9** Tumindig
kayo laban sa kaniya. Magpakatatag kayo sa inyong
pananampalataya. Tandaan ninyo na ang inyong
mga kapatid na nasa mundong ito ay nagtitiis ng
kaparehas na pagdurusa. **10** Pagkatapos ninyong
magdusa sa sandaling panahon, ang Diyos ng lahat
ng biyaya, na tumawag sa inyo sa walang hanggang
kaluwalhatian kay Cristo, ang siyang magbibigay sa
inyo ng kaganapan, magpapatibay at magpapalakas
sa inyo. **(aiōnios g166)** **11** Sa kaniya ang kapangyarihan
magpakailanman. Amen. **(aiōn g165)** **12** Itinuturing ko si
Silvano na isang tapat na kapatid, at sumulat ako sa
inyo ng maigsi sa pamamagitan niya. Hinihikayat ko
kayo at nagpapatotoo sa inyo na ang aking isinulat ay
ang totoong biyaya ng Diyos. Manindigan kayo dito.
13 Ang babaeng nasa Babilonia, na pinili kasama
ninyo, ay bumabati sa inyo, at si Marcos, na aking
anak, ay binabati kayo. **14** Batiin niyo ang isa't isa
sa halik ng pag ibig. Nawa ang kapayapaan ay
sumainyong lahat na mga tagasunod ni Cristo.

2 Pedro

1 Ako, si Simon Pedro, isang alipin at apostol
ni Jesu-Cristo, para sa mga nakatanggap ng
mahalagang pananampalataya kagaya ng natanggap
namin, ang pananampalataya sa katuwiran ng ating
Diyos at Tagapagligtas na si Jesu-Cristo. **2** Ang
biyaya nawa ay sumainyo; nawa ang kapayapaan ay
lumago sa pamamagitan ng kaalaman ng Diyos at ng
ating Panginoong Jesus. **3** Lahat ng mga bagay ng
banal na kapangyarihan para sa buhay at pagiging
maka-diyos ay ibinigay sa atin sa pamamagitan ng
kaalaman ng Diyos na siyang tumawag sa atin sa
pamamagitan ng kaniyang sariling kaluwalhatian at
kabutihan. **4** Sa pamamagitan nito, binigyan niya
tayo ng mahahalaga at dakilang mga pangako.
Ginawa niya ito upang kayo ay makibahagi sa
banal na katangian habang kayo ay tumatakas
mula sa kasamaan na nasa mundo sa masamang
hangarin. **5** Sa kadahilanang ito, gawin ninyo ang
inyong makakaya para dagdagan ang kabutihan sa
pamamagitan ng inyong pananampalataya, at sa
pamamagitan ng inyong kabutihan ay kaalaman. **6**
Sa pamamagitan ng inyong kaalaman ay pagpipigil
sa sarili, at sa pamamagitan ng inyong pagpipigil
sa sarili ay pagtitiyaga, at sa pamamagitan ng
inyong pagtitiyaga ay pagiging maka-diyos. **7** Sa
pamamagitan ng inyong pagiging maka-diyos ay ang
pagmamahal bilang magkakapatid, at sa pamamagitan
ng inyong pagmamahal bilang magkakapatid ay ang
pag-ibig. **8** Kung ang mga bagay na ito ay nasa inyo at
lumalago sa inyo, kayo ay hindi magiging baog o hindi
namumunga sa kaalaman ng ating Panginoon na si
Jesu-Cristo. **9** Ngunit ang sinuman na nagkukulang
sa mga bagay na ito ay nakikita niya lamang kung
ano ang malapit; siya ay bulag. Nakalimutan niya ang
paglilinis mula sa kaniyang mga lumang kasalanan.
10 Samakatwid, mga kapatid, gawin ninyo ang inyong
makakaya upang gawin ang inyong pagkatawag
at pagkakapili na tiyak sa inyong mga sarili. Kung
gagawin ninyo ang mga bagay na ito, hindi kayo
matitisod. **11** Sa gayon, ang daan ay masaganang
ipagkakaloob sa inyo sa walang hanggang kaharian
ng ating Panginoon at Tagapagligtas na si Jesu-
Cristo. **(aiōnios g166)** **12** Samakatwid, ako ay magiging
laging handa na ipaalala sa inyo ang mga bagay na
ito, gayong alam na ninyo ang mga ito, kayo ngayon
ay matibay na sa katotohanan. **13** Sa aking palagay
ay dapat ko na kayong gisingin at paalalahanan sa
mga bagay na ito habang ako ay nandito sa tolda. **14**
Sapagkat alam ko na malapit ko nang tanggalin ang
aking tolda tulad ng ipinakita ng Panginoong Jesu-
Cristo sa akin. **15** Gagawin ko ang aking makakaya
upang lagi ninyong alalahanin ang mga bagay na
ito pagkatapos ng aking pag-alis. **16** Sapagkat hindi
namin sinundan ang mga katalinuhang lumikha ng
mga kathang-isip noong sinabi namin sa inyo ang
patungkol sa kapangyarihan at pagpapakita ng ating
Panginoong Jesu-Cristo, ngunit kami ang mga naging
saksi sa kaniyang kadakilaan. **17** Natanggap niya
mula sa Diyos Ama ang karangalan at kaluwalhatian
noong may isang tinig ang dumating sa kaniya mula
sa Dakilang Kaluwalhatian na nagsasabing, "Ito ang
aking Anak, ang Kaisa-isa kong minamahal, sa kaniya
ay lubos akong nalulugod." **18** Narinig namin itong tinig
na nagmula sa langit habang kami ay kasama niya
sa banal na bundok. **19** Nasa amin ang mga salitang
ipinahayag ng mga propeta at ito ay lalong tiyak, ito
ay mabuting pag-ukulan ninyo ng pansin. Ito ay tulad
ng isang lampara na nagliliwanag sa madilim na lugar
hanggang dumating ang umaga at ang mga bituin
sa umaga ay sisikat sa inyong mga puso. **20** Una
ninyong alamin ito, na ang nasusulat na propesiya
ay hindi nagmula sa mismong pangangatwiran ng
propeta. **21** Sapagkat walang anumang propesiya ang
nagmula sa kalooban ng tao, kundi sa pamamagitan
ng tao, sa ilalim ng Banal na Espiritu na siyang
nagsalita mula sa Diyos.

2 May mga bulaang propeta na nagpunta sa
mga Israelita at may mga bulaang guro ang
pupunta sa inyo. Palihim silang magdadala ng mga
mapanirang maling pananampalataya at itatatwa nila
ang Panginoon na bumili sa kanila. Sila ay nagdadala
ng kanilang agarang pagkawasak. **2** Marami ang
susunod sa kanilang kahalayan at sa pamamagitan
nila malalapastanganan ang daan ng katotohanan. **3**
Sa kanilang pagkagahaman ay sasamantalahin nila
kayo sa pamamagitan ng mga mapanlinlang na mga
salita. Naghihintay ang kahatulan laban sa kanila; ang
kanilang pagkawasak ay darating. **4** Sapagkat hindi
kinaawaan ng Diyos ang mga anghel na nagkasala.
Sa halip ay ipinasakamay niya ang mga ito sa
Tartarus upang igapos sa mga tanikala hanggang
sa paghuhukom. **(Tartaroō g5020)** **5** At hindi rin niya
kinaawaan ang sinaunang mundo. Sa halip, itinira
niya si Noe, ang mensahero ng katuwiran, kasama

ang pitong iba pa, nang nagdala ng baha ang Diyos
sa mundo ng mga hindi maka-diyos. 6 At pinulbos
ng Diyos ang mga lungsod ng Sodoma at Gomora
at hinatulan sila ng pagkawasak, bilang halimbawa
kung ano ang darating sa mga hindi maka-diyos. 7
Ngunit nang kaniyang ginawa iyan ay, iniligtas niya si
Lot na matuwid, na lubos na nagdalamhati dahil sa
mga maruming gawain ng mga taong lumalabag sa
batas. 8 Dahil ang taong matuwid na iyon na araw-
araw na naninirahan kasama nila ay pinahihirapan
ang kaniyang matuwid na kaluluwa dahil sa nakita
niya at narinig. 9 Kung gayon, alam ng Panginoon
kung paano iligtas ang mga taong maka-diyos mula
sa mga pagsubok at kung paano parusahan ang mga
taong hindi maka-diyos sa araw ng paghuhukom.
10 Ito ay totoo lalo na sa mga nagpapatuloy sa
masasamang nasa ng laman at humahamak sa
batas. Sila ay mapangahas at sumusunod sa sariling
kalooban. Hindi sila natatakot na lapastanganin ang
mga maluluwalhati. 11 Ang mga anghel ay may
taglay na higit na lakas at kakayahan kaysa sa mga
tao, ngunit hindi sila nagdala ng mapang-alipustang
paghuhukom laban sa kanila sa Panginoon. 12 Ngunit
ang mga walang isip na mga hayop na ito ay likas na
ginawa para hulihin at wasakin. Hindi nila alam kung
ano ang kanilang inaalipusta. Sila ay mawawasak. 13
Sila ay masasaktan sa gantimpala ng kanilang mga
maling gawain. Namumuhay sila sa kasiyahan sa
araw. Sila ay mga dumi at bahid. Nagsasaya sila sa
kanilang mga mapanlinlang na kasiyahan habang sila
ay nakikipagdiwang sa inyo. 14 May mga mata sila
na puno ng mga mapangalunyang babae; hindi sila
kailanman nakuntento sa pagkakasala. Inuudyukan
nila ang mga mahihinang kaluluwa sa pagkakamali at
ang kanilang puso ay sinanay sa pag-iimbot, mga
batang isinumpa. 15 Kanilang iniwan ang tamang
daan. Naligaw sila at sinunod ang daan ni Balaam na
anak ni Beor na nagnais na tumanggap ng kabayaran
sa kawalang-katuwiran. 16 Ngunit siya ay sinaway
dahil sa kaniyang paglabag. Isang asno ang nagsalita
sa tinig ng tao ang siyang tumapos sa kahibangan ng
propeta. 17 Ang mga taong ito ay katulad ng mga
bukal na walang tubig. Katulad sila ng mga ulap
na tinatangay ng bagyo. May makapal na kadiliman
ang sa kanila ay naghihintay. 18 Nagsasalita sila
ng mga bagay na pawang walang kabuluhan at
kayabangan lamang. Inuudyukan nila ang mga tao sa
pamamagitan ng pita ng laman. Inuudyukan nila ang
mga taong sumusubok na tumakas mula sa maling
pamumuhay. 19 Nangangako sila ng kalayaan sa
kanila ngunit sila ma'y alipin ng kasamaan. Sapagkat
ang isang tao ay alipin ng kahit anong dumadaig sa
kaniya. 20 Sino mang makatakas sa karumihan ng
mundo sa pamamagitan ng kaalaman ng Panginoon
at Tagapagligtas na si Jesu-Cristo at bumalik muli
sa ganoong karumihan, sila ay naging mas malala
pa kaysa noong una. 21 Mas mabuti pang hindi nila
nalaman ang daan ng katuwiran kaysa malaman ito
at pagkatapos ay tumalikod sa banal na kautusang
ibinigay sa kanila. 22 Ang kawikaang ito ay totoo para
sa kanila: "Ang aso ay bumabalik sa sariling suka
nito. Ang bagong paligong baboy ay bumabalik sa
putik."

3 Ngayon, sumulat ako sa inyo, mga minamahal,
ang ikalawang sulat na ito ay upang gisingin ang
inyong tapat na kaisipan, 2 upang inyong maalala ang
mga salita na sinabi noon ng mga banal na propeta at
ang tungkol sa utos ng Panginoon at tagapagligtas sa
pamamagitan ng inyong mga apostol. 3 Una ninyong
alamin ito, na darating ang mga mangungutya sa
huling araw ay kukutyain kayo ng taong mangungutya
at mamumuhay sa kanilang mga sariling kagustuhan.
4 at sasabihing, "Nasaan ang pangako ng kaniyang
pagbabalik? Patay na ang ating mga ama, ngunit
ang lahat ng mga bagay ay nananatili buhat nang
likhain ang mundo." 5 Sinadya nilang kinalimutan na
ang mga langit at lupa ay nabuo mula sa tubig, at
sa tubig, mahabang panahon na ang nakalipas, sa
pamamagitan ng salita ng Diyos, 6 at sa kaniyang
salita ang mundo ay nagkaroon ng tubig sa oras
na iyon, at ang tubig ay siyang bumaha at sumira.
7 Ngunit ngayon ang mga langit at ang lupa ay
ipinapanatili para sa katulad na salita para sa apoy,
nakahanda para sa araw ng paghuhukom at ang
pagkawasak ng mga taong hindi maka Diyos. 8
Ito ay hindi sana mawawala sa inyong kaalaman,
mga minamahal, na ang isang araw sa Panginoon
ay tulad ng isang libong mga taon, at ang isang
libong mga taon ay tulad ng isang araw. 9 Ang
Panginoon ay hindi mabagal tungkol sa kaniyang
mga pangako, na itinuturing ng iba na kabagalan,
ngunit siya ay matiyaga sa iyo. Hindi niya ninanais na
sino man sa inyo ay mapahamak, ngunit ninanais
niyang bigyan ng panahon ang lahat upang magsisi.
10 Gayunpaman, ang araw ng Panginoon ay darating
na parang isang magnanakaw, ang mga langit ay

mawawala kasabay ng malakas na ingay. Ang mga
bagay ay masusunog sa apoy, at ang lupa at ang
mga gawa dito ay maihahayag. **11** Yaman lamang
na ang lahat ng mga bagay na ito ay mawawala sa
ganitong kaparaanan, anong uri ng tao kayo dapat
maging? Dapat kayong mamuhay na banal at maka-
Diyos. **12** Inyo ngang asahan at magmadali patungo
sa pagdating ng araw ng Diyos. Sa araw na iyon, ang
langit ay magugunaw sa pamamagitan ng apoy, at
ang mga bahagi nito ay matutunaw sa pamamagitan
ng sobrang init. **13** Ngunit ayon sa kaniyang pangako,
ating hintayin ang bagong mga langit at ang bagong
lupa, kung saan ang mga katuwiran ay mananahan.
14 Kaya nga, mga minamahal, yaman din lamang
na inaasahan ninyo ang mga bagay na ito, sikapin
ninyong gawin ang lahat na kayo ay matagpuang
walang bahid, at walang kapintasan upang makatagpo
ng kapayapaan sa kaniya, **15** At isaalang-alang ninyo
ang katiyagahan ng ating Panginoon na maging
kaligtasan, kagaya ng ating minamahal na kapatid na
si Pablo, ayon sa karunungan na ipinagkaloob sa
kaniya. **16** Sinabi ni Pablo ang lahat ng mga bagay
na ito sa lahat ng kaniyang mga sulat, na kung saan
maraming mga bagay ang mahihirap na maintindihan.
Ang mga bagay na ito ay binaluktot ng mga taong
hindi naturuan at walang katiyakan, habang sila ay
gumagawa ng ibang mga kasulatan para sa sarili
nilang kapahamakan. **17** Kaya nga mga minamahal,
yamang din lamang na alam na ninyo ang mga bagay
na ito, bantayan ninyo ang inyong mga sarili, upang
hindi kayo maililigaw sa panlilinlang ng mga taong
walang batas na siyang magdudulot ng pagkawala ng
inyong katapatan. **18** Ngunit, lumago kayo sa biyaya
at kaalaman ng ating Panginoon at Tagapagligtas na
si Jesu-Cristo. Sa kaniya ang kaluwalhatian ngayon
at magpakailanman. Amen! **(aiōn g165)**

1 Juan

1 Na kung alinman mula sa simula- na aming
narinig, na nakita ng aming mga mata, na aming
natunghayan, at nahawakan ng aming mga kamay-
patungkol sa Salita ng buhay. **2** At ang buhay ay
nagawang ipaalam, at aming nakita, at nasaksihan,
at hinayag sa inyo ang buhay na walang hanggan,
na noon ay kasama ng Ama, at nagawang ipaalam
sa amin. **(aiōnios g166)** **3** Iyon na aming nakita at
narinig inihayag din namin sa inyo, sa gayon ay
magkaroon kayo ng pakikisama sa amin, at ang
aming pakikisama ay kasama ang Ama at kasama
ang kanyang Anak na si Jesu-Cristo. **4** At sinulat
namin ang mga bagay na ito sa inyo upang ang aming
kagalakan ay maging ganap. **5** Ito ang mensahe na
aming narinig mula sa kanya at ipinapahayag sa inyo:
Ang Diyos ay liwanag at sa kanya'y walang kadiliman
ang lahat. **6** Kung sinasabi natin na tayo ay mayroong
pakikisama sa Kanya at lumalakad sa kadiliman,
tayo ay nagsisinungaling at hindi isinasagawa ang
katotohanan. **7** Pero kung tayo'y lumalakad sa
liwanag katulad niyang nasa liwanag, meron tayong
pakikisama sa isa't isa at ang dugo ni Jesus na
kanyang Anak ay naglilinis sa atin mula sa lahat ng
kasalanan. **8** Kung sinasabi natin na wala tayong
kasalanan, niloloko natin ang ating mga sarili at ang
katotohanan ay wala sa atin. **9** Pero kung tayo ay
umamin sa ating mga kasalanan, siya ay matapat at
matuwid na patawarin tayo sa ating mga kasalanan
at linisin tayo mula sa lahat ng kasamaan. **10** Kapag
sinabi natin na hindi tayo nagkasala, ginawa natin
siyang isang sinungaling, at ang kanyang salita ay
wala sa atin.

2 Mga minamahal kong anak, isinusulat ko ang mga
bagay na ito sa inyo upang hindi kayo magkasala.
Pero kung sino man ang magkasala, mayroon tayong
tagapagtanggol sa Ama, Si Jesu-Cristo ang nag-
iisang makatuwiran. **2** Siya ang taga-pamayapa para
sa ating mga kasalanan, at hindi lang para sa atin,
kundi para din sa buong mundo. **3** Sa pamamagitan
nito alam nating kilala natin siya, kung iniingatan natin
ang kanyang mga kautusan. **4** Siya na nagsasabing,
“Kilala ko ang Diyos,” pero hindi pinapanatili ang
kanyang mga kautusan, ay isang sinungaling, at
ang katotohanan ay wala sa kanya. **5** Pero ang
sinumang pinapanatili ang kaniyang salita, tunay
na sa taong ito ang pag-ibig ng Diyos ay naging
lubos. Sa pamamagitan nito alam nating tayo ay nasa
kaniya. **6** Siya na nagsasabing siya ay nananatili sa
Diyos ay nararapat ding lumakad nang katulad ng
paglakad ni Jesu-Cristo. **7** Mga minamahal, hindi
ako nagsusulat nang bagong kautusan sa inyo, pero
isang lumang kautusan na nasa sa inyo mula pa
sa simula. Ang lumang kautusan ay ang salitang
inyong narinig. **8** Gayon pa man ako ay sumusulat
ng bagong kautusan sa inyo, na siyang totoo kay
Cristo at sa inyo, dahil ang kadiliman ay lumilipas
na, at ang tunay na liwanag ay sumisinag na. **9** Ang
nagsasabing siya ay nasa liwanag pero kinapopootan
ang kanyang kapatid ay nasa kadiliman kahit ngayon.
10 Ang sinumang nagmamahal sa kanyang kapatid
ay nananatili sa liwanag at walang pagkakataon na
siya ay matitisod. **11** Pero ang siyang napopoot sa
kanyang kapatid ay nasa kadiliman at lumalakad sa
kadiliman; hindi niya alam kung saan siya papunta,
dahil binulag ng kadiliman ang kanyang mga mata. **12**
Sumusulat ako sa inyo, mga minamahal kong anak,
dahil ang inyong mga kasalanan ay napatawad dahil
sa kanyang pangalan. **13** Sumusulat ako sa inyo mga
ama, dahil kilala ninyo siya na mula pa sa simula.
Sumusulat ako sa inyo mga kabataang lalaki, dahil
napagtagumpayan ninyo ang kasamaan. Sumulat
ako sa inyo, mga bata, dahil kilala ninyo ang Ama.
14 Sumulat ako sa inyo mga ama, dahil kilala ninyo
siya na mula pa sa simula. Sumulat ako sa inyo mga
kabataang lalaki, dahil kayo ay malakas, at ang salita
ng Diyos ay nananatili sa inyo, at napagtagumpayan
ninyo ang kasamaan. **15** Huwag ninyong mahalin ang
mundo ni anumang mga bagay na nasa mundo. Kung
sinumang umiibig sa mundo, ang pag-ibig ng Ama
ay wala sa kanya. **16** Pagkat ang lahat ng nasa sa
mundo - ang kahalayan ng laman, ang kahalayan ng
mata, at ang kahambugan sa buhay - ay hindi sa Ama
pero sa mundo. **17** Ang mundo at ang pagnanasa
nito ay lumilipas. Pero ang sinumang gumagawa ng
kalooban ng Diyos ay mananatili magpakailanman.
(aiōn g165) **18** Mga bata, ito na ang huling oras. Gaya
nang narinig ninyo na ang antikristo ay darating,
kahit ngayon ay may marami nang mga antikristong
dumating, sa pamamagitan nito nalalaman nating ito
na ang huling oras. **19** Sila ay lumabas mula sa atin,
pero hindi sila sa atin. Pagkat kung sila ay naging
sa atin, sana ay nagpatuloy silang kasama natin.
Pero nang sila ay lumabas, iyon ang nagpakitang
sila ay hindi sa atin. **20** Pero kayo ay may basbas

mula sa Kabanal-banalan, at alam ninyong lahat ang
katotohanan. 21 Hindi ako sumulat sa inyo dahil sa
hindi ninyo alam ang katotohanan, pero dahil sa alam
ninyo ito at dahil walang kasinungalingan ang nasa
katotohanan. 22 Sino ang sinungaling kundi siyang
ikinakaila na si Jesus ay ang Cristo? Ang taong ito
ang antikristo, dahil sa kinakaila niya ang Ama at ang
Anak. 23 Walang sinuman ang kumakaila sa Anak
ay nasa kaniya ang Ama. Ang sinumang kumikilala
sa Anak ay nasa kaniya rin ang Ama. 24 At para
sa inyo, hayaang ang mga narinig ninyo mula sa
simula ay manatili sa inyo. Kung ano ang narinig
ninyo mula sa simula ay nanatili sa inyo, kayo rin
ay mananatili sa Anak at sa Ama. 25 At ito ang
pangakong ibinigay niya sa atin: buhay na walang
hanggan. **(aiōnios g166)** 26 Isinulat ko sa inyo ang mga
ito tungkol sa mga iyon na maaaring umakay sa inyo
sa ligaw na landas. 27 At para sa inyo, ang basbas
na natanggap ninyo mula sa kanya ay nanatili sa
inyo, at hindi ninyo kailangan ang sinuman upang
turuan kayo. Pero habang ang kanyang pagbabasbas
ay nagtuturo sa inyo ng tungkol sa lahat ng bagay, at
totoo at hindi isang kasinungalingan, at kahit na ito
ay nagturo sa inyo, manatili kayo sa kanya. 28 At
ngayon, mga minamahal kong anak, manatili kayo
sa kanya, upang kapag siya ay magpakita, tayo ay
magkakaroon nang lakas ng loob at hindi mahihiya
sa kanyang harapan sa kanyang pagdating. 29 Kung
alam ninyo na siya ay makatuwiran, alam ninyong
ang lahat nang gumagawa ng tama ay ipinanganak
sa kanya.

3 Masdan kung anong uri ng pag-ibig ng Ama ang
ibinigay sa atin, na tayo ay nararapat tawaging
mga anak ng Diyos, at ito ang kung ano tayo. Sa
dahilang ito, hindi tayo kilala ng mundo dahil hindi
siya kilala nito. 2 Mga minamahal, ngayon tayo ay
mga anak ng Diyos, at hindi pa naipahayag kung
magiging ano tayo. Alam natin na kapag magpakita si
Cristo, tayo ay magiging katulad niya, dahil makikita
natin siya bilang siya. 3 At bawat isa na may ganitong
pagtitiwala tungkol sa hinaharap na nakatuon sa
kanya ay dinadalisay ang kanyang sarili tulad ng siya
ay dalisay. 4 Ang lahat ng patuloy na nagkakasala
ay gumagawa ng kung ano ang labag sa batas.
Dahil ang kasalanan ay ang paglabag sa batas. 5
Alam niyo na nahayag si Cristo upang sa gayon ay
alisin ang mga kasalanan. At sa kanya ay walang
kasalanan. 6 Walang sinumang nananatili sa kanya
na patuloy na nagkakasala. Walang sinumang patuloy
sa pagkakasala ang nakakita sa kanya o nakakila sa
kanya. 7 Minamahal kong mga anak, huwag ninyong
hayaan ang sinuman na akayin kayo sa ligaw na
landas. Siya na gumagawa ng katuwiran ay matuwid,
gaya ni Cristo na matuwid. 8 Siya na gumagawa
nang kasalanan ay sa diablo, sapagkat ang diablo ay
nagkasala na mula pa sa simula. Sa dahilang ito, ang
Anak ng Diyos ay nahayag, upang kanyang mawasak
ang mga gawa ng diablo. 9 Ang sinumang isinilang
sa Diyos ay hindi nagkasala dahil ang binhi ng Diyos
ay nananatili sa kanya. Hindi siya makapagpatuloy
na magkasala dahil isinilang siya sa Diyos. 10 Dito
ang mga anak ng Diyos at ang mga anak ng diablo
ay nahayag. Ang sinumang hindi gumagawa kung
ano ang matuwid ay hindi sa Diyos, ni ang sinumang
hindi nagmamahal ng kanyang kapatid. 11 Sapagkat
ito ang mensaheng narinig na ninyo mula pa sa
simula, na dapat mahalin natin ang bawat isa, 12
hindi katulad ni Cain na siyang nasa kasamaan at
pinatay ang kanyang kapatid. At bakit niya nagawang
siya ay patayin? Dahil masama ang kanyang mga
gawa, at ang kanyang kapatid ay matuwid. 13 Huwag
kayong magtaka mga kapatid, kapag ang mundo ay
napopoot sa inyo. 14 Alam natin na tayo ay lumipat
na mula sa kamatayan patungo sa buhay, dahil
mahal natin ang mga kapatid. Ang sinumang hindi
umiibig ay nanatili sa kamatayan. 15 Ang sinumang
napopoot sa kanyang kapatid ay mamamatay tao.
At alam ninyo na ang buhay na walang hanggan ay
hindi nanatili sa isang mamamatay tao. **(aiōnios g166)**
16 Sa pamamagitan nito alam natin ang pag-ibig,
sapagkat inialay ni Cristo ang kanyang buhay para
sa atin. Nararapat din nating ialay ang ating mga
buhay para sa mga kapatid. 17 Pero ang sinumang
mayroong mga mabubuting bagay sa mundo, nakitang
nangangailangan ang kapatid, at isinara ang kanyang
maawaing puso sa kanya, papaano mananatili sa
kanya ang pag-ibig ng Diyos? 18 Mga minamahal
kong mga anak, huwag tayong magmahal sa salita
o sa dila, pero sa mga gawa at katotohanan. 19
Sa pamamagitan nito alam natin na tayo ay nasa
katotohanan at tinitiyak natin ang ating mga puso sa
kanyang harapan. 20 Sapagkat kapag sinusumpa tayo
ng ating mga puso, mas dakila ang Diyos kaysa sa
ating mga puso, at alam niya ang lahat ng mga bagay.
21 Mga minamahal, kapag hindi tayo isinisumpa ng
mga puso natin, may kapanatagan tayo sa Diyos. 22

At anuman ang hihilingin natin, matatanggap natin
mula sa kanya, dahil pinanatili natin ang kanyang mga
kautusan at ginagawa ang mga bagay na kalugud-
lugod sa kanyang paningin. 23 At ito ang kanyang
kautusan - na tayo ay dapat maniwala sa pangalan
ng kanyang Anak na si Jesu-Cristo at mahalin ang
bawat isa - gaya ng ibinigay niyang kautusan sa atin.
24 Siya na pinapanatili ang kautusan ng Diyos ay
nananatili sa kanya, at ang Diyos ay nananatili sa
kanya. At sa pamamagitan nito alam natin na siya ay
nananatili sa atin, sa pamamagitan ng Espiritu na
ibinigay niya sa atin.

4 Minamahal, huwag maniwala sa bawat espiritu,
pero suriin ang mga espiritu upang makita kung sila
ay sa Diyos, dahil maraming mga bulaang propeta ang
nagsilabasan sa mundo. 2 Sa paraang ito malalaman
mo ang Espiritu ng Diyos — ang bawat espiritu na
kinikilala si Jesu-Cristo na nagkatawang tao ay sa
Diyos, 3 at bawat espiritu na hindi kinikilala si Jesus
ay hindi sa Diyos. Ito ang espiritu ng antikristo, na
inyong narinig na darating, at ngayon ay nasa mundo
na. 4 Kayo ay sa Diyos, minamahal kong mga anak, at
napagtagumpayan sila dahil ang siyang sumasainyo
ay mas dakila kaysa siyang nasa mundo. 5 Sila ay
makamundo, kaya't ang sinasabi nila ay para sa
mundo, at ang mundo ay nakikinig sa kanila. 6 Tayo
ay sa Diyos. Siyang nakakakilala sa Diyos ay nakikinig
sa atin. Siyang hindi nasa Diyos ay hindi nakikinig
sa atin. Sa pamamagitan nito nalalaman natin ang
espiritu ng katotohan at ang espiritu ng kamalian.
7 Minamahal, mahalin natin ang isa't isa, dahil ang
pag-ibig ay sa Diyos, at lahat ng nagmamahal ay
pinanganak sa Diyos at kilala ang Diyos. 8 Ang taong
hindi nagmamahal ay hindi kilala ang Diyos, dahil
ang Diyos ay pag-ibig. 9 Sa pamamagitan nito ang
pag-ibig ng Diyos ay nahayag sa atin, na pinadala ng
Diyos ang kanyang bugtong na anak sa mundo upang
tayo ay maaring mabuhay sa pamamagitan niya. 10
Sa ganito ang pag-ibig, hindi dahil minahal natin siya,
kundi minahal niya tayo, at pinadala niya ang kanyang
Anak na maging kabayaran ng ating mga kasalanan.
11 Minamahal, kung tayo'y lubos na minahal ng Diyos,
nararapat din nating mahalin ang bawat isa. 12 Walang
sinuman ang nakakita kailanman sa Diyos. Kung
mahal natin ang isa't isa, ang Diyos ay mananatili sa
atin at ang pag-ibig niya ay lubos na nasa atin. 13
Sa pamamagitan nito malalaman natin na tayo ay
nananatili sa kanya at siya sa atin, dahil binigay niya
sa atin ang kanyang Espiritu. 14 At nakita natin at
nasaksihan na ipinadala ng Ama ang kanyang anak
upang maging tagapagligtas ng mundo. 15 Sinuman
ang kumikilala na si Jesu-Cristo ay ang Anak ng
Diyos, ang Diyos ay nananatili sa kanya at siya sa
Diyos. 16 At alam natin at pinaniwalaan ang pag-ibig
na mayroon ang Diyos na nasa sa atin. Ang Diyos ay
pag-ibig, at siyang nananatili sa pag-ibig ay nananatili
sa Diyos, at ang Diyos ay nananatili sa kanya. 17
Sa ganito ang pagmamahal ay ginawang lubos sa
atin, nang sa gayon tayo ay maaring magkaroon ng
kasiguraduhan sa araw ng paghuhukom, dahil gaya
niya, gayon din tayo sa mundong ito. 18 Walang
anumang takot sa pag-ibig. Pero ang pag-ibig na
lubos ay inaalis ang takot, dahil ang takot ay may
kinalaman sa kaparusahan. Pero kung sinuman ang
siyang natatakot ay hindi nagawang lubos sa pag-
ibig. 19 Nagmamahal tayo dahil minahal muna tayo
ng Diyos. 20 Kung sinuman ang nagsasabi, “Mahal ko
ang Diyos” pero kinapopootan ang kanyang kapatid
siya ay isang sinungaling. Pagkat ang sinuman na
hindi umiibig sa kanyang kapatid, na kanyang nakikita,
ay hindi umiibig sa Diyos, na hindi niya nakikita. 21 At
ito ang kautusan na mayroon tayo mula sa kanya:
Kung sinuman ang nagmamahal sa Diyos ay dapat
ding mahalin ang kanyang kapatid.

5 Kung sinuman ang naniniwala na si Jesus ay ang
Cristo na ipinanganak sa Diyos. At kung sinuman
ang nagmamahal sa kanya na nagmula sa Ama
ay minamahal din ang kanyang mga anak. 2 Sa
pamamagitan nito malalaman natin na mahal natin
ang mga anak ng Diyos-kung mahal natin ang Diyos
at ginagawa ang kanyang mga kautusan. 3 Sapagkat
ito ang pagmamahal para sa Diyos-nananatili tayo sa
kanyang mga kautusan. At ang kanyang mga kautusan
ay hindi pasanin. 4 Ang sinumang ipinanganak
sa Diyos ay napagtagumpayan ang mundo. At ito
ang pagwawagi na napagtagumpayan ng mundo,
kahit ang ating pananampalataya. 5 Sino ba siyang
napapagtagumpayan ang mundo? Siya na naniniwala
na si Jesus ay ang Anak ng Diyos. 6 Ito ang siya
na dumating sa pamamagitan ng tubig at dugo-
Jesu-Cristo. Siya ay dumating hindi lamang sa
pamamagitan ng tubig, kundi sa pamamagitan ng
tubig at dugo. 7 Sapagkat mayroong tatlo na siyang
nagpapatunay 8 ang Espiritu, ang tubig at ang dugo.
Ang tatlong ito ay nagkakasundo. 9 Kung tinatanggap
natin ang patotoo ng tao, ang patotoo ng Diyos ay

mas dakila. Sapagkat ang patotoo ng Diyos ay ito-
na siya'y nagdala ng patunay patungkol sa kanyang
Anak. **10** Siya na naniniwala sa Anak ng Diyos
ay may patotoo sa kanyang sarili. Sinumang hindi
naniniwala sa Diyos ay ginawa siyang sinungaling,
dahil hindi siya naniwala sa patotoo na binigay ng
Diyos patungkol sa kanyang Anak. **11** At ang patotoo
ay ito- na tayo ay binigyan ng Diyos ng buhay na
walang hanggan, at ang buhay na ito ay nasa kanyang
Anak. **(aiōnios g166)** **12** Siya na pinananahanan ng
Anak ay may buhay. Siya na hindi pinananahanan
ng Anak ng Diyos ay walang buhay. **13** Ang mga
bagay na ito ay sinulat ko sa inyo para malaman
ninyo na mayroon kayong buhay na walang hanggan-
sa inyo na naniniwala sa pangalan ng Anak ng Diyos.
(aiōnios g166) **14** At ito ang pananalig na mayroon
tayo sa kanyang harapan, na kung anuman ang
hilingin natin ayon sa kanyang kalooban, naririnig niya
tayo. **15** At kung alam natin na pinapakinggan niya
tayo-anuman ang hiling natin sa kanya-alam nating
mayroon na tayo ng anumang hiniling natin sa kanya.
16 Kung sinuman ang nakakakita sa kanyang kapatid
na gumagawa ng kasalanan na hindi humahantong
sa kamatayan, kailangan niya manalangin at siya ay
bibigyan ng Diyos ng buhay. Ang tinutukoy ko ay
ang pagkakasala na hindi nagdadala sa kamatayan.
Mayroong kasalanan na nagdadala sa kamatayan-
hindi ko sinasabi na kailangan niyang ipanalangin
ang tungkol doon. **17** Lahat ng hindi matuwid ay
kasalanan- pero may kasalanan na hindi nagdadala
sa kamatayan. **18** Alam natin na kung sinuman ang
ipinanganak sa Diyos ay hindi nagkakasala. Pero siya
na ipinanganak sa Diyos ay iniingatan niya, at hindi
siya mapipinsala ng masama. **19** Alam natin na tayo
ay sa Diyos, at alam natin na ang buong mundo ay
nasa ilalim ng kapangyarihan ng masama. **20** Pero
alam natin na ang Anak ng Diyos ay dumating at
binigyan tayo ng kaunawaan, na kilala natin siya na
totoo, at tayo ay nasa kanya na siyang totoo- kahit na
sa kanyang Anak na si Jesu-Cristo. Siya ang totoong
Diyos at buhay na walang hanggan. **(aiōnios g166)** **21**
Minamahal kong mga anak, lumayo kayo sa mga
diyos-dyosan.

2 Juan

1 Mula sa nakatatanda hanggang sa piniling babae
at sa kanyang mga anak, na siyang minamahal ko
sa katotohanan, at hindi lamang ako, kundi lahat din
ng mga sinumang nakakaalam ng katotohanan, 2 dahil
sa katotohanan na nananatili sa atin at mapapasaatin
magpakailanman. (aiōn g165) 3 Biyaya, habag, at
kapayapaan ay mapapasaatin mula sa Diyos na
Ama at mula kay Jesu-Cristo, ang Anak ng Ama, sa
katotohanan at pag-ibig. 4 Ako ay lubos na nagagalak
na nakita ko ang iba mong mga anak na lumalakad
sa katotohanan, tulad ng aming pagtanggap sa
kautusang ito galing sa Ama. 5 At ngayon ako ay
nagsusumamo sa iyo, ginang, hindi na parang ako
ay sumulat sa iyo ng bagong kautusan, pero ang
mayroon na tayo mula pa sa simula, na dapat nating
ibigin ang bawat isa. 6 At ito ang pag-ibig, na dapat
tayong lumakad ayon sa kanyang mga kautusan. Ito
ang kautusan, kahit narinig ninyo na mula sa simula,
na dapat ninyo itong lakaran. 7 Sapagkat maraming
manlilinlang ang naglipana sa mundo, at hindi nila
ipinapahayag na si Jesu-Cristo ay dumating sa laman.
Ito ay ang manlilinlang at ang anticristo. 8 Tingnan
ang inyong mga sarili, upang hindi ninyo mawala
ang mga bagay na pinagtrabahuhan nating lahat,
pero nang sa gayon kayo ay maaaring makatanggap
ng buong gantimpala. 9 Kung sinuman ang nauuna
at hindi nananatili sa katuruan ni Cristo ay walang
Diyos. Siya na nananatili sa katuruan ay nasa kanya
pareho ang Ama at ang Anak. 10 Kung sinuman
ang lumapit sa inyo at hindi dala ang katuruang ito,
huwag ninyo siyang tanggapin sa inyong bahay at
huwag ninyo siyang batiin. 11 Sapagkat ang sinumang
bumabati sa kaniya ay nakikisali sa kaniyang mga
masasamang gawa. 12 Marami akong mga bagay na
isusulat sa inyo at hindi ko nais na isulat ang mga
ito sa pamamagitan ng papel at tinta. Pero umaasa
akong pumunta sa inyo at makipag-usap ng harap-
harapan, upang ang ating kaligayahan ay maging
lubos. 13 Ang mga anak nang pinili ninyong kapatid
na babae ay bumabati sa inyo.

3 Juan

1 Ang nakatatanda para kay minamahal na si
Gayo, na siyang aking mahal sa katotohanan.
2 Minamahal, dinadalangin ko na ikaw ay lumago
sa lahat ng mga bagay at maging sa kalusugan,
katulad ng paglago ng iyong kaluluwa. 3 Sapagkat
ako ay lubos na nagalak nang dumating ang mga
kapatid na lalaki at nagpatotoo sa iyong katotohanan,
katulad sa paglakad mo sa katotohanan. 4 Wala
akong labis na kaligayahan maliban dito, na marinig
na ang aking mga anak ay lumalakad sa katotohanan.
5 Minamahal, ikaw ay nagsasagawa ng katapatan
tuwing ikaw ay gumagawa para sa iyong mga kapatid
na lalaki at para sa mga hindi kilala, 6 siya na
nagpatotoo ng pag-ibig mo sa harapan ng iglesia.
Gumawa ka ng mainam para maipadala sila sa
kanilang paglalakbay sa paraang karapat-dapat sa
Diyos, 7 dahil para sa kapakanan ng Pangalan sila
ay lumabas, walang kinukuha mula sa mga Gentil. 8
Samakatuwid tayo ay marapat na tumanggap tulad
ng mga ito, nang sa gayon tayo ay maging kapwa
manggagawa para sa katotohanan. 9 Nagsulat ako
ng isang bagay sa kapulungan, pero si Diotrefes,
na gustong maging una sa kanila, ay hindi tayo
tinanggap. 10 Samakatuwid, kung ako ay pupunta,
aalalahanin ko ang mga gawaing kaniyang ginawa,
kung paano siyang nagsabi ng mga katawa-tawang
bagay laban sa atin gamit ang mga masasamang
salita. Hindi pa nasiyahan sa mga gawaing ito, siya
mismo ay hindi tinanggap ang mga kapatid na lalaki.
Ipinagbabawal niya ang mga nagnanais na gumawa
nito at pinapalayas sila sa kapulungan. 11 Minamahal,
huwag mong tularan kung ano ang masama pero kung
ano ang mabuti. Ang siyang gumagawa ng mabuti
ay sa Diyos; ang siyang gumagawa ng masama ay
hindi nakita ang Diyos. 12 Si Demetrio ay nagpatotoo
sa lahat at sa pamamagitan ng katotohanan mismo.
Tayo din ay nagpapatotoo, at alam mo na ang aming
pagpapatotoo ay tunay. 13 Marami akong bagay na
isusulat sa iyo, pero hindi ko nais isulat ang mga ito
sa iyo na gamit ang panulat at tinta. 14 Pero ako ay
umaasa na makita ka sa lalong madaling panahon,
at tayo ay mag-uusap harap-harapan. Kapayapaan
ay sumainyo. Ang mga kaibigan ay bumabati sa iyo.
Batiin ang mga kaibigan sa pangalan.

Judas

1 Judas, isang lingkod ni Jesu-Cristo, at kapatid
na lalaki ni Santiago, sa kanilang mga tinawag,
minamahal sa Diyos Ama at nanatili para kay Jesu-
Cristo, 2 nawa ang awa, kapayapaan at pag-
ibig ay sumagana sa inyo. 3 Minamahal, habang
sinisikap kong sumulat sa inyo tungkol sa ating
pangkalahatang kaligtasan, kailangang sulatan ko
kayo upang hikayatin kayo na magsumikap para
sa pananampalataya na minsan nang ibinigay sa
lahat ng mga naniniwala. 4 Dahil may ibang mga tao
na palihim na nakisama sa kalagitnaan ninyo—mga
taong tinatakan ng paghahatol - mga taong walang
Diyos na inililihis ang biyaya ng Panginoon patungo
sa kahalayan at itinatanggi ang ating nag-iisang
Panginoon at Diyos na si Jesu- Cristo. 5 Ngayon
nais kong ipaalala sa inyo, kahit na lubos na
ninyong alam ito, na ang Panginoon ang nagligtas
sa isang bayan palabas sa lupain ng Ehipto, ngunit
pagkatapos pinuksa niya ang mga hindi naniwala.
6 At ang mga anghel na hindi nanatili sa kani-
kanilang makapangyarihang tungkulin- ngunit iniwan
ang kanilang nararapat na lugar- ginapos sila ng
Diyos sa walang hanggang mga tanikala, sa lubos na
kadiliman, para sa dakilang araw ng paghuhukom.
(aïdios g126) 7 Katulad ito ng Sodom at Gomorra at
ang mga lungsod sa paligid nila, na nagpasasa din
sa sekswal na imoralidad at sila ay nagpatuloy sa
hindi likas na pagnanasa. Sila ay ipinakita bilang
mga halimbawa ng mga nagdurusa sa parusa ng
walang hanggang apoy. **(aiōnios g166)** 8 Gayunman
sa parehong paraan, ang mga nananaginip na ito
ay dinudungisan din ang kanilang mga katawan,
at tinatanggihan ang awtoridad, at sinisiraan nila
ang dangal ng mga maluwalhating mga anghel. 9
Subalit maging si Miguel ang arkanghel, nang siya
ay nakipagtalo sa diyablo at nakipaglaban sa kaniya
tungkol sa katawan ni Moises, ay hindi nangahas
magbigay ng mapanirang paghatol laban sa kaniya,
sa halip sinabi niya, “Sawayin ka nawa ng Diyos!” 10
Ngunit nagbibigay ng mga paninirang-puri ang mga
taong ito laban sa anumang hindi nila maintindihan.
At ano kanilang naiintindihan— kung ano ang pag-
uugali ng mga hayop na wala sa katuwiran— ang
mga ito ang nagpapahamak sa kanila. 11 Kaawa-
awa sila! Dahil sila ay lumakad sa daan ni Cain, at
nahulog sa pagkakamali ni Balaam. Sila ay namatay
sa paghihimagsik ni Kora. 12 Ang mga ito ang siyang
tinik sa inyong mga pista ng pag-ibig, nagpipista
na walang kahihiyan, kumakain lamang para sa
kanilang mga sarili. Sila ay mga ulap na walang tubig,
tinatangay ng hangin, puno sa taglagas na walang
bunga- dalawang beses namatay, binunot sa ugat-
13 marahas na mga alon ng dagat, na bumubulang
palabas sa kanilang sariling kahihiyan, gumagala na
mga tala—na sa kaitiman ng kadiliman ay nakalaan
ang magpakailanman. **(aiōn g165)** 14 Si Enoc, ang ika-
pito sa linya mula kay Adan, nagpahayag tungkol
sa kanila, na sinasabing, “Pagmasdan ninyo! Ang
Panginoon ay darating kasama ang libo-libong mga
banal, 15 upang magsagawa ng paghuhukom sa
bawat isa, at hatulan ang lahat ng hindi maka-
diyos sa kanilang mga ginagawa at pamamaraan,
at sa lahat ng mga magaspang na pananalita na
binigkas ng mga makasalanan laban sa Diyos. 16 Ito
ay ang mga bumubulong-bulong, mga mareklamo,
silang mga sumusunod sa kanilang masasamang
pagnanasa, maingay na mga hambog, at sila na
nang-uuto para sa sariling kapakinabangan. 17
Pero kayo, mga minamahal, alalahanin ang mga
salitang sinabi sa inyo noon ng mga apostol ng
Panginoong Jesu-Cristo. 18 Sinabi nila sa inyo, “Sa
huling panahon, may mga mangungutya na sinusunod
ang kanilang sariling hindi maka-diyos na pagnanasa.”
19 Ang mga taong ito ay dahilan ng pagkaba-bahagi,
pinamumunuan ng makamundong pagnanasa, at wala
sa kanila ang Espiritu. 20 Pero kayo, mga minamahal,
habang tinataguyod ninyo ang inyong mga sarili
sa inyong kabanal-banalang pananampalataya, at
habang nananalangin kayo sa Banal na Espiritu, 21
panatilihin ang inyong sarili sa pag-ibig ng Diyos at
hintayin ang awa ng ating Panginoong Jesu-Cristo na
nagdadala sa inyo ng buhay na walang hanggan.
(aiōnios g166) 22 Magpakita ng habag sa mga nag-
aalinlangan. 23 Iligtas ang iba sa pamamagitan ng
pag-agaw sa kanila mula sa apoy. Sa iba magpakita
ng habag na may takot, kamumuhian kahit na ang
damit na nabahiran ng laman. 24 Ngayon sa kanya
na may kakayanang ilayo kayo sa pagkakatisod,
at dahilan upang tayo ay makatayo sa harapan ng
kanyang maluwalhating presensya, walang dungis at
may labis na kagalakan, 25 sa tanging Diyos ating
tagapagligtas sa pamamagitan ni Jesu-Cristo ating
Panginoon, ang kaluwalhatian, kadakilaan, kataas-

taasan, kapangyarihan-bago sa lahat ng panahon, at
ngayon, at magpakailanman. Amen. **(aiōn g165)**

Pahayag

1 Ito ang kapahayagan ni Jesu-Cristo na ibinigay
sa kaniya ng Diyos para ipakita sa kaniyang mga
lingkod ang mga bagay na malapit nang maganap.
Ipinaalam niya ito sa pamamagitan ng pagpapadala
ng kaniyang anghel sa kaniyang lingkod na si Juan.
2 Pinatotohanan ni Juan ang lahat ng kaniyang nakita
tungkol sa salita ng Diyos at sa patotoong ibinigay
tungkol kay Jesu-Cristo. 3 Pinagpala ang bumabasa
ng malakas— at ang lahat ng nakikinig —sa mga salita
ng propesiyang ito at sumunod sa nakasulat dito, dahil
ang panahon ay malapit na. 4 Si Juan, para sa pitong
iglesia sa Asya: Sumainyo ang biyaya at kapayapaan
mula sa kaniya na siya, at siyang noon, at siyang
darating, at mula sa pitong espiritu na nasa harap ng
kaniyang trono, 5 at mula kay Jesu-Cristo, siyang
matapat na saksi, ang panganay sa mga patay, at
ang tagapamahala ng mga hari sa mundo. Sa kaniya
na umiibig sa atin, at nagpalaya sa atin mula sa ating
mga kasalanan sa pamamagitan ng kaniyang dugo, 6
ginawa niya tayong isang kaharian, mga pari sa Diyos
at kaniyang Ama—sa kaniya ang kaluwalhatian at
ang kapangyarihan magpakailan pa man. Amen. **(aiōn
g165)** 7 Tingnan mo, siya ay dumarating kasama ng
mga ulap; bawat mata ay makikita siya, maging ang
mga taong pumako sa kaniya. At ang lahat ng lipi sa
lupa ay magluluksa para sa kaniya. Oo, Amen. 8 “Ako
ang Alpa at ang Omega, sabi ng Panginoong Diyos,
“ang isa na, at siyang noon, at siya na darating, ang
Makapangyarihan.” 9 Ako, si Juan—inyong kapatid
at ang isang nakikibahagi sa inyo sa paghihirap at
kaharian at matiyagang pagtitiis iyon ay si Jesus—ay
nasa isla na tinatawag na Patmos dahil sa salita ng
Diyos at patotoo tungkol kay Jesus. 10 Ako ay nasa
Espiritu sa araw ng Panginoon. Narinig ko ang isang
malakas tulad ng isang trumpeta sa aking likuran.
11 Ito ay sinabi: “Isulat mo sa isang aklat ang iyong
nakita at ipadala ito sa pitong mga iglesia—sa Efeso,
sa Smirna, sa Pergamo, sa Tiatira, sa Sardis, sa
Filadelfia at sa Laodicea.” 12 Lumingon ako para
makita kung kanino ang tinig na kumakausap sa akin,
sa aking paglingon, nakita ko ang pitong gintong
ilawan. 13 Sa gitna ng mga ilawan ay mayroong isang
katulad ng Anak ng Tao, suot ang isang mahabang
balabal na abot pababa sa kaniyang mga paa, at
isang gintong sinturon na nakapalibot sa kaniyang
dibdib. 14 Ang kaniyang ulo at buhok ay kasing-puti
ng lana, kasing-puti ng niyebe, at ang kaniyang mga
mata ay tulad ng ningas ng apoy. 15 Ang kaniyang
mga paa ay tulad ng pinakintab na tanso, tulad ng
tanso na pinino sa isang pugon, at ang kaniyang tinig
ay tulad ng tunog ng maraming umaagos na tubig. 16
Sa kaniyang kanang kamay ay may pitong bituin at
lumalabas mula sa kaniyang bibig ang isang matalas
na magkabilang talim na espada. Ang kaniyang
mukha ay nagniningning tulad ng matinding sikat ng
araw. 17 Nang makita ko siya, ako ay bumagsak
sa kaniyang paanan tulad ng isang lalaking patay.
Ipinatong niya ang kaniyang kamay sa akin at sinabi,
“Huwag kang matakot. Ako ang Una at ang Huli, 18 at
ang isa na nabubuhay. Ako ay namatay, pero tingnan
mo, ako ay buhay magpakailanman! At nasa akin ang
mga susi ng kamatayan at ng hades. **(aiōn g165, Hadēs
g86)** 19 Kaya isulat mo ang lahat ng iyong nakita, ano
ang ngayon, at ang magaganap pagkatapos nito.
20 Patungkol sa nakatagong kahulugan tungkol sa
pitong bituin na iyong nakita sa aking kanang kamay,
at ang pitong mga gintong ilawan: ang pitong bituin
ay ang mga angel ng pitong iglesia, at ang pitong
ilawan ay ang pitong mga iglesia.”

2 Sa anghel ng iglesia sa Efeso isulat: 'Ito ang mga
salita ng isang may hawak ng pitong bituin sa
kaniyang kanang kamay.' Ang isa na siyang lumakad
sa gitna ng pitong mga gintong ilawan sinasabi ito, 2
“Alam ko ang inyong ginawa at ang inyong mahirap
na trabaho at ang inyong matiyagang pagtitiis, at hindi
ninyo matiis ang mga kasaman at inyong sinubok ang
mga umaangkin na sila ay mga apostol, pero hindi,
at nakita ninyo na sila ay hindi totoo. 3 Alam ko na
mayroon kayong matiyagang pagtitiis, at marami na
kayong pinagdaanan dahil sa aking pangalan, at hindi
kayo lumagong pagod. 4 Pero ito ang ayaw ko laban
sa inyo—iniwan ninyo ang inyong unang pag-ibig. 5
Kaya tandaan ninyo kung saan kayo nahulog. Magsisi
kayo at gawin ninyo ang mga bagay na ginawa ninyo
sa una. Malibang kayo ay magsisi, Ako ay darating sa
iyo at aalisin ko ang ilawan mula sa kinalalagyan nito.
6 Pero kayo ay mayroon nito—kinapopootan ninyo
ang mga ginawa ng mga Nicolaita, na kinapopootan
ko rin. 7 Kung mayroon kayong tainga, makinig kung
ano ang sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia. Sa isang
na siyang nakalupig pahihintulutan ko na kumain
mula sa puno ng buhay, na nasa paraiso ng Diyos.'
8 Sa anghel ng iglesia ng Smirna isulat: 'Ito ang
mga salita ng isa na siyang una at ang huli—siyang

namatay at siyang muling nabuhay:' 9 “Alam ko
ang inyong mga pagdurusa at inyong kahirapan
(pero kayo ay mayaman), at ang paninirang-puri
ng mga nagsasabing sila ay mga Judio (pero sila
ay hindi—sila ay isang sinagoga ni Satanas). 10
Huwag katakutan ang tungkol sa pagdurusahan
ninyo. Tingnan mo! Ihahagis ng diyablo ang ilan sa
inyo sa kulungan para kayo ay subukin, at magdurusa
kayo ng sampung araw. Maging tapat kayo hanggang
kamatayan, at ibibigay ko sa inyo ang korona ng
buhay. 11 Kung kayo ay may tainga, makinig kung
ano ang sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia. Ang
isa na siyang nakalupig ay hindi masasaktan sa
pamamagitan ng ikalawang kamatayan. 12 Sa anghel
ng iglesia ng Pergamo isulat: 'Ito ang mga salita ng isa
na siyang may matalas na may magkabilang talim na
espada:' 13 “Alam ko kung saan kayo nakatira — kung
nasaan ang trono ni Satanas. Gayon man mahigpit
ninyong pinanghahawakan ang aking pangalan at
hindi ninyo itinanggi ang inyong pananampalataya sa
akin, kahit sa mga araw ni Antipas na aking saksi,
aking matapat, na pinatay sa inyong kalagitnaan,
doon nakatira si Satanas. 14 Pero mayroon akong
mga ilang bagay na laban sa inyo: Mayroon ilan sa
inyo na mahigpit na pinanghahawakan ang katuruan
ni Balaam, na nagturo kay Balak para ihagis ang
isang hadlang sa harap ng mga anak ni Israel, sa
gayon makakakain sila ng pagkaing inihandog sa
mga diyus-diyosan at maging sekswal na imoralidad.
15 Sa parehong paraan, may ilan din sa inyo na
siyang mahigpit na pinanghahawakan ang katuruan
ng mga Nicolaita. 16 Kaya magsisi kayo! Kung hindi,
darating ako sa inyo nang hindi magtatagal, at ako
ay gagawa ng digmaan laban sa kanila gamit ang
espada na lumalabas sa aking bibig. 17 Kung mayroon
kayong tainga, pakinggan ninyo ang sinasabi ng
Espiritu sa mga iglesia. Sa isa na siyang nakalupig,
ibibigay ko ang ilang nakatagong manna, at ibibigay
ko ang isang puting bato na may isang bagong
pangalan na nakasulat sa bato, isang pangalan na
walang kahit isang nakakaalam kundi ang isa na
siyang tumanggap nito. 18 Sa anghel ng iglesia ng
Tiatira isulat: 'Ito ang mga salita ng Anak ng Diyos,
na may mga mata na katulad ng ningas ng apoy
at mga paa na gaya ng pinakintab na tanso:' 19
“Alam ko ang inyong mga ginawa — ang inyong
pag-ibig, at pananananampalataya, at paglilingkod, at
ang inyong matiyagang pagtitiis at ang inyong mga
ginawa kamakailan ay higit pa kaysa mga ginawa
ninyo sa una. 20 Pero mayroon akong laban sa
inyo: pinahihintulutan ninyo ang babaeng si Jezebel,
na tinatawag ang sarili niyang isang propeta. Sa
pamamagitan ng kaniyang katuruan ay nililinlang
niya ang aking mga lingkod na gumawa ng mga
sekswal na imoralidad at kumain ng mga pagkaing
inialay sa mga diyus-diyosan. 21 Binigyan ko siya ng
oras para magsisi pero hindi maluwag sa kaniyang
kalooban na magsisi sa kaniyang imoralidad. 22
Bantayan ninyo! Ihahagis ko siya sa isang banig ng
karamdaman, at ang mga gumawa ng pangangalunya
kasama niya sa matinding pagdurusa, malibang sila
ay magsisi sa anumang ginawa niya. 23 Hahampasin
ko ang kaniyang mga anak hanggang mamatay, at
ang lahat ng mga iglesia ay malalaman na ako ang
siyang sumisiyasat sa mga kaisipan at mga nasain.
Ibibigay ko sa bawat isa sa inyo ayon sa inyong
ginawa. 24 Pero sa iba sa inyo sa Tiatira, sa lahat ng
hindi pinanghahawakan ang katuruang ito, at hindi
alam ang tinatawag ng iba na malalalim na mga
bagay ni Satanas — sinasabi ko sa inyo, “hindi ko
inilagay sa inyo ang anumang ibang pasanin.' 25 Sa
anumang kalagayan, dapat kayong humawak nang
mahigpit hanggang ako ay dumating. 26 Ang isa
na siyang nakalupig at siyang gumagawa ng mga
ginawa ko hanggang sa huli, sa kaniya ko ibibigay
ang kapangyarihan sa ibabaw ng mga bansa. 27 Siya
ay mamumuno sa kanila gamit ang tungkod na bakal,
sila ay dudurugin niya gaya ng mga palayok.' 28 Gaya
ng aking tinanggap mula sa aking Ama, ibibigay ko
rin sa kaniya ang bituin sa umaga. 29 Kung mayroon
kang tainga, makinig sa sinasabi ng Espirito sa mga
iglesia.

3 “Sa anghel ng iglesya ng Sardis isulat: 'Ang mga
salita ng isa na siyang hawak ang pitong mga
espiritu ng Diyos at ng pitong mga bituin. “'Alam ko
ang inyong ginawa. Mayroon kayong isang dangal na
kayo ay buhay, pero kayo ay patay. 2 Gumising at
palakasin ninyo ang natitira, pero malapit ng mamatay,
dahil hindi ko natagpuan ang inyong mga gawa na
ganap sa paningin ng Diyos. 3 Kaya tandaan, kung
ano ang inyong tinanggap at narinig. Sundin ito,
at magsisi. Pero kung hindi kayo gigising, darating
ako na parang isang magnanakaw, at hindi ninyo
malalaman kung anong oras ako darating laban sa
inyo. 4 Pero may ilang mga pangalan ng mga tao sa
Sardis na hindi dinumihan ang kanilang mga damit.

Lalakad silang kasama ko, nakadamit ng puti, dahil
sila ay karapat-dapat. 5 Ang isa na siyang nakalupig
ay susuotan ng puting damit, at hindi ko kailanman
buburahin ang kaniyang pangalan sa aklat ng buhay,
at sasabihin ko ang kaniyang pangalan sa harap ng
aking Ama, at sa harapan ng kaniyang mga anghel.
6 Kung mayroon kayong tainga, pakinggan kung ano
ang sinasabi ng Espiritu sa mga iglesya. 7 "Sa anghel
ng iglesya ng Filadelfia isulat: Ang mga salita ng isa na
siyang banal at tunay — hawak niya ang susi ni David,
binubuksan niya at walang isang makapagsasara,
sinasara niya at walang sinuman ang maaaring
magbukas. 8 Alam ko ang inyong ginawa. Tingnan
ninyo, Inilagay ko sa inyong harap ang isang pintuang
bukas na walang sinuman ang maaaring ikulong.
Alam kong mayroon kayong kaunting kalakasan,
gayunman sinunod ninyo ang aking salita at hindi
itinanggi ang aking pangalan. 9 Bantayan ninyo! Sila
na siyang nabibilang sa sinagoga ni Satanas, sila na
siyang nagsabing na sila ay mga Judio pero hindi,
— sa halip sila ay nagsisinungaling. Palalapitin ko
sila at payuyukuin ko sa harap ng inyong mga paa,
at malalaman nila na minahal ko kayo. 10 Yamang
pinanatili ninyo ang aking utos na matiyagang pagtitiis.
Iingatan ko rin kayo mula sa oras ng pagsubok na
darating sa buong mundo, para subukin sila na siyang
nakatira sa mundo. 11 Ako ay malapit nang dumating.
Mahigpit na panghawakan kung anong mayroon kayo
kaya walang sinuman ang maaaring mag-alis ng
inyong korona. 12 Gagawin kong isang haligi sa
templo ng aking Diyos ang isa na siyang nakalupig,
at hindi na siya kailanman lalabas dito. Isusulat ko sa
kaniya ang pangalan ng aking Diyos, ang pangalan
ng lungsod ng aking Diyos (ang bagong Jerusalem,
na bumababa sa langit mula sa aking Diyos), at ang
aking bagong pangalan. 13 Ang isa na siyang may
tainga, hayaan siyang makinig sa sinasabi ng Espiritu
sa mga iglesya. 14 Sa anghel ng iglesya sa Laodicea
isulat: 'Ang mga salita ng Amen, ang maaasahan
at totoong saksi, ang tagapamahala sa nilikha ng
Diyos. 15 Alam ko kung ano ang inyong ginawa, at
kayo na sinumang malamig o mainit. Nais ko na kayo
ay maging malamig ni mainit! 16 Kaya, dahil kayo
ay maligamgam — ni mainit o malamig — malapit
ko na kayong isuka buhat sa aking bibig. 17 Dahil
sinabi mo, "Mayaman ako, marami akong materyal
na pag-aari, at wala akong pangangailangan." Pero
hindi mo alam na ikaw ang pinakamalungkot, kaawa-
awa, dukha, bulag at hubad. 18 Pakinggan ang aking
payo: Bumili ka mula sa akin ng gintong pinino sa
pamamagitan ng apoy kaya maaari kang maging
mayaman, at makinang na mga puting damit kaya
maaari mong damitan ang iyong sarili at hindi makikita
ang kahihiyan ng iyong kahubaran, at papanatag
para pahiran ang iyong mga mata kaya maaari kang
makakita. 19 Bawat isa na mahal ko ay sinasanay
ko at tinuturuan sila paano dapat mamuhay. Kaya,
maging masigasig at magsisi. 20 Tingnan ninyo,
ako ay nakatayo sa may pinto at kumakatok. Kung
sinuman ang nakaririnig sa aking tinig at nagbubukas
ng pinto, papasok ako sa kaniyang tahanan at kakain
kasama niya, at siya sa akin. 21 Ang isa na siyang
nakalupig, bibigyan ko ng karapatang umupo kasama
ko sa aking trono, gaya nang ako ay nakalupig at
umupo kasama ng aking Ama sa kaniang trono. 22
Kung mayroon kang tainga, makinig sa sinasabi ng
Espiritu sa mga iglesya.

4 Pagkatapos makita ko ang mga bagay na ito at
nakita ko na may isang pintuang bumukas sa
langit. Ang unang tinig, ay nangungusap sa akin
gaya ng isang trumpeta, sinabi, "Umakyat ka dito
at ipapakita ko sa iyo kung anong dapat mangyari
pagkatapos ng lahat ng mga bagay na ito. 2 Agad
akong nasa Espiritu, at nakita ko ang isang trono
na inilagay sa langit, na may isang tao na nakaupo
dito. 3 Ang isa na siyang nakaupo dito ay parang
batong jaspe at kornalina. May isang bahaghari sa
palibot ng trono. Ang bahaghari ay katulad ng isang
esmeralda. 4 Sa paligid ng trono ay may dalawampu't
apat na mga trono, at nakaupo sa mga trono ay
ang dalawampu't apat na mga nakatatanda, bihis
ng mga puting damit, may gintong mga korona sa
kanilang mga ulo. 5 Mula sa trono dumating ang
bulos ng kidlat, mga dagundong at mga lagapak ng
kulog. Nag aapoy ang pitong ilawan sa harapan ng
trono, mga ilawan ng pitong espiritu ng Diyos. 6
Sa harapan din ng trono ay mayroon isang dagat,
kasing linaw ng kristal. Lahat ng palibot ng trono ay
may apat na buhay na mga nilalang, puno ng mga
mata sa harapan at likod. 7 Ang unang buhay na
nilalang ay katulad ng isang leon, ang ikalawang
buhay na nilalang ay katulad ng isang guya, ang
ikatlong buhay na nilalang ay may isang mukha ng
isang tao at ang ikaapat na buhay na nilalang ay
katulad ng isang lumilipad na agila. 8 Ang bawat isa
sa apat na buhay na mga nilalang ay mayroong anim

na mga pakpak, puno ng mga mata sa tuktok at sa ilalim. Gabi at araw hindi sila tumigil sa pagsasabing, “Banal, banal, banal, ang Panginoong Diyos, ang namumuno sa lahat, siyang noon, at siyang ngayon, at siyang darating. 9 Kapag ang buhay na mga nilalang ay nagbigay ng kaluwalhatian, karangalan at pasasalamat sa isa na siyang nakaupo sa trono, sa isa na siyang nabubuhay magpakailan pa man, **(aiōn g165)** 10 ang dalawampu't apat na nakatatanda ay nagpatirapa sa harap ng isang nakaupo sa trono. Yumuko sila sa isang nabubuhay ng walang hanggan at magpakailan pa man, at inihagis nila ang kanilang mga korona sa harap ng trono, sinasabing, **(aiōn g165)** 11 “Karapat-dapat ka, aming Panginoon at aming Diyos, na tumanggap ng kaluwalhatian at ng karangalan at ng kapangyarihan. Dahil nilikha mo ang lahat ng bagay, at sa pamamagitan ng iyong kalooban, sila ay nabuhay at nilikha.

5 Pagkatapos nakita ko sa kanang kamay ng isa na siyang nakaupo sa trono, isang balumbon na nakasulat sa harapang panig at sa likurang panig, at sinelyuhan ng pitong selyo. 2 Nakita ko ang isang makapangyarihang anghel na naghahayag ng may malakas ng tinig, “Sino ang karapat-dapat magbukas ng balumbon at sirain ang mga selyo nito?” 3 Walang sinuman sa langit o sa lupa o sa ilalim ng lupa ang kayang buksan ang balumbon o basahin ito. 4 Maramdamin akong umiyak dahil walang sinuman ang nakatagpo na karapat-dapat para buksan ang balumbon o basahin ito. 5 Pero sinabi sa akin ng isa sa mga nakatatanda, “Huwag kang umiyak. Tingnan mo! Ang Leon sa lipi ng Juda, ang Ugat ni David, ay nalupig, at kaya niyang buksan ang balumbon at ang mga selyo nito.” 6 Sa pagitan ng trono at ng apat na buhay na mga nilalang at sa kalagitnaan ng mga nakatatanda, nakita ko ang isang Kordero na nakatayo, nagmamasid na kahit siya ay pinatay. Mayroon siyang pitong mga sungay at pitong mga mata — ito ay ang pitong espiritu ng Diyos na ipinadala sa lahat ng dako ng lupa. 7 Pumunta siya at kinuha ang balumbon mula sa kanang kamay ng isa na siyang nakaupo sa trono. 8 Nang nakuha niya ang balumbon, ang apat na buhay na nilalang at ang dalawampu't apat na nakatatanda ay inihiga ang kanilang mga sarili sa lupa sa harap ng Kordero. Ang bawat isa sa kanila ay may isang alpa at isang gintong mangkok na puno ng insenso — kung saan ang mga panalangin ng mga mananampalataya. 9 Umawit sila ng bagong awit: “Ikaw ay karapat-dapat kumuha ng balumbon at buksan ang mga selyo nito. Dahil ikaw ay pinatay at sa pamamagitan ng iyong dugo, binili mo ang mga tao para sa Diyos mula sa bawat lipi, wika, mga tao, at bansa. 10 Ginawa mo silang isang kaharian at mga pari para maglingkod sa ating Diyos at sila ay maghahari sa mundo. 11 Pagkatapos nakita ko at narinig ang tunog ng maraming mga anghel sa palibot ng trono, — ang kanilang bilang ay 200, 000, 000 — at ang mga buhay na nilalang at mga nakatatanda. 12 Kanilang sinabi sa malakas na tinig, “Karapat-dapat ang Kordero na pinatay na tumanggap ng kapangyarihan, kayamanan, karunungan, kalakasan, karangalan, kaluwalhatian at kapurihan.” 13 Narinig ko bawat bagay na nasa langit, at sa lupa, at sa ilalim ng lupa at sa dagat — lahat ng bagay sa kanila — sinasabing: “Sa kaniya na siyang nakaupo sa trono, at sa Kordero, ay ang kapurihan, karangalan, kaluwalhatian, at kapangyarihan para mamahala, magpakailan pa man. **(aiōn g165)** 14 Ang apat na buhay na nilalang ay sinabing'”Amen” at ang mga nakatatanda ay humiga at sumamba.

6 Tumingin ako nang buksan ng Kordero ang isa sa pitong mga selyo, at narinig ko ang isa sa apat na buhay na nilalang na sinabi sa tinig na gaya ng tunog ng kulog, “Halika!” 2 Tumingin ako at naroon ang isang puting kabayo! Ang nakasakay ay may hawak na pana, at binigyan siya ng isang korona. Siya ay lumabas bilang isang manlulupig para manakop. 3 Nang buksan ng Kordero ang ikalawang selyo, narinig ko ang ikalawang buhay na nilalang na sinabi, “Halika!” 4 Pagkatapos lumabas ang isa pang kabayo—maningas na pula. Sa sakay nito ay ibinigay ang pahintulot na alisin ang kapayapaan mula sa lupa, kaya itong ang mga tao ay magnais na patayin ang isa't isa. Binigyan ang sakay ng isang malaking espada. 5 Nang buksan ng Kordero ang ikatlong seal, narinig ko ang ikatlong buhay na nilalang na sinabi, “Halika!” Nakita ko ang isang kabayong itim, ang sakay ay may hawak na pares ng timbangan sa kaniyang kamay. 6 Narinig ko ang tinig parang mula sa gitna ng apat ng buhay na nilalang, sinabi, “Isang takal ng trigo para sa isang dinaryo at tatlong takal ng sebada para sa isang dinario. Pero huwag mong ipahamak ang alak at langis.” 7 Nang buksan ng Kordero ang ika-apat na selyo, narinig ko ang ika-apat na buhay na nilalang

na sinabi, “Halika!” 8 Pagkatapos nakita ko ang isang
maputlang kabayo. Ang sakay dito ay pinangalanang
Kamatayan at sumusunod sa kaniya ang hades.
Sila ay binigyan ng kapangyarihan sa ibabaw ng
isang ika-pat sa lupa, para patayin gamit ang espada,
kagutuman at karamdaman at sa pamamagitan ng
mga mababangis na hayop sa lupa. **(Hadēs g86)** 9
Nang buksan ng Kordero ang ikalimang selyo, nakita
ko sa ilalim ng altar ang mga kaluluwa ng mga
pinatay dahil sa salita ng Diyos at sa kanilang patotoo
na pinanghawakan nila nang buong pananalig. 10
Umiyak sila nang may malakas na tinig, “Gaano
katagal, Tagapamahala sa ibabaw ng lahat, banal at
totoo, hanggang hatulan mo ang mga nabubuhay sa
lupa, at hanggang ipaghiganti mo ang aming dugo?
11 Pagkatapos bawa't isa sa kanila ay binigyan ng
puting damit, at sila ay sinabihan na dapat silang
maghintay ng kaunti hanggang ang lubos na bilang
ng kapwa nila mga lingkod at mga kapatid na lalaki
at babae ay abutin siyang patayin, na gaya nilang
pinatay. 12 Nang buksan ng Kordero ang ika-anim na
selyo, nagmasid ako, at nagkaroon ng malakas na
lindol. Ang araw ay naging kasing itim ng sako. At
ang kabilugan ng buwan ay naging parang dugo. 13
Ang mga bituin sa langit ay nahulog sa lupa, tulad
ng puno ng igos na ang mga bunga ay nahuhulog
sa panahon ng taglamig kapag inihip ng malakas na
hangin. 14 Naglaho ang langit tulad ng balumbong
nirolyo ng pataas. Bawat bundok at isla ay nalipat sa
kanilang mga kinalalagyan. 15 Pagkatapos ang mga
hari sa lupa at ang mahahalagang tao, at ang mga
heneral, ang mayaman, ang makapangyarihan, at iba
pa, alipin at malaya, nagtago sa mga kuweba at sa
kalagitnaan ng mga bato sa kabundukan. 16 Tabunan
kami! Itago mo kami mula sa mukha niya na siyang
nakaupo sa trono at mula sa galit ng Kordero.” 17
Dahil darating ang dakilang araw ng kanilang poot, at
sino ang makakayang tumayo?”

7 Pagkatapos nito nakita ako ng apat na angel
nakatayo sa apat na sulok ng lupa, mahigpit na
hinahawakan ang apat na hangin sa lupa kaya dapat
walang umihip na hangin sa lupa, sa dagat at laban
sa anumang puno. 2 Nakita ko ang isa pang anghel
na dumarating mula sa silangan, na taglay ang selyo
ng buhay na Diyos. Sumigaw siya nang may malakas
na tinig sa apat na anghel na binigyan ng pahintulot
na pinsalain ang lupa at dagat. “ 3 Huwag ninyong
pinsalain ang lupa, ang dagat o ang mga puno,
hanggang lagyan na namin ng isang tatak ang mga
noo ng lingkod ng ating Diyos.” 4 Narinig ko ang
bilang ng siyang mga natatakan: 144, 000, siyang
mga natatakan mula sa bawat lipi ng bayan ng Israel:
5 12, 000 mula sa lipi ni Juda ay natatakan, 12, 000
mula sa lipi ni Ruben, 12, 000 mula sa lipi ni Gad, 6
12, 000 mula sa lipi ni Asher, 12, 000 mula sa lipi ni
Neftali, 12, 000 mula sa lipi ni Manases. 7 12, 000
mula sa lipi ni Simeon, 12000 mula sa lipi ni Levi,
12, 000 mula sa tlipi ni Isacar. 8 12, 000 mula sa lipi
ni Zebulun, 12, 000 mula sa lipi ni Jose at 12, 000
mula sa lipi ni Benjamin ay natatakan. 9 Pagkatapos
makita ko ang mga ito, at mayroong isang malaking
maraming tao na walang sinuman ang makabilang —
mula sa bawat bansa, lipi, bayan, at wika — nakatayo
sa harap ng trono sa harapan ng Kordero. Nakasuot
sila ng puting mga balabal at hawak ang mga sanga
ng palma sa kanilang mga kamay, 10 at sila ay
sumisigaw ng may malakas na tinig: “Ang kaligtasan
ay pagmamay-ari ng ating Diyos, siya na nakaupo sa
trono, at ng Kordero!” 11 Ang lahat ng mga anghel ay
nakatayo sa paligid ng trono, at sa paligid ng mga
matatanda at ng apat na buhay na mga nilalang,
at sila ay humiga sa lupa, at inilapat ang kanilang
mga mukha sa lupa sa harap ng trono at sumamba
sila sa Diyos, 12 na nagsasabing, “Amen! Papuri,
kaluwalhatian, karunungan, pasasalamat, karangalan,
kapangyarihan, at kalakasan ay sumaating Diyos
magpakailan pa man. Amen!” **(aiōn g165)** 13 Pagkatapos
isa sa mga matatanda ay nagtanong sa akin: “Sino
ang mga ito, nadaramitan ng puting mga kasuotan, at
saan sila nagmula?” 14 Sinabi ko sa kaniya, “Alam po
ninyo, ginoo,” at sinabi niya sa akin, “Sila ang mga
nagmula sa Dakilang Pag-durusa. Hinugasan nila
ang kanilang mga kasuotan at naging maputi dahil sa
dugo ng Kordero.” 15 Dahil sa ganitong dahilan, sila
ay nasa harapan ng trono ng Diyos at sumasamba
sila araw at gabi sa kaniyang templo. Siya na siyang
nakaupo sa trono, ay maglalatag ng tolda sa ibabaw
nila. 16 Hindi na sila magugutom muli, ni sila ay
mauuhaw muli. Hindi sila masasaktan sa araw ni
anumang nasusunog na init. 17 Dahil ang Kordero na
nasa gitna ng trono ay kanilang magiging pastol, at
gagabayan niya sila patungo sa bukal na tubig ng
buhay, papahirin ng Diyos ang bawat luha mula sa
kanilang mga mata.”

8 Nang buksan ng Kordero ang ika-pitong selyo,
naroon ang isang katahimikan sa langit nang

mga kalahating oras. 2 Pagkatapos nakita ko ang
pitong anghel na siyang nakatayo sa harap ng Diyos.
at pitong mga trumpeta ang ibinigay sa kanila. 3
Isa pang anghel ang dumating, hawak ang isang
gintong mangkok ng insenso, nakatayo sa altar.
Maraming insenso ang ibinigay sa kaniya, sa gayon
dapat niya itong ialay kasama ng mga panalangin
ng lahat ng mga mananampalataya sa gintong altar
sa harap ng trono. 4 Ang usok ng insenso kasama
ng mga panalangin ng mga mananampalataya, ay
bumangon sa harap ng Diyos mula sa kamay ng
anghel. 5 Kinuha ng anghel ang mangkok ng insenso
at pinuno ito ng apoy mula sa altar. Pagkatapos
ibinato niya ito sa lupa, at nagkaroon ng salpukan
ng mga kulog, mga dagungdong, at mga kislap ng
kidlat at isang lindol. 6 Ang pitong anghel na may
mga trumpeta ay naghanda para patunigin sa kanila.
7 Pinatunog ng unang anghel ang kaniyang trumpeta,
at umulan ng yelo at apoy na may halong dugo.
Ito ay inihagis pababa sa lupa kaya ang ikatlong
bahagi nito ay natupok, ang ikatlong bahagi ng mga
puno ay natupok, at ang lahat ng mga damong berde
ay natupok. 8 Pinatunog ng ikalawang anghel ang
kaniyang trumpeta, at isang bagay na parang isang
napakalaking bundok na nasusunog ng apoy ang
itinapon sa dagat. Ang ikatlong bahagi ng dagat ay
naging dugo, 9 ang ikatlong bahagi ng buhay na mga
nilalang sa tubig ay namatay, at ang ikatlong bahagi
ng mga barko ay nasira. 10 Pinatunog ng ikatlong
anghel ang kaniyang trumpeta, at isang napakalaking
bituin ang nahulog mula sa himpapawid, nagliliyab
tulad ng isang sulo, sa ikatlong bahagi ng mga ilog
at mga bukal na tubig. 11 Ang pangalan ng bituin
ay Kapaitan. Ang ikatlong bahagi ng tubig ay naging
mapait, at maraming mga tao ang namatay mula sa
tubig na naging mapait. 12 Pinatunog ng ika-apat
na anghel ang kaniyang trumpeta, at ang ikatlong
bahagi ng araw ay hinampas, gayun din ang ikatlong
bahagi ng buwan, at ikatlo ng mga bituin. Kaya ang
ikatlo sa kanila ay nagdilim, ang ikatlo sa araw at
ikatlo sa gabi ay nawalan ng liwanag. 13 Tumingin
ako, at narinig ko na lumilipad ang isang agila sa
gitna ng himapapawid, tumatawag ng may malakas
na tinig, “Kaawa-awa, kaawa-awa, kaawa-awa, sila
na nabubuhay sa lupa, dahil sa natitira pang mga
pagsabog ng trumpeta na malapit ng patunugin ng
tatlong anghel.”

9 Pagkatapos hinipan ng ikalimang anghel ang
kaniyang trumpeta. Nakita ko ang isang bituin
mula sa langit na nahulog sa lupa. Ibinigay sa bituin
ang susi ng lagusan patungo sa napakalalim na
hukay. **(Abyssos g12)** 2 Binuksan niya ang lagusan ng
napakalalim na hukay at lumabas ang isang haligi
ng usok sa lagusan tulad ng usok mula sa malaking
pugon. Nagdilim ang araw at ang hangin dahil sa
usok na lumalabas mula sa lagusan. **(Abyssos g12)**
3 Lumabas sa lupa ang mga balang mula sa usok,
at binigyan sila ng kapangyarihan katulad ng mga
alakdan sa lupa. 4 Sinabihan sila na huwag pinsalain
ang damo sa lupa o anumang berdeng halaman
o puno, pero mga tao lamang na walang tatak ng
Diyos sa kanilang mga noo. 5 Sila ay hindi nagbigay
ng pahintulot na patayin ang mga taong iyon, pero
pahirapan lamang sila sa loob ng limang buwan.
Kanilang matinding paghihirap ay naging tulad ng
kagat ng isang alakdan kapag hinampas ng isang
tao. 6 Sa mga araw na iyon ay hahanapin ng mga
tao ang kamatayan, pero di nila ito mahahanap.
Sila ay matagal mamamatay, pero lalayo sa kanila
ang kamatayan. 7 Ang mga balang ay katulad ng
mga kabayong nakahanda sa digmaan. Sa kanilang
mga ulo ay may tulad ng mga gintong korona at
ang kanilang mga mukha ay tulad ng mga mukha
ng tao. 8 May buhok silang gaya ng buhok ng
mga babae at ang kanilang mga ngipin ay gaya ng
ngipin ng mga leon. 9 Mayroon silang mga baluting
tulad ng baluting bakal, at ang tunog ng kanilang
mga pakpak ay parang tunog na gawa sa mga
karwahe at mga kabayong tumatakbo sa loob ng
digmaan. 10 Mayroon silang mga buntot na may
tulis tulad ng mga alakdan; sa kanilang mga buntot
ay may kapangyarihan silang makasakit sa mga
tao nang limang buwan. 11 Mayroon silang hari na
nangunguna sa kanila ang anghel sa pinakailalim
ng hukay. Ang kaniyang pangalan sa Hebreo ay
Abadon at sa Griego ang kaniyang pangalan ay
Apolion. **(Abyssos g12)** 12 Ang unang kaawa-awa ay
nakaraan. Masdan mo! Matapos ito may dalawang
pang kapahamakan ang darating. 13 Hinipan ng ika-
anim na angel ang kaniyang trumpeta, at narinig ko
ang tinig na nagmumula sa mga sungay ng gintong
altar na naroon sa harapan ng Diyos. 14 Sinabi
ng tinig sa ika-anim na anghel na may trumpet,
“Pakawalan ang apat ng anghel na nakagapos sa
dakilang ilog Eufrates”. 15 Ang apat na anghel na

siyang naihanda para sa sobrang oras na iyon, nang
araw na iypn, nang buwan na iyon, at nang taon
na iyon ay pinalaya par patayin ang ikatlong bahagi
ng sang katauhan. 16 Ang bilang ng mga kawal na
nasakay sa kabayo ay 200, 000, 000. Narinig ko
ang kanilang bilang. 17 Ganito ko nakita ang mga
kabayo sa aking pangitain, at ang mga nakasakay
sa kanila. Ang kanilang mga baluti ay maningas na
pula, matingkad na asul at asupreng dilaw. Ang ulo
ng mga kabayo ay kahawig ng mga ulo ng mga lion
at lumalabas sa kanilang mga bibig ang apoy, usok at
asupre. 18 Ang ikatlong bahagi ng bayan ay pinatay
sa pamamagitan ng tatlong salot na ito: ang apoy,
usok, at asupre na lumabas sa kanilang mga bibig.
19 Dahil ang kapangyarihan ng mga kabayo ay nasa
kanilang mga bibig at sa kanilang mga buntot—dahil
ang kanilang mga buntot ay tulad ng mga ahas, at
mayroon silang mga ulo na nagsanhi ng mga sugat sa
tao. 20 Ang natira sa sangkatauhan, ang siyang mga
hindi pinatay sa pamamagitan ng mga salot na ito,
hindi nagsisi sa mga gawaing gawa nila, o ginawa ba
nilang itigil ang pagsamba sa mga demonyo at mga
diyus-diyosang ginto, pilak tanso, bato at kahoy—mga
bagay na hindi nakakikita, nakaririnig o nakalalakad.
21 Ni hindi nila ginawang magsisi sa kanilang mga
pagpatay, kanilang pangugulam, kanilang sekswal na
imoralidad o ang kanilang gawaing pagnanakaw.

10 Pagkatapos nakita ko ang isa pang malakas na
anghel bumababa mula sa langit. Nababalutan
siya ng isang ulap at may isang bahanghari sa itaas
ng kaiyang ulo. Ang kaniyang mukha ay tulad ng araw
at ang kaniyang mga paa ay gaya ng haliging apoy. 2
May hawak siya sa kaniyang kamay na isang maliit na
balumbon na nakabukas, at ipinatong niya sa dagat
ang kaniyang kanang paa at ang kaniyang kaliwang
paa sa lupa. 3 Pagkatapos sumigaw siya ng malakas
na tinig gaya ng umaatungal na leon, at nang siya ay
sumigaw ang pitong mga kulog ay dumagundong. 4
Nang dumagundong ang pitong kulog, halos isusulat
ko na, pero narinig ko ang isang tinig mula sa langit
na sinasabing, “Manatiling lihin anuman ang sinabi
ng pitong kulog. Huwag itong isulat.” 5 Pagkatapos
ang anghel na aking nakitang nakatayo sa dagat
at sa lupa, ay itinaas ang kaniyang kanang kamay
sa langit 6 at nanumpa sa pamamagitan niya na
mabubuhay magpakailanman — siyang lumikha ng
langit at lahat ng naroon, ang lupa at lahat ng naroon,
at ang dagat at lahat ng naroon: “Walang maaaring
magtagal doon. (aiōn g165) 7 Pero sa araw kung kailan
ang ika-pitong anghel ay malapit nang hipan ang
kaniyang trumpeta, pagkatapos ang hiwaga ng Diyos
ay naganap na, gaya ng kaniyang ipinahayag sa
kaniyang mga lingkod na mga propheta.” 8 Narinig
ko ang tinig mula sa langit na may muling sinasabi sa
akin: “Lumakad ka, kunin mo ang bukas na balumbon
na nasa kamay ng anghel na nakatayo sa dagat
at sa lupa.” 9 Pagkatapos pumunta ako sa angel
at sinabi ko sa kaniya na ibigay niya sa akin ang
maliit na balumbon. Sinabi niya sa akin, “Kunin mo
ang balumbon at kaiinin ito. Gagawin nitong mapait
ang iyong tiyan, pero sa iyong bibig ito ay magiging
kasing tamis ng pulot. 10 Kinuha ko ang maliit na
balumbon mula sa kamay ng anghel at kinain ko
ito. Ito ay kasing tamis ng pulot sa aking bibig pero
pagkatapos ko itong kainin ay pumait ang aking
tiyan. 11 Pagkatapos ilang mga tinig ang nagsabi sa
akin, “Kailangan mong magpropesiya muli tungkol sa
maraming tao, mga bansa, mga wika at sa mga hari.”

11 Isang tambo ang binigay sa akin para gamitin
tulad ng isang panukat. Sinabihan ako, “Tumayo
ka at sukatin ang templo ng Diyos at ang altar, at
ang mga sumasamba sa loob nito. 2 Pero huwag
mong susukatin ang patyo sa labas ng templo, dahil
naibigay na iyon sa mga Gentil. Pagtatapakan nila
ang banal na lungsod sa loob ng apatnapu't dalawang
buwan. 3 Bibigyan ko ang aking dalawang saksi ng
kapangyarihan para magpropesiya sa loob ng 1, 260
na araw, na nakadamit ng sako. “ 4 Ang mga saksing
ito ay ang dalawang puno ng olibo at dalawang
ilawan na nakatayo sa harapan ng Panginoon sa
lupa. 5 Kung sinuman ang magpapasyang manakit
sa kanila, lalabas ang apoy mula sa kanilang bibig
at tutupukin ang kanilang mga kaaway. Sinuman
ang magnanais manakit ay papatayin sa ganitong
paraan. 6 Ang mga saksing ito ay may kapangyarihan
para isara ang kalangitan kaya walang bubuhos
na ulan sa oras nang sila ay magpropesiya. May
kapangyarihang silang gawing dugo ang mga tubig at
hampasin ang mundo kasama ang lahat ng uri ng
salot anuman ang kanilang hilingin. 7 Kapag natapos
na nila ang kanilang patotoo, lalabas ang halimaw
mula sa pinakailalim ng hukay at makikipagdigma
laban sa kanila. Lulupigin nila sila at papatayin.
(Abyssos g12) 8 Ang kanilang mga katawan ay ilalatag
sa kalsada sa dakilang lungsod (na tinatawag na
Sodom at Egipto bilang simbolo) kung saan ipinako

sa krus ang kanilang Panginoon. 9 Sa loob ng tatlo at
kalahating araw ilan mula sa bawat bayan, lipi, wika,
at bansa ay tinitingnan ang kanilang mga katawan at
hindi nila pahihintulutang ilagay sa isang libingan. 10
Silang mga naninirahan sa lupa ay magagalak sa
kanila at magdiriwang, kahit nagpapadala sila ng mga
kaloob sa isa't isa dahil itong dalawang propeta ay
pinahirapan ang mga naninirahan sa lupa. 11 Pero
makalipas ang tatlo at kalahating araw isang hininga
ng buhay mula sa Diyos ay papasok sa kanila at
sila ay tatayo sa kanilang mga paa. Matinding takot
ang lulukob sa lahat ng makakakita sa kanila. 12
Pagkatapos maririnig nila ang malakas na tinig mula
sa langit na sinasabi sa kanila, “Umakyat kayo rito!”
At sila ay aakyat sa langit sa isang ulap, habang
nakatingin ang kanilang mga kaaway. 13 Sa oras na
iyon nagkaroon doon ng isang matinding lindol at ang
ika-sampung bahagi ng lungsod nagiba. Pitong libong
tao ang namatay sa lindol at ang mga nakaligtas
ay natakot at nagbibigay kaluwalhatian sa Diyos
ng langit. 14 Ang ikalawang kapighatian ay lumipas
na. Pagmasdan ito! Ang ikatlong kapighatian ay
mabilis dadating. 15 Pagkatapos pinatunog ng ika-
pitong anghel ang kaniyang trumpeta, at malalakas
na tinig ang nagsalita sa langit at sinabing, “Ang
kaharian ng mundo ay magiging kaharian na ng ating
Panginoon at ng kaniyang Cristo. Siya ay maghahari
magpakailan pa man.” **(aiōn g165)** 16 Pagkatapos ang
dalawampu't apat na nakatatanda na nakaupo sa
mga trono sa presensiya ng Diyos ay ibinaba ang
kanilang mga sarili sa lupa, na nakatungo at sinamba
ang Diyos. 17 Sinabi nila, “Nagpapasalamat kami
sa iyo, Panginoong Diyos, ang naghahari sa lahat,
ang isa na at ang siyang noon, dahil nakamit mo
ang iyong dakilang kapangyarihan at nagsimulang
maghari. 18 Sumiklab ang galit ng mga bansa, pero
ang iyong poot ay dumating na. Ang panahon ay
narito na para ang mga patay para hatulan at dahil
sa iyo para gantimpalaan ang iyong mga lingkod, ang
mga propeta, ang mga mananampalataya, at silang
mga may takot sa iyong pangalan, silang mga hindi
mahalaga at ang dakila. At ang oras ay dumating
dahil sa iyo para wasakin silang mga sumisira sa
mundo. 19 Pagkatapos bumukas ang templo ng Diyos
sa langit at ang kaban ng kaniyang tipan ay nakita sa
loob ng kaniyang templo. May mga kislap ng kidlat,
mga dagundong at salpukan ng mga kulog, may
lindol, at isang matinding pag-ulan ng yelo.

12 Isang dakilang tanda ang nakita sa langit: isang
babae na dinamitan ng araw, at ang buwan ay
nasa ilalim ng kaniyang paa; at nasa ulo niya ay
korona ng labing dalawang bituin 2 Siya ay buntis
at sumisigaw sa sakit ng pagsisilang—sa sakit ng
panganganak. 3 At may isa pang tanda ang nakita
sa langit. Tingnan mo! May isang malaking pulang
dragon na may pitong ulo at sampung sungay, at may
pitong korona sa kaniyang mga ulo. 4 Tinaboy ng
kaniyang buntot ang ikatlong bahagi ng mga bituin sa
langit at inihulog pababa sa lupa. Tumayo ang dragon
sa harap ng babae na malapit nang magsilang, kaya
nang siya ay nagsilang, gusto niyang ay lamunin
ang kaniyang anak. 5 Nagsilang siya ng isang anak,
isang batang lalaki, na siyang maghahari sa lahat
ng mga bansa nang may tungkod na bakal. Inagaw
ang kaniyang anak papunta sa Diyos at sa kaniyang
trono, 6 at tumakas ang babae papunta sa ilang,
kung saan inihanda ng Diyos ng lugar para sa kaniya,
kaya maalagaan siya ng 1, 260 araw. 7 Ngayon may
labanan doon sa langit. Si Michael at ang kaniyang
mga anghel ay nakipaglaban sa dragon; at lumaban
pabalik ang dragon at ang kaniyang mga anghel. 8
Pero ang dragon ay hindi gaanong malakas para
manalo. Kaya wala ng natitirang lugar sa langit para
sa kaniya at sa kaniyang mga anghel. 9 Ang dakilang
dragon — ang dating ahas na tinawag na demonyo o
Satanas na nanlilinlang sa buong mundo— ay tinapon
pababa sa lupa, at ang kaniyang mga anghel ay
itinapon pababa kasama siya. 10 Pagkatapos narinig
ko ang isang malakas na tinig sa langit, “Ngayon
narito na ang kaligtasan, ang kapangyarihan — at
ang kaharian ng ating Diyos, at ang kapangyarihan
ng kaniyang Cristo. Dahil ang taga-paratang ng
ating mga kapatid ay naitapon na pababa — siyang
nagparatang sa kanila araw at gabi sa harap ng ating
Diyos. 11 Siya ay kanilang nilupig sa pamamagitan
ng dugo ng Kordero at sa pamamagitan ng kanilang
patotoo, dahil hindi nila minahal ang kanilang buhay
nang higit, kahit sa kamatayan. 12 Kaya, magalak,
kayong mga langit, at lahat ng naninirahan sa kanila.
Pero kaawa-awa ang nasa lupa at ang nasa dagat
dahil ang demonyo ay bumaba sa inyo. Napuno siya
ng nakasisindak na galit, dahil alam niya na kakaunti
lamang ang kaniyang oras. 13 Nang mapagtanto ng
dragon na siya ay itinapon sa lupa, hinanap niya
ang babaing nagsilang ng batang lalaki. 14 Pero ang
babae ay binigyan ng dalawang pakpak ng isang

malaking agila, kaya siya ay nakalipad sa lugar na
inihanda para sa kaniya sa ilang, ang lugar kung
saan siya mapapangalagaan, sa loob ng isang oras,
maraming oras at kalahating oras—na malayong
maabot ng ahas. 15 Nagbuga ng tubig mula sa
kaniyang bibig ang ahas tulad ng isang ilog, kaya
nakagawa ng isang baha para tangayin siya. 16
Pero tinulungan ng lupa ang babae. Binuksan nito
ang kaniyang bibig at nilunok ng ilog ang binuga
ng dragon mula sa kaniyang bibig. 17 Pagkatapos
sumiklab ang galit ng dragon sa babae at umalis para
makipagdigma sa mga natitirang kaapu-apuhan niya
- silang mga sumunod sa mga kautusan ng Diyos at
pinanghawakan ang mga patotoo tungkol kay Jesus.

13 Pagkatapos tumayo ang dragon sa buhangin
ng dalampasigan. Pagkatapos nakita ko ang
isang halimaw na umaahon mula sa dagat. Siya ay
may sampung sungay at pitong ulo. Sa mga sungay
nito ay may sampung korona, at sa kaniyang ulo ay
may mga pangalan na paglalapastangan sa Diyos. 2
Itong halimaw na nakita ko ay parang isang leopardo.
Ang kaniyang mga paa ay tulad ng mga paa ng isang
oso, at ang kaniyang bibig ay tulad ng bibig ng isang
leon. Ibinigay ng dragon ang kapangyarihan nito sa
kaniya, at ang kaniyang trono, at ang kaniyang lubos
na kapangyarihan para mamuno. 3 Isa sa mga ulo ng
halimaw ay nagkaroon ng nakamamatay na sugat
na maaring maging sanhi ng kaniyang kamatayan.
Pero ang sugat na iyon ay humilom, at ang buong
mundo ay namangha at sumunod sa halimaw. 4
Sinamba rin nila ang dragon, dahil ibinigay niya ang
kaniyang kapangyarihan sa halimaw. Sinamba rin
nila ang halimaw at paulit-ulit na sinabi, “Sino ang
tulad ng halimaw? at “Sino ang maaaring lumaban
sa kaniya?” 5 Binigyan ang halimaw ng bibig na
maaring magsalita ng mga mapagmataas na mga
salita at mga paglalapastangan. Pinahintulutan siyang
gamitin ang kapangyarihan ng apatnapu't dalawang
buwan. 6 Kaya binuksan ng halimaw ang kaniyang
bibig para magsalita ng mga paglalapastangan laban
sa Diyos, hinahamak ang kaniyang pangalan, ang
lugar kung saan siya nanirahan, at silang mga
naninirahan sa langit. 7 Pinahintulutan ang halimaw
na makipagdigmaan sa mga mananampalataya at
para lupigin sila. Gayundin, ibinigay sa kaniya ang
kapangyarihan ng bawat lipi, mga tao, wika, at
bansa. 8 Lahat ng mga naninirahan sa lupa ay
sasambahin siya, ang lahat ng hindi nakasulat ang
pangalan, simula pa nang nilikha ang mundo, sa
aklat ng buhay, na pagmamay-ari ng Kordero, siyang
pinatay. 9 Kung sinuman ang may tainga, hayaan
siyang makinig. 10 Kung sinuman ang hinuli sa
pagkabihag, sa pagkabihag siya ay mapupunta. Kung
sinuman ang papatayin gamit ang espada, sa espada
siya mapapatay. Ito ay isang panawagan para sa
matiyagang pagtitiis at pananampalataya para sa
kanila na mga banal. 11 Pagkatapos nakakita ako
ng isa pang halimaw na lumalabas mula sa lupa.
Mayroon siyang dalawang sungay tulad ng tupa at
nagsalita siya tulad ng isang dragon. 12 Ginamit
niya ang lahat ng kaniyang kapangyarihan tulad
ng naunang halimaw na nasa kaniyang presensya,
at ginawa ang mundo at sa mga naninirahan dito
ay sumasamba sa unang halimaw — siya na may
nakamamatay na sugat na gumaling. 13 Gumawa siya
ng mga makapangyarihang himala, kahit pabagsakin
ang apoy sa lupa mula sa langit sa harap ng
mga tao, 14 at sa pamamagitan ng mga tandang
pinahintulutan siyang gawin, kaniyang nilinlang ang
mga naninirahan sa lupa, sinasabihan niya sila na
gumawa ng larawan sa karalangan ng halimaw na
nasugatan sa pamamagitan ng espada, pero buhay
pa rin siya. 15 Pinahintulutan siya na bigyan ng
hininga ang imahe ng halimaw kaya ang imahe
ay nakapagsalita at papatayin ang dumudulot sa
lahat na tumanggi para sambahin ang halimaw para
patayin. 16 Pinilit din niya ang lahat, hindi mahalaga
at malakas, mayaman at mahirap, malaya at alipin,
para tumanggap ng tatak sa kanang kamay o sa
noo. 17 Hindi maaring bumili o pagbilhan ang kahit
sino maliban na lamang kung siya ay may tatak ng
halimaw, iyon ayn, ang bilang na kumakatawan sa
kaniyang pangalan. 18 Ito ay tumatawag para sa
karunungan. Kung sino ang may kabatiran, hayaan
siyang bilangin ang bilang ng halimaw. Dahil ito ang
bilang ng isang tao. Ang kaniyang bilang ay 666.

14 Tumingin ako at nakita ang Kordero na nakatayo
sa aking harapan sa Bundok Sion. Kasama
niya ang 144, 000 siyang may pangalan at pangalan
ng kaniyang Ama na naisulat sa kanilang mga
noo. 2 Narinig ko ang tinig mula sa langit na tila
isang dagundong ng maraming tubig at malakas na
kulog. Ang tunog na narinig ko ay tulad din ng mga
manunugtog na tumutugtog ng kanilang mga alpa.
3 Umawit sila ng isang bagong awit sa harapan ng
trono at sa harap ng apat na buhay na nilalang at sa

mga nakatatanda. Walang sinuman ang nakakaalam
ng awit maliban sa 144, 000 na tinubos mula sa
mundo. 4 Sila ang mga hindi dinungisan ang kanilang
mga sarili sa mga babae, dahil pinanatili nila ang
kanilang sarili sa pagdalisay ng sekswal. Sila ang mga
sumusunod sa Kordero saan man siya pumupunta.
Sila ang tinubos mula sa sangkatauhan bilang mga
unang bunga sa Diyos at sa Kordero. 5 Walang
kasinungalingan ang natagpuan sa kanilang mga
bibig; sila ay walang kapintasan. 6 Nakita ko ang
isa pang anghel na lumilipad sa alapaap, na may
walang hanggang mensahe ng magandang balita
para ipahayag sa mga naninirahan sa mundo —
sa bawat bansa, tribo, wika, at mga tao. **(aiōnios
g166)** 7 Tumawag siya nang may malakas na tinig,
"Matakot sa Diyos at bigyan siya ng kaluwalhatian.
Dahil sa oras ng kaniyang paghuhukom ay dumating
na. Sambahin siya, siya na lumikha ng langit, ng lupa,
ng dagat, at ng mga bukal ng mga tubig. 8 Isa pang
anghel - ang pangalawang anghel - ay sumunod sa
sinasabing "Bumagsak, bumagsak ang tanyag na
Babylonia, na ginawa ang lahat ng bansa na uminom
ng alak sa kaniyang sekswal na imoralidad, ang alak
na nagdala ng labis na poot sa kaniya." 9 Isa pang
anghel — ang pangatlong anghel — ay sumunod sa
kanila, sinasabi ang malakas na tinig, "Kung sinuman
ang sumasamba sa halimaw at sa kaniyang imahe, at
tumatanggap ng tanda sa kaniyang noo o sa kaniyang
kamay, 10 siya rin ay iinom ng alak ng poot ng Diyos,
ang alak na inihanda at ibinuhos nang walang halo
sa kopa ng kaniyang galit. Ang taong umiinom nito ay
maghihirap sa apoy at asupre sa harap ng mga banal
na anghel at sa harap ng Kordero. 11 Ang usok mula
sa kanilang paghihirap ay aangat magpakailan pa
man, at wala silang kapahingahan sa umaga o gabi
— silang mga sumasamba sa halimaw at sa kaniyang
imahe, at lahat ng tumatanggap ng tanda sa kaniyang
pangalan. **(aiōn g165)** 12 Ito ay isang panawagan para
sa matiyagang pagtitis ng mga mananampalataya,
silang mga sumusunod sa mga kautusan ng Diyos
at nananampalataya kay Jesus." 13 Narinig ko ang
isang tinig mula sa langit na sinabing, "Isulat ito:
Pinagpala ang mga patay na namatay sa Panginoon."
"Oo," sabi ng Espiritu, "kaya sila ay makapagpahinga
sa kanilang mga gawain, dahil sa kanilang mga
gawa ay susunod sila." 14 Tumingin ako at nakita
ko doon ang isang puting ulap, at nakaupo sa ulap
ang katulad ng isang Anak ng Tao. Mayroon siyang
gintong korona sa kaniyang ulo at matalim na karit
sa kaniyang kamay. 15 Pagkatapos isa pang anghel
ang lumabas sa templo at tumawag ng malakas sa
siyang nakaupo sa ulap: "Kunin mo ang iyong karit at
simulan ang pag-ani. Dahil dumating na ang panahon
ng anihan, dahil ang mga aanihin sa lupa ay hinog
na. 16 Pagkatapos ibinitin ng siyang nakaupo sa ulap
ang kaniyang karit sa lupa, at ang lupa ay inani.
17 Isa pang anghel na lumabas mula sa templo ng
kalangitan; mayroon din siyang matalim na karit. 18
May isa pang anghel ang lumabas mula sa altar, isang
anghel na may kapangyarihan na apoy. Sumigaw
siya nang malakas na tinig sa anghel na may matalim
na karit, "Dalhin mo ang iyong matalim na karit at
tipunin ang tumpok ng ubas mula sa mga puno ng
ubas sa lupa, dahil ang kanilang mga ubas ay hinog
na ngayon. 19 Ibinitin ng anghel ang kaniyang karit sa
lupa at tinipon ang ubas na inani sa lupa at itinapon
ito sa malaking lalagyan ng alak ng poot ng Diyos. 20
Pinag-aapakan sa labas ng lungsod ang pigaan ng
ubas at umagos ang gudo mula dito na umabot sa
taas ng preno ng kabayo, para sa 1, 600 estadio.

15 Pagkatapos nakita ko ang isa pang tanda sa
langit, dakila at kamangha-mangha: Mayroong
pitong anghel na may pitong salot, kung saan ito ang
mga huling salot (dahil sa kanila ang poot ng Diyos
ay tapos na). 2 Nakita ko kung ano ang lumitaw sa
isang dagat ng salamin na hinaluan ng apoy, at sa
tabi ng dagat nakatayo ang mga matagumpay laban
sa halimaw at kaniyang imahe, at laban sa bilang ng
kumakatawan sa kaniyang pangalan. Hawak nila ang
mga alpa na Ibinigay sa kanila ng Diyos. 3 Inaawit nila
ang awit ni Moises, ang lingkod ng Diyos, at ang awit
ng Kordero: "Dakila at kamangha-mangha ang iyong
mga gawa, Panginoong Diyos, siya na naghahari
sa lahat. Matuwid at tunay ang iyong mga gawa,
Hari ng mga bansa. 4 Sino ang hindi matatakot sa
iyo, Panginoon, at luluwalhatiin ang iyong pangalan?
Dahil ikaw lamang ang banal. Lahat ng mga bansa ay
pupunta at sasamba sa iyong harapan dahil ang iyong
mga gawang matuwid ay naihayag. 5 Pagkatapos ng
mga bagay na ito, tumingin ako, at ang pinakabanal
na lugar, kung saan ang tolda ng mga saksi, ay
bumukas sa langit. 6 Mula sa pinaka banal na lugar,
lumabas ang pitong anghel na may pitong salot,
dinamitan ng dalisay, maliwanag na lino at may mga
gintong laso ang nakapalibot sa kanilang mga dibdib.
7 Isa sa apat na buhay na nilalang ay nagbigay sa

pitong anghel ng pitong gintong mangkok na puno ng
poot ng Diyos na nabubuhay magpakailan pa man.
(aiōn g165) 8 Puno ng usok ang pinakabanal na lugar
mula sa kalulwalhatian ng Diyos at mula sa kanIyang
kapangyarihan. Walang sinUman ang makakapasok
doon hanggang ang pitong salot ng pitong anghel ay
tapos na.

16 Narinig ko ang isang malakas na tinig na
sumisigaw mula sa dakong kabanal-banalan at
sinasabi sa pitong anghel, "Lumakad kayo at ibuhos
ninyo sa lupa ang pitong mangkok ng poot ng Diyos."
2 Ang unang anghel ay pumunta at ibinuhos ang
kaniyang mangkok sa lupa; pangit at masasakit na
sugat ang dumating sa mga tao na may tatak ng
halimaw, silang mga sumamba sa kaniyang imahe.
3 Ang ikalawang anghel ay ibinuhos ang kaniyang
mangkok sa dagat; ito ay naging tulad ng dugo
ng isang patay na tao, at bawat buhay na nilalang
sa dagat ay namatay. 4 Ang ikatlong anghel ay
ibinuhos ang kaniyang mangkok sa mga ilog at mga
bukal ng tubig; ang mga ito ay naging dugo. 5
Narinig ko ang sinabi ng anghel ng mga tubig, "Ikaw
ay makatarungan— ang siya ngayon at ang siya
nakaraan, ang Banal — dahil ikaw ang nagdala ng
mga hatol na ito. 6 Dahil ibinuhos nila ang dugo ng
mga mananampalataya at mga propeta, binigyan mo
sila ng dugo para inumin; ito ang nararapat sa kanila."
7 Narinig kong sumagot ang altar, "Oo, Panginoong
Diyos, siyang namumuno sa lahat, ang iyong mga
hatol ay totoo at makatarungan." 8 Ang ika-apat
na anghel ay ibinuhos ang kaniyang mangkok sa
araw, at binigyan ito ng pahintulot na tupukin ng
apoy ang mga tao. 9 Pinaso sila ng mantinding
init, kaya nilapastangan nila ang pangalan ng Diyos,
siya na may kapangyarihan sa mga salot na ito.
Hindi sila nagsisi o nagbigay ng kaluwalhatian sa
kaniya. 10 Ang ika-limang anghel ay ibinuhos ang
kaniyang mangkok sa trono ng halimaw, at nabalot ng
kadiliman ang kaniyang kaharian. Nginatngat nila ang
kanilang mga dila sa dalamhati. 11 Nilapastangan nila
ang Diyos ng langit dahil sa kanilang mga sakit at
mga sugat, pero tumanggi pa rin silang magsisi sa
kanilang mga ginawa. 12 Ang ika-anim na anghel ay
ibinuhos ang kaniyang mangkok sa malaking ilog, ang
Eufrates, at ang tubig nito ay natuyo para maihanda
ang daan para sa mga hari na nanggagaling sa
silangan. 13 Nakita ko ang tatlong maruruming mga
espiritu na tulad ng mga palaka na lumalabas mula
sa bibig ng dragon, ng halimaw, at ng bulaang
propeta. 14 Dahil sila ay mga espiritu ng demonyo
na gumagawa ng mga kamangha-manghang tanda.
Pupunta sila para tipunin ang mga hari ng buong
mundo para sa digmaan sa dakilang araw ng
Diyos, siya na namumuno sa lahat. 15 ("Bantayan
mo! Darating ako na parang isang magnanakaw!
Pinagpala ang siyang nananatiling nagmamatyag,
pinapanatiling suot ang kaniyang mga damit para
hindi sila lumabas ng hubad at makita nila ang
kaniyang nakakahiyang kalagayan.") 16 Sama-sama
silang dinala sa lugar na tinatawag na Armagedon
sa Hebreo. 17 Ang ika-pitong anghel ay ibinuhos
ang kaniyang mangkok sa hangin. At may isang
malakas na tinig na nanggaling sa dakong kabanal-
banalan at mula sa trono, sinasabing, "Ito ay tapos
na!" 18 May mga kislap ng kidlat, mga dagundong,
mga salpukan ng kulog, at isang nakakatakot na
lindol — isang lindol na mas malakas pa kaysa sa
kahit anong nangyari simula pa noong manirahan
ang mga tao sa mundo, lubhang napakalakas ng
lindol na ito. 19 Ang tanyag na lungsod ay nahati sa
tatlong bahagi, at ang mga lungsod ng mga bansa ay
gumuho. Pagkatapos naalala ng Diyos ang tanyag
na Babyblonia, at binigyan ang lungsod ng kopa na
puno ng alak gawa mula sa kaniyang matinding poot.
20 Naglaho ang bawat pulo at ang mga bundok ay
hindi na natagpuan. 21 Malakas na pag-ulan ng yelo,
na mayroong bigat na isang talento, bumagsak ito
mula sa himpapawid patungo sa mga tao, at sinumpa
nila ang Diyos dahil sa salot ng pag-ulan ng mga yelo
dahil ang salot ay sobrang nakakatakot.

17 Dumating ang isa sa pitong anghel na
mayroong pitong mangkok at sinabi sa akin,
"Halika, ipapakita ko sa iyo ang kaparusahan ng
pinakamasamang babae na nakaupo sa ibabaw
ng maraming tubig, 2 na nakasama ng mga hari
ng mundo sa paggawa ng sekswal na imoralidad,
at sa kaniyang sekswal na imoralidad ang mga
naninirahan sa mundo ay nalasing. 3 Dinala ako
ng anghel sa Espiritu sa isang ilang, at nakita
ko ang babaeng nakaupo sa pulang halimaw na
puno ng paglalapastangan sa mga pangalan. Ang
halimaw ay may pitong ulo at sampung sungay. 4
Nakasuot ng kulay lila at matingkad na pulang damit
at pinaganda ng ginto, mamahaling mga bato, at
mga perlas. Sa kaniyang kamay hawak niya ang
gintong baso na puno ng kasuklam-suklam na mga

bagay at ang mga karumihan ng kaniyang sekswal na
imoralidad. 5 Sa kaniyang noo nakasulat ang isang
pangalan na mayroong lihim na kahulugan: “ANG
DAKILANG BABYLONIA, ANG INA NG LAHAT NG
MGA MASASAMANG BABAE AT NANG KASUKLAM-
SUKLAM NA MGA BAGAY SA LUPA.” 6 Nakita ko ang
babae na lasing sa dugo ng mga mananampalataya
at sa dugo ng mga martir kay Jesus. Nang makita ko
siya, labis akong namangha. 7 Pero sinabi sa akin
ng anghel, “Bakit ka namangha? Ipapaliwanag ko
sa iyo ang kahulugan ng babae at ng halimaw na
pumapasan sa kaniya (ang halimaw na mayroong
pitong ulo at sampung sungay). 8 Ang nakita mong
halimaw, ay hindi pa nabubuhay sa ngayon, pero
malapit nang umahon mula sa kailaliman hukay.
At pupunta siya para manira. Sa mga naninirahan
sa lupa, silang mga hindi naisulat ang kanilang
pangalan sa aklat ng buhay simula pa noong itinatag
ang mundo — mamamangha sila kapag nakita nila
na nabuhay ang halimaw, na hindi pa nabubuhay
ngayon, pero malapit nang dumating. **(Abyssos g12)**
9 Nagpapaalala ito sa kaisipang may karunungan.
Ang pitong ulo ay pitong burol na kung saan ang
babae ay nakaupo. 10 Sila rin ang pitong hari. Limang
haring ang bumagsak, isa ang nanatili, at ang isa
ay hindi pa dumarating; kapag siya ay dumating,
sandali lamang siyang mananatili. 11 Ang halimaw na
nabuhay, pero hindi pa nabubuhay ngayon, ay siya
rin ang ika-walong hari; pero isa rin siya sa kanilang
pitong hari, at siya ay mapupunta sa pagkawasak.
12 Ang sampung sungay na nakita mo ay sampung
hari na hindi pa nakakatanggap ng kaharian, pero
sila ay makakatanggap ng pamumuno bilang mga
hari sa isang oras kasama ang halimaw. 13 Ang
mga ito ay nagkakaisa sa isip, at ibinibigay nila
ang kanilang kapangyarihan at kapamahalaan sa
halimaw. 14 Makikipag-digma sila laban sa Kordero.
Pero lulupigin sila ng Kordero dahil siya ay Panginoon
ng mga panginoon at Hari ng mga hari — at kasama
niya ang mga tinawag, ang mga pinili, ang mga
matapat.” 15 Sinabi sa akin ng anghel, “Ang mga
tubig na nakita mo, kung saan nakaupo ang bayarang
babae, ay bayan, maraming tao, mga bansa, at mga
wika. 16 Ang sampung sungay na nakita mo —
sila at ang halimaw ay masusuklam sa bayarang
babae. Gagawin nila siyang ulila at hubad, lalamunin
nila ang kaniyang laman, at siya ay susunugin nila
ng buo sa apoy. 17 Dahil inilagay ito ng Diyos sa
kanilang mga puso para tuparin ang kaniyang layunin
sa pamamagitan ng pagsang-ayon na ibigay ang
kanilang kapangyarihan sa halimaw hanggang sa
matupad ang mga salita ng Diyos. 18 Ang babaeng
nakita mo ay ang dakilang lungsod na namumuno sa
mga hari ng mundo.

18 Pagkatapos ng mga ito nakita ko ang isang
anghel na bumababa mula sa langit. Siya
ay may dakilang kapangyarihan, at ang daigdig
ay tumatanglaw sa pamamagitan ng kaniyang
kaluwalhatian. 2 Sumigaw siya nang may malakas na
tinig sinasabing, “Bumagsak! Bumagsak ang dakilang
Babilonia!” Siya ay naging tirahan ng mga demonyo,
tirahan para sa bawat maruming espiritu at tirahan
para sa bawat marumi at kasuklam-suklam na ibon.
3 Dahil ang lahat ng bansa ay uminom ng alak
ng pagnanasa ng kaniyang sekswal na imoralidad
na nagdulot sa kaniya ng poot. Ang mga hari ng
mundo ay gumawa ng sekswal na imoralidad kasama
niya. Ang mga mangangalakal sa mundo ay naging
mayaman sa pamamagitan ng kapangyarihan ng
marangya niyang pamumuhay. 4 Pagkatapos, narinig
ko ang isa pang tinig, mula sa langit na sinasabi,
“Lumabas kayo mula sa kaniya, aking bayan, para
hindi kayo makibahagi sa kaniyang mga kasalanan,
at para hindi ninyo tanggapin ang anumang sa
kaniyang mga salot. 5 Ang kaniyang mga kasalanan
ay patung-patong hanggang sa langit, at inalala ng
Diyos ang kaniyang mga masasamang gawain. 6
Bayaran mo siya katulad ng pagbabayad niya sa iba
at bayaran mo siya ng dalawang ulit, dahil sa kaniyang
ginawa, sa kaniyang paghalo sa kopa, paghaluin ng
dalawang ulit ang bayad para sa kaniya. 7 Gaya ng
pagluwalhati niya sa kaniyang sarili, at namuhay sa
karangyaan, bigyan mo siya ng higit sa katumbas na
pagdurusa at pagdadalamhati. Dahil sinabi niya sa
kaniyang puso, “Ako ay nakaupong tulad ng isang
reyna; hindi ako balo, at hindi kailanman makikita
ang kalungkutan. 8 Kaya isang araw ay dadaanan
siya ng kaniyang sariling mga salot: kamatayan,
kalungkutan at kagutuman. Siya ay tutupukin ng apoy,
dahil ang Panginoong Diyos ay makapangyarihan,
at siya ang kaniyang hukom. 9 Ang mga hari ng
mundo na nakagawa ng mga sekswal na imoralidad
at hindi nakapagpigil kasama niya ay tatangis at
mananaghoy sa kaniya kapag nakita nila ang usok ng
kaniyang pagkakasunog. 10 Tatayo sila sa malayo,
takot sa kaniyang paghihirap, sinasabing, “Kaawa-

awa, kaawa-awa sa dakilang lungsod, sa Babilonia,
ang makapangyarihang lungsod! Dahil ang i sa loob
ng isang oras ang iyong kaparusahan ay darating. **11**
Ang mga mangangalakal ng mundo ay tatangis at
magluluksa para sa kaniya, dahil walang sinuman
ang bibili ng kaniyang mga kalakal kailanman- **12**
mga kagamitang ginto, pilak, at mamahaling hiyas,
mga perlas, pinong lino, lila, seda, telang pula at
lahat ng uri ng mabangong kahoy, bawat sisidlang
yari sa pangil ng elepante, bawat sisidlang yari sa
mamahaling kahoy, ginto, tanso, bakal at marmol, **13**
sinamon, pampalasa, insenso, mira at kamangyan,
alak, langis, pinong harina, trigo, baka, at tupa, mga
kabayo at karwahe, mga alipin at mga kaluluwa
ng tao. **14** Ang bunga na iyong hinahangad nang
buong lakas mo ay nawala mula sa iyo. Lahat ng
iyong karangyaan at kaningningan ay naglaho, at
hindi na kailanman muling masusumpungan. **15**
Ang mga mangangalakal ng mga bilihing ito na
naging mayaman sa pamamagitan niya ay tatayong
malayo mula sa kaniya sa kalayuan dahil sa takot
ng kaniyang paghihirap, pagtatangis at malakas na
pagpipighati. **16** Sasabihin nila, “Kaawa-awa, kaawa-
awa sa dakilang lungsod na nadadamitan ng pinong
lino, ng lila at telang pula at pagpapaganda ng ginto,
mamahaling hiyas at mga perlas!” **17** Sa loob ng
isang oras ang lahat ng kayamanan ay nasayang.
Ang bawat kapitan ng barko, bawat mandaragat, mga
manlalayag, at silang lahat na ang nabubuhay ay
mula sa dagat, ay nakatayo sa kalayuan. **18** Sisigaw
sila habang nakikita nila ang usok ng kaniyang
pagkakasunog. Sinabi nila, “Anong lungsod ang tulad
ng dakilang lungsod?” **19** Nagsaboy sila ng alikabok
sa kanilang mga ulo, at sumigaw, nananangis, at
nananaghoy. “Kaawa-awa, kaawa-awa ang dakilang
lungsod kung saan lahat ng kanilang mga barko sa
dagat ay yayaman mula sa kaniyang kayamanan.
Dahil sa loob ng isang oras siya ay winasak.” **20**
“Magalak kayo sa kaniya, kalangitan, kayong mga
mananampalataya, mga apostol at mga propeta,
dahil dinala ng Diyos ang inyong hatol sa kaniya!”
21 Isang makapangyarihang anghel ang kumuha ng
isang bato tulad ng isang malaking gilingang bato
at itinapon ito sa dagat, sinasabing, “Sa ganitong
paraan ang dakilang lungsod ng Babilonia, ay itatapon
pababa nang may karahasan at hindi na makikita
kailanman. **22** Ang tunog ng manunugtog ng alpa,
mga musiko, manunugtog ng plauta at mga trumpeta
ay hindi na maririnig sa inyo kailanman. Walang
anumang uri ng manggagawa ang matatagpuan sa
inyo. Walang tunog ng gilingan ang maririnig sa
inyo kailanman. **23** Ang ilaw ng ilawan ay hindi na
magliliwanag sa inyo kailanman. Ang mga tinig ng
lalaking ikakasal at babaing ikakasal ay hindi na
ninyo maririnig kailanman, dahil ang inyong mga
mangangalakal ay ang mga prinsipe ng mundo at ang
mga bansa ay nilinlang sa pamamagitan ng inyong
pangkukulam. **24** Sa kaniya natagpuan ang dugo ng
mga propeta at ng mga mananampalataya, at ang
dugo ng lahat ng mga pinatay sa lupa.

19 Pagkatapos ng mga bagay na ito narinig ko
ang tunog tulad ng isang malakas na tinig ng
malaking bilang ng mga tao sa langit na sinasabing,
“Aleluya. Kaligtasan, kaluwalhatian, at kapangyarihan
ay kabilang para sa ating Diyos. **2** Ang kaniyang
hatol totoo at makatarungan, dahil hinatulan niya ang
pinakamasamang babae na siyang nagpasama sa
lupa, ng kaniyang sekswal na imoralidad. Naghihiganti
siya para sa dugo ng kaniyang mga lingkod, na
tinigis mismo niya.” **3** Nagsalita sila sa ikalawang
pagkakataon, “Aleluya! Umaangat ang usok mula
sa kaniya magpakailan pa man.” **(aiōn g165)** **4** Ang
dalawampu't-apat na nakatatanda at apat na buhay na
nilalang ay nagpatirapa sa kanilang sarili at sumamba
sa Diyos na siyang nakaupo sa trono. Sinasabi
nila, “Amen. Aleluya!” **5** Pagkatapos lumabas ang
isang tinig mula sa trono, na sinasabing, “Purihin
ang ating Diyos, kayong lahat na kaniyang mga
lingkod, kayo na may takot sa kaniya, kapwa hindi
mahahalaga at ang malalakas.” **6** Pagkatapos narinig
ko ang tunog na tulad ng tinig ng isang malaking
bilang ng mga tao, tulad ng dagundong ng maraming
tubig, katulad ng malakas na salpukan ng kulog,
sinasabing, “Aleluya! Dahil ang Panginoon, ang ating
Diyos, ang namumuno ng lahat, siya ay maghahari. **7**
Magalak tayo at maging napakasaya at bigyan siya
ng kaluwalhatian dahil ang pagdiriwang ng kasalan
ng Kordero ay darating, at ang babaing kaniyang
papakasalan ay inihanda ang kaniyang sarili. **8** Siya
ay pinahintulutang magsuot ng maliwanag at malinis
na pinong lino (dahil ang pinong lino ay mga gawaing
matutuwid ng mga mananampalataya). **9** Sinabi sa
akin ng anghel, “Isulat mo ito: Pinagpala ang mga
inanyayahan sa pagdiriwang ng kasalan sa Kordero.”
Sinabi rin niya sa akin, “Ito ang tunay na mga salita ng
Diyos. **10** Ipapatirapa ko ang aking sarili sa kaniyang

paanan para sambahin siya, pero sinabi niya sa
akin, “Huwag mong gawin iyan!” Ako ay kapwa
lingkod na kasama mo, at ng iyong mga kapatid na
pinanghahawakan ang patotoo tungkol kay Jesus.
Sambahin ang Diyos, dahil ang patotoo tungkol kay
Jesus ay ang espiritu ng propesiya. **11** Pagkatapos
nakita ko ang langit na bumukas, at nakita ko roon ang
isang puting kabayo. Ang nakasakay dito ay tinatawag
na Tapat at Totoo. Humahatol siya ng may katuwiran
at nakikipagdigma siya. **12** Ang kaniyang mga mata
ay parang nagniningas na apoy, at sa kaniyang ulo
ay maraming mga korona. Mayroon siyang pangalan
na nakasulat sa kaniya na walang ibang nakakaalam
kundi ang kaniyang sarili. **13** Nakasuot siya ng balabal
na nilublob sa dugo at ang kaniyang pangalan ay
Ang Salita ng Diyos. **14** Ang hukbo ng kalangitan
ay sumusunod sa nakasakay sa puting kabayo, na
nakadamit ng pinong lino, maputi at malinis. **15** Mula
sa kaniyang bibig lumabas ang isang matalim na
espada na ipinanghahampas niya sa mga bansa,
at pamumunuan niya sila ng pamalong bakal. Pag-
aapakan niya ang tindi ng galit sa poot ng Diyos, na
namumuno sa lahat. **16** Sinulatan niya ang kaniyang
balabal at sa kaniyang hita ng pangalang: HARI NG
MGA HARI AT PANGINOON NG MGA PANGINOON.
17 Nakita ko ang isang anghel na nakatayo sa araw.
Tinawag niya nang may malakas na tinig ang lahat
na mga ibong lumilipad sa ibabaw ng kaniyang ulo.
“Halikayo sama-samang magtipon para sa dakilang
hapunan ng Diyos. **18** Halikayo kainin ang laman
ng mga hari, ang laman ng pinuno ng hukbo, ang
laman ng mga magigiting na lalaki, ang laman ng
mga kabayo at kanilang mga mangangabayo, at ang
laman ng lahat ng mga tao, kapwa malaya at alipin,
ang hindi mahahalaga at ang makapangyarihan.” **19**
Nakita ko ang halimaw at ang mga hari ng mundo
kasama ang kanilang mga hukbo. Humahanay sila
para makipagdigmaan sa kaniya na nakasakay sa
kabayo kasama ng kaniyang hukbo. **20** Nabihag
ang halimaw at kasama niya ang bulaang propeta
na gumawa ng mga tanda sa kaniyang presensya.
Gamit ang mga tandang ito nilinlang niya ang mga
tumanggap ng tanda ng halimaw at silang sumamba
sa kaniyang imahe. Ang dalawa sa kanila ay inihagis
nang buhay sa dagat-dagatang apoy ng nasusunog
na asupre. **(Limnē Pyr g3041 g4442)** **21** Ang natitira sa
kanila ay pinatay gamit ang espada na lumabas mula
sa bibig ng siyang nakasakay sa kabayo. Kinain ng
lahat ng ibon ang kanilang patay na laman.

20 Pagkatapos nakita ko ang isang anghel na
bumababa mula sa langit, mayroong susi sa
kailaliman ng hukay at mayroong malaking tanikala
sa kaniyang kamay. **(Abyssos g12)** **2** Sinukal niya ang
dragon, ang dating ahas, na siyang demonyo, o
Satanas, at ginapos siya nang isang libong taon. **3**
Tinapon siya sa kailaliman ng hukay, ikinulong siya
rito at sinelyuhan ang ibabaw nito. Para hindi na ito
makapanglinlang kailanman ng mga bansa hanggang
sa ang isang libong taon ang lumipas. Pagkatapos
niyon, dapat siyang maging malaya ng maikling
panahon. **(Abyssos g12)** **4** Pagkatapos nakita ko ang
mga trono. Ang mga binigyan ng kapangyarihang
humatol ang nakaupo sa mga ito. Nakita ko rin ang
mga kaluluwa ng mga pinugutan ng ulo dahil sa
patotoo tungkol kay Cristo at sa salita ng Diyos. Hindi
sila sumamba sa halimaw o sa kaniyang imahe, at
tumanggi silang tanggapin ang tatak sa kanilang
mga noo at kamay. Nabuhay silang muli, at naghari
kasama ni Cristo ng isang libong taon. **5** Ang ibang
mga namatay ay hindi na nabuhay muli hanggang
sa matapos ang isang libong taon. Ito ang unang
pagkabuhay. **6** Pinagpala at banal ang sinuman
na makibahagi sa unang muling pagkabuhay! Ang
pangalawang kamatayan ay walang kapangyarihan
na tulad ng mga ito. Sila ay magiging mga pari ng
Diyos at sila ay maghahari kasama niya sa loob ng
isang libong taon. **7** Kapag natapos na ang libong
mga taon, palalayain si Satanas mula sa kaniyang
bilangguan. **8** Siya ay lalabas para manlinlang ng
mga bansa sa apat na sulok ng mundo — Gog at
Magog — para tipunin sila para sa digmaan. Sila
ay magiging kasing dami ng buhangin sa dagat. **9**
Umakyat sila pataas sa malawak na patag ng lupa at
pinalibutan ang kampo ng mga mananampalataya,
ang minamahal na lungsod. Pero bumaba ang apoy
mula sa langit at nilamon sila. **10** Ang demonyo, na
siyang nanlinlang sa kanila, ay itinapon sa lawa ng
nasusunog na asupre, kung saan ang halimaw at ang
mga bulaang propeta ay itinapon. Sila ay pahihirapan
umaga at gabi magpakailan pa man. **(aiōn g165, Limnē
Pyr g3041 g4442)** **11** Pagkatapos nakita ko ang dakilang
puting trono at ang siyang nakaupo roon. Ang lupa at
ang langit ay lumayo mula sa kaniyang presensya,
pero wala na silang lugar na mapupuntahan. **12**
Nakita ang mga patay — ang magigiting at ang

hindi mahahalaga — nakatayo sa harap ng trono,
at binuksan ang mga aklat. Pagkatapos isa pang
aklat ang binuksan — Ang aklat ng Buhay. Ang
patay ay hinatulan sa pamamagitan ng itinala sa
mga aklat, ang kinalabasan ng kanilang ginawa.
13 Ibinigay ng dagat ang mga patay na naroroon.
Ibinigay ng kamatayan at ng hades ang mga patay
na nasa kanila, at hinatulan ang mga patay ayon sa
kanilang ginawa. **(Hadēs g86)** 14 Ang kamatayan at ang
hades ay itinapon sa lawa ng apoy. Ito ang ikalawang
kamatayan — Ang lawa ng apoy. **(Hadēs g86, Limnē Pyr
g3041 g4442)** 15 Kung kaninong pangalan ang hindi
nakasulat sa Aklat ng Buhay, siya ay itatapon sa lawa
ng apoy. **(Limnē Pyr g3041 g4442)**

21 Pagkatapos nakita ko ang isang bagong langit
at isang bagong mundo, dahil ang unang langit
at unang mundo ay lumipas na, at ang dagat ay wala
na. 2 Nakita ko ang banal na lungsod, ang bagong
Jerusalem, na bumamababa mula sa langit mula sa
Diyos, inihanda tulad ng isang babaeng ikakasal na
pinaganda para sa kaniyang asawa. 3 Narinig ko ang
isang malakas na tinig mula sa trono sinasabing:
“Tingnan mo! Ang tirahan ng Diyos ay kasama ng
mga tao, at siya ay naninirahan kasama nila. Sila ay
magiging kaniyang bayan, at ang Diyos mismo ay
makakasama nila at siya ay magiging kanilang Diyos.
4 Papahirin niya ang bawat luha mula sa kanilang mga
mata, wala nang kamatayan, o pagdadalamhati, o
pag-iyak, o sakit. Ang naunang mga bagay ay lumipas
na. 5 Siya na nakaupo sa trono ay sinabing, “Tingnan
mo! Ginawa kong bago ang lahat ng mga bagay.”
Sinabi niya, “Isulat mo ito dahil ang mga salitang
ito ay mapagkakatiwalaan at totoo. 6 Sinabi niya sa
akin, “Ang mga bagay ng ito ay tapos na, Ako ang
Alpa at ang Omega, ang simula at ang katapusan.
Sa sinumang nauuhaw ay bibigyan ko ng inuming
walang bayad mula sa bukal ng tubig ng buhay. 7
Ang isa na manlulupig ay magmamana ng mga bagay
na ito, at ako ay magiging kaniyang Diyos, at siya
ay magiging anak ko. 8 Pero para sa mga duwag,
sa walang pananampalataya, sa mga kasuklam-
suklam, sa mga mamamatay-tao, sa mga sekswal na
imoralidad, sa mga mangkukulam, mga sumasamba
sa diyus-diyosan, at sa mga sinungaling, ang kanilang
lugar ay sa dagat-dagatang apoy ng nagniningas na
asupre. Na siyang ikalawang kamatayan. **(Limnē Pyr
g3041 g4442)** 9 Lumapit sa akin ang isa sa pitong mga
anghel, siyang may hawak ng pitong mangkok na
puno ng pitong huling mga salot, at sinabi, “Halika
rito. Ipakikita ko sa iyo ang babaeng ikakasal, ang
asawa ng Kordero.” 10 Pagkatapos dinala niya ako
sa Espiritu sa isang malaki at mataas na bundok
at ipinakita niya sa akin ang banal na lungsod, ang
Jerusalem, na bumababa mula sa langit mula sa
Diyos. 11 Mayroong kaluwalhatian ng Diyos ang
Jerusalem, at ang kaningningan nito ay tulad ng
isang pinakamamahaling hiyas, tulad ng isang batong
kristal na malinaw na jaspe. 12 Mayroon itong isang
kadakilaan, mataas na pader na may labingdalawang
tarangkahan, na may labingdalawang anghel sa mga
tarangkahan. Nakasulat sa mga tarangkahan ang
mga pangalan ng labingdalawang lipi ng mga anak
ng Israel. 13 Sa silangan ay may tatlong tarangkahan,
sa hilaga ay may tatlong tarangkahan, sa timog
ay may tatlong tarangkahan, sa kanluran ay may
tatlong tarangkahan. 14 Ang pader ng lungsod ay
may labingdalawang pundasyon, at doon ay may
labingdalawang pangalan ng labindalawang apostol
ng Kordero. 15 Ang siyang nagsalita sa akin ay
may tungkod na panukat na gawa sa ginto para
sukatin ang lungsod, ang mga tarangkahan at pader
nito. 16 Ang pagkakatayo ng lungsod ay parisukat;
magkatulad ang haba at ang lawak nito. Sinukat niya
ang lungsod gamit ang tungkod na panukat, ang
haba nito ay 12, 000 na mga estadio (ang haba,
ang lawak, at ang taas ay magkakapareho). 17
Sinukat din niya ang pader nito, 144 na kubit ang
kapal sa panukat ng tao (na ganoon din sa panukat
ng anghel). 18 Ang pader ay itinayo sa jaspe, at
ang lungsod sa purong ginto, tulad ng malinaw na
salamin. 19 Ang pundasyon ng pader ay pinaganda
ng iba't ibang uri ng mamahaling bato. Ang una ay
jaspe, ang ikalawa ay safiro, ang ikatlo ay agate, ang
ikaapat ay esmeralda, 20 ang ikalima ay oniks, ang
ikaanim ay kornalina, ang ikapito ay krisolito, ang
ikawalo ay berilo, ang ikasiyam topaz, ang ikasampu
ay krisopraso, ang ikalabing-isa ay jacinto, at ang
ikalabingdalawa ay amatista. 21 Ang labing dalawang
tarangkahan ay labing dalawang perlas, ang bawat
tarangkahan ay mula sa iisang perlas. Ang mga
lansangan ng lungsod ay purong ginto, gaya ng
malinaw na salamin. 22 Wala akong nakitang templo
sa lungsod, dahil ang Panginoong Diyos, na siyang
namumuno sa lahat, at ang Kordero ang kanilang
templo. 23 Hindi na kailangan ng lungsod ang araw o
ang buwan para liwanagan ito dahil ang kaluwalhatian

ng Diyos ang nagliliwanag dito, at ang kaniyang ilawan
ay ang Kordero. 24 Ang mga bansa ay maglalakad sa
pamamagitan ng ilaw ng lungsod na iyon. Dadalahin
ng mga hari ng mundo ang karangyaan nila dito. 25
Hindi isasara ang tarangkahan nito sa araw, at hindi
na magkakaroon ng gabi dito. 26 Dadalhin nila ang
karangyaan at ang karangalan ng mga bansa dito,
27 at walang marurumi ang maaaring makapasok
dito. Maging ang sinumang gumagawa ng anumang
kahihiyan o panlilinlang ang makakapasok, pero ang
mga nakasulat lamang ang pangalan sa aklat ng
buhay ng Kordero.

22 Pagkatapos ipinakita sa akin ng anghel ang ilog
ng tubig ng buhay, ang tubig ay kasing linaw ng
kristal. Dumadaloy ito mula sa trono ng Diyos at ng
Kordero, 2 sa gitna ng lansangan ng lungsod. Sa
magkabilang tabi ng ilog ay naroon ang puno ng buhay
na nagbubunga ng labingdalawang uri ng prutas, at sa
bawat buwan ay namumunga ito. Ang mga dahon ng
puno ay para mapagaling ang bansa. 3 Wala na kahit
anumang sumpa. Ang trono ng Diyos at ng Kordero
ay matatagpuan sa lungsod at paglilingkuran siya ng
kaniyang mga lingkod. 4 Makikita nila ang kaniyang
mukha at ang kaniyang pangalan ay malalagay sa
kanilang mga noo. 5 Wala nang magiging gabi,
hindi na sila mangangailangan ng liwanag ng ilawan
o sikat ng araw dahil ang Panginoong Diyos ang
magliliwanag sa kanila. Maghahari sila magpakailan
pa man. **(aiōn g165)** 6 Sinabi sa akin ng anghel, "Ang
mga salitang ito ay mapagkakatiwalaan at totoo.
Ang Panginoon, ang Diyos ng mga espiritu ng mga
propeta, ay ipinadala ang kaniyang anghel para
ipakita sa kaniyang mga lingkod ang mga bagay na
malapit ng maganap." 7 "Tingnan mo! Malapit na
akong dumating. Pinagpala ang siyang sumusunod
sa mga salita ng propesiya ng aklat na ito." 8 Ako, si
Juan, ang siyang nakarinig at nakakita ng mga bagay
na ito. Nang aking makita at narinig sila, ipinatirapa ko
ang aking sarili sa paanan ng anghel para sambahin
siya, ang anghel na nagpakita sa akin ng mga bagay
na ito. 9 Sinabi niya sa akin, "Huwag mong gawin
iyan!" Ako ay tulad mo ring lingkod na kasama mo,
kasama ng iyong mga kapatid na mga propeta, at
kasama ng mga sumusunod sa mga salita ng aklat
na ito. Sambahin ang Diyos!" 10 Sinabi niya sa akin,
"Huwag mong selyuhan ang mga salita ng propesiya
ng aklat na ito, dahil ang oras ay malapit na. 11
Siya na hindi matuwid, hayaan siyang magpatuloy
na gawin ang hindi matuwid. Siya na marumi ang
moralidad, hayaan siyang magpatuloy sa pagiging
marumi ang moralidad. Siya na matuwid, hayaan
siyang magpatuloy na gumawa ng matuwid. Siya
na banal, hayaan siya na magpatuloy na maging
banal. 12 Tingnan mo! Malapit na akong dumating.
Ang aking gantimpala ay nasa akin, para gantihan
ang bawat isa ayon sa anuman na kaniyang ginawa.
13 Ako ang Alpa at ang Omega, ang Una at ang Huli,
ang Simula at ang Katapusan. 14 Pinagpala ang mga
naglilinis ng kanilang mga balabal kaya magkakaroon
sila ng karapatan para makakain nang mula sa
puno ng buhay at para makapasok sa lungsod sa
pamamagitan ng mga tarangkahan. 15 Nasa labas
ang mga aso, ang mga mangkukulam, ang sekswal
na imoralidad, ang mga mamamatay tao, ang mga
sumasamba sa mga diyus-diyosan, at ang lahat ng
nagmamahal at gumagawa ng kasinungalingan. 16
Ako, si Jesus, ipinadala ko ang aking anghel para
magpatotoo sa inyo tungkol sa mga bagay para sa
mga iglesiya. Ako ang ugat at ang kaapu-apuhan
ni David, ang maningning na Bituin sa Umaga. 17
Sinasabi ng Espiritu at ng Babaeng ikakasal, "Halika!
Hayaang sabihin ng nakaririnig, "Halika!" Sinuman
ang nauuhaw, hayaan siyang lumapit, at sinuman ang
nagnanais nito, hayaan siya na malayang magkaroon
ng tubig ng buhay. 18 Pinatototohanan ko sa bawat
isang nakikinig sa mga salita ng propesiya ng aklat
na ito: Kung sinumang magdagdag sa mga ito, ang
Diyos ang magdadagdag sa kaniya ng mga salot na
tulad ng nakasaad sa aklat na ito. 19 Kung sinuman
ang mag-aalis mula sa mga salita ng aklat na ito ng
propesiya, aalisin ng Diyos ang kaniyang bahagi sa
puno ng buhay at sa banal na lungsod, na nakasulat
tungkol sa aklat na ito. 20 Siyang nagpapatotoo sa
mga bagay na ito ay sinasabi, "Oo! Malapit na akong
dumating." Amen! Halika, Panginoong Jesus! 21
Sumainyong nawa lahat ng biyaya ng Panginoong
Jesus. Amen.

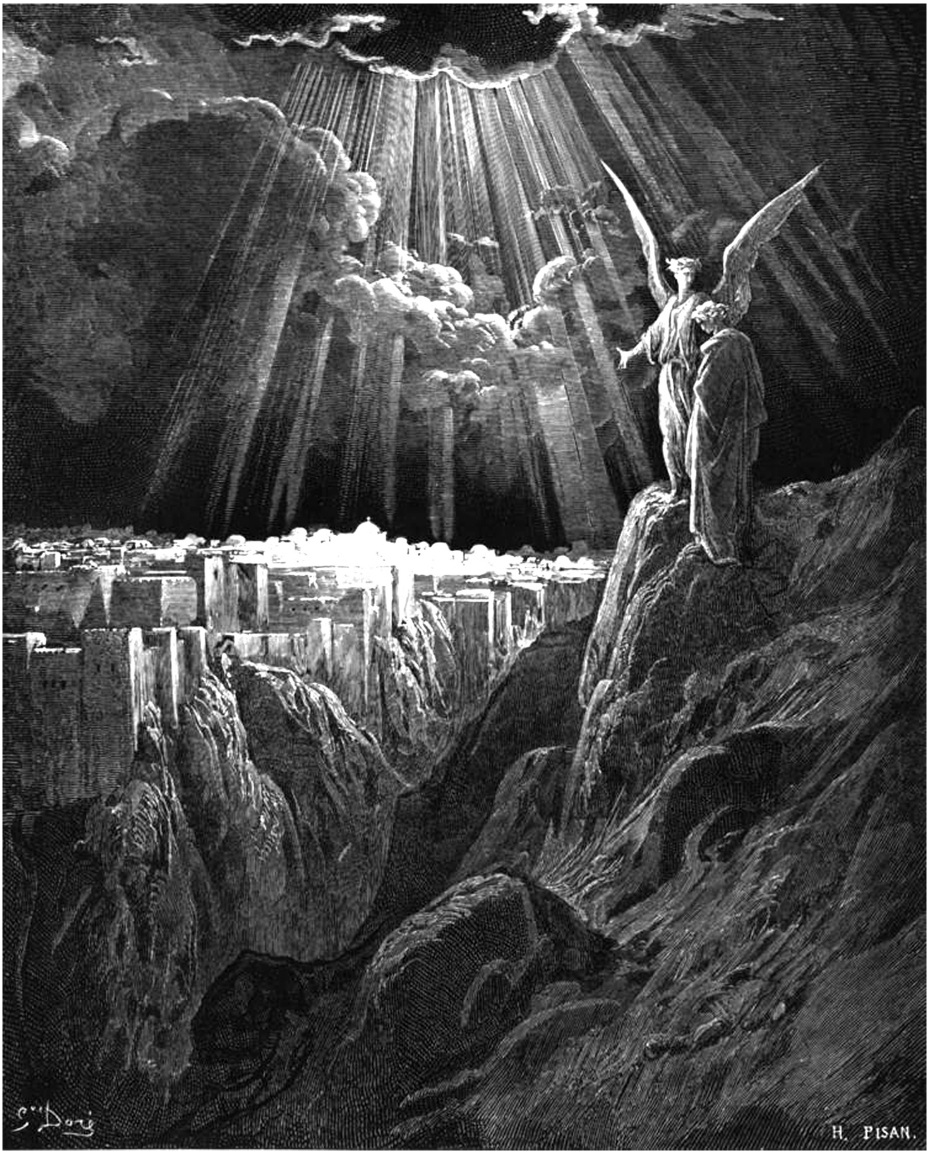

Nakita ko ang banal na lungsod, ang bagong Jerusalem, na bumamababa mula sa langit mula sa Diyos, inihanda tulad ng isang babaeng ikakasal na pinaganda para sa kaniyang asawa. Narinig ko ang isang malakas na tinig mula sa trono sinasabing: "Tingnan mo! Ang tirahan ng Diyos ay kasama ng mga tao, at siya ay naninirahan kasama nila. Sila ay magiging kaniyang bayan, at ang Diyos mismo ay makakasama nila at siya ay magiging kanilang Diyos."

Pahayag 21:2-3

Gabay sa mga Mambabasa

Tagalog at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Tagalog at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12
Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:
Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126
Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:
Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165
Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:
A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166
Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:
From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653
Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:
To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Tagalog---Tagalog-Bible-Unlocked/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Lucas 8:31
Mga Roma 10:7
Pahayag 9:1
Pahayag 9:2
Pahayag 9:11
Pahayag 11:7
Pahayag 17:8
Pahayag 20:1
Pahayag 20:3

aïdios

Mga Roma 1:20
Judas 1:6

aiōn

Mateo 12:32
Mateo 13:22
Mateo 13:39
Mateo 13:40
Mateo 13:49
Mateo 21:19
Mateo 24:3
Mateo 28:20
Marcos 3:29
Marcos 4:19
Marcos 10:30
Marcos 11:14
Lucas 1:33
Lucas 1:55
Lucas 1:70
Lucas 16:8
Lucas 18:30
Lucas 20:34
Lucas 20:35
Juan 4:14
Juan 6:51
Juan 6:58
Juan 8:35
Juan 8:51
Juan 8:52
Juan 9:32
Juan 10:28
Juan 11:26
Juan 12:34
Juan 13:8
Juan 14:16
Mga Gawa 3:21
Mga Gawa 15:18
Mga Roma 1:25
Mga Roma 9:5
Mga Roma 11:36
Mga Roma 12:2
Mga Roma 16:27
1 Mga Corinto 1:20
1 Mga Corinto 2:6
1 Mga Corinto 2:7
1 Mga Corinto 2:8
1 Mga Corinto 3:18
1 Mga Corinto 8:13
1 Mga Corinto 10:11
2 Mga Corinto 4:4
2 Mga Corinto 9:9
2 Mga Corinto 11:31
Mga Galacia 1:4
Mga Galacia 1:5
Mga Efeso 1:21
Mga Efeso 2:2
Mga Efeso 2:7
Mga Efeso 3:9
Mga Efeso 3:11
Mga Efeso 3:21
Mga Efeso 6:12
Mga Filipos 4:20
Mga Colosas 1:26
1 Timoteo 1:17
1 Timoteo 6:17
2 Timoteo 4:10
2 Timoteo 4:18
Tito 2:12
Mga Hebreo 1:2
Mga Hebreo 1:8
Mga Hebreo 5:6
Mga Hebreo 6:5
Mga Hebreo 6:20
Mga Hebreo 7:17
Mga Hebreo 7:21
Mga Hebreo 7:24
Mga Hebreo 7:28
Mga Hebreo 9:26
Mga Hebreo 11:3
Mga Hebreo 13:8
Mga Hebreo 13:21
1 Pedro 1:23
1 Pedro 1:25
1 Pedro 4:11
1 Pedro 5:11
2 Pedro 3:18
1 Juan 2:17
2 Juan 1:2
Judas 1:13
Judas 1:25
Pahayag 1:6
Pahayag 1:18
Pahayag 4:9
Pahayag 4:10
Pahayag 5:13
Pahayag 7:12
Pahayag 10:6
Pahayag 11:15
Pahayag 14:11
Pahayag 15:7
Pahayag 19:3
Pahayag 20:10
Pahayag 22:5

aiōnios

Mateo 18:8
Mateo 19:16
Mateo 19:29
Mateo 25:41
Mateo 25:46
Marcos 3:29
Marcos 10:17
Marcos 10:30
Lucas 10:25
Lucas 16:9
Lucas 18:18
Lucas 18:30
Juan 3:15
Juan 3:16
Juan 3:36
Juan 4:14
Juan 4:36
Juan 5:24
Juan 5:39
Juan 6:27
Juan 6:40
Juan 6:47
Juan 6:54
Juan 6:68

Juan 10:28
Juan 12:25
Juan 12:50
Juan 17:2
Juan 17:3
Mga Gawa 13:46
Mga Gawa 13:48
Mga Roma 2:7
Mga Roma 5:21
Mga Roma 6:22
Mga Roma 6:23
Mga Roma 16:25
Mga Roma 16:26
2 Mga Corinto 4:17
2 Mga Corinto 4:18
2 Mga Corinto 5:1
Mga Galacia 6:8
2 Mga Tesalonica 1:9
2 Mga Tesalonica 2:16
1 Timoteo 1:16
1 Timoteo 6:12
1 Timoteo 6:16
2 Timoteo 1:9
2 Timoteo 2:10
Tito 1:2
Tito 3:7
Filemon 1:15
Mga Hebreo 5:9
Mga Hebreo 6:2
Mga Hebreo 9:12
Mga Hebreo 9:14
Mga Hebreo 9:15
Mga Hebreo 13:20
1 Pedro 5:10
2 Pedro 1:11
1 Juan 1:2
1 Juan 2:25
1 Juan 3:15
1 Juan 5:11
1 Juan 5:13
1 Juan 5:20
Judas 1:7
Judas 1:21
Pahayag 14:6

eleēsē

Mga Roma 11:32

Geenna

Mateo 5:22
Mateo 5:29
Mateo 5:30
Mateo 10:28
Mateo 18:9
Mateo 23:15
Mateo 23:33
Marcos 9:43
Marcos 9:45
Marcos 9:47
Lucas 12:5
Santiago 3:6

Hadēs

Mateo 11:23
Mateo 16:18
Lucas 10:15
Lucas 16:23
Mga Gawa 2:27
Mga Gawa 2:31
1 Mga Corinto 15:55
Pahayag 1:18
Pahayag 6:8
Pahayag 20:13
Pahayag 20:14

Limnē Pyr

Pahayag 19:20
Pahayag 20:10
Pahayag 20:14
Pahayag 20:15
Pahayag 21:8

Sheol

Genesis 37:35
Genesis 42:38
Genesis 44:29
Genesis 44:31
Mga Bilang 16:30
Mga Bilang 16:33
Deuteronomio 32:22
1 Samuel 2:6
2 Samuel 22:6
1 Mga Hari 2:6
1 Mga Hari 2:9
Job 7:9
Job 11:8
Job 14:13
Job 17:13
Job 17:16
Job 21:13
Job 24:19
Job 26:6
Mga Awit 6:5
Mga Awit 9:17
Mga Awit 16:10
Mga Awit 18:5
Mga Awit 30:3
Mga Awit 31:17
Mga Awit 49:14
Mga Awit 49:15
Mga Awit 55:15
Mga Awit 86:13
Mga Awit 88:3
Mga Awit 89:48
Mga Awit 116:3
Mga Awit 139:8
Mga Awit 141:7
Mga Kawikaan 1:12
Mga Kawikaan 5:5
Mga Kawikaan 7:27
Mga Kawikaan 9:18
Mga Kawikaan 15:11
Mga Kawikaan 15:24
Mga Kawikaan 23:14
Mga Kawikaan 27:20
Mga Kawikaan 30:16
Mangangaral 9:10
Awit ng mga Awit 8:6
Isaias 5:14
Isaias 7:11
Isaias 14:9
Isaias 14:11
Isaias 14:15
Isaias 28:15
Isaias 28:18
Isaias 38:10
Isaias 38:18
Isaias 57:9
Ezekiel 31:15
Ezekiel 31:16
Ezekiel 31:17
Ezekiel 32:21
Ezekiel 32:27
Hosea 13:14
Amos 9:2
Jonas 2:2
Habacuc 2:5

Tartaroō

2 Pedro 2:4

Questioned

None yet noted

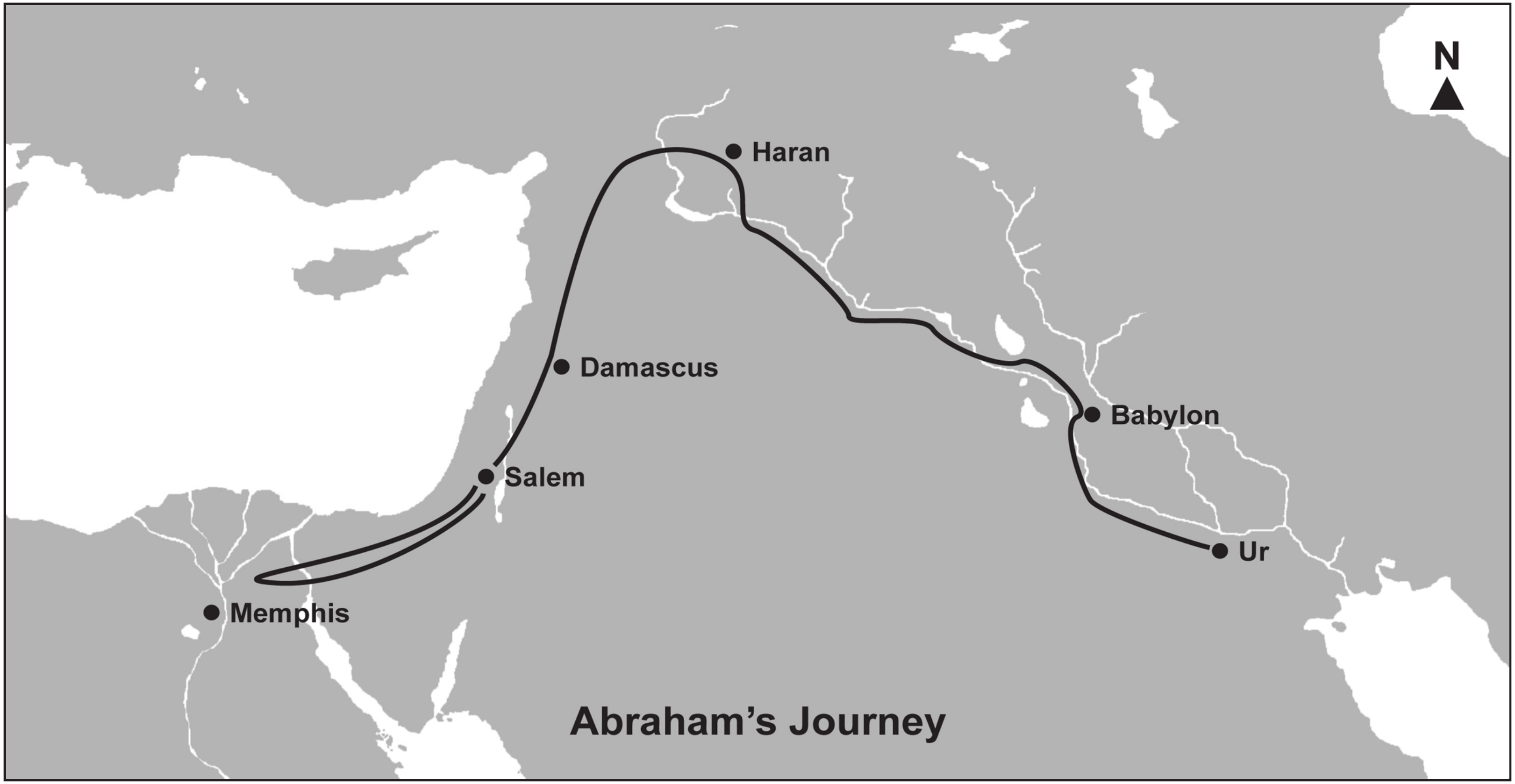

Sa pamamagitan ito ng pananampalataya na si Abraham nang siya ay tinawag, Siya ay sumunod at nagtungo sa lugar na kaniyang tatanggapin bilang isang tagapagmana. Pumunta siya na hindi niya nalalaman kung saan siya tutungo. - Mga Hebreo 11:8

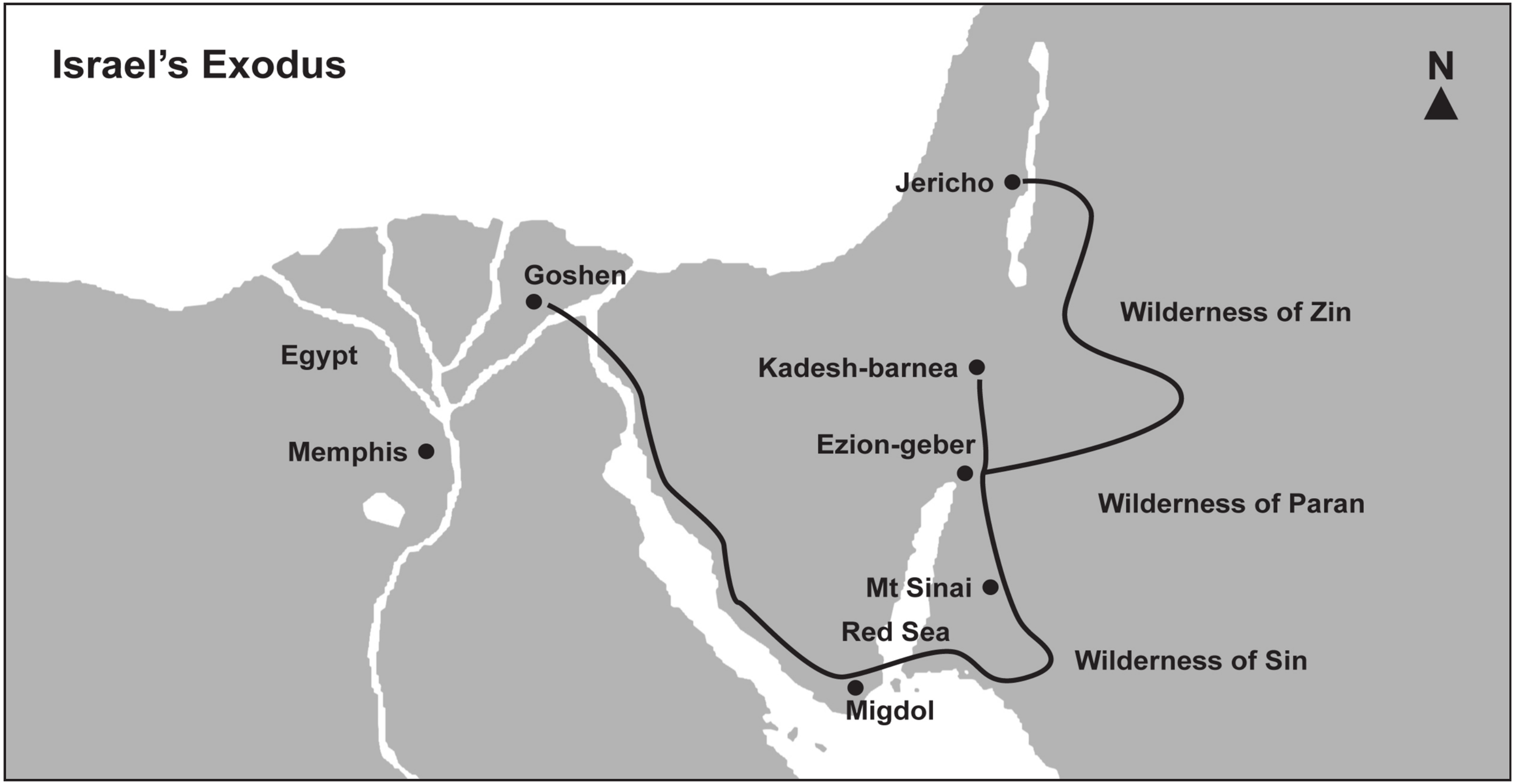

Nang pinayagan ni Paraon na umalis ang mga tao, hindi sila pinangunahan ng Diyos sa landas patungo sa lupain ng mga Palestina, kahit pa malapit ang lupain. Dahil sinabi ng Diyos, "Marahil magbabago ang mga tao ng kanilang mga isipan kapag nakaranas sila ng digmaan at pagkatapos babalik sa Ehipto." - Exodo 13:17

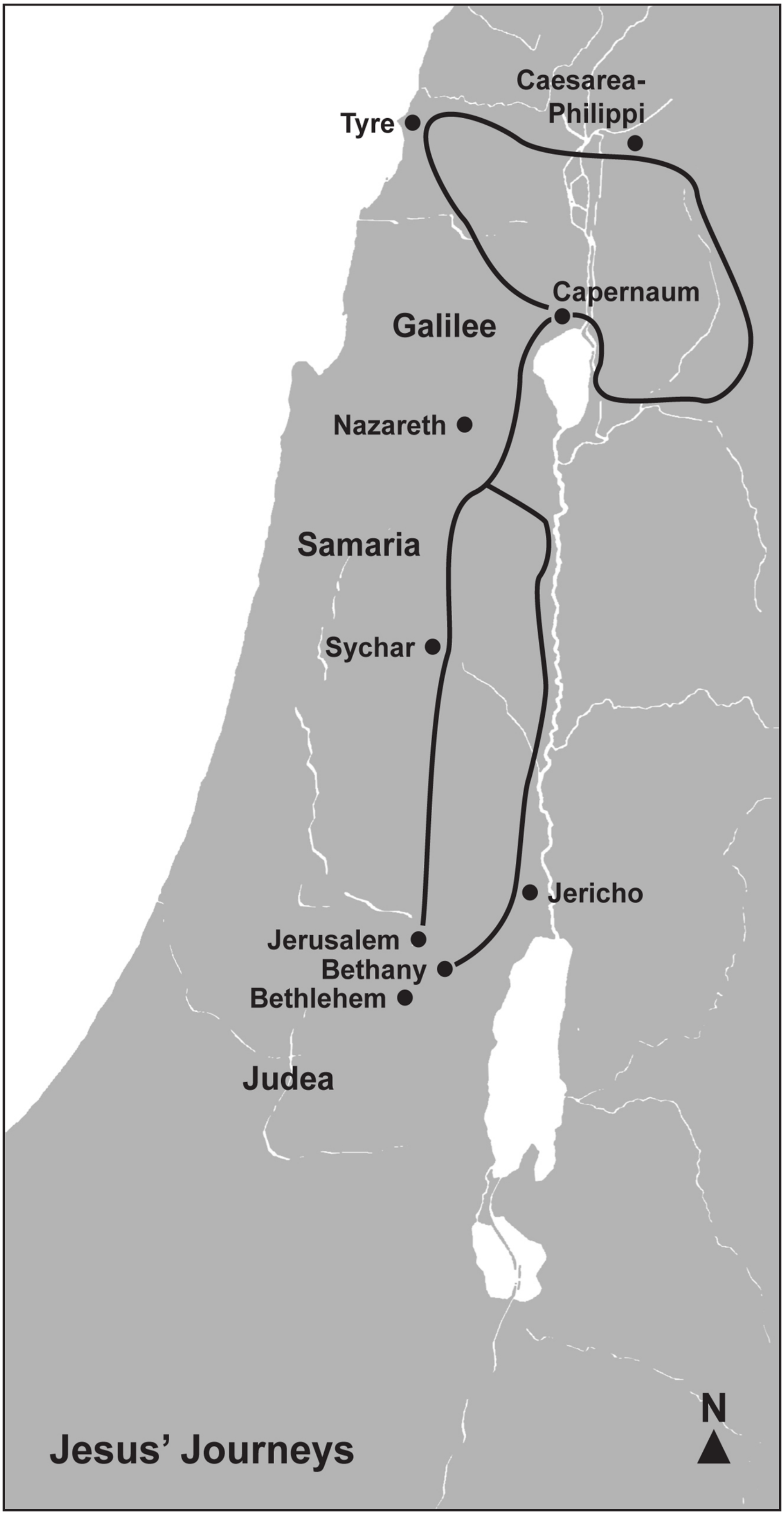

Sapagkat hindi dumating ang Anak ng Tao upang paglingkuran, ngunit upang maglingkod at upang ibigay ang kaniyang buhay bilang katubusan ng lahat. - Marcos 10:45

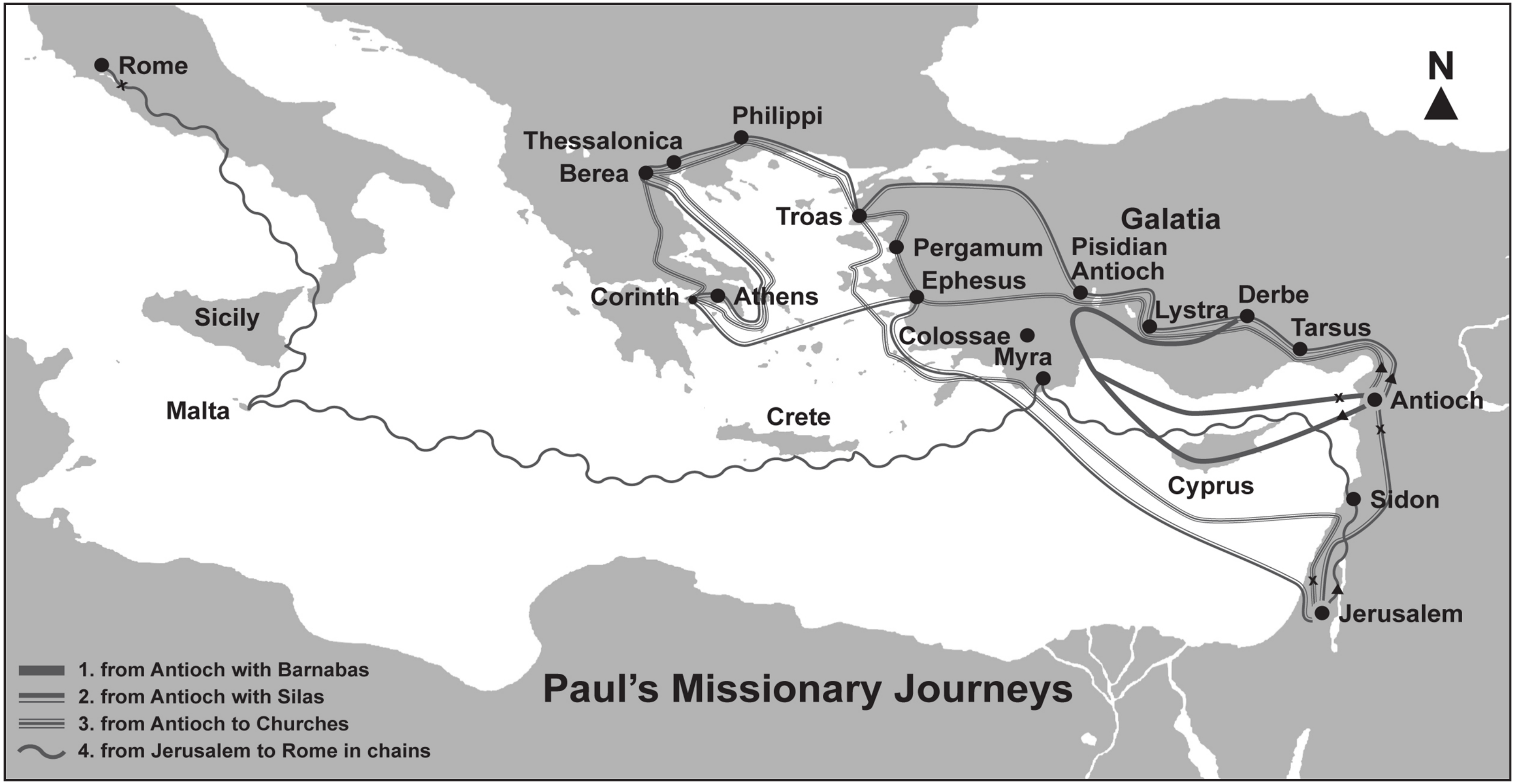

Ako si Pablo, na isang lingkod ni Jesu-Cristo, tinawag upang maging apostol, at inilaan para sa ebanghelyo ng Diyos. - Mga Roma 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God’s image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we? ▼

<table>
<tr><td colspan="4">Fallen</td><td>Glory</td></tr>
<tr><td>Fall to sin
No Law</td><td>Moses’ Law
1500 B.C.</td><td>Christ
33 A.D.</td><td>Church Age
Kingdom Age</td><td>New Heavens
and Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">1 Timothy 6:16
Living in unapproachable light</td><td rowspan="7">Acts 3:21
Philippians 2:11
Revelation 20:3

God’s
perfectly
restored
fellowship
with all
Mankind
praising
Christ
as Lord
in the
Holy
City</td></tr>
<tr><td colspan="2">John 8:58
Pre-incarnate</td><td>John 1:14
Incarnate</td><td>Luke 23:43
Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="2">Psalm 139:7
Everywhere</td><td colspan="2">John 14:17
Living in believers</td></tr>
<tr><td colspan="4">Ephesians 2:1-5
Serving the Savior or Satan on Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:22
Blessed in Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:23, Revelation 20:5,13
Punished in Hades until the final judgment</td></tr>
<tr><td colspan="4">Hebrews 1:14
Serving mankind at God’s command</td></tr>
<tr><td colspan="4">2 Peter 2:4, Jude 6
Imprisoned in Tartarus</td><td rowspan="4">Matthew 25:41
Revelation 20:10

Lake of Fire
prepared
for the
Devil
and his
Angels</td></tr>
<tr><td colspan="3" rowspan="3">1 Peter 5:8, Revelation 12:10

Rebelling against Christ
Accusing mankind</td><td>Revelation 20:13
Thalaasa</td></tr>
<tr><td>Revelation 19:20
Lake of Fire</td></tr>
<tr><td>Revelation 20:2
Abyss</td></tr>
</table>

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Itinalaga

Tagalog at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you," John 15:16*. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Humayo kayo at gawing mga alagad ang lahat ng mga bansa. Bautismuhan sila sa ngalan ng Ama, ng Anak, at ng Banal na Espiritu. - Mateo 28:19